

Собрание трактатов и конвенций, заключенных Россией с иностранными державами. Том 4, Часть II Трактаты с Австрией : 1849-1878 г. = Recueil des Traités et Conventions conclus par la Russie avec les puissances étrangères. Tome 4, Partie II Traités avec l'Autriche : 1849-1878.

С-Петербургъ. 1878.

Koostas, Välisministeeriumi tellimusel, F. Martens, Keiserliku S-Peterburi Ülikooli professor.

IV köide.

II osa

Austriaga sõlmitud traktaadid.

1849 – 1878. a.

v.a. 1878.a.

Trükitakse Kõigekõrgema heaksarvamisel.

Eessõna. ((I osale, siin kordusena.KL.))

Käesolev köide sisaldab endas kõiki rahvusvahelisi lepinguid, millised on sõlmitud Venemaa ja Austria vahel, millised on sõlmitud alates 1815 a. kuni 1849 aastani. Andes välja viimast kolmandat köidet, me lootsime, et ainult ühest köitest piisab kõigile Venemaa poolt Austriaga peale 1815 a. sõlmitud rahvusvaheliste aktide esitamiseks, kuid meie veendusime varsti, et selleks läheb vaja kaht köidet. Seetõttu me otsustasime kogu IV köite materjali jaotada kahte ossa, millistest esimene sisaldab lepinguid 1815 – 1849 aastani; teine aga alates 1849 – 1878.a. ((st. köite väljaandmise aastani. KL.)). Viimane osa kujutab endast erilist köidet, milline ilmub veel käesoleval aastal.

Lõpetades sellisel viisil esimese seeria rahvusvaheliste traktaatide, millised on Venemaa poolt sõlmitud, esitamise, me peame oma meeldivaks kohustuseks väljendada siin oma siirast tänu nii üldise kaastundlikkuse, millist kohtas meie poolt ettevõetud töö Venemaal ja ka välismaal, aga ka nende meelitavate vastukajade eest kavatsatud kava täitmise suhtes, milline ilmus vene- ja välismaises ajakirjanduses. Ainiti, ei saa eitada, et käesoleva väljaande koostamise plaani suhtes esitati vastuväiteid, millised väärivad mõne sõnaga äramärkimist. Need vastuväited, omades soovide kuju, puutuvad äratrükitud akte, aga ka ajaloolist tausta, milline neile eelneb.

Oli väljendatud kahetsust, et käesolevasse väljaandesse on võetud vaid need rahvusvahelised aktid, millised sõlmiti peale 1649 aastat. Väljendati kahtlust kaalutluste suhtes, millise tulemusel oli mainitud aasta võetud äärmiseks aja piiriks.

Kuid keegi aga ei hakka eitama, et alles Peeter Suure ajast, s.t. alles möödunud sajandi algusest, hakkas Venemaa tegevalt osalema rahvusvahelistes suhetes.

Täpselt samuti ei ole kahtluse alla seatud seda, et peale 1648 a. Westphalie rahu sõlmimist, avanes Lääne Euroopa rahvastele uus vastastikuste suhete arengu ajajärk. Sellisel viisil, XVII sajandi teine pool kujutab endast murdepunkti mitte ainult Venemaa ajaloos, vaid ka Lääne-Euroopa riikide rahvusvahelise elu arengus. Vaat miks, Westphalie rahu ajal on samuti Venemaa ja välisriikide vaheliste diplomaatiliste suhete ajaloole tähendus. Ainult sellest ajast peale ilmnevad

Venemaal esimesed uue ajajärgu koidiku märgid, milline avas vene riigi argielu Suure Ümberkujundaja, seejuures, nagu Lääne Euroopas joonistusid üpris selgelt välja riikide, millised juba ammu asusid pidevates omavahelistes suhetes, rahvusvahelise süsteemi kontuurid. Lõpuks, ei tohi tähelepanuta jätta seda asjaolu, et allkirjastades 1779 aastal Tescheni rahu (Kd II, Nr. 35), Venemaa, seejuures, võttis enesele, mõningasel viisil, 1648 .a. Westphalie rahu lepingute garantii.

Järelikult, XVII sajandi teise poole käesoleva väljaande lähtepunkti võtmiseks on üpris rahuldavad põhjused. See-juures, kui puuduvad, nagu meile näib, kaalukad argumendid selleks, et selles väljaandes oleks trükitud ära ka Olegi ajajärgul välisriikidega sõlmitud lepingud. Lepingute väljaandmise, millistel on käesoleval ajal eranditult ajalooline väärtus, võttis enesele „Коммисия печтания грамать и договоровъ», состоящая при Московскомъ Главномъ Архиве Министерства Иностранныхъ Дель.

Mis aga puudutab meie ajaloolisi sissejuhatusi, siis ka selles suhtes oli välja öeldud kaks täiesti vasturääkivat arvamust. Ühtede arvates, on need liiga üksikasjalikud ja lükkavad aktid enesed tahaplaanile; kuid teiste sõnade järgi, sisaldub just nendes kommentaarides kõige huvipakkuvam ja kogu selle väljaande eriline teene.

Esimese märkuse suhtes meie lubame enesele väita, et ei ole midagi lihtsamat, kui lühendada neid kommentaare ja esitada need mõnes Venemaa ja Austria diplomaatilisi suhteid puudutava fraasis. Selleks oleks piisanud vaid omada käepärast Venemaa ja Austria ajalugu puudutavaid Solowiewi, Springeri, Majlathi, Rogge ((Соловьева, Шпрингера, Майлата, Рогге)), või Gervinuys „l'Historie du XIX siecle“ ((Историю девятнадцатаго столетия Гервинуса)) ja teiste töid, selle asemel, et lugeda läbi tuhanded diplomatilised aktid ja teha neist väljakirjutusi. Kuid me lugenud endal olevat selles mõttes töö lihtsustamise õigust. Omades ligipääsu kõigile Välisministeeriumni arhiividele, me pidasime end moraalselt kohustatuks kasutama ära neid rikkalikke ja ammendamatu allikaid, millised olid Tema Hiilguse Riigikantsleri pühitsetud tahtel antud meie käsutusse. Sellistel asjaoludel me käitusime järgmisel viisil: olles eelnevalt tutvunud vastava ajaloo kirjandusega, meie võtsime käsile kogu diplomatilise kirjavehetuse, milline asus Arhiivides ja milline puudutas eriti Venemaa ja Austria vahelisi suhteid, uurimise. Sellisel viisil on seletatav kogu vene- ja väliskirjanduses täheldatud fakt, et nendes ajaloolise tausta kirjeldustes kohtab suurt hulka uusi asjaolusid, milliste olemasolu senini mitte keegi varem isegi midagi ei kahtlustanud. Kuid raske on aru saada seda, miks meie ajaloo kirjeldused nihutavad teisele plaanile aktid enesed, millised jäävad kättesaadavaks igaühele, kellele tekib nende järele vajadus.

Mis aga puudutab teist sorti soove, millised seisnevad selles, et nende ajaloo kirjeldustele oleks antud veelgi suurem nõudlus sellega, et oleks tervikuna trükitud ära kõik saadikutele antud instruksioonid ja kõik enamtähtsad diplomaatilised depeššid, siis see on käesolevas väljaandes ilmselgelt võimatu teha. Kui aga selles soovis peitub mõningane osa kahtlustamist meie objektiivsuse suhtes vene poliitika sihtide esitamise suhtes, siis piisab vaid teistel valitsustel avada oma arhiivid ja siis, vastastikuse kontrolli teel, ilmneb tõde ((истина)).

Lõpuks, vene perioodikas oli meile seatud süüks see, et Venemaa ja Austria diplomaatiliste suhete ajaloo esitamisel meie suhtusime liiga objektiivselt ja erapoolikult viimati mainitud riigi poliitikasse. See süüdistus on õiglane ja selles me end õigustada ei saa, kuna püüdsime pidevalt ja püüdleme ka edaspidi, erapoolikule faktide esitamisele, üteldes lahti igasugustest pöörastest mõtetest ja polemilisest tülist. Las faktid räägivad ise enese eest.

Sellised on märkused, millised näisid meile vajalikud teha vastuseks mõnede käesoleva väljaande kava ja selle kolmes köites teostamise vastaste vastuväidete suhtes.

Nüüd aga jääb öelda vaid mõned sõnad käesoleva neljanda köite ja seriti selle esimese osa suhtes.

Käesolevasse köitesse on võetud kõik Venemaa ja Austria vahel sõlmitud rahvusvahelised aktid ajavahemikul alates 1815 -1849 aastani. Selle väljaande täiuslikkuseks oli vaja trükkida ära samuti kogu 1819 aasta Francforti leping (Nr.Nr. 110-121), milline on avaldatud samuti krahv Bloudowi tuntud väljaandes: „Documens pour l'histoire des relations diplomatiques de la Russie avec les puissances etrangeres“ milline on avaldatud „Recueil des lois“ ((граф Блудов: «Документы для истории дипломатических сношений России съ иностранными державами»

и в «Полномъ Собрании Законовъ»)).

Nii, nagu kolmes eelnevas kõites, nii ka käesolevas avaldatakse esimene kord mõned aktid. Erilist tähelepanu väärrib 1833.a. Märtsi konventsioon (Nr. 134) milline puudutab kolme Põhjariigi poliitikat Belgia küsimuses ja Ida küsimust puudutavat 1833.a. Munchengraetzi konventsiooni. Lord Palmerston kuulutas 1833.a. kõigile ja igähele, et Munchengraetzi koostasid Venemaa ja Austria Ottomani Impeeriumi jaotamise plaani. Tasub aga vaid lugeda konventsiooni teksti, et jõuda täiesti vastupidisele järeldusele.

Samamoodi avaldatakse siin esimene kord 1846 aasta aprilli Akt (Nr. 141), millises oli lõplikult lahendatud Kraakovi Vabariigi Austriaga ühendamise küsimus.

Mis aga puudutab ajaloolise tausta kirjeldust, siis seda me saame teha vaid kuni 1849 aastani, nõnda nagu selle uusima, kaasaegsete diplomaatiliste suhete faasi täielikuks ja objektiivseks esitamiseks ei ole saanud aeg. Sellel põhjusel käesoleva kõite teises osas mingeid kommentaare ei anta. Kuid see-eest, on perioodil 1815 kuni 1849 aastal, esitatud ajaloolises taustas enneolematult suur hulk uusi fakte ja seda enam kui kolmes eelnevas kõites kokku. Julgeme arvata, et suure huviga loetakse läbi alates 1824 aastast kuni 1841 aastani Austriaga Ida küsimuses peetud diplomatiliste läbirääkimiste ajaloolise tausta kirjeldused. Täpselt samuti on siin esmakordselt arhiivi allikatest leitud materjalide põhjal üksikasjalikult esitatud Kraakovi asjas peetud läbirääkimised. Lõpuks, tänu Vene-Austria suhete lähedusele, toimus nende vahel samuti alaline arvamuste vahetus sisepoliitilistes küsimustes (vt. Nr. 108 jne). Nende mõlemate riikide suhete puhul, Preisimaaga, nende kolmanda liitlasega, jälgis Viini kabinet pidevalt Vene valitsuse käitumist. Prints Metternich saatis isegi Peterburgi üksikasjaliku aruande oma 18 augustil 1845 aastal Stolzenfelsi lossis toimunud intiimsest jutuajamisest Preisimaa Kuningaga (Nr. 142).

Kõigi nende diplomaatiliste läbirääkimiste pidamise kestel jäi Venemaa poliitika sellele seatud eesmärkide kõrgusele. Meie poolt esitatud faktide alusel võib teha üpris erinevaid järeldusi. Kuid mis puudutab meid endid, siis me tunnustame avameelselt, mida enam me tutvusime arhiivide allikatega, mida enam meil õnnestus tungida vene poliitika motiivide sisemusse, seda enam süvenes meis siiras austus oma traditsiooniliste kõrgendatud eesmärkide saavutamiseks rakendatud vankumatu energia vastu ja üllatuseks eneselegi, oma sisemise jõu tunnetamisele, millisest see oli läbi imbunud. Tasub vaid lugeda läbi Mehmet-Ali Sultani vastase ülestõusu (Nr. 139 jne.) puudutavad diplomaatiliste läbirääkimiste materjalid, et veenduda selles, kuivõrd ekslik on see mulje, justkui Prints Metternichil oleks olnud mingi otsustav mõju Venemaa poliitikale.

Kui aga selle aja kestel Venemaa poliitika saavutas mõned säravad võidud ja sundis end kartma ja austama, siis ta saavutas selle mitte ainult oma kunstiga, vaid samuti oma püüdluste ja kohustuste elluviimise aususe ning kohusetundlikusega. „Otsekoheus ja ausus“ ((või „Avatus ja ausus“) - see on deviis, milline oli kirjutatud Valitseja Keiser Nikolai I riigimeheliku käega Venemaa poliitilisele lipule. ((„Прямота и честность», «Franchise et droiture“)).

Lõpuks, loeme oma meeldivaks kohustuseks väljendada siin oma siirast tunnustust parun F. R. Osten-Sackenile, krahv D. A. Capnistile, krahv N. E. Sancesele ja P. L. Waxelile, kohustuslikul kaastegevusel ja osalusel, millise abil osutus võimalikuks välja anda see suur köide, milline nõudis rohkem tööd, kui kõik eelnevad kõited kokku. Samamoodi peame oma kohuseks tänada ka hr. Menagiosi.

F.M.

Märkus. Palume lugejal parandada kõite lõpus märgitud põhimõttelised ja trükikirja vead.

F. M.

Sisukord.

Nr. 147.

1849.a. 14. (26) juuli. Lisa-posti-konventsioon.

Nr. 148.

1849.a. 21. septembri (3. oktoobri). S-Peterburgi deklaratsioon, mis puudutab jooksus juutide vastastikustest valdustest väljasaatmist.

Nr. 149.

1850.a.1. (13) november, Protokoll, mis uuendab 13. (25.) juuli 1840 aasta traktaadi (Nr. 139).

Nr. 147.

Nr. 148.

Nr. 149.

Nr. 150.

1851. a.21. September (3.oktoober). Protokoll, Austria ja Venemaa vaheliste kaubandussuhete kergendamise ja salakaubitsemise väljajuurimine.
Protokoll.

Nr. 151.

1854.a. 23. aprill (5. mai). S-Peterburis sõlmitud postikonventsioon.

Nr. 152.

1855.a. 3. (15 .) mai. Viinis sõlmitud telegraafi konventsioon.
Deklaratsioon.

Nr. 153.

1859.a. 18. (30) märts ja 25 märts (6 aprill). Deklaratsioon 18. (30) märtsist ja noot 25. märtsist (6. aprillist) 1859.a., millised on vahetatud Austria välisministri krahv Buol-Schauenstein poolt ja milline tehti Austria Keisri juures asuva Tegev-riiginõuniku Balabine erilisel ülesandel, Venemaa ja Austria aurulaevade mõlemate riikide vahelisi perioodilisi reise.

Nr. 154.

1860.a. 28. jaanuar (9 veebruar), 30 jaanuar (11 veebruar). Telegraafi leping, milline on sõlmitud S-Peterburis, Viinis ja Berliinis.

Nr. 155.

1860.a. 6. (18) aprill. Telegraafi sõnumeid puudutav deklaratsioon.

Nr. 156.

1860 .a. 2. (14.) september. Kaubanduse ja meresõidu traktaat.

Nr. 157.

1860.a. 3. (15) oktoober. 9. detsembri 1859.a deklaratsioon, milline on vahetatud 3 (15) oktoobril 1860 aastal erakorralise saadiku ja T. M. Ülevenemaalise Keisri täievolilise saadiku vahel T. M. Apostellik Kuningliku Majesteedi Õukonna juures, Balbini ja Austria Välisministri, krahv Rechbergi vahel, mõlemate keisririikide seadlusandluse vastastikuselt kohandatavaks muutmist puudutavalt kuritegude karistamise suhtes, milised on sooritatud neist ühe Riigi valdustes, teise riigi julgeoleku vastu.

Nr, 158.

1864.a. 8. (20) august. Konventsioon San ja Visla jõesängi parandamise suhtes kohtades, kus need jõed moodustavad Venemaa ja Austria vahelise piiri.

Deklaratsioon.

Konventsioon.

Nr. 159.

1865.a.3. (15) aprill. Protokoll, milline on allkirjastatud Pariisis Venemaa, Austria ja Preisimaa Valitsuste esindajate vahel, rahvusvahelise telegraafi konventsiooni sõlmimise puhul.

Nr. 160.

1865.a. 21. oktoober (2 november). Rahvusvaheline akt, mis puudutab laevasõitu Doonau suudmetes ja mis on sõlmitud Galatzis.

28 märtsi 1866.a. konverentsi istung.

Rahvusvaheline akt.

Lisa A. Alam-Doonaul laevasõidu- ja politsei määrustik.

Lisa B. Doonau suudmes võetavate maksude tariif.

Nr. 161.

1866.a. 28 jaanuar (9 veebruar) - Posti konventsioon, mis on sõlmitud Viinis .

Nr. 162.

1866.a. 3 (15) detsember. Otsused, millised puudutavad laevasõitu Pruthi jõel, mis on sõlmitud Venemaa, Austria ja Rumeenia vahel.

Nr. 163.

1867.a. 16. (28) jaanuar. Deklaratsioon, mis puudutab Venemaal asuvate Austria aktsiaühingute õigusi.

Nr. 164.

1868.a. 9. (21) juuli. Rahvusvaheline telegraafi konventsioon, milline on sõlmitud Pariisis 5 (17) mail 1865.a., mis on ümbervaadatud Viinis.

Lisa rahvusvahelisele konventsioonile.

Rahvusvahelise teenistuse instruksioon.

Nr. 165.

1868.a. 22 juuli Deklaratsioon, mis on allkirjastatud Viinis ja mis puudutab vastastikust depeššide saatmise eest postiteel tasumist.

Nr. 166.

1868.a. 25 juuli. Kokkulepe Venemaa Keiserliku telegraafivalitsuse ja T. M. K. Apostelliku Majesteedi telegraafivalitsuse vahel, telegraafi teel vastastikuste sõnumite saatmisest.

Nr. 167.

1868.a.29 november (11 detsember) S-Peterburi deklaratsioon lõhkekuulide kasutamise ärakeelamise kohta.

Nr. 168.

1869.a. 6. (18.)mai. Konventsioon Kiiev-Odessa raudteeliini ühendmisest Lvov-Viini raudteega, milline on sõlmitud Viinis.

Nr. 169.

1873.a. 9. (21) mai. S-Peterburis sõlmitud postikonventsioon.

Nr. 170.

1874.a. 24 jaanuar (5 veebruar). Deklaratsioon, milline puudutab kauba- ja vabrikumärke.

Nr. 171.

1874.a. 9.(21) juuni. Lõpp-protokoll endise Kraakovi eparhhia kinnisvarade ja kapitalide jaotamisest.

Nr. 172.

1874.a. 3.(15) oktoober. S-Peterburis sõlmitud kurjategijate väljaandmise konventsioon.

Nr. 173.

1875 a. 29 mai (10 juuni). Komisjoni protokoll, mis oli asutatud Venemaa ja Austria-Ungari vaheliste kaubandussuhete parandamise vahendite tundmaõppimiseks.

T. K. Parun Langenau poolne noot E. Prints Gortchacow nimele, 11 (23) detsembril 1875. a.

T. Pühadus Riigikantsleri nimel tehtud noot T. Austria-Ungari saadikule S-Peterburis , 11 (23) detsembril 1875 aastal.

Nr. 174.

1875.a. 10 (22) juuli. Telegrafi konventsioon, milline on sõlmitud S-Peterburis.

Instruktsioon rahvusvahelisele teenistusele.

Tasude tabelid.

I Euroopa süsteem.

A.Lõplik taks.

B. Transiidi taks.

II. Euroopa-väline süsteem.

Lõplik ja transiit-tasumine ühe sõna eest.

Ühesugune tasu telegrammide eest, milliseid vahetatakse Euroopa ja India vahel.

Nr. 175.

1877.a. 9. (21) november. Deklaratsioon, mis puudutab igaaastast rendi väljaostmist, millist tuleb maksta Austria-Ungari Valitsusele endise Kraakovi eparhia varade jaotamise 9. (21) juuni 1874.a. (Nr. 171) protokollis Artikkel 16 järgi.

Nr. 147.

1849.a. 14. (26) juuli . Lisa-postikonventsioon.

Nr. 148.

1849.a. 21.septembri (3- oktoobri). S-Peterburi deklaratsioon põgenenud juutide vastastikustest valdustest väljasaatmisest.

Nr. 149.

1850.a. 1 (13) november. Protokoll, milline uuendab 13. (25) juuli 1849 aasta traktaadi (Nr. 139).

(F. Martensi kommentaar).

Alljärgnev postikonventsioon (Nr. 147) kujutab endast järgmist astet Venemaa ja Austria vaheliste postisuhete arengul. Selle sõlmimine oli esile kutsutud vastastikuste valitsuste soovi lihtsustada veel enam korrespondentsi, panderollide ja kaubanäidiste edasisaatmist. Vahetuks ja peamiseks aiendiks uue konventsiooni sõlmimiseks oli Venemaa valitsuse nõusolek tühistada Austriasse saadetavate kirjade kohustuslik frankeerimine ((postimaksu maksmise tõestamiseks kirja margi või templiga varustamine)).

Mis aga puudutab põgenenud juutide Austriast ja Venemaalt vastastikuselt väljasaatmise deklaratsiooni, siis see küsimus asus tihedas seoses ülalpool esitatud vastastikustel piiridel suhete õige korraldamisega (Vt. Nr.Nr. 136 ja 137.).

Venemaa ja Austria valitsused olid täielikult üksmeelel ohu suhtes, milline ähvardas juutide poolelt ühiskondlikku korda, kes täiesti vabalt ja ilma kehtestatud passideta, ületasid piiri. Venemaa valitsusel oli peale selle alust arvata, et juudid tegelevad Austria-Vene piiridel väga aktiivselt salakaubaveoga. Eesmärgiga teha lõpp neile korratustele oli sõlmitud oktoobri-deklaratsioon.

Lõpuks, 1850 aasta novembri protokoll laiendab 1840 aasta (Nr. 139) Doonaul laevasõidu konventsiooni kohustusliku jõu veel üheks aastaks.

Nr. 147.

Postikonventsiooni Artikkel VIII sätete järgi, milline on sõlmitud Venemaa-Keiserliku ja Austria-Keiserlik-Kuninglike Valitsuste vahel 30 jaanuaril (1 veebruaril) 1843 aastal, on otsustatud Venemaal kirja kaaluraha alandamise juhtumil, kuni selle ligilähedase ühtlustumiseni Austria taksiga, mõlemad postivalitsused võivad leppida kokku omavahel Venemaa ja Austria vahel saadetavate kirjade kohustusliku frankeerimise lõpetamise meetmete võtmises.

Artikkel XXIII on otsustatud: kui mõlemad postivalitsused nõustuvad omavahel lõpetama kirjade kohustusliku frankeerimise, siis nad koos sellega võivad vastu võtta saadetiste vaba frankeerimise eeskirjad.

Aga nii nagu, nagu ülalnimetatud ettepanek teostus ja nende postivalitsuste vahel selles asjas olid peetud läbirääkimised, siis selle asja lõpule viimiseks ja selles lepingu sõlmimiseks, nimetatakse komissarideks, Venemaa poolelt: Postiameti Direktor ja Sankt-Peterburi Posti Direktor, Salanõunik ja kavaler, Theodor Prjanichnikoff ((Федоръ Прянишниковъ)), Austria poolelt aga: Austria-Keiserlik-Kuninglik Peakonsul, Doktor Ludwig Gutmannsthal, kes vastastikusel kokkuleppel otsustasid: täiendada 30 jaanuari (11 veebruari) 1843 aasta konventsiooni järgmiste artiklitega, esitades need kinitamiseks Kõrgemale Juhatusle.

Artikkel I.

Sellest ajast peale eksisteeriv Venemaa Keisririigist kõigisse Austria Riigi maadesse ja tagasi saadetavate kirjade kohustuslik frankeerimine lõpetatakse alates 1. jaanuarist 1850 aastast, uue kalendri järgi. Aga seepärast, erandiks allpool Artikklites 7 ja 10 selgitatud juhud, antakse mõlemate riikide korrespondentidele vabadus anda posti kirju tasuta või siis fankeerida need enne sihtkohta.

Artikkel II.

Kahe mainitud riigi korrespondentide vahel kehtestatakse igal lihtkirja edasisaatmiseks saatmiskohast kuni sihtkohani, järgmine ühine taks 20 kop. hõbedas, kui see on saadetud Venemaalt ja 20 kreutzerit, kui see on saadetud Austriast.

Artikkel III.

Et lihtsustada suhteid Vene-Austria piiripunktide postkontorite vahel, üldine taks, milline on määratletud Artikkel II sätetes, vähendatakse kuni poole võrra ja hakkab olema järelikult 10 kopikat hõbedas või 10 kreutzerit. See soodustus laieneb korrespondentsile, milline on saadetakse Radsiwilowi ja Brody, Nowosselitzy, Cernowitz ja Bojani vahel ja lõpuks Venemaa ja Austria Hussiatyni ja Hopyczynie vahel.

Kui aga hiljem avatakse postkontorid ka teistes Venemaa ja Austria piiripunktides, siis see soodustus laieneb samamoodi ka neile.

Artikkel IV.

Lihtkiri ei tohi ületada üht vene lothi või kolme neljandikku austria lothi ((1 Viini Loth = 17,5 g)). Kirjade eest, millised ületavad selle kaalu võetakse taksi progresseeruvalt, milline on sõtestatud sellele aktile lisatud tabelites.

Artikkel V.

Korrespondentsi eest, milline on saadetud vene-austria postikottides, millised lähevad Preisimaa kaudu, võetakse, peale üldise postisaatemaksu veel transiitmaksu, sel määral, et ta rahuldaks Preisi-Kuningliku postiameti nõudeid. Venemaa Keiserlik ja Austria-Keiserlik-Kuninglik Postiamet lepivad omal-ajal selle lisatasu suhtes kokku, samuti nagu Preisimaa Postiameti Kassale

hüvitamise.

Artikkel VI.

Kindlustatud kirjad ((Tähitud kirjad)), milliseid saadakse Austriast Venemaale, kuuluvad, peale üldise postisaatenmaksu ja lisa-transiiditaksi, veel ka kindlustamise tasu, aga samuti ka tagasi saatmise ja loendi Austria postikassa kasuks võetakse kirja saatjatelt nõutavalt, seaduste järgi, tasu; vene postkontorid omalt poolt saavad seaduslikud kindlustusrahad kindlustatud kirjadelt, millised on saadetud Venemaalt Austriale ja peale selle antakse neile õigus võtta kindlustustasu kindlustatud kirjadelt, millised tulevad Austriast, enda kasuks.

Artikkel VII.

Kaubanäidised, ajalehed, kommerts-ringkirjad, trükitud teosed, milliseid saadetakse panderolli alla, määratakse seesama üldisest postimaksust vähendatud tasu, milline määratakse Postikonventsiooni Artikkel XII järgi, kuid neil juhtudel kaalurahad peavad olema makstud selle kättesaamisel.

Artikkel VIII.

Võetav raha frankeeritud ja mittefrankeeritud kirjade eest jaotatakse Venemaa ja Austria Postikassade vahel pooleks.

Lõpparvestusi selle- ja transiit-korrespondentsi eest peab teostama üheaegselt iga kolme kuu möödudes.

Artikkel IX.

Mittefrankeeritud kirjade saatmisel kaalurahad, millised peavad olema võetud kättesaajalt, peab olema tähistatud sellele kirja poolele, kus on aadress, tähistatud kreitserites, kui kiri saadetakse Austriasse ja hõbekopikates kui saadetakse Venemaale.

Aga kaalu järgi frankeeritud kirjadel peab olema kirja sellele poolele, kus on pitsat, või siis aadressita küljel, kuid sellel viimasel juhtumil selle koha juures, kuhu kirjutatakse või lüüakse tempel tekstiga: franco.

Artikkel X.

Kohtade ja isikute suhtes, kelle korrespondents kasutab tasuta saatmise õigust, kehtestatakse järgmised eeskirjad:

a)Nende Keiserlike Majesteetide Venemaa ja Austria Valitsejate, aga ka mõlemate Venemaa ja Austria Keiserlike perekondade liikmete korrespondents saadetakse tasuta.

b)Mõlemate riikide kroonu korrespondents antakse välja kaaluraha maksmiseta, kui seejuures selle riigi postkontorile, milles riigiasutus asub, millisele on korrespondents adresseeritud või kelle poolt see on esitatud, antakse, kui see koht ei kasuta otse tasuta saatmise õigust, võtta oma kasuks poole üldisest postimaksust, seejuures ka ettenähtud transiitmaks.

c)Eraisikute kirjad kroonuasutustesse peavad olema täielikult frankeeritud äraandmisel; kroonu asutuste kirjadel eraisikutele peab olema ära märgitud täielik ärasaatmise maks, milline kasseeritakse sisse kirja kättesaajatelt.

Artikkle XI.

Kirjad, milliseid ei suudetud aadressaatidele viia, saadetakse ühest postkontorist teise tagasi tavalises korras kaardile kandes, kuid neis postikottides, millised ei lähe Preisimaa kaudu; seejuures peab kaartidele olema märgitud nende kirjade arv, nagu ka üldine kirjasaatmise tasu

millist võetakse mittefrankeeritult kirjadelt ja lisa-transiittasu; nende kirjade eest võetud raha kantakse üldisesse arvestusse, millist koostatakse iga kolme kuu möödudes.

Aadressaadile mittetoimetatud korrespondents, milline on saadetud ühest postkontorist teise, käitatakse selle koha seaduste järgi millistele on see postkontor allutatud, kuhu selline korrespondents laekus.

Artikkle XII.

Kaartide koostamisel Venemaa Keiserlikud postiasutused juhinduvad käesolevale aktile lisatud B tähe all oleva tabeli järgi, Austria Keiserlikud postiasutused aga tabelis tähe A all olevate reeglite järgi.

Artikkel XIII.

Kui hiljem tunnistatakse kasulikuks tühistada korrespondentsi, milline saadetakse Venemaalt Austria kaudu teistesse välisriikidesse, kohustuslik frankeerimine, Austria Keiserlik-Kuninglik Postivalitsus, leppinud kokku selles Keiserliku-Venemaa Postivalitsusega, võtab enesele vastastikuse lepingu alusel, kohustuse astuda selles läbirääkimistesse vastavate välisriikidega ja võtta kasutusele kõiki võimalusi, et sõlmitavad tingimused oleksid kasulikud nii Venemaa postkontoritele, aga ka nende välisriikide postkontoritele, kellega hakatakse pidama läbirääkimisi.

Seejuures tunnistatakse Austria poolelt, et selle korrespondentsi eest hakatakse võtma ainult sellist kaaluraha, millist nõutakse välismaa postkontorite rahuldamiseks.

Artikkel XIV.

Koos korrespondentsi kohustusliku frankeerimise lõpetamisega antakse saadetisele, 30 jaanuari (11 veebruari) 1843 aasta Postikonventsiooni Artikkel XXIII alusel saadetise raha ja teiste väärtasjadega, võimalus frankeerida enne piiri või saata kaaluraha maksmiseta; viimasel juhtumil kaalurahad peavad olema makstud ära kättesaaja poolt, aga selleks peavad vastastikused postkontorid kirjutama saadetistele ja märkima kaartidele kaalurahad, milliseid tuleb maksta eksisteerivate tariifide järgi, saatmiskohast välismaale saatmise eest.

Nende rahade üle peavad piiri-postkontorid teostama omavahelisi igakuiseid arveldusi.

Artikkel XV.

Artikkel XIV sõlmitud eeskirjast jäetakse välja:

- 1) Saadetised kroonusutustesse ja tasuta saatmisõigust omavatele isikutele.
- 2) Saadetised või kõik mitte hinnatud või sellised, milliste deklareeritud hind ei ületa seitset rubla hõbedas või 10 kuldnat.
- 3) Saadetised kergelt purunevate või hävinevate esemetega ja lõpuks
- 4) Saadetised vekslite ja era-kohustustega.

Kõik selliseid saadetisi posti pannud isikud peavad maksma kaalurahasid alates saatmiskohast kuni piirini.

Artikkel XVI.

Saadetiste eest, milliseid ei saadud adressaadile kätte toimetada ja on seetõttu tagasi saadetud, nõutakse välja sellelt postkontoritelt, millise poole pöörduti, kaalurahad nende edasisaatmise eest esialgsest ärasaatmiskohast, kui need on antud ära mittefrankeeritult, kas piirilt, kui saadetised olid frankeeritud, või enne sihtkohta.

Selliste adressaadile kättetoimetamata saadetiste tagasisaatmise takside suhtes, Vene-Austria postikonventsiooni Artikkel XXVIII sisalduvad eeskirjad, kui iseenesest mõistetavad, jäävad täielikult jõusse.

Artikkel XVII.

Kõik 30 jaanuari (11 veebruari) 1843.a. Postikonventsiooni eeskirjad, millistest ei mainita selle lepingu Artiklites I kuni XVI, jäävad täielikult jõusse, seejuures otsustatakse, et käesolevad tingimused omasid mõjujõudu kuni kehtiva 30 jaanuari (11 veebruari) 1843 aasta konventsiooni lõppemiseni, samamoodi laieneb neile ka selle konventsiooni Artikkel XLVII selle kehtivuse kestvuse suhtes.

Aga nii, nagu praegu ei saa ettenäha kõiki neid juhte, või asjaolusid, millised hiljem võivad ette tulla ja nõuda selles lepingus sisalduvate mõnede reeglite muutmist, siis vastastikused postivalitsused annavad enesele asjaajamise vähendamise õiguse, teostada sarnaseid muudatusi vastastikuseks kokkuleppeks ilma, et selleks sõlmitaks spetsiaalne leping.

Selle tõestuseks on ettevalmistatud käesoleva lepingu topelteksemplar, millistel on vastastikuste volinike allkirjad ja nende pandud pitsid.

See juhtus S-Peterburis 14 (26) juuli 1848 aastal.

(L.S.) Th Prianschnikoff. (М.П.) Ф. Прянишниковъ.

(L.S.)Dr. L. Gutmansthal. (М.П.)Док. Л. Гутмансталь.

Nr. 148.

Deklaratsioon.

Venemaa ja Austria Valitsus, soovides määratleda vastastikusel kokkuleppel ja vastavalt heanaaberlike suhetega, põgenendud juutide vastastikustest valdustest teise väljasaatmist, leppisid kokku järgmistes artiklites:

1) Juudid, Venemaa alamad, kes lähevad Austriasse ilma vastava tunnistuseta või täiesti ilma seadusliku loata või siis need, kelle passid või teised paberid osutuvad olevat kehtetud, kuna neid ei ole ettenähtud tähtajaks uuendatud, saadetakse tagasi Venemaale.

2) Ainiti neid ei hakata uuesti Venemaale lubama enne, kui nende kuuluvus Venemaa alamlusse on ettenähtud viisil tõestatud ja kui nende äraolek kestis mitte enam kui viis aastat.

3) Seda viieaastast tähtaega hakatakse arvestama nende ebaseadusliku äraoleku algusest; ainiti see aegumise tähtaeg katkestatakse esimese teadustamisega, millisega Austria ülemused teavitavad Venemaa ülemustele oma kavatsusest saata välja põgenikud. Siis aega, milline kulub tõelise kodakondsuse väljaselgitamiseks, selle viie aasta hulka ei arvata.

4) Ülalmainitud otsused laienevad ühtmoodi ka nendele juutidele, kes ebaseaduslikult jätsid maha oma kodukandi enne käesoleva deklaratsiooni vahetamist.

5) Viieaastane tähtaeg ei hakka laienema nende juutide üle, kes enne piiri ületamist sooritasid mingi kuriteo või üleastumise ja sellega kinnitatakse, et nad peavad olema välja-saadetud esimesel nõudmisel, vaatamata nende väljaspool oma kodukanti viibitud aja kestusele.

Käesolev deklaratsioon vahetatakse samasuguse Tema Keiserliku Kuningliku Apostelliku Majesteedi Valitsuse deklaratsiooniga. Selles sisalduvad otsused jõustuvad selle deklaratsiooni vahetamise päevast.

Selle tõestamiseks allakirjutanud Riigikantsler, volinik ja lõpuks Tema Majesteedi Ülevenemaalise Keisri poolt, allkirjastas käesoleva akti ja sellele on pandud Keiserliku Välisministeeriumi pitsid.

See juhtus S-Peterburis 3. oktoobril 1849 aastal.

(L.S.) Le Chancelier de
l'Empire comte de
Nesselrode.

(М.П.) Государственный Канцлеръ
Графъ Нессельроде.

See deklaratsioon oli Venemaa Keiserliku Saadiku poolt Viinis vahetatud 30 oktoobril (11 novembril) 1849 aastal samasuguse 8 novembri (u.s) 1849 aasta deklaratsiooni vastu Austria Välisministri, prints de Schwarzenbergi poolt.

Nr. 149.

Protokoll.

Nii nagu kümneaastane tähtaeg, millise jooksul konventsioon, milline on sõlmitud Venemaa ja Austria vahel S-Peterburis 13 (25) juulil 1840. a, milline puudutab laevasõitu Doonaul, oli Artikkel IX alusel kohustusliku jõuga kuni möödunud aasta 10(22) septembrini ja nagu Tema Ülevenemaalisele Keiserlikule Majesteedile, nii ka Tema Keiserlikule ja Kuningliku Apostelliku Majesteedi poolt oli see edukalt jäetud veel täielikku jõudu veel üheks aastaks, s.t. 10 (22) septembrini tuleval 1851 aastal, siis allakirjutanud, oma Kõrgete Õukondade volinikud, et kinnitada see kokkulepe ettenähtud korras, kogunesid ja allkirjastasid sellel kuupäeval lõpuks käesoleva protokolliga kahes eksemplaris ja lisasid sellele oma vapipitsatid.

See juhtus Viinis 1 (13) novembril 1850 aastal.

Erakorraline Saadik ja Täievoliline
Minister Tema Majesteedi
Ülevenemaalise Keisri juures
(L.S.) Parun Meyendorff.

Kindral-Leitnant, Ministrite Nõukogu Esimees,
Tema Keiserliku ja Kuningliku Apostelliku
Majesteedi Õukonna Minister ja Välisminister,
(L.S.) F. Schwarzenberg.
(М.П.) Кн. Шварценбергъ.

Nr. 150.

1851. a. 21. September (3.oktoober). Protokoll, Austria ja Venemaa vaheliste kaubandussuhete kergendamise ja salakaubitsemise väljajuurimine.

((F. Martensi kommentaar)).

1847 aasta protokolliga otsused (vt. Nr. 144) osutusid üpris varsti ebapiisavalt sihipärasteks. 7 (19) augustil 1850 aastal Austria asjur parun Lebzelter pöördus Venemaa valitsuse poole noodiga, millises teatatakse Austriaga soovist sõlmida Venemaaga uus kaubanduskokkulepe. Noodis viidatakse Austrias ja Venemaal uute tariifide koostamisele, kui soodsatele asjaoludele, et uuendada läbirääkimisi et sõlmida uus kommerts-leping, millisega oleksid vähendatud nii sisseveo kui ka transiit-tollid. Austria valitsus kavatses, muuseas, vähendada tolle siidi-, puuvillase-, villasele riidele ja tualeti asjadele. Peale selle, ta taotles erilise jõuga Brody ja Odessa vahelise transiidimaksu leevendamist. Vastutasuks nõutavatele järeleandmistele, Austria valitsus nõustus: 1)alandada Venemaa toorainetele kehtestatud sisseveotolle; 2)vähendada Venemaa peamistele transiidikaupade, nagu tee, rabarber jt. transiidimaksu ; 3)vähendada sisseveotolle mõnedelt eranditult vene toodetelt.

Venemaa valitsus suhtus täieliku kaastundega Austria poolt tõstatatud küsimusse. Ta oli hea

meelega nõus nõutud sisseveotollide vähendamiseks, kuna vene uue tollitariifi kava läks veelgi kaugemale, kui seda soovis Austria valitsus. Transiitkaubanduse kergendamise suhtes Venemaa valitsus väljendas oma valmisolekut läbirääkimiste pidamiseks, Salanõunik Tegoborskile oli jälle tehtud ülesandeks saavutada aselles asjas Austriaga kokkulepe.

1850 aasta lõpus jõudis Tegoborski Viini ja alustas läbirääkimisi Austria kaubandus- ja rahandusministritega. Eriti rasake oli Tegoborskil saavutada Austria volinikelt sisseveotollide vähendamist viljale ja kariloomadele. Vaatamata kõigile Venemaa voliniku püüdlustele, ei õnnestunud temal eesmärki täielikult saavutada. Mis aga puudutab transiitkaubandust Odessa kaudu, siis Austria valitsus teatas oma soovist, et Novoselice tolli kaudu oleks samuti lubatud saata transiidi korras kaupu Odessasse. Peale selle ta palus kõrvaldada kõik takistused, milliseid kohtasid Austria alamad, kes suundusid Venemaale kui veise kaupmehed. (Депеша Тенгоборскаго от 11-го (23-го) мая 1851 г.).

Tegoborski luges viimased Austria nõudmised täiesti õiglasteks ja Venemaa kaubandusega täiesti kooskõlas olevateks. Valitsus pidas neid täpselt samuti põhimõtteliselt tähelepanuväärseteks.

Sellistel asjaoludel Tegoborski pidas võimalikuks allkirjastada 13 (25) mai 1851 aasta protokoll, millisega lahendati tõstatatud küsimused ja millega kergendati transiitkaubandust. On märkimisväärne, et Austria ministrid nõustusid täielikult Tegoborskiga, et Brody linna erilised privileegid ei oma mingit mõistlikku alust, kuid nende tühistamist nad pidasid enneaegseteks.

Mai-protokoll oli vaid kava ja allkirjastatud kui *sub spe rati*, s.t. see vajab mõlemate poolte valitsuste kinnitust. Rahandusministeerium, sisuliselt, oli nõus protokoll otsustega ja kiitis need heaks. Kuid ta nõudis Artiklite 11, 13 ja 15 muutmist, pakkudes sellist sõnastust, milline paremini lahendaks kõik vaidlused, millised kerkisid üles kaupade transiidi korras ärasaatmist puudutavalt. Poola Kuningriigi Asevalitseja soovis, et salakaubanduse vastased meetmed ei piirduks oma mõjus ainult Visla poolt moodustatava piiri ulatuses.

Austria valitsus ei teinud mitte mingeid sisulisi vastuväiteid Rahandusministeeriumi poolt pakutud artiklite suhtes. Kuid hulga raskem oli tal nõustuda salakaubanduse vastu võetavate meetmetega kogu Galiitsia, Kraakovi ja Poola Kuningriigi vahelise piiri ulatuses. Austria volinik hr. Baumgartner, andis selles punktis järgi ainult sel tingimusel, et tema uued nõudmised Venemaaga kaubanduslike suhete kergendamises oleksid esitatud ka protokollis eneses. Tegoborski pakkus viimast meedet selleks, et leida väljapääs sellest kitsikusest. On vajalik märkida, et teine Austria volinik, parun Krauss, Rahandusminister, kaitses Tegoborski nõudeid oma kolleegi vastu, kes ei soovinud lubada protokoll mõju laienemist kogu piirile. (Депеша Тенгоборскаго от 26-го сентября (8-го октября) 1851 г.).

Peale selle küsimuse lahendamist ei jäänud mitte mingeid takistusi, et lõpp-protokoll allkirjastada (21- september (3 oktoober), milline muutis täiesti ära mai-projekti. Septembriprotokoll kinnitati ministrite deklaratsioonide vahetamise teel.

Kokkuleppe, milline allkirjastati 28 juunil (10 juuli) 1847 aastal, sõlmimisele eelnenud läbirääkimiste ajal, milline puudutab Venemaa ja Austria vahelisi kaubandussuhteid, leevendusi, millised on antud nii ühelt kui teiselt poolelt, tunnistati, et oleks olnud soovitatav nõustuda meetmete suhtes, millised vastastikusel üldisel kokkuleppel peavad olema vastu võetud, et takistada transiitkaupadena deklareeritud kaupade sisseveol tollimaksudest hoidumist, ja milliseid veetakse sellesse Visla osasse, milline moodustab Poola Kuningriigi ja Austria Galiitsia vahelise piiri. Sellisel viisil pöördudes käigult tagasi siia puutuvate suhtlemiseni, milline oli katkestatud järgnevate sündmustega, alljärgnevad, pidades silmas selle küsimuse viimist lõplikule lahendusele kahe Valitsuse vahel, leppisid lõpuks kokku sõnastada protokollis otsused, millised on võetud vastu vastastikusel kokkuleppel.

Selle protokoll esitamisel milline on allkirjastatud 13 (25) möödunud maikuus, mõlemate Kõrgete leppingupooltele heakskiitmiseks, Venemaa Keiserlik Valitsus tegi mõnede korralduste muutmise ettepanekud, millised olid siin otsustatud ja väljendas soovi laiendada kogu piirile,

milline eraldab Poola Kuningriiki Austria Galiitsiast ja Kraakovi territooriumit, eelnevalt võetavaid meetmeid salakaubaveo väljajuurimiseks selles Visla osas, milline moodustab kahe riigi vahelise piiri. Sel juhtumil oli Austria poolelt esitatud samuti mõned ettepanekud pidades silmas soetamist, vastastikuse alusel ja asenduseks tema nõusoleku eest laiendada tollimeetmeid salakaubanduse vastu – mõningad leevendused mõlemate riikide vahelises kaubandussuhtes, millest oli juba osalt tehtud avaldus eelnevates teadaannetes.

Austria Valitsus nõudis:

a) selleks, et Venemaa tollile Nowosselices oleks antud õigus kaupade ekspedeerimiseks, millised on deklareeritud transiitkaubaks, nii nende sisseveol, kui ka nende väljaveol;

b) et eivavili, milline on veetud Galiitsiast mööda Dnestrit Odessasse, oleks allutatud ainult transiitmaksule, milline ei ületaks neljandikku praegusest sisseveo-tollist;

c) et soodustused, millised on antud vene alamatele nende piiri-suhtes, oleksid samamoodi rakendatud Austria alamate suhtes;

d) et vene tollide arv oleks suurendatud ja et nende õigused oleksid laiendatud suuremas vastavuses Austria kaubanduse vajadustega;

e) et oleks viidud ellu Keiserlik 3. jaanuari 1848 aasta ukaaz piiri-turgude asutamise kohta, et kergendada piirikaubandust;

f) et Austria pargased, millised sõidavad Poola Kuningriigi kaudu mööda Vislat, oleksid vabastatud kohustusest ilmuda abitolli (Przykomorek) Zawichosti lähedal ja et nad oleksid allutatud sellisele ilmumisele vaid ühes neist kahes jõe tollipunktis, millised on Varssavis asutatud;

g) et vene tollile Nowosselices oleks antud õigus anda välja passe Boukowinest ja mõnedest Galiitsis ringkondadest pärit veistega kauplejatele ja et üldse oleks Venemaa otsused passide väljaandmise suhtes leevendatud paljudel juhtudel Austria alamatest kaupmeeste kasuks, kes sõidavad Venemaale oma kaubanduse asjades.

Allakirjutanud Venemaa volinik, kellel oli neist ettepanekutest juba varem 7 (19) möödunud maikuu noodiga teatatud, oma 8 (20) augusti 1851 aasta vastu-noodis selgitas, et tema Valitsuse poolt on juba tehtud soovi rahuldamine, milline on väljendatud Austria Keiserliku Valitsuse poolt Nowosselice kaudu transiidi suhtes; et juba oli otsustatud anda sellele tollile õigus lasta läbi Odessasse viidavaid transiitkaupadeks deklareeritud kaupu ja et jääb järele vaid kehtestada reeglid mainitud tolli õiguste laiendamiseks seadusandlikus korras – mis peab järgnema viivitamatult; et peale selle on sellele tollile antud õigus Austria alamatele, kes tegelevad veiste kaplemisega, anda välja läbipääsupiletid nende Venemaale sõiduks, millised, plankettide kujul, saadetakse sinna kindral Fedoroffi vahendusel, kes täidab Novorossiiski ja Bessaraabia kindral-kuberneri ametikohta.

Nõudmise suhtes, et Uue Tollieeskirja, milline on rakendatud Poola Kuningriigis, Artikkel 647 korraldus, millise jõul piiriga kaheks jaotatud mõisate valdajad kasutavad mõningaid soodustusi oma piirisuhtes, oleksid võrdselt rakendatud ka Austria Galiitsiast pärit alamate suhtes, oli välja selgitatud selles suhtes, et seadustatud piletid, millised antakse aastaks välja Austria ja Preisimaa valdajatele ning piiriga poolitatud mõisate alalistele elanikele, ei nõuta Venemaa missioonis ja konsulaatides viisa võtmist ja et nende esitajad lubatakse piiri ületama, tulles nende mõisa välismaal asuvast osast Poolas asuvasse kohta, et teostada põllumajandustöid. Sama voliniku järgnevas 18 (30) augusti sõnumis oli tehtud Austria Valitsusele teadmiseks, et Poola Kuningriigi Asevalitseja poolt tehtud otsusega, kõik Tollipõhikirja Artikkel 645 sätteid hakatakse rakendada kõigis suhtes ka Austria alamate suhtes.

Mis aga puutub Austria ettepanekutesse, millised on esitatud tähtede c, d, e, all, siis allakirjutanud Venemaa volinik viitas Uue Tollipõhikirja Artikkel 15 sätetele, millise järgi soodustused, millised puutuvad piirisuhteid, millistest mainitakse Artiklites 645, 646 ja 647, selle sama orgaanilise seaduse artiklites, peavad olema antud ka Austria alamatele samuti, nagu ka Venemaa alamatele, kellel on elukoht Poola Kuningriigi piires, kui vaid vajaduse juhtumil, järgneb selle suhtes Austria Valitsuse poolen nõudmine ja et selle Põhikirja Artikkel 16 jõul järgneb sel juhtumil see, mis ka piiri-turgude asutamine suhtes.

Mis aga puudutab küsimust selle kohta, kas Venemaa Valitsus annab Nowosselice tollile õiguse lasta läbi transiitkaupu nende jõudmisel Galiitsiasse, Venemaa volinik ei saanud samal ajal

anda selle suhtes positiivset vastust, nõnda nagu varasemates sõnumites käis jutt vaid kaupade transiidist, milliseid veeti Odessasse.

Samamoodi selgitas allakirjutanu Venemaa volinik, et tal ei olnud võimalust anda formaalseid tõendeid muude Austria Valitsuse ettepanekute suhtes, kuid ta soovis uskuda, et nii nagu tema Valitsus, nii käesolevatel läbirääkimistel, aga ka teistel sarnastel juhtudel, esitas tõendid oma sõbralikust püüdlusest rahuldada Austria õiglasi nõudmisi, seadmata oma järeleandmisi sõltuvusse mingitest tingimustest, siis Austria Valitsus, omalt poolt, ei soovi sõlmida pakutud salakaubanduse väljajuurimise kokkulepet, seades selle sõltuvusse asjaoludest, millised töid kaasa enesega nende läbirääkimiste tulemuste kindlaksmääramata ajaks edasilukkamise.

Seega, allakirjutanud Austria delegaadid, nõustudes lõpetama selle asja praegu avalduse teinud Venemaa komissari soovil, ootamata ära mõnede ülalpool esitatud küsimuste, uute soodustuste, milliseid oli nõutud Austria poolt mõlemate riikide vahelise kaubandussuheteks, lõppliku lahendamise – asusid 13 (25) mail allkirjastatud protokollilause ümbervaatumisele ja tegid üldisel kokkuleppel järgmised korraldused:

§ 1. Igasugune transiit-kaup, milline on toimetatud ühte Poola Kuningriiki Galiitsiast ja Kraakovi piirkonnast eraldavale piirile asutatud tollidest, et saata Austria valdustest Poola Kuningriiki või vastupidi, Poola Kuningriigist Austria valdustesse, hakkab olema suunatud selle mainitud sama naaberriigi läbilaske tolli, millise kaudu peab kaup olema välja veetud ja seepärast see viimane toll peab olema märgitud transiidi deklaratsioonile.

§ 2. Mis aga puudutab Visla poolt moodustatud piiri osa, siis selle ääres asuvad tollid, millisesse saabub transiitkaup, võib olla peetud väljaveopunktiks ja võib asuda selle läbilaskmisele vaid ainult sel juhtumil, kui ei ole teist tollipunkti, millisel on õigus lasta läbi transiitkaupu ja milline asub naaberriigi tollipunktile kõige lähemal, millise kaudu kaup peab olema sinna veetud. Vastasel juhtumil tollipunkt, millisesse esitatakse transiitkaubaks deklareeritud kaup, et see viia üle Visla piiri modustavast osast, esitada see selle-sama riigi tollile, milline asub selle vastas või äärmisel juhul naaberriigi tollipunktile lähemal, millise kaudu kauba enese väljavedu peab toimuma.

§ 3. Kauba väljaveo tunnistus, millist tollieeskirjadega nõutakse et vabastada transiitkaupade eest esitatud käendus või pant, antakse tollipunkti poolt välja ainult siis, kui kaup, enne tähtaja saabumist, milline on märgitud ära transiidi-pileti pöördel (Durchfuhrs-Billete), jõuab naaberriigi tolli, millise kaudu see peab olema sinna viidud; kui seisund, millises see kaup on kohale toimetatud, hakkab olema kooskõlas deklareerituga, milline on mainitud piletil: kui deklaratsioon on tehtud tollieeskirjadega kooskõlas vormis ja kui selle tunnistuseks esitatakse vedaja poolt mainitud tolli poolt väljaantud dokument.

§ 4. Lausetest, millised on esitatud § 3, tuleneb, et transiitkaubad, millised on laaditud Przemza jõel või selles Visla osas, milline asub Austria valdustes, alats Przemza ojast kuni Niepolomiceni ja mis on saadetud allavoolu Niepolomice ja Igolomia kaudu, hakkab saama väljaveo pileteid mitte Niepolomice tollilt, nagu seda tehti seniajani, vaid (kooskõlas § 3 otsustega) vaid Galiitsia tollilt, milline asub Venemaa tollile lähemal, millise kaudu kauba väljavedu peab toimuma.

Nende kaupade suhtes peab Niepolomice toll olema tunnistatud vahendavaks, millisesse, kooskõlas Austria Tolliseaduse § 152 sätetega peab olema edastatud deklaratsiooni eksemplar ja esitatud kaup, et olla allutatud seal formaalsustele, millised on ettekirjutatud mainitus Põhikirja § § 156 ja 157 lausetes.

§ 5. Juhtumil, kui transiitkaup, milline on veetud välja Austria valdustest, jõudes selle Visla osani, millisest on mainitud § 2., määratakse Galiitsiasse veoks, siis sellest sihtotstarbest peab olema deklareeritud kaldaäärses tollis, millise järel kaup saadetakse mainitud Visla osast üle, koos tolli nimetamisega, millise kaudu kaup peab olema uuesti veetud Austria poolele. Toll, millises see deklaratsioon saadakse, on kohustatud veose adresseerima tolli, milline on määratud selle väljaveoks, järgides seejuures kaupade suhtes, milliseid saadetakse ühest tollist teise, et saata edasi, eksisteeivaid eeskirju.

§ 6. Kui transiitkaupade transport, milline on täheldatud § 1 sugu, ja on koormatud

Przemzal, et vedada mööda Vislat Niepolomicest edasi, hakkab koosnema eranditult esemetest, milliste kohta nende mööda maismaad väljavedamise deklaratsioon, võib olla tehtud, kehtivate määruste järgi, ühes või teises lepingulistest riikides, mitte kaupade kaalu, ega vooride arvult, märkides ära hobuste või teiste loomade arvu, keda kasutatakse rakmetes: siis saatjate transport vabastatakse kohustusest ilmuda lähimasse Venemaa tollist Austria tolli, millisesse kaup peab suunduma, aga samamoodi ka tunnistuse esitamisest, milline on ettekirjutatud § 3 sätetega. Üldse, nende kaupade saatmisel hakatakse toimima kooskõlas otsustega, millised kehtisid seni; kuid Niepolomice toll peab tõestama, et veos koosneb ka tegelikult ülalmainitud esemetest ja teavitama sellest Venemaa tolli.

§ 7. Otsused, millised sisalduvad § § 1 ja 3, ei muuda eksisteerivaid tollieeskirju, milliste järgi iga laev, milline sõidab, Niepolomicest mööda, üles või alla, kus Visla väljub Austria valdustest, peab olema esitletud Niepolomice tollis.

Kui seejuures osutub, et mööda Vislat allavoolu sõitva laeva veos, koosneb, kas tervikuna või osaliselt, transiitkaupadest, millised ei mahu § 6 erandlike otsuste alla ja kui transport on määratud minema Poola Kuningriiki, siis Niepolomice toll peab sellest teavitama Venemaa Igolomia tolli ja selle tolli poolse usaldusisiku kaudu, võimalikult kiiresti, saatma kauba ära Austria Tollipõhikirja § § 156 ja 157 otsustega kooskõlas. Isik, kes on Venemaa tolli poolt läkitatud, on samuti kohustatud allkirjastama kauba ärasaatmise, milline peab olema kirjutatud transiidi-piletile (Durchfuhrs-Anweis-Billete) kooskõlas mainitud Põhikirja § 156 otsustega.

§ 8. Selleks, et mitte mingi laev, milline möödub kohast, milline on mainitud § 7, ei saaks vältida Niepolomice tolli külastamist, siis Austria Niepolmice ja Venemaa Igolomia tolli poolt peetakse ülal alalises valmiduses laevu, millised peavad asuma mõlemate riikide piirivalve käsutuses. Selle valvele antakse õigus liigelda kogu jõe laiuses ning poole tunni tee kaugusele allavoolu, alates Niepolomice tollist, selleks, et peatada ja tuua mainitud tolli need laevad, millised soovivad hoida kõrvale ettekirjutatud ilmumisest.

§ 9. Tolli mitteilmumist uuritakse ja selles süüdi olevaid karistatakse vasavalt Austria Kriminaalkoodeksi alusel seaduste rikkumises, millised puudutavad kaudsetesse maksudesse (Gefälls-Uebertretungen), kuid kui tuli ilmsiks ebaseadusliku mahaladimise katse, teostatakse südlaste üle juurdlust võimude poolt ja selle riigi seaduste järgi, millise maal seda seadust rikkuda üritati.

§ 10. Kui laevade kinnipidamine, millised tabati seaduse rikkumiselt, tehakse üheksos mõlemate riikide ametnike poolt, siis trahvi summa, arvestades selle arvu sisse ka kaupade maksumuse, kui need konfiskeeriti, kuid arvestades sellest maha kulutused, pööratakse võrdses osas mõlemate riikide trahvifondide kasuks.

§ 11. Tollid, milliste kaudu kaup peab olema ära saadetud, selle väljalaskmisel ei piirdu ainult välise vaatlusega, vaid kontrollides transiit-piletilt kaupade pakendite arvu, nende märgid ja numbrid ja samuti vaadatakse üle plommide ning vahapitserite olukorra, teostab äärmisel juhul osa transpordi, või selle kaupade pakendite mingi osa, milliste valikul teostajaid ei tohi mingil määral suunata, pakendite sisemise läbivaatuse, et veenduda kauba hulgas ja kvaliteedis.

Ametlikud plommid ja pitserid, et läbivaatust teostada, millised on pakenditelt eemaldatud, taastatakse peale kontrolli teostamist.

Kui tolliülevaatusel ei ilmne mingeid kõrvalekaldeid, siis väljasatev toll teeb transiit-pileti pöördle järgmise sisuga tunnistuse: *läbi vaadatud ja on leitud ettenähtud korras olevaks* ja saadab transpordi minema, asetades sellele plommid või vahapitserid (kui see kaup peab olema plombeeritud või pitseeritud) naaber riigi tolli, märkides ühtmoodi sellele transiit-piletile nii ärasaatmise päeva kui ka tunni, aga ka aja, milline kulub järgmise tolli sõiduks, millise jooksul peab kaup olema seal esitletud.

On iseenesest mõistetav, et väljaveetavad transiitkaubad peavad liikuma mööda kaubateid, millist mööda, kehtivate määruste alusel, on lubatud nende vedu naaberriiki ja et nende ärasaatmine peab toimuma sellisel ajal, et transport võiks veel valges jõuda sisseveo tolli.

Aga kui dokumendid, millised on antud välja Venemaa tolli poolt transiitkauba vedamiseks ja käesolevas artiklis nimetatud transiit-pilet (Durchfuhrs-Billete), ei sisaldanud kauba kvaliteedi ja

hulga kohta andmeid, kõiki neid viites, millised on ettekirjutatud transiidi-deklaratsioonidele Poola Kuningriigi 28 augusti (9 septembri) 1842 aasta, endise Tollipõhikirja § 69 (vorm L) alusel, milline paragraaf jääb veel jõusse transiitkauba suhtes, sellisel juhtumil lisatakse dokumendile, millisest jutt käib, koopia sellesse puutuvate kaupade deklaratsioonist.

§ 12. Vastuvõttev toll, millisesse transport saabub enne antud tähtaja lõppu, asub kaubapakendite ülevaastust, võttes aluseks kaupade deklaratsiooni, milline peab laekuma mainitud tolli koos kaubad ära saatnud tollist antud transiidi-piletiga. Kui ei ilmnenud mingeid vigu, siis teeb toll transiidi-piletile kirje: „Ülevaadatud“, lisades kuu ja kuupäevaning ametliku allkirja; seejärel jätab enesele transiidi-pileti ja annab välja kauba kohaletoiemetamise tunnistuse, kooskõlas määrustega, millised sisalduvad § 3 ja viitega arvule ning numbrile, millise all on tehtud transpordi saatja poolt esitatud deklaratsiooni alusel sissekirjutus toliraamatusse.

§ 13. Need tunnistused ((sertifikaadid), millised tõestavad naaberriigi tollide poolt transiitkauba esitamist, peavad olema koostatud kolmes ühesuguses eksemplaris blankettidel, millised on varem valmis trükitud, nõõridega seotud ja kinnitatud spetsiaalses registris, järgides numbrite järjepidevust ja täites ettenähtud viisil plankidel tühjaks jäänud read (aus juxtirten und paraphirten Registern). Iga eksemplar kinnitatakse ametliku pitsoriga ja tolli ülemuse ning kontrollööri või kontrolööri asemele asunud isiku allkirjaga. Üks neist eksemplaridest antakse üle transpordi saatjale, et see saaks olla ekspediitorile transiit-piletil märgitu mahakandmiseks. Teine eksemplar, millise juures hakkab asuma transiidi-pilet, peab olema saadetud mitte hiljem kui kolm päeva, lugedes transpordi saabumisest tollipunkti, milline andis välja kauba esitamise tõendi, naaberriigi väljaveo tolli; kolmas eksemplar jääb registrisse plangina, millest peavad olema sikk-sakkis ära lõigatud kaks esimest ülalmainitud tunnistuse eksemplari.

Kaupade esitamise tunnistused saadetakse vastavate tollide poolt neile samadele võimudele, millistele esitatakse tunnistused tolli-piletite (Zoll-Bolleten) kohta, tähtaja jooksul, milline on nähtud ette nende viimaste esitamiseks. Mõlemate riikide võimud, tollide juhatajad, peavad jälgima piiri-tollide poolse, millised sisalduvad käesolevas protokollis, määruste täpse täitmise üle.

Mõlemate riikide kõrgematele võimudele tehakse ülesandeks omavaheline suhtlemine kõigil neil juhtudel, millistel, väljaveo aruannete, sertifikaatide ja nende juurde kuuluvate paberite kontrollil avastatakse ebatäpsusi või kuritarvitusi, milliste parandamine nõuaks naaberriigi võimude kaastegevust.

§ 14. Mitte varem, kui peale naaberriigi väljasaatva tolli poolt saadetud tollipileti kättesaamist, lisades sellele tunnistuse kauba vastuvõtvale tollile esitamise kohta, annab väljasaatnud toll tunnistuse transiitkaubaks deklareeritud kauba väljaveo kohta ja teatab sellest teisele tollile, kooskõlas eelpool sõnastatud instruksioonidega.

§ 15. Kui mingil põhjusel transport transiitkaubaga saabub sisseveo tolli, millisesse ta on suunatud, transiit-piletil mainitud tähtajast hiljem, siis § 12 mainitud kauba esitamise sertifikaat, antakse välja ainult sel juhtumil, kui sellest hilinemisest teatatakse vastavale tollile enne mainitud tähtaja möödumist, ja seejuures esitatakse seaduslikus vormis tõend, mis on antud välja vastava kohaliku võimu poolt selle kohta, et viivitus tekkis juhuslikul ja tähtsal asjaolul.

Kui, transiitkauba transpordi tunnistamisel ja kaupade pakendite võrdlemisel transiidi-piletiga, vastuvõttev toll avastab mingi mittevastavuse kaupade koguse või kvaliteedi suhtes, siis ta keeldub sisseveo tunnistuse väljaandmisest ja selle juuresolekul, kellele transiit-pilet oli välja antud, või siis kaupa saatva isiku juuresviibimisel, koostab kahes eksemplaris protokoll, millises on leitud mittevastavus lahti räägitud. Üks selle protokolliga eksemplar antakse kauba saateisikule, aga teine eksemplar saadetakse § 13 sätestatud tähtaja jookul, naaberriigi väljasaatvale tollile, millisest oli transport saadetud, et käituda edasi seaduste kohaselt.

Kui kinnitava protokolliga järgi seisnes mittekokkulangevus kauba hulgas, siis Venemaa ja Austria võimudele antakse õigus määratleda, kas antud juhtumil peaksid olema rakendatud kummagi riigi Tollipõhikirjas sisalduvaid karistamise seadusi, kooskõlas eksisteerivate määrustega.

§ 16. Kui kauba transport, milline on deklareeritud transiitkaubana, ei olnud esitatud naaberriigi sisseveo tollile, millisesse see oli adresseeritud, või kui, kooskõlas § 15 sätetega, oli keeldutud kauba esitamise tunnistuse väljaandmisest, siis ei saa olla ka teostatud ja välja antud

väljaveo piletit, millist mainitakse § 14 ja süüdlasega ning tema käendajaga toimitakse kehtivate seaduste jõul transiitkaubaks deklareeritud kauba esitamist puudutavate seaduste mittetäitmisel, seda kauba väljavedu tõestavate dokumentide esitamist puudutavalt.

§ 17. Kauba esitamise tunnistusi, millised on §12 ettekirjutatud, hakatakse välja andma tasuta.

§ 18. Otsuseid, millised kehtivad praegu mõlemates riikides tollide kohustuste suhtes, selle käesoleva protokolliga ära ei muudeta.

Kui hiljem ühe või teise riigi tollide tegevusringi laiendamiseks tunnistatakse soovitavaks seadusliku transiitkaubanduse soodustamiseks, siis kahe lepingulise riigi võimud, vastastikusel kokkuleppel, otsustavad selle, mis osutub selleks hädavajalik olevat.

§ 19. Selleks, et lihtsustada seaduslikke piirisuhteid, võtavad mõlemad Valitsused enesele õiguse asutada uusi tollipunkte neis piiripunktides, kus selle meetme võtmist vastastikku tunnistatakse. See Austria Valitsuse soov, milline on väljendatud üldistes sõnades, võetakse arvesse Venemaa Valitsuse poolt, vastavalt sõbralikule poolehoiule, milline hingestas alati mõlemate naaberriikide vastastikuseid suhteid ja Austria soov rahuldatakse hea meelega, kui asutused, selles ja teises kohas, uued tollipunktid osutuvad olevat hädavajalikud ja kasulikud, kui ainult, iseenesest mõistetavalt, seda ei takista mingid olulised ärgitavad põhjused või kohalikud probleemid.

§ 20. Praegu eksisteerivad otsused, millised puudutavad posti teel panderollide saatmist, jäävad muutumatuks kehtima.

Mis aga puudutab tolli-määrusi, millised võivad olla rakendatud kaupade suhtes, milliseid saadetakse edasi mööda raudteed, siis mõlemad Valitsused võimaldavad enesele selles suhtes spetsiaalselt eraldi kokku leppida.

§ 21. Käesolev otsus tehakse kaheks aastaks, lugedes mõlemate kabinetide poolsest deklaratsioonide vahetamise päevast, millised asendavad selle otsuse formaalse ratifitseerimise; kuid seda hakatakse lugema just-kui uuendatuks kaks aastat kahe aasta jooksul, seni kuni see ja teine lepingulistest Valitsustest ei teata, äärmisel juhul 3 kuud enne kaheaastase tähtaja lõppemist, oma soovist selle kehtivus lõpetada.

Käesoleva protokoll, mis asendab 13 (25) mail 1851 aastal allkirjastatud protokoll, allkirjutajad kohustuvad esitama nende Valitsuste kõrgele kinnitamisele ja samal ajal kuulutavad, et nii nagu on otsustatud nende üldisel nõusolekul, omavad meetmed puht administratiivset iseloomu ja nende täitmine tehakse ülesandeks piirivalvevõimudele, kes on enam tuttav saksa-, kui prantsuse keelega, siis korralduste, millised sisalduvad selles protokollis, tõlgenduse puhul kahtluse tekkimisel, loetakse saksakeelne tekst originaaltekstiks.

See juhtus Viinis 21. septembril (3 oktoobril) 1851 aastal.

(L.S.)L. Tegoborski, Conseiller
privé et Membre du Conseil
de l'Empire de Russie.

(М.П.)Тенгоборский, Тайный Советникъ
и членъ Государственного Совета.

(L.S.)Ph. Krauss, Ministre des
finances de l'Empire d'Autriche.

(М.П.) Ф. Краусъ, Министръ Финансовъ
Австрийской Империи.

(L.S.)A. Baumgartner, Ministre
du commerce de l'Empire
d'Autriche.

(М.П.) А. Баумгартнеръ, Министръ торговли
Австрийской Империи.

Protokoll.

Protokollis, milline on allkirjastatud Viinis 21. septembril (3. oktoobril) 1851 aastal Salanõunik Tengoborski poolt Venemaa nimel ja Austria nimel Rahandusministri parun Kraussi, aga samuti kaubandusminister Baumgartneri poolt, et kahe Keiserliku Valitsuse vahel seada sisse mõningad meetmed, milliste eesmärgiks on Galiitsiat eraldaval, nagu ka Kraakovit ja Poola Kuningriigi vahelisel piiril salakaubanduse tõkestamine, ning et kergendada kahe Keisririigi vahelist kaubandust, oli otsustatud § 21 sätetes, et selles määratletud kord astub jõusse päeval, mil vahetatakse ministriumite vahel deklaratsioonid, millised sisaldavad nend evalitsuste vastastikust

heaksiitu ja nii nagu parun Lebzelttern, T. M. Austria Keisri Volinik esitas prints Schwarzenbergi, Nõukogu esimehe ja T. M. A K ka K. Apostelliku Majesteedi Välisminister, 26. detsembri, käesoleva (1851) aasta depešši, milline asendab Viini kabineti poolse mainitud protokollit ratifitseerimise, siis see depešš oli vahetatud samal kuupäeval krahv Nesselrode, Ülevenemaalise Keiserriigi Kantsleri, depeššiga, millise eesmärgiks oli mainitud protokollit ratifitseerimine S-Peterburi kabineti poolt.

Selle kinnituseks mainitud krahv Nesselrode ja parun Lebzelttern allkirjastasid käesoleva protokollit.

See on sõlmitud kahes eksemplaris S-Peterburis, 2- jaanuaril 1852 aastal.

Nesselrode.

Нессельроде.

Lebzelttern.

Лебцельтернь.

Nr. 151.

1854.a. 23. aprill (5. mai). S-Peterburis sõlmitud postikonventsioon.

((Vasakul sk. tekst))

Venemaa Keiserlik ja Austria Keiserlik Valitsus, tunnistades hädavajalikuks sõlmida 30. jaanuari (11 veebruari) 1843 aasta ja 14 (26) juuli 1849 aasta postilepingute ja 1 (13) detsembri 1850 aasta lisaakti asemel, milliste tähtajad lõppevad, otsustada uute tingimuste suhtes, et kergendada mõlemate riikide vahelisi postisuhteid, sellise arvestusega, et seejuures oleks võetud arvesse: Poola Kuningriigi Postivalitsuse allumine Venemaa Keiserlikule Postiametile ja muudatused, millised järnesid Saksa-Austria ja Austria-Itaalia Postiliitude asutamisest; nimetasid oma volinikeks:

Venemaa poolelt:

Hr. Theodor von Prianischnikoff ((Федора Прянишникова)), Salanõunik, Postiameti direktor, S-Peterburi Posti direktor, ordenite Püha Aleksander Nevski jt. kavaler.

Austria poolelt:

Krahv Valentin Esterhazy, K-K- Tegevkammerhärra, Venemaa Õukonna juures asuv Erakorraline saadik ja Täievliline minister, Ungari Kuningliku ordu kommodoor, Püha Stephani jt. ordenite kavaler.

Kes, peale oma volikirjade vahetamist, millised leiti olevat ettenähtud ja heas vormis olevat, otsustasid järgmistes artiklites:

I Praegu eksisteerivatest postiteedest.

Artikkel I.

Venemaa Keiserriigi ja Austria Keiserriigi valduste vaheliste kirjade ja pakkide saatmiseks, milline leiab aset vastastikustes postkontorites nende vastastikusel üleandmisel, samuti ka reisijate vedu, hakatakse pidama ülal õigeid postiteid, ja nimelt:

a) Radzilowi ja Brody vahel kirjade ja paki-korrespondentsi ekstra-post ja estafeti korras saatmiseks;

b) Venemaa – ja Austria Hussiatyni vahel kirja-korrespondentsi (jalgsi postiljon) kandmiseks;

c) Nowosielica ja Csernowitz (Bojan) vahelkirjade ja paki-korrespondentsi estafeti ja ekstra-posti korras veoks;

d) Granica ja Sczakowa vahel kirjaliku korrespondentsi veoks (raudtee);

e) Michalowice ja Kraakovi vahel kirjade, paki-korrespondentsi, estafeti ja ekstra-posti

korras saatmiseks;

f)Jaroslau ja Tarnogradi vahel kirjaliku korrespondentsi, estafeti ja ekstra-posti veoks;

g)Tomaszow ja Belzec vahel kirjaliku korrespondentsi, paki-korrespondentsi, pakkide (kabriolettides) korrespondentsi, estafeti ja ekstra-posti korras veoks.

Mõlemate riikide Postivalitsustele antakse õigus vastastikuste kokkulepete tegemiseks: nende postiteede arvu suurendamiseks-vähendamiseks või nende teisiti korraldamiseks, kui vajadus seda nõuab; aga samuti postiasutuste rajamiseks, et vedada paki-korrespondentsi neil posti-liinidel, millistel praegu eksisteerivad vaid kirjaliku korrespondentsi postijaamad; lõpuks, piirijaamade määramist puudutavalt ja posti veo eest tasumiseks nende-vaheliste kauguste määramine. Suurema selguse saamiseks, tuleb, muideks, märkida, et sõna *Venemaa Keisririik*, nagu ka üldise nimetuse – *Venemaa*, millised on kasutusel järgnevates artiklites, peab mõistma: Venemaa Riiki koos Poola Kuningriigiga ja Soome Suurvürstiriiki, aga nimetuse Austria all – kõiki selle riigi võimu all olevaid valdusi.

Artikkel II.

Kumbki Postivalitsus hoolitseb posti õige ja õigeaegse ärasaatmise eest ja lisa-ekipaazid kuni teisel-pool piiri asuva postijaamani ning võtab enesele selle kohaletoometamise kulud.

Artikkel III.

Korrespondentsi veoks vajalikud vankrid, kohvid, kotid ja vajadusel ka konduktori kellad ((taskukellad)), mida iga Postivalitsus on kohustatud soetama ja ülal pidama omal arvel, kogu tema ametkondliku postitee pikkuses. Ainiti igale lepingulisele Postivalitsusele antakse õigus, juhtumil, kui nad tunnistavad seda vajalikuks või enam mugavaks, kasutada teise lepingupoole vankreid ja konduktoreid kuni oma piiri-postijaamani, hüvitades selle kulud vastastikusel kokkuleppel.

Artikkel IV.

Posti-pakettide teekonnalehed ja registrid, nagu ka saatekaartide originaalid saadetakse iga lepingulise riigi poolt kuni selle piiri-postijaamani, milliseni nad vastastikku on kohustatud posti vedama. Need teekonnalehed ja registrid, tehes neisse ettenähtud märkeid saabumisajast ja posti-pakettide vastuvõtmisest, aga saatekaartide originaalid, teinud sellele paki õige vastuvõtmise märke, saadetakse viivitamatult tagasi posti saatva konduktori või postiljoni poolt.

Artikkel V.

Kirja-posti saatmisel postkontoritesse saadavad neid korrespondents-kaardid. Nees postkontorid, millistele need kaardid adresseeritakse, koostavad allkirja andmise lehed korrespondentsi kättesaamisest (Attestkarten), millised tagastatakse esimese postiga.

Paki-posti saatmisel koostatakse kaardid kahes eksemplaris ja need saadetakse ära üheaegselt vastava postiga. Saate-kaardi dublikaadi, millise originaal saadetakse tagasi (Artikkel 4), saab korrespondentsi vastuvõttev piiri-postijaam.

Artikkel VI.

Kui pakkide vastuvõtmisel märgatakse ära kaotamist või saadetise kahjustust või mingit teist ebakorrektsust, siis see peab olema põhjalikult selgitatud tagastatavatel originaalkaardidel (Artikkel 4), ja see märkus peab olema kinnitatud nii selle isiku poolt, kes saadetise vastu võtab, aga ka konduktori poolt, kes saadetist saatis ja oli kohustatud need üle andma. Edasine asjaajamine selle asjaolu suhtes lasub Selle Postivalitsuse piiri-postijaama kohustuste hulgas, millise ametkondlikus asjaajamises see saadetis enne üleandmist oli.

Kui sarnane kaotamine või ebakorrektno käitlemine ilmneb posti-paki juures, milline on saadud ühest Austria või Venemaa postkontorist, millised vahetavad vahetult omavahel korrespondentsi, siis see tuleb ära märkida koostatud allkirjalehel (Attestkarte) ja see postkontor, milline saab sellise allkirjalehe, on kohustatud teostama vastavad korraldused, olenevalt asjaoludest, nimekirjas täheldatud kaotsimineku või ebakorrektno käitluse suhtes.

Artikkel VII.

Tasu reisija koha ja üle pagazi soodustatud kaalu võtab iga Postivalitsus oma taksi põhjal kuni vastastikuse piiri-postijaamani, s.t. kuni selle kohani milliseni ta tasub posti veo kulude eest.

Reisija pagazi soodus-kaal määratletakse iga Postivalitsuse poolt tema ametkondlikus alluvuses oleva distantsi põhjal.

Artikkel VIII.

Kerged ja kaalukad saadetised, nende juurde kuuluvad lisaekipaazid ja estafetid, aga samuti tühja vankriga naasevad postihobused ja ekipaazid, vabastatakse vastastikuselt maantee- ja sillamaksu tasumisest, samuti nagu ka teistest teel võetavatest maksudest.

II. Kirja- ja pakki- korrespondentsi üleandmisest.

Artikkel XI.

Austria postkontorid annavad vahetult üle Venemaa postkontoritele Austrias postipandud või siis välismaalt tulnud, Venemaale adresseeritud kirjaliku- ja paki-korrespondentsi, aga Venemaa postkontorid annavad vahetult üle Austria postkontorile kirjad ja postipakid, millised on posti pandud Venemaal ja adresseeritud Austriasse ja välismaale, kui mainitud kirjad ja postipakid ei saa kiiremini või odavamalt kohale jõuda oma sihtpunkti mingit teist teed pidi.

Mõlemate riikide Postivalitsused lepivad omavahel kokku, millisel määral hakatakse Austria ja Venemaa vahel kirju ja pakke vahetama:

- a) Vahetult postiteid kasutades (Artikkel I) või,
- b) Preisimaa Kuningliku postiteenistuse vahendusel ja sel viimasel juhtumil peab postisaadetiste vahetus toimuma suletud kohvrites või saadetised tuleb Preisimaa postiteenistusele anda üle ühekaupa.

Artikkel X.

Austria, omalt poolt, kõigi kirjade ja pakide suhtes, Venemaad läbiva transiidi puhul võõrastesse riikidesse ja tagasi, rakendab neid-samu eeskirju ja taksi, samuti seda frankeerimise vabadust (s.t. kirjad ja pakid võivad olla kas frankeeritud enne sihtkohta jõudmist või jääda üldse frankeerimata, kuivõrd see sõltub Austria postkontorist), millised eksisteerivad Austria enese valdustes.

Artikkel XI.

Vastastikuse Venemaa ja Preisimaa vahelise posti- ja paki-korrespondentsi mööda Macki, Sczakowa ja Mislowitz raudteed või mingil teisel teel, milline asub Austria valdustes, saatmise juhtumil, Austria Postivalitsus kohustub seda korrespondentsi edasi vedama sel tingimusel, et selle eest võetav tasu ei ole kõrgema sellest, milline on määratletud Austria-Saksamaa Postiliidu lepinguga selle Postivalitsuste Liitu moodustajatele.

Artikkel XII.

Kirjalike saadetiste hulka kuuluvad:

- a) kõik kirjad ja käsikirjad, ilma väärtuse märkimiseta ja kaaluga kuni 6 Viini lothi ((u.105 g));
- b) kirjad ja käsikirjad kaaluga kuni viis naela, ilma väärtuse märkimiseta, kui neid posti pannud isikud on neile tehtud kirjega nõudnud nende edasisaatmist kerge postiga, samuti nagu kõik kirjad ja kirjutised, millised on saadud Austria posti poolt koos võõrastest maadest saadud ilma väärtuse märkimiseta ja kerge postiga:

- c) panderollide saatmine (vt. Artikkel 18.);

- d) kaubanäidised, kaaluga kuni 3 Viini lothi (Artikkel 19), kui postitaja ei nõua nende saatmist nimelt koos raske postiga;

- e) ajalehed.

Paki-korrespondentsi hulk kuuluvad:

- a) kõik kirjad ja kirja- saadetised kaaluga üle 6 Viini Lothi, kui postitaja ei nõua nende saatmist kerge postiga ja kui sellise kaalu puhul võib edasisaatmist lubada;

- b) kõik kirjad millistele on märgitud väärtus, ja

- c) kõik rahaline- ja paki-korrespondents koos saateadressidega (Frachtbriefen, ((saatelehed))-

Artikkel XIII.

Vastastikused postiülemused on kohustatud saatma kõik postisaadetised ära kõige kiiremal neist sõltuval viisil.

Saadetiste puhul, millised kuuluvad tolliläbivaatusele, toimitakse kooskõlas tollieeskirjadega.

Vastastikuste Postivalitsuste kokkuleppel võimaldatakse määratleda:

milliste Austria ja Venemaa postkontorite vahel peab toimuma posti-registrite, millistes peab toimuma posti vastuvõtmine ja üleandmine ja vahetamine ja millises suunas peavad minema saadetised vastastikustes valdustes. Samamoodi võivad vastastikused Postivalitsused leppida omavahel kokku kaartide, saatelehtede ja teiste vastastikuste ametkondlike paberite vormis, aga samuti korrespondentsi kaardile kandmise viisist.

Posti registrid saadetakse regulaarselt iga postiga ja kui mingil posti saatmise päeval saatmiseks ei ole kirju ja pakke, siis saadetakse tühjade väljadega (Vacat-Karten) registrid.

Venemaa postkontorid hakkavad täitma registreid, teekonnalehti ja kõiki oma ametkondlikke pabereid, milliseid saadetakse Austriasse, saksa või ladina tähtedega.

Artikkel XIV.

Et hoida ära ebaõiget korrespondentsi suunamist, koostatakse tabelid, millistes nimetatakse täpselt ära postkontorid, millised asuvad vastastikustes otse-suhetes, kuna ja neist millisesse korrespondentsiga tuleb saata posti-pakid.

Need tabelid saadetakse juhendumiseks vastavatesse postkontoritesse.

Kui posti liikumise käigu muutumisest on tarvis muuta välismaa korrespondentsi liikumise suunda, siis, enne sellise muudatuse ellu viimist, vastastikused Postivalitsused kohustuvad omavahel suhtlema, et teha vastasikune kokkulepe.

III. Postimaksude taksidest.

A. Kirja-korrespondentsi eest.

I. Aadresseeritud Austria valdustesse ja vastupidi.

Artikkel XV.

Postisaatemaksu koosseisu, millist võetakse korrespondentsilt, mis saadetakse Austriast Venemaale ja tagasi, kuuluvad saatmisrahad, mis lähevad Austriale ja postisaatmismaks, milline läheb Venemaale.

Postisaatmisrahad, millised lähevad Venemaale, kasseeritakse sisse korrespondentsilt, mis on adresseeritud:

1. Kõikidesse Venemaa-Austria piiri-postijaamadesse ja tagasi, 3 kreuzerit.

2. Kõigisse teistesse Venemaa Keisririigi kohtadesse ja tagasi, 9 kreuzerit.

Postisaatmismaksud, milliseid arvestatakse Austriale, tuleb võtta:

a) Korrespondentsilt, milline on adresseeritud Venemaale ja tagasi, erandiks Poola

Kuningriik:

1. Austria piiriäärsetesse maakondadesse ja tagasi:

Sokal, Radziechow, Lesniow, Brody, Podkamien, Zalosce, Zbaracz, Toki, Skalat, Grzymalow, Hussiatyn, Borszczow, Mielnica, Zastawna, Sadagora, Czernowitz, kolm kreuzerit käibivas rahas ((Ag)).

2. Austria piiriäärsetesse maakondadesse ja tagasi:

Rawa, Uhnów, Belz, Mosty-Wielki, Zolkiew, Lemberg, Winniki, Gliniany, Busk, Kamionka-Strumilowa, Zloczow, Przemyslany, Sokolowka, Zborow, Tarnopol, Mikulince, Trembowla, Zlotniki, Chorostkow, Brzezany, Kosowa, Podhajce, Monastyrzyska, Buczacz, Jazlowics, Uscieszko, Czortkow, Jagielnica, Jezierzany, Zaleszczyki, Horodenka, Obertyn, Gwozdziec, Kolomea, Zablotow, Kossow, Kutu, Sniatyn, Kotzmann, Strozinetz, Sereth, Radautz, Suczawa, Solka, Waszkoutz, Wischnitza - 6 kreuzerit.

3. Kõigisse teistesse Austria Keisririigi osadesse ja tagasi, samuti Lichtensteini vürstiriiki ja tagasi, - 9 kreuzerit.

b) Korrespondentsilt, mis on adresseeritud Poola Kuningriiki ja tagasi:

1. Kõigisse Poola Kuningriiki-Austria piiriäärsetesse maakondadesse ja tagasi:

Chrzanow, Trebinia, Krzeszowice, Liszki, Krakau, Mogila, Podgorze, Wieliczka, Niepolomice, Uscie-Solne, Zabno, Dombrowa, Mielec, Tarnobrzeg, Radomysl, Rozwadów, Nisko, Lezaysk, Sieniawa, Lubaczow, Blazow, Rawa-Ruska, Uhnów, Belz, Sokal - 3 kreuzerit.

2. Austria piiri-maakondadesse ja tagasi:

Oderberg, Freistadt, Teschen, Seyopusch, Jelesnia, Milowka, Biala, Kenty, Andrichau, Oswiecim, Zator, Wadowice, Landskron, Skawina, Myslenice, Makow, Jordanow, Mszana-Dolna, Neumarkt, Czerny-Dunajec, Dobczice, Lapanow, Bochnia, Brzesko, Wisznitz, Woynicz, Tarnow, Zakluczyn, Limanow, Neusandec, Grinica, Zbyszyce, Altsandec, Lacko, Kroscienko, Brzostek, Pilsno, Jaslo, Grybow, Cieskowice, Biecz, Gorlice, Sedziszow, Rapczyce, Kolbuszow, Rzeszow, Glogow, Stryszow, Tyczyn, Lancut, Sokolow, Przeworsk, Prochnik, Grodzisko, Brzozow, Domaradz, Dyrow, Dubiecko, Mosciska, Sandowa-Wisznia, Radymno, Jaroslaw, Grodek, Janow, Jawarow, Kracowiec, Niemirow, Lemberg, Winniki, Kulikow, Zolkiew, Mosty Wielki, Kamionka-Strumilowa, Radziechow - 6 kreuzerit.

3. Kõigisse teistesse Austria Monarhhia osadesse ja tagasi, samuti Liechtensteini vürstiriiki ja tagasi - 9 kreuzerit.

Sellesse artiklisse kuuluvad eelpool loetletud K. K. Postiamet piiri-maakondadest teavitatakse Venemaa Keiserlikku Postiametit enne konventsiooni elluviimist.

Vastastikune postimaksude ülekandmine teostatakse ülalnimetatud takside alusel eranditult tavalise hõberahaga. Ülalpool nimetatud postisaatemaksude 6, 9, 12, 15 ja 18 kreuzerit asemel hakkavad Venemaa postkontorid võtma korrespondentsi eest iga üksiku kirja eest 7, 10, 14, 17 ja 20 kop. hõbedas.

Ülalnimetatud taks puutub lihtkirjadese (vt. Artikkel 17).

Artikkel XVI.

Kohaliku vastastikuste piirimaakondade postijaamade vahelise korrespondentsi eest hakatakse võtma postimaksu 3 kreuzerit iga üksiku kirja eest, millised jäävad täielikult selle postkontori kassasse, millise kaudu see kiri saadeti. Sellel alusel sellise korrespondentsi eest, kui see ei ole frankeeritud, kantakse üksiku kirja eest üle 3 kreuzerit.

Kohaliku korrespondentsi all tuleb mõista vaid neid kirju, millised postitatakse ühte piiri-postkontorisse, et see saata vastas-piiri-postkontorisse, ega mingisse kaugemasse.

Artikkel XVII.

Üksiku kirja kaal peab olema vähem kui üks Viini loth ((s.t. alla 17,5 g)). Suurema kaaluga kirja puhul suureneb saatmistasu, sõltumata kirja mahust, järgmises progressioonis:

1 kuni 2 lothise kirja eest võetakse eranditult 2 postisaatemaksu,	
2 - 3	3 -.-
3- 4	4 -.-

Vähimagi ülekaalu puhul võetakse maksu kõrgema määra järgi.

Nende eeskirjade järgi võetakse tasu kirja saatmise eest iga kirja üldise kaalu põhjal, aga seepärast, kui mingites kirjades hakkavad olema lisad, pitseerituna või pitseerimata, millised on aadresseeritud ühe ja sama kirjasaatja poolt ühele või mitme nimele, siis neid lisasid ei koormata mingite saatekuludega. Ainiti ei lubata aadresseerida mingisse postkontorisse pakke, millises on edasi laiali jaotamiseks mõeldud kirjad.

Artikkel XVIII.

Posti pandud panderollides frankeeritud ajalehed, ajakirjad, hinnakirjad, trükitud ringkirjad ja trükitud soovituskirjad, millised ei sisalda endas mitte midagi kirjutatud, peale aadressi, kuupäeva ja pealkirja, lubatakse postisaatemaksu alandamist, aga nimelt selliste saadetiste eest hakkab Austria võtma postisaatemaksu, sõltumata kaugusest, 2 kreuzerit iga lothi pealt; Venemaa postimaks kaalult kuni 3 Viini lothi, erandiks üksik Vene postimaks 3 või 9 kreuzerit, lisades iga lisa Viini lothi pealt eranditult 3 kreuzerit.

Kui hiljem Venemaal sarnase saadetise sisetaks alandatakse ülalpool mainitud maksu suhtes, siis selline alandamine laieneb ka Venemaalt Austriasse ja sealt tagasi saadetavale panderollides korrespondentsile.

Frankeerimata panderollides korrespondentsi saatmine on üldse keelatud.

Artikkel XIX.

Kaupade näidised võivad ainult siis olla saadetud kerge postiga ja alandatud taksiga, kui nende kaal ei ületa 3 Viini lothi. Kui näidised saadetakse sellisel viisil, et neid võib vaadelda, siis võetakse kaalult kuni 2 lothi eranditult ühe postisaatemaksu, aga kuni 3 lothise kaaluga näidiste eest kaks postisaatemaksu.

Saatjale, kes soovib saata näidiseid alandatud taksi alusel, on lubatud selle juurde kaaluda üksiku kirja kaaluga kuni üks loth, milline postisaatemaksu määramiseks kaalutakse koos kaubanäidistega.

Artikkel XX.

Kui kirja posti paneja soovib veenduda selle õiges ärasaatmiseks vastuvõtmises, siis ta võib selle kindlustada ja sellisel juhtumil kirjutab sellele sõna : „Recommandirt“.

Sellised kirjad peavad olema frankeeritud ja nende eest võetakse Austria kasuks

postisaatemaksu tavalise kirja saatmise taksi alusel, lisades sellele 6 kreuzerit kindlustusmaksu; Venemaa kasuks aga võetakse selle konventsiooniga kehtestatud postisaatemaksu kahekordselt. Aga kui Venemaal järgneb kindlustatud kirjade taksi alandamine ja ta hakkab nende eest võtma ülalpool mainitud kahekordsest postisaatemaksust vähem, siis selline hinnaalandus hakkab laienema ka kindlustatud kirjade üle, milliseid saadetakse ühest lepingulisest riigist teise.

Saadetise saaja poolt kättesaamist tõestavad allkirjalehtede (Retour-Recepisse), millised peavad olema tagastatud esimese ärasaadetava postiga, ei võeta vastastikkuselt kirjasaatmistasu.

Artikkel XXI.

Korrespondents, milline on aadresseeritud Austria valdustest Venemaa Keisririiki ja tagasi, erandiks panderollis saadetised, kindlustatud kirjad ja tegevuskavad (Art. 43), võib olla antud posti mittefrankeeritult või frankeeritult enne sihtkohta. Osaline frankeerimine ei ole lubatud.

II. Välisriikidesse ja tagasi.

Artikkel XXII.

Venemaalt saadetud korrespondentsi, milline veetakse transiidi korras Austria valdustest läbi välisriikidesse ja tagasi, postisaatemaksu arvestamisel ja võtmisel tuleb võtta arvesse:

a) Kas selle korrespondentsi sihtkoht, või koht, kus see on posti pandud, asub Saksa-Austria või Austria -Itaalia Postiliidu valdustes.

b) Kas ülalmainitud koht asub valdustes milline ei kuulu mainitud Liitudesse.

Artikkel XXIII.

Esimeses, Artikkel XXII mainitud juhtumil (tähe a all), postisaatemaksu Vene-Austria piirist kuni liidulise sihtkohani või vastupidi, liidulisest saatmise kohast korrespondentsilt kuni Austria-Venemaa piirini on ette nähtud võtta 9 kreuzerit, üksiku kirja eest; kuid valduste suhtes, millised moodustavad Austria-Itaalia Postiliidu, vaid sellisel juhtumil, kui ühest mainitud kohast aadresseeritud korrespondents kohta mis asub neis valdustes või on antud posti ühes sellistest kohtadest, läheb sinna ja tagasi eranditult Austria kaudu.

Saksa-Austria Postiliitu kuuluvad järgmised Saksamaa valdused:

Kuningriigid: Preisimaa, Bavaaria, Württemberg, Hannover, Sachsen, Hesseni

Kuurvürstiriik;

Suurhertsogiriigid: Hessen, Baden, Meklenburg-Strelitz, Meklenburg-Schwerin, Sachsen-Weimar-Eisenach, Luxemburg ja Oldenburg (erandiks Taani Postiliidule kuuluv Lüübeki vürstiriik);

Hertsogiriigid: Braunschweig, Nassau, Sachsen-Coburg-Gotha, Sachsen-Meiningen-Hildburghausen, Anhalt-Dessau, Anhalt-Bernburg ja Anhalt Cöthen;

Vürstiriigid: Waldeck, Liechtenstein, Lippe-Detmold, Schaumburg-Lippe, Reuss-Ebersdorf, Reuss-Greiz, Reuss-Lobenstein, Reuss-Schleitz, Schwarzburg-Rudolstadt, Schwarzburg-Sondershausen;

Maakonnad: Hessen-Homburg koos Meisenheimi ringkonnaga ja ;

Vabalinnad: Frankfurt Maine ääres, Bremen, Hamburg ja Lüübek.

Austria-Itaalia Postiliitu kuuluvad;

Kirikuriik, Toscana Suurhertsogiriik ja Modena ja Parma Hertsogiriigid;

Kui korrespondents, milline on aadresseeritud Venemaalt ülalmainitud maadesse ja tagasi, ei

hakka olema edasi saadetud erandlikult Austria postkontorite kaudu, vaid mingi teise Saksa-Austria Postiliidu postkontori kaudu, siis sellega tuleb käituda kui korrespondentsiga, milline on aadresseeritud Venemaalt Saksa-Austria Postiliitu ja tagasi, ja neilt võetava postisaatemaksule lisatakse veel see postisaatemaks, millist sellisel juhtumil Austria-Itaalia Liidu maadel on õigus oma kasuks saada.

Artikkel XXIV.

Teisel mainitud juhtumitest Artikkel 22 (tähe b all), Austria-Venemaa piirist kuni selle kohani, kus korrespondents väljub Austria valdustest või Postiliidu maadest välja ja ka sealt tagasi, sealt kus see antakse Austria ametkonnale või Saksa Postiliidu ametkonnale kuni Austria-Venemaa piirini, võetakse postisaatemaksu üksikkirja eest samuti mitte enam kui 9 kreuzerit.

Peale Austria või liitlaste transiitpostisaatemaksu, hakkab Venemaa tasuma tähe b all sätestatud juhtumil korrespondentsi eest seda postisaatemaksu, milline vastavate riikide taksi või eksisteeriva lepingu järgi tuleb tasuda, arvestatakse edasisaatmise eest sellest punktist, millise kaudu see korrespondents väljub Austriast või Postiliidu valdustest ja kuni selle sihtkohani; või vastupidiselt: selle posti andmise kohast kuni punktini, millise kaudu see korrespondents laekub Austriasse või Postiliidu valdustesse.

Artikkel XXV.

Vastastikused Postivalitsused annavad enesele õiguse leppida kokku välismaiste postisaatemaksude arvestamise ja võtmise tingimustes frankeeritud kirjaliku korrespondentsi eest, milline on aadresseeritud Venemaa Keisririigist välisriikidesse, samuti nagu ka mittefrankeeritud kirjaliku korrespondentsi eest, milline on saadetud välisriikidest Venemaa Keisririiki, kui see osutub võimalikuks, siis Artikkel 17 sätete põhjal vastu võetud kaalu progressi alusel ja kehtestada seleks eesmärgiks keskmised proportsionalsed postisaatemaksud, näidates ära nende endi taksid arvud, millised eksisteerivad välisriikides ja millised eksisteerivad eksisteerivate lepingute alusel Austrias.

Kui kirjade taks mingis välisriigs muudetakse nõnda, et määratletud keskmine proportsionaalne postisaatemaks ei hakka enam vastama muudetud taksile, siis vastastikusel kokkuleppel nimetatakse teine keskmine proportsionaalne postisaatemaks, milline vastab muutunud asjaoludele.

Artikkel XXVI.

Eeskirjad, millised on sätestatud Artikkel 18 postisaatemaksu arvestamise suhtes panderoll-korrespondentsi eest ja selle frankeerimisest; Artikkel 19 puudutavalt kaubanäidiste eest postisaatemaksu arvestamisest ja Artikkel 20 kindlustatud kirjade postimaksu arvestamisest; Artiklite 37, 38 ja 40 millised puudutavad kirja-korrespondentsi ja tegevuskavu, milliseid mingil põhjusel ei saanud aadressaadile kätte toimetada, laienevad kõik need eeskirjad ühtmoodi kirja-korrespondentsile millist saadetakse Venemaalt transiidi korras läbi Austria kõikidesse kohtadesse, millised asuvad Saksa-Austria ja Austria-Itaalia Postiliidu piirkonnas.

Artikkel XXVII.

Korrespondentsi eest, millist saadetakse transiidi korras Austria kaudu Venemaalt ja tagasi, hakatakse võtma postisaatemaksu sama taksi järgi, milline on kehtestatud Austria-Venemaa vahelisele korrespondentsile (vt. Artikkel 15).

Artikkel XXVIII.

Eeskirjad, millised on Artikkel 21 sätestatud, korrespondentsi, milline on adresseeritud Venemaalt Austriasse ja tagasi, vaba frankeerimise kohta, laieneb ka korrespondentsile, milline on adresseeritud Venemaalt riikidesse, millised kuuluvad Saksa-Austria ja Austria-Itaalia Postiliitusesse ja tagasi, ja lõpuks ka korrespondentsile, milline on adresseeritud Venemaalt nendesse võõrriikide kohtadesse ja tagasi, kus Austria Valitsus peab ülal enda posti-ekspeditsioone.

Venemaalt pärit korrespondentsile teistesse võõrriikidesse ja tagasi suhtes rakendatakse reeglit, et selline oleks sihtkohtadesse ära saadetud kas mittefrankeeritult või frankeeritult. Milliste postiteede kaudu, käesoleval ajal, peab korrespondents frankeeritud olema, sellest teatab Austria Postivalitsus Venemaa Postivalitsusele üksikasjalikud andmed.

Artikkel XXIX.

Kui selle konventsiooni kehtivuse ajal üldine kirja saatmise taks Austrias või Saksa-Austria või Austria-Itaalia Postiliidus alandatakse, siis hakkab see alandamine laienema ka Venemaalt pärit ja Venemaale saadetavale korrespondentsile. Samamoodi võib järgneda Venemaal siseriikliku kirjataksi alandamine laienemine ka kirjadele, milliseid saadetakse Venemaalt Austriasse, aga samuti Austria kaudu teistesse riikidesse ja tagasi.

B. Paki-korrespondentsile.

I. Milline suundub Venemaalt Austria valdustesse ja tagasi.

Artikkel XXX.

Paki-korrespondentsi, milline saadetakse Austriast Venemaale ja tagasi, postisaatmismaksu hulka kuuluvad:

1) Austria postisaatmismaks paki postipaneku kohast Austria valdustes ja kuni vastava Austria Venemaaga piirneva piiripostkontorini ja tagasi, sellest viimasest piiripostkontorist kuni sihtkohani Austrias. See postisaatemaks arvestatakse Austria siseriikliku saadetise taksi järgi.

2) Venemaa kaaluraha alates vastavast Venemaa Austria piiripostijaamast kuni sihtkohani Venemaa Keisririigis ja tagasi, kohast, millises Venemaal postipakk on posti antud kuni vastava Venemaa Austria postijaamani. Mainitud vene kaaluraha arvestatakse Venemaa siseriikliku pakisaatmise taksi järgi.

Piiripostisaatmismaksu võetakse posti-korrespondentsi eest ainult sel juhtumil, kui see on adresseeritud mingisse vastastikusse piiri-postijaamadest või siis on antud sellises posti.

Posti-korrespondentsi eest, milline on antud posti mingis vastastikusse piiripostijaamades, kuid on adresseeritud edasi vastas asuvasse piiripostijaama, aga samuti need, millised on adresseeritud mingisse vastastikusse piiripostijaama, kuid on pandud posti vastas asuvasse piiripostijaama, hakkab olema omalt poolt arvestatud ja võetud tasu selle saatmise eest mõlemate piiripostijaamade vahel kõige madalamate sealsete postipaki saatmise taksi järgi. Mõlemad pooled hakkavad jätma oma kasuks iga ärasaadetud raha- või muu saadetise eest võetud tasu.

Artikkel XXXI.

Kohaliku saadetistest korrespondentsi eest, millist saadetakse vastastikuste piiripostijaamade vahel hakatakse Venemaa poolt arvestama kohaliku kirja-korrespondentsi eest võetavat tasu 3 kop hõbedas, aga Austria kõige madalamat sealset taksi järgset tasu; ja mõlemad pooled hakkavad jätma oma kasuks neist igapähe poolt kohale toimetatud kohalike saadetiste eest kogutud makseid.

II. Riikidesse, millised asuvad Postiliidus ja välismaa riikidesse ja tagasi.

Artikkel XXXII.

Venemaa Keisririigist Austria kaudu ja tagasi transiidi korras saadetava paki-korrespondentsi postisaatmisemaksu koosseisu kuuluvad:

- 1) Välismaa postisaatmisemaks;
- 2) Austria postisaatemaks alates Austria piirist kuni vastava Austria Venemaaga piirneva piiripostijaamani ja tagasi, takside järgi, millised eksisteerivad vastavates välisriikides posti-korrespondentsile, millist saadetakse Austriasse ja tagasi;
- 3) Venemaa kaalumaks alates Venemaa Austria piiripostijaamast kuni sihtkohani Venemaal ja tagasi, kohast, millises Venemaa posti-korrespondents on posti pandud kuni Austria piiripostijaamani. Venemaa kaalumaks kasseeritakse sisse Venemaa siseriikliku paki-saatmise taksi järgi.

Seejärel Austria ja Venemaa posti-korrespondents saatmise maks arvestatakse vaid sellisel juhtumil, kui posti-korrespondents viiakse edasi Venemaa piiripostijaama või siis antakse selle poolt posti.

Postisaatemaks posti-korrespondents puhul, milline on adresseeritud Venemaa piiripostijaama, arvestatakse kõige alama Austria postisaatmise taksi järgi, aga samasuguse korrespondentsi eest, milline on saadetud Venemaa piiripostijaamast, kõige madalama postimasku taksi järgi. Mõlemad Postivalitsused hakkavad jätma oma kasutusse neist igauhe poolt kohale toimetatud posti-korrespondentsi eest sissekasseeritud maksu.

Artikkel XXXIII.

Posti-korrespondentsi, millise andjad on adresseerinud need Venemaalt Austriasse või tagasi, ei pea seda frankeerima, kuid võimaldatakse nende soovile vastavalt anda posti pakke ja raha:

a) Venemaa valdustes: 1) mittefrankeeritult või 2) frankeeritud kuni vastava piiripostijaamani, s.t. kuni selle punktini, milliseni käib Austria post või 3) täielikult frankeeritud.

Ülalnimetatud postipakkide frankeerimise eeskirjad, Venemaal posti pandud pakkide suhtes, *et need saata Austriasse*, laienevad ka saadetistele, milliseid saadeakse Venemaalt Austria kaudu teistesse paikadesse.

Teistest riikidest Austria kaudu Venemaale saadetud posti-korrespondents, võõrastes riikides eksisteerivate pakisaatmise eeskirjade alusel ja millised on nende poolt Austriaga sõlmitud lepingutega, võivad olla mittefrankeeritud kuni Austria piiri sisenemise- või väljumise-postijaamadeni, või siis olla frankeeritud kuni lõpliku sihtkohani.

Artikkel XXXIV.

Mõlemad Postivalitsused koostavad ülalpool esitatud otsuste alusel kirja- ja pakisaatmise taksid ja edastavad need teine-teisele mitte hiljem, kui neli nädalat enne nende jõustumist. Mõlemad Peapostivalitsused võtavad enese peale nende takside täpse sissekasserimise üle kontrolli teostamise

IV. Üldised kirja- ja posti-korrespondentsi, arvestust jne puudutavad otsused.

Artikkel XXXV.

Selleks, et kontrollida postisaatemaksu tasumist ja korrespondentsi õigeaegset ärasaatmist, aga saadetise lähte-postkontorisse tagasi saatmise vajaduse juhtumil, kõigile Austriast saadetavatele

kirjadele ja aadressidele asetatakse ärasaatva postkontori tempel, tähistades ära koha ja saatmise kellaaja, aga Austrias teistest riikidest kätte saadud kirjadele, kui neile ei ole templeid löödud, tähistatakse ära see riik, millisest nad on saadetud.

Venemaal kõigile kirjadele ja aadressidele ((kirja või pakki saatva planketi osa)), nende posti andmisel, lüüakse samuti ärasaatva postkontori tempel, märkides ära saatmiskoha aadressi ning kuupäeva; sellise templi puudumisel lubatakse sellele kirjutada kirja äraandmise koht ning kuupäev. Kirjadele, milliste kaal ületab tavalisele kirjale ettenähtud kaalu, peab nende kaal olema täpselt märgitud aadressil.

Artikkel XXXVI.

Kirjade ja postipakkide vastuvõtmist ja väljaandmist, nende pakkimine ja vormistamist teostatakse mõlemates riikides neis riikides kehtivate eeskirjade järgi.

Kirjade vastuvõtmisel, nende kaal, nii Austria, kui ka Venemaa postkontorites, märgitakse Viini kaalus.

Postipakid Venemaal kaalutakse vene, aga Austrias Viini kaalus.

Artikkel XXXVII.

Kirja- ja paki-korrespondents, milline, olles saadud kätte sihtkohas, mingil põhjusel ei saadud aadressaadile kätte toimetada, saadetakse sama teed, nagu see saadi tagasi sinna, kust see saadeti. Kui saaja keeldus kirja või pakki vastu võtma, siis need peavad olema tagasi saadetud mitte hiljem kui kahe kuu kestel, lugedes nende sihtkohta jõudmise päevast. Kirjadele ja pakkidele millistele on märgitud (poste restante) kestab see tähtaeg kuni kolm kuud, lugedes nende saamise kuupäevast. Kuupäev, millisel sellised kirjad või pakid saadakse, märgitakse juba samal päeval kirja pöördele või seda saatvale aadressile.

Igal juhtumil aga märgitakse mittekätteandmise põhjus aadressile.

Artikkel XXXVIII.

Kirja-korrespondentsi, millist ei saanud kättesaajale kätte toimetada, tagasisaatmise eest ei määratleta arvele spetsiaalseid postisaatemaksu.

Kui sellised kirjad olid saatmisel frankeeritud, siis nende tagasi saatmisel mitte mingit tasu ei arvestata; aga kui need ei olnud saatmisel frankeeritud, siis nende tagasi saatmisel võetakse nad arvele ainult selle postisaatemaksu järgi, millise Postivalitsus, millise ametkonnas asub selle saatnud postkontor, pani selle saatmisel teise Postivalitsuse arvele.

Kuid tagasi saadetavate pakkide eest, milliseid ei saanud aadressaadile kätte toimetada, pannakse täielik postisaatemaks kuni sihtkohani, milline tulnuks maksta kättesaaja poolt ja tollimaks ja peale selle, kuni saatmiskohani tagasisaatmise eest, pool postisaatemaksust.

Juhtumil, kui saatjat ei leitud ja kui seda maha müües tagasi saadetud saadetise väärtus ei kata postisaatmismaksu ja tollikuluseid, nõnda, et puudu jääv raha langeb selle Postivalitsuse arvele, millise ametkonnas asub postisaadetise ärasaatnud postkontor, siis postisaatmismaks, milline arvestatakse teise Postivalitsuse kasuks, eelneva vastastikuse kokkuleppe alusel, kustutatakse üldse või osaliselt.

Frankeeritud pakkide tagastamisel enne välismaisele sihtkohale saatmist, milline ühe kahest riigist tollieeskirjade alusel ei saa olla üle piiri saadetud ja seepärast ei lubata ka tolli, tagastatakse välismaine postisaatemaksu osa.

Artikkel XXXIX.

Kirjad ja postipakid, millised on saadetud eksikombel, peavad viivitamatult olema saadetud tõelisse sihtkohta, millises võetakse selle eest ainult need postisaatemaksud, milliseid tulnuks maksta veatul paki saatmisel.

Artikkel XL.

Avatud ringluskirjad, milliseid saadetakse kindlustatud kirjade või pakkide saatjate palvel, et saada teateid õigest edasisaatmisest ja nende kätteandmisest, võetakse palujatelt täielik üksiku kirja postisaatmisemaks kuni sihtkohani. Kui selliste avatud ringluskirjade järgi täpsel täitmisel ja tagasi saatmise eest vastav postkontor vastastikku käendab, ilmneb, et asjade edasisaatmisel, milliste kohta tehti järelepärimine, toimusid eksitused, siisi Postivalitsus, millise ametkondlikus alluvuses need korratud juhtusid, tagastab ringluskirja postisaatmiskulud.

Nende ringluskirjade tagasisaatmine, teostatakse igal juhul postisaatmismasku nõudmiseta kui sellel on kirje: „Postscache“.

Ametlikud ringluskirjad peavad olema samuti viivitamatult täidetud ja saadetud tagasi. Nende edasisaatmise mõlemate otste ees ei võeta postisaatmismaksu.

Artikkel XLI.

Tema Majesteedi Ülevenemaalise Keisri ja Tema perekonna Augustlike Liikmete korrespondents, ühelt poolt ja Tema Apostelliku Austria Keiserliku Majesteedi ja Tema Augustliku perekonna Liikmete, teiselt poolt saadetakse edasi postisaatmismaksu maksmiseta.

Austria polkude teenistuslik kirjavahetus nende Venemaa ajujuhtidega, aga samuti Venemaa polkude Austria ajujuhtide vaheline teenistuslik kirjavahetus vabastatakse samamoodi postisaatmismaksu tasumisest.

Peale selle, mõlemate riikide riigiasutuste vaheline puhtalt ametlik korrespondents saadetakse edasi postisaatmismaksu võtmata.

Kuid iga tasuta edasi saadetud kroonu pakett peab olema märgitud riigipitsatiga ja aadressil, peale selle märkimise, et pakket on ametlik, peab olema ära toodud selle riigiasutuse nimetus, millisesse see saadetakse.

Kirjad ja pakid, millised on eraisikute poolt adresseeritud ülalmainitud riigiasutustele, maksustatakse nende posti andmisel ettenähtud postisaatmismaksu taksiga.

Artikkel XLII.

Keregekaalulise korrespondentsi eest, milline antakse üle Austria postijaamade poolt Venemaa postijaamadele ja vastupidi, postisaatmismaksud kirjade liikumisel Austrias ja Venemaal, aga ka edasi üle Austria piiri, arvestatakse ja kantakse üle eranditult kuldenites ja kreuzerites konventsionaalses hõberahas (kursiga, kuuskümmend kreuzerit on üks kulden). Paki-korespondentsi eest hakavad Austria postkontorid arvestama Austria postisaatemaksu ja teisi kulusid samuti kuldnates ja kreuzerites, aga pakkide frankeerimise juhtumil maksta Venemaale Venemaa kaalurahasid hõbekopikates, milliseid arvestatakse 100 kop. ühes rublas. Seevastu Venemaa postkontorid hakkavad arvestama Venemaa kaalurahasid ja teisi kulusid hõbekopikates, aga pakkide frankeerimise juhtumil, maksta Austriale selle eest postisaatemaksu kuldenites ja kreuzerites konventsionaalses rahas.

Vastavalt sellel hakkavad postipakkide juures asuvatel saate-aadressidel olema märgitud postisaatemaksud ja kaalurahad ja muud kulud. Kuid kaalurahade või postisaatmisemaksu võtmisel on tarvis Austria raha ümber arvestada Vene omaks või ka vastupidi, siis selline ümberarvestus peab olema tehtud võimalikult täpselt kooskõlas ümberarvestatava summa tegeliku väärtusega.

Artikkel XLIII.

Vastastikuste Postivalitsuste vahelised postisaatmismaksu ja muude kulude arvestused tehakse iga kolme kuu järel Austria Keiserliku ja Kuningliku Kaubandus-, käsitöö – ja avalike asutuste ministeeriumi kaudu ja K. K. transpordi ametkonna (Central-Buchhaltung für Communications-anstalten) Keskraamatupidamise vahendusel ja S-Peterburi Keiserliku Peapostkontori vahel.

Tasumine teostatakse mitte hiljem, kui nelja nädala pärast, peale arvete saamist ja kogu dokumentide järgi maksta tulev summa makstakse ära hõbemüntides või hõbedale antud vekslites, sellel ajal kehtiva börsi kursi järgi.

Artikkel XLIV.

Väärtuse märkimine, nii liht- kui kindlustatud- kirjadele on keelatud.

Juhtumil, mil kindlustatud kiri läheb kaotsi, Postivalitsus, millise ametkonnas see kiri oli posti antud, maksab küsijale, kui kaotamine on järele uuritud, ühe marga hõbedas (20 kuldenit konventsionaalses rahas või 13 rbl hõbedas) hüvitust, jättes enesele õiguse saada see tagasi sellelt Postivalitsuselt, millise ametkonnas, teostatud järeleuurimise alusel selgus, selline kaotamine juhtus.

Hüvituse nõue tuleb esitada aasta kestel, lugedes kirja posti panemise päevast; vastasel juhtumil jääb avaldaja hüvituse saamise õigusest ilma.

Juhtumil, kui kaotatakse või rikutakse mingi pakk, hakkab iga Postivalitsus vastutama kooskõlas selles selle asja suhtes mõlemates riikides eksisteerivate eeskirjade järgi kuni enne posti üleandmise postijaama, s.t. selle teekonna jooksul, millel neist igatüki mainitud juhatusel on kohustatud posti vedama omal kulul. Seejuures on lepitud kokku, et need valitsused vastutavad samuti oma ametnike ja teiste ametkonna isikute lohakuse, ebaseaduslike tgevuste ja eksimuste eest.

Sellest hetkest, kui üks vastastikustest Postivalitsustest võtab paki vastu, milline on temale üle antud teise Postivalitsuse poolt ja isik, kes võttis paki vastu, ei märka kaotaminekut, kahjustust, siis ta juba vastutab vastuvõetud paki eest oma siseriiklike seaduste alusel. Kuid mõlemate riikide Postivalitsused kohustuvad, paki kaotamise või rikkumise juhtumil, teha oma piires kõikvõimalikke järelepärimisi ja juurdlust, milline võib olla kasuks asjaolude selgitamisele ja viia selleni, et vastutavale postiametile oleks antud hüvitus süüdlase arvelt.

Postivalitsused hakkavad teineteisele teavitama nende uuringute tulemustest. Kõigil kaotamise ja rikkumiste juhtudel peab selles asjas uurimist teostama eranditult vastastikuste Postivalitsuste kaudu.

Artikkel XLV.

Mõlemad Postivalitsused hakkavad jälgima selle üle, et postiametnikud ei soodustaks kirjade saatmiseks kogumist ühte üldisesse ümbrikusse ja et üldse postiametnikud, alamad ametnikud, postiljonid ja postivedajad, aga samuti raudteede ametnikud, postipoisid, ja kipperid täidaksid eksisteerivaid posti huvides kehtestatud seadusi ning eeskirju.

Võltsingutest, milliseid on teinud ühe riigi alamad ja millised on avastatud teises riigis, et süüdlast karistada oma riigi seaduste alusel, teavitatakse viivitamatult vastavat Postiametit.

Artikkel XLVI.

Mõlemad Postivalitsused hakkavad rangelt jälgima selle üle, et postiametnikud, konduktorid, postiljonid ja postivedajad, kui nad oma ametikohustuste tõttu hakkavad asuma kahe riigi vahelises alas, ei rikuks kohalikke tollieeskirju ega soodustaks mingil teisel viisil nende

rikkumist.

V. Ajalehtede ülesaatmine.

Artikkel XLVII.

Austria valdustes võtab Posti Direktsioon abonentidele vastu nii Austria kui ka välismaa ajalehti ja ajakirju, ja saadab neid edasi.

Sell eesmärgil on Venemaa poolelt määratud:

Postkontorid S-Peterburis ja Moskvvas ning postkontorid : Mitaus ((Jelgavas)), Odessas, Riias ja Wilnas ((Vilnjuses)).

Artikkel XLVIII.

Tavaliselt ei saa Austrias aboneerida ((ette tellida)) vähemaks kui kolmeks kuuks; ainiti, erilistel juhtudel, erandi kujul, võetakse ettetellimusi vastu ka lühemaks perioodiks. Muideks, sarnastel juhtudel tuleb eelkõige arvestada väljaande tingimustega. Ettetellimusi perioodilistele väljaannetele, millised ilmuvad Venemaal, võetakse vastu tavaliselt aastaks ja vaid mõnede väljaannete puhul pooleks aastaks.

Selleks, et saada kõik numbrid, millised ilmuvad ettetellimise algusest, peavad tellimused olema tehtud sellise arvestusega, et postkontoril oleks informatsioon väljaantavatest väljaannetest enne ettetellimuste vormistamist.

Artikkel XLIX.

Mõlemad Postivalitsused hakkavad määratlema ajakirjade ja ajalehtede hindu kooskõlas hindadega, millised eksisteerivad nendel riigisiselt ja hakkavad vastastikuselt teavitama seda asja puudutavatest andmetest.

Artikkel L.

Kui ajalehtede saamisel märgatakse, et mingi number jääb saamata, siis seda saatnud postkontor, kui temale antakse sellest teada esimese lahkuva postiga, saadab puudunud numbri igasugust postisaatmismaksu võtmata; muudel juhtudel see postkontor saadab neid selle hinnaga, millist nõuab väljaandja.

Artikkel LI.

Ajakirjade ja ajalehtede eest tasuvad ettetellijad ette. See postkontor, millise kaudu ajalehti ja ajakirju tellitakse, peab tasuma sellele postkontorile, millise kaudu neid saadakse, ettetellimise esimese kuu jooksul, sularahas, nõnda palju, kui nende eest võetakse ajalehe müügi taksi järgi.

Artikkel LII.

Kui mingi väljaande väljaandmine lõpetatakse või see keelatakse ära enne tellimise lõppu, siis sellisel juhtumil tagastatakse ettetellijale arvestuse järgi saatmiskulud kogu selle aja eest, millisel väljaanne ei ilmunud ja ettemakstud ettetellimise summa sel määral, milline saadakse väljaandjalt.

VI. Postivankritel reisijatest, kulleritest ja estafettidest.

Artikkel LIII.

Postivankritel reisijad ja kullerid viiakse vastaspoole piiri-postijaama. Piiri-postijaamadele tehakse kohustuseks saabunud reisijatele ja kulleritele antavatele lipikutele märkida nende postijaama saabumise aeg ja tagastama sellised lipikud reisijatele või kulleritele või postivedajatele või kastidele. Keelatud on vedada piiri-postijaamast edasi vastaspoole postijaama, või siis sõita ettekavatsetult sellest külavaheteid kasutades mööda.

On keelatud on saata postivedajaid või kullereid ühest riigist teise, et sealt tuua reisijaid. Kuid kui rändur, kes saabus ühe riigi piiri-postijaamast vastastikuse teise riigi postijaama ja soovib samade hoburakendiga tagasi sõita, siis seda lubatakse talle, peale tema saabumist, esimese kuue tunni jooksul. Postivedaja või postipoiss on ainiti kohustatud, enne tagasi sõitu, ilmuma kohalikku postijaama ja paluma tema ärasõidu ajast lipikule märke tegemist.

Vastastikused Postivalitsused teavitavad teine-teisele neist kummaski riigis selle suhtes eksisteerivatest eeskirjadest ja hakkavad pidevalt vastastikku teavitama selle suhtes tehtud uutest ettekirjutustest ja välja veetavast rahast.

Artikkel LIV.

Estafeti ((„teatepulga korras“)) korras edasivedu teostatakse mõlemate riikide piiri-postijaamade kaudu.

Mõlemad Postivalitsused saadavad teineteisele neist igäühes eksisteerivad estafetti puutuvad otsused ja ka selles suhtes tulevikus tehtavad korraldused, samuti ka oma estafeti taksid, millise alusel hakatakse arvestama etafeti-rahasid. Iga Postivalitsus käendab rahade maksmist, milliseid võetakse tema ametkonnale alluvates postijaamades estafeti korras saatmise eest, kuid vastava postkontori juures estafeti eest võlgu oleva summast tuleb teavitada antud koha ülemusi kuue kuu kestel. Estafeti korras asjade veo kulude eest tasutakse üldise arve alusel (Art. 43). Iga estafet varustatakse teekonnalehe ja lipikuga. Selleks, et tõestada depešši ((kiirteate, telegrammi)) õiget ja õigeaegset viimist piiri-vastaspõstijaama, peavad need viimased andma naasevale postiljonile välja estafeti korras veatult üleantud depeššide loendi, millisele on märgitud ära nende saabumise aeg.

Estafeti teekonnalehed kehtivad vaid kuni vastas asuva piiri-postijaamani, aga kui estafett liigub kaugemale, siis antakse temale välja uus teekonnaleht, millised, nende tagasi saamisel ja olles märkinud sellel kulude loetelu, saadetakse postkontorisse, millisest see estafett oli saadetud, lisaks esialgsele teekonnalehele. Esmane teekonnaleht saadetakse tagasi kohe, kui see kätte saadi.

Erinevate saatjate estafeti pakettide ühendamise ja koos saatmine on keelatud. Samuti on keelatud ärasaatmisel deklareerida pakettide väärtust. Juhtumil, mil estafeti korras saadetud asi läheb kaotsi, siis makstakse seda sama hüvitust, milline on määratletud ((Art. XLIV)) kaotatud kindlustatud kirja eest.

Eraasjades estafeti korras saadetud saadetised alluvad tollieeskirjadele.

Artikkel LV.

Postiljonid, kes saadavad posti, peavad olema ettekirjutatud vormis ja omama postiljonide märki.

VII. Lõppmäärused.

Artikkel LVI.

Senini Austria ja Venemaa, aga ka Austria ja Poola vahel eksisteerinud ((Postisuhete)) pea- ja lisa-lepingud kaotavad käesoleva lepinguga oma jõu.

Artikkel LVII.

Käesolev konventsioon hakkab kehtima alates esimesest juulist 1854 aastast, uue kalendri järgi.

Selle kehtivusajaks määratakse esialgselt kuni 1860 aasta lõpp, uue kalendri järgi, s.t. kuni Saksama Postiliiduga sõlmitud lepingu lõppemiseni. Kui aga selle aja kestel ja mitte hiljem kui aasta, enne selle konventsiooni kehtivuse tähtaja lõppemist, üks või teine pool ei teata selle kehtivuse lõpetamise soovist, siis see konventsioon jääb jõusse veel üheks aastaks ja edasipäi samuti aasta, aastalt.

Artikkel LVIII.

See konventsioon ratifitseeritakse ja selle ratifitseerimiskirjad peavad olema vahetatud Viinis kuue nädala jooksul.

Selle kinnituseks jne.

See juhtus S-Peterburis 23 aprillil (5 mail) 1854 aastal.

(L.S.)Theodor Prianschnikoff. (М.П.)Ф.Прянишниковъ.*

(L.S.)Valentin Graf Esterhazy. (М.П.)Графъ Валентинъ Эстергази.

((*. Wikipediast. Фёдор Иванович Прянишников (2 февраля 1793, Пермь — 28 апреля 1867) — русский ... В 1804 году **Ф. Прянишников** с ранних лет был определён на службу канцеляристом в канцелярию государственного казначейства, где...))

Nr. 152.

1855.a. 3. (15 .) mai. Viinis sõlmitud telegraafi konventsioon.
Deklaratsioon.

((Sk. Tekst.))

§ 1.

Venemaa ja Austria telegraafiliinid peavad olema ühendatud omavahel (sõltumatult teistest ühenuse punktidest, millised hiljem määratakse) piiril, Grenuze ja Sczakowa vahel sellisel viisil, et välismaised depešid ((telegrammid)) oleksid vahetult ja peatuseta saadetud ühe riigi igast jaamast igasse teise riigi jaama. Sellise eesmärgi saavutamiseks, nii ühelt kui teiselt poolt, hakatakse välismaise korrespondentsi edastamiseks kasutama sama tüüpi aparate.

§ 2.

Venemaa ja Austria vaheliste telegraafiliinide kasutamise õigus, eranditeta, antakse igapähele.

§ 3.

Välismaise korrespondentsi mõlemate riikide vaheliste telegraafi liinide kaudu edastamisel tulöeb juhinduda käesolevatest otsustest, millised peavad laienema ka Venemaa ja Saksa-Austria

Telegraafiliidu riikide vahelisele korrespondentsile, kui selline korrespondents hakkab liikuma Austria kaudu.

Välismaiste telegrammide all hakatakse mõistma neid, millised saadetakse mööda ühe riigi telegraafi liini, teise riigi telegraafiliini.

§ 4.

Iga Valitsus jätab enesele õiguse katkestada määramatuks tähtjaks välismaaga telegraafisuhted, kas kogu üldise korrespondentsi suhtes või ainult selle mõningate liikide suhtes, kõigil või ainult mõnel oma liinidest. Kui vaid üks lepingulistest Valitsustest võtab tarvitusele sellise meetme, siis ta peab sellest viivitamatult teavitama teist Valitsust.

§ 5.

Valitsused ei vastuta nii telegrammide täpse ega ka selle kindlaksmääratud ajaks kohaletoimetamise eest. Ainiti igasugune telegramm peab jõudma sihtkohta äärmisel juhul kiiremini, kui seda võiks saavutada kirja teel või mööda raudteed saates, erandiks need juhtumid, kui telegraafiliinil tekkivad tõrked või see katkeb.

§ 6.

Telegrammid jaotatakse järgmistesse järkudesse:

1) Riiklikud telegrammid, s.t. need, millised tulevad Riigipealt, ministritelt ja teistelt Venemaa, Austria ja riikide, millised moodustavad Saksa-Austria Telegraafiliidu, aga samuti ka nende riikide Valitsustelt, millistega see liit konventsiooni järgselt andis kasutada selle järgu privileege, võimudelt.

2) Telegrammid, millised puudutavad eranditult telegraafivalitsuse välissuheteid puudutavaid tegusid ja korraldusi.

3) Eratelegrammid.

Telegrammide ärasaatmist teostatakse nende sihtotstarbest lähtudes, järjekorras nii selles kui teises otsas, järgides järku ning edastamise järjekorda.

§ 7.

Telegrammid võivad olla antud vaid riiklikesse telegraafijaamadesse. Nendele jaamadele antakse õigus võtta vastu telegramme, millised on määratud saatmiseks telegraafiliinidest eemale või kõrvale jäävatesse kohtadesse.

§ 8.

Telegraafikorrespondentsi võimalikult kiirelt saatmiseks, keskjaamad, nagu ka need, millistest telegrammid lähevad edasi ühest jaamast teise või ühest aparaadist teise, on nad kohustatud telegramme vastu võtma, vähima pausita, päeval ja öösel. Teised jaamad aga hakkavad olema avatud telegrammide vastuvõtmiseks iga päev, välistamata püha- ja pidupäevi, kuid ainult eeskirjadejärgsetel tundidel.

§ 9.

Riiklikud telegrammid võivad olla saadetud, andja valikul, igasugustes keeltes, milliseid saab edastada saksa või ladina tähtedega aparaadiga. Võib kasutada samuti numbreid, kui need vaid moodustaks teatud tähti või koode. Selliste telegrammide eest tasutakse taksi järgi: kuid nende sisu

jaama poolt ei käsitleta.

§ 10.

Telegrammid, millised puudutavad telegraafide juhtimist, nagu ka era-telegrammid, ei tohi olla šifreeritud. Ainult arvudega on lubatud edastada börsi kurse, vilja hindu jne., kuid selliste piirangutega, milliseid iga Valitsus peab kuritarvituste ärahoidmiseks vajalikuks.

Eratelegrammid võivad olla sõnastatud, esitaja valikul, kas saksa- või prantsuse keeles. Venemaalt Austriasse ja Austria kaudu Itaalia valdustesse saadetavad telegrammid võivad olla esitatud itaalia keeles.

Mis aga puudutab inglise keelseid telegramme, siis nende vastuvõtmist lubatakse vaid mõnedes jaamades, milliste suhtes lepivad mõlemad Valitsused kokku.

§ 11.

Era-telegrammid, milliste sisu on seadusevastane või millised leitakse ühiskondliku hüve või moraaliga vastuolus olevateks, kuuluvad eemaldamisele. Üldse antakse Kesk-telegraafi juhatusele õigus keelata ära igasuguse telegrammi edastamine, millise sisu leitakse olevat kahjulik; kuid sellisel juhtumil on nad kohustatud sellest teavitama telegraafi teel seda jaama, millisesse telegrammi saadeti.

§ 12.

Mõlemad Valitsused kohustuvad võtma kõiki telegrammi saladuses hoidmiseks vajalikke meetmeid.

§ 13.

Sõnade arv ja kaugus, millise iga telegramm peab igas riigis läbima, hakkab olema üldse välismaise tariifi koostamise aluseks; seejuures püütakse sellele, et säilitada võimalik ühtsus, nii selles suhtes, aga ka tasu enda määramisel.

§ 14.

Era-telegrammid ei tohiks tavaliselt üle saja sõna pikad olla. Suuremat sõnade hulka sisaldavaid telegramme hakatakse vastu võtma vaid ainult neil juhtudel, kui aparate ei vajata teiste sõnumite tarbeks. Üks ja sama korrespondent võib ainult siis nõuda mitme, üks-teise järel telegrammi saatmist, kui teised isikud ei soovi telegraafiaparaati kasutada. See piirang ei laiene riiklikele telegrammidele.

§ 15.

Iga telegrammi andja võib nõuda, et jaamas, millisesse see on määratud, oleks sellest tehtud mitu koopiat erinevate isikute jaoks, või et see oleks telegraafi teel tagasi saadetud või siis, lõpuks, et jaam teavitaks telegrammi veatust kättesaamisest. Peale selle antakse telegraafi andjale õigus esitada oma isikutunnistuse ja nõuda, et telegrammi vastu võtnud jaam teataks sellest ametlikult telegrammis.

§ 16.

Kõigil neil juhtudel, millistes, kooskõlas eksisteerivate määrustega, tuleb telegrammi andja poolt tasutud raha tagastada, see vastutus pöörduv sellele riigile, millisele kuulub

telegraafiliin, milline annab aiendi raha tagastamiseks.

§ 17.

Tasu, nii riiklike, aga ka eratelegrammide eest, makstakse nende andmisel. Telegrammid, millised puutuvad telegraafi juhtimist, saadetakse tasuta.

§ 18.

Venemaa, Austria ja Saksa-Austria Telegraafiliidu riikide vaheliste telegraafi suhteid puudutavate telegrammide vastuvõtmisel, edasisaatmisel ja saatmiseks ettevalmistamisel tuleb juhinduda kõigis punktides instruksiooni esimesest kolmest peatükist, milline on antud välja telegraafi korrespondentsi suhtes Saksamaa-Austria Telegraafiliidu liinidel, millised on oluliseks lisaks Telegraafiliidu konventsioonile ja millised kuuluvad selle instruksiooni vormide juurde.

§ 19.

Selleks, et anda mööda Venemaa Keiserlikke liine edasi välismaiseid telegramme, nii piiridele rajatud ühenduspunktidest kuni Venemaa Keiserlike jaamadeni, aga ka vastupidises suunas, võetakse vastu samasugune distantssi järgne jaotud ja millise järgi hakatakse võtma samasugust tasu, millist on otsustatud mainitud instruksioonis võtta Saksa-Austria Telegraafiliidus. See reegel laieneb ka tasule tehtud koopiade ja nende kontrollimise, tõestamise, kviitungite, telegrammide edasisaatmise ja tasutud vastusega telegrammide eest.

§ 20.

Eelmises paragrahvis mainitud tasude võtmisel hakatakse Austria kuldenit konventsionaalses rahas arvestama võrdseks 0,65 hõberublaga või 65 hõbekopikaga, kooskõlas kinnitatud ja sellele lisatud tähe A all oleva raha väärtuse ümberarvestuse tabelile.

§ 21.

Vastastikuste telegraafiliinide ühendamine, millised juba praegu eksisteerivad, aga ka nendega, milliseid võidakse tulevikus avada, korraldatakse piiridel.

§ 22.

Praegu on ühendatud telegraafiliinideks Kraakov-Szakowa ja Granica-Varssavi; edastavateks jaamadeks alates piirist nimetatakse: Austria valdustes Kraakovi jaam, Venemaa valdustes Varssavi jaam.

Telegrammidega sõnumite edastamine Austria aja Venemaa vahel peab toimuma mööda neid telegraafiliine, milliste kaudu mõlemad riigid on vahetult ühendatud ja vaid nendel side katkemisel või muudel takistustel võib seda teostada Preisimaa-Kuningliku Telegraafiliini kaudu.

§23.

Austria -Keiserlik Juhatus saadab Venemaa Keiserlikule Postivalitsusele tariifid ja teised otsused, milliste alusel teostatakse, piiri-ühenduspunktide asemel, Venemaa-Keiserlikes jaamades vastuvõtt, tasu võtmine ja kõikide telegrammide ärasaatmine, millised on määratud Saksa-Austria Telegraafiliidu riikidesse ja teistesse riikidesse, millised sellesse ei kuulu.

Samamoodi Austria Keiserliku Juhatusel saadetakse Venemaa -Keiserlikult Juhatuselt Venemaa jaamade asukohad, milliste kaugus on mõõdetud piiri-ühenduspunktidest, et määrata Venemaa Keisririiki saadetud telegrammide eest tasu.

Samasuguseid sõnumeid tuleb saata uute liinide ja jaamade avamise puhul või siis eksisteerivate sulgemisest, aga samuti siis, kui tehakse muudatusi, millised, muutmata käesolevate otsuste olemust, hakkavad mõjutama telegrammide saatmist ja vastuvõtmist,

Peale selle vastastikused Juhatused on kohustatud teatama teine-teisele kõik, mis hakkab puudutama telegraafi suhete korraldust neil liinidel ja nende aparaatide täiustamist.

§24.

Kumbgi vastastikustest Telegraafivalitsustest hakkab õigeaegselt koostama arvet, sellele lisatud vorm B alusel ja mitte hiljem kui kuue nädala kestel iga kuu määdues hakkavad mõlemad Juhatused saatma kontrollimiseks teine-teisele neid arvestusi ja edasisi korraldusi.

§ 25.

Nendesse arvetesse peab iga Juhatus kandma oma riigist naaberriiki välja saadetud telegraafi sõnumid, saatnud jaamade alfabeetilises järjekorras; igast jaamast aga ajalises järjekorras.

§26.

Neis telegrammides, millised olid saadetud telegraafi teel ainult teatud kohta, et see telegraafi liinist edasi või kõrvale saata posti teel, kiirkäskjalaga või estafeti korras, peab sihtkoht olema märgitud täpselt märgitud 7. lahtris.

9. lahtrisse peab olema märgitud telegraafi tasu, millise üks riik peab tagastama teisele edasisaadetud telegrammide eest, üldise summna isegi sellisel juhtumil, kui selles sisaldub tasu koopiategemise ning kontrollimise, kvüitungite, aga samuti telegrammia andnud isiku tõestamise eest; kuid sellistel juhtudel tehakse lahtris 11. märke selle kohta, nimelt millistest maksudest moodustati üldine summa. Telegrammide eest, millised saadeti Venemaalt Austriasse, kuid mis ei jäänud Austria ja Saksa-Austria Telegraafiliidu liinidele, vaid läksid üle välisriikide valdustesse (näiteks: Modenase, Sardiiniasse, Rooma, Neapoli, Šveitsi, Prantsusmaale), Venemaa peab tagastama Austriale ja Saksa-Austria liidule, veel välismaa tasu; kuid need erinevad tasud peavad olma kantud 9. lahtrisse samuti ainult üldsummanan, koos vastava selgitava märkega 11. lahtris.

Kui telegrammid olid saadetud telegraafiliinist kaugemale või sellest kõrvale posti teel, kiirkäskjalaga või teisiti, siis kehtestatud postisaatemaks, kulutused kiirkäskjalale jne. milliseid peab üks riik teisele tasuma, on näidatud 10. lahtris.

§27.

Telegrammide suhtes, millised on saadetud edasi estafeti korras, tuleb arve koostamisel tähele panna järgmist:

Juhatus, milline saadab selliseid telegramme, näitab neid oma arvel ainult tariifi järgse telegrammi tasuna (9. lahter), jättes 10. lahtri tühjaks. Seevastu, Juhatus milline sab sellised telegrammid, näitab neid oma arves spetsiaases jaos, esitades 10. lahtris estafeti kulud, millised on tehtud eelnevalt enne arvet.

§28.

Arve lõpus ülalmainitud estafeti kulud, millised on märgitud spetsiaalses jaos, peavad olema välja arvutatud telegraafimaksu summast ja selle järel tekkinud jääk moodustab summa, millise üks

riik peab maksma teisele.

§29.

Vastastikuste Juhatuste vahelisel suhtlemisel ülalmainitud kuarved kontrollitakse vastastikku saadud telegrammidest kogutud andmete põhjal.

Arvetes esitatud arvude muutmist lubatakse said sellisel juhtumil, kui kontrollimisel osutuvad vead arvutamises (üksikute summade toomine üldkokkuvõttesse).

Kõigis muudes artiklites, millistes arvete revideerimisel leitakse vigu, peab Juhatus koostama spetsiaalse, esitatud vormis, väljakirjutuse, näidates ära teise Juhatuse debeti ja krediti, millisteks need osutused märgatud ebatäpsuste parandamisel.

Revideerimise lõpetamisel vastastikused Juhatused peavad saatma teineteisele kahes eksemplaris nende poolt tehtud väljakirjutused märgatud ebatäpsustest ja eelneval vasturääkivustega artiklite järeleuurimisel, vastastikuselt sõnastada nende selgitused, kooskõlas esitatud Vorm C näitega, milline asub lehe vastasküljel, milline on jäetud selleks puhtaks ja seejärel tagastada üks eksemplar.

§30.

Revisjonil tehtud märkuste põhjal tehtud lõplikud tulemused, Juhatuste vastastikusel kokkuleppel, peavad olema kantud ühe järgnevatest kuudest arvete debeti või krediti.

§31.

Iga kolme kuu möödumisel uue kalendri järel, kvartali arvete lõpptulemused kantakse esitatud vormis pea-arvesse ja seejärel, vastastikustel debeti arvestusel, osutub summa, millise üks neist lepingulistest riikidest peab maksma teisele.

Keiserlik Austria Telegraafi Juhatus väljendab valmisolekut koostada need pea-arvestused.

Ei nõuta, et vastastikuseid vastuväiteid kuu-arvestuste tegemise suhtes olid selgitatud enne pea-arve koostamiseni.

Keiserlik-Austria Juhatus hakkab saatma Venemaa Keiserlikule Juhatusele, et kontrollida oma peamisi arveid kahes eksemplaris, millistest üks tagastatakse, pealdises kirjega, et arve osutus õigeks.

§ 32.

Bilantsi tasumine, millisesse üks vastastikustest Juhatustest jääb võlgu, teostatakse sularahas või vekslitega.

Kui maksev riik valib vekslitega tasumise, siis need vekslid peavad olema kirjutatud ühele Viini pangamajale, konventsionaalstele kuldenitele ja kreitseritele, helisevas hõberahas, kui maksma hakkab Venemaa ja ühele S-Peterburi pangamajale, rublades ja kopikates, helisevas hõberahas, kui tasuma hakkab Austria.

§ 33.

Kui kogemused näitavad, et käesolevates otsustes on vajalik teha muudatusi, või kui tehakse muudatusi Saksamaa-Austria liidu lepingu määrustes, millised on selle aluseks, siis tehakse ka sellised muudatused mõlemate Juhatuste vastastikustes kokkulepetes.

§ 34.

Käesolevad otsused jõustuvad 1 juunist 1855 aastast ja need jäävad jõusse seniks, kuni üks

lepingupooltest riikidest ei tee positiivset selgitust selle katkestamiseks.

Sellisel juhtumil nad kaotavad oma jõu ja mõju mitte varem kui aasta, peale sellest kuulutamisest.

*

Deklaratsioon.

Lepinguga, milline on sõlmitud 26 septembril 1854 aastal Venemaa ja Preisimaa vahel (selle viimase riigiga nii oma enda nimel, aga ka Austria ja teiste riikide, millised kuuluvad Austria-Saksamaa Telegraafiliitu), et otsustada Venemaa telegraafiliinide ühendamise tingimustes mainitud liidu liinidega, on jäänud lahendamata mõningad küsimused, millised puudutavad Venemaa ja Austria vahetut telegraafi teel edastatava korrespondentsi; ja seepärast mõlemad Keiserlikud Valitsused, soovides kindlustada selle korrespondentsi võimalikku õigsust, leppisid selle juurde lisatud kolmekümne neljas artiklis.

Selle kinnituseks allkirjutanud, oma vastastikuste Valitsuste nimel, lubades otsuste, millised sisalduvad mainitud kolmekümne neljas artiklis, täpset täitmist, allkirjastasid ja panid sellele oma vapipitsatid.

See on koostatud kahes eksemplaris, Viinis 3 (15) mail 1855 aastal.

Tema Majesteedi Austria Keisri juures asuv eriülesannetes: (L.S. Gortchacoff.)

((M.П. КНЯЗЬ Горчаковъ.))

Tema Keiserliku Kuningliku Apostelliku Majesteedi Ōukonna - ja Välisasjade Minister:

(L.S.) Buol-Schauenstein.

((M.П. Буоль-Шауэнштейнь.))

Märkus. Traktaadid, millised on sõlmitud 1856 .a. Pariisi Kongressil, trükitakse ära Venemaa ja Prantsusmaa vahelisi traktaate ja konventsioone käsitlevas jaos.

Nr. 153.

1859.a. 18. (30) märts ja 25 märts (6 aprill). Deklaratsioon 18. (30) märtsist ja noot 25. märtsist (6. aprillist) 1859.a., millised on vahetatud Austria välisministri krahv Buol-Schauenstein poot ja milline tehti Austria Keisri juures asuva Tegev-riiginõuniku Balabine erilisel ülesandel, Venemaa ja Austria aurulaevade mõlemate riikide vahelisi perioodilisi reise.

Deklaratsioon, milline on allkirjastatud Austria Välisministri krahv Buol-Schauensteini poolt Viinis 18 (30) märtsil 1859.a.

Austria Keiserlik Valitsus, pidades silmas, et Venemaa Valitsus lubab Keiserriigi sadamatesse Austria aurulaevu, lubades neil reisijate ja nende asjade vaba vedu ja et ta on valmis tulevikus seda õigust säilitama, kuid täieliku vastastikulisuse tingimusel, teatab omalt-poolt, allkirjutanud Välisministri kaudu, et tulevikus hakkavad Venemaa aurulaevad kasutama täielikku välismaalt reisijate ja nende asjade kõigisse Austria sadamatesse ja ka vastupidi, vedamise vabadust, ja et selleks tehakse, eranditult nende kasuks, eeskirjadest taganemine, millised on sätestatud Austria 5 novembri 1837. aasta Postiasutuste seaduse § 16 määrustega, millised puudutavad reisijate perioodilist vedu. On enesest mõistetav, et sarnaste perioodiliste reisiliinide avamisel

marsuutidel, millisel on juba korraldatud või siis kavatakse Austria postiametkonna poolt korraldada, mõlemate võistlevate ettevõtete isiklikuks kasuks sarnaseid reise, siis hakatakse püüdlema selle poole, et eelnevalt lepitakse kokku selle ja teise asutuse põhikirja peamistes artiklites.

(L.S.) Buol-Schauenstein.

Tegev-Riiginõunik Balabine Noot krahv Buol-Schauensteinile; milline on allkirjastatud Viinis 25 märtsil (6 aprillil) 1859.a.

Allakirjutanud jt. oli au saada Tema Hiilguse krahv Buoli nooti, jne., möödunud 30. märtsist, millisele oli lisatud järgmise sisuga deklaratsioon:

(Selle juures oli toodud sõna-sõnalt ära eeltoodud deklaratsioon).

Esitanud selle deklaratsiooni oma Valitsusele, on allakirjutanu nüüdsest volitatud teatama, et Venemaa Keiserlik Valitsus võtab tingimuse ja selles esitatud korralduse vastu ja et ka Venemaal tehakse vastavad korraldused.

Allakirjutanud jne. jne.

Nr. 154.

1860.a. 28. jaanuar (9 veebruar), 30 jaanuar (11 veebruar). Telegraafi leping, milline on sõlmitud S-Peterburis, Viinis ja Berliinis.

Venemaa, Austria ja Preisimaa Valitsused, olles ärgitatud Venemaa Keisririigi ja Saksa-Austria Telegraafiliidu vahelise telegraafside kergendamise soovist ja et anda rahvusvahelisele korrespondentsile ühesugustel alustel olevad soodustused, otsustasid tühistada Venemaa ja Preisimaa vahel 26 septembril 1854 aastal ja Venemaa ja Austria vahel 3 (15) mail 1855.a. sõlmitud telegraafikonventsioonid ja selle asemel sõlmida Venemaa ja Austria vahel koos Preisimaaga üks ühine telegraafileping, milline kehtib kogu Saksa-Austria Telegraafiliidu nimel.

Seetõttu Venemaa Keiserlik Teede ja Avalike asutuste Peavalitsus ((Императорское Российское Главное Управление Путей Сообщения и Публичныхъ зданий)), Austria Keiserlik Rahandusministeerium ja Preisimaa Kuninglik Kaubanduse, Käsitöö ja Avalike tööde Ministeerium, eelneva kirjaliku kokkuleppe alusel, leppisid kokku alljärgnevates artiklites:

Artikkel I.

Lepinguliste riikide igale isikule, eranditult, antakse õigus kasutada telegraafiliine; kuid iga Valitsus võtab enesele õiguse veenduda telegrammide andjate isikus.

Artikkel II.

Rahvusvahelise telegraafi korrespondentsi vastuvõtmine, üleandmine ja tarifitseerimine, nii eksisteerivatel, aga ka tulevikus rajatavatel lepinguliste riikide liinidel allutatakse alljärgnevatele eeskirjadele: kuid Venemaale on need kohustuslikud vaid Keisririigi Euroopa osas. Sõltumata sellest, iga Valitsus jätab enesele õiguse, oma äranägemise järgi, kehtestada spetsiaalsed telegraafiteenistuse eeskirjad ja selle ratifitseerimise telegraafi korrespondentsi üle oma enda telegraafi liinide piires ja selleks võib piiramatult kasutada igasuguse ehitusega telegraafiaparaate. Samamoodi jäetakse igale Valitsusele õigus otsustada meetmete võtmise suhtes, milliseid ta peab vajalikuks võtta oma telegraafiliinide kaitsmiseks ning telegraafi korrespondentsi üle järelevalve teostamiseks.

Artikkel III.

Lepingulised pooled kohustuvad vastastikuselt saata teineteisele kõik otsused, millised puudutavad telegraafiliinide korraldust ja teenistust ning kasutusele võetavaid aparate, nagu ka kõigist telegraafi teenistuse uuendustest ja täiustamistest.

Vastastikku saadetakse teine-teisele:

1) Iga poolaasta lõpus, aruande, millises on märgitud kõik jaamad ja juhtmete arv, millised vastastikustes telegraafivõrkude erinevates osades on määratud valitsuse- ja erakorrespondentsile.

2) Iga aasta alguses saadetakse kaart, millisel on märgitud üldised muudatused, milliseid tehti möödunud aasta kestel ülalmainitud suhtes kogu vastastikuse telegraafivõrgu pikkuses.

Rahvusvahelisele korrespondentsile jäetakse edaspidiseks kasutuseks Morse aparaat.

Artikkel IV.

Iga valitsus jätab enesele õiguse katkesta rahvusvahelise korrespondentsi või selle mõne liigi, saatmine kindlaksmääramata ajaks, mõnel või kõikidel oma liinidel. Nii-kui üks lepingulistest Valitsustest sellise meetme võtab, siis ta on kohustatud sellest teavitama teisi lepingus osalevaid Valitsusi.

Sama-moodi peavad lepingulised Valitsused teatama teine-teisele enam-kestvatest katkestustest, millised võivad nende liinidel juhtuda.

Artikkel V.

Lepingulised Valitsused kohustuvad võtma vastavaid meetmeid, et telegramme ei edastataks kõrvalistele isikutele ja et jälgitaks rangelt telegraafi korrespondentsi saladust.

Artikkel VI.

Telegraafijaamad, funktsioneerimise aja järgi, jaotatakse kolme klassi, aga nimelt:

a) Alaliselt tegutsevateks.

b) Ainult päeval töötavad jaamad.

c) Päeval piiratud aja töötavad.

Esimese klassi jaamad on avatud kogu aeg, päeval ja öösel.

Teise klassi jaamad töötavad:

1) Alates 1. Aprillist kuni Septembrikuu viimase kuupäevani, kella 7. hommikul kuni kella 9. õhtul.

2) Alates 1. Oktoobrist kuni Märtsikuu viimase kuupäevani, kella 8. hommikul kuni kella 9. õhtul.

Päeval piiratud ajal töötavate jaamade teenistuse aeg on määratletud argipäevadega (siis sisse on arvatud argipäevale langevad pühad).

Alates kella 9. hommikul, kuni 12. keskpäeval.

2. 7. peale keskpäeva. ((st. 2 tundi „lõuna“))

Pühapäevadel alates 2. päeval kuni kella 5. peale keskpäeva.

Ühe riigi aeg kõikides telegraafijaamades määratletakse konkreetse riigi pealinna keskmise aja järgi.

Jaamades, millised pidevalt ei tööta, on telegrammide edastamine, milliste edastamisele on juba asunud enne tööaja lõppemist, tuleb lõpuni edastada.

Artikkel VII.

Telegramme võib saata kõikidesse kohtadesse.

Kui sihtkohas telegraafi-jaamu ei ole ja selle andja soovib, et telegramm edastataks telegraafi teel mitte sihtkoha lähima telegraafijaamani, vaid et see saadetakse sellesse postijaama,

milline nimetatakse andja poolt posti teel, kiirkäskjala või etafeti korras.

Telegrammid võivad olla edastatud raudteede telegraafide kaudu, kus see on lubatud, kuid järgides selleks spetsiaalselt kehtestatud eeskirju.

Kui aadress-jaam leiab, et telegramm võib jõuda kiiremini sihtpunkti posti teel või kiirkulleriga saates, siis ta kasutab üht neist viisidest, vaatamata telegrammi eest makstud tasu suurusele.

Kui telegrammi edastamisel ei ole määratletud selle edasist kättetoimetamise viisi, siis aadress-jaam saadab selle edasi posti teel.

Rahasumma, milline arvestatakse telegrammi sellise edasisaatmise eest, on arvestatud telegrammi saatmiskulude hulka.

Artikkel VIII.

Originaaltelegramm peab olema kirjutatud selgelt ja selliste märkidega, milliseid saab telegraafiaparatuuridega edasi anda. See peab olema kirjutatud selgelt ja arusaadavalt. Telegramm ei tohi sisaldada ebataavalisi keele-reeglite vastaseid sõnaühendeid, kõnekäandeid ja lühendeid.

Telegrammi algusesse tuleb kirjutada aadress, märkides vastaval juhtumil ka selle edasi satmise viisi aadress-jaamast; seejärel tuleb kirjutada tekst ja lõppu allkiri, aga kui nõutud, siis ka allkirja tõestus.

Aadress-isik, kellele on telegramma adresseeritud ja tema elukoht peavad olema märgitud sellise täpsusega, et ei saaks tekkida mitte mingit kahtlust. Ebatäpse või ebatäieliku aadressi tagajärgede eest vastutab telegrammi andja, kellele antakse võimalus täiendada aadressi uue telegrammi esitamisel, kasseerides selle eest tasu tariifi järgselt.

Telegrammi andjal lubatakse lisada oma allkirjale ta isikliku äranägemise järgne tunnistus.

Artikkel IX.

Telegrammid jaotatakse järgmistesse järkudesse:

1) Valitsuse telegrammid, s.t. need, millised lähtuvad Riigipeadelt, ministritelt, Maa- ja mereväe ülemjuhatajatelt, riikide diplomaatistelt- või konsulaaragentidelt, kes sõlmisid käesoleva lepingu, või kes hiljem sellega ühinevad.

Väljaspool järjekorda edastamine ja teised alljärgnevalt mainitud soodustused, millised on antud valitsuse telegrammidele, peavad olema laiendatud täies mahus, kuid vastastikkulisuse tingimusel ja ka nende riikide Valitsuse telegrammidele, millistega üks või teine lepingupooltest sõlmis ja võib veel sõlmida spetsiaalseid telegraafi-konventsioone.

Teiste riikide diplomaatistide telegrammidega käitutakse nagu eratelegrammidega.

2) Teenistuslikud telegrammid, millised puudutavad eranditult telegraafi-teenistust rahvusvahelise korrespondentsi suhtes, või puudutab kiireloomulisi edasilükkamatuid korraldusi või õnnetus-juhtumeid raudteedel; ja

3) Eratelegrammid.

Artikkel X.

Valitsuse telegrammid võivad olla igasuguses keeles, kuid riikides, millistes ladina tähestiku tähed asuvad üldkasutuses, nad peavad olema kirjutatud nende tähtedega. Nad võivad samuti olla kirjutatud šifreeritult kas araabia numbritega või tavaliste tähtedega. Nende andjal peab see olema märgitud valitsuse plangile lisades sellele tema templi või pitsati.

Artikkel XI.

Saksa-Austria Telegraafiliidus võetakse telegramme kõigis jaamades vastu saksa- ja prantsuse keeles, Venemaal aga vaid neis jaamades, millistes on lubatud välismaale korrespondentsi

saata. Need jaamad, millistes on lubatud teistes keeltes telegrammide vastuvõtmine, nimetatakse eraldi.

Eratelegrammid ei tohi olla šifreeritud, lubatakse vaid edastada börsi kurssse, kaupade hindu jne., ainult arvudes nende piirangutega, milliseid peab iga Valitsus kuritarvituste ärahoidmiseks tarvilikuks teha.

Eratelegrammid peavad olema kirjutatud ladina tähtedega neis riikides, millistes on selliste tähtede kasutamine üldine.

Keskjuhatuste (Direksioonide) Ülemate vaheliste teenistuslike telegrammide puhul võib kasutada šifrit.

Artikkel XII.

Kui eratelegrammid hakkavad sisaldama miskit seadusvastast, või pidades silmas ühiskondlikku julgeolekut ning moraali, on tunnistatud keelatuks, siis nende üleandmisest võib keelduda nii selle saatmise jaamas või siis sihtkoha jaamas. Sellise keeldumise suhtes saab esitada kaebuse Kesk-Juhatusale, millisele jaam, milline keeldus telegrammi edastamisest, allub ametkondlikult. Seda Kesk-Juhatus otsust edasi kaevata ei saa. Iga riigi Kesk-Juhatusale antakse õigus keelata ära kõikide, tema poolt kahjulikeks tunnistatud telegrammide saatmine. Kui telegramm peetakse kinni peale selle vastuvõtmist, siis sellest peab koheselt telegrammi andjat teavitama.

Valitsuse telegrammide sisu telegraafijaam kontrollida ei tohi.

Artikkel XIII.

Kõik telegrammi saatmise eest võetavad tasud maksab telegrammi saatja.

Artikkel XIV.

Lepingulised pooled, et koostada rahvusvahelise korrespondentsi tariife, võtavad aluseks järgmised tabelis esitatud põhimõtted:

Tasu 1-20 sõnalise telegrammi eest.

Lisatasu iga 10 lisasõna eest.

Tsoon	Kaugus * alates kuni ka.	Vene- maal Rbl kop	Aust- rias. Fl Nkr.	Preisi- maal. Jne Thl Sgr	Lõuna Saksa- maal Thl Kr	Madal - maal. Fl Cts	Vene- maal Rbl kop	Aust- rias. Fl Nkr.	Preisi- maal. Jne Thl Sgr	Lõuna Saksa- maal Thl Kr	Madal - maal. Fl Cts
I	1 -10	- 38	- 60	- 12	- 42	- 70	- 19	- 30	- 6	- 21	- 35
II	10-25	- 75	1 20	- 24	1 24	1 40	- 38	- 60	- 12	- 42	- 70
III	25-45	1 12	1 80	1 6	2 6	2 10	- 56	- 90	- 18	1 3	1 5
IV	45-70	1 49	2 40	1 18	2 48	2 80	- 75	1 20	- 24	1 24	1 40
V	70-100	1 86	3 -	2 -	3 30	3 50	- 93	1 50	1 -	1 45	1 75
VI	100-135	2 24	3 60	2 12	4 12	4 20	1 12	1 80	1 6	2 6	2 10
VII	135-175	2 61	4 20	2 24	4 54	4 90	1 31	2 10	1 12	2 27	2 45
VIII	175-220	2 98	4 80	3 6	5 36	5 60	1 49	2 40	1 18	2 48	2 80
IX	220-270	3 35	5 40	3 18	6 18	6 30	1 68	2 70	1 24	3 9	3 15
X	270-325	3 72	6 -	4 -	7 -	7 -	1 86	3 -	2 -	3 30	3 50

*((1 miil = 7 versta = 7 km))

Artikkel XV.

Telegrammi saatmise eest tasu arvestamisel võetakse aluseks tee, mida mööda peab telegramm minema Venemaal ja Saksa-Austrria Telegraafiliidu piires, lugedes selle tee jooksmas otsejoones sellesse või teise riiki.

Samamoodi arvestatakse transiidi korras läbiva telegrammi eest tasu piiril sisenemise kohast kuni väljumise piiripunktini; seejuures ainti, Venemaal jääb jõusse piirang, milline on sõnastatud selle lepingu Artikkel II.

Tariifide lihtsustamiseks, kõik praegu eksisteerivad ja edaspidi kehtestatud ülemineku punktid lepinguliste riikide piiridel, jaotatakse kolme gruppi sellisel viisil, et Eudkuhnen ja Polangen on asetatud esimesse gruppi, Myslowitz ja Granica teise ja Radsiwilow kolmandasse gruppi.

Uued asutatavad piiripunktid arvestatakse otseteed lähima grupi järgi.

Iga lepinguliste poolte jaam saab igale grupile ainult tariifi, milline määratletakse selle grupi kauguse põhjal lähima piirijaamani.

Tasu telegrammi eest, milline läbib mingi piiripunkti, koostatakse taksist, milline arvestatakse telegrammi saatmiskohast kuni selle piiriületuskohani, millise grupi taksi alla see käib ja taksist, milline on määratletud aadress-jaama poolt kuni selle sama grupi üleminekupunktini.

Telegrammi, milline läbib ühe või teise lepingulise riigi valdused, eest tasu määramiseks lisatakse taksile, milline määratakse saatejaama poolt kuni vastava grupi lähima piiriületuspunktini, transiiditasu ja tasu milist arvestatakse teiste riikide telegraafidele.

Neil alustel koostatud tariifid peavad lepingulised riigis saatma teineteisele.

Kuigi üldse tehakse reeglits, et telegrammid antaks üle ühe selle grupi piiriületuspunkti kaudu, millise järgi on arvestatud tasu, kuid siiski, liinide rikete puhul või neil telegrammide kogunemise tõttu, lubatakse suunata telegrammid teise grupi sellise arvestusega, et see juures ei tohi olla arvestatud eelmisest kõrgemat tasu taksi.

Artikkel XVI.

Telegrammi sõnade lugemisel järgitakse järgmisi eeskirju:

1)Kõik, mis on kirjutatud saatmiseks originaaltelegrammi, võetakse sõnade lugemisel arvesse.

Iga sõna, millises ei ole üle 7 silbi, loetakse üheks sõnaks; kui aga sõnas on üle 7 silbi, siis liig loetakse uueks sõnaks.

2)Iga sõna, milline on teisega kokkukirjutatud ja see ei oma üle 7 silbi, loetakse üheks sõnaks. Kui sõna osad on kirjutatud lahku, siis loetakse iga selline üksik osa üheks sõnaks isegi sel juhtumil, kui need on ühendatud sidekriipsuga.

3)Iga eraldi seisev täht või number, samuti ka igasugune ülakoma (`) sõna või eessõna loetakse üheks sõnaks.

Kirjavahe- ja uue rea märgid, ülakomad, tireed, ettevalmistavad märgid ja sulud arvesse ei lähe.

Allakriipsutamise märgid loetakse kaheks sõnaks. Kõik märgid, millised peavad olema telegraafiaparaadiga edasi antud sõnades, loetakse sellise hulga sõnadena, kuipalju neid on edastamisel tarvis kasutada.

4)Arvudes, millised on kirjutatud numbritega, loetakse iga viis arvu üheks sõnaks; tekkida võiv ülejääk loetakse sõnaks. Komad ja murdjooned arvude vahel, loetakse igauht eraldi arvuks.

Arvud, millised on kirjutatud sõnadega, loetakse selliseks sõnade arvuks, kuipalju on neid kasutatud nende tähistamiseks; seejuures, ainiti, järgitakse seda piirangut, milline on esitatud selle artikli 1 punktis.

5)Šifreeritud telegrammides loetakse kokku kõik arvud ja tähed, samuti ka komad ja muud šifreeritud teksti märgid, summa jagatakse kolmega ja saadud arv loetakse taksi arvestamisel šifreeritud teksti sõnade arvuks. Ülejääk loetakse samuti terveks sõnaks. Šifreeritud teksti sõnade arvu hulka arvestatakse ka telegrammis olevad tavalised sõnad, milliseid loetakse tavapäraselt.

6)Sõnade lugemisel loetakse ka aadressi, allkirja, telegrammi edasi saatmise viisi aadress-jaamast kohta, milline on väljaspool telegraafiliini, sõnad: „Tasutud on 00 sõnalise vastuse eest“ ja lisatud allkirja kinnitus. Selline tunnistus telegrammides, millised on antud Venemaa telegrafijaamades, antakse edasi sõnadega: „saatja isik kinnitatud N.N riigiasutuse“, „politsei“ . „jaama“, „tunnistajate N.N.“ poolt. Need sõnad, olenevalt nende arvust, võetakse telegrammi tariifi määramisel arvesse.

7)Isikute, linnade, kohtade, tänavate, teede jne. nimed, tiitlid, nimetused, osakesed ja kvaliteedi näitajad võetakse arvesse nende väljendamiseks kasutatud sõnade arvu järgi.

8)Sõnad, arvud ja märgid, millised telegraafijaam lisab teenistuslikel vajadustel, taksi arvutamisel arvesse ei võeta. Telegrammi saatmise kuupäev, tund ja minutid ning saatmiskoht teatatakse aadressaadile teenistuslike formaalsuste tõttu. Nende märgete eest tasu ei võeta, kui neid just saatja ise ei ole selles telegrammis sõnastanud.

Artikkel XVII.

Tasu peab olema arvestatud alati odavamalt teed kasutades, kui telegrammi saatja ei ole nimelt mingit teist suunda määranud ja sellel juhtumil ta peab tasuma ka vastavalt kõrgemat tasu.

Kui aga telegrammi saatmisel on jaamale teada, et seda ei saa saatja poolt määratud marsuudil edasi saata rikke, peatuse või liini ülekoormuse tõttu, siis sellest peab saatjale teatama, võimaldades tal valida teine maršruut.

Kui aga telegrammi edastamine ei toimu mööda saatja poolt pakutud suunas, siis see ei anna temale makstud raha tagasi saamise õigust.

Kui ühe lepingupooltest Telegraafi-Juhatus mingil põhjusel, edastab telegrammi mööda kallimat teed, kuigi seda telegrammi vastu võtnud jaama poolt ei nõutud, siis selle Juhatusel, millise alluvuses saatev jaam on, ei või nõuda arve tasumist kõrgema taksi järgi.

Artikkel XVIII.

Tasu telegrammi saatmise eest aadress-jaamast kuni telegraafiliinist eemal asuvasse kohta, võetakse tasu alljärgnevalt esitatud ühesuguse tariifi järgi:

a)Postiteel kõigisse kohtadesse Euroopas (kindlustatud kirjades) 8 Sgr., 40 neukreuzerit, 28 Lõuna-Saksa kreuzerit, 47 Madalmaade senti või 25 kop Ag., aga muud maailma osad 20 Sgr ((hõbegrossi)), 1 Austria kulden, 1 kulden 10 kreuzerit Lõuna-Saksa rahas 1 kulden 16 $\frac{2}{3}$ Madalmaade senti või 62 kop. Ag. Samasugust tasu võetakse ka telegrammide eest, millised peavad olema jäetud postkontorisse hoiule kuni nõudmiseni (poste restante).

b)Kiirkulleriga, 24 hõbegrossi., Austria 1 kulden 20 kreuzerit,; 1 kulden 24 kreuzerit Lõuna-Saksa rahas, 1 kulden 40 senti Madalmaade või 75 kop. Ag. See saatmise viis on lubatud ainult 2 miili (14 versta) kaugusele aadressi-jaamast.

c)Kiirkäskjalaga kaugemale kui kaks miili või estafeti korras saatmisel, peab maksma: 24 hõbegrossi, Austria 1 kulden. 20 uuskreuzerit, 1 kulden ja 24 kreuzerit Lõuna -Saksa rahas, 1 kulden 40 senti Madalmaades või 75 kop. Ag, iga miili eest. Sellisel juhtumil aadress-jaam peab võimalikult kiiresti teavitama telegraafijaama, kust telegramm saadeti, sarnase saatmisviisi tegelikust maksumusest. Estafeti korras saatmisviisi puudumisel, peab aadress-jaam valima oma äranägemise järgi sellise kiire telegrammi aadressile toimetamise viisi, millist ta vaid valdab.

Artikkel XIX.

Üks ja sama telegramm võib ühel ja samal ajal olla adresseeritud mitmele isikule. Koopia eest, milline saadetakse ühe ja sama jaama poolt, võetakse peale telegrammi eest tasumise, veel spetsiaalse taksi järgi 6 hõbekrossi, 30 Austria neugreutserit, 21 Lõuna-Saksa kreuzerit, 35 Madalmaade senti või 19 kop. Ag., iga koopia eest.

Kui telegramm on adresseeritud erinevatesse jaamadesse, siis võetakse tasu iga üksiku telegrammis eest, niipalju kui on selles märgitud address-jaamu.

Artikkel XX.

Saatjal lubatakse, telegrami andmisel maksta ka tema poolt määratletud sõnade arvust vastuse eest. Sellisel juhtumil tuleb telegrammile kirjutada vahetult enne allkirja märkuse: „Tasutud on 00 sõnalise vastuse eest“.

Kui telegrammi vastus sisaldab makstud sõnade arvust vähem sõnu, siis ülearu makstud raha ei tagastata, aga kui, vastupidiselt, telegrammi vastuses on rohkem sõnu, siis sellega toimitakse, kui uue telegrammiga, millise eest vastaja peab maksma.

Kui telegrammi vastus antakse edasi mitte seda teed, millist mööda liikus esmane telegramm ja seetõttu sellele arvestatakse kõrgemat tasu, vastupidiselt esmalt selle eest makstule, siis lisasumma peab olema arvestatud Telegraafi-Juhatuselt, milline andis vastutelegrammide teise marsuudi. Telegraafi-Juhatus, milline saatis vastus-telegrammi, võtab selle arvele kui tavalise telegrammi. Seepärast Telegraafi-Juhatus, millise ametkondlikus alluvuses saanud jaam, millisele maksti vastus-telegrammi eest ette raha, on kohustatud maksma selle raha täielikult selle jaama Juhatusale, kust see vastus-telegramm saadeti.

Esitatavale vastus-telegrammidele peab alati olema tehtud mäрге:

„Makstud vastus Nr...“ Seda märget sõnade lugemisel arvesse ei võeta. Vastus-telegramm, milline on esitatud peale 8 päeva esmase telegrammi andmise päevast, vastusena enam vastu ei võeta ja sellega toimitakse kui uue telegrammiga.

Kui kümne päeva kestel vastust ei saadeta või kui vastaja tasub ise vastus-telegrammi taksi, eelmainitud arvu ületanud sõnade eest, siis esmase telegrammi andja võib nõuda tagasi tema poolt vastuse eest tasutud summa, millist teostatakse vastava Juhatuselt sellise juhtumi suhtes kehtestatud korras mahaarvestuse tegemisega, milline laekub selle jaama arvele, kust esmane telegramm välja saadeti.

Peale mainitud 10 päeva antakse veel viiepäevane tähtaeg, et välja nõuda ettemakstud vastuse tasu; kuid selle tähtaja möödumisel pööratakse kogu ettemaks selle Juhatuselt kasuks, kelle valduses asub esmase telegrammi saanud jaam.

Telegrammi saatja võib selles väljendada soovi, et telegramm oleks kontrollitud selle tagasi saatmise teel, või et address-jaam või addressaat ise teavitaks telegrammi addressile toimetamisest.

Tasu telegrammi kontrollimiseks, tagasi saatmise vahendusel on sama suur, kui telegrammi saatmise eest. Tasu telegrammi addressil kättetoimetamisest teatamise eest määratletakse sõnade arvu pealt, millise saatja sellel eesmärgil määrab. Selle eest arvestatav tasu võetakse ja kantakse arvele samas korras, kui makstud vastusega telegrammi eest võetavat tasu.

Pärisnimed ja grupid, millised koosnevad tähtedest ja arvudest, kontrollitakse tagasi saatmise teel jaamast-jaama, teenistuse formaalsuste täitmise korras, ilma et selle eest kõrgemat tasu võetaks. Sellist korda järgitakse eriti šifreeritud telegrammide üleandmisel.

Artikkel XXI.

Telegrammi saatmine teostatakse selles järjekorras, mil see on antud jaama või saadakse vahe- või lõppjaamades; seejuures aga peetakse silmas eesõiguse andmist järgmises korras:

1)Valitsuse telegrammid.

2)Teenistuslikud telegrammid, milliste kohta on öeldud täpsemalt Art. 9.

3)Eratelegrammid.

Telegramm, millise üleandmist on juba alustatud, ei tohi katkestada, erandiks vaid see juhtum, kui kõrgema järgu telegrammi edasiandmist nõuab edasilükkamatu vajadus.

Kahe otseühenduses töötava jaama vahel, ühe ja sama järgu telegrammid peavad olema üleantud ja vastuvõetud vaheldumisi. On otsustatud teha reegliks, et eratelegrammide järjekorras, millised peavad olema otseühenduses olevate jaamade vahel edastatud vaheldumisi, ei pea olema loetud valitsuse või teenistuslikud telegrammid.

Artikkel XXII.

Kui telegrammi andmisel on juba teada või kui peale selle vastuvõtmist selgub, et see ei saa olla viivitamatult edastatud, siis sellest peab võimalusel teavitama telegrammi andjat. Sel juhutamil ta võib võtta telegrammi tagasi ja nõuda kogu makstud raha tagasi.

Artikkel XXIII.

Kui telegraafiini töö katkestus saab teatavaks peale telegrammi vastuvõtmist, siis jaam, millisest edasine telegrammi edastamine muutus võimatuks, on kohustatud saatma edasi telegrammi koopia teenistuslikus ümbrikus posti tel, või lähima rongiga. Selline koopia peab olema aadresseeritud, asjaoludele vastavalt, kas lähimasse telegraafi-jaama, millisest on võimalik telegrammi telegraafi teel edastamine või siis aadress-jaama, milline käitleb sellist telerammi, kui tavalist telegrammi.

Telegraafiini töö taastumisel, see jaam, milline saatis telegrammi koopia posti teel või mööda raudteed, peab saatma telegrammi ka telegraafi teel. Telegraafi teel edastamist enam ei teostata, kui jaam, millisesse telegramm saadeti mööda teist teed, peale telegraafiini tööle hakkamist teatab selle telegrammi kättesaamisest.

Artikkel XXIV.

Igasugune telegramm, enne selle edastamist, võib olla peatatud selle andja või tema usaldusisiku poolt, teostatud makse kviitungi tagastamisega. Sellisel juhutamil tasu tagastatakse, kuid sellest arvestatakse maha 6 hõbekrossi, 30 Austria neukreuzerit, 21 Lõuna-Saksa kreuzerit, 35 Madalmaade senti, või 19 kop. hõbedas.

Kui telegrammi edastamine on juba alanud siis ta võib samuti selle edastamise peatada, kuid originaaltelegrammi ei tagastata. Samamoodi võib telegrammi edastamise ajal nõuda, et seda aadressaadile ei saadetaks, eeldades muidugi, et selle nõudmise täitmiseks on veel aega.

Sellisel juhutamil isik, kes esitab sellise nõudmise, peab tõestama, et ta ise on telegrammi saatja või tema volinik.

Telegrammi, millise edastamine ei ole veel lõppenud, peatamise eest spetsiaalset tasu ei võeta, kuid selle eest tasutud raha ei tagastata.

Seevastu, juba edastatud telegrammi saajale mittekättetoimetamise nõudmine peab olema vormistatud spetsiaalse aadresss-jaama nimele saadetud telegrammis, millise eest tuleb tasuda tariifi järgi.

Tasu, milline on makstud esmase telegrammi eest, sellisel juhutamil ei tagastata.

Artikkel XXV.

Telegrammid viiakse aadressile selle eest spetsiaalset tasu võtmata. Juhtumil, mil aadressaat on kuskil ära, antakse telegramm tema perekonna täiskasvanud liikmele või tema äriteenijale,

teenijale, majaomanikule või võõrastemaja pidajale, millises tal on elupaik, kui ta jaamas kirjalikult ei nimeta spetsiaalset isikut, kellele tuleb telegramm üle anda.

Isik, kes võttis aadressaadi äraolekul telegrammi vastu, peab kättesaamise allkirja juurde lisama sõnad: „NN asemel võttis vastu NN“.

Artikkel XXVI.

Kui telegrammi ei õnnestu aadressaadile üle anda, siis aadress-jaam on kohustatud sellest teenistusliku telegrammiga teavitama telegrammi saatnud jaama, kes teavitab sellest telegrammi andjat.

Kui aadressaati ei teata, siis telegrammi aadress riputatakse üles aadress-jaamas. Telegrammi ise aga hävitatakse, kui aadressaat selle saatmisest 6 nädala kestel sellele järgi ei tule. Järgnevast aadressaadi telegrammi järgi tulekust ei teavitata jaama, millisest see telegramm saadeti.

Artikkel XXVII.

Telegraafi Juhatus ei vastuta telegrammi sihtkohta ülekandmise täpsuse ja veatuse eest ja ei vastuta kulude eest, millised võivad tekkida kaotamisest, ebaõige üleandmise või telegrammide edastamise viivitusest.

Telegrammi eest makstud tasu tagastatakse, kui telegramm on kaotatud või antud üle sellisel muudetud kujul, et ilmselgelt ei saanud täita oma eesmärki ja lõpuks, kui ta on toimetatud saajale kätte hiljem, kui ta oleks sama aadressi puhul jõudnud temani postiteel. Raha tagasi nõue peab olema esitatud kuue kuu kestel peale telegrammi saatmist. Raha tagastatakse selle Juhatusel arvelt, milline osutus süüdi olevaks vigades või ebatäpsustes.

Kaotatud, muudetud või hilinenud telegrammi eest tasutud raha tagastamisest võib olla keeldunud, kui selles olid süüdi raudtee telegraafid või teiste riikide, millised selles lepingus ei osale, liinid. Viimasel juhtumil vastav Juhatus hakkab asja ajama, et saada kõrvalisest Telegraafi Juhatuselt raha tagasi.

Viivitused, millised on tekkinud telegrammide postiteel, kiirkäskjala vahendusel või estafeti korras edastamisel, ei anna õigust makstud raha tagasi saada, nii telegrammi edastamise, kui ka selle edasisaatmise eest.

Kui telegramm jäi toppama ühel Art. 12 mainitud põhjusel, siis makstud rahast tagastatakse selline osa, millist võeti teekonna eest, millist see ei olnud veel läbinud.

Artikkel XXVIII.

Kui edastatud telegrammi eest oli eksituse tõttu võetud vähem raha, siis andja peab tasuma juurde, maksmata jäänud osa.

Kui aga telegrammi eest võeti eksikombel rohkem raha, siis ülearu võetud raha tagastatakse telegrammi andjale.

Artikkel XXIX.

Antud originaaltelegrammid, paberilindid telegraafimärkidega, plangid, millistele on kirjutatud telegraafi teel minevad telegrammid, peavad olema säilitatud äärmisel juhul üks aasta sellise ettevaatlikusega, et ei rikutaks telegraafi saladust. Aasta möödudes võib nad olla hävitatud.

Artikkel XXX.

Rahvusvahelises korrespondentsis antakse tasuta edasi vaid telegraafi teel edastatud

teenistuslikke telegramme.

Artikkel XXXI.

Tasu, milline on võetud aadressile saadetavate koopiate valmistamise ja kohaletoimetamise eest, jääb selle Juhatusse kassasse, millise ametkondlikus alluvuses asub see jaam, kus selliseid koopiaid valmistati.

Samamoodi käsitatakse summadega, millised makstud telegrammide saatmise eest telegraafiliinidest eemal asuvatesse kohtadesse.

Artikkel XXXII.

Venemaa ja Preisimaa ja Venemaa ja Austria vaheliste vastastikuste arvete tegemine peab toimuma mitte hiljem, kui iga kuu lõpus. Bilants viiakse tasakaalu aasta igal kvartalil.

Preisimaa ja Venemaa Telegraafivalitsuste vahelisi arveldusi koostatakse taalrites ja hõbegrossides ((Silbergrossen)), aga arveldused Venemaa ja Austria Telegraafivalitsuse vahel – kuldenites ja neukreuzerites. Raha arvestatakse ümber teise vääringusse järgmise tabeli järgi:

1 taaler = 1 kulden 50 ; neukreuzerit = 93 kop. hõbedas;

1 silbergross = 5 neukreuzeriga = $3\frac{1}{10}$ kop. Ag.;

1 neukreuzer = 0,62 kop. Ag.

Murdosa alla $\frac{1}{2}$ silbergrossi arvesse ei võeta. Murdosa, väärtuses $\frac{1}{2}$ silbergrossi ja enam, loetakse terveks silbergrossiks.

Artikkel XXXIII.

Bilanss kolme kuu kohta tasutakse selle riigi rahas, milline saab makse.

Artikkel XXXIV.

Kahe aasta kestel, peale käesoleva lepingu ratifitseerimist, peab tulema kokku lepinguliste riikide komissaride konverents, kelle kohustusteks hakkab olema edasiste muudatusettepanekute tegemine, millised kogemuste põhjal osutuks olevat kasulikud elektritelegraafi kasude edasiseks levitamiseks, seda nii Valitsustele kui ka publikule.

Sellised muudatused peavad olema lubatud vaid kõigi lepinguliste riikide nõusolekul, nõnda et ühe mittenõustumine sellega toob kaasa kehtivate eeskirjade säilumise.

Artikkel XXXV.

Käesolev leping jõustub 20 märtsist (1 aprillist) 1860 aastast ja see sõlmitakse esialgu kolmeks aastaks.

Kui aasta, enne selle tähtaja lõppemist ükski lepingulistest riikidest ei teata selle lepingu lõpetamisest, siis sellisel juhtumil see jääb jõusse kindlaksmääramata ajaks ja see kaotab jõu mitte enne, kui üks aasta peale lepingu lõpetamisest teatamist.

Artikkel XXXVI.

Sellest päevast peale, mil jõustuvad käesolevad määrused, lõpeb 26 septembril 1854 aastal Preisimaa ja Venemaa ja 3 (15) mail 1855 aastal Austria ja Venemaa vahel sõlmitud telegraafikonventsiooni kehtivus.

Artikkel XXXVII.

Käesolev leping ratifitseeritakse ja selle ratifitseerimiskirjad vahetatakse võimalikult lühikese aja pärast S-Peterburis.

Selle käesoleva lepingu tunnistuseks on see allkirjastatud ülalmainitud Riigi-Juhatuste peaaülemate poolt ning kinnitatud enda vapipitsatitega.

See juhtus S-Peterburis 28 jaanuaril (9 veebruaril) 1860 aastal.

Viinis 30 jaanuaril 1860 aastal.

Berliinis 23 jaanuaris 1860 aastal.

Keiserlik-Venemaa Teede ja Avalike asutuste Peavalitsus,

Kindral-Adjutant (L.S.) Tscheffkin. (M.П.) Чевкинъ.

Austria-Keiserlik Rahandusminister, parun

(L.S.) von Bruck. (M.П.) фонъ-Брукъ.

Preisimaa-Kuninglik Kaubanduse, käsitöö ja avalike tööde minister,

(L.S.) von der Heydt. (M.П.) фон-деръ-Гейдтъ.

Ratifitseeritud T. K. Majesteedi poolt S-Peterburis 27. veebruaril 1860 aastal.

Nr. 155.

1860.a. 6. (18) aprill. Telegraafi sõnumeid puudutav deklaratsioon.

Venemaa ja Austria vaheline Deklaratsioon, milline puudutab nende telegraafiteel edastavate sõnumite tarifitseerimist, milliseid hakatakse edastama piirijaamade vahel.

Venemaa ja Austria valitsused väljendasid soovi lihtsustada vastastikuste piirijaamade telegraafisuhteid ja selleks allakirjutanud volinikud leppisid omavahel kokku alljärgnevates reeglites:

Kui kaks, Venemaa ja Austria, piirijaama asuvad teineteisest otsejoones mitte kaugemal, kui 10 miili, siis nende jaamade vahel, ilma, et need läbiks kolmanda riigi valdusi, edastatud lihtsa 1 kuni 20 sõnast koosneva telegrammi eest peab olema kogu telegrammi teekonna läbimise tasu, nii Venemaal kui Austrias, kõigest 60 Austria neukeruzerit või 38 kopikat. Iga 10 sõna eest, milline ületab eelpool mainitud arvu, tuleb võtta lisatasu 30 Austria neukreuzerit või 19 kopikat. Sellisel viisil võetud tasu arvestatakse kaheks võrdselt pooleks mõlemate lepinguliste riikide kasuks. Kõigis teistes nende piirijaamade vahelistes telegraafi teel edastatud korrespondentsi suhetes jäävad kehtima needsamad eeskirjad, millised olid määratletud rahvusvahelistele telegraafi teel peetavatele suhetele.

Käesoleva deklaratsiooni otsused jäävad jõusse kuni selle ajani, nagu ka peamine telegraafi leping, milline on sõlmitud Venemaa ja Saksa-Austria Telegraafiliidu vahel.

See juhtus Viinis, 18. aprillil 1860 aastal.

(L.S.) Balabine. (L.S.) Graf von Rechberg. (M.П.) Балабинъ. (M.П.) Графъ фонъ-Рехбергъ.

Nr. 156.

1860 .a. 2. (14.) september. Kaubanduse ja meresõidu traktaat.

Tema Püha ja Jagamatu Kolmainsuse nimel.

T. M. Ülevenemaaline Keiser, Poola Kuningas jne. ning T. M. Austria Keiser, Ungari ja Böömimaa Kuningas jne. olles ärgitatud ühesugusest soovist kindlustada sõprussidemeid, millised neid ühendavad, aga samuti soovides kõikvõimalikult laiendada ning kergendada kaubandussuhteid ja meresõitu vastastikuste riikide vahel, leppisid omavahel kokku läbirääkimistele astumises, et sõlmida kaubanduse ja meresõidu traktaat, ning nimetasid selleks oma volinikud ja nimelt:

T. M. Ülevenemaaline Keiser, Poola Kuningas: vürst Alexandre Gortchakowi ((Aleksander, Александра Горчакова)), Oma Tegev-salanõuniku ja Välisministri, Riiginõukogu liikme, Venemaa Püha Andrei Esmanimetatu ((S-t Andre)), Püha Wladimiri 1-järgu, Püha Aleksander Nevsky, Valge Kotka, Püha Anna I -järgu, Püha Stanislavi I-järgu; Austria Püha Stanislaslavi ((S-t Stanislas, Св. Стефана, большого креста)) suure risti; Prantsusmaa – Auleegioni ((de la Legion d’Honneur de France; Почетного Легиона)); Hispaania – Kuldvillaku ((de la Toison d’Or d’Espagne, Золотого Руна)); Sardiinia – Püha Annonciade ((de la S-te Annonciade de Sardaigne, Св.Аннунциады)); Preisimaa – briljantidega kaunistatud Musta Kotka ja Punase Kotka ; Rootsi Seraphini ((des Seraphins, Серафимовъ)); Neapolitani – Ferdinandi ja Väärikuse ((de Ferdinand et du Merite, Фердинанда и за Достоинство)); Wurtembergi Krooni; Taani – Elevandi ja Danemarki; Portugali – Torni ja Mõõga ((de la Tour et de l’Epee)); Bavaaria – St. Humbert; Baadeni – Ustavuse ja Zähringeni Lõvi ((de la Fidelite et du Liou de Zähringen)); Hanovre – Gvelfide ((it. Guelfi, paavsti pooldajad, peamiselt kaupmeeste ja käsitööliste kiht, Itaalias XII-XV s. võitlesid Saksa keisrite ja nende pooldajate (gibelliinide), vastu.)); Hesse-Darmstadt – Louisi; Saksoonia – Krooni ((de la Couronne de Saxe)); Saxe-Altenbourgi – Ernesti; Saxe-Weimar – Valge Jahikulli; Kreeka – Päästja ((du Sauveur de Grece)); Belgia – Leopoldi; Toskaana – Püha Joseph; Paavsti – Pius IX; Türgi – Medjidie ordenite kavaler; Pärsia Schahhi I järgu briljantidega portree omanik;

aga T. M. Austria Keiser, Ungari ja Böömimaa Kuningas: krahv Fridrich Thun-Hohensteini, Oma salanõuniku ja Tegev-kammerhärä, Austria – Leopoldi Suure Risti jne.; Oma erakorralise saadiku ja täievolilise ministri T. M. Ülevenemaalise Keisri juures;

kui volinikud, olles vahetanud vastastikku oma volikirjad, millised leiti olevat heas ja ettenähtud vormis olevad, otsustasid ja allkirjastasid alljärgnevad artiklid:

Artikkel I.

Mõlemate Kõrgete lepingupoolte valdustes hakkab olema vastastikustele laevadele ja alamatele kõigis sadamates, nii praegu eksisteerivates, aga ka neis, millised võivad olla avatud tulevikus välismaaga kaubanduse pidamiseks, vastastikune laevasõidu ja kaubanduse vabadus.

Artikkel II.

Laevade rahvuslikku päritolu hakatakse vastastikuselt tunnustama laeva-paberite järgi, miillised on antud välja vastavate võimude poolt kipperitele ja laevade omanikele, vastastikuste riikide eksisteerivate seaduste ja otsuste alusel.

Artikkel III.

Esimeses artiklis otsustatud vastastikune kauplemisvabadus antakse mõlematele Kõrgete lepingupoolte alamatele, et teostada vastastikuste riikide sadamates sisseveo-, väljaveo- ja transiitkaubandust, kasutades täies mahus õigusi, millised on antud selles asjas pärismaalastele ja alludes neile samadele otsustele.

Seejuures mõistetakse ainiti, et eelnev määrus ei muuda milleski spetsiaalseid seadusi, ettekirjutusi ja kaubandust, tööstust ja politseid puudutavaid eeskirju, millised kehtivad mõlemates vastastikustes riikides ja on rakendatavad välismaalastesse, kui enam soodustatud rahvale.

Artikkel IV.

Lasti, ankru, majaka, lootsi ja karantiini ning teiste maksude suhtes, millised nad ka ei oleks, millisele on allutatud kaubandus ja laevasõit, hakatakse mõlemate Kõrgete lepinguliste poolt laevadesse, samuti nende veostesse ja ekipaažidesse, sisenemisel, väljasõidul ja nende sadamas viibimise ajal, toimima vastastikuselt mõlemates riikides täpselt nii, nagu omamaiste laevadega, tegemata vahet kust need tulid ja kuhu nad pidid sõitma.

Artikkel V.

Ühesugust kohtlemist, millist osutatakse mõlematele lepingupoolele kuuluvatele laevadele sadamates, reididel ja teistes vastastikuste riikid mere osades, laienevad samamoodi kõigele, mis puudutab peale- ja mahalaadimist, aga samuti kõiki politseilisi korraldusi ning meetmeid, millised puudutavad ekipaaze, reisijaid ja kaupu.

Artikkel VI.

Venemaa ja Austria laevade kipperid ja laevaomanikud hakkavad vastastikuselt olema vastastikustes sadamates vabastatud kohustusest kasutada mõlemate riikide sadamates kroonu ekspediitoreid ja järelikult omavad õigust vabalt pöörduda oma konsulite poole või nende samade ekspediitorite poole, kellest nende viimaste poolt neile viidatakse, ainiti kohustusega, selle või teise riigi kaubanduseeskirjades sätestatud juhtudel arvestada eksisteerivate määrustega, milliseid käesolev artikkel mitte milleski ei muuda.

Artikkel VII.

Kõik tooted ja teised kaubaartiklid, milliste sisse- ja väljavedu on pärismaistel laevadel lubatud ühes Kõrge lepingupoole valdustes, võivad olla samamoodi veetud sinna või sealt välja teise riigi laevadel.

Kaubad, millised on veetud Venemaa või Austria sadamatesse selle või teise Riigi laevadel, võivad olla müüdnud tarbijatele, saadetud edasi transiidi korras või veetud tagasi, või lõpuks, ajutiselt ladustada valdaja või ta usaldusisiku soovi järgi, olemata allutatud mitte mingitele teistele maksudele lao ja järelvalve, ega mitte mingitele teistele ajutise laos hoidmise tingimustele, peale nende, millistele praegu alluvad või hakkavad edaspidi olema allutatud kaubad, milliseid veetakse pärismaiste laevadega.

Artikkel VIII.

Kõik kaubad, millised moodustavad ühe lepingupoole laevade veosed, milleks need ka ei olnud määratud, sisseveoks, väljaveoks või transiidiks, hakkavad olema teise poole valdustes allutatud neile samadele tolli- ja muudele maksudele, milliseid võetakse kaupadelt, millistega on koormatud pärismaised laevad, ja kui tekib juhus, kasutada väljaveol neid samu maksude tagastustusi ja ka samu väljaveo preemiaid.

Eelneva otsuse tulemusel ei hakata nii ühe kui teise poole poolt võtma mitte mingit lisamaksu kaupadelt, milliseid tuuakse sisse või veetakse välja Venemaa või Austria lipu all; ja T. M. Ülevenemaaline Keiser kuulutab, et otsused, millised seisnevad 19. juuni 1845 aasta seadluses, ei hakka olema mitte mingil juhtumil rakendatud nii otse, ega kaudselt kaubanduse ega ka otse ja kaudselt meresõidu suhtes Austria Keisririigis.

Ainiti käesoleva artikli otsustest tehakse väljajätt privileegide suhtes, milliseid tehakse praegu või ka tulevikus võidakse anda omamaise kalapüügi teostajatele.

Artikkel IX.

Käesoleva traktaadi otsused, millised puudutavad kaubanduse ja laevasõidu vabadust, ei hakka olema rakendatud rannalähedase või rannavetes teostatavale laevasõidule et vedada vahetult inimesi ja kaupu purje- või aurulaevadel, kuna selle või teise lepingulise riigi valdustes hakkab selline vedu olema eranditult kodumaiste laevnike asjaks.

Ainiti kummagi lepingulise riigi laevadele antakse õigus teise lepingulise poole valdustesse kuuluvast sadamast võtta või maha laadida osa oma veostest, või võtta peale ja saata maale osa oma reisijatest, ja seejärel täiendada oma veost või laadida maha ülejäänud laadung teises või mitmes selle sama riigi sadamast, maksmata selle eest muid makse, peale nende, milliseid peavad maksma omamaised laevad.

Artikkel X.

Igasugusele ühe või teise lepingulise poole laevale, milline sunnitakse tormi või mingi teise juhtumi puhul sisenema ühte teise poole sadamatest, lubatakse seal remonti teha, varuda kõiki selleks vajalike asju ja sõita tagasi merele, maksmata kassasse sadamatasu või mingit teist maksu; kuid sellisel tingimusel, et põhjused, millised sundisid laeva sadamasse sõitma, olid tegelikud ja ilmselged, et ta ei teostaks mitte mingeid kauba käitlemist ja et viibiks sadamast kauem, kui seda nõudnuks asjaolud, millised sundisid teda sadamasse sõitma. Samuti on lepitud kokku, et mahalaadimine, milline oli tingitud laeva remondi teostamisest või et ekipaazile toiduaineid varuda, aga samuti ka toiduainete pealelaadimiseks, et reisi jätkata, ei hakata lugema kauba käitlemiseks. Kui aga laevnik on sunnitud osa oma lastist maha müüma, siis sellisel juhtumil ta peab selle tegema kooskõlas selles kohas, kus see laev sadamast oli, eksisteerivate tolliseaduste ja määrustega.

Artikkel XI.

Laevaõnnetuse puhul ühe Kõrge lepingupoole ranna lähedal hakatakse andma õnnetusse sattunud laevale samasugust abi ja püütakse päästa laeva, selle veost ja ekipaazi sellise hoolega, millist oleks osutatud sarnasel juhtumil omamaisele laevale. Laev ise või selle osad ja tükid, kalapüügi vahendid, sellel olnud paberid, aga samuti kõik päästetud asjad ja kaubad, võetakse hoiule ja tagastatakse omanikele või neile, kes hakkab neid esindama, võttes selle eest neid samu päästmise, laos hoidmise ja säilitamise ja neid samu tollimakse, milliseid pidanuks samal juhtumil tasuma pärismaised isikud. Samamoodi toimitakse rahaga, mis saadi nende asjade müügist, kui asjaolud seda nõuavad.

Juhtumil, kui ei leita laeva peremeest või laevnikku või muud laeva peremehe agenti või kui selline ka on olemas, kuid kes soovib seda ise, Peakonsulid, Konsulid, Ase-konsulid ja Konsulaaragendid saavad õiguse osutada oma kaasmaalastele vajalikku kaasabi.

Aga sel juhtumil, mil ei ole teada, kellele nimelt kuuluvad päästetud asjad, teavitatakse sellest teise lepingulise riigi Valitsust ja asjad antakse temale üle, kui tõestatakse, et laevaõnnetusse sattunud laev kuulus selle riigi alamale.

Artikkel XII.

Kõiges, mis puudutab tolli- ja meresõidu makse, lepivad mõlemad Kõrged lepingupoold kokku ja vastastikku lubavad mitteanda mingile teisele riigile mingeid privileege ja soodustusi või eeliseid, milliseid ei olnud viivitamatult laiendatud ka nende vastastikustele alamatele tasuta, kui ühe riigi poolt teisele nende annetamine oli tasuta ja selle sama eest või mingi võrdväärse hüvituse eest, kui annetamine oli tinglik.

Artikkel XIII.

Kummagi Kõrge lepingupoole alamad, kooskõlas riigi seadustega, hakkavad kasutama:

1) Täiesti vabalt, koos perekonnaga, sõita, reisida või elada mingis teise lepingupoole riigi osas ja valdustes.

2) Õigust ürida linnades ja sadamates maju, kauplusi, kioskeid ja maid, millist nad vajavad või tahavad vallata.

3) Õigust kaubelda, omal valikul, nii ise, kui ka oma agentide kaudu, lõpuks,

4) Mitte isiklikult neilt, ega ka nende poolt valaltavalt omandilt, ega nende passidelt, elukoha tunnistustelt või elama asumiselt, ega ka mingi kaubanduse või käsitöö tegemiseks ei hakata nõudma mitte mingeid muid suuri koormisi, üldisi või kohalikke, või makse, millised ka need kohustused ei oleks, peale nende, milliseid eksiteerivad praegu või milliseid hakatakse tulevikus pärismaalastele kehtestama. Seejuures on mõistetav, et piiranguid, millised on kehtestatud juutide suhtes ühes või teises Kõrge lepingupoole riigis, hakatakse samamoodi rakendada ka teise poole alamate suhtes, kes kuuluvad mainitud usutunnistusse.

Artikkel XIV.

Ühe mõlematest Kõrgete lepinguliste poolte alamatest, millised ajavad kauplemise asjuteise poole valdustes, või sõidavad sinna mingites teistes asjades, hakkavad kasutama seda sama julgeolekut ja seda sama kaitset, nagu ka kohalikud elanikud, kuid mitte teisiti kuid tingimusel, et allustakse seal kehtivatele seadustele ja määrustel. Kohalikud võimud ei hakka takistama neil omandit vallata ja oma soovi järgi hallata, ainiti rikkumata nii õigusi kui ka seaduslikke nõudmisi, millised võivad olla neile esitatud olla teiste eraisikute poolt või millised võivad tuleneda kohustustest, milliseid nad on enesele võtnud riigikassa suhtes, aga ka piirangute suhtes, milliseid on otsustatud teha kohalike seaduste alusel kinnisvarade valdamise suhtes.

Artikkel XV.

Kummagi Kõrgetest lepingupoolte alamad vabastatakse riigis ja teise poole valdustes igasugusest kohustuslikust sõjaväeteenistusest, nii maa- kui mereväes, aga samuti ka rahvuskaardiväes või miilitsas. Samamoodi vabastatakse nad igasugusest teenistusest mingites kohtuasutustes või ühiskondlikel ametipostidel, aga ka igasugustest koormistest rahalisest või natuuras, millised on kehtestatud isikliku teenistuse asenduseks; lõpuks ka igasugusest sunduslikust laenust ja igasugusest kohustusest sõjaliste vajaduste või sõjalise rekvireerimise suhtes. Kuid sellest tehakse ainiti erand teenistuslikest või ühiskondlikest kohustustest nende suhtes, kes on ühendatud kinnisvaraga või siis selle rentimisega; maksudest ja sõjaväe koormistest need, millised võivad olla pandud kõigile pärismaistele alamatele, kui maaomanikele või rentnikele.

Artikkel XVI.

Mõlemad Kõrged lepingulised pooled võimaldavad vastastikuselt teine-teisele õiguse omada sadamates ja kauplemiskohtades, kus teised välismaised Valitsused kasutavad sellise Pea-konsulite, Konsulite, Ase-konsulite või kommerts-agentide eeliseid, millistele hakatakse osutama nende kohustuste täitmisel, igasugust vajalikku koostööd.

Seejuures mõistetakse ainiti, et mõlemad Valitsused, juhtumil, kui neile sellisele ametikohale määratud isik osutub sobimatuks, jätavad enesele õiguse tema mittekinnitamiseks ja võivad nõuda uue isiku valimist.

Artikkel XVII.

Mõlemate Kõrgete lepinguliste poolte Peakonsulid, Konsulid, Ase-konsulid ja konsulaar- ja kommertsagendid, kes hakkavad viibima nende vastastikustes riikides, hakkavad kasutama kõiki

õigusi ja privileege võrdselt enam-soodustatud rahvaste esindjatega. Ainiti, kui nad hakkavad samal ajal tegelema kaubandusasjadega, siis selles suhtes nad allutatakse selle riigi, kus nad viibivad, tavadele, seadustele ja otsustele ühtmoodi selle maa pärismaalastega.

Nendele agentidele, kuivõrd nad hakkavad olema volitatud oma Valitsuste poolt tegutsema vahendajatena nende maa alamate vahel, või lahendama meresadamates arusaamatusi, millised on tekkinud neile ametkondlikult alluvatel laevadel, ei hakka olema piiratud ja neid ei hakata kitsendama selliste kohuste täitmisel, erandiks need juhtumid, millistes, riigi seaduste järgi, on nõutav kohalike võimude, kohtu või politsei osalus.

Artikkel XVIII.

Mõlemates riikides vastastikuselt hakkavad kohalikud võimud olema kohustatud, Peakonsulite, Konsulite, Ase-konsulite või kommertsagentide või siis, nende puudumisel, laevnike ja laevade komandöride nõudmisel osutama igasugust kaasabi, milliseid riigi seadustega lubatakse, et püüda kinni vastastikustelt sõjalaevadelt või kaubalaevadelt ära jooksnud isikuid.

Selleks mainitud Konsulaaragendid peavad pöörduma kirjalikult kohtuasutustesse, kohtunike või neile alluvate ametnike poole ning tõestama laevapaberite, ekipaaaside nimekirjade ja teiste ametlike paberite esitamise teel, aga laeva lahkumisel jätma nendest dokumentidest ettenähtud viisil tõestatud koopiad, et inimesed, keda nad taga otsivad, kuulusid ka tegelikult selle laeva meeskonda; sellise tõestatud asjaajamise puhul ei saa neile väljaandmisest ära öelda.

Jooksikute tabamise juhtumil, jäävad nad ülalmainitud Konsulaaragentide käsutusse kuid nad võivad samuti olla, mainitud agentide nõudmisel ja ülalpidamisel, hoitud kohalikes vanglates seni, kuni ei ole üle antud laevale, millise juurde ta kuulub või kuni ei teki juhus tema saatmiseks selle riigi valdustesse, millise poolt on agendid määratud, selle sama riigi laeval või mingil teisel teel.

Aga kui kolme kuu kestel, lugedes kinnipidamise päevast, sellist võimalust ei teki, ja kui nende poolt, kelle palvel kinnipidamine korraldati, vanglas pidamise kulusid ettenähtud viisil ära ei maksta, siis sellised jooksikud võivad olla vabastatud ning neid ei tohi enam samal põhjendusel uuesti kinni pidada.

Kui jooksik sooritas põgenemise käigus mingi kuriteo või üleastumise, siis sellisel juhtumil võib tema väljaandmine kohalike võimude poolt olla edasi lükatud seniks, kuni vastav kohtuasutus lahendab asjaolusid ja tehtud kohtuotsust ei ole veel täide viidud.

Sama-moodi otsustatakse, et meremehed ja teised meeskonda kuuluvad inimesed, selle riigi alamad, kelle suhtes järgnes väljaandmise menetlus, ei allu käesoleva artikli sätetele.

Artikkel XIX.

Juhtumil, kui Venemaa alam Austrias, või Austria alam Venemaal sureb, kõikjal, kus vaid Konsul, Asekonsul või Konsulaar-agent, aga nende rahvuse surnu diplomaatilise agendi puudumisel, on selle läheduse tõttu võimalik osaleda korralduste tegemisel, millised on vajalikud järele jäänud pärandi vallasvara nimekirja koostamisel ja selle säilitamiseks, hakkavad vastavad võimud kõiki neid formaalsusi täitma üheskoos sellise konsulaar- või diplomaatilise agendiga, kes lisab kohalike võimude poolt pandud pitserile veel Konsulaadi või Saatkonna pitseri ja koos selle kohaliku võimuga hoolitseb kõigi vajalike meetmete võtmise eest et kaitsta pärijate kasu. Ainiti, vallasvarasse kuuluvad asjad võivad olla antud üle konsulaar- või diplomaatilise agendi käsutusse, kes osales ülalmainitud toimingute juures meetmete võtmisel, kuid mitte teisiti, kui volituse alusel, milline on antud välja isikutepoolt, kellel on õigus sellele pärandile, või üldiste või spetsiaalsete volituste jõul, millistega ta on varustatud selle asja suhtes oma Valitsuse poolt. Seejuures on samuti mõistetav, et selline väljaandmine võib järgneda mitte teisiti, kui olles tasunud ära kõik selle suhtes,

pärandi avanemise riigis kehtestatud maksud.

Kui pärand hakkab seisnema osalt või üldse kinnisvaras, millist see, kellele see sai, ei saa vallata kohalike seaduste jõul, siis sellisel juhtumil isikutele, kes osalesid selles pärandis, antakse mõlemate poolte poolt piisab, olenevalt asjaoludest, selle müügiks tähtaeg, milline oleks sellise vara suhtes võimalikult kasulik.

Selleks, et siduvalt tagada eelmainitud määruste täitmine, peavad kohalikud võimud viivitamatult teavitama ülalmainitud konsulaar või diplomatilisi agente igast vastastikuse riigi surnud alamast.

Artikkel XX.

Selleks, et vältida igasugust ekslikku tõlgendust, otsustatakse positiivselt, et ei hakata lugema vastastikususe põhimõtte rikkumiseks, milline on aluseks käesolevale kaubanduse ja meresõidu traktaadile, järgmist:

1) Vabastada maksude maksmisest ja soodustustest, milliseid kasutavad praegu mõlemas riigis äsja ehitatud laevad või millised võivad olle nende poolt ehitatud tulevikus:

2) Privileegid, millised on kingitud mõnedele era-kompaniidele, aga nimelt:

Vene-Ameerika kompanii ja Vene aurulaevanduse ja kaubanduse Ühingu privileegid ja spetsiaalsed soodustused, millised on ainetatud Austria kompaniile Lloyd;

3) Soodustused, millised on antud Venemaal ja Austrias erinevatele Inglise ja Madalmaade kompaniidele, millised on tuntud kui Jahtklubid ((Yacht-clubs));

4) Spetsiaalsed tingimused, millistega määratletakse või võivad hiljem määratletud olla Venemaa kaubandussuhted Rootsi ja Norra kuningriikidega ja Austrial riikidega, millised kuuluvad Saksa Liitu või Saksa Tolliliitu (Zollverein) ja millised, olles asutatud vastastikustele võrdväärsetele kasudele või liitlaslikele suhetele, ei saa mitte mingil juhul olla laiendatud nende kaubanduse- ja meresõidusuhetele, millised on kinnitatud mõlemate lepinguliste poolte vahel;

5) Õigus, milline on antud Arhangeliski kubermangu rannaelanikele, et vedada tollivabalt või mõõdukat maksu makstes, selle kubermangu sadamatesse kuivatatud ja soolatud kala, aga samuti tuntud karusnahast kaupu ja sellisel viisil vedada sealt välja vilja, nõõri, köit, tõrva ja ? ((du ravendouc, равендукъ)).

Artikkel XXI.

Samamoodi otsustatakse:

1) Et käesolev kaubanduse ja meresõidu traktaat ei riku mingil moel vastastikuseid kohustusi, millised tulenevad traktaatidest, millised on enne seda sõlmitud Venemaa ja Austria vahel, ega samuti 18 (30) märtsi ja 25 märtsi (6 aprilli) 1859 aasta deklaratsioone, milliseid on vahetatud mõlemate Valitsuste vahel ja mis puudutavad Venemaa ja Austria aurulaevade perioodilisi reise;

2) Et käesoleva traktaadi mõju laieneb Pooal Kuningriigile ja Soome Suurvürstiriigile, kui Venemaa Keiserrigi lahutamatuks osadele ja sel määral, millises see saab olla nende suhtes rakendatud; ja järelikult otsuste, millised sisalduvad eelnevates artiklites, rakendamine peab laienema kõikidele laevadele, millied sõidavad Venemaa lipu all, tegemata mingit vahet Venemaa enda kaubalaevastikul ja laevadel, millised kuuluvad otseselt Soome Suurhertsogiriigile ((Grand-Duche de Finlande)).

Artikkel XXII.

Käesolev kaubanduse ja meresõidu traktaat jääb jõusse ja kehtima kaheksaks aastaks, lugedes ratifitseerimiskirjade vahetamise päevast, aga peale seda tähtaega kuni sellest kaheteistkümneme kuu möödumiseni üks Kõrgetest lepingupooltest teatab teisele oma kavatsusest selle kehtivus lõpetada: kusjuures neist kumbki lepingupool jätab enesele õiguse teha selline

teatamine teisele poolele peale esimese seitsme aasta möödumist; ja nende vahel on lepitud kokku, et kaheteistkümne kuu möödudes, peale sellise teavituse tegemisest, käesolev traktaat ja kõik otsused, millised selles sisalduvad ei ole lepingupooltele enam kohustuslikud.

Artikkel XXIII.

Käesoleva kaubanduse ja meresõidu traktaadi ratifitseerimisekirjad vahetatakse S-Peterburis kolme kuu pärast, lugedes allkirjastamise päevast, või kui võimalik, siis ka varem.

Selle kinnituseks jne.

See juhtus S-Peterburis, 2. (14) septembril 1860 aastal.

(L.S.) Gortchakow. (L.S.) F. Thun. (M.П.) Горчаковъ. (M.П.) Ф.Тунъ.

Ratifitseeritud Tema Keiserliku Majesteedi poolt 14 septembril 1860 aastal S-Peterburis.

Nr. 157.

1860.a. 3. (15) oktoober. 9. detsembri 1859.a deklaratsioon, milline on vahetatud 3 (15) oktoobril 1860 aastal erakorralise saadiku ja T. M. Ülevenemaalise Keisri täievolilise saadiku vahel T. M. Apostellik Kuningliku Majesteedi Ōukonna juures, Balbini ja Austria Välisministri, krahv Rechbergi vahel, mõlemate keisririikide seadlusandluse vastastikuselt kohandatavaks muutmist puudutavalt kuritegude karistamise suhtes, milised on sooritatud neist ühe Riigi valdustes, teise riigi julgeoleku vastu.

Deklaratsioon.

Austria Kriminaalkoodeksi Artiklite 66 ja 58 on otsustatud:

„Art. 66. Kes sooritab riigi vastu, milline kuulub Saksa Liidu koosseisu või selle Valitseja vastu, ühe tegevustest, millised on loetletud Art. 58. , kui see ainult ise-enesest ei moodusta enam rasket kuritegu, seda loetakse samuti süüdi olevaks ühiskondliku rahu rikkumises ja selle eest tuleb karistada vangistusega alates 1 a. kuni 5 aastani, aga süüd raskendavatel asjaoludel, range reziimiga vangistuse alates 5 kuni 10 aastani“.

„Selles samas kuriteos süüdi olev kuulub samasugusele karistamisele ja see kes sooritab ühe ülalmainitud teo mingi teise välisriigi või selle Valitseja vastu, kui selle riigi seadustega või spetsiaalsete lepingutega on otsustatud selles asjas vastastikusisus ja sellise vastastikusisuse eksisteerimisel on avalikustatud kehtestatud korras Austria Keisririigis“.

„Art. 58. Riigi reetmises on süüdi see, kes sooritab sellise teo:

a) milline sisaldab Keisri elule, tervisele või vabadusele kallalekippumise; või seab ta ohtu; või siis kaldub sellele, et takistada tema kõrgema võimu õiguste vaba teostamist; või

b) kaldub valitsemise korra vägivaldsele muutmisele; või

c) millise eesmärgiks on mingi jagamatu riigi koosseisu või Austria Keisririigi mahu eemaldamine või kahjustada või suurendada välist ohtu riigile, või teostab riigis mässu või kodusõja, vahet tegemata, kas selline kuritegu on sooritatud avalikult või salaja, üksikute isikute või gruppide poolt, vandenõu, üleskutse, ergutamise, sõnalise avaldusega, kirjas, trükises või kunstiteoses, nõande vahendusel või enda tegevusega, relvaga või relvitult, saladuste või kavatsuste edastamisega, millised viiks sellele eesmärgile, rahutuste vahendusel, ässitamise, värbamise, eemaldamise, toetusraha, või mingi muu sellel eesmärgil tegevusele kallutava, isegi siis, kui see jäi täiesti tulemusteta“.

„Kui ülalmainitud teod on suunatud Saksa Liidu tervikliku eksisteerimise, julgeoleku või riikliku korralduse vastu, siis seda peab samuti lugema Majesteedi solvamiseks ja olema ka kui selline, karistatud“.

Pannes tähele, et ülalmainitud artiklite rakendamine kuritegude suhtes, millised on

sooritatud välisriigi või Valitseja vastu, on allutatud vastastikulisuse tingimusele;
ja et seda tingimust rahuldab alljärgnev lisa-artikkel Venemaa Kriminaalkoodeksi karistusseadustikule*):

*)On paigutatud 4 numbris IV jätkus art. 273, 276, 277, 283, 284 ja 287 Karistusseadustiku (1857 a. va.) ja Nr. 33302 all т. XXXII. Полнаго Собранія Законовъ Россійской Имперіи.

«Kui üks kuritegudest, millised on sätestatud art. 275, 276, 277, 283, 284 ja 287 (va. 1857) Karistusseadustikus ((Уложения о наказанияхъ)), on sooritatud välisriigi vastu, millisega, traktaatide või selle kohta avaldatud määruste, otsuste alusel on otsustatud selles suhtes vastav vastastikulisus või siis selle riigi Kõrgema Võimu vastu, süüdlastele, kui sellega ei ühendata kuritegu, milline allub teisele, enam raskemale karistusele, mõistetakse: kõigist erelistest õigustest ja privileegidest, nii isiklikult, aga ka süüdimõistetud omistatud seisusest ilmajätmisele ja elama asumisele Tomski ja Tobolski kubermangu, või siis, kui nad ei ole vabastatud kehalisest karistusest, siis karistamisele vitsa andmisega määral, milline on määratletud mainitud Seadustiku Art. 35.. sätetes sellise nelja või viie järgu karistuseks ja anda tsiviilametkonna paranduslikesse arestantide roodu kahest kuni nelja aastani või alates ühest aastast kuni kahe aastani. Kui selline kuritegu on sooritatud süüd suurendavatel asjaoludel, siis kõigist seisuse õigustest ilmajätmisele ja Siberisse kõige eraldatumatesse paikadesse asumisele saatmisega, aga kui nad ei ole kehalisest karistusest vabastatud, siis veel timuka poolt nuuti ((punutud piits)) anda sel määral, milline on määratletud mainitud seadustiku Art. 22 määrustes seesuguse karistuse teiseks järguks“.

Allakirjutanud, Tema Majesteedi Ülevenemaalise Keisri Välisminister, selleks oma Valitsuse poolt volitatud, allkirjastas käesoleva Deklaratsiooni, milline on ettenähtud samasuguse Deklaratsiooniga vahetamiseks, millise Keiserlik Kuninglik Apostellik Valitsus kohustab avalikustama ettekirjutisega, milline lähtub Välisministeeriumist, Justiitsministeeriumi nõusolekul ja milline on trükitud ära Austria Keisririigi seaduste päevikus: et Venemaa Keisririik kuulub nende riikide hulka, millised positiivselt lubasid vastastikulisust, millist nõutakse Austria 27 mai 1852 a. Kriminaalseadustiku Art. 66 sätetega; ja et selle kuriteo tagajärjel, milline on loetletud mainitud artiklis, kui see on sooritatud Venemaa Keisririigi või selle Valitseja vastu, hakatakse süüdlasi allutama karistusele, kooskõlas Art. 66 ja Art. 58 , millistele esimeses viidatakse.

See juhtus S-Peterburis, 9 detsembril 1859 aastal.

(L.S.)Gortchacow.

(М.П.) Горчаковъ.

Nr. 158.

1864.a. 8. (20) august. Konventsioon San ja Visla jõesängi parandamise suhtes kohtades, kus need jõed moodustavad Venemaa ja Austria vahelise piiri.

Deklaratsioon.

Allakirjutanud, Riigikantsler, saanud selleks vastava volituse, teatab sellega Keiserliku Valitsuse nimel, et 8 (20) augustil 1864. a. Kraakovis Venemaa Keiserliku Valitsuse ja Austria-Ungari Keiserlik-Kuningliku monarhia Valitsuse komissaride vahel sõlmitud konventsioonile lisast, San ja Visla jõe voolu sängi parandamise asjas nende jõgede neis osades, millised moodustavad Venemaa ja Austria vahelise piiri, on formaalselt heaks kiidetud ja kinnitatud Tema Keiserliku Majesteedi Valitsuse poolt ja hakkab Tema poolt olema kogu selle mahus täpselt täidetud.

Selle kinnituseks allakirjutanu allkirjastas selle, koos oma vapipitsati lisamisega käesoleva deklaratsiooni, milline tuleb vahetada samasuguse deklaratsiooni vastu, milline on allkirjastatud

Austria-Ungari Keisririigi Riigikantsleri ja Keiserliku Õukonna ja Välisministri krahv Beusti poolt.
See juhtus S-Peterburis, 24. oktoobril (5 novembril) 1871 aastal.
(L.S.)Gortchacow. (M.П.) Горчаковъ.

See deklaratsioon oli vahetatud samasuguse Austria-Ungari Valitsuse deklaratsiooni vastu, milline oli allkirjastatud krahv Beusti poolt Viinis 27. (15) mail 1871.aastal.

Konventsioon,

mis puudutab Visla ja San jõgede reguleerimist ulatuses, milline moodustab Austria Keisririigi ja Poola Kuningriigi vahelise piiri.

Kokkuleppe tulemusel, milline koostati diplomaatilisel teel Venemaa-Keiserliku ja Austria Keiserliku Valitsuste vahel, oli asutatud rahvusvahelise Visla ja San jõe reguleerimise komisjon, ja nimelt:

Venemaa Keiserliku Valitsuse poolt, Poola Kuningriigi Juhtimise Nõukogu 20 augusti (1 septembri) 1863.a. Nr. 24.237, määrusega olid määratud Inspektor ja Poola Kuningriigi Teedevalitsuse Inspektor ja liige Wilhelm von Kolberg ja selle-sama valitsuse Tehnilise Osakonna lauauülem Wladislaw von Wierzbowski;

aga Austria Keiserliku Valitsuse poolelt, Austria Keiserliku Riikliku Ministeriumi 23 jaanuari 1864 .a dekreediga Nr. 25.279, Asevalitseja nõunik Adolf Eckhardt ja Keiserlik-Kuninglik Ministeriaal-Inspektor ((Id. Ministeriales, keskajal liik mittevabu kõrgemaid teenijaid kuningate v. suurfeodaalide õukondades; sulasid hiljem kokku alamaadliga Vs. lk. 358)) ehitusalal Gustav Wex.

Ülalnimetatud komissarid, kooskõlas neile antud vastastikuste Valitsuste instruktsioonidega, otsustasid ülalmainitud eesmärgi saavutamiseks koostada järgmised lepingulised artiklid:

§ 1.

Venema ja Austria Valitsused kohustuvad vastastikku viia, 20 aasta kestel, ellu hädavajalikuks tunnistatud ja vastastikustele kaldalähedaste valdustele kaasneva sisulise kasuga Visla jõe laevatamise üldine reguleerimine ja kohandamine alates Niepolomicest kuni Zawichostini ja San jõeni, alates Korylowkast kuni Kopkini, parandustööde koondplaani järgi, milline on praegu sellel eesmärgil ette võetud.

Aga kui üks lepinguline Valitsus hiljem tunnistab mugavaks lühendada mainitud tähtaega, siis mõlemad Valitsused sõlmivad selle asja suhtes spetsiaalse kokkuleppe.

§ 2.

Kavatsetava reguleerimise eesmärgiks on Visla ja San jõegade ülalmainitud ulatuses selline parandamine, et isegi veetaseme madalal tasemel, üks jalg allpool nulli Kraakovi (Podgorzer) veekõrguse mõõdupuul, et käesoleval ajal vastab veekõrgusele neli jalga üle nulli Zawichosteri veekõrguse märgi järgi, jõe säng muutuks kasutatavaks laevasõiduks sügavusel vähemalt kolm jalga Austria või Vene mõõdu järgi, aga samuti, et oleks võimalikult ärahoitud või vähendatud need lastamised, milliseid senini tekitati vastastikustele kalda valdustele üleujutuste ja veeväljade ning sagedaste jääummistustega.

§ 3.

Kavatsetav Visla ja San jõe reguleerimine peab olema teostatud normaalse piirini, milline on lepitud kokku vastastikuste tehniliste komissaride poolt ja märgitud olukorra plaanidele sinise

värviga, ja normaalse laiusega, milline on tunnistatud vajalikuks jõe erinevatele osadele sellise arvestusega, et tekkida võivate praeguse jõe voolu oluliste muudatustega, ja kooskõlas sellega, mis nähakse ette parandustööde tostamisel ja nende mõju jälgimisel, nii kuidas normaalse liini suundub, aga ka selle vaheline kaugus (normaalne laius) võivad vajadusel olla jõe erinevates osades muudetud, spetsiaalse vastastikuste tehnilise osa võimude kokkuleppega.

§ 4.

Ülalmainitud Visla ja San jõe reguleerimine kavatakse teostada järgmiste parandustööde vahendusel:

1) Kõikidele liivikutele ja jõesängi liiga laiadele osadele, väljaspoole projekteeritud normaalsest liinist puude istutamine ja samaaegselt kõigi pajupõõsaste ja kasvude väljajuurimine projekteritud normaalsest laiusest seespoolt, aga ka nende, millised, asudes väljaulatuvatel kallastel, kuid asuvad normaalsele liinile lähema kui 50 sülta ja avaldavad seega kahjulikku mõju vastaskaldale või takistavad suurvee voolu või segavad jääminekut.

2) Vastavate kaitserajatistega kallaste kindlustamine, millised asuvad väljaspool normaalset liini ja millised on tugevalt ärauhutavad.

3) Jõe liiga laiade osade ahendamise ja voolu koondamine normaalsele laiusele, tõkestades kõiki kahjulikult mõjuvaid külgvoogusid.

Kallaste korrastamise ja kindlustamise, jõesängi ahendamise ja külgvoolude piiramise tööde teostamise süsteemi valik jääb iga lepingupoolte kallaste suhtes valduste Valitsuste äranägemise järgi otsustada. Täitmise ja korra, aga samuti parandustööde suuruse ulatuse suhtes peavad hiljem mõlemate poolt epoolt olema täpselt täidetud kõik otsused, millised on sätestatud konverentsi protokollis juurde lisatud tehnikute arvamuse § 32.

4) Jõe õgvendamine Wola Batorska all Raba suudme lähedal, millised on praegu juba tunnistatud Visla jõe sängi sirgemaks muutmiseks hädavajalikuks, aga samuti ka teised õgvendamisega, millised tehakse veel tulevikus, tööde jätkamisel, tähelepanekutest lähtudes, millised leitakse vajalikud ja need on lahendatud mõlemate Valitsuste spetsiaalsete vastastikuste kokkulepetega.

5) Õgvendused, millised asuvad saarte ja madalike normaalsete liinide vahel, kooskõlas detailse hüdrotehniliste projektidega, milliseid omal ajal hakatakse koostama ja kinnitama mõlemate poolte poolt.

6) Tammide rajamine, kui selliseid hakatakse tegema kaldavõimude poolt, et piirata madalamaid kohti suurvee üleujutuste ja jää-ummistuste eest. Selleks, et need tammid ei takistaks kõrgvee ja jää õiget voolu ega tekitaks kahju vastaskaldale, peavad nad olema rajatud võimalikult õiges suunas, milline vastab jõe voolule, ning ilma väljapaistvate nurkadeta; vastastikku asuvate tammide vaheline vahe ei tohi olla väiksem sellest, milline on määratletud tehnikute arvamuse järgi jõe erinevatele osadele või milline hakkab olema tulevikus määratletud mingil järgneval nõupidamisel. Tammid, millised on rajatud varem jõe mõlematele kallastele kogukondade, maavaldajate või teiste osalevate isikute poolt, kus nad on rajatud liinile mittevastavalt või teineteisele liiga lähedale, peavad olema 10 aasta kestel ümber ehitatud Visla ülemjooksul kuni Doonausse suubumiseni mööda liine, millised on näidatud komisaride poolt ja märgitud asendiplaanidele roheline värviga jõe alumises osas, jooniste järgi, millised esitatakse lõigu inseneride poolt vastava kinnituse saamiseks.

§ 5.

Kumbki lepingulistest Valitsustest peab teostama temale kuuluval kaldal teostama hädavajalikud reguleerimise tööd enda arvel või oma alamate kaudu, erandiks vaid õgvendused, milliste teostamise kulud jagatakse vastastikusel kokkuleppel, millised võivad järgneda eraldi igal üksikul juhtumil. Ülalpool viidatud õgvenduste kulud jaotatakse järgmisel viisil:

a) Wola Batorska all Visla õgvendamine paremal, Galiitsia poolel, tehakse Austria Keiserliku

Valitsuse arvel, aga teine õgvendamine, vasakul kaldal, Poola Kuningriigi kulul.

b)Visla kahekordse õgvendamise kulud Raba jõe suudme lähedal jagatakse kahe Valitsuse vahel pooleks; parandustööd mainitud Raba jõe ebaõiges suudmes teostatakse ainult Austria Keiserliku Valitsuse poolt.

c)Visla kahekordse Wola Przemyskowska all õgvendamise üldiste kulutuste summast võtab Austria Keiserlik Valitsus enda-peale kaks kolmandikku, aga Poola Kuningriigi Valitsus ühe kolmandiku. Jõe normaalsesse laiusesse jäävatest saartest ja laidudest läbi teostatud õgvendamise kulud, milliseid peetakse vajalikuks, kantakse mõlemate Valitsuste poolt.

§ 6.

Selleks, et ülalmainitud reguleerimise tööd mõlematel kallastel oleks teostatud võimalikult üheaegselt ja kooskõlastatult, teineteist toetades, järelikult täieliku eduga ja vähimate kuludega, seavad mõlemad Valitsused sisse nende täitmise alljärgneva korra:

a)Selleks mõlemate Valitsuste poolt määratud võimud hakkavad igal aastal kevadel, määranud eelnevalt kindlaks Komissjoni koosoleku, koos vastastikuselt nimetatutega Visla reguleerimiseks määratud inseneridega ja koos kaldaäärsete võimudega käivad läbi oma lõikudes jõe kaldad, viitavad vastastikuselt jooksva aastal hädavajalike parandustööde lõigule, nõutades selle teostamiseks vastaskalda võimude isikutelt vastastikust nõusolekut tööde teostamise viisi suhtes; vaadata seejuures üle sellisel juhtumil vesirajatised, millised on rajatud eelmisel aastal, selleks, et veenduda selles, et nad on rajatud kooskõlas otsustatud tingimustele ja koostama kahekesi kõigist neist toimingutest kahes eksemplaris protokollid ja esitades need mõlema poole võimude kinnitamiseks.

b)Kui Kui mõlema poole pool nimetatud komissarid ei saa nõustuda omavahel teostavates töödes või pakutavates tööde protokollis ei järgne nende Ülemate luba, siis sellisel juhtumil võivad vastastikused kõrgemad võimud sõlmida omavahelise kokkuleppe.

c)Selleks, et teostada ettevõetavate jõgede kavandatavate parandustööde üle süsteemset järeelvalvet ja eesseisvate tööde lähimat määratlemist tööde, millised on teostatud eelnevatel aastatel ettenähtud mõju alusel, on Visla ja Sana jõe reguleerimise lõpetamiseks kokku lepitud kahekümne aasta pikkune periood jaotatud viie aastasteks perioodideks ja neist iga viimati mainitu lõpuks mõlemad Valitsused võivad üheaegselt komandeerida kõrgeid ametiisikuid tehnilises vallas, et üheskoos käsitleda jõe ja teostatud tööde seisukorda ja veenduda nende tööde mõjus; ja seejärel teha kohapeal üldisi korraldusi, millised puudutavad tulevaste tööde liiki ja teostamise järjestuse korda järgmiseks perioodiks või siis teha vastavaid esildisi kõrgemale Juhtkonnale.

d)Kui üks mõlematest lepingulistest Valitsustest parandustööde teostamisel (eriti õgvendamisel) tunnistab vajalikuks rajada mingi abirajatis vastaskaldal, võõral valdusel, siis teine Valitsus peab väljendama selleks nõusolekut, kui vaid sellega ei kahjustata ennast või oma alamaid.

e)Mõlemad lepingulised Valitsused peavad samuti tegema vastavad korraldused, et pidades silma edukat ja kergemalt Visla õgvendamise tööde teostamist, oleks isikutele, aga ka ettevõtjatele ja töölistele, kellele on pandud need töökohustused, kõikvõimalikud lihtsustused piiri ületamisel.

§ 7.

Piirivaidluste lahendamise suhtes, nii juba praegu eksisteerivate, aga ka tulevikus tekkivate puhul, seatakse järgmised alused:

1818-21. aastatel teostatud ühise piiri määratlemisel Vislal asuva piiri asend, milline siis kinnitati piiripostide püstitamisega ja piiri üksikasjaliku kirjeldusega, loetakse selle tavaliseks asupaigaks, kuna seda ei ole hilisemate kontrollimistega muudetud või kui seda käesoleva konventsioonida ei muudeta. Visla jõe käesoleva voolusängi suhtes neis kohtades, millise suhtes ei ole piirivaidlusi, loetakse seda tegelikult kahe lepingulise Valitsuse valduste vaheliseks riigipiiriks.

Kõigi maa-kruntide eest, millised jõe õgvendamise käigus lähevad Visla Paremalt kaldalt

selle vasakule kaldale või vasakult kaldalt paremale, kuuluvad Valitsuste või selle piirialade alamate poolt hüvitatud selle täieliku hinnangulise hinna järgi. Juhtudel, mil hüvituse suurus ei ole võimalik rahmeelse kokkuleppe teel määratleda, siis see määratletakse selle Riigi eeskirjade ja seaduste järgi, millistelt maade valdustest need maatükid eraldatakse.

§ 8.

Mõlemad lepingulised Valitsused kohustuvad hoolitsema selle eest, et kooskõlas 1818 aastal Austria ja Venemaa vahel sõlmitud konventsiooni Art. V punkt 6 sätetega ((Vt. eesti keelne tekst, Kd IV, I osa. lk.44, 1818 a. 5. (17.) august. Austriale ja Venemaale kuuluvate Poola provintside kaubandust ja tööstust puudutav Lisaakt (II.C.3. 27,453).)), kõitega veoks, et aidata tagada Visla laevatatavust, oli jäetud piki mõlemaid kaldaid 15 poola küünra või 28 vene jala laiune ((u. 9 m)) maariba, ja et metsades, luhtadel ja pajusid täis istutatud paikades, oleks see hoitud pidevalt kuue jala laiuselt hoitud puudest, kändudest ja põõsastest puhas. Mõlemate lepinguliste riikide alamatele hakatakse lubama igal ajal mõlematel kallastel seda kõitegaveo tee kasutamist, et tirida laevu mööda jõge vastuvoolu inimeste või loomade abil, ja selle kasutamise eest ei hakata neilt võtma mitte mingit maksu ja neile ei tehta piirivalvurite poolt mingeid takistusi.

§ 9.

Austria Keiserlik Valitsus teeb korralduse, selleks, et edaspidi, kuni Visla ja Sana jõe reguleerimise lõpetamiseni, nende jõe-järelvaatajate poolt igal aastal kõrg-vee minekul paigutatud laevasõidu tee märgid, millised osutavad parimat laevasõiduteed, aga samuti ka madalikke ning ka muid laevasõidu takistusi.

§ 10.

Mõlemad lepingulised Valitsused võtavad meetmeid, et Visla ja Sana mõlematele kallastele püstitatud piiritulbad oleks märgitud täpselt vastastikustele hüdrotehnilise seisundi plaanidele ja et nende asukoha muutmise, kui sellist on tarvis teha tulevikus, teostataks mitte teisiti, kui vaid vastavate laevasõitu juhtivate inseneride osalusel, ja et ümbertõstetud piiripostide uued asukohad oleks märgitud ära mainitud plaanidele.

§ 11.

Kõikide Visla ja Sana jõel teostatavate veetööde suhtes puudutavate otsuste, millised on varasematel aastatel vastastikuste kohalike võimude vahelistel konverentsidel tehtud, on kõik see, milles need ei ole kooskõlas käesoleva konventsiooniga, tühistatud.

§ 12.

Eelnevalt, kui antakse kellegile isikule või aktsiaseltsile kontsessioon Vislal, sellel piiri moodustaval lõigul, aurulaevade liikluseks, sõlmitakse mõlemate Valitsuste vahel spetsiaalne kokkulepe kallaste tõkestamise ja parandustööde teostamise suhtes, et määratleda ja rajada randumise ja kaide äärde sildumise kohad ja lõpuks, määratleda ka kõik muud meetmed, millistest tuleb kinni pidada.

See juhtus Kraakovis, 8 (20) augustil 1864.aastal.

Kolberg. C. Eckhardt. Wierzbowski. Кольбергъ. К. Эггардтъ. Вержбовский.

Gustav Wex.

Густавъ Вексъ.

1865.a. 3. (15) aprill. Protokoll, milline on allkirjastatud Pariisis Venemaa, Austria ja Preisimaa Valitsuste esindajate vahel, rahvusvahelise telegraafi konventsiooni* sõlmimise puhul.

(*Märkus. Pariisis 17. mail 1865. aastal sõlmitud Telegraafi konventsioon trükitakse ära Venemaa ja Prantsusmaa vahel sõlmitud traktaatide ja konventsioonide köites. Alljärgnev 3 (15) aprilli 1865 aasta protokoll puudutab spetsiaalselt Venemaa, Austria ja Preisimaa vahelisi telegraafi suhteid.

See juhtus Pariisis, 15 aprillil 1865.a.

Pariisis aprillis 1865 aastal sõlmitud rahvusvahelise telegraafi konventsiooni sõlmimise tõttu, millise eesmärgiks oli Euroopa telegraafi-suhete reguleerimine, oli vajalik teine Saksamaa-Austria Telegraafiliidu ja Venemaa vaheline telegraafi suhete kord, selle asemele, milline oli sõlmitud 1860 aasta lepinguga.

Pariisi telegraafi konverentsile määratud Venemaa, Preisimaa ja Austria esindajad, neile oma valitsuste poolt antud instruksioonide alusel ja nende Valitsuste poolt kinnitatud tingimustel, nende Austria ja Preisimaa esindajate hulgast Saksa-Austria Telegraafiliidu nimel, leppisid omavahel kokku alljärgnevatel alustel:

1860 aastal Austria ja Preisimaa vahel sõlmitud Saksa-Austria Telegraafiliidu telegraafi leping Venemaaga tuleb lugeda tühistatuks sellest samast päevast peale, millisel jõustub ülalmainitud Pariisi rahvusvaheline konventsioon ja seejärel kehtestatakse kõrgete lepingupoolte vahel telegraafi-suhted alljärgnevatel põhimõtetel:

1) Pariisi rahvusvahelisel konverentsil kehtestatud ühesugune tariif, aga nimelt 3 franki Saksa-Austria Telegraafiliidu- ja 5 franki Venemaa osaks liht-telegrammi eest, rakendatakse samuti Venemaa ja Saksa-Austria Telegraafiliidu vahelistes suhetes.

2) Piiri-suheteks ühelt poolt Venemaa, Preisimaa ja teiselt poolt, Austria ja Saksa-Austria Telegraafiliidu vahel, on koondtaks lihttelegrammi eest 3 franki, millest 1 frank ja 50 santiimi arvestatakse maha telegrammi liikumise eest mööda Preisimaa, Austria või Telegraafiliidu liine pidi. Piiri-korrespondentsi saatjateks loetakse kõiki neid jaamu, millised asuvad igas mainitud riigis riigipiirist mitte kaugemal kui 25 geograafilist miili.

3) Telegrammi eest, millised on edastatud Liidu ja Kaukaasia ((Staten des Kaukasus)) piirkonna ((края)) jaamade vahel, alates Stavropolist, hakatakse tavalise telegrammi eest võtma, peale 8 frangise taksi, veel Venemaa kasuks 3 frangist lisataksi.

4) Telegrammide eest, milliseid edastatakse Liiduliste jaamade vahel ja Venemaa Aasia osa I vööndi jaamade vahel, hakatakse võtma 16 frangilist taksi, millest 3 franki arvestatakse Liidu ja 13 franki Venemaa kasuks; aga telegrammide eest, millised on edastatud liiduliste jaamade vahel ja II vööndi jaamade vahel, hakatakse võtma 24 frangist taksi, millest Venemaa osaks arvestatakse 21 franki. Tomski meridiaan moodustab I ja II vööndi vahelise piiri ja Verhneudinski ((Werchneudinsk, Верхнеудинский)) meridiaan moodustab II vööndi Idapiiri.

5) Kõrged lepingupooled jätavad enesele õiguse, vastastikusel kokkuleppel, kehtestada lihtsustatud tasa-arvestamise kord.

6) Eeskirjad, millised sisalduvad Pariisi rahvusvahelises konventsioonis ja selle juurde kuuluvas telegraafisuhete korda reguleerivas Telegraafisuhete põhikirjas, hakkavad samuti olema juhendiks Saksa-Austria Telegraafiliidu ja Venemaa vaheliste telegraafi-suhete puhul.

7) Käesolev kokkulepe jõustub üheaegselt koos Pariisi rahvusvahelise konventsiooniga ja see jääb jõusse kindlaksmääramata ajaks, kuni selle aasta möödumiseni, peale seda kui üks või teine lepingupool teatab selle kehtivuse lõpetamisest.

Nr. 160.

1865.a. 21. oktoober (2 november). Rahvusvaheline akt, mis puudutab laevasõitu Doonau suudmetes ja mis on sõlmitud Galatzis.

28 märtsi 1866.a. konverentsi istung.

Kohalviibivad volinikud:

Austria, Prantsusmaa, Suurbritannia, Itaalia, Preisimaa, Venemaa, Türgi ja konverentsi sekretär.

Nii, nagu Pariisis 30 märtsil 1856 aastal sõlmitud traktaadi Art.16 alusel asutatud Euroopa Komisjon jõudis, erinevate oluliste rajatiste vahendusel, parandada laevasõitu Alam-Doonaul ja koostas sellesse puutuvate asjade suhtes reeglid, siis Riigid, millised allkirjastasid mainitud traktaadi, varustasid oma esindajad nimetatud Komisjonis volitustega, et määratleda, rahvusvahelise akti vahendusel, õigused ja kohustused, millised tulenesid uuest asjade seisust.

Selle tulemusel on nende poolt allkirjastatud Galatzis 2. novembril 1865. aastal, rahvusvaheline akt kaheksas originaal-eksemplaris, millistest üks on jäetud Euroopa Komisjoni asjde juurde, aga ülejäänud on Komisjoni liikmete poolt saadetud oma Valitsustele.

Hr. Prantsusmaa volinik esitas konverentsile mainitud rahvusvahelise akti ühe originaal-eksemplaridest.

Käsitlenud seda akti ja kahte selle Lisa tähtede A ja B all, millised moodustasid selle lahutamatu osa, aga samuti sellele lisatud samal viisil tehtud kokkuleppe rahaliste laenude suhtes, milliseid on teinud Euroopa Komisjon Kõrgele Portale, väljendab konverents oma nõusolekut selles sisalduvate otsuste suhtes ja kinnitab need.

Seejuures otsustatakse, ainiti, selleks, et parandada tahtmatult tekkinud vahelejätmist, et 2 novembri 1864 aasta traktaadi Art. 5 määrused (Lisa A.) hakkab olema sõnastatud järgmisel kujul:
„Kaubalaevade kipperid, kõikide, riigist olenemata, peavad alluma korraldustele, milliseid neile antakse käesoleva Määruse jõul, Peainspektori ja Soulina sadama kapteni poolt.

Samamoodi on nad kohustatud temale ta nõudmisel deklareerima oma nimed, rahvuse ja laevade nimed, esitama oma meeskondade nimekirjad, sõltumata alljärgnevalt esitatud Art. 10, 17 ja 65 sätestatud eeskirjadest kinnipidamisest.

Spetsiaalsed instruktsioonid, millised on koostatud Komisjoni poolt, määratlevad üksikasjalikult Peainspektori ja kapteni tegevus-ringi“.

Peale selle otsustatakse, et mainitud Määruse Artikkel 98 § 1-s sõnad „(Artikkel 4)“ asendatakse sõnadega „(Artikkel 5)“.

Lepinguliste Riikide poolt, selle ametlikul avaldamisel, igäüks, selles, milles see teda puudutab, rahvusvahelist akti ja kaht selle lisa, tehakse ülalesitatud muudatused.

Käesolev protokoll on koostatud ja allkirjastatud kahes originaal-eksemplaris, millistest üks jäetakse, sarnaselt teiste muude protokollidega, konverentsi asjad juurde, aga teine antakse ametlikult konverentsi istungil üle Tema Majesteedi Sultani volinikule ja see viiakse tema poolt Konstantinoopolisse, selleks, et olla Euroopaliku ratifitseerimise asenduseks, millist mainitakse rahvusvahelise akti Art. 22.

See juhtus Pariisis, 28 märtsil 1866.a.

Allkirjastased:

Drouynde Lhuys, Cowley, Budberg,
Prince de Metternich, Nigra, Goltz,
Safvet.

Друэнь-ву-Люисъ, Коулей, Будбергъ,
Князь Меттернихъ, Нигра, Гольць,
Сафвэть.

Koopia õige: Konverentsi sekretär Faugere.

Rahvusvaheline akt.

30. märtsi 1856 aasta Pariisi traktaadi Artikkel 16 otsuste alusel oli asutatud Euroopa Komisjon, et viia Doonau voolusängi see osa, milline asub Isaktchast allpool, selle suudmed ja selle ümbruskonna mere osad laevasõiduks võimalikult kõlbulikkusse.

Praegu nimetatud Komisjon, tegutsedes sellise volituse jõul, peale üheksa-aastat tööd, jõudis teha olulised parandused laevasõidu korras, nimelt, kahe tammi rajamisega lindina Soulina suudmesse, millise vahendusel avanes suure süvisega laevadele pääs selle suudmesse, et teostada erinevaid töid selle jõe suudme harude puhastamiseks, tõstes üles uppunud laevu ja seades sisse meremärkide süsteemi ja St-George haru suudmesse majaka, seades kasutusvalmidusse alalised päästevahendid ja asutades Soulinas meremeeste hospidali; lõpuks, kehtestades erinevate asjade suhtes, millised puudutavad Isaktcha ja mere vahelisel jõelõigul laevasõitu, ajutised eeskirjad.

Ja seepärast, Riigid, olles allkirjastanud mainitud 30 märtsi 1856 aasta Pariisi traktaadi, soovides tunnistada, et Euroopa Komissjon, täites sellisel viisil temale pandud töö olulist osa, tegutses kooskõlas Nende eesmärkidega ja soovides seejuures määratleda Alam-Doonaul rahvusvahelise aktiga uue korraga kehtestatud õigused ja kohustused, millised tekkisid kõigile kellel on osa selles asjas, aga nimelt kõikidele lippudele, kes tegelevad mainitud jõel laevasõiduga, nimetasid Oma volinikeks, aga nimelt:

T. M. Ülevenemaaline Keiser – parun Henri Offenbergi, Oma Riiginõuniku ja Peakonsuli Ühendatud vürstiriikides, Püha Vladimiri III järgu, Püha Anna ja Püha Stanislas II järgu, Püha Jean de Jerusalemi ning teiste välismaiste ordenite kavaleri.

E. M. Austria Keiser, Ungari ja Böömimaa Kuningas, - Sieur Alfred Chevalier de Kremeri, Oma Konsuli Alam-Doona rannikul, kellele on annetatud imperaatorliku Türgi Medjidie IV klassi orden.

T., M. Prantslaste Keiser – Sieur Edouard Engelhardt, Oma I klassi Konsuli, Keiserliku Au-leegioni ordeni kavaler.

Tema Majesteet Ühendkuningriikide ja Iirimaa Kuninganna – Sieur John Stokes, Kuningliku inseneridekorpuse major, kellele on imperaatorliku Türgi Medjidie IV klassi orden jne. jne.

T. M. Itaalia Kuningas – Sieur Annibal Chevalier Strambio, Oma poliitilise agendi, Peakonsuli Ühendatud Vürstiriikides, Kuningliku Püha Maurice ja Lazare ordu kommodoor.

T. M. Preisimaa Kuningas – Sieur Jules-Alexandre-alloys Saint Pierre, Punase Kotka kolmanda järgu lehviga, ja Taani Danemarki ordeni kavaleri, Belgia-Kuningliku Leopoldi ordeni ohvitser, Venemaa-Keiserliku Püha Anna II järgu, Saksoonia-Kuningliku Alberti II järgu ja Saksoonia Branche Ernstine ordenite kavaler, Oma Tegev diplomaatilise nõuniku, Oma poliitilise agendi ja Peakonsuli Ühendatud Vürstiriikides.

T. M. Ottomanide Imperaator – Almet-Rassim Pacha, Mirimiran järgu Ametnik, Oma Toultscha provintsi Kuberner, kellele on annetatud Imperaatorlik-Türgi Medjidie II klassi orden;

Kui volinikud, vahetanud oma volikirjad, millised leiti olevat ettenähtud vormis, nõustusid alljärgnevate otsustega.

I Peatükk.

Otsused, millised puudutavad laevasõidu materiaalseid tingimusi.

Artikkel I.

Kõik 30 märtsi 1856 aasta traktaadi Artikkel 16 määruste täitmiseks teostatud tööd ja loodud asutused, koos kõigi nende lisade ja juurdekuluvaga, jäävad edaspidi eranditult omistatud Doonau laevanduse vajaduste rahuldamiseks ja see nende sihtotstarvet ei või kunagi mingil ettekäändel ära muuta; aga seepärast on nad garanteeritud rahvusvahelise õigusega ja seatud selle kaitse alla.

Euroopa Doonau Komisjonile, või sellele võimule, milline astub tema asemele, tehakse ülesandeks ilma mingi kõrvalise sekkumiseta, juhtida, pidades silmas laevanduse kasu, neid töid ja asutusi, jälgida nende ülalpidamise ja säilimise üle ja anda neile kogu areng, millist võivad nõuda laevasõidu vajadused.

Artikkel II.

Euroopa Komisjonile, või sellele võimule, milline astub selle asemele, antakse erandlik õigus määrata ja teostada kõiki töid, milliseid hakatakse vajalikuks pidama, sellisel juhtumil, kui otsustatakse teha Soulina jõeharus ja suudmes parandustöid, asendades ajutised rajatised alalistega ja selle suudme järkjärgulise küljetammide pikendamise sel määral kui seda nõuab läbipääsu seisukord.

Artikkel III.

Mainitud Euroopa Komisjonile tehakse ettepanek asuda Püha Georges'i jõeharu suudme parandamise teostamisele, milline ettepanek oli tehtud üldisel nõusolekul ja on praegu vaid ajutiselt edasi lükatud.

Artikkel IV.

Kõrge Porta kohustub edaspidi, nagu ka praegu, osutama Euroopa Komisjonile või siis sellele võimule, milline astub selle asemele, igasugust abi ja koostööd, millistest see võib vajada tehniliste tööde teostamiseks ja üldse kõiges, milline hakkab puudutama temale pandud ülesannete täitmist. Ta hakkab jälgima selle üle, et Doonau kaldad alates Isaktchast kuni mereni, jääksid vabaks igasugustest rajatistest, koormistest ja muudest, millised need ka ei oleks, takistustest ja hakkab endiselt andma Komisjoni käsutusse, Soulina sadamas, igaaastaste maksude tasumise tingimusel, millistega on koormatud maad Türgis, vasak kallas, alates ülesvoolu põhja tammi algusest 760 meetri ulatuses ja 150 meetri kaugusele kaldast.

Peale selle ta nõustub andma paremal kaldal viisaka maatüki rajatiste jäoks, milliseid mainitud Komisjon või see võim, milline astub selle asemele, peab kasulikuks asutada Soulina ((Сулина)) sadama vajadusteks, meremeeste hospitaliks ja teisteks administratsiooni vajadusteks.

Artikkel V.

Juhtumil, kui Euroopa Komisjon kasutab Artikkel III. mainitud St. George jõeharu suudme parandamise õigust, nõustub Kõrge Porta andma selle Komisjoni käsutusse, kui vaid selle järgi tekib vajadus, need riigivarade hulka kuuluvad maad ja kohad, milliseid hakatakse varem ette näitama ja määratlema, kui vajalikke selleks, et rajada sinna järgi või lisaks mainitud parandusi.

Artikkel VI.

Seejuures mõistetakse, et ei jõe kummagil kallastel ega ka Soulina ja St. George sadamates, territoriaalse võimu, ega ka mingi kaubanduse-, ega ka laevakompanii või -aktsiaseltsi, aga ka eraisikute poolt ei rajataks mitte mingeid kaisid, rannaääri või mingeid teisi sarnaseid rajatisi,

milliste ehitamise plaanid ei olnud eelnevalt esitatud Euroopa Komisjonile ja selle poolt kaldarajatiste üldise plaaniga kokkusobivaiks tunnistatud ega saaks mitte millegiga takistada jõesuudmete seiukorra parandamiseks ehitatud rajatiste mõju.

II Peatükk.

Otsused, millised puudutavad laevasõidu juhtimise korda.

§ 1. Reglemendist üldse.

Artikkel VII.

Doonau suudmetes juhitakse laevasõitu Euroopa Komisjoni poolt samal kuupäeval kinnitatud Laevasõidu ja politsei määrusega, milline on liatud käesolevale aktile Lisa täht A all ja milline peab omama samasugust jõudu ning mõju nagu see kuuluks käesoleva akti koosseisu.

On iseenesest mõistetav, et sellel otsusel on seaduse jõud mitte ainult kõiges, mis puudutab jõepolitseid, vaid ka laevasõiduga tegelemisest tekkinud tsiviil-vaidluste lahendamiseks.

Artikkel VIII.

Laevasõit Alam-Doonaul on allutatud Alam-Doonau Peainspektori ja Soulina sadama kapteni järelevalvele.

Need kaks ametiisikut, kes on nimetatud Kõrge Porta poolt, peavad kõigis oma toimingutes tegutsema kooskõlas määrustega, millise rakendamine on neile ülesandeks tehtud ja millise täpse täitmise kohta nad annavad tõotuse. Nende võimust lähtuvad otsused tehakse Tema Majesteedi Sultani nimel.

Juhtumil, kui Euroopa Komisjoni või Alalise kalda-komisjoni poolt tuvastatakse üleastumine või Laevasõidu ja politsei määrustiku rikkumine, milline on teostatud mainitud ametiisikute poolt, siis tal on õigus algatada Kõrgele Portale süüdlase ametist vabastamise ettepanek. Kui Kõrge Porta peab vajalikuks teostada Komisjoni poolt leitud asjaolude suhtes uus juurdlus, siis viimasel on õigus osaleda uue juurdluse teostamise juures oma saadiku kaudu ja kui seejärel süüdistatava süü tõestatakse ettenähtud viisil, siis Kõrge Porta võtab viivitamatult tema uue isikuga asendamiseks meetmed.

Erandiks juhtum, milline on märgitud eelmises punktis, Peainspektor ja Soulina Sadama kapten võivad olla oma ametist kõrvaldatud mitte teisiti, kui nende enda palvel või Kõrge Porta ja Euroopa Komisjoni vahelisel kokkuleppel.

Ned ametiisikud hakkavad sellisel viisil täitma oma ametiülesandeid Euroopa Komisjoni jälgimise all.

Peainspektor, Soulina ja Toultscha sadamate kaptenid ja järelevalvajad (kes asuvad Peainspektorist sõltuvuses) hakkavad saama ülalpidamist Ottomani Valitsuselt.

Nad peavad olema valitud võimekate asjameeste hulgast.

Artikkel IX.

Kooskõlas põhimõtetega, millised on väljendatud Viini kongressi aktis ja kinnitatud Pariisi traktaadi Artikkel 15 määrustes, Peainspektori ja Soulina sadama kapteni võim laieneb ühtmoodi kõigi lippude üle.

Peainspektorile on tehtud ülesandeks isiklikult juhtida Isaktchast allpool asuvat jõepolitseid, kuid mitte Soulina sadamas, temale on määratud abiks mitu järelevaatajat, kes on jaotatud tema ametkonna üksikute jõelõikude vahel.

Soulina sadama kaptenile on allutatud politsei Soulina sadamas ja Soulina sadama

välisreidil.

Spetsiaalse instruksiooniga, milline on kinnitatud üldisel nõusolekul, määratletakse üksikasjades Peainspektori ja Soulina sadama kapteni tegevusring.

Artikkel X.

Kaubalaevade kipperid ((kipper, holl. schipper, ingl. skipper, vk. шкиперъ, laevnik, väikese veolaeva juhi v. kaubalaeva kapteni van nimetus;...)), kõikide, riigist olenemata, peavad alluma korraldustele, milliseid neile antakse käesoleva Määruse jõul, Peainspektori ja Soulina sadama kapteni poolt.

Artikkel XI.

Laevasõidu ja politsei määruse täitmine tagatakse peale selle, nagu ka tariifi rakendamine, millisest hakatakse rääkima käesoleva akti Artikkel 13. ja selle järgnevate artiklite sätetes, Doonau suudmes, Pariisi traktaadi Artikkel 19 määruste jõul, hoitavate sõjalaevade sunnijõu kaasabil.

Neist kumbki mere-jaam omab sunnivõimu kodumaiste ja nende laevade suhtes, milliste lipp on usaldatud nende kaitsese kas traktaatide või tavade alusel, või siis üldise või spetsiaalse volituse jõul.

Juhtumil, mil kohapeal sõjalaeva, millisel on sekkumise õigus, ei asu, võivad jõepolitseid juhtivad võimud pöörduda koostöö tegemiseks territoriaalse riigi sõjalaevade poole.

Artikkel XII.

Seejuures mõistetakse, et käesolevale aktile lisatud laevasõidu ja politsei määrustik säilitab seaduse jõu kogu selleks ajaks, kuni üldisel nõusolekul ei tehta ja viida ellu määrused, millistest mainitakse Pariisi traktaadi Artikkel 17 sätetes.

Samamoodi jäävad jõusse määrused, millised on esitatud kõrgemal Artiklites 8, 9 ja 10, kuivõrd need puudutavad Peainspektori õigusi ja kohustusi.

§ 2. Laevasõidu maksude tariifidest.

Artikkel XIII.

Pariisi traktaadi Artikkel 16 sätetega on Euroopa Komisjonile antud õigus laevasõitu maksustada maksudega, millised kataksid ülalmainitud rajatiste ja asutuste kulud; ja nii nagu Komisjon kasutas seda õigust 25 juuli 1860 aasta, milline tariifi määramiseks, milline on ümber vaadatud 7 märtsil 1863. aastal, milliste tulu andis temale hädavajalikud vahendid Soulina tööde lõpetamiseks, siis käesoleva aktiga otsustatakse positiivselt, et ülalmainitud tariif, millise määrused on praegu täiendatud, jääb kohustuslikuks ka tulevasel ajal.

Sel eesmärgil on mainitud tariif lisatud käesolevale aktile tähe B all ja sellel peab olema samasugune jõud ja mõju, justkui see oleks võetud käesolevasse akti.

Artikkel XIV.

Maksudest saadud tulu on nähtud ette:

- 1) Eelkõige ja eelistatult laenude katmisele, milliseid on juba Euroopa Komisjoni poolt tehtud ja ka nende milliseid võidakse tulevikus võtta, et lõpetada Doonau suudmete parandustööd.
- 2) Rajatiste ja asutuste juhtimise kulude katteks.
- 3) Kõrge Porta poolt Komisjonile antud laenude kustutamiseks; seda kustutamist teostatakse kooskõlas spetsiaalse tingimusega, milline on sõlmitud selles asjas samal kuupäeval Euroopa Komisjoni ((Commission Europeenne)) ja T. I. M. Sultani voliniku vahel.

Selle tulu ülejääk, kui selline tekib, säilitatakse varus, et tasuda kulusid, millised võib vaja minna Soulina tammide pikendamiseks või et teostada samasuguseid teisi töid, milliseid Euroopa Komisjon, või see võim, milline astub tema asemele, tunnistas selle tulevikus kasulikuks teha.

Seejuures, muide, otsustatakse positiivselt, et summadest, milliseid saadakse merelaevadelt maksude kogumisest, või laenudest milliseid võetakse mainitud maksude tagatisel, mitte mingi osa ei saa olla kasutatud tööde teostamise kulude katmiseks või juhtimiskuludeks mingis jõe osas, milline asub Isaktchast kõrgemal.

Artikkel XV.

Iga viisaastaku möödumisel, pidades silmas maksude vähenemist, kui võimalik, millistega on laevasõit koormatud, riikide volinikud, otsustanud kehtestada ülalmainitud tariifi, hakkavad vaatama neid otsuseid ümber ja maksude hulka vähendatakse, kuivõrd see osutub võimalikuks, kuid ainiti, säilitades sellise keskmise tulu, milline tunnistatakse hädavajalikuks.

Artikkel XVI.

Maksude võtmise viisist ja Soulini laevasõidu kassa juhtimisel tuleb juhendada praegu kehtivatest otsustest.

Ametnik, kes juhtab maksude kogumist, nimetatakse Euroopa Komisjoni poolt, või siis selle võimu poolt, milline astub tema asemele, absoluutse häälteenamusega ja ta täidab oma ametikohustusi selle vahetute korralduste järgi.

Spetsiaalset kontrolli kassa-operatsioonide üle hakkab teostama spetsiaalne isik, kes on selleks määratud ja sõltub Ottomani Valitsusest.

Asjas osalevate riikide ametlikes ajalehtedes hakatakse igal aastal avaldama laevanduse-kassa operatsioonide bilantsist, nagu ka aruannet tariifi alusel kogutud maksude jaotamisest ning kasutamisest.

Artikkel XVII.

Nii, nagu Ottomani Impeeriumi Majakate Pea-Juhatus võttis enda peale majakate, millised moodustavad Doonau suudmete valgustamise süsteemi, nende valgustamise, juhtimise ja ülalpidamise kulude maksmise, siis Soulinis võetavatest maksude üldsummast, antakse majakate maksule vastav summa üle mainitud Juhatusetele; seejuures, muidugi, mõistetakse, et need maksud ei hakka puudutama juba eksisteerivaid majakaid ja neid, millised peetakse kasulikuks tulevikus ehitada, ei oma muud sihtotstarvet, peale tegelikult tehtud kulude kattmiseks.

§ 3. Karantiinidest.

Artikkel XVIII.

Karantiini eeskirjad, milliseid rakendatakse Doonau suudmete suhtes, peavad olema endiselt otsustatud Konstantinoopolis asutatud Kõrgema Meditsiinilise Nõukogu poolt, millise juures erinevad Missioonid, kes on akrediteeritud Kõrge Porta juurde, osalevad oma saadikute kaudu.

Need eeskirjad peavad olema tehtud sellisel viisil, et õiglasel määral oleks see ühiskondliku tervishoiu kaitsmine kooskõlastatud merekaubanduse vajadustega; nad peavad võimalusel põhinema põhimõtetal, millised on selgitatud allpool Artiklites 19 ja 20.

Artikkel XIX.

Mööda Doonaud alla laskuvad laevad vabastatakse täielikult igasugustest karantiini meetmetest; samamoodi vabastatakse neist ka laevad, millised tulevad merelt, seni kuni ei Idas ei

eksisteeri mingit katkunakkust; need laevad peavad esitama vaid oma tervisetõendid nende sadamate ülematele, millistesse nad saabuvad.

Artikkel XX.

Kui Idas ilmneb katku nakatumine ja Alam-Doonaul peetakse vajalikuks võtta karantiini meetmeid, siis Soulina karantiin võib olla taastatud; merelt tulevad laevad peavad siis sellistel juhtudel täitma Soulinas karantiini formaalsusi ja kui nakkuse ei ole tunginud Türgi Euroopa provintssidesse, siis nad ei saa olla allutatud mitte-mingitele karantiini meetmetele oma edasisel jõgepidi ülespoole sõidul.

Kui aga vastupidiselt, nakkus on tunginud ühte või mitmesse Doonau provintsi, siis asutatakse seal, kus vajalikuks peetakse, karantiini asutused selles jõe osas, milline jookseb läbi Türgi territooriumi.

III Peatükk.

Neutraalsus.

Artikkel XXI.

Rajatised ja igasugused asutused, millised on asutatud Euroopa Komisjoni poolt või selle võimu poolt, milline astub selle asemele, et täita Pariisi traktaadi Artikkel 16 määrusi ja nimelt Soulina laevasõidu kassa ja need rajatised ja asutused, millised võivad olla tema poolt asutatud hiljem, hakkavad mainitud traktaadi Artikkel 11 otsuste alusel olema neutraalsed ja sõja ajal hakkavad nad olema kõigile sõdivatele pooltele võrdselt puutumatud.

Selle neutraalsuse kasutamine, koos kõigi sellest tingitud kohustustega, laienevad ka laevanduse Peainspektsioonile, Soulina sadamavalitsusele, Laevasõidukassa ja meremeeste hospidali isikkoosseisule, ning lõpuks ka tehnikutele, kelle ülesandeks on rajatiste korrashoiu üle kontrolli teostamine.

Artikkel XXII.

Käesolev Akt ratifitseeritakse; iga Kõrgetest lepingupooltest ratifitseerib vaid selle ühe eksemplari ja see ratifitseeritakse kahe kuu pärast või kui võimalik, siis ka varem ning antakse üle hoiule Imperaatorliku Divani Kantseleisse Konstantinoopolis.

Selle kinnituseks lepinguliste riikide volinikud allkirjastavad ja kinnitavad selle oma vapipitsatiga.

See juhtus Galatzis, 2. novembril 1865 aastal.

(L.S.)Offenberg.

(L.S.) A. de Kremer.

(L.S.) Ed. Engelhardt.

(L.S.)J. Stokes.

(L.S.) Strambio.

(L.S.) Saint-Pierre.

(L.S.)Ahmet-Rassim.

(M.П.) Оффенбергъ.

(M.П.) А. Фонъ Кремеръ.

(M.П.) Эд. Энгельгардъ.

(M.П.) Дж. Стоксъ.

(M.П.) Страмбио.

(M.П.) Сень-Пьеръ.

(M.П.) Ахметъ-Рассимъ.

Reglement.

Alam-Doonaul laevasõidu- ja politsei määrustik.

Üldised eeskirjad.

Artikkel I.

Laevasõit mööda Alam-doonaud, Isaktchast allpool asub Alam-Doonau laevasõidu Peainspektori ja Soulina sadama kapteni juhatamise all.

Need kaks ametiisikut tegutsevad Euroopa Doonau Komisjoni ((Commission Europeenne du Danube)) jälgimise all; nende võim laieneb kõikidele laevadele, sõltumata lipust.

Artikkel II.

Alam-Doonaul laevasõidule kehtestatud eeskirjade täitmine tagatakse samuti sõjalaevade, milliseid peetakse suudmetes Pariisi traktaadi Artikkel 19 otsuste alusel, sunnijõu kasutamisega.

Igal merejaamal on sunnivõim kodumaiste laevade ja ka nende üle, kelle lipp on usaldatud nende kaitsele, kas traktaatide või tavade alusel, või siis üldise või spetsiaalse volituse jõul.

Juhtumil, mil sõjalaeva, mil on õigus sekkuda, kohapeal ei viibi, võimud millised juhatavad jõepolitseid, võivad pöörduda kaasabi palvega territoriaalse võimu sõjalaevade poole.

Artikkel III.

Peainspektorile endale on tehtud ülesandeks Alam-Doonau, kuid mitte Soulina sadama, politsei juhtimine.

Temale on appi määratud mõned järelvaatajad, kes on jaotatud ära tema ametkonna erinevatele jõe-lõikudele.

Artikkel IV.

Soulina sadama kaptenile on usaldatud Soulina sadama ja Soulina välisreidi politsei.

Artikkel V.

Kõikide rahvaste, eranditeta, kaubalaevade kipperid peavad alluma käskudele, millised neile antakse selle Määruse alusel Peainspektori ja Soulina sadama kapteni poolt.

Samamoodi on nad kohustatud neile teatama, kui neilt nõutakse, oma nimed, rahvuse ((riikkondluse)) ja oma laevade nimed, esitama oma ekipaaaside nimekirjad, sõltumatult eeskirjade täitmisest, millised on esitatud alljärgnevalt Art. 10, 17 ja 65 sätetes.

Spetsiaalsed instruksioonid, millised on koostatud Euroopa Komisjoni poolt, määratlevad Peainspektori ja kapteni kompetentsi ringi.

Artikkel VI.

Sõltumatult kohtulikest kohustustest, millised on pandud neile juhtudel, millised on määratletud käesoleva reglemendi Art. 79 ja 107 sätetes, Peainspektor ja Soulina sadama kapten lahendavad lihtsustatud korras kipperite või nende ekipaaaside vahelisi vaidlusi, seejuures nad kutsuvad vaidluses osalema kaks ühest rahvusest kipperit, või siis, selliste puudumisel, kaks teist kipperit. Selline kohustus lasub neil vaid neil juhtudel, kui üks vaidlev pool nõuab nende

vahendustegevust ja kui kohapeal teist vastavat võimu ei ole.

Jagu I.

Soulina sadama ja reidi politseist.

I Peatükk.

Soulina reidi politseist.

Artikkel VII.

Soulina reidi moodustavad mereveed, millised jäävad Põhja-tammi tipu ümber, kahe meremiili alasse.

Artikkel VIII.

Igasugune laev, milline saabub merelt Soulina reidile on kohustatud tõstma oma rahvuslipu.

Artikkel IX.

Kui laev jääb reidile, et seal oma lasti maha- või peale -laadida, siis ta, sellegi-poolt, peab alluma Soulina sadama kapteni ja temale alluvate isikute korraldustele kõiges, mis puudutab laevasõidu politseid.

Ta on nimelt kohustatud alluma käesoleva Reglemendi Jagu V sätestatud määrustele selles, mis puudutab ümberladimise laevu.

Artikkel X.

Laev peab jääma ankrusse kohas, millise näitab temale Soulina vanemloots või tema abi. Seejärel peab kipper või tema abi ilmuma ööpäeva jooksul sadamakapteni kontoris, et esitada oma laevapaberid.

Artikkel XI.

Reidil seisvatel paatidel on keelatud öösel sisenada sadama laevateele või sõita sadamasse süütamata laternaga.

II Peatükk.

Soulina sadama politseist.

Artikkel XII.

Soulina sadama ala moodustab Soulina jõeharu kolme meremiili ulatuses, alates läbipääsu suudmest, milline on moodustatud tammide peadest, millised on rajatud jõeharu suudmesse.

Artikkel XIII.

Mitte mingi purjelaev ja aurulaev, milline võtab peale üle kuuekümne tonni, tuleb ta siis merelt või väljub jõelt ei saa sõita Soulina läbipääsust nii, et ei võta kohaliku juhtkonna poolt patenteeritud lootsi.

See reegel, muide, ei ole kohustuslik perioodiliste reiside tegijatele, kellel on lubatud kasutada oma endi lootse.

Lootside üksus on moodustatud spetsiaalete otsuste alusel, millised on esitatud käesiolev Reglemaendi IV Jaos.

Artikkel XIV.

Mitte mingi laev ei saa siseneda Soulini sadamasse või sellest väljuda ilma et ei oleks heisanud oma rahvuslippu.

Sadamajuhtkond ei hakka lubama ühegi liputa laeva möödumist.

Artikkel XV.

Kui torni puhul sadama kapten tunnistab Soulina laevasõiduteel sõitmise võimatuks, siis tõstetakse majaka torni sinine lipp, milline tähendab, et juhatuse lootsid ei saa reidile väljasõita.

Artikkel XVI.

Kummagi sadamasse pääsu juurde on pargitud üks valvepaat.

Kipperid jäävad ankrusse kohtades, millise näitavad neile valvepaadi ülemad.

Artikkel XVII.

Seejärel nad peavad ööpäeva jooksul ilmuma sadama kapteni kontoris, et esitada oma laevadokumendid.

Samamoodi on nad kohustatud, erandiks auru-postilaevade ja regulaarreise teostavate laevade kipperid, esitama oma dokumendid Soulina sadama laevasõidukassa ametnikule, kes lööb iga laeva ekipaazi nimekirjale, mis siseneb Doonaule, milline ka ei oleks tema mahtuvus, templi, milisel on sõnade kujutis: „Euroopa Doonau Komissjon. Soulini Laevasõidukassa“, märkides ära aasta, kuu ja kuupäeva ning järjekorranumbri. Enne laeva sadamast lahkumist see tempel tühistatakse allkirjatempli löömisega.

Kui laevad peavad randuma Soulina sadamasse vähemaks kui ööpäevaks, siis laevapaberid, peale seadusega ettekirjutatud formaaluste täitmist, tagastatakse viivitamatult kipperile; vastasel juhul nad jäävad sadama kapteni kätte, kes, kui tarvis, laevasõidumaksude koorimise ja makstes või selle määruse alusel trahvide jõul hoiule andes, annab selle üle vastavale konsulaarvõimule; erandiks selline juhtum, peab ekipaazi nimekiri asuma alaliselt laeval.

Artikkel XVIII.

Laevad, jäädes ankrusse, peavad kohe olema kõitega kinnitatud postide külge, millised on selleks piki mõlemat kallast asetatud, või siis teiste, juba posti külge seotud ja ankrus seisvate laevade külge.

Artikkel XIX.

Nad peavad koristama ära oma ebakindlad asjad ja väljaulatuvad puupostid, millised ei või mitte mingil juhul kasutada paatide kinnitamiseks.

Kogu ankrus seismise aja kestel peab rei olema setatud piki laeva.

Artikkel XX.

Laevadele, millised tegelevad rannalähedase väike-kauba veoga, aga ka ümberlaadimise laevad ei tohi öisel ajal sadamasse sõita.

Paadid, millised kuuluvad sadamale või kaubalaevadele, ei tohi öisel ajal ilma südatud laternata ringi sõita.

Artikkel XXI.

Sadama piires ei tohi laevadel tõrva või pigi keeta.

Kipperid peavad jälgima, et nende laevadel ei kasutataks mingeid teisi, peale klaasidega lampide või laternate, tulesid.

III Peatükk.

Soulina reidile ja sadamale ühised otsused.

Artikkel XXII.

Selle Reglemendi Artikkel 64, millisega keelatakse ballasti väljaviskamine teistes kohtades, kui selleks määratud kohad, puudutab nimelt Soulina reidi ja Soulina sadamat kitsamas mõttes.

Artikkel XXIII.

Ilma sadama kapteni loata on keelatud sadamas ja selle välisel reidil tõsta merepõhjast üles sinna visatud ankruid, ankrukette ja muid asju.

Artikkel XXIV.

Kui mingi laev satub madalikule või karile või juhtub avarii, siis Soulina sadama kapten peab osutama viivitamatut abi, et päästa veos, laev ja selle muud esemed, ning et kaitsta üldisi laevasõidu huve.

Seejärel ta jääb eemale edastistest päästmist puudutavatest korraldustest ja kõik tema poolt koostatud aktid saadetakse vastavale lähimale võimule.

II Jagu.

Jõepolitseist.

I Peatükk.

Üldeeskiri.

Artikkel XXV.

Iga kipper või purje- või auru- laeva kapten, kes sõidab või seisab ankrus, või on sõitnud kalda äärde, peab jälgima, et tema laev ei tekitaks takistusi laevasõidule, ega rikuks teisi laevu või trappe, poisid, signaalmärke, ujupoisid ja teisi asju, millised laevasõidu ohutuse tagamiseks asuvad jõel või selle kallastel; sama hoolikalt ta peab hoidma oma enda laeva.

Laevad, millised sõidavad või seisavad Soulina jõeharus, on kohustatud hoidma oma ankruid vabalt kraanpalgil rippes, ilma, et need oleksid laeva külgede vastu kinnitatud.

Metsaparvetajad või parvetajadalluvad samasugustele ettevaatuse eeskirjadele nagu kõitega laevade vedajad. Metsaparvetus ja parved, millised laskuvad mööda Soulina jõeharu allavoolu, peavad omama süvist vähemalt üks inglise jalg mainitud jõeharu kõrgema madalikku ületava veehulga korral; mitte mingil juhul ei tohi neil olla süvist üle kaheteistkümne inglise jala.

II Peatükk.

Laevade kohtumist ja möödumist puudutavad eeskirjad.

Artikkel XXVI.

Täiesti keelatud on ühel laeval teisest, samas suunas liikuvast laevast, mööda sõita ja kaks kohtuvat laeva ei tohi teineteisest mööduda sellistes kohtades, kus laevasõidutee on selleks liiga kitsas.

Artikkel XXVII.

Mitte mingi laev ei tohi sõita teise laeva kursist üle sellisel viisil, mis võinuks ta käiku takistada.

Kui laevale, milline tõuseb mööda jõge üles, tuleb vastu teine laev, milline laskub allavoolu, kohus kus ei ole piisavalt möödumise ruumi, siis esimene peab möödumiskohast allpool peatuma ja ootama, kuni teine laev temast möödub; kui vastuvoolu liikuv laev juba asus kohtumise ajal kitsas kohas, siis laskuv laev peab ankru vette heitma, millist ta on kohustatud alati hoidma ahtris valmiduses ja peatudes ülalpool kohtumisaipa, ootama, kuni tee vabastati.

Artikkel XXVIII.

Aurikud ei tohi kitsastes kohtades läheneda neist eespool liikuvatele laevadele.

Artikkel XXIX.

Kui kaks aurikut või kaks purjelaeva, millised sõidavad allatuult, kohtuvad, järgides vastupidiseid kursse, siis neist mööda jõge üles sõitev laev peab hoiduma vasaku, aga laskuv parema kalda lähedale; sellisel viisil, et mõlemad hoiduvad, meresõidu üldise tava järgi, paremale ((tribord, штирбортомъ)).

Samamoodi tuleb käituda auriku kohtumisel purjelaevaga, mis liigub pärituules.

Kipper või laevnik, kes kaldub nende eeskirjade täitmisest kõrvale, on avarii puhul kohustatud tõestama, et tal ei olnud võimalik neid eeskirju täita; vastasel juhul ta peab õnnetuse tekitamise eest kandma vastutust vastava kohtu ees.

Sellest sõltumatult ta on kohustatud andma signaale, millised on ettekirjutatud Art. 31 ja 32.

Kui kaks aurulaeva ananvad ühel ja samal ajal ühe ja sama signaali, siis allavoolu sõitva aurulaeva signaal on teisele täitmiseks kohustuslik.

Artikkel XXX.

Kui kaks aurikut, millised sõidavad vastupidistel kurssidel, jõuavad sellisesse kohta, kus jõgi moodustab põlve, siis mõlemad on kohustatud andma vastastikuselt signaale, millised on kirjutatud

ette allpool Art. 31 ja 32; ja aurik, milline asub jões allpool, peab peatuma ja ootama, et teine sõidaks aurulaevast mööda.

Artikkel XXXI.

Kui aurik tahab teisest tema ees sama kursiga liikuvast aurulaevast mööda sõita, siis ta peab, enne kui ta sellele läheneb, andma sellest viie kellalöögiga või viie vilega ja seejuures käsilipuga käilalt ((kail, bakk, laeva kaptenisild, ehk kõrgem korrus võõris ((laeva ninaosas)) tekil, milline kulgeb vasakust pardast paremale)) lehvitades hoiatuse, või siis, tõstes päeval poolde masti sinise lipu, aga öösel süüdatud valge klaasiga laterna. Nende signaalide järgi eespool liikuv aurik tõmbub vasakule ja annab sellisel viisil teed tagumisele aurulaevale, milline peab hoiduma paremat kätt; kohe kui tagumine aurik jõuab esimese auriku keskpaigani, või tema poolt pukseeritava karavani poole peale, siisi esimene aurulaev peab vähendama kiirust seniks, kuni teine temast möödub.

Artikkel XXXII.

Kui purjelaev, olles parema käiguga, jõuab teisele purjekale järgi ja tahab sellest mööda sõita, siis ta annab sellest signaali, hõigates esimest laeva ja see viimane peab andma temale teed tuulepoolsest küljest.

Kui aurulaev tahab sõita samal kursil liikuvast purjelaevast mööda, siis enne kui ta jõuab selle lähedale, annab Art. 31 ettekirjutatud signaalid ja seejärel möödub purjelaevast tuulealusest küljest.

Artikkel XXXIII.

Aurikud, millised sõidavad mööda jõge allavoolu, peavad vähendama kiirust neis kohtades, kus jõgi moodustab järske pöördeid ja liikuma aeglase käiguga seni, kuni auriku ahtrist ((tagumisest otsast)) ei ole võimalik piki laevateed vaadelda. Kui aurik märkab laeva, milline on juba jõudnud järsu jõekäänaku juurde, siis ta peab andma oma lähenemisest märku laevavile ühe vilega.

Artikkel XXXIV.

Igasugune aurik, tõustes või laskudes mööda jõge, kohates triivivaid laevu, peab neile teed andma.

Aga triiviv laev, peab omalt poolt, kohtumisel teiste purjekatega või aurikutega, keerama end kaldaga paraleelseks, selleks, et võimalikult vähem takistada nende möödumist.

Artikkel XXXV.

Laveerivad laevad, peavad hoolitsema selle eest, et nad oma edasimineku teel ((evolutsioonides)) ei asuks aurulaevade liikumisteel.

Artikkel XXXVI.

Raskelt koormatud laevade või veosega liikuvad laevad, milliste kandejõud on alla kuuekümmne tonni, kipperid ja laevaomanikud peavad võimalusel hoidma kõrvale neile vastu tulevate või mööda sõitvate aurikute teelt.

Aurikute kipperid, omalt poolt, sõites eelmises punktis mainitud laevadest lähedalt mööda, peavad aeglustama käiku või kui tekib mainitud laevade suhtes oht, seiskama oma masinad, kui

vaid seejuures ei sea oma aurikuid või nendega pukseeritavaid laevu ise ohtu.

Artikkel XXXVII.

Eeskirjade järgimisel, millised on esitatud ülalpool Art. 26 kuni 36, peavad laevad võtma arvesse samuti laevasõidu ohte ja spetsiaalseid iseärasusi, millised võivad nõuda neist eeskirjadest tagganemist ja et vältida vahetult ähvardavaid ohte.

III Peatükk.

Laevade pukseerimist puudutavad määrused.

Artikkel. XXXVIII.

Aurupuksiiride kipperid ja laevnikud, vedades puksiiris karavani või sõites üksi, peavad järgima kõiki ülalmainitud eeskirju, eriti aga nad peavad alluma eeskirjadele, millised on kirjutatud ette Art. 31, 32 ja 33, sel juhtumil, kui üks karavan soovib teisest mööda sõita; erandiks viimane juhtum, ei tohi kaks pukseeritavat karavani kunagi olla kõrvuti, seda nii sõidul kui ka seismise ajal.

Aurupuksiirile, milline sõidab mööda jõge üles, purjekatega või siis aurikutega, millised liiguvad vastassuunas, kohtumisel lubatakse kalduda kõrvale Art. 29 sätestatud eeskirjadest, selleks, et, hoida end väljaspool voolu, kui ta seda saab teha nii, et ei ohusta temale vastu tulevaid laevu.

Muus osas on puksiir kohustatud, selle eelistuse kasutamisel, andma signaale, millised on ettekirjutatud ülalpool Art. 31 ja 32.

Artikkel XXXIX.

Üldiselt, igasugune aurik, milline ei vea puksiiris karavani, nagu ka igasugune purjelaev, milline sõidab pärituules, peab andma teed puksiiris liikuvale laevade karavanile. Kui selle reegli täitmiseks ei ole ruumi, siis nii aurupuksiiride kui ka puksiiris olevate laevade kipperid või juhid, peavad samuti sel juhtumil, kui ei antud ülalpool Art. 31, 32 ja 33 kehtestatud signaale, hoiduma kõrvale, kooskõlas mainitud artiklite sätetega ja seadma pukseeritavad laevad ühte ritta.

Muus aurupuksiiride ja puksiiris sõitvate laevade kipperid ja saatjad on kohustatud teiste laevadega kohtumisel, võimalusel tõmbama puksiiritavad karavani moodustavad laevad üksteise lähedale, et sellisel viisil moodutada teistele laevadele piisava läbipääsu ruumi.

Ratas-aurulaevad, vedades Soulina jõel puksiiris laevu, ei tohi neid piki oma parrast kinnitada.

Üldse on keelatud sellel jõeharul sõitmisel kinnitada laevu külgepidi üle kahe kokku.

IV. Peatükk.

Kõitega veo reeglid.

Artikkel XL.

Tee, milline jookseb mööda jõe mõlemat kallast, on määratud spetsiaalselt laevade vedamiseks inimeste või tööloomade abil; seda teed võivad kasutada ka jalakäiad ja hoburakendid.

Artikkel XLI.

Vedamise tee peab olema hoitud vaba igasugustest esemetest, nagu põdsastest, puudest ja aedadest, majadest ja muudest rajatistest, millised võivad takistada selle kasutamist.

Artikkel XLII.

Jõgedele ja nimelt kallaste lähedale, on keelatud rajada praamidele veskeid, niisutusvee võtmise vesirattaid ja muid sarnaseid rajatise, kui selleks ei ole saadud jõepolitsei luba.

Artikkel XLIII.

Rangelt keelatud on vedamisteele rajada kraave; kui, siis vaid juhul, kui kaldaomanik kohe sellest ülepääsuks silla ehitab.

Artikkel XLIV.

Piki Soulinat on randumiseks püstitatud vaiad; seepärast kipperid ja laevnikud ei pea oma laevade kinnitamiseks lööma vedamisteele vaiu või kinnitama ankruid.

Artikkel XLV.

Kui kohtuvad kaks laeva, milliseid veetakse kõitega vastasuundades sama kalkda lähedal, siis neis tsee, milline liigub üles, peab liikuma kõrvale, et teine läbi lasta. Kui laev, millist veetakse tööloomadega, jõuab eelmisele laevale, millist veetakse inimeste poolt, järele, siis need viimased peavad esimese mööda laskma. Kui laev vedamise ajal kohtab teist laeva, milline on kalda ääres peatunud, siis viimase kipper peab lubama laeva vedavatel töölistel tulla tema laevale, et veoköisi edasi tirida.

Artikkel XLVI.

Keegi ei tohi püüda kõitega veetavast laevast mööduda teisiti, kui hoidudes vedajate suhtes oleva vastaskalda poole. Kõitega veetav laev, omalt-poolt, on kohustatud peale seda, kui on antud Art. 31 ja 32 alusel signaalid, hoiduma võimalikult selle kalda poole, milliselt teda veetakse.

V. Peatükk.

Öösel või uduga sõidu eeskirjad.

Artikkel XLVII.

Igasugune aurik, milline sõidab öösel (alates loojangust kuni päiksetõusuni), peab esimeses mastis olema valge tuli, millist peab olema kerge märgata äärmisel juhul kahe miili kauguselt; paremal pardal roheline ja vasakul pardal punase klaasiga latern. Küljelaternad peavad laeva poolselt külgedelt olema kaetud pika luugiga, et rohelist tuld ei oleks vasakult küljelt näha ja samamoodi ei tohi paremalt laevanina poolelt punast tuld näha. Purjelaevad, kui need sõidavad purjede all või puksiiris, peavad samuti omama mainitud tulesid, nagu aurikud sõites, erandiks valge tuli esimeses mastis ((fokk-mast)), millist nad ei pea omama. Aurikud, millised veavad puksiiris üht või mitut laeva, sõltumatult enda küljetuledest, peavad omama, et eristuda teistest aurulaevadest, veel kaht valget tuld, millised on paigutatud masti tippu üks-teise alla.

Käesolevas artiklis sätestatud eeskirjade rakendamise suhtes loetakse igasugust ainult purjede jõul liikuvat aurikut purjekaks ja igasugust töötava masinaga laeva, milline selle purjede asend ka ei oleks, aurulaevaks.

Metsa-parved, millised liiguvad öösel, peavad omama igas nurgas valget tuld ja masti tipus kolme kollast üksteise alla paigutatud laternat.

Artikkel XLVIII.

Purjelaevadel, pukseeritavatel karavanidel ja palgiparvedel on keelatud sõita sellisel pimedusel, et samal ajal ei oleks näha jõe kumbagi kallast.

Artikkel XLIX.

Udusel ajal võivad aurikud sõita vaid tasasel käigul ja peavad vahetpidamatult lööma udukella ja andma vilet iga viie minuti järel; nad peavad jääma ankrusse kohe kui udu tiheneb sellise määraneni, et nad ei näe enam seda kallast, millise järgi nad sõidavad või millise järgi nad oma kurssi määravad.

Artikkel L.

Laevadel on keelatud öösel või uduga vedada kõisi üle jõe.

VI Peatükk.

Laevade peatuspaiku puudutavad eeskirjad.

Artikkel LI.

Rangelt keelatud on jääda ankrusse või kinnitada end köitega kai äärde laevasõiduteel olles. Erandiks juhtum, millist on mainitud allpool Art. 66, samuti on keelatud köitega kai äärde siduda või jääda ankrusse jõeharudesse, seda isegi kallaste ääres, seda vastutusele võtmise hirmus kõigi avariide eest, millised võiksid juhtuda nende sealviibimise tõttu. Väljaspool sadamaid ei tohi üle kahe laeva olla ankrus või teineteise külge köitega seotud köitega veotee äärde.

Artikkel LII.

Kui udu tõttu on laev või parv sunnitud peatuma mitte tavalises ankrupaigas, vaid mingis teises kohas, siis nad on kohustatud, kui see on aurik, helistama kella, aga teine laev või parv hõikama ruuporiga ((udupasunaga)). Neid signaale peab kordama iga viie minuti järel.

Artikkel LIII.

Laev, milline on öisel ajal jõel peatunud, peab omama süüdatud laternat ühe suurema masti tipus või mingis teises laeva laevasõidutee poolses väljapaistvas kohas, nõnda, et see oleks nähtav laevadele, millised sõidavad jõel nii üles kui alla. Parved peavad öisel ajal ankrus seistes omama tulesid ülalpool esitatud Art. 47 määruste järgi, erandiks kalda poole jäävad tuled, millised peavad olema kustutatud.

Artikkel LIV.

Kui sildumiseks, aga ka laevaõnnetuse puhul, millist on mainitud järgmises peatükis, tekib laeval hädavajadus trossi või keti tõmbamiseks üle laevasõidutee, siis ta peab need viivitamatult alla laskma, kui mingi laev tahab mööda sõita.

VII Peatükk.

Madalikule või karile sõitnud laevu puudutavad eeskirjad.

Artikkel LV.

Soulina jõeharus madalikule sõitnud laeva kipper või laevnik peab saatma jõe vastu voolu, äärmisel juhul kilomeetri kaugusele enda laevast vahimehe, kes peab laskuvatele laevadele või parvedele teavitama vahejuhtumi iseloomust ja kohast.

Artikkel LVI.

Aurikud, sõites mööda kohast, kus laev või parv sõitis madalikule või uppus, võivad liikuda vaid poole kiirusega.

Artikkel LVII.

Igasugust laevahukku Soulina jõel peetakse kahtlaseks, erandiks erilised juhtumid ja neid loetakse kipperi või meeskonna hooletuse või mittekohusetundliku käitumise tulemiks, seni kuni ei ole tõestatud vastupidist. Laeva loots vastutab isiklikult laevaõnnetuse eest, kui selline asi juhtus rumala juhtimise tõttu.

Artikkel LVIII.

Kui, igasuguse tõenäolisuse vastaselt, laev läheb Soulina jõel põhja, siis kipper peab võtma tarvitusele kõik pingutused, et laev oleks viivimatult tiritud ühe või teise kalda äärde, selleks, et see ei jääks laevasõiduteele. Õnnetusse sattunud laeva kipper ja meeskond jäävad kaldale või õnnetuse kohale lähemale kaldale, kuni koostatakse alljärgnevas Art. 59 sätestatud akt. Mitte mingil ettekäändel ei tohi ära vedada miskit lastist, varustusest, ankrutest, kettidest, köitest jne.

Artikkel LIX.

Koheselt peale juhtunut, teeb loots korralduse võimalikult kiireks Laevasõidu Peainspektorile, jõepolitsei järelvalvajate kaudu, teatise koostamiseks.

Peainspektor peab viivimatult ilmuma sündmuspaika ja koostama asjaoludest akti, milline, tema korraldusel, saadetakse vastavatele ülemustele.

Artikkel LX.

Kui Peainspektor peab vajalikuks võtta laevasõidu tagamise eesmärgil hädavajalikud meetmed, siis ta kutsub selleks õnnetusse sattunud laeva kipperi, kes peab kohe teatama kas ta hülgab laeva, või hakkab koos meeskonnaga tegutsema Peainspektori korralduste järgi; viimati mainitu annab päästmise korraldusi seni, kuni asi on viidud nõnda kaugemale, et see ei ole enam ühiskondlikult kasulik ja muutub erahuvide asjaks.

Laev, milline on päästetud jõepolitsei ülemuste kaasabil, võib olla kohustatud tasuma päästmise ja päästevahendite ülalpidamise kulusid.

Artikkel LXI.

Kõik tööd, millised võeti ette laevaõnnetusse sattunud laeva ja selle veose päästmiseks

laevaomanike, kindlustajate või teiste isikute poolt, kellel on sellele õigus, teostatakse Peainspektori või temale ametkondlikult alluvate isikute järelevalve all ja need võivad olla ajutiselt ära keelatud, kui neil on selline iseloom, et see võib milleski laevaliiklust takistada.

Artikkel LXII.

Kui peale edasilükkamatu vajaduse juhtumi, millisest on räägitud ülalpool Art 60, peetakse vajalikuks uppunud laeva trümm või laeva vrakki osad üles tõsta, siis laeva omanikud, kindlustajad või teised isikud, kellel on selleks õigus, on kohustatud selle teostama, sellest teatamisest, ühe kuu jooksul; vastasel juhul võib töid teostada Peainspektori enese käsul, ülalpool mainitud piirides, Art. 60.; kusjuures hukkunud laev ja tema varustus, või ka tükid realiseeritakse peamiselt nende ülestõstmise kulude katteks.

Artikkel LXIII.

Avarii juhtumil, eriti laevade kokkupõrkel, Peainspektor, kui ta saab veenduda asjaoludes ja kui ühe osalise poolt algatatakse asi, koostab samamoodi akti, milline saadetakse vastavatele võimudele.

VIII. Peatükk.

Ballasti väljalaadimist puudutavad eeskirjad.

Artikkel LXIV.

Lavadele on tingimusetult keelatud visata välja ballasti Soulina jõesängi või selle reidile; samamoodi on keelatud seda loopida reidi lähedasse mere piirkonda, kus sügavus on alla kuuekümmne inglise jala.

Ballasti võib väljaspool Soulina sadamat maha laadida vaid Laevanduse Peainspektori poolt määratud ja teada antud avaldatud teadetes, kallastel asuvatesse kohtadesse. Soulina sadama kapten määrab kohad, kus võib sadama territooriumil ballasti maha laadida. Välja laaditud ballast peab olema, igal juhul, olema veetud sellisele kaugusele, et kuhila alumine äär oleks, äärmisel juhul, jõe normaalsest kaldast kakskümmend inglise jalaga eemal.

Eeskirjad, millised on sätestatud käesolevas artiklis, puutuvad samamoodi aurulaevadelt tuha ja sõejääkide väljaviskamisse.

Artikkel LXV.

Selleks, et võimalustmööda tagada eeskirjade täitmist, millised on sätestatud eelmises artiklis, peab iga laev, milline suundub ballastiga Soulina sadamast mingisse jõe ülemvoolul asuvasse sadamasse, peab võtma sealse sadama kaptenilt sellele laevale ballastiga antud veesistumise sügavuse kinnitamise kohta tõendi.

See tunnistus peab olema laeval alal hoitud kogu ülesvoolu sõidu ajal, et saaks seda Peainspektori või tema ametkonna isikute nõudmisel neile esitada.

Jagu III.

Toultcha sadama politseist.

Igasugune laev, milline soovib peatuda Toultchas ((Тульче)), peab silduma paremale

kaldale; seejuures ainiti, tuleb tähele panna, et kunagi ei oleks sadamasse sildund pardast-pardasse üle kolme laeva.

Artikkel LXVII.

Mitte mingi laev ei tohi jääda ankrusse Toultscha ees laevasõiduteel ((chanal navigable, faarvater, vaarwater, sõiduvesi), paremat kätt surnud ankrutest ((corps-morts, „surnud ankur“, мертвыхъ якорей, e. betonist alaline paigal seisev ankur-plokk, mille juures on ujuk mis hoiab ketti trossi, kuhu saab ankrut kinnitada.)) ja punastest poidest, millised on asetatud piki jõe vasakut kallast allpool vaiade ning ümberkeeratud ankrute vahel, paremal kaldal.

Artikkel LXVIII.

Laevadele lubatakse, et läbida Toultscha jõekääru, tiride edasi poide ja surnud ankrute abil, kuid mitte mingil juhul nad ei tohi nende juurde peatuma jääda. See eeskiri, muidugi, ei puutu aurikutesse, millises teostavad perioodilisi reise, millised peatuvad Toultscha ees vaid ajutiselt. Samamoodi on keelatud kahel või mitmel laeval samaaegselt end ühe ja sama poi abile edasi tirida.

Jagu IV.

Lootsides jõe suudmes ja jõe ulatuses.

I Peatükk.

Jõesuudme lootsid.

Artikkel LXIX.

Käesoleva reglemendi Art. 13 järgi peavad kõik laevad jõesuudmesse jõudes, võtma lootsi ((pilote)), ja seepärast on Soulinas asutatud spetsiaalne patenteeritud ja vastutavate lootside tsunft, kes on vanem-lootsi ((chef-pilote)) ja sadama kapteni juhtimise all. Need lootsid nimetatakse esimese järgu lootside poolt.

Artikkel LXX.

Alati on valmis seatud paat, et vedada lootse merelt sadamasse tulevatele laevadele, kui vaid majaka tornis valves olev vaatleja märkab lähenevat laeva. Lootsid peavad sõitma laevale vastu põhja-tammi tipust ühe miili kaugusele.

Artikkel LXXI.

Jõudnud laevale, peab loots teatama kipperile laevatee sügavusest ja kipper peab omalt poolt teatama lootsile laeva süvisest ja sellel olevast veosest. Lootsid peavad viivitamatult teatama kauba kogusest Soulina sadama kaptenile.

Artikkel LXXII.

Iga loots, kes ei kuulu Soulina lootside tsunfti, asudes laeval, milline kavatseb sõita laevateele, peab kohe lootsi saabumise hetkest peale, andma temale laeva juhtimise täielikult üle.

Artikkel LXXIII.

Jõest merre sõidul peab kohalik koots juhtima laeva äärmisel juhul, põhja tammi tipust, veerand miili kaugusele Itta.

Artikkel LXXIV.

Jõkke saabujate kui ka sellest lahkuvate laevade lootside tasu on arvestatud Soulinas võetava laevasõidumaksu hulka ja seepärast on patenteeritud esimese järgu lootsidel keelatud võtta nende poolt juhitud laevade kipperitelt mingit hüvitust.

II Peatükk.

Jõel laevu juhtivad lootsid.

Artikkel LXXV.

Sõltumatult esimese järgu lootside tsunftist, milline on asutatud laevade juhtimiseks Soulini jõesuudmest laevasõiduteele ja milline asub sadama kapteni juhtimise all, eksisteerivad veel spetsiaalsed, samamoodi patenteeritud ja vastutavad lootsid, keda nimetatakse teise klassi lootsideks, et juhtida kaubalaevu, millised sõidavad mööda jõge Soulina ja Braila vahel.

Jõe lootsid asuvad Laevanduse Peainspektori jälgimise ja vanem-lootsi otsese juhtimise all, kellel on kolm kontorit, Galatzis, Brailas ja Toulthas, ning vanem-lootsi abi, kes viibib Soulinas.

Artikkel LXXVI.

Üles voolu sõitvate kaubalaevade kipperid, kui nad asuvad isiklikult neil laevadel, ei pea võtma patenteeritud lootsi; kuid sellisel juhtumil vanem-lootsi abi Soulinas, kes juhatab jõe-lõigu lootside ametkonda, peab saatma talle lootsi, kohe kui ta seda nõuab. Jõel laskudes iga kaubalaev, milline kannab vähemalt kuutkümne tonni, nagu ka parv või metsaparvetus, peavad võtma teise järgu patenteeritud lootsi. See reegel käib ka jõest üles sõitvate kaubalaevade kohta, milliste kandejõud on üle kuuekümne tonni, kui selle kipperit või laevnikku isiklikult kohal ei viibi.

Artikkel LXXVII.

Sõit ülesvoolu algab sellest hetkest, kui laev lahkuu Soulina sadamast, et sõita mööda jõge üles ja lõppeb laeva jõudmisel sihtsadamasse, või siis Brailast, kui ta on suunatud mingisse teise sadamasse, milline asub viimati mainitust kõrgemal, või Matchini.

Allavoolu sõit algab Brailast, või siis sadamast väljudes, millises laeva koormati, või kui ta sõidab lastita, sai oma teekonnalehed, kui see sadam asub Brailast allpool ja lõppeb laeva saabumisel Soulina sadama peatuspaika. Laevad, millised lähtuvad Matchinist, Guetchidist või mingist teisest sadamast, millised asuvad Brailast kõrgemal, peavad allasõiduks võtma lootsi teel Brailasse; Reni või Ismaili sadamatest lahkuvad laevad võivad võtta lootsi teel Toulthasse.

Artikkel LXXVIII.

Ülesvoolu laevu juhtivatele lootsidele makstav tasu määratletakse nende ja kipperite vahelise kokkuleppega. Kuid, kui selles asjas tekib vaidlus, siis sadamaülemused ei luba, lootside poolseid mingeid nõudmisi peale laeval toitmise ja iga sõidupäeva eest tuleb tasuda pool hollandi dukatit.

Mis aga puudutab tasu laevade allavoolu juhtimise eest, siis see on juba võetud Soulinas laevasõidumaksu hulka. Summast, millist makstakse iga laeva poolt allavoolu juhtimise eest,

arvestatakse neli franki jõe vanem-lootsi kasuks; ülejäänud antakse lootsile. Seda tasu võib seaduslikult vastu võtta vaid ametnik, kes juhatab Soulina laevasõidukassat.

II Peatükk.

Reeglid millised puudutavad nii jõesuudme kui ka jõe lootse.

Artikkel LXXIX.

Peainspektor ja Soulina sadama kapten, kumbki oma ametkonna piires, lahendavad vaidlusi, millised tekivad patenteeritud lootside ja kaubalaevade kipperite vahel, neil juhtudel kui need viimased pöörduvad tema vahenduse poole.

Artikkel LXXX.

Patendeeritud lootsid on kohustatud raporteerima Peainspektorile või Soulina sadama kaptenile nende juuresolekul sooritatud seaduserikkumistest. Neil on keelatud igasugune osalus, nii otsene kui kaudne, mingites laeva ümberlaadimise operatsioonides või ettevõtmistes.

Artikkel LXXXI.

Lootsid, kes sattusid oskamatusse või hooletuse tõttu laevade kokkupõrkesse või sõitsid karile või madalikule, kõrvaldatakse ametist, sõltumatult tsiviilhagist, millise kannatanud võivad algatada vastavates kohtutes nende suhtes. Kui asjaolud, millised tingisid õnnetuse, on sellised, et võivad tuua kaasa kriminaalkaristuse, siis loots antakse üle vastavatele võimudele, et käituda seaduspäraselt.

Jagu V.

Lihteritest.

I Peatükk.

Üldeeskirjad.

Artikkel LXXXII.

Alam-Doonaul jaotatakse lihtrid((hil.k. Lichter, laia põhjaga, tekita alus, et vedada kaupa sadama piirkonnas. Nendena võib kasutada ka teisi laevu.)) kahte klassi, ag nimelt: lihtrid, millised on määratud eranditult laevade kohalikuks ümberlaadimiseks Soulina suudmes või mingis jõkke viivas kanal; ja lihtrid, millised tegelevad rannalähedase-kaubaveoga, võttes veose pardale sise-sadamates, et see laadida maha Soulinas või välisreidil.

Artikkel LXXXIII.

Kellegil ei ole õigust teostada mingeid laevade kohalikul ümberlaadimise operatsioone, kui ei ole Soulina sadama kapteni kontoris eelnevalt arvele võtnud laevu, milliseid kavatseb lihtritena kasutada ja on saanud sadama kaptenilt patendi. Sadama kapten annab patendi eelnevalt välja peale kasutusele võetavate ümberlaadimise-laevade ülevaatamist, spetsiaalse komisjoni kaudu, milline hindab nende töökindlust ja samas ka veendub nende mahtuvuses inglise registertonnides ja Konstantinoopoli kilodes.

Sellist ekspertiisi tehakse igal aastal. Sadama kapteni poolt välja antud patent peab pidevalt

asuma lihteril.

Laevad, millistel on õiged dokumendid, võivad vahest olla teiste laevade kergendamiseks lihtritenä kasutatud; kuid sellisel tingimusel, et nende kipperid on kohustatud iga kord esitama selle suhtes deklaratsiooni ja jätma oma dokumendid, sealhulgas ka meeskonna nimekirja ((role equipage, roll)) Soulina sadama kapteni kontoris, seni kuni kergendamist vajav laev asub jõe suudmes või siis Peainspektori kontoris, kui ta asub jõel.

II Peatükk.

Kohalikest lihteritest.

Artikkel LXXXIV.

Lihteris, nii purje- kui aurulihteris, ei tohi olal trümmis mingeid tühje ruume, peale nende ruumide, millised on sadama kapteni poolt kehtestatud korras patentide väljaandmise juures tunnustatud.

Artikkel LXXXV.

Lihteritel, kui nad on saabunud laeva poordi juurde, millistelt nad peavad veost vastu võtma, on keelatud nende laevade juurest eemaldumine enne, kui need laevad ise ei ole ankrut hiivanud. Kergendatud laeva kipperil on õigus pidada omal valikul, oma kulude ja kirjadega lihteril asuvat vahti. Lihteritel, millised suunduvad reidile, on keelatud veost tekile paigutada.

Artikkel LXXXVI.

Mitte mingi lihter ei tohi ilma selle kapteni läbipääsuloata Soulina sadamast väljuda; see läbipääsuluba esitatakse tulevahile, kes asub, kooskõlas käesoleva Reglemendi Art. 16, sätetega, merepoolse sadama sissepääsu juures.

Artikkel LXXXVII.

Üldse peavad lihterid Soulina sadamast väljuma üheaegselt laevadega, millistega koos nad veost vedasid. Ainiti, neil juhtudel, mil laev kasutas mitut lihterit, määratleb sadama kapten viimaste ärasõidu järjekorra sellise arvestusega, et neil ei tuleks reidil liiga kaua tagasilaadimise võimalust oodata.

Artikkel LXXXVIII.

Lihter, milline ligineb uuesti reidil tema poolt kergendatud laeva juurde, ei tohi mitte mingil ettekäändel sellest eemalduda, erandiks vaid halva ilma tõttu, seni kuni ei anna talle üle kogu veost. Kohalike ümberlaadimise operatsioonideks, milliseid teostatakse jõel sõitmise ajal, sõidavad kipperid koos nende poolt kasutatavate laevadega. Kauba kergendatud laevale tagasilaadimise lõpetamise järel peab selle kipper andma selle kohta allkirja.

Artikkel LXXXIX.

Lihterid, millised naasevad peale laevade kergendamist Soulina sadamasse, esitavad tulevahile, kellel on õigus lihter üle vaadata, oma läbipääsuloa. Lihterid, millised lahkuvad reidilt, jõest väljunud laeva kergendamise järel, õhtul või öösel, peavad jääma ankrusse selleks spetsiaalselt näidatud ankrupaika ja ei tohi enne järgmist päeva mööda jõge tõsta.

Artikkel XC.

Jõe suudmes kohalike ümberladimise operatsioonide üle järelvalve teostamine on usaldatud Soulina sadama kaptenile; jõel toimuvate ümberlaadimise operatsioonide üle teostab järelvalvet Peainspektor või tema ametkonna isikud.

III Peatükk.

Rannalähedasest kauba ümberlaadimise operatsioonidest.

Artikkel XCI.

Rannalähedasi ümberlaadimisoperatsioone võivad teostada igasugused aurulaevad, pukseeritavad lamepraamid, purjelaevad või lihterid, millistel on õiged dokumendid, sellise arvestusega, et kipperid või saatjad nõutaksid igale teekonnalehele, vastavatelt konsulaar või kohalikelt võimudelt neis sadamates, millistes nad kaupa vastu võtavad, tunnistuse, milline tõendab asja ning operatsiooni tingimusi.

Artikkel XCII.

Rannalähedase kauba-ümberlaadimise operatsiooni teostanud laeva jõudes Soulina sadamasse, peab selle saatja ((conducteur)) viivitamatult ilmuma kapteni kontoris ja esitama ülalmainitud tunnistuse. Kui lihter annab kogu kauba ära Soulina sadama territooriumil, siis ta peab seisma selle laeva kõrval, milline võtab kaupa vastu ja ei tohi selle juurest lahkuda enne, kui on kogu kauba ära andnud. Kui lihteri veos peab olema ära antud, kõik või osa, Soulina reidil, siis lihteri peremees peab andma Art 91 nimetatud tunnistuse sadama kaptenile, kellelt ta saab vastu läbipääsuloa.

Artikkel XCIII.

Eeskirjad, millised on sätestatud selles jäos kohalike lihterite suhtes, laienevad ka rannalähedase kauba-ümberlaadimise laevadele kogu nende Soulina sadamas või Soulina reidil oleku ajal. Kuid aurulaevad ja lamepraamid ei allutata, tagasi tulekul ülalpool Art. 89 nimetatud ülevaatusse, kui vaid üks osalevatest pooltest seda pettuse kahtluse tõttu ei nõua.

IV Peatükk.

Spetsiaalsed reeglid halva ilma puhuks.

Artikkel XCIV.

Kui laev on sunnitud halva ilma tõttu Soulina reidilt lahkuma, jättes kogu veose või selle osa lihterile, siis selle viimase kipper naaseb sadamasse ja jätab veose ajutiselt oma lihterile.

Artikkel XCV.

Kui eelnevas artiklis mainitud juhtumil, kergendatud laev kaheteistkümne päeva jooksul ei naasenu, siis lihteri kipperil lubatakse sadama kaptenilt paluda kauba mahalaadimise luba ning anda see selle, kellele peab, ja ta võib nõuda kokkulepitud lastiraha ((prahiraha)), just-nagu veos

oleks üle antud kergendatud laevale, kuid seda mingeid lisatasusid maksmata. Kui enne ülalmainitud tähtaja saabumist laev naaseb reidile, kuid uuesti lahkub, siis esimest tähtaega enam ei arvestata ja naasemise kuupäevast algab uute tähtaja arvestus.

V Peatükk.

Spetsiaalsed reeglid pettuste puhuks.

Artikkel XCVI.

Juhtumil, kui tekib kahtlus lihteri mahtuvuse või selle ebatäpse näitamise suhtes, on kaubalaeva kipperil õigus nõuda selle mahtuvuse kontrollimist spetsiaalse komisjoni poolt, milline määratakse, olenevalt kohast, kas Soulina sadama kapteni või Laevaliikluse Peainspektori poolt. Kontrollimise kulud langevad seda nõudnud kipperile, kuid kui leitakse tegelikult ka ebatäpsus või tunnistuse võltsimine, siis tasub kontrollimise kulud lihteri kipper.

Artikkel XCVII.

Kui kergendatud laeva kipper leiab aiendi kahtlustada tema poolt palgatud lihterit osa tema kauba varjamises, siis ta peab tegema sellest deklaratsiooni Soulina sadama kaptenile või Peainspektorile, kes võtavad neile spetsiaalse instruksiooniga ettekirjutatud meetmeid. Kui kahtlus osutub põhjendamatuks, siis uurimise teostamise kulud langevad kipperile, kes nõudis seda juurdlust.

Artikkel VI.

Selle reglemendi rikkumisest.

Peatükk I.

Rahatrahvide suuruse määramine.

§ 1. Jagu I, Soulina reidi ja sadama politsei reeglite rikkumine.

Artikkel XCVIII.

Igasuguste käesoleva Reglemendi Artikkel 5. teise punkti ja Artiklite 8, 10, 11, 14, 16, 19, 20, 21 ja 23 määruste rikkumise eest karistatakse süüdlast alates ühest kuni viie hollandi dukati suuruse rahatrahviga.

Kui mingi Doonaul asuva merelaeva, erandiks postiaurikud, rollis ((meeskonna nimekirjas)) ei ole käesoleva Reglemendi Artikkel XVII mainitud templit või on ainult üks või mitu juba kustutatud templit, siis selle kipperit trahvitakse vähemalt kümne, kuid mitte enama kui viiekümne dukatiga ((червонецъ)).

§ 2. Jäo II jõepolitsei määruste rikkumine.

Artikkel XCIX.

Igasuguste eeskirjade, millised on esitatud Artikkel 25 esimeses ja teises punktis ja Art. 27, 29, 31, 32, 33, 34, 36, 38, 39, 41 – 54 k.a., 56, 60, ja 65 rikkumise eest, karistatakse süüdlast rahatrahviga alates kolmest kuni kümne dukatiga ((десяти червонецъ)).

Igasuguse parve või metsaparvetuse juht ((conducteur, проводникъ)), sõites mööda Soulina

jõeharu süvisega, milline ületab mõõtu, milline on kirjutatud ette selle Reglemendi Artikkel 25 kolmanda punkti sätetega, allutatakse rahatrahvile, alates kümnest kuni viiekümne dukatiga.

Igasuguste eeskirjade rikkumise eest, millised on sätestatud Artikkel 64, tehakse rahatrahv alates kümnest kuni viiekümne dukatini, kui ballast oli ebaseaduslikult maha laaditud või vette visatud ja viis dukatit tuha või söejääkide Soulina jõesääres, reidil või kaldalähedastes vetes, kus oli vesi madalam kui 60 inglise jalga, väljaviskamise eest.

§. 3. III Jao, Toulcha sadama politseid puudutavate määruste rikkumine.

Artikkel C.

Reeglite, millised on sätestatud Artikkel 66, 67 ja 68 rikkumise eest karistatakse rahatrahviga ühest kuni viie dukatini.

§ 4. Jagu IV, lootse puudutavate määruste rikkumine.

Artikkel CI.

Igasuguste eeskirjade rikkumise eest, millised on sätestatud Artikkel 13 esimeses punktis või Art. 76 teises punktis, karistatakse süüdlast rahatrahviga alates viieteistkümnest kuni kolmekümne dukatini.

Igasugusugusest deklaratsiooni esitamisest keeldumisest, milline on kirjutatud ette Artikkel 71, või tahtliku, nii kipperi ku ka lootsi poolse ebatäpsuse eest sellistes deklaratsioonides, aga samuti igasuguse eeskirjade rikkumise eest, millised on sätestatud Artikkel 72., karistatakse süüdlast rahatrahviga alates viiest kuni kümne dukatiga.

Igasuguse riigi poolse esimese ja teise klassi lootsi, vanemlootsi või temna abiliste poolse käesoleva Reglemendi sätete või neile antud instruktsioonide rikkumise eest, kui sellise rikkumise eest ei ole määratletud spetsiaalset karistust, karistatakse süüdlast rahatrahviga millise ülemäär ei tohi ületada kolmekümnet dukatit.

§ . 5. V. Jaos, lihtereid puudutavate määruste rikkumisest.

CII.

Artikkelites 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92 ja 94 sätestatud reeglite rikkumise eest trahvitakse süüdlast viiest kuni kümne dukatiga.

§ 6. Solvamine ja vägivald.

CIII.

Igasuguse ametnike, kelle ülesandeks on laevasõidu politsei üle järeelvalve teostamine, nende ametikohuste täitmisel, solvamise eest, aga samuti nende ülemuste, kes nad ametisse määrasid, trahvitakse süüdlasi ühest kuni viie dukatini.

Vägivalla eest, millist kasutati politseiametnike vastu nende teenistuskohuste täitmisel võib rahatrahvi ülemäär tõusta kuni kolmekümne dukatini.

Peatükk II.

Trahvide rakendamist puudutavad eeskirjad.

Artikkel CIV.

Teistkordsel rikkumisel võib kõrgemat trahvimäära tõsta kahekordseks.

Rikkumist loetakse merelaevade kipperitele korduvaks, kui laev ei lahkunud esimese ja teise rikkumise vahelisel ajal Doonault.

Lihteri kipperitele ja lootsidele loetakse rikkumist korduvaks, kui see kordus ühe ja sama aasta kestel.

Artikkel CV.

Tahtmatult või halva ilma tõttu tekkinud rikkumiste eest ei trahvita.

Artikkel CVI.

Sõltumatult süüdlastele rahakaristuse määramisest võib olla nende suhtes vastavates kohtuasutustes algatatud tsiviilhagid nendele tekitatud kahju eest hüvituse saamiseks.

Artikkel CVII.

Kipper vastutab isiklikult tema laeva meeskonnaliikmete poolt tekitatud rikkumiste eest.

Artikkel CVIII.

Laevasõidu Peainspektori või Soulina sadama kapteni kohtualluvuses on käesoleva Reglemendi määruste rikkumise asjad, nende ametkonna piires ja nad lahendavad esimese instantsina trahvide määramisega seatud asju.

Kui rikkumine sooritati allavoolu sõites, siis Laevasõidu Peainspektori või Soulina sadama kapteni otsus saadetakse Soulinasse konsulaadi või kohalike võimude kantseleisse, millise ametkondlikus alluvuses süüdistatav on; kui aga rikkumine sooritatakse üles-voolu sõites, siis sadetaks trahvimise otsus selle sadama kaptenile, millisesse laev pidi sõitma; otsusest võib teatada ka süüdistatavale endale.

Artikkel CIX.

Osa summast, milline moodustub trahvidest, kuni sada dukatid aastas, arvestatakse abistamiskassalle, milline on asutatud puudust kannatavate lootside abistamiseks, aga ülejäänud laekub laevasõidumaksude kassasse, et seda kasutada Soulinas asutatud Meremeeste hospidali ülalpidamiseks.

Artikkel CX.

Kohtuotsuse suhtes võib appellatsiooni esitada kolme kuu jookul, lugedes selle väljakuulutamise päevast, kas Euroopa Komisjoni, või sega-kohtusse, kui selline Soulinas asutatakse. Appelatsiooni esitamise juhtumil peab trahv olema makstud Laevasõidu kassasse ja see peab seao olema broneeritud kuni asja lõplikku lahendamiseni. Otsus, milline Appellatsioonikohtus tehakse, on lõplik ning mingile edasikaebamisele ei kuulu. Appellatsiooni ei võeta vastu, kui kohtuotsuse väljakuulutamisest on möödunud kolm kuud ning seejärel pööratakse trahv lõplikult Laevasõidukassa kasuks.

Artikkel CXI.

See Reglement jõustub peale rahvusvahelise akti sõlmimist, millise järgi see on selle lisaks ja sellest päevast, milline sellele määratakse uue selle asja suhtes avaldatud Euroopa Komisjoni

väljaandes.

Sellest päevast peale lõppevad laevasõidu ja politsei 21 novembri 1864.a. ajutiste eeskirjade mõjud.

Lõppmäärus.

Artikkel CXII.

See Reglement, olles sama kuupäeva rahvusvahelise akti lisa, võib vajadusel olla Euroopa Komisjoni või selle rahvusvahelise võimu poolt, milline astub selle asemele Pariisi traktaadi Artikkel 17 määruste jõul, muudetud.

See juhtus Galatzis, 2 novembril 1865 aastal.

d'Offenberg. A. de Kremer.

Оффенбергъ. Ф.фонъ-Кремеръ.

A.de Engelhardt. J. Stokes. Strambio.

А. Энгельгардъ. И. Стокъ. Страмбио.

Saint-Pierre. Ahmet-Rassim.

Сень-Пьеръ. Ахметъ-Рассимъ.

Lisa B.

Tariif

Doonau suudmes võetavate maksude tariif.

Sissejuhatus.

Euroopa Doonau Komisjon ((La Commission Europeene du Danube, Европейская Дунайская Комиссия)) - , pidades silmas 30 märtsi 1856 aasta Pariisi traktaadi Artikkel 16 ((Prantsusmaaga sõlmitud traktadid 1822-1906.a. . va.1909 a. Kd-XV, lk 317)) sätte, millisega on otsustatud, et kulutused töödele, milliseid tehakse Doonau suudme ja seda ümbritseva mere osa puhastamiseks takistustest, millised raskendavad läbipääsu, samuti et asutada asutusi, millise eesmärgiks on tagada ja soodutada laevasõitu, peavad olema kaetud Komisjoni poolt kehtestatud kindlaksmääratud maksude võtmisega; ja seetõttu on kehtestatud ajutine 25 juuni 1860 aasta tariif ja 7. märtsil 1863 aastal ümbervaadatud tariif.

Pidades silmas, et Soulina jõeharus ettevõetud tööd on lõpetatud ja et nende kaudu on selle jõesängi süvendamisega kõrvaldatud takistused, milliseid laevad selles kohas kohtasid .

Et töödega, milliseid teostati jõesängis selle õgvendamisel ja puhastamisel, majaka sisseseadmisel St. Georgi jõeharu suudme juures, parandamised, millised on tehtud traktaadis mainitud hoonetes, Soulinas Meremeeste hospitali rajamisega, millises võetakse tasuta vastu haigeid ja mereõnnetustes kannatada saanud meremehi, samuti on tehtud laevasõidule märkimisväärseid mugavusi.

Et sellistel asjaoludel kõikide töödeks kulutatud summade katmiseks, aga ka väljaminekuteks, millised võivad tekkida rajatiste korrashoiuks ning võimalusel ka nende laiendamiseks, aga samuti mainitud asutuste ülalpidamiseks, on hädavajalik asendada ajutised praegu kehtiva tariifi otsused, alaliste otsustega.

Et kogemused on tõestanud, et laevasõidule on mugavam, et maksud, milliseid võetakse laevasõidutee korrastamiseks, oleksid ühendatud ühte kindlaksmääratud maksu koos majaka- ja lootsi-tasudega;

– kehtestab alljärgneva sisuga tariifi:

Artikkel I.

Iga purjelaev, milline võtab peale üle 30 tonni, väljudes Soulina sadamast, et suunduda merele ja millistel on deklaratsiooni järgi, enam kui üks-kolmandik oma täisveosest, peab tasuma

iga oma mahtuvuse tonni eest alalist laevasõidumaksu, millise suurus määratletakse alljärgneva tabeli järgi, arvestades laeva täismassi ja Soulina jõeharu suudme laevasõidutee sügavust. Laevad, millised sõidavad jões ülesvoolu, et mingis sise-sadamas võtta peale veos, peavad maksma maksu allpool esitatud tabeli järgi:

Tonnilt jõesuudme sügavuse põhjal võetava maksu suurus:

Laevad kandejõuga	Alla 10 jala		Vähemalt 10 ja mitte enam kui 11 jalga		Enam kui 11 kuni 12 jalga		Üle 12 ja kuni 13 jalga		Üle 13 ja kuni 14 jalga		Enam kui 14 ja kuni 15 jalga		Üle 15 jala.	
	F	c	F	c	F	c	F	c	F	c	F	c	F	c
Üle 30 ja alla 100 tonni.	0	80	0	80	0	80	0	80	0	80	0	80	0	80
Vähemalt 100 t -150 t.	1	05	1	55	2	05	2	05	2	05	2	05	2	05
Üle 150, kuni 200 t.	1	05	1	55	2	05	2	55	2	55	2	55	2	55
Üle 200, kuni 250 t.	1	05	1	55	2	05	2	55	2	80	2	80	2	80
Üle 250, kuni 300 t.	1	05	1	55	2	05	2	55	2	80	3	05	3	05
Üle 300 t.	1	05	1	55	2	05	2	55	2	80	3	05	3	30

Laevad, millised võtavad peale veose Soulina sadamas, tõusmata jões sellest sadamast kõrgemale, hakkavad tasuma ainult alljärgnevas tabelis määrateldud maksu:

Laevad kandejõuga	Alla 10 jala		Vähemalt 10 ja mitte enam kui 11 jalga		Enam kui 11 kuni 12 jalga		Üle 12 ja kuni 13 jalga		Üle 13 ja kuni 14 jalga		Enam kui 14 ja kuni 15 jalga		Üle 15 jala.	
	F	c	F	c	F	c	F	c	F	c	F	c	F	c
Üle 30 ja alla 100 tonni.	-	50	-	50	-	50	-	50	-	50	-	50	-	50
Vähemalt 100 t -150 t.	-	90	1	30	1	80	1	80	1	80	1	80	1	80
Üle 150, kuni 200 t.	-	90	1	30	1	80	2	15	2	15	2	15	2	15
Üle 200, kuni 250 t.	-	90	1	30	1	80	2	15	2	35	2	35	2	35
Üle 250, kuni 300 t.	-	90	1	30	1	80	2	15	2	35	2	55	2	55
Üle 300 t.	-	90	1	30	1	80	2	15	2	35	2	55	2	80
Üle 300 t laevad, millised ei saanud laevatee ebapiisava sügavuse tõttu kogu lasti peale võtta.	-	90	1	30	1	50	1	70	1	80	1	90	2	-

Artikkel II.

Aurikud, millised kuuluvad mingile ühiskondlikule asutusele, millised on spetsiaalselt ettenähtud reisijate veoks ja millised teostavad perioodilisi reise varem koostatud sõiduplaani järgi, hakkavad tasuma jõest väljasõidul kindlaksmääratud maksu 60 santiimi veeväljasurve tonni pealt, arvestamata seda, kas see on täis või pooltühi. Seda maksu hakatakse arvestama laeva puhta mahtuvuse järgi, milline on näidatud ära laevapaberites, s.t. arvestades kogukaalust maha masina ja kütuse kaalu.

Kui laevapaberites ei ole aurumasina ((mootori)) tonnide arvu ära näidatud, siis kogukaalust arvestatakse maha ratas-aurulaevalt 37 %, aga vindiga aurikult 32 %; see mahaarvestus tehakse eelneval veeväljasurve ümberarvutamisel registertonnideks, milline teostatakse kooskõlas alljärgnevalt Artikkel 14 sätestatu järgi. Need laevad vabastatakse jõe sõidul igasuguse maksu maksmisest.

Artikkel III.

Kõigilt auru-kaubalaevadelt, erandiks eelnevas artiklis mainitud, hakatakse võtma samasuguseid alalisi makse nagu purjelaevadelt, arvestades maha masina ja kütuse kaalu; selline mahaarvestus teostatakse mahtuvuse üldsuurusest eeskirjade järgi, milline on määratletud eelnevas artiklis.

Alalise maksu suurus, millist need laevad hakkavad tasuma igalt mahtuvuse tonnilt, hakatakse määratlema, kooskõlas ülalesitatud tabelitele, olenevalt sellest, kas nad tõusid või ei tõusnud mööda jõge Soulina sadamast kõrgemale ja tehes mahaarvamise, milline oli neile teha lubatud käesoleva artikli esimeses punktis.

Aurikud, millised ei mahu Artikkel II määratletud kategooriasse ja millised sõidavad mööda Doonaud, mõlemad otsad, ühe aasta kestel enam kui kaks korda, saavad hinnaalandust sisse- ja väljasõidu maksust nelikümmend protsenti igast nende poolt peale kaht esimest korda teostatud kaheksast sõidust kuni aasta lõpuni; kui aga reiside arv aastas hakkab ületama kümnet, siis iga sama aasta kümnet ületav reis saab hinnaalandust kuuskümmend protsenti.

Ei hakata reisiks lugema, milliseid nõutakse aurulaevadelt selleks, et nad saaksid kasutada ära mainitud allahindlust, nende reiside puhul milliseid nad teostavad nii jõkke sisenemisel, kui ka sealt väljudes, omades pardal täislastist alla kolmandiku veost.

Artikkel IV.

Kauba-purjelaevad ja -aurikud, peale Art. 2 nimetatud, millised sisenevad Soulina sadamasse, saabudes merelt ja omades oma lasti deklaratsioonis oma täislastist üle kolmandiku kaupa, hakkavad maksma jõkke sissesõidul ühe neljandiku, millisega on nad Art., 1 ja 3 järgi maksustatud jõest väljumisel. Seda väljasõidumaksu hakkavad laevad tasuma vaid jõest väljasõidul.

Mainitud laevadelt hakatakse võtma väljasõidul täis-maksu, milline on määratletud Art. 1 ja 3. sätetes, kui nad seejärel väljuvad jõest, omades pardal lastist alla veerandi.

Artikkel V.

Lihterid, millised on palgatud Soulina suudmest läbisõiduks maksu, millised on kehtestatud eelnevate artiklitega, maksnud laevade poolt, hakkavad tasuma iga nende poolt täis- või mittetäieliku lastiga sooritatud reisi eest vaid sellist maksu, milline on sätestatud alljärgnevalt, ja nimelt:

Lihterid, milliste kandejõud on 10 kuni 50 tonni – 6 franki.

Üle 50 t. kandejõuga, kuid mitte üle 100 tonni 8 franki.

Üle 100 t kandejõuga laevad 12 franki.

Artikkel VI.

Laevad, millised on ankrus Soulina reidil, et laadida lihterite abil peale või maha osa- või tervet lasti, kuid mis ei sisene sadamasse, ei kuulu maksustamisele ülalpool Art. 1, 3 ja 4 sätestatu põhjal. Nad hakkavad maksma, nende institutsioonide kasutamise kulude eest, millistest nad kasu saavad, ainult püsimummu, igalt laevalt sada franki Need mainitud laevadest, millised, kuigi nad sisenesid sadamasse, kuid ei teostanud seal mingeid sarnaseid kaubanduslikke operatsioone, milline kohustaks neid ülalpool Art. 1, 3 ja 4 sätestatud makse maksma, hakkavad tasuma, peale eelnevas artiklis määratletud muutumatu saja frangi suuruse maksu, veel majaka ja lootsi maksu 50 santiimi tonnilt. See maks võetakse, sadamast väljumisel, ainult ühekordselt.

Lihterid, millised on palgatud laevade lasti jõe suudmest läbiveoks, millised ei ole tasunud mingeid teisi makse, peale käesoleva artikliga kehtestatud, hakkavad tasuma, iga suudmest täis- või pooliku lastiga läbisõidu eest, alalist maksu, ühe frangi iga täislasti tonni kohta. Lihterid, milliseid kasutatakse ballasti mahalaadimiseks, vabastatakse igasugusest maksust.

Makse 50 santiimi ja 1 frank tonnilt, millistega on käesoleva artikli jõul maksustatud merelaevad ja lihterid, mida arvestatakse aurulaevade puhul puhta mahtuvuse järgi, kooskõlas Art. 2 sätestatud reeglitega.

Artikkel VII.

Parved ja metsaparvetused, millised ei ole mõõtmel pikkuses üle 100 ja laiuses üle 40 inglise jala, millised laskuvad puksiiris mööda Soulina jõeharu, hakkavad maksma suudmest väljasõidul alalist maksu 100 franki. Kõigilt parvedelt ja metsaparvetustelt, millised laskuvad ilma puksiirita mööda Soulina jõeharu, aga samuti neilt, milliste mõõtmed ületavad pikkuses 100 ja laiuses 40 inglise jala, hakatakse võtma maksu kolmsada franki.

Artikkel VIII.

Sõjalaevad on nii Soulina suudmest sisse- kui väljasõidul vabastatud igasugusest maksust. Samamoodi on vabastatud maksudest puksiir-laevad, kui neid ei kasutata lihterite asemel, et vedada osa nende poolt veetavate laevade lastist.

Artikkel IX.

Laevad, milliste kandejõud on üle 60 tonni ja mis sisenevad ja väljuvad Soulina sadamast, kuid millistel on pardal täislastist alla kolmandiku ja on seetõttu Art. 1, 3 ja 4 sätestatud maksust vabastatud, hakkavad tasuma sisenemisel majaka- ja lootsitasu tonnilt 50 santiimi. Seda-sama maksu hakkavad tasuma merelaevad, milliseid on juhuslikult kasutatud lihterite asemel, sõltumatult 1 frangisest maskust tonnile, milline on määratletud ülalpool Art. 6, kolmandas lõigus.

Merelaevad või lihterid, millised tulevad tormi eest Soulina sadamasse varju, samuti ka need, millised tulevad parandama kahjustusi saanud laeva ja veel need, millised mingi õnnetuse läbi on sunnitud otsima kaitset sadamas ja ei ole võimelised meresõitu jätkama, vabastatakse igasugusest maksust, kui nad vaid sõidavad tagasi merele, ilma, et oleksid sooritanud ühtki kaubandus-operatsiooni.

Artikkel X.

Eranditult kõik, nii purje- kui aurulaevad, millised tulevad merelt ja omavad oma täislastist üle kolmandiku ja sisenevad Soulina sadamasse et laadida mingi osa lastist maha, et seejärel sõita

mere kaudu teise sadamasse, hakkavad tasuma igalt oma mahtuvuse tonnilt ettenähtud alalist kahe frangilist maksu, kui suudme sügavus ületab 15 inglise jalga; kui sügavus on ainult 15 jalga või vähem, siis seda maksu vähendatakse proportsionaalselt nõnda, nagu see on määratletud käesoleva Tariifi Art. 1 sätetes, laevadele milliste veeväljasurve on üle 300 tonni, millised ei sõida jõge mööda üles ja milliseid läbipääsu sügavus ei lase täislastis laevu Soulina sadama territooriumile ümberlaadimisele sõita.

Seda püsimaksu hakatakse võtma ühelt-kolmandikult maksustamisele tulevalt laeva mahtuvuselt, kui Soulinas välja-laaditud kaupade hulk ei hakka ületama üht kolmandikku selle täielikult maksustamisele kuuluvat mahtuvust; ja kahest-kolmandikust mahtuvusest, kui mahalaaditu kogus ületab üht-kolmandikku, kuid ei hakka ületama mahtuvusest kaht-kolmandikku.

Kui aga see hakkab ületama kaht-kolmandikku, siis hakatakse maksu võtma Art. 1 ja 3 sätetest alustel. Kui aga laev, milline laadib Soulina sadamas lastist maha, käesolevas artiklis vaadeldaval juhtumil, vähem kui kaks-kolmandikku veosest, võtab seejärel samas sadamas peale kaupu, siis teda maksustatakse, peale temalt mahalaadimise eest võetav maksu, veel ühest neljandikust või kahest kolmandikust tasumisele kuuluvast selle mahtuvuse maksust.

Kui aga see ületab kaht-kolmandikku, siis tuleb maksu võtta alustel, millised on sätestatud ülalpool esitatud Art. 1 ja 3. Kui laev, milline laadib maha Soulinas, käesolevas artiklis käsitletud juhtumil, oma veosest vähem kui kaks-kolmandikku, võtab seejärel samas sadamas pardale kaubad, siis ta hakkab tasuma, peale temalt mahalaadimise eest võetava maksu, veel ühe neljandiku sellest maksust, millist hakatakse võtma ühelt kolmandikult või kahelt kolmandikult selle mahult maksmiseks ettenähtud maksust, vastavalt sellele, kas peale võetud kaupade kogus jääb alla ühe kolmandiku või siis ületab üht kolmandikku, kuid ei ületa laeva mahtuvusest kaht-kolmandikku.

Artikkel XI.

Eelnevate artiklitega kehtestatud maksud sisaldavad eneses:

Maksu, millisega koormatakse laevu, et katta Euroopa Komisjoni poolt teostatud rajatiste ning teiste paranduste kulused.

Maksud, millised eksisteerivad käesoleval ajal majakate, millised moodustavad Doonau suudme valgustamise süsteemi, ülalpidamiseks.

Lõivud, millised on määratud kulude katmiseks, millised on vajalikud Soulina läbipääsu lootside üksuse ülalpidamiseks, aga samuti teiste asutuste kulude katmiseks, millised on asutatud laevasõidu mugavuse parandamiseks.

Sõltumatult nenist maevadelt võetavatelt maksudest, ei hakata võtma mitte mingeid makse, peale jõe-lootside maksmise, kellele nad peavad laskumisel tasuma kooskõlas aljärgneva artikliga.

Artikkel XII.

Purjelaevad, millised kannavad üle 60 tonni, tõustes mööda jõge Soulina sadamast kõrgemale, aga samuti parved ja metsaparvetused, hakkavad tasuma jõest väljasõidul lootsi poolse saatmise eest laskumisel kohustuslikku muutumatut maksu, milline on määratletud järgnevalt esitatud viisil:

Saatmise eest Galatzist, või mingist teisest sadamast, milline asub mainitud kohast kõrgemal, kuni Soulinasse, 120 franki.

Saatmise eest alates Renist ja Ismailist Soulinasse, 10 franki ((cent francs)).

Ja saates Toulchast kuni Soulinasse 72 franki.

Seda maksu hakatakse vähendama poolele aurikute puhul. Aurikud, milliseid mainitakse ülalpool Art. II, võivad olla vabastatud sellest maksust, kui neil olev loots omab teise järgu lootsi tunnistust.

Mis aga puudutab lootsi poolset laevade juhtimist mööda jõge üles, milline jäetakse täiesti nende äranägemise järgi otsustada, sis selle eest arvestatakse lootsile tasu vastastikusel kokkuleppel

ja seda peab temale tasuma vahetult juhitava laeva kipper.

Artikkel XIII.

Maksud peavad olema makstud ametnikule, kellele on tehtud ülesandeks Soulina sadama kassa juhtimine ja kes hakkab selle vastu andma kviitungeid. Maksude vastuvõtmise kontoris peab kogu aeg olema ülesriputatud Alam-Doonaul kasutusel oleva raha frankideks ümberarvestamise tabelid. See tabel peab kindlaksmääratud ajal olema ümbervaadatud.

Maksud, milliste võtmise või arvestuse õigsuse suhtes esitatakse maksjate poolne vaie, peavad olema antud hoiule laevasõidukassasse. Ära makstud makude kogu või selle osa tagasinõuded tuleb esitada Euroopa Komisjoni või sellele rahvausvahelisele võimule, milline astub tema asemele: mnad peavad olema deklareeritud kirjalikult kolme kuu kestel peale maksu maksmist või nende hoiule andmist, kartes vastasel juhul sellise nõude esitamise õiguse kaotust.

Artikkel XIV.

Mahtvuse tonni all hakatakse mõistma inglise registertonna. Laev mahtvust hakatakse määratlema selle laevapaberite järgi. Tonnide ümberarvestust, milliseid kasutatakse erinevates riikides inglise mõõdule, teostatakse tabelite alusel, milline on lisatud käesolevale Tariifile.

Artikkel XV.

Laevad, millised sõidavad Doonaul ilma laeva mahtvust näitavate dokumentideta, allutatakse, vaid sel eesmärgil, et määratlema käesoleva tariifi järgi laevasõidu maksu, kahe eksperdi poolsele, sadamakapteni järelevalve all ja vastava konsulaarosakonna osalusel, ligikaudsele väljaarvutamisele; ametnikule, kes juhatab laevasõidukassat, tehakse ettepank viibida selle juures või saata enda asemel volitatud isik.

Samamoodi hakatakse käituma ka neil juhtudel, kui laevapaberites on andmed mahtvuse kohta ilmselgelt väärad või kui laeva veose hulga väljaarvestamise suhtes tekkinud vaidluste puhul, juhtudel, millised on sätestatud ülalpool Art 1 ja 4. Laeva mahtvuse mõõtmist teostatakse laevadokumentide puudumisel, antud laeva kulude ja kirjadega; aga samuti neil juhtudel kui ekspertide poolsele kontrollil avastatakse enam kui 5 tonnine liig, mahtvusega võrreldes, millist näidatakse laeva dokumentides, või kui osutub vastupidiselt kipperi või laevaomaniku deklaratsioonile, et laeval on üle ühe kolmandiku täislastist; vastasel juhtumil tasub kontrollimise kulud laevasõidukassa. Väljaarvutamise suhtes ei saa mitte mingil juhtumil appellatsiooni ega kaebust esitada.

Artikkel XVI.

Sügavused, millistele vastavalt määratletakse käesoleva Tariifi järgi maksud, mõõdetakse Soulina suudmemadalal, inglise jalgades. Sügavust hakatakse mõõtma vastutava inseneri, kes juhatab suudme parandamise töid, juhtimisel ja vastutusel ja saadud tulemused riputatakse üles laevasõidukassa kontori seinal ja sadama kapteni kantseleis. Kui mere seisundi tõttu ei saa sügavust mõõta, siis maksude võtmist jätkatakse viimati teostatud mõõtmiste saadud andmete järgi.

Laevadelt ei tohi võtta väljasõidumaksule mitte mingit lisamaksu, aga samuti, erandiks ettenähtud viisil tõestatud mõõtmisvea juhtum, ei saa nõuda laevasõidukassalt ei täielikku ega ka osalist maksude tagasi maksmist, erinevuse puhul, nii suur kui see ka ei olnud, laeva sisenemisel eksisteerinud suudme sügavuse ja selle vahel, milline võeti arvestuse aluseks maksude maksmisel.

Artikkel XVII.

Igasugune laev, metsaparvetus või parv, millised mingil viisil püüdsid üldse või osalt kõrvale

kalduda käesoleva Tariifiga määratletud maksu maksmisest, saab karistatud, peale neile eelnevalt ettenähtud maksu tasumist, veel rahalise karistusega, selle maksu neljakordse summaga. Kui laeva mahtuvuse näit laevadokumentides või deklaratsioon Soulinas koormatud või maha laaditud kaupade hulga kohta, ülalpool Artikkel X näidatud, hakkavad näima valed, siis võib olla teostatud, korras, milline on sätestatud Artikkel XV, laeva mahtuvuse, või sellele peale- või maha – laaditud kauba hulga või mahtuvuse kontrolli võrreldes selle täismahtuvusega. Kohtuotsus rahalise karistuse väljanõudmise suhtes teostatakse, esimese instantsi korras Soulina sadama kapteni poolt ja kuulutatakse süüdi mõistetud isikule välja isiklikult või siis Soulinas asuvatele selle konsulaar või kohalikele võimudele, milliste ametkondlikus alluvuses ta on.

Apellatsioonid selliste kohtuotsuste vastu peavad olema esitatud Euroopa Komisjonile või sellele rahvusvahelisele võimule, milline astub selle asemele. Ta peab olema antud kolme kuu jooksul koos selgitusega, kartes vastasel juhtumil selle kehtetuks muutumisega.

Asjaajamise kord määratletakse hiljem, spetsiaalsete otsustega. Kohtuotsused edasisele appelleerimisele ja kaebamisele ei kuulu.

Sadama kapteni trahvi väljanõudmise otsused kuuluvad, vaatamata esitatud appellatsioonile täitmisele; aga appellatsiooni esitamise puhul, sissemakstud trahvi summa antakse üle hoiule laevasõidukassale. Trahvi summa, milline on lõplikult kinnitatud, antakse mainitud kassale ja see määratakse meremeeste hospitali kulude katmiseks.

Artikkel XVIII.

Doonau suudmetes seisvate sõjalaevade ülematele, kooskõlas Pariisi traktaadi Artikkel XIX sätetega, tehakse ülesandeks selle Tariifi alusel nende riigi või siis nendelt laevadelt, kelle lipp on usaldatud nende kaitsele traktaatide või eksisteerivate tavade jõul, või siis üldise või spetsiaalse volituse jõul, võetavate maksude ja lõplikult kinnitatud trahvide väljanõudmisel teha koostööd.

Sõjalaevad peavad olema kaasatud Soulina kapteni vahendusel, ametniku nõudmisel, kellele on tehtud ülesandeks laevasõidu kassa juhtimine. Juhtumil, kui kohapeal sõjalaeva, millisel on õigus süüdi olevat laeva sundida, ei ole, peab sadama kapten pöörduma koostöö palvega Soulinas seisva Türgi sõjalaeva poole.

Artikkel XIX.

7 märtsi 1863 Ajutise tariifi rakendamine lõppeb ja käesolev Tariif astub jõusse peale rahvusvahelise akti ratifitseerimist, millisele see on lisaks ja päevast, milline määratletakse spetsiaalses väljaandes, milline peab selle asja suhtes järgnema Euroopa Komisjonilt.

See juhtus Galatzis, 2 novembril 1865 aastal.

d'Offenberg.	A. de Kremer.	Офенбергъ.	А. Фонъ Кремеръ.
Ed. Engelhardt.	J. Stokes. Strambio.	Эд. Энгельгардъ.	Дж. Стоксъ. Страмбио.
Saint-Pierre.	Ahmet-Rassim.	Сень-Пьеръ.	Ахметъ-Рассимъ.

Tabel.

Inglise registertoni suhe mõõtdudes, milliseid kasutatakse teistes riikides merelaevade mahtuvuse mõõtmisel.

Laevad	Kordaja, millisega peab iga riigi mõõtu korrutama.	Kordaja, millisega peab iga riigi mõõtu korrutama.	Märkused.
	Tonnid	Lastid	

Austria	0,82	--	1 inglise tonn = 61 ^{53/100} konstantinoopoli tonni
Prantsusmaa	1.-	--	
Itaalia	0,89	--	
Türgi	--	--	
Preisimaa	0,98	1,50	
Venemaa	1,08	1,89	
Ameerika (Ühendriigid)	1.-	--	
Belgia	0,95	1,81	
Breemen	--	1,89	
Taani	1.02	1,96	
Hispaania	1.-	--	
Kreeka	0,76	--	
Hamburg	--	2,77	
Hannovre	0,98	2,25	
Holland	0,89	1,75	
Lüübek	--	1,89	
Meklenburg	1,09	2,44	
Norra	0,98	2,08	
Oldenburg	0,96	1,50	
Ühendatud Vürstiriigid	1.-	--	1 inglise tonn = 48 ^{2/100} Galatz kilo
Rootsi	1,02	1,98	3 ^{1/100} Braila kilo

Galatz, 2 november 1865 aasta.

Nr. 161.

((Sk. tekst.))

1866.a. 28 jaanuar (9 veebruar) - Posti konventsioon, mis on sõlmitud Viinis.

T. M. Ülevenemaaline Keiser Poola Kuningas jne. jne. ja Tema Majesteet Austria Keiser, Ungari ja Böömima Kuningas jne., jne., olles aiendatud ühesugusest soovist korraldada aja nõudmistele ja vastastikulisusele vastavalt Nende mõlemate riikide vahelised posti-suhted, otsustasid omavahel sõlmida postilepingu ja sellel eesmärgil nimetasid oma volinikeks:

T. M. Ülevenemaaline Keiser, Poola Kuningas jne., jne., - Oma Kindral-adjudandi, kindralleitnandi ja erakorralise saadiku ning täievolilise ministri Austria Keiserliku õukonna juures – krahv Ernst von Stackelbergi ((Эрнста Штакельберга)),

aga T. M. Austria Keiser, Ungari ja Böömimaa Kuningas jne., jne., - Oma Feldmaršal-Leitnandi, Salanõuniku ja Kammerhärri, Keiserliku õukonna ministri ja välisministri – krahv Alexander Mensdorff-Pouilly ((Александра Менсдорфа Пульси)),

kes, peale oma volikirjade vahetamist, millised leiti heas ja ettenähtud vormis olevateks, leppisid kokku alljärgnevatel artiklites:

Artikkel I.

Vene-Keiserlikkude ja Austria-Keiserlike postiasutuste vahel hakatakse teostama õiget kirjade- ja pakkide korrespondentsi saatmist, tegemata vahet sellel, kas need puudutavad nende kahe riigi vastastikuseid suhteid või liiguvad transiidi korras ühe või teise, või siis ka mõlemate lepinguliste riikide valdustest läbi.

Artikkel II.

Käesolevas lepingus kasutatava väljendi „Venemaa Postiametkond või Venemaa“ peab mõistma kõiki Venemaa Keisririigi, arvates siia hulka ka temast lahutamatu Poola Kuningriigi ja Sooma Suurvürstiriigi postiasutusi. Aga väljendi „Austria Postiametkond“ tuleb mõista kõiki Austria Keisririigi ja Lichtensteini Vürstiriigi postiasutusi, milliseid peetakse üle Austria Valitsuse poolt.

Artikkel III.

Käesoleva lepingu määrused millised puudutavad Venemaa ja Austria postiasutuste vahelisi suhteid, laienevad ühtmoodi ka Venemaa suhetele kõigi valdustega, millised moodustavad Saksamaa Postiliidu, kui vaid neid suhteid teostatakse Austria postiasutuste kaudu, erandiks üldisest reeglist, millised on selgitatud allpool Artikkel XIX sätetes. Austria Postivalitsus võtab enesele kõikide arvestuste ja rahade maksmise teiste Saksamaa Postiliidu Valitsuste nimel korrespondentsi eest, millist saadetakse Austria postiasutuste vahendusel Venemaa ja Saksamaa Postiliidu vahel.

Artikkel IV.

Vastastikune koppespondentsi saatmine peab olema teostatud peamiselt eksisteerivate maiste postiteede kaudu. Kui aga osutub võimalikuks kasutada korrespondentsi saatmisel ära eraseltside aurikuid, millised peavad ühendust Austria ja Venemaa sadamate vahel, siis vastastikused Postivalitsused astuvad selles suhtes spetsiaalsetesse lepingutesse.

Artikkel V.

Korrespondentsi edasisaatmist teostatakse: a) vahetult mööda maismaad, s.t. Venemaa ja Austris piiri-postijaamade vahel; või, b) mööda maismaad transiidi korras läbi vahepealsete valduste; või c) mööda merd, olenevalt asjaoludest.

Korrespondentsi vahetamist hakatakse teostama mööda raudteid ja ka tavaliste postiteede kaudu mõlemate riikide piiridel, alustel, millised on üksikasjalikult lepitud kokku järgnevas artiklis. Vahetu kirjaliku korrespondentsi maismaad pidi saatmine toimub kas ühekaupa Preisimaa Postivalitsusele üleandmise teel või siis suletud Austria-Venemaa posti-pakkides transiidi korras läbi Preisimaa.

Aga kui hiljem osutuks mugavaks pakki-korrespondentsi, transiidi korras, üleandmine vahepealsele Postivalitsusele, siis selleks antakse Venemaa ja Austria Postivalitsusele võimalus astuda omavahel kokkuleppese. Mööda merd võib esmakordselt saata vaid kirjalikku korrespondentsi, merd mööda saatmise kulud tasutakse Austria Postivalitsuse poolt, kui seda teostatakse Austria laevadel ja Venemaa Postivalitsuse poolt, kui seda toimetatakse edasi Venemaa laevadel.

Artikkel VI.

Postisuhete aluseks võetakse järgmised põhimõtted:

a) Eelistatult peab hoolitsema edasiveo kiirendamise, posti ärasaatmise sageduse suurendamise ning toimingute võimalikult täpse teostamise eest.

b) Korrespondentsi veoks kasutatakse vajadusel mõlemaid riike ühendavatel raudteedel reisironge. Kui kirjaliku korrespondentsi saatmiseks määratakse üldse raudteel iga päev üks rong, siis selle rongi hilinemisel toimub posti edasisaatmine esimese pärisuunalise rongiga ja ka sellele järgneva rongiga, milline oma kiiruse poolest vastab sellele eesmärgile. Raske posti vedu peab

edaspidi, kuni spetsiaalsete korralduste tegemiseni, toimuma mööda neid-samu teid, üldiselt kord päevas; tulevikus võib selle saatmine olla muudetud, kasvanud vajaduste tõttu, sagedamaks.

c) Postiasutused, millised asuvad tavaliste vastastikuste piiride lähedaste teede ääres, peavad olema arendatud ja rohkendatud spetsiaalsete kokkulepete alusel, millised sõlmitakse Venemaa ja Austria Postivalitsuste vahel.

d) Iga Postivalitsus peab hoolitsema posti täpse ja õigeaegse kohaletoometamise eest kuni esimese piiri-postijaamani ja võtab kõik selle kohaletoometamise kulud enda kanda. Aga kui mõlemad Postivalitsused tunnistavad kasulikuks anda ühele ja samale kontraagendile posti veo mõlemal piirijaamade vahelisel teekonnal, siis selle veo kulud jagatakse nende vahel pooleks. Sama-moodi, mõlemad Postivalitsused jätavad teineteisele õiguse samade ekipaažide ja konduktoritega, millised on vajalikud posti veoks ühel marsuudil, kasutamist tagasiteel, seda sellise hüvituse eest, milline määratletakse vastastikusel kokkuleppel.

e) Posti-korrespondentsi raudteedel veo eeskirjade koostamisel tuleb samuti arvestada mõlemates riikides eksisteerivaid raudteede juhtimise seadusi ning eeskirju ning ka riikidevahelisi lepinguid millised puudutavad raudteede ehitust ning ekspluateerimist.

f) Vastastikused Postivalitsused määratlevad, milliseid postiasutusi tuleb lugeda piiri-postijaamadeks.

Nad lepivad omavahel kokku ka korrespondentsi edastamise korras ning vormis ja rakendavad kõik jõud, et postisaadetiste peatus piiril, et teostada tollikontrolli, oleks võimalikult lühiaegne.

g) Vajalik hulk kohvreid, kotte, postipaunu, taskukelli ja teised posti teekonnal vajaminevad abivahendid soetatakse kas iga postivalitsuse kulude ja kirjadega, kõigil tema ametkonda kuuluvatel postiteedel või siis vastastikku kahe-peale, neil teedel, kus nii on mugavam.

h) Reisija koha ja nende ülekaalulise pagazi eest võtab iga Postivalitsus tasu oma taksi järgi kuni piiripostijaamani. Pagazi veo soodushinna määrab iga Postivalitsus oma ametkonda kuuluval distantsil. Selles suhtes tuleb taksid puhul arvestada nende võimaliku ühtlustamisega.

i) Riigi postiamet ja selle juurde kuuluvad lisaekipaazid, aga samuti tühjalt naasevad posti-ekipaazid ja hobused, vabastatakse vastastikuselt tee-, silla-, trasside, praamide- ja teistest maksudest.

Artikkel VII.

Vastastikustele Postivalitsustele jäetakse õigus muutuva nõudluse puhul määrata, iga kord eelneval kokkuleppel, nimelt milliste Vene ja Austria postiasutustega ja postivagunitega, millises mahus ja kui tihti, võib leida aset otsene mööda maad ja merd veetava kirja- ja pakikorrespondentsi registrite vahetus (Art. 5).

Kirja- ja pakikorrespondentsi suhtes, millised saadetakse Venemaa kubermangudest Austria postiametkonda või tagasi, transiidi korras läbi kubermangude, millised on allutatud Poola Kuningriigi Asevalitsejale, kuni teise korralduseni, tuleb toimida järgmisel viisil:

Kirjalik korrespondents Venemaa ja Austria postiasutuste vahel saadetakse otse, mis läheb transiidi korras läbi Poola Kuningriigi, sihtkohta pakituna pitseeritud posti-pakkides. Tulevikus ainiti võimaldatakse, et kui see ei hakka olema postisuhete korra ja Venemaa ning Poola postiasutuste vahelise arvestuse vastane, mainitud suletud posti-pakkide otsesaatmine, edasi saatmiseks, asendada kirjaliku korrespondentsi ühekaupa üleandmisega Poola postiasutustele.

Paki-korrespondentsi hakatakse postiasutuste poolt Poola Kuningriigi postiasutustele edasi andma, et edasi saata Venemaa kubermangudesse või vastupidi, et saata edasi Austri apostiasutuste ametkonda koos spetsiaalsete registritega. Need registrid peavad olema koostatud Poola postiasutuste nimele; iga kord transiidi korras edasisaatmisele kuuluvad postisaadetised peavad olema kantud kõik ühte registrisse, kuigi nad olid aadresseeritud erinevatesse kohtadesse. Paki-saadetised suunatakse erinevatesse kohtadesse Poola Kuningriigis eneses, kandes need siis teise registrisse. Muideks, vastastikustele Postivalitsustele antakse võimalus oma äranägemise järgi ja vastastikusel kokkuleppel veelgi enam seda saatmise korda lihtsustada.

Silmas pidades registritesse kantud posti-pakkide vahetust koos kirjaliku-korrespondentsiga, pööratakse tähelepanu raudteedel liikuvate postivagunite tegevusringi laiendamisele, kuivõrd seda asja olemus lubab.

Artikkel VIII.

Vastastikuste postisuhete aluseks võetakse reegel: et alati tuleb posti saata edasi kõige kiiremat teed pidi; mitme ühesuguse liikumiskiirusega tee puhul, valitakse see, millise kaudu saatmine on klientidele odavam või milline annab korrespondentidele mingi teise soodustuse. Kuid kõigil juhtudel, kui korrespondent näitab kirja aadressil ära teatud saatmise marsuudi-viisi, siis on selle soovi täitmine kohustuslik ning see saadetakse ära tema juhiste järgi.

Et vältida korrespondentsi valesse kohta saatmist, koostatakse tabelid, milliste järgi üksikud postiasutused peavad neid edasi saatma. Kui aga rongide liikluses, või posti liikumises mööda raudteed tekib vaheaeg, mille tõttu tuli korrespondents-post ümber suunata, siis vastastikused Postivalitsused teatavad sellest teineteist õigeaegselt.

Artikkel IX.

Kirja-saadetiste hulka kuuluvad: liht- ja tähitud kirjad; panderollis trükised; ümbrikuta trükitud postkaardid; kaubanäidised ja proovid; ajalehed ja perioodilised väljaanded.

Kirja-saadetise kaal ei tohi ületada 250 grammi, milline vastab 19,5 Vene ja Saksa Tolliliidu 15 lothise kaalule; saadetavate kaubanäidiste-proovide kaal peab vastama mõlemate riikide tollieeskirjades määratletud piirangutele.

Paki-posti korrespondentsi suhtes vt. Art. 20 ja järgmiseid.

Artikkel X.

Venemaa ja Austria Postiametkonna postiasutuste vahelise saatmise kulud määratletakse järgmisel viisil:

I. Kirjade eest, milliseid saadetakse Venemaa ja Austria Keisririigi piiriäärsetesse provintsidesse, aga nimelt: Galiitsiasse, Bukoviinasse ja Ida-Sileesiasse:

a) kirjade eest, millised saadetakse Vene piiri-postijaamast või on aadresseeritud Venemaa piiri-postijaama: tervikmaks ühe frankeeritud kirja eest 10 uut kreutzerit.; maks mittefrankeeritud kirja eest 15 uut kreutzerit..

b) Kirjade eest, millised saadetakse igasugusest teisest Vene postiasutusest või millised on aadresseeritud igasugusesse teise Venemaa postiasutusse: koondtasu üksiku frankeeritud kirja eest 15 uut. Kreuzerit.; koondtasu üksiku frankeerimata kirja eest 20 uut kreutzerit.

II. Venemaa ja teiste Austria Postiliidu postiasutuste vahel saadetud kirjad, peale nende, milliseid mainitakse punkt I, aga samuti nende riikide vahel, millised kuuluvad Saksamaa Postiliitu, kelle korrespondents saadetakse Venemaale Austria postiasutuste kaudu: koondmaks üksiku frankeeritud kirja eest on 20 uut kreutzerit; koondmaks üksiku frankeerimata kirja eest on 30 uut kreutzerit.

Üksiku kirja normaal-kaaluks võetakse 15 grammi, milline vastab 1 ¼ vene kaalu lothile ja 1 Saksa Tolliliidu lothile. Kirja eest, millise kaal ületab 15 gr. ja on kuni 30 gr. kaasa-arvatud, võetakse kahekordset maksu, kirja eest, millise kaal on 30 kuni 45 grammini, k.a., kolmekordset, jne.; enam raskemate kirjade eest suureneb maks samasuguses proportsioonis. Ülalmainitud tasu võetakse sõltumatult sellest, millist teed edasisaatmine toimus. Saatjatele jäetakse õigus oma äranägemise järgi oma tavaliste kirjade frankeerimise või saata need frankeerimata. Ülalmainitud koondmaks jaotatakse pooleks Venemaa ja Austria-Keiserliku Postiameti vahel.

Kogu vastastikku Venemaa ja Austria postiasutuste vahel saadetava kirjaliku korrespondentsi eest teostatakse Austria ja Vene-, aga ka välismaal, maksu arvestusi ja makseid eranditult kuldenites ja Austria kreuzerites.

Venemaal on ülalmainitud koondmaks 10, 15, 20 ja 30 Austria kreuzerit, mida hakatakse võtma sealsetelt korrespondentidelt 7, 10, 14 ja 20 kopikat hõbedas.

Artikkel XI.

Kohaliku vastastikuste piiripostijaamade vahelise korrespondentsi koondmaks üksiku kirja eest on 5 kreuzerit, milline jaotatakse samamoodi Venemaa ja Austria Postivalitsuste vahel pooleks. Postisaatmise arvestusi ja makseid teostatakse kooskõlas Art. 10 sätetega.

Venemaal ülalmainitud üksiku kirja postisaatmisemaks hakkab olema 3 kop. hõbedas; suurema kaaluga kirja eest hakatakse võtma vastavalt Art. 10 sätetega, milline on arvestatud ümber Austria kreuzeritest Vene hõbekopikateks. Nendele postiasutustele, millistele on ükskord määratud see vähendatud taks, jääb see muutmata ja sellisel juhtumil, kui sellel nende vahelisel postiteel avati uusi postijaamu või teostati teisi muudatusi, millistel on mõju vastastikustele piiri-posti-suhetele.

Mittefrankeeritud kohaliku korrespondentsi eest mitte mingit lisa-postisaatmise-maksu ei võeta.

Artikkel XII.

Saatjatest sõltub, kas saata oma kirjad tähituna. Tähitud kirjad peavad olema frankeeritud. Nende eest võetakse seda-sama postisaatmisemaksu nagu ka lihtkirjade eest, kuid peale selle spetsiaalse maksu tähtkirja eest, 10 Austria kreuzerit, või 7 kopikat hõbedas, iga kirja eest, olenemata kaalust. Seda maksu võetakse eranditult selle Postivalitsuse poolt, millise ametkonnas kiri saatmiseks vastu võeti ja pööratakse täielikult tema kasuks.

Tähitud kirja saatjale antakse õigus märkida aadressi juures, et kirja kättesaamise eest tuleb temale allkiri saata; sellisel juhtumil mainitud allkiri peab olema viivitamatult saadetud sellesse kohta, kus see allkirja vastu kiri oli posti pandud, saatjalt kasseeritakse kirja postipanekul veel 10 Austria kreuzerit või 7 kopikat hõbedas, milline jääb samuti täiesti kirja saatnud Postivalitsuse kasuks. Allkirjalehe tagasisatmise eest mingit tasu ei nõuta.

Tähitud kirja kaotamise juhtumil see Postivalitsus, millise ametkonda see anti, on kohustatud saatjale tasuma, kohe kui kaotamise asi on välja uuritud, Austrias 21 kuldnat aga Venemaal 13 rubla hõbedas, makstes selle hüvituse selle Postivalitsuse arvelt, millise ametkonnas kiri kaotati. Hüvituse nõue tuleb esitada ühe aasta kestel, lugedes kirja posti panekust, vastasel juhtumil igasugune hüvituse nõudmise õigus kaob.

Tähitud kirjade aadressides, nagu ka lihtkirjade puhul, ei tohi selle väärtust märkida.

Artikkel XIII.

Panderollis lubatakse saata: ajalehed ja perioodilised väljaanded ja muud trükitud, litografeeritud, metall-graveeritud või teistel mehaanilistel viisidel paljundatud teosed, milliseid on mugav kirja-postisaadetistena saata, erandiks asjad, millised on paljundatud kopeerimismasinate või pressimise teel. Sarnaste saadetiste satmise eest, kaaluga kuni 40 grammi, k.a., milline vastab $3\frac{1}{4}$ Vene või $2\frac{1}{2}$ Saksa Postiliidu lothiga, võetakse ühesugust kirjasaatmismaksu ja selle kaalu suurenedes suurendatakse seda tasu progressiivselt ühesuguse maksuga iga 40 lisagrammi eest. See tasu jagatakse pooleks vastastikuste Postivalitsuste vahel. Selle maksu vastastikuse arvestamise ja maksmise suhtes toimitakse kooskõlas Art. 10 sätetega.

Austrias võetakse liht-panderolli saatmise eest 3 kreuzerit, kahekordselt ülekaalulise eest 5 kreuzerit, kolmekordselt 8 kreuzerit, neljakordselt 10 kreuzerit, viiekordselt 13 kreuzerit, kuuekordselt 15 kreuzerit.

Venemaal võetakse sellise saadetise saatmise eest 2 kop. hõbedas, kahekordse kaaluga 4 kop hõbedas, kolmekordse 6 kop. hõbedas, neljakordselt 7 kop. hõbedas, viiekordselt 9 kop hõbedas ja kuuekordselt, milline moodustab kõrgeima lubatud kaalu ((250 gr)) – 10 kop hõbedas.

Sellised saadetised peavad olema frankeeritud enne sihtkohta saatmist ja olema seotud

panderolli nõnda, et oleks selle sisu hästi näha. Neil, erandiks kättesaaja aadress ja saatja allkiri ning selle postipaneku koht ning kuupäev, ei tohi midagi käsitsi kirjutatud olla. Tekstide korrektuuri lehtedel võivad olla veel käsitsi kirjutatud korrektuuri-märgid. Panderollid, millised ei ole frankeeritud või on ebapiisavalt frankeeritud, ei kuulu mõlemate posti-ametkondade poolsele edasisaatmisele. Kuid sellest tehakse erand panderollidele, millised suunduvad Atlandiülestele postiringkondadesse või tulevad sealt, kui nende täielik frankeerimine on võimatu või ebamugav; frankeerimise puudumine või ebatäielikkus ei tohi olla nende edasisaatmisel takistuseks. Selliste saadetiste eest Venemaa ja Saksamaa postisaatmise maksu hakatakse samuti võtma alandatud taksi järgi, milline on kehtestatud panderollides saadetistele. Juhtudel, kui panderollis olev saadetus ei vasta ülalkirjeldatud tingimustele, millised puudutavad selle piiramist vaid trükistega, peab vastastikune edasisaatmine sellegi-poolsest olema teostatud; kuid neid hakatakse pidama mittefrankeeritud kirjade järku ja nende saatmise eest tuleb tasuda nendega ühesugust postisaatmismaksu.

Artikkel XIV.

Trükised ja teised Art. 13 selgitatud viisidel igasugused taasesitatud kuulutused, nagu näiteks kaubandus-ringkirjad, hinnakirjad jne. võivad olla edasi saadetud alandatud postisaatmise tasu eest ja ilma panderollita, kui ümbrikuta postkaarte.

Need kaardid ei tohi ületada sarnaste kirjade kaalu, millised võib, neid kokkumurdmata, asetada tavalisse kirjade pakki; samamoodi ei tohi nad olla ülemäära väikesed. Need postkaardid peavad olema trükitud tugevale, kartongile sarnanevale paberile. Neile ei tohi käsitsi, peale saaja aadressi, saatja allkirja ning saatmise koha ja kuupäeva, midagi kirjutada.

Kirjasaatmismaksuks määratakse 3 kreuzerit tk.; see peab olema tasutud saatja poolt ja raha jaotatakse mõlemate Postivalitsuste vahel pooleks. Vastastikuse tasaarvestuse suhtes tuleb toimida kooskõlas Art. 10 sätetega. Venemaal on ülalmainitud kirjasaatmis-maks 2 kop hõbedas. Venemaa Keiserlikud postiasutused hakkavad selliseid kaarte vastu võtma saatmiseks Austria posti-piirkonda ja kõikidesse maadesse, millised kuuluvad Saksamaa Postiliitu, kuhu Venemaalt saadetud korrespondents saadetakse edasi Austria Posti kaudu. Aga selliste kaartide Venemaale saatmiseks, esimest korda, võidakse vastu võtta vaid S-Peterburi, Moskvasse, Odessasse, Riiga ja teistesse suurtesse linnadesse minevad saadetised, seda kuni edasise korralduseni, kuni Venemaa Keiserlik Postivalitsus ei tunnista võimalikuks sellise korra enam laialdasemat rakendamist. Kaardid, millised ei ole täielikult frankeeritud või millised millegi poolsest ei vasta ülalpool esitatud tingimustele, vastastikusele edastamisele ei kuulu.

Artikkel XV.

Kauba proovid ja näidised kaaluga kuni 40 grammi ka., milline vastab $3\frac{1}{4}$ vene kaalu lothile ja $2\frac{1}{2}$ Saksa Tolliliidu kaalu lothile, maksustatakse ühesuguse postisaatmismaksuga. Suurema kaluga saadetiste pealt võetakse ühekordset postisaatmismaksu iga liigse 40 grammi pealt. See postisaatmismaks jaotatakse mõlemate Postivalitsuste vahel pooleks. Selle postisaatmismaksu vastastikuse arvestuse ja maksmise suhtes tuleb toimida kooskõlas Art. 10 sätetega. Venemaal ja Austrias hakatakse võtma kauba proovi ja näidiste eest samasugust postisaatmismaksu, nagu võetakse panderollina saates (Art 13).

Kauba proovid ja näidised peavad olema frankeeritud enne sihtkohta ja seotud panderolli või kuidagi teisiti, et ei oleks mingit kahtlust nende olemuses. Neil ei tohi olla mitte mingit müügihinda ja nad peavad vastama täielikult tingimustele, millised on sätestatud mõlemate riikide tollieeskirjades. Neile saadetistele ei tohi olla lisatud kirju ja neil ei tohi olla mingeid käsikirjalisi märkeid, peale saaja aadressi, vabriku-või kaubamärgi, saatja firma, numbrite ja hinna.

Kauba proovid või näidised, millised ei ole frankeeritud, või on ebapiisavalt frankeeritud, ei kuulu vastastikuste postiametkondade poolsele edastamisele. Aga sellest tehakse erand saadetistele proovide ja kaubanäidistega, millised on saadetud Atlanditagustest postiringkondadest või sealt

saadetutele, milliste täielik frankeerimine oli võimatu või ebamugav; nende frankeeringu puudumine või ebatäielik frankeering ei tohi nende edastamisel olla taksistuseks ja selliste saadetiste eest tuleb Venemaa ja Saksamaa postisaatmisemaksu arvestada samuti alandatud kursi järgi, milline on kehtestatud kauba proovidele ja näidistele. Juhtudel, kui saadetised ei vasta ülalsätetud tingimustele, millised piiravad nende sisu vaid kauba proovide ja näidistega, milliste edasisaatmine vastastikuste postiametkondade vahel ikkagi teostatakse, kuid nad loetakse sellistel juhtudel frankeerimata kirjade järku ja nende puhul tuleb maksta viimati mainitutele kehtestatud taksi järgi.

Artikkel XVI.

Venemaa Keiserlikule ja Austria Keiserliku Postivalitsustele antakse õigus astuda omavahel vahetutese kokkulepetesse panderollide saatmise tingimuste (Art. 13), lahtiste kaartide saatmise (Art 14) ja kauba-proovide ja -näidiste (Art 15) muutmise suhtes, millised võivad olla osutada vajalikeks muutuvates postisuhete nõudluste tingimustes. Kui aga muus osutus, et lahtiste kaartide saatmist ei saa Venemaa suhtes rakendada, siis selles asjas on mõlematel Postivalitsustel õigus astuda vastastikustese kokkulepetesse.

Artikkel XVII.

Tavaliste või tähitud kirjade saatmisel Austriasse või kõikidesse nendesse Saksamaa Liidu riikidesse, millistesse Venemaalt tulev korrespondents saadetakse Austria posti kaudu, saatjatele, kes asuvad Venemaal, jäetakse nõudeõigus, et kiri oleks sihtkohas antud aadressaadile kätte kulleri poolt, kui vaid kiri oli adresseeritud postiasutusse, s.t. kohta, kus postiasutus eksisteerib. Kulleriga kättetoimetamise nõudmine peab olema deklareeritud saatja poolt järgmises kirjes kirja välispinnal „durch Expressen zu bestellen“ või a remettre par expres (anda kätte kiirkäskjala poolt).

Sellise kirja saatja peab selle frankeerima ja maksma veel spetsiaalse tasu kiirkäskjalaga kättetoimetamise eest, mille eest eelnevalt määratakse 10 kop. hõbedas (15 kreuzerit), kuid see summa võib hiljem olla muudetud; see tasu laekub selle Postivalitsuse kasuks, millise ametkonda sihtkoht kuulub. Kirjad, millistel on nõudmine kiirkäskjalaga kättetoimetamiseks, saadetakse viivitamatult peale nende saabumist kättesaajale spetsiaalse kirjakandja poolt.

Samamoodi ka liht-kirjade saatmisel, millised on adresseeritud S-Peterburgi, Moskvasse, Odessasse, Riiga ja teistesse Venemaa suurtesse linnadesse, võivad saatjad nõuda nende kiirkäskjalaga kättetoimetamist. Sellise kirja eest sellises suunas, peale tavalise postisaatmisemaksu, võetakse spetsiaalset tasu 20 kreuzerit (14 kop. hõbedas), milline laekub Venemaa Keiserliku Postivalitsuse kasuks. Kõiges muus, nagu: kiirkäskjalaga saatmise nõudmise deklareerimise viisi, kohustusliku frankeerimise ja eelneva käskjalaga saatmise eest võetava lisatasu, selle tasu suuruse muutmise võimaluse ja nende viivitamatu edasikandmise suhtes, siis ülalesitatud eeskirjad laienevad ka kirjadele, millised on saadetud Venemaale. Kuid sellised kiirkäskjalaga kättetoimetamise nõudmisega kirjad, millised on adresseeritud Venemaale, ei saa olla „tähitud“ ((recommandirt sein, рекомендованы, e, заказной)).

Vastastikustele Postivalitsustele antakse käesolevas artiklis esitatud eeskirjade muutmise õigus, milline on tingitud kogemusest ja muutunud vajadustest; peale selle Venemaa Keiserlikule Postivalitsusele, kui ta selle korra rakendamisel kohtas mõjuvaid takistusi, antakse õigus nõuda, et Venemaale adresseeritud kirjade suhtes kirjet „kiirkulleriga kätte toimetada“ ei rakendata.

Artikkel XVIII.

Kirja satjad võivad oma kirjad-saadetised frankeerida kohapeal käibel olevate postmarkidega. Kui markide väärtusega, millised on kleebitud kirjasaadetisele, ei tasuta ära kogu sihtkohani vajalikku postisaatmisemaksu ja kui selle edasisaatmisele ei tule otse osutada Art. 13, 14 ja 15 määrustele või ka ei saa rakendada Art. 13 ja 15 sätestatud Atlanditaguseid postisaadetisi

puudutavalt soodutingimuste alla võttu, siis selline ebapiisavalt frankeeritud saadetis allutatakse makustamisele võrdselt mittefrankeeritud kirjadega, kuid võttes arvesse kleebitud markide väärtuse. Sellistel juhtudel saatev Postivalitsus paneb enda kasuks arvele kogu postisaatemaksu, milline arvestatakse temale justkui mittefrankeeritud kirjalt; postisaatemaksu osa, milline on tasutud markidega, seatakse nende samade arvestuste järgi endale võlana selle Postivalitsuse kasuks, kuhu saadeti läheb.

Kui kättesaajalt võetav postisaatmismaks hakkab olema alla 1 kreuzeri või 1 kopika, siis et ümmardada, võetakse 1 kreuzer või üks kopikas.

Kui aga kirjalikule saadetisele on kleebitud markide väärtus suurem kui vaja, siis saaja ei saa nõuda tagasi ülearu makstud postisaatmise maksu. See ülejääk, milline ületas ettenähtud tariifi, pööratakse sellistel juhtudel selle Postivalitsuse kasuks, millise ametkonnast kiri saadeti.

Artikkel XIX.

Spetsiaalsed ühekaupa transiidi korras ühe lepingulise Riigi kaudu või siis läbi mõlema, läbi kolmandast riigist tuleva või mineva korrespondentsi edasisaatmise tingimused, määratletakse Venemaa ja Austria Postivalitsuse vastastikuse kokkuleppega kooskõlas praegu eksisteerivate postikonventsioonidega või siis ka tulevikus kehtestatavate konventsioonidega.

Seejuures peab olema võetud reeglilik, et selliste kirjalike saadetiste Venemaa ja Austria, aga samuti Saksamaa Postiliidu kaudu edasisaatmise eest tuleb võtta sellist postisaatmisemaksu, milline on kehtestatud rahvusvahelisele korrespondentsile Art. 10, 13 ja 15 sätetega. Nii, näiteks, Austria ja Saksamaa transiidimaks üksiku frankeeritud kirja eest hakkab olema 10 kreuzerit, erandiks vaid mõned korrespondentsi liigid, millised on viidatud Venemaa Postivalitsusele, millele edaspidi kuni selle asja suhtes Saksamaa Postiliiduga avatud läbirääkimiste lõpuni jääb kehtima veel praegune transiit-maksu taks 15 kreuzerit üksiku frankeeritud kirja eest. Samadel tingimustel määratletakse transiitpostisaatmisemaks trükistega panderollidele ja kauba proovidele ja -näidistele.

Peale ülalmainitud transiitmaksu Postivalitsusele, milline teostas korrespondentsi transiidi korras edasisaatmist teistesse riikidesse, hakatakse tasuma veel välismaist postisaatmisemaksu, milline tuleneb tema lepingutest välismaiste Postivalitsustega. Selleks, et lihtsustada posti-takse ja et kergendada vastastikuseid tasaarvestusi, ülalmainitud postisaatmismaksud võivad olla ümmardatud keskmisele proportsionaalsele sihtotstarbele, millised võivad olla määratletud vastastikuste Postivalitsuste vastastikusel kokkuleppel.

Kui aga, seejärel, uute lepingutega sellistele välisriikide korrespondentsile arvestatav postisaatmisemaks, millised saadetakse kolmandasse riiki või vastupidi, oleks nõnda muudetud, et Venemaale eksisteeriv keskmine proportsionaalne sihtotstarve ei vastaks enam muudetud välismaisele taksile, siis sellisel juhul Venemaa ja Austria Postivalitsused hakkavad, vastastikusel kokkuleppel, kehtestama uusi keskmisi proportsionaalseid sihtotstarbeid.

Artikkel XX.

Venemaa Keiserlikule Postivalitsusele antakse õigus saata mitte-austria, Itaalia posti-ametkonda ja sealt saada Austria kaudu transiidi korras korrespondentsi suletud postipakkides.

Austria postikassale arvestatakse nende posti-pakkide eest transiidi-tasu:

40 uusi keezereid iga 30 gr. kirjade eest;

2 uut kreuzerit iga 40 gr. ajalehtede, trükiste, kauba- proovide ja -näidiste pealt.

Seda transiidi-tasu hakatakse arvestama korrespondentsi netokaalult ((arvestamata pakendit)). Saadetised kauba- proovide või -näidistega, et neid lubada saata transiidi korras alandatud taksi makstes 2 kreutzerit 40 gr eest, peavad vastama eeskirjadele, millised on sätestatud Art. 15. puudutavalt kauba- proove ja -näidiseid, milliseid saadetakse vastastikku Venemaa ja Austria vahel.

Artikkel XXI.

Paki-saadetiste hulka kuuluvad: kirjad, milliste aadressi juurde on märgitud teatud väärtus; kogu raha- ja pakikorrespondents, milliste juures on saatekirjad. Pakisaadetiste üleandmine, millised saadetakse ühest vastastikusest riigist teise, või ka transiidi korras edasi, hakkab esialgu olema teostatud ainult vahetul (Art. 5) paki-registrite vahetusel Vene ja Austria postiasutuste vahel (Art. 7).

Paki-korrespondentsi vastuvõtmise ja väljaandmise suhtes, tuleb juhendada igas riigis eksisteerivatest spetsiaalsetest eeskirjadest. Aga nii, nagu pakkide posti teel saatmine sõltub sihtkohtades eksisteerivatest spetsiaalsetest pakkidele kehtestatud reeglitest, nende olemuse, sisu, pakkeviisi jne. või siis saatedokumentide vormi, arvu jne puutuvalt, siis mõlemad Postivalitsused hakkavad pidevalt teatama teineteisele seda puudutavatest otsustest. Kui mingi vastastikustest piiri-postijaamadest temale postisaadetise üleandmisel, leiab selle pakkeviisi olevat edasisaatmiseks ebasobiva, siis sellele postiasutusele antakse õigus selliste pakkide edasisaatmiseks vastuvõtmiseks keeldumiseks seni, kuni selle saatnud postiasutus ei ole seda uuesti, vastavalt eeskirjadele, pakkinud. Vene postiasutused kaaluvad paki-korrespondentsi Vene kaalu, Austria Viini kaalu järgi.

Avansse lubatakse postiametkondade poolt teha vaid paki-korrespondentsi puhul, millised on saadetud Venemaa postiasutustesse ja seejuures ainult selliseid, millistega oleks tasutud saatekulud, komisjonitasud või tollimaksud, üldse kulud, millised esinevad vaid posti-pakkide puhul, millised on antud posti komisjonääride poolt; aga avanssi, millise tasuks kauba enese väärtus, vastastikustes postisuhetes ei lubata.

Artikkel XXII.

Posti-saadetistega, milliseid peavad kontrollima tollid, toimitakse tollieeskirjade kohaselt (Art. 8). Venemaa ja Austria Postivalitsused ei vastuta deklaratsioonide õigsuse eest. Kui pakk on antud posti ebaõige deklaratsiooniga, siis kõik tagajärjed ja seadusega määratletud karistused langevad paki posti andjale.

Kui pakk sisaldab eneses asju, milliste Venemaale vedu on tollieeskirjadega keelatud, kuid need on õieti tolli-deklaratsioonis esitatud, siis pakki ei konfiskeerita, vaid saadetakse ainult piirilt tagasi.

Artikkel XXIII.

Paki-saatmisemaks moodustatakse allesitatud maksetest:

A-Pakkide eest Austriasse või sealt tagasi:

1) Austria sise-postisaatmisemaksust saadetise vastuvõtnud postiasutusest vahemaa eest, kuni Austria piiripostijaamani; või ka vastupidi: vastavast Austria vastuvõtjast piiripostijaamast kuni sihtkohani Austria piirides, - taksi järgi, milline on kehtestatud Austria sisese paki-korrespondentsile;

2) Vene kaalurahadest, alates Vene-Austria piiripostijaamast kuni Venemaal asuva sihtkohani, või ka vastupidi: alates Venemaal asuvast saatekohast kuni Austria piiripostijaamani, taksi järgi, milline on kehtestatud Venemaa sisese pakikorrespondentsi saatmisele.

B. Pakkide eest, millised saadetakse Austria postiametkonna piires väljaspoole teistesse riikidesse, millised kuuluvad Saksamaa Postiliitu või tagasi:

1) Saksamaa liidulisest postisaatmisemaksust alates Postiliidu vastuvõtupunktist kuni Austria-Vene piiripostiasutuseni, või siis vastupidi, alates Austria-Vene piiripostiasutusest kuni sihtkohani Postiliidu piires – Postiliidu paakisaatmise taksi järgi.

Austria piiripostiasutusteks Saksamaa Postiliidu piiresse saadetavale pakikorrespondentsile, seni kuni seda asjaolude tõttu ei muudeta, on:

a) Szcakowa - kogu korrespondentsile, milline saadetakse üle Granica või Michalowice, mõlemaid teid pidi.

b) Brody – kogu korrespondents, milline läheb Tarnogrodi, Tomaszowi või Radziwilowi kaudu, mööda mõlemaid teekondi.

c)Bojan – kogu korrespondentsile, milline saadetakse Hussiatyni või Nowoselica kaudu, mööda mõlemaid teid.

2)Venemaa sise-kaalurahadest, nagu punktis A.2.

c)Pakkide eest välisriikidesse, millised ei kuulu Saksamaa Postiliitu, või vastupidi:

1)Välismaisest postisaatmisemaksust, milline laekub neist riikidest;

2)Austria või Saksamaa liidulisest postisaatmisemaksust alates Austria või Saksamaa Postiliidu postiringkonna piirist kuni Austria piiripostiasutuseni, millisest saadeti lähtus, või vastupidi, alates vastava Austria piiri-vastuvõtupostiasutusest, kuni Austria-Saksa Postiliidu postiringkonna piirini, taksi järgi, milline on kehtestatud pakkidele, millised lähevad välisriikidest Austriasse või Saksa Postiliitu või vastupidi;

3)Vene kaalurahadest, punkt A.2.

Artikkel XXIV.

Saadetiste eest, millise don antud Austria piiri-postiasutusse ja aadresseeritud edasi vastas asuvasse Vene piiri-postiasutusse, nagu ka saadetiste eest, millised on aadresseeritud ühte Austria piiri-postiasutusse, kuid milline ei ole antud vastas asuvasse Vene piiri-postiasutusse, võetakse Austria sise-postimaksu taksi järgi, milline on kehtestatud lühimaile vahemaale. Postisaadetiste eest, millised on antud Vene piiri-postiasutusse ja aadresseeritud edasi vastas asuvasse Austria piiripostiasutusse, nii pakkide eest, millised on aadresseeritud ühte Vene piiri-postiasutusse, kuid ei ole antud vastas asuvasse Austria piiripostiasutusse, võetakse Vene kaaluraha samuti taksi järgi, milline on määratud lühimale vahemaale.

Artikkel XXV.

Kohalike vastastikuste vastas asuvate piiripostiasutuste vaheliste paki-korrespondentsi suhtes kehtestatakse järgmised eeskirjad: frankeeritud kohalike paki-saadetiste saatmise eest Austria piiri-postiasutustest ja mittefrankeeritud kohaliku posti-saadetiste eest neisse kohtadesse arvestatakse tasu Austria sise-pakisaatmistaksi kõige madalaima lühimale kaugusele ettenähtud taksi järgi. Venemaa piiri-postiasutusest saadetud frankeeritud kohaliku postisaadetise ja mittefrankeeritud kohaliku pakisaadetise eest neisse kohtadesse arvestatakse kõige madalamat tasu Venemaa kõige lühima vahemaa suhtes sise-postisaatmise taksi järgi.

Kogu paki-korrespondentsi saatmise tulu jaotatakse vastastikuste Postivalitsuste vahel pooleks.

Artikkel XXVI.

Pakid, milliseid saadetakse Austriast ja Saksa Postiliidust Venemaale, või Venemaalt Austriasse ja Saksa Postiliitu, võivad olla: 1)mittefrankeeritud, või 2)frankeeritud kuni vastava piiripostiasutuseni, või siis 3)frankeeritud kuni sihtkohani.

Selleks, et võimalusel kergendada õiget frankeerimist kuni sihtkohani välismaal, vastastikused Postivalitsused saadavad teineteisele tariifide tabelid, millistes näidatakse ära saadetised, millised saadetakse tavaliselt suurte linnade vahel. Peale selle mõlemad Postivalitsused kirjutavad neile ametkondlikult alluvatele postiasutustele ette, et neil juhtudel, kui osutub võimatuks täiesti õieti arvestada välja pakisaatmistasu summat, oli saadetisele lisatud maksulipik, et saadeti oleks antud saajale kätte ilma mingi tema poole maksmiseta, aga maksmata pakisaatmistasu osa saaks, tasuta tagastatava frankeerimise lipiku alusel, siis saajalt välja nõutud. Punktid, millisteni võib olla Venemaalt välisriikidesse saadetud frankeeritud paki-korrespondents, millised ei kuulu Saksa Postiliitu ja seejuures frankeerimise lipikute rakendamise tase, määratletakse vastastikuste Postivalitsuste vahelise kokkuleppega.

Pakisaadetised välisriikidest, millised eikuulu Saksa Postiliitu, Venemaale, võivad olla mittefrankeeritud, või frankeeritud kuni Austria piiri paki vastuvõtu või saatmispostiasutuseni, või

on frankeeritud sihtkohani, kasutades seejuures, vajadusel, frankeerimise lipikut.

Artikkel XXVII.

Pakisaadetise kaotamise või kahjustamise juhtumil, iga Posti-Juhatus hakkab vastutama vastavalt selle asja suhtes kehtestatud eeskirjadele või millised kehtestatakse tulevikus igas riigis, vaid kuni selle üleandmiseni teisele postiasutusele, s.t. selles vahemikus, millises neist iga mainitud Postivalitsustest on kohustatud posti vedama; seejuures neist igäüks vastutab samuti oma ametnike ja teiste oma posti-teenistuse isikute kohusetunde, lohakuse ja hoolimatuse eest. Kui kaotamine või kahjustus juhtus väljaspool Austria postiringkonda, teise juhatuse ametkonnas, milline kuulub Saksa Postiliidule, siis vastutus selle eest määratletakse Saksa Postiliidus kohustuslike reeglitega.

Kui aga kaotus või kahjustus leiab aset Postivalitsuse ametkonnas, milline ei kuulu Saksa Postiliitu või paki-saadetise üleandmisel eraasutusele teises riigis., siis Austria Postivalitsus on kohustatud kasutama oma mõju hüvituse väljanõudmiseks ja nimelt selle avaldatud väärtuse suuruses, täpselt nii nagu, seda tehakse Austrias elavale saatjale.

Artikkel XXVIII.

Paki-postisaadetise vahetusel postiasutused arvestavad oma postisaatmisemaksu ja oma väljaminekuid Austria kuldnates ja kreuzerites, väärtuses (1 kulden =100 kreuzerit), aga Venemaa Postivalitsuse poolt arvestatakse kaalurahad hõbekopikates (100 kop = 1 rbl); Vene postiasutused, vastupidi, arvestavad oma kaalurahasid ja oma kulusid kopikates, aga Austria postisaatmisemaksu raha Austria kuldnates ja kereuzerites. Kui kaaluraha või postisaatmisemaksu võtmiseks on tarvis kreuzerid arvestada ümber hõbekopikateks või vastupidi, siis selline ümberarvestamine peab olema tehtud võimalikult täpselt, kooskõlas kursiga, milline on lepitud kokku üldarvestuse tegemiseks.

Artikkel XXIX.

Üldarvestus ((tasaarvestus)) Venemaa ja Austria Postivalitsuste vahel teostatakse aasta kvartalite kaupa: Venemaa poolt – Keisririigi jaoks S-Peterburi Peapostkontor, aga Poola Kuningriigile Varssavi Peapostkontor; aga Austria poolelt – Viinis asuv Teedevalitsuse Keskraamatupidamine. Arvestused koostatakse Austria vääringus ja seepärast arvestatakse Vene raha ümber Austria rahaks, lugedes 1 rbl võrdseks ühe Austria kuldna ja kuueteistkümne kreuzeriga.

Peale arvestuste lõpetamist teostatakse ka viivitamatult makse, ja nimelt: a)veksites S-Peterburi või Varssavi, olenevalt maksete sihtkohast, kui maksta tuleb Vene Postivalitsusele; b) vekslitega Viini, kui peab maksma Austria Postivalitsusele. Makse tegemise kulud tasub maksev pool.

Artikkel XXX.

T. M. Ülevenemaalise Keisri ja Vene Valitseva Õukonna liikmete korrespondents ühelt poolt ja T. M. Austria Keiseri ja Austria Keiserliku Õukonna liikmete vaheline korrespondents teiselt poolt, saadetakse tasuta. Venemaa polkude teenistuslik kirjavahetus nende Austria au-šeffide vahel, aga samuti Austria rügementide teenistuslik kirjavahetus nende Vene au-šeffidega, on samuti tasuta. Peale selle saadetakse tasuta eranditult riigiteenistuse asju puudutavat korrespondentsi vastastikuste riigiasutuste vahel. Iga tasuta saadetav kroonu kiri peab olema pitsatitud riigi pitsatiga ja aadressil, peale sihtkoha, et see on kroonu asjades saadetav kiri, peab olema märgitud ka selle riigiasutuse nimi, millisest see on saadetud.

Artikkel XXXI.

Mõlemad Postivalitsused hakkavad jälgima selle üle, et vastastikustes suhetes täidetakse vastastikuseid määrusi ja eeskirju, millised kaitsevad posti regaali. Rikkumistest, milliseid on sooritatud ühe riigi alamate poolt ja millised on avastatud teises riigis, hakatakse viivitamatult teatama vastavale Postivalitsusele, et käitutakse iga riigi seadustele vastavalt.

Artikkel XXXII.

Mõlemad Postivalitsused hakkavad rangelt jälgima selle üle, et postiametnikud, konduktorid, postiljonid ja postikandjad, asudes oma ametikohuste täitmisel teise riigi piires ei rikuks kohalikke tolli- ja maksu-eeskirju ega aitaks kaasa teiste poolseid rikkumisi.

Artikkel XXXIII.

Ajalehtede ja teiste perioodiliste väljaannete tellimisel Vene postiasutuste poolt Austria postiasutuste kaudu, või siis Austria postiasutuste poolt Venemaa postiasutuste kaudu, määratakse nende hinnad mitte kõrgemalt, millisega iga Postivalitsus neid ajalehti ja perioodilisi väljaandeid oma riigis kätte toimetab. Vastastikused Postivalitsused hakkavad teineteisele saatma sel eesmärgil ülalpool nimetatud alusel koostatud hinnakirju, tuues ära ka tellimise tingimused.

Ajalehtede ja ajakirjade tellimisi hakatakse vastu võtma järgmiste postiasutuste kaudu: Venemaa poolelt S-Peterburi, Moskva, Riia, Mitau, Wilna, Odessa ja Varssavi postiasutuste kaudu. Austria poolelt Viini, Lembergi ja Krakovi ekspeditsiooni kaudu.

Vastastikustele Postivalitsustele antakse õigus astuda kokkulepetesse, et määrata ka teisi kohti, kui seda hakkavad nõudma muutuvad asjaolud. Tähtaegade suhtes, millisteks hakatakse ette tellimusi vastu võtma, näidatakse kindlasti ära hinnakirjades. Ettetellimisi lühemateks perioodideks, kui on hinnakirjades näidatud, vastu ei võeta. Pikemaks tähtajaks võetakse tellimusi vastu sellise arvestusega, et see mitte mingil juhul ei ületaks kalendriaastat.

Venema ja Austria vahelist ajalehtede üle arvepidamist hakkavad teostama vastastikused Postivalitsused ja ajalehtede ekspeditsioonid, milliste kaudu ette telliti.

Tasutakse aasta kvartalite kaudu vekslites Viinis, viivitamatult peale tasaarvestuse tegemist. Veel teostatavate maksete suhtes teostatakse iga kvartal ettemakseid.

Käesoleva artikli tingimustega, aga ka Art. 13, ei piirata mitte mingil viisil mõlemate Valitsuste õigust keelata oma valdustes ära mainitud artiklites nimetatud asjade saatmise ja kättetoimetamise, kui need esemed ei vasta seadustele ja määrustele, millised seavad tingimused nende vedamisele ja levitamisele; aga samuti keelata üldse ära ajalehtede posti kaudu saatmise või väljaandmise.

Artikkel XXXIV.

Sõltumatult käesoleva konventsiooni Art. 13 ja 19 kokkulepitule, Venemaal väljaantavate ajalehtede ja perioodiliste väljaannete välismaale saatmisest panderollides alandatud postisaatmisemaksuga, antakse soovijatele, omal valikul tellida selliseid ajalehti Venemaa ajalehtede ekspeditsioonide kaudu või läbi Viinis asuva ekspeditsiooni. Seepärast Austria Keiserlik Postivalitsus saadab Vene Keiserlikule Postivalitsusele Venemaal väljaantud ajalehtede saatmise tariifi, aga samuti ta hakkab teavitama teda õigeaegselt kõigist tulevikus tehtavatest tariifi muudatustest.

Artikkel XXXV.

Ekstra-post, kullerid ja estafeti korras saadetakse kuni vastas piiripostijaama. Postivalitsused hakkavad teineteisele saatma neil eksisteerivad estafeti taksid. Iga Postivalitsus tasub estafeti eest, milline on saadetud temala ametkondlike postiasutuste poolt. Estafeti korras posti vedu tasutakse

üldarvestuse tegemisel. Asjade hinna deklareerimine milliseid saadetakse estafeti korras, ei ole lubatud. Estafeti korras saadetud saadetise kaotamisel makstakse samasugust hüvitust, nagu on määratletud tähtitud kirja kaotamise puhul (Art. 12).

Artikkel XXXVI.

Lisaks sellele konventsioonile Venemaa ja Austria Postivalitsused võtavad spetsiaalse lepingulise taotluse või vastastikuse kirjaliku kokkuleppega kõik vajalikud meetmed, et tagada konventsiooni artiklite ühesugune täitmine.

Artikkel XXXVII.

Käesolev konventsioon jõustub alates 1 märtsist (13 märtsist) 1866 aastal. Sellest ajast peale kaotavad kehtivuse kõigk määrused, millised olid mõlemate Postivalitsuste poolt varem kehtestatud.

Käesolev konventsioon on kohustuslik seni, kuni üks Kõrgetest lepingupooltest ei teata, aasta varem, teisele poolele oma soovist lõpetada selle kehtivus. See teatamine ei tohi olla teostatud teisiti, kui iga aasta 20 detsembriks (1. jaanuariks).

Artikkel XXXVIII.

Käesoleva konventsiooni ratifitseerimiskirjad peavad olema vahetatud nelja nädala kestel Viinis.

Selle kinnituseks jne. jne.

See juhtus Viinis, 28 jaanuaril (9 veebruaril) 1866.a.

(L.S.)Graf Ernst von Stackelberg. T(М.П.)Графъ Эрнстъ Штакельбергъ.

(L.S.)Alexander Graf Mensdorf-Pouilly. (М.П.)Графъ Александръ Менсдорфъ-Пулльи.

Ratifitseeritud Tema Keiserliku Majesteedi poolt S-Peterburis 12 veebruaril 1866.a.

Nr. 162.

1866.a. 3 (15) detsember. Otsused, millised puudutavad laevasõitu Pruthi jõel, mis on sõlmitud Venemaa, Austria ja Rumeenia vahel.

((pr.k tekst))

T. M. Ülevenemaalise Keisri Valitsus, T. K ja Apostelliku Majesteedi Valitsus ja Tema Hiilguse valitseva Ühendatud Vürstiriikide Vürsti Valitsus, soovides, kui kaldaäärsed naaberiigid, võtta vastu ühisel üksmeelel Pruth jõel laevasõidu eeskirjad ja sel eesmärgil leppisid kokku järgnevalt esitatud punktides:

1)((§ või Artikkel.)) Laevasõit kogu selles jõe osas, millises Pruth jõgi jookseb läbi Kõrgete lepingupoolte valduste või eraldab neid, hakkab olema täiesti vaba ja ei tohi olla kaubandusega tegelemiseks mingile lipule keelatud. Laevad ja nende ekipaažid hakkavad olema ühtmoodi kohustatud täpselt täitma laevasõidu eeskirju, millised selleks kehtestatakse, aga samuti seda kitsendavaid otsuseid, millised on sõlmitud käesoleva akti paragraafides.

2)Erandidult sellel eesmärgil, et katta jõel laevasõidu parandamise ning laevatamiseks korras hoiu kulusid, maksustatakse laevaliiklus proportsionaalse maksuga, millist hakatakse võtma Pruthi jõe suubumise kohas Doonausse. Peale selle ainsa maksu ei tohi mitte mingi nime või põhjenduse

all laevaliiklusele kehtestada, erandiks juhtumid, millised on sätestatud § 18.

3) Tooted ja kaubad, milliseid veetakse mööda Pruthi, hakkavad olema täiesti vabad igasugusest läbisõidu- või transiidimaksust.

4) Tolli-liinid hakkavad kõikjal järgima jõe kaldaid, ega ületa seda kusagil. Järelikult, laevad, parved jne., seni kuni nad laevasõiduteel sõidavad või seisavad ankrus jõesängis, on nad väljaspool igasugust tollide tegevust; kuid sellele vastupidiselt nad allutatakse igas kaldalähedases riigis kehtivatele väliskaubandust puudutavatele eeskirjadele, kui nad vaid silduvad ühele või teisele kaldale.

5) Selleks, et soodustada võimalikul viisil kaubanduse ja laevaliikluse, arengut võetakse jõepolitsei eeskirjadesse spetsiaalsed määrused, milliste eesmärgiks on mittelubada tolli-ametnikel teenistuslikel eesmärkidel laevasõitu takistada ega segada. Eriti peetakse silmas leevendusi, võimalust mööda, laevade vedamisel kõitega piki kallast.

6) Selleks, et soodutada kaubandust ja laevasõitu, suurendavad Valitsused samuti, kuivõrd seda lubavad kohalikud asjaolud, tolli-sadamate arvu, et kaupu välja- ja sisse-vedada.

7) Asutatakse alaline Segakomisjon, milline on moodustatud Venemaa, Austria ja Ühendatud Vürstiriikide saadikutest, et viia Pruthi jõgi laevasõiduks võimalikult heasse seisundisse ja et koostada laevasõidu akt, milline sisaldab määrusi jõepolitseist ning laevasõidu tariifist. Sellel rahvusvahelisel komisjonil on järgmised ülesanded: a) jõe sängis laevasõidu parandamiseks tehtavate tööde juhtimine ja teostamine; b) laevasõidu maksude, millised on nähtud ette jõe-sängi parandamise tööde teostamiseks ning selle rajatiste korrashoiu tagamiseks, tariifi koostamine ja rakendamine; c) jõepolitsei määrustiku koostamine; d) et jälgida jõe rajatiste korrashoidu ja et täidetakse kõiki ettekirjutusi.

8) Pruthi Segakomisjon hakkab valima, üldisel nõusolekul, kolmest seda moodustavast liikmest, inspektori, kellele tehakse ülesandeks:

a) jälgida jõe parandamise tööde teostamise üle, selleks, et seda tehtaks kooskõlas projektide, plaanide ja eelarvetega, millised on kinnitatud kolme Valitsuse poolt;

b) teostada ranget kontrolli Komisjoni poolt kehtestatud tariifi järgi maksude maksmise üle;

c) jälgida kõigi jõepolitsei määrustiku ettekirjutuste täpse täitmise üle;

d) jälgida jõel laevasõidu parandamiseks ehitatud rajatiste korrashoidu ning selleks vajalike tööde teostamise üle.

9) Inspektor hakkab täitma oma ametikohuseid kui alalise Komisjoni organ ja selle juhtimise all. Ta hakkab kandma rahvusvahelist iseloomu ning tema võim hakkab laienema eranditult kõigi lippude üle.

10) Inspektori ülalpidamise kulud kaetakse jõe laevasõidu tagamise üldiste kulude eelarvest.

11) Jõe voolusängi korrastamise tööd hakatakse teostama üldise kava alusel, milline on koostatud kogu voolusängi pikkuse suhtes, millises jõgi on laevatatav. See üldine kava, nagu ka kõik selle üksikud projektid, plaanid ja eelarved, peavad olema esitatud kinnitamiseks kolmele Valitsusele.

12) Pidades silmas juhuslikke ja ettenägematuud muudatusi, millistele on jõed tavaliselt allutatud, antakse Segakomisjonile õigus teha, tööde teostamise ajal ja kui tekib vajadus, siis ka teisejärgulise tähtsusega, jõe rajatiste projektide muudatusi. Seejuures, ainiti, on mõistetav, et Komisjon ei saa täielikult mingit osa tööst tühistada, ega väljuda eelarvelistest kuludest, ilma et selleks oleks antud kolme Valitsuse luba.

13) Kõik Segakomisjoni tööd, millised on teostatud ülalesitatud paragrahvides, peavad olema kõigi nende lisade ja juurdekuuluvaga, jääma eranditult Pruthi jõe laevasõidu vajadustele vastavaks ja nende sellist sihtotstarvet ei tohi mitte mingil ettekäändel ära muuta; selles suhtes peavad nad olema garanteeritud rahvusvahelise õigusega ja olema selle kaitse all. Alalisele Komisjonile, milline asutatakse § 7 määruste alusel, tehakse ülesandeks üksi, ilma igasuguse kõrvalise sekkumiseta, juhatada laevasõidu kasuks tehtavaid töid, jälgida nende toetamise ja säilitamise üle ja anda neile selline areng, millist võivad laevasõidu vajadused nõuda.

14) Valitsused, allkirjastades käesoleva akti, kohustuvad osutama Segakomisjonile ja selle

organitele igasugust abi ning kaastööd, milliseid nad võivad vajada tehniliste tööde teostamisel ja üldse kõiges, mis hakkab puudutama neile pandud ülesannete täitmist.

15)Jõe mõlemale kaldale peavad olema rajatud kõitega veo teed.

16)Edaspidi ei lubata rajada jõe ja selle kallaste lähedale veskeid, tamme, ega ka vesirattaid, ega ka muid rajatise, millised tõkestavad jõesäangi või segavad liikumist kõitega veo teel.

17)Jõe kummagil kaldal ei tohi lubada mingil kaubanduse- või laevasõidu ühingul, ega ka eraisikutel, rajada sildu, kaisid, trotuaare, sadamaid või muid sarnaseid rajatise, ilma, et varem oleks esitanud Sega-komisjonile nende jooniseid ja millised oleksid selle viimase poolt tunnustatud jõesõidu laevasõidu parandamiseks tehtavaid töid mitte milleski takistavad.

18)Kaldaäärsetele linna- ja külade ühingutele, millised soovivad oma kulude ja kirjadega ehitada rajatise, millised on kasulikud laevasõidule, sellised nagu kaid jne. - antakse õigus võtta vastavat tasu, milline peab igal juhtumil vastama täpselt osutatavale teenusele, ja milline võib olla nõutud ainult neilt laevadelt, millised soovivad seda teenust kasutada.

Sellel põhjendusel nõutava tasu suurus peab olema eelnevalt esitatud kinnitamiseks Segakomisjonile.

19)Erilised tingimused, millistel võivad toimuda suhtlemised mõlemate kallaste vahel, sildade ja praamide abil, peavad olema määratletud Sega-komisjoni poolt laevasõitu mitte takistavatena.

20)Kooskõlas käesoleva Akti § 2 ja 7 kehtestab Pruthi Segakomisjon laevasõidu tariifi, milline peab olema võetud Pruthi jõe suudmes jõesõidu parandamiseks tehtavate kulutuste katteks. See tariif, peale selle Valitsuste poolset kinnitamist, lisatakse käesolevale Aktile ja sellel peab olema samasugune jõud ja mõju, just-nagu see kuuluks selle Akti koosseisu.

21)Laevasõidumaksudest saadud tulu on nähtud ette: a)eelkõige ja eelistatavalt jõesõidu parandamiseks rajatiste juhtimiseks ja ülalpidamiseks ning ka nende lõpetamiseks; b)protsentide maksmiseks summadele, milliseid on kasutatud jõesõidu parandamiseks rajatistele; c)selle kapitali järkjärgulisele kustutamisele.

22)Peale kapitali kustutamist, milline on esialgu kasutatud ära jõesõidu parandamiseks rajatiste ehitamiseks ja pidades silmas maksude vähendamist, millistega on koormatud laevasõitu, selle Akti allkirjastanud Valitsuste saadikud asuvad nende määruste ümbervaatomise juurde ja maksude määra vähendatakse niivõrd, kuivõrd see on võimalik, säilitades siiski sellise keskmise tulu, milline tunnustatakse hädavajalikuks, et pidada ülal ja korras jõesõidu laevatatavus.

23)Üheaegselt maksude tariifiga koostab Sega-komisjon spetsiaalse maksude võtmise korra ja Jõelaevanduse kassa määruse.

24)Selle kassa operatsioonid on allutatud Inspektori kontrollile, kes kooskõlas § 9 sätetega, peab täitma oma ametikohuseid alalise Komisjoni organina.

25)Lepingulistele Valitsustele hakatakse igal aastal Sega-komisjoni poolt esitama üksikasjalikku Laevasõidukassa operatsioonide bilantsi ja aruande tariifi alusel kogutud maksude jaotusest ning kasutamisest.

26)Laevasõitu mõõda Pruthi allutatakse Laevasõidu ja politsei määrusele, milline on koostatud Sega-komisjoni poolt ja kinnitatud kolme Valitsuse poolt, kes allkirjastasid selle Akti. Selle määruse Valitsuste poolse kinnitamise järel see lisatakse käesoleva Akti juurde ja sellel hakkab olema samasugune jõud ja mõju, just-nagu see kuuluks käesoleva Akti koosseisu.

27)Seejuures mõistetakse, et see määrus hakkab omama seaduse jõudu mitte ainult selles, mis puudutab jõepolitseid, vaid ka tsiviilvaidluste lahendamist, millised võivad tekkida laevasõidu tootmissfääris.

28)Selleks, et tagada Jõepolitsei määruse täitmine kogu Pruthi ulatuses, Valitsused, millised allkirjastasid selle Akti, kohustuvad aitama ja tegema koostööd Inspektoriga ja üldse kõigi Sega-komisjoni organitega, kellele tehakse ülesandeks jälgida jõesõidu laevatee korra ja korrasoleku eest.

29)Epideemiliste haiguste ilmumise juhtumil, võivad olla asutatud Pruthil karantii-liinid. Seejuures peab aga püüdma võimalusel kooskõlastada ühiskondliku tervishoiu kaitsmise meetmed kaubanduse- ja laevasõidu vajadustega.

30)Laevad, millised laskuvad mõõda Pruthi alla, vabastatakse igasugustest karantiini

meetmetest; sama-moodi vabastatakse nendest mööd Doonau liikuvad laevad, kui Doonau kaldalähedastel aladel ei eksisteeri mitte mingit epideemiat; laevad on kohustatud esitama oma tervise-tunnistused nende sadamate ülemustele, millistes nad hakkavad peatuma.

31) Maksu võib võtta vaid Pruthi suubumiskohas Doonause ja see ei tohi milleski kitsendada laevade liiklust.

32) Pruthi suudmes asutatakse Rumeenia sõjaväe post, milline, komissaridele, Laevasõidu Inspektorile, või agentidele, kellele on tehtud ülesandeks maksude kogumine, vastuhakul, peab osutama neile relvastatud abi.

Sega-komisjon peab vajadusel pöörduma kaastööks vastava konsulaarvõimu poole.

33) Sega-komisjon hakkab omama oma alalist asukohta Bukarestis või Galatzis.

See juhtus Bukarestis, 3 (15) detsembril 1866 a.

D'Offenberg, Consul General de Russie.	Оффенбергъ, Российский Генеральный Консуль.
Charles Baron d'Eder, Agent et Consul General d'Autriche.	Баронъ Карль фон-Эдеръ, Австрийский Агентъ и Генеральный Консуль.
Prince Georges Stirbey, Ministre des Affaires Etrangeres des Principautes-Unies.	Князь Георгий Стирбей, Министръ Иностранныхъ Дель Соединенныхъ Княжествъ.

Venemaa Peakonsul Moldaavia ja Valahhia Ühendatud Vürstiriikides, Austri agent ja Peakonsul ja Välisminister Ühendatud Vürstiriikides, temale Valitsuste poolt antud volitustega, sõlmis ja allkirjastas Bukarestis 3 (15) detsembril 1866 aastal 33 § koosneva kokkuleppe, millise asjaks oli korra loomine Pruthi jõe laevasõidus, ja seepärast allakirjutanud Venemaa Riiklik Viitsekantsler ja Välisminister, käesoleva deklaratsiooniga, milline peab asendama formaalse ratifitseerimise, teatab, et ülalmainitud kokkulepe, peale küpset arutelu, on kiidetud heaks ja kinnitatud T. M. Ülevenemaalise Keisri poolt ja et selles määruses sisalduvad otsuseid hakatakse rikkumatult järgima ning täitma.

Selle kinnituseks allakirjutanu allkirjastas käesoleva deklaratsiooni ja käskis sellele lisada Välisministeeriumi pitsati.

See juhtus S-Peterburis 11 veebruaril 1867 aastal.

(L.S.) Gortchakow.

(M.П.) Горчаковъ.

Allakirjutanud T. K ja K. ja Apostelliku Majesteedi Keiserliku Õukonna Minister ja Välisminister ratifitseerib oma Valitsuse nimel käesoleva akti, millise asjaks on Pruthi jõel kehtestada laevasõidu eeskirjad ja milline on T. K Austria Valitsuse, Venemaa Keiserliku Valitsuse ning T. H. Moldavia ja Valahhia Ühendatud Vürstiriikide Valitseva Vürsti vahel sõlmitud ja deklareerib, et selle Akti määrustest hakatakse kinni pidama ja täpselt ning rikkumatult täitma .

Selle kinnituseks käesolevale deklaratsioonile allakirjutanu allkirjastas selle ja käskis sellele panna riigipitsati.

Viin, 22 jaanuar 1867 aasta.

(L.S.) Beust.

(M.П.) Бейсть.

Allakirjutanud Moldaavia ja Valahhia Ühendatud Vürstiriikide Ministrite Nõukogu Esimees ja Välisminister, T. H. Vürst Charles I nimel, ratifitseerib käesoleva akti, millise asjaks on

kehtestada Pruthi jõe laevasõidu eeskirjad ja milline on sõlmitud Ühendatud Vürstiriikide Valitsuse, Venemaa Keiserliku Valitsuse ja Austria Keiserliku Valitsuse volinike vahel ja deklareerib, et selle akti määrusi hakatakse järgima ja täitma täpselt ja rikkumatult.

Selle kinnituseks allkirjutanu allkirjastas käesoleva deklaratsiooni ja käskis sellele panna riigipitsati.

Bukarest, 26 juuni (8 juuli) 1869 aasta.

(L.S.) Demetrius Ghika.

(M.П.) Дмитрий Гика.

Nr. 163.

1867.a. 16. (28) jaanuar. Deklaratsioon, mis puudutab Venemaal asuvate Austria aktsiaühingute õigusi.

Allakirjutanud Riigi Viitsekantsler, Kõigekõrgema 8 (20) novembri 1865 aasta Riiginõukogu arvamuse kinnituse alusel, deklareerib sellega, et aktsia (anonüümseks) seltsidele ja teistele kauplemise, tööstus või rahanduse-kooperatiivsetele ühingutele, erandiks ainiti kindlustusühingud, millised on kinnitatud Austrias Austria Valitsuse loal, antakse õigus kasutada Venemaal kõiki nende õigusi ja nende hulgas kohtuliku kaitse õigust, kooskõlas Keiserriigi seadustega, kui vaid sarnased ühingud ja seltsid, millised on Venemaa Keiserriigis seaduslikult asutatud, hakkavad kasutama Austrias ühesuguseid õigusi, arvestades Austria Keiserriigi seadustega.

Selle kinnituseks jne. jne.

See juhtus S-Peterburis, 16 (28) jaanuaril 1867 aastal.

(S.L.) A. Gortchakow.

(M.П.) А. Горчаковъ.

See deklaratsioon oli Riiklikul Viitse-Kantsleril vahetatud 16 (28) jaanuaril 1867 aastal samasuguse deklaratsiooniga, milline oli allkirjastatud 4 (16) jaanuaril 1867 aastal T. K. K. ja Apostelliku Majesteedi Õukonna Ministri ja välisministri parun Beusti poolt.

Nr. 164.

1868.a. 9. (21) juuli. Rahvusvaheline telegraafi konventsioon, milline on sõlmitud Pariisis 5 (17) mail 1865.a., mis on ümbervaadatud Viinis.

*

((Taustast. KL. Telegraaf – kr. grapho -kirjutan, ja kasutatakse veel telergaafiaparaadi ja telegraafiside tähenduses.

Telegraafiaparaat – telegraafisides informatsiooni edastamiseks ja vastuvõtmiseks kasutatakse seade. Lihtsamad t-d on vastuvõtvat teadet tingmärkidena jäädvustavad nn. kirjutust-d. Kasutatavaim neist on olnud Morse'i t.e. Morseaparaat (leiutas 1837 S. Morse), millega informatsiooni edastatakse morsetähestikus erilise lüliti (morsevõtme) abil ning vastuvõetav teade jäädvustatakse kriipsude ja punktidenä paberilindile (telegraafilindile). Automaatt-i (esimese leiutas 1858 Ch. Wheatstone) korral kantakse telegrammi tekst perforaatori abil mulgustusena saatelindile, millelet automaatsaatja e. transmitter ta kiiresti sidekanali kaudu edastab. Saabuva signaali kirjutab vastuvõtja (ondulaator) morsetähestikule vastava murdjoonena lindile. Esimene kasutuskõlblik ja töökindel tähetrüki-t oli Hughesi t. (leiutas 1855 D. E. Hughes), mis kandis saabuva informatsiooni

telegraafilindile trükikirjas. Viiendkoodi rakendava kiirt-i (Baudot't-i) leiutas 1874 aastal prantsuse insener E. Baudot (1845 – 1903).

Telegraafiside, sideliik, mille puhul teateid edastatakse märkide vahendusel; tänapäeval toimub see juhtmete kaudu või raadio teel (raadiotelegraaf) ja vastuvõetud informatsioon jäädvustatakse harilikult telegrammina. Märke edastatakse signaalidena (elektriimpulssidena), kusjuures rakendatakse koode, näit. Morsetähestikku. Informatsiooni lähetatakse ja võetakse vasti telegraafiaparaadi abil. Telegraafisignaalide sagedus on haril. Kuni 80 Hz ja nende edastamiseks on vaja sagedusriba 100 – 120 Hz. Sidekanali paremaks kasutamiseks suurendatakse informatsiooni edastamise kiirust (näit. Signaale eelnevalt salvestades) ja rakendatakse tihendamist. Moonutuste vältimiseks, signaali eristamiseks müra ja vastuvõetava informatsiooni tõepärasuse suurendamiseks rakendatakse signaali kordust, signaali üheaegset edastamist mitme kanali kaudu, kontrollimist tagasiside kaudu, erikoode jms. Telegraafiside on kujunenud välja signalisatsioonist (helisignaalid, lõkked). 2. saj. lõi ajaloolane Polybios esimese optilise telegraafi: teateid edastati tõrvikute abil erikoodi järgi. 1792 a. ehitas prantsuse insener C. Chappe (1763 -1805) optilise semafor-telegraafi, mis oli laialdaselt kasut 19 saj. keskpaigani. 1794 a. avati Pariis - Lile vaheline optilise telegraafi liin, mille pikkus oli 225 km. 1839.a. avati 1200 km pikkune opt-telegraafiliiin Peterburi ja Varssavi vahele. ((Tänapäeval on säilinud selle osaline funktsioon raudteel. Semafor – kr. märk, phoros -kandev, - raudteel rongide liiklust lubav või keelav alaline signalisatsiooniseadeldis. Koosneb mastist, 1 -3 liikuvast tiivast, valgustusaparatuurist ja ajamist. Keelavad signaalid on tiiva horisontaalasend (päeval) ja punane tuli (öösel), lubavad signaalid 135 -kraadne nurgend masti suhtes (päeval) ja roheline või kollane tuli (öösel). 2. Merenduses, sõjaväes jne. lippudega sõnumite edastamine. (ENE VII lk.131)).

Esimesed kasutuskõlblikud elektromagneetilised telegraafiaparaadid ehitasiid P. Schilling 1832 ning C.F. Gaus ja W. Weber 1833 aastal. Oluline tähtsus on morseaparaadi, automaat- ja tähetrüki-telegraafiaparaadi leiutamisel. Esimesed telegraafiliiinid ehitati 1840 a-il, 1857-65 paigaldati telegraafikaabel Atlandi ookeani (P-Am. Ja Inglismaa vahele).

Teleks (ingl.) rahvusvahelise abonentelegraaf vahetuks kahepoolseks sidepidamiseks aasutuste, ettevõtete või üksikisikute vahel sellekohase telegraafijaamaga ühendatud teletaipide abil. Ühendus luuakse numbri valimisega (nagu automaattelefoni korral). Abonentliinideks on harilikult linnatelefonivõrgu kaabliisonepaarid, jaamadevahelisteks kanaliteks üldkasutatavad telegraafsidekanalid. T-võrku kuuluvatel teletaipidel on abonendi väljakutsumise seade ja automaatvastaja, mis lähetab kutsujale vastuse, teatab kutsutu nime, käivitab teletaibi ja seiskab selle pärast telegrammi vastuvõtmist, ilma et teenindav isik tarvitseks aparadi juures olla. Teleksi võrku hakati looma 1930 a. USA-s, Suurbritannias ja Saksamaal. 1968 oli teleksi abonentide kogu maakeral u. 270 000.

Teletaip – ingl. teletype – peamiselt abonenttelegraafis (teleks) kasutatav tähetrüki-telegraafiaparaat, millel on kirjutusmasinaga omaga sarnanev sõrmistik (telegrammi lähetamiseks) ja seade, mis automaatselt trükib vastuvõetava telegrammi kas telegraafilindile (lint-teletaip) või rida-realt paberilehele (rull-teletaip). Mingi tähe edastamiseks vajutatakse sõrmisele, mille tulemusena aalgul lähetub start- e. pääste-impulss. See sidurdab trükimehhanismi teletaipi käitava elektrimootoriga, misjärel lähetub tähele vastav harilikult viiendkoodis impulsskombinatsioon ja lõpuks trükimehhanismi elektrimootorist lahutatav stopp- e. seiskamisimpulss. Esimesed teletaibid loodi 1914 – 18 a. USA-s.

Fototelegraaf – sideliik, mis seisneb liikumatute kujutiste (jooniste, graafikute, tabelite, fotode) ja teksti dokumentaalses ülekandmises. Fototelegraafi saatjas lahutatakse ülekantav kujutis täppimise teel üksikuteks pildipunktideks. Pöörlevale trummlile või tasandilisele alusele kinnitatud ülekantavat kujutist mööda liigub peen valguskiir. Peegeldunud valgus, mis sõltub pildipunktide heledusest, muundub fotoelemendis elektrisignaaliks. Saadud signaaliga moduleeritakse saatja kandelainet. Värvus-fototelegraafi korral lahutatakse pildipunktilt peegeldunud valgus kolmeks värvuskomponendiks (sinine, roheline, punane). Ülekandeks kasutatakse traatside- või raadiokanaleid. Pildipunktide projektseerimine või elektriline mõjustamine vastuvõtjas toimub sünkroonselt nende tippimisega saatjas. Vastuvõetav kujutis – tototelegramm – saadakse vahetult

(elektrokeemilisel või elektrotermilisel paberil) või pärast töötlemist (fotopaberil või kserograafilise tõmmisena). ENSV-s võeti fototelegraaf kasutusele 1950 aastal. ENE II 1970, lk.347))

Telefoniside – elektriside liik, mille puhul informatsiooni edastatakse inimkõnena juhtmete kaudu või raadio teel (radiotelefon). Kõnelemisel tekkiv heli muundub ühe kõnekoha telefoniaparaadi mikrofonis helisageduslikuks elektrivooluks, nn kõnevooluks, mis sidekanali kaudu edastatakse teise kõnekoha telefoniaparaati, kus ta telefonis muundub taas heliks. Et kõne kostaks loomutruuna, peab edastatava kõnevoolu sagedusriba hõlmama sagedust 300 – 3400 Hz. Telefoniühendused luuakse telefonijaamade kaudu, mis koos telefoniaparaatide ja sidekanalitega moodustavad telefonivõrgu. Sidekanalite arvu suurendamiseks rakendatakse tihendamist, side ulatuse suurendamiseks kasutatakse võimendeid. Telefoniside põhimõtte leiutas 1854 aastal prantsuse telegraafitöötaja Ch. Bourseul (1829 -1912), esimese lihtsa, kuid kõne edastamiseks vähesobiva telefoni valmistas 1861 aastal füüsik Ph. Reis (1834 – 74), kasutuskõlbliku telefoni leiutas 1876 a. A.G. Bell. Oluline tähtsus telefoniside arengus on ka süsimikrofoni leiutamisel (Th. A. Edison 1877 ja D-E- Hughes 1878). (ENE VII 1975, lk.528 jne.))

Raadio - ...24. III 1896 a. demonstreeris Popov esmakordselt raadio-telegraafi: radiogramm edastati 250 m kaugusele. Seadme täiustamine võimaldas 1901 a. luua side 112 km kauguselt. Juunis 1896 a. esitas G. Marconi Suurbritanias taotluse elektrisignaali juhtmeta edastamist käsitleva patendi saamiseks. 1901 a. õnnestus tal luua raadioside üle Atlandi ookeani (3600 km). Raadio edasine areng on tihedalt seoses radiotehnika ja elektroonika savutustega. ENE. 1974 VI.lk.352)). Televisioon jne. jne.

*

Valitsused, millised allkirjastasid 17 mai 1865 aastal Pariisis telegraafikonventsiooni või millised liitusid sellega hiljem, otsustasid kogemustest lähtudes teha selles parandusi ja nimetasid selleks oma volinikud, kellele tehti Artikkel 56 määrustega kooskõlas, ülesandeks asuda mainitud telegraafikonventsiooni ümbervaatamisele.

Allakirjutanud volinikud kogunesid Viinis konverentsile ja ühisel kokkuleppel otsustasid teha järgmised muudatused, millised, saades selleks eelneva heakskiidu vastavate Valitsustelt, peava olema rakendatud alates 1 jaanuarist 1869 aastast.

I Peatükk.

Rahvusvahelisest telegraafivõrgust.

Artikkel I.

Kõrged Lepingupoold kohustuvad määrata Rahvusvahelisele Telegraafiteenistusele piisavas koguses spetsiaalsed juhtmed, selleks, et tagada telegrammide kiiret edastamist.

Juhtmed seatakse paika sellisel viisil, milline on kogemuste põhjal kõige parem.

Linnad, milliste vahel korrespondentsi vahetus on vahetpidamatu või üpris elav, ehitatakse ja võimalust mööda ühendatakse otsejuhtmetega, millise diameeter ei ole alla 5 millimeetri ja need juhtmed ei tohi olla ühendatud vahepealsete jaamadega.

Artikkel II.

Lepinguliste riikide tähtsamate linnade vahele seatakse võimalustmööda sisse alaline ööpäevane, ilma mingite vaheaegadeta, telegraafiühendus.

Tavalised jaamad, millised töötavad kogu päeva, on avatud saatjatelt telegrammide vastuvõtmiseks:

Alates 1 aprillist kuni 30 septembrini: Kella 7 hommikust kuni kella 9 õhtul.

Alates 1 oktoobrist kuni 31 märtsini: Kella 8 hommikul kuni kella 9 õhtul.
Piiratud tööajaga jaamades määratletakse tööaeg Lepinguliste riikide telegraafivalitsuste poolt.

Kõigis ühe riigi telegraafijaamades arvestatakse aega selle riigi pealinna keskmist aega.

Artikkel III.

Morse ja Huges'i tüüpi telegraafiaparaadid jäävad rahvusvahelistele liinidele koos kasutamisele kuni teiste aparatuuride kasutuselevõtu kohta uue kokkuleppe sõlmimiseni.

II Peatükk.

Korrespondentsist.

Jagu I.

Üldtingimused.

Artikkel IV.

Kõrged Lepingupooled ananvbad igasugusele isikule õiguse kasutada korrespondentsi edastamiseks rahvusvahelisi telegraafe.

Artikkel V.

Nad kohustuvad võtma kõiki hädavajalikke meetmeid, et hoida telegraafisõnumeid saladuses ja et need telegrammid edastataks veatult.

Artikkel VI.

Kõrged Lepingupooled deklareerivad ainiti, et nad ei võta enesele Rahvusvahelise Telegraafiteenistuse asjus, mitte mingit vastutust.

Jagu II.

Telegrammide andmisest.

Artikkel VII.

Telegraafi telegrammid jaotatakse kolme järku:

1) Valitsuse telegrammid: millised on saadetud Riigipea, ministrite, maa- ja merevägede ülemjuhataja, Lepinguliste Valitsuste diplomaatiliste- või konsulaar-agentide, poolt saadetud, aga samuti vastused i neile telegrammidele.

Konsulaar-agentide, kes tegelevad kaubandusega, telegrammid loetakse valitsuse omadeks ainult siis, kui need on aadresseeritud valitsuse isikule ja puudutavad teenistuse asju.

2) Teenistuslikud telegrammid: millised saadetakse Lepinguliste Riikide Telegraafivalitsuste poolt ja millised puutuvad kas rahvusvahelise telegraafiteenistuse asjadesse või siis asju, millised puudutavad ühiskondlikku kasu ja millised on määratletud Telegraafivalitsuste vastastikusel kokkuleppel.

3) Era-telegrammid.

Artikkel VIII.

Valitsuse telegrammid tunnistatakse sellistena ainult siis, kui neile on pantud selle isiku või koha tempel või pitsat, milline neid saadab.

Era-telegrammi andjalt võib alati olla nõutud, et ta esitaks tunnistuse telegrammile märgitud allkirja ehtsusest.

Temale endale antakse õigus lisada oma telegrammi seaduslik allkirja ehtsuse tunnistus.

Artikkel IX.

Telegrammid võivad olla kirjutatud igas Lepingulises riigis kasutatavas keeles, aga samuti ka ladina keeles.

Igale riigile antakse õigus valida oma piirides kasutatavatest keeltest need, milliseid ta loeb rahvusvahelise telegraafi korrespondentsi edastamiseks sobivateks.

Valitsuse ja teenistuslikud telegrammid võivad olla kirjutatud osalt või tervikuna arvudega või salajaste tähtedega.

Era-telegrammid võiva olla samuti kirjutatud arvudega või salajaste tähtedega, kui neid antakse edasi sellistena kahe lepingulise riigi vahel, millistes sellist korrespondentsi lubatakse; seejuures peab olema jälgitud instruksioonides sätestatud tingimusi, milliseid mainitakse alljärgnevalt Art. 59 sätetes.

Piirang, milline on tehtud eelnevas lõigus, ei laiene transiit-telegrammidele.

Semafor-telegrammid ((märkidest koosnevad telegrammid)) peavad olema kirjutatud kas selle riigi keeles, kus asub semafor, milline peab neid edastama või siis üleilmse kaubandusliku signaal-koodeksi märkidega.

Telegrammid, millised käesoleva artikli 1 punkti jõul ei võeta tavaliste telegrammidena vastu, loetakse salajasteks.

Artikkel X.

Originaal-telegramm peab olema kirjutatud selgelt, selliste tähtedega, millistele on olemas vastavad telegraafiaparaadi telegrammi märgid tabelis, milline on lisatud instruksioonile ja milliseid kasutatakse selles riigis, kus telegramm saatmiseks esitatakse.

Alguses peab olema kirjutatud aadress, siis tekst ja lõpus peab olema saatja allkiri.

Aadress peab sisaldama kõiki viiteid, millised on hädavajalikud telegrammi õigeaks saajale kohaletoimetamiseks.

Iga sõnavahe, iga ääremärkus, parandus ja ülekirjutus peab olema läbi räägitud telegrammi allkirjastanud isikuga või tema volinikuga.

Artikkel III.

Saatmisest.

Artikkel XI.

Telegrammide saatmisel peetakse kinni järgmisest järjekorrast:

- 1) Valitsuse telegrammid.
- 2) Teenistuslikud telegrammid.
- 3) Era-telegrammid.

Alama järgu alustatud telegrammi saatmist ei tohi katkestada, et anda edasi kõrgema järgu telegrammi, peale erakorraliste juhtude.

Üht ja sama järku telegrammid antakse edasi saatjatelt vastuvõtmise järjekorras, aga vahejaamades nende saabumise järjekorras.

Kahe jaama vahel, millised töötavad otseühenduses, saadetakse ühe ja sama järgu telegrammid üle vaheldumisi.

Vahejaamades, lähtuvad ja läbi liikuvad telegrammid, millised antakse edasi sama liini pidi, segunevad ja antakse vahet tegemata edasi, jälgides nende jaama andmise või saabumise järjekorda.

Sellest 1-punktis sätestatud reeglist võib taganeda siis, et kiirendada edastamist neil liinidel, millistel liiguvad telegrammid pidevalt või millised on varustatud spetsiaalsete aparaatidega.

Artikkel XII.

Jaamad, millised ei tööta pidevalt, võivad olla suletud mitte varem, kui edastamiseks antud rahvusvahelise korrespondentsi telegrammid on edastatud pidevalt töötavale jaamale.

Need telegrammid, saabumise järjekorras, edastatakse erinevate riikide pidevalt töötavate jaamade kaudu.

Artikkel XIII.

Igal Valitsusel on õigus, sõltumatult telegrammi andjate soovist, määrata suund, millises tuleb telegramm saata, nii nagu tavaliselt või nagu erilistel juhtudel, kui on tekkinud rikke või ülekoormus neil liinidel, millistel tavaliselt korrespondentsi saadetakse.

Kui ainiti telegrammi andja määratleb selle suuna, siis jaam on kohustatud juhinduma tema juhistest, kui vaid teenistuse eeskirjad seda ei takista; viimasel juhtumil ei ole andjal õigust esitada mingit kaebust.

Artikkel XIV.

Kui telegrammi edastamise ajal ilmneb telegraafiini rike, siis jaamad, millisest edasi see rike esineb, saadab telegrammi viivitamatult kroonu ümbrikus postiga edasi või siis mõnel teisel kiirel viisil, kui selline võimalus on olemas. Telegramm adresseeritakse, olenevalt asjaoludest kas lähimase telegraafiijaama, millisest on telegrammi võimalik edasi saata, või aadress-jaama, või siis otse aadressaadile. Telegraafiini töö taastamise järel saadetakse see telegramm uuesti telegraafi teel, kui ei saadud kohe teadet telegrammi kättesaamisest või kui see uus edastamine ei hakka kahjustama tööd ebatavaliselt kuhjunud saatmata telegrammide tõttu.

Artikkel XV.

Telegrammid, millised peale andmist 30 päeva möödudes ei suudetud edasi anda semafooriliste jaamade poolt aadress laevadele, jäetakse kõrvale, kui vaid andja poolt ei ole tasutud nende tähituna saatmise eest.

Artikkel XVI.

Iga andja saab, peale oma isiku tõestamist, peatada ära saadetavat telegrammi, kui see on veel võimalik.

Jagu IV.

Kättetoimetamine.

Artikkel XVII.

Telegrammid võivad olla aadresseeritud: kas kättesaaja korterisse, või siis postkontorisse või ka telegraafi-jaama, et seda seal kuni nõudmiseni hoida (poste restante, bureau telegraphique restant).

Telegrammid saadetakse või viiakse sihtjaama nende saabumise järjekorras.

Telegrammid, millised on aadresseeritud saaja korterisse või kuni nõudmiseni postkontorisse jaama piirkonnas, siis see viiakse nende poolt kohale viivitamatult.

Telegrammid aga, millised on aadresseeritud saaja korterisse või postkasti, et hoida seda kuni nõudmiseni väljaspool jaama rajooni, siis see saadetakse kohe sihtkohta, olenemata andja soovist, posti teel või teisel kiiremal viisil, kui aadres-jaamal selline võimalus on.

Artikkel XVIII.

Iga lepinguline riik võimaldab enesele võimalusel asutada kiireima, võrreldes postiga, telegrammide paikkonnas, millises ei ole telegraafi ühendusi, kättetoimetamise viisi ja iga riik kohustub teiste muude lepinguliste riikide ees võimaldama igasugusele telegrammi andjale võimaluse kasutada, et oma korrespondent kätte toimetada, neid samu viise, millised selles asjas korraldatakse ja välja kuulutatakse mingis teistes riigis.

Artikkel XIX.

Telegrammi, milline on viidud tema korterisse, aadressaadi äraolekul, võib see olla kätte antud selle perekonna täiskasvanud liikmele, teenijale või tema üürnikule või korteriperemehele, kui vaid aadressaat ei teatanud jaama kirjalikult spetsiaalse isiku nime, kellele ta usaldas selle kättesaamise või kui andja ei nõudnud, et telegramm oleks antud kätte isiklikult temale.

Telegrammid, millised on aadresseeritud telegraafijaama kuni nõudmiseni, antaks välja ainult aadressaadile endale või tema usaldusisikule.

Kui Telegrammi ei saa üle anda saajale, siis aadressaadi korterile jäetakse teade; telegramm ise viiakse jaama tagasi, et see anda aadressaadile välja tema nõudmisel.

Telegrammid, milliseid 6 nädala jooksul välja ei nõutud, hävitatakse.

Seda sama reeglit rakendatakse telegrammide suhtes, millised on aadresseritud telegraafijaamadesse et neid nõudmiseni hoida.

Jagu V.

Kontrollist.

Artikkel XX.

Kõrged Lepingulised pooled jätavad enesele õiguse peatada igasuguse era-telegrammi edastamise, milline leitakse olevat ohtlik ühiskondlikku rahu silmas pidades või see on riigi seaduste, ühiskondliku korra või moraali vastane; sellise telegrammi kinnipidamisest peavad nad viivitamatult teatama Juhatust, millisele on saatev jaam allutatud.

Seda kontrolli teostatakse saatmise- ja vastuvõtu-jaamades, aga samuti vahejaamades; kaebusi nende üle võib anda vastavale Telegraafivalitsusele, kuid nende viimaste otsused edasikaebamisele ei kuulu.

Artikkel XXI.

Iga Valitsus jätab enesele õiguse katkestada, kui ta peab seda vajalikuks, kindlaksmääramata ajaks, mõnedel liinidel või ka kõikidel liinidel. Rahvusvahelise korrespondentsi edastamise üldse või ainult selle mõningad liigid. Sellistest korraldustest on ta kohustatud viivitamatult teatama

teistele Lepingulistele Valitsustele.

Jagu VI.

Arhiividest.

Artikkel XXII.

Originaal-planketid ja samuti plangid, millistele on lindilt tekst kirjutatud, kasutatud lindi ise ja sarnased dokumendid säilitatakse jaama arhivis äärmisel juhul, telegrammi andmisest üks aasta, kõigi ettevaatusabinõudega, millised on hädavajalikud nende saladuse hoidmiseks.

Selle tähtaja möödumisel nad võivad olla hävitatud.

Artikkel XXIII.

Saabunud ja saadetud originaaltelegrammid võivad olla esitatud ainult nende saatjale või kättesaajale, peale seda, kui nad on tõestanud oma isiku.

Andjal ja adressaadil on õigus nõuda nende poolt antud või saadud telegrammist tõestatud koopiaid.

Jagu VII.

Spetsiaalsete telegrammide liikidest.

Artikkel XXIV.

Andjal lubatakse maksta ka vastuse eest, millist ta nõuab oma korrespondendilt.

Sihtjaam maksab adressaadile välja telegrammi saatmisel vastuse eest makstud tasu kas rahas või telegraafi markidega, või annab temale spetsiaalse pileti telegrammi tasuta saatmiseks, võimaldades tal vastus saata sobival ajal ning igasugusele aadressile ja suunas.

Seda vastus-telegrammi loetakse uueks telegrammiks.

Kui esialgset telegrammi ei suudeta kätte toimetada või kui adressaat keeldub kindlalt vastamiseks arvestatud summa vastuvõtmisest, siis aadress-jaam saadab saatjale teenistusliku sõnumi, milline asendab vastust. Sellesse sõnumis viidatakse asjaoludele, millised takistasid telegrammi kohaletoimetamist ja hädavajalikud teated selle kohta, et andja võiks, kui ta soovib, saata telegrammi adressaadile järele.

Sissemakstud tasu vastuse eest ei tohi ületada esmase telegrammi hinda kolmekordselt.

Artikkel XXV.

Telegrammi andjal on õigus oma telegrammi saata tähitult.

Kui telegramm on tähitud, siis kõik jaamad, millised osalevad selle edastamisel, annavad edasi kogu selle kontrolli, aga aadress-jaamad, koheselt peale telegrammi saamist, saadavad andjale telegraafi teel teenistuslikku sõnumi, teatades telegrammi kohaletoimetamise täpse aja.

Kui telegrammi ei saadud kätte toimetada, siis mainitud sõnumi asemel teatatakse andjale tema telegrammi aadressil mittekätteandmise põhjusest ja andmed, milliseid on hädavajalikud selleks, et ta võiks, kui tarvis, teha korraldusi oma telegrammi aadressadile kättetoimetamiseks.

Tähitud telegrammi andja võib nõuda, et teenistuslik sõnum oleks adresseeritud temale lepingulisest riikides igasugusesse kohta. Sel juhtumil ta peab tegema oma telegrammis selleks vajalikud viited.

Artikkel XXVI.

Igasuguse telegrammi andja võib nõuda, et temale oleks edastatud telegraafi teel teated ajast, mil telegramm oli toimetatud tema korrespondendile.

Kui aga telegrammi ei saadud kätte toimetada, siis see telegrammi kättetoimetamisest teavitamine asendatakse teatisega, millises sisalduvad kõik andmed, millised on viidatud eelneva artikli 3. punktis.

Andja, teatades hädavajalikud viited, võib nõuda, et teatis oleks aadressseeritud temale lepinguliste piires igasugusesse, kus see ka ei oleks, kohta.

Artikkel XXVII.

Tähitult saatmine on kohustuslik siis, kui antav telegramm on kirjutatud numbritega või salajaste tähtedega või võetud vastu kui salajane telegramm.

Artikkel XXVIII.

Kui aga telegrammis on märges „saata edasi“, ilma teiste juhusteta, siis aadress-jaam saadab telegrammi selles märgitud aadressile ja vajadusel edastab selle viivitamatult uuel aadressil, millisest teatati jaamale aadressaadi korterist. Muus on jaam kohustatud teostama samasugust edasi edastamist vaid oma riigi piires; sellisel viisil edastatud telegrammi loetakse sise-korrespondentsiks.

Kui jaam ei saanud aadressaadi korterist mingeid teateid, siis ta jätab telegrammi enesele. Aga kui telegramm on saadetud edasi, kuid teine jaam ei leia uuel aadressil aadressaati eest, siis telegramm jääb selles teises jaamas hoiule.

Kui peale märges „edasi saata“ on kirjutatud mitu aadressi, siis telegramm edastatakse järjekorras neist igasse näidatud kohta, kuni viimase ni, kui on tarvis ja viimane aadress-jaam toimib telegrammiga nii nagu on selgitatud eelmises lõigus.

Igasugune isik võib, esitades vastava tunnistuse, nõuda, et telegrammid, milliseid hakatakse rajooni jaamas temale saatmiseks vastu võtma, oleksid edastatud edasi uuel aadressil, millisest neile teatatakse või samas korras, milline on sätestatud eelnevates lõikudes.

Artikkel XXIX.

Telegrammid võivad olla aadressseeritud:

Mitmetele isikutele, kes asuvad erinevates kohtades;

Mitmetele isikutele, kes asuvad ühes ja samas kohas;

Ühele isikule, kuid erinevatesse kohtadesse või erinevatesse korteritesse ühes ja samas paikkonnas.

Esimesel kahel juhtumil igal telegrammi eksemplaril, milline on valmistatud ette aadressaadile toimetamiseks, peab olema kirjutatud ainult selle isiku aadress, kellele see viiakse, kui vaid saatja ise ei nõudnud vastupidiselt käitumist.

Artikkel XXX.

Ülalpool esitatud artiklite rakendamisel peavad olema arvestatud üheskoos kõiki eeskirju, millised on publikule - makstud vastuse, tähitud telegrammide, edasi saadetud, mitme aadressiga ja telegrammi kättesaamisest teatamisega, mugavuste eesmärgil – antud.

Artikkel XXXI.

Kõrged Lepingupooled kohustuvad võtma meetmeid, milliseid on tarvis merelt semaforide abil, millised juba eksisteerivad või millised veel mõnedes riikides, Millised osalevad käesolevas konventsioonis, kallastel luuakse, saadud telegrammide aadressile toimetamiseks.

III Peatükk.

Tasust.

I Jagu.

Üldalused.

Artikkel XXXII.

Kõrged Lepingupooled rakendavad rahvusvaheliste tariifide koostamisel järgmiseid printsiipe:

Kõikidele telegrammidele, milliseid edastatakse üht ja sama mingi kahe lepingulise riigi jaamade vahelist liini, kehtestatakse ühesugune tasu. Euroopas võib üks riik, pidades silmas ühesuguse tasu võtmist, olla jaotatud mitte üle kahe territooriumi peale.

Tasu ühikuks võetakse mitte üle 20 sõna sisaldava telegrammi eest võetav tasu. Iga järgneva 10 sõna eest võetakse veel mainitud tasust pool.

Ainiti Euroopa välistel Telegraafivalitsustel on õigus lubada oma liinidel anda 10 sõnalisi telegramme edasi alandatud hinnaga; kuid sellise telegrammi edastamisel mööda Euroopa liine võetakse tasu nendelt, kui 20 sõnaliste telegrammide eest.

Artikkel XXXIII.

Rahvusvaheliste tariifide koostamisel võetakse rahaliseks ühikuks frank.

Tasu telegrammide saatmise eest mingi kahe lepingulise riigi koha vahel, peab olema määratletud sellisel viisil, et tasu 20 sõnalise telegrammi eest moodustakse alati arvu kordsest, poolfrankides.

Frank loetakse võrdseks:

Põhja Saksamaal	-	8 silbergrossiga,
Austrias ja Ungaris	-	40 kreuz (Austria vääringus),
Bade, Baviere ja Wurtembergi		
Suurhertsogiriigis	-	28 kreuzerit,
Taanis	-	35 shillings,
Hispaanias	-	0,40 ecu ((eskdo))
Kreekas	-	1,11 drahmi,
Briti Indias	-	76 pais,
Itaalias	-	1 liir,
Norras	-	22 shillingit,
Madalmaades	-	50 cents,
Pärsias	-	1 sahibkr,
Portugalis	-	200 reis,
Ühendatud Vürstiriikides	-	1 piastre nouvelle,
Venemaal	-	25 kop.,
Serbias	-	5 piastres,
Rootsis	-	72 ööri,
Türgis	-	32 paras medjidies.

Tasumine võib toimuda sularahas. ((St. Kuld või hõberahades.))

Artikkel XXXIV.

Tasu telegrammide eest määratletakse iga kahe äärmiste ja vahetult kokkupuutuvate riikide Valitsuste vahelisel kokkuleppel.

Lepinguliste riikide vaheliste telegrammide edastamise eest peab olema võetud tasu, milline on määratletud tabelites, millised on lisatud käesolevale konventsioonile. Neis tabelites sätestatud tasu võib igal ajal, vastavate Valitsuste kokkuleppel, olla alandatud; ainiti selline tasu vähendamise eesmärgiks ei tohi olla eksisteerivate liinide takside vahelise konkurentsi tekitamine, vaid publikule võimalikult suurema hulga ühesuguste taksidega liinide kasutamiseks avamine.

Mitte mingit muutmist tervikuna, või siis osaliselt, ei tohi jõustada enne, kui sellest teatamisest on möödunud üks kuu.

II Jagu.

Takside rakendamisest.

Artikkel XXXV.

Kõik, mis andja poolt on kirjutatud originaaltelegrammis ja mis peab olema edastatud telegraafi teel, kuulub tasu arvestamiseks loetavate sõnade hulka, erandiks see, mis on sätestatud järgmise artikli 7. lõigus.

Artikkel XXXVI.

Kõige pikemaks peetakse 7 silbist koosnevat sõna; sellest pikemat loetakse eraldi sõnaks. Sidekriipsuga ühendatud sõnast loetakse mõlemad eraldi sõnadeks.

Sõnad, millised on eraldatud apostroofiga ((ülakomaga)), loetakse igat-üht eraldi.

Linnade, kohtade, väljakute, puisteede jne. pärisnimed, tiitlid, ametinimetused, isikute eesnimed ja perenimed, perekonnanimede eesliited, loetakse nii mitmeks sõnaks, nii mitut on tegelikult kasutatud nende väljenduseks.

Numbritega kirjutatud arvudes loetakse igat viit numbrit üheks sõnaks, liig loetakse samuti sõnaks. Sama eeskirja rakendatakse tähegruppide lugemisel, millistel ei ole salajast tähendust.

Iga eraldi seisev märk, täht või number, nagu ka joon, milline on tõmmatud sõna alla, loetakse eraldi sõnaks.

Märgid, millised edastatakse telegraafiaparaadiga ainult ühe ja sama märgiga, nagu: kirjavahemärgid, tiree, sidekriipsud, jutumärgid, sulud, uue rea märgid, ei võeta sõnade lugemisel arvesse.

Ainiti punktid, komad ja murdosa tähised, millised kuuluvad arvude koosseisu, loetakse igauht eraldi arvuks.

Tähed, millised lisatakse arvudele, et märkida järgarve, loetakse igauht eraldi arvuks.

Artikkel XXXVII.

Arvudega või salajaste tähtedega kirjutatud telegrammides või millised on vastu võetud kui salajased, loetakse sõnade arvu järgmisel viisil:

Kõik kirjed, arvud, tähed ja märgid, millised asuvad šifreeritud tekstis, loetakse kokku ja tulemus jagatakse 5 ja saadud jagatist loetakse šifreeritud teksti sõnade arvuks, mille jääk loetakse

samuti sõnaks.

Märgid, millised eristavad gruppe, lähevad sõnade lugemisel arvesse, kui ainult andja ei deklareerinud, et neid märke ei tohi telegraafi teel edasi anda.

Et lugeda telegrammis kokku kõik sõnad, loetakse šifreeritud teksti sõnade hulka veel tavalised sõnad, millised asuvad aadressis ja allkirjas, aga samuti, kui need on ka tekstis. Need sõnad loetakse kokku eeskirjade järgi, millised on esitatud eelmises artiklis.

Artikkel XXXVIII.

Saatejaama nimi, saatmise kuupäev, tund ja minut edastatakse aadressaadile teenistusülesannate tõttu.

Artikkel XXXIX.

Igasuguse telegrammi eest, millise asjaks on parandada või täiendada teist telegrammi ja üldse kõik, mis teatakse mingisse telegraafijaama mingi edastatud või mis puutub teel asuvasse telegrammi, võetakse tasu käesoleva konventsiooni eeskirjade järgi, erandiks vaid need juhtumid, kui selliste sõnumite aiendiks oli jaama poolne viga.

Artikkel XL.

Tasu arvestatakse telegrammi saatva ja vastuvõtja jaama vahelist lühimat teed, erandiks liini rikete või sellel olulise ringi tegemise juhtumid, või kui andja määras oma telegrammile, kooskõlas Artikkel 13 sätetega, teise suuna.

Mainitud telegrammi suund antakse edasi selle pealdises ja seda ei võeta tariifi määramiseks sõnade lugemisel arvesse, kui need on võetud telegrammi teenistuslikel vajadustel.

Kõrged Lepingulised pooled kohustuvad hoiduma võimalusel tasu muutmisest, milline võib toimuda veealuste kaablite kahjustada saamise tõttu.

III Jagu.

Spetsiaalsed taksid.

Artikkel XLI.

Tähitud kirja tasu võrdsustatakse edastamise tasuga.

Artikkel XLII.

Tasu telegrammi kättetoimetamise teate saatmise eest võrdsustatakse tasuga üksiku 20 sõnalise telegrammi eest.

Artikkel XLIII.

Tasu ettemakstud vastuste eest ja kättetoimetamise teatiste eest, millised ei ole adresseeritud telegrammi esmalt saatnud saatejaama, määratletakse saatva jaama ja vastus-telegrammi või kättesaamise teatise ja siht-jaama vahelise tariifi järgi.

Artikkel XLIV.

Telegrammid, millised on adresseeritud ühele või mitmele isikule või erinevatele riikidele kuuluvatesse kohtadesse, loetakse niipaljudeks üksikuteks telegrammideks, kuipalju on nimetatud aadress-jaamu.

Telegrammide eest, millised on adresseeritud ühele või mitmele saajale, kes asuvad ühe ja sama riigi paikades, kuid asuvad erinevat jaamade piirkondades, võetakse tasu kui ühe telegrammi eest, peale selle võetakse lõplikku riigi tasu, millisesse telegramm on saadetud, niipaju kordi, kuipalju on aadressis tähistatud kohti, erandiks neist esimene.

Telegrammid, millised on adresseeritud ühte kohta, kuid erinevatele isikutele, või ühele isikule, kuid erinevatesse korteritesse, postis saatmisega või ilma selleta, loetakse üheks telegrammiks, kuid peale tasu, millist arvestatakse posti teel edasisaatmise eest, võetakse veel koopia eest, milline tuleb toimetada aadressile, nõnda palju pool-franke, kui-palju on aadresse, jättes välja esimese.

Artikkel XLV.

Iga Artikkel 23. sätete alusel väljastatud koopia eest võetakse pool-frank.

Artikkel XLVI.

Tähitud- või makstud kättetoimetamise teatise-, edasi saatmisele kuuluvate- või nõudmiseni hoidmise telegrammide posti andmisel, aadress-jaamad maksavad postiasutustele kui tähitud kirjade eest.

Vastuvõtva jaama poolt võetakse andjalt alljärgnevat lisatasud:

Pool-franki iga telegrammi eest, milline aadress-jaama poolt peab olema üle antud kohalikku Postiasutuse hoiule kuni nõudmiseni, või edasisaatmiseks posti teel, selle riigi piires, millises aadress-jaam asub.

Ühe frangi iga telegrammi pealt, milline tuleb posti teel edasi välismaale saata, Euroopas, Lepinguliste riikide piires.

Kaks ja pool franki iga telegrammi eest, milline tuleb saata edasi väljaspoole Euroopa piire.

Tavalised, või mitte-tähitud telegrammid saadetakse aadress-jaama kui tavalised kirjad.

Raha, kui sellist tuleb maksta, selliste telegrammide posti teel saatmise eest, tasutakse aadressaatide poolt, nii nagu saate-jaamad ei võta selle eest lisatasu.

Artikkel XLVII.

Tasu telegrammide eest, milliseid vahetatakse merel asuvate laevadega semaforide vahendusel, määratletakse käesoleva konventsiooni üldiste eeskirjadega; seejuures sellele neist Lepingulistest riikidest, millise piirides korraldatakse selline korrespondentsi edastamise viis, antakse õigus määrata oma äranägemise järgi semafori ja laevade vaheliste telegrammide saatmise tasu.

IV Jagu.

Tasu võtmisest.

Artikkel XLVIII.

Telegrammide saatmise eest võetakse tasu nende jaamadesse esitamisel.

Kuid alljärgnevat tasu võetakse aadress-jaamade poolt aadressaatidelt:

- 1)Tasu telegrammide eest, millised saadakse merelt, semaforide vahendusel.
- 2)Lisatasu telegrammide eest, millised saadetakse edasi aadressaatidele.

3)Tasu telegrammide toimetamise eest telegraafijaamadest kaugemale, kiirema, võrreldes postiga, viisilneis riikides, millistes eksisteerib selline telegrammide kohaletoimetamise viis.

Muide, tähitud telegrammi, või tasutud sõnumiga kätteandmise kohta andjale antakse õigus tasuda ette tema telegrammi mainitud viisil kättetoimetamise eest, makstes selle eest näidissunna, milline määratakse saatja-jaama poolt enne arve esitamist. Andmed tegelike kulude kohta kas teatatakse teenistusliku sõnumiga või lülitatakse kättesaamise teate eest tasutavale arvele.

Kõigil neil juhtudel, kui mingi tasu peab olema välja nõutud aadress-jaamade poolt, antakse telegramm aadressaadile üle mitte teisiti, kui ollakse tasunud sellelt maksta tulev tasu.

Artikkel XLIX.

Vähem maksmine, milline on juhtunud eksituse tõttu, või aadressaadi pooltel temalt nõutava tasu maksmisest keeldumisel, peab olema sisse-nõutud telegrammi saatjalt.

Suurema tasu ekslikul võtmisel, tagastatakse liigselt võetud raha vastavatele isikutele.

V Jagu.

Tasuta saatmisest.

Artikkel L.

Telegrammid, millised puudutavad Lepinguliste riikide rahvusvahelist telegraafiteenistust, antakse nende riikide kõikidel liinidel edasi tasuta.

VI Jagu.

Tasu tagastamine.

Artikkel LI.

Maksjale tasutakse selle riigi poolt, millise piirides raha tasuti, andes temale õiguse nõuda, kui tuleb, tagasi tasu maksmist nõuda teistelt riikidelt, milline on tasutud täielikult telegrammi eest, milline telegraafi-jaama süül ei jõudnud sihtkohta kas märkimisväärse viivituse või oluliste vigade tõttu, millised järgnesid üleandmisel, ei saanud ilmselgelt oma eesmärki täita.

Veealuste sideliinide purunemise juhtumil on andjal õigus saada tagasi see osa tasust, millist võetakse telegrammi poolt läbimata teekonna eest, arvestades vastaval juhtumil maha kulud, millised tarvitati telegraafi liini asendamisel mingi teise telegrammi edasi saatmise viisiga.

Neid määrusi ei rakendata telegrammide suhtes, milliseid antakse edasi mööda nende Telegraafivalitsuste liine, millised ei ühinenud konventsiooniga ja keelduvad võtmast enesele tasu tagastamise kohustust.

Artikkel LII.

Eelmises artiklis ettenähtud juhtudel võib raha tagasimaksmine järgneda vaid nende samade telegrammide üleandmise eest, millised olid kaotatud, liikusid liiga aeglaselt või olid moonutatud, kuid mitte telegrammide edastamise eest, millised olid tingitud esimeste, kas nende tähtsuse kaotamisest, kaotamise, moonutuse või venimise tõttu, erandiks juhtumid, millised on ette nähtud art. 39.

Artikkel LIII.

Igasugune tasu tagastamise nõudmine peab olema esitatud kolme kuu kestel, lugedes

telegrammi andmise päevast, hirmus ees, et jäädakse sellise tagasi saamise õigusest ilma.

Korrespondentsi suhtes, millist vahetatakse kohtadega, millised asuvad väljaspool Euroopa piire, pikendatakse seda tähtaega kuni kuue kuuni.

IV Peatükk.

Rahvusvahelistest arvetest.

Artikkel LIV.

Kõrged Lepingupooled kohustuvad pidama vastastikuseid arvestusi nende poolt telegrammide üleandmise eest saadud tasust.

Rahvusvaheliste arvete koostamise rahaliseks ühikuks võetakse frank.

Tasu aadressidele kohale toimetatud telegrammide koopiade, nende saatmise eest jaamadest eemale, eest pööratakse selle riigi kasuks, millises need koopiad tehti või neid edasi saadeti.

Iga riik krediteerib temaga piirnevat riiki, tasudes kõigi selle poolt edastatud telegrammide eest, niipalju kui selliste pealt arvestatakse nende kahe riigi piirilt kuni sihtkohani.

Erandina eelneva määruse suhtes, riik, milline edastab semafori teel merelt antud telegrammi, debeteerib temaga piirnevat riiki osa tasuga, millist arvestatakse telegrammi saatmise koha kaugusest kuni mõlemate riikide piirini.

Lõpetatud takside likvideerimine võib teostuda vahetult piirnevate riikide vahel nende eelneval ja vahepealsete riikidega tehtud kokkuleppel.

Euroopa riikide vahel määratletakse telegrammide edastamise tasu piiri ületanud telegrammide arvu järgi, arvestamata telegrammide sõnade arvu ning erinevaid lisatasusid. Tasu osad, milliseid arvestatakse naaberriigile ja igale transiidi riigile, määratletakse keskmiste proportsioonide järgi, millised on kehtestatud nende vastastikusel kokkuleppel.

Artikkel LV.

Ettemakstud tasu vastuste ja telegrammide kättesaamise eest teatamise eest, arvestatakse tasu saanud Postivalitsuse poolt aadressaadi Postivalitsusele, nõnda nagu vastus-telegrammid ja kättesaamise teatised võetakse arvesse kui tavalised telegrammid, millised on saadetud aadress-jaamast.

Artikkel LVI.

Kui mingi telegramm ei ole edastatud mööda seda teed, millise järgi oli arvestatud tasu, siis lisatasu peab olema kantud selle telegraafi ametkonna arvelt, milline muutis telegrammi suunda.

Artikkel LVII.

Vastastikused arved peavad olema koostatud iga kuu möödumisel.

Tasaarveldus ja selle järgi tasumine peab olema teostatud iga kolme kuu möödudes.

Artikkel LVIII.

Tasu, milline kujuneb välja tasaarvelduse järgi, makstakse krediteerivale riigile välja frankides, sularahana.

V Peatükk.

Üldmäärused.

I Jagu.

Lisamäärused.

Artikkel LIX.

Käesoleva konventsiooni määrused selles, mis puudutavad rahvusvahelise telegraafiteenistuse üksikasju, lisatakse üldise instruksiooniga, milline võib olla koostatud Lepinguliste riikide Telegraafivalitsuste vahelisel kokkuleppel.

Eeskirjad, millised on sätestatud selles instruksioonis, jõustuvad üheaegselt käesoleva konventsiooniga ja need võivad olla igal ajal, mainitud Telegraafivalitsuste kokkuleppel, muudetud.

Artikkel LX.

Juhtumil, mil tekivad ühe peamise konventsiooni määruse mõtte tõlgendamise suhtes arusaamatused, siis selle riigi Telegraafivalitsus, millise piires oli viimane konverents, kutsub ühe või mitme Telegraafivalitsuse nõudmisel kokku spetsiaalse lepinguliste riikide volinikest koosneva komisjoni ja määrab nende kokkutuleku koha.

See komisjon lahendab kahtluse alla seotud küsimuse. Tema otsused peavad omama Telegraafivalitsustele, millised ei pidanud vajalikuks oma esindajaid saata, samasugust jõudu, justkui nad oleksid osalenud koosolekul.

Artikkel LXI.

Konverentsil valitud Telegraafivalitsus võtab meetmeid, millised on hädavajalikud selleks, et, pidades silmas üldist kasu, kergendada Konventsiooni otsuste täitmist ja rakendamist. Sel eesmärgil ta koostab spetsiaalse „Rahvusvahelise Telegraafivalitsuste sekretariaadi“ („Bureau international des Administrations telegraphiques“, „Международный секретариат телеграфныхъ управлений“) nimelise asutuse, milline hakkab tegutsema tema juhtimise all ja seda hakatakse ülal pidama kõigi kokkuleppivate riikide Telegraafivalitsuste kulul; selle sekretariaadi kohustused määratletakse alljärgnevatel lausetel:

Ta hakkab koguma kõiki andmeid, millised puutuvad Rahvusvahelisse telegraafiteenistusse, koostama tariife, tegema üldist statistikat, arutama temale esitatud üldkasulikke tähendust omavaid küsimusi ja andma välja prantsuskeelset Telegraafiajakirja.

Kõik need andmed peab sekretariaat saatma laiali lepinguliste riikide Telegraafivalitsustele.

Ta hakkab uurima kõiki rahvusvahelise teenistuse instruksiooni muutmise nõudeid ja saades Telegraafivalitsuste üldise nõusoleku, teatab omal ajal kõigile, üldiseks teadmiseks, neist muudatustest, milliseid hakatakse tegema.

Artikkel LXII.

Käesolev Konventsioon hakkab olema allutatud perioodilisele ülevaatamisele, millisel hakkavad osalema kõikides selles osalevate riikide esindajad.

Sel eesmärgil, iga Lepingulise riigi pealinnas, järjekorras, hakatakse kutsuma kokku nende riikide esindajate vahelisi konverentse.

Esimene konverents määratakse 1871 aastal toimuma Florences.

Artikkel LXIII.

Prantsusmaa Telegraafi Direktsiooni poolt koostatakse ja antakse välja telegraafisuhete ametlik kaart. Seda kaarti hakatakse perioodiliselt kontrollima.

II Jagu. Lepingliste riikide eriõigused.

Artikkel LXIV.

Kõrged lepingulised pooled jätavad enesele õiguse astuda omavahel, telegraafiteenistuse asjus, millised ei puuduta kõikide teiste riikide ühiseid huve, igasugustesse spetsiaalsetesse kokkulepetesse, aga nimelt:

Tariifide koostamisel;
Tasa-arvestuste tegemiseks;
Spetsiaalete aparaatide, või spetsiaalsete sõnastike, kasutusele võtmises teatud punktide vahel ja kindlaksmääratud juhtudel;
Telegraafi markide süsteemi rakendamisel;
Telegraafi teel raha ülekandmise suhtes;
Aadress-jaamade poolse tasu võtmise korra üle;
Telegrammide kättetoimetamise korrast,
Vastastikusest telegrammide posti teel saatmise eest võetava tasu tühistamisest;
Aadressaadile järgi saadetavate telegrammide edastamisest väljaspoole Art 28 sätestatud piire;

Tasuta edastavate teenistuslike telegrammide hulka ka meteoroloogilistes ja teistes asjades telegrammide, millistel on ühine kasu, sissearvamine.

III Jagu.

Teiste riikide liitumisest konventsiooniga.

Artikkel LXV.

Riikidele, millised ei osalenud käesoleva Konventsiooni sõlmimisel, antakse õigus sellega liituda, kui nad avaldavad selleks soovi.

Sellisest Konventsiooniga liitumise soovist peab olema teatatud diplomaatilisel teel sellele Lepingulistest riikidest, millise piidides oli viimane konverents; see-sama riik on kohustatud sellest teatama teistele riikidele.

Konventsiooniga liituv riik peab vastu võtma kõik selle tingimused ja ta hakkab osalema kõigis selle poolt pakutavates kasudes.

Ainiti, Lepingulised riigid säilitavad õiguse mitte-laiendada alandatud tariifi kasusid nendele riikidele, millised, soovides Konventsiooniga liituda, ei alanda oma tariife piival määral.

Artikkel LXVI.

Kõrged Lepingupooled kohustuvad, võimalikkuse määral, allutama käesoleva Konventsiooni määrustele kompaniid, millistel on kontsessioonid õhu- ja veealuste telegraafiliinide rajamiseks, samuti, minema vajadusel, vastastikuste tariifide alandamise läbirääkimistele juba eksiteerivate kompaniidega.

Need kompaniid lubatakse osalema käesoleva Konventsiooniga võimaldatavates tuludes, kui

nad võtavad täitmiseks kõik selle kohustavad määrused ja sellest eelnevalt neile riikidele teatamisel, milliste poolt on kontsessioonid annetatud. See avaldus tehakse korras, milline on sätestatud eelneva artikli teises lõigus.

Piirang, milline on esitatud mainitud artikli lõpus, rakendatakse era-telegrammide suhtes, milliste tariifi ei hakata alandama sel määral, millist vastavate riikide poolt ei hakata piisavaks tunnistama.

Rahvusvahelisse tariifi ei hakata mitte mingil juhtumil rakendada telegraafi-jaamade üle, millised asuvad Lepinguliste riikide või konventsiooniga liitunud riikide emamaal ja millised kuuluvad raudtee-kompaniidele või teistele eraasutustele, kui nende jaamade tariifide järgi tuleb võtta lisatasu.

Artikkel LXVII.

Suhete avamisel riikidega, millised ei ole liitunud Konventsiooniga või siisi era-asutustega, millised ei võtnud enesele käesoleva Konventsiooni kohustuslikke teenistuslikke otsuseid, rakendatakse neid otsuseid ilma mingite korrespondentsi muudatusteta selle läbimisel mööda lepinguliste või Konventsiooniga liitunud riikide liinidest.

Neid liine kasutades määratletakse edastustasu vastavate Telegraafivalitsuste poolt. See tasu peab tingimata koosnema tasuühikute järgisest, millised on määratud konventsiooni tariifidega, lisatakse tasule, milliseid arvutatakse Telegraafivalitsustele, milline ei osale konventsioonis.

Selle kinnituseks allkirjastasid volinikud käesoleva akti, lisades oma vapipitsatid.
See juhtus Viinis, 21. juulil 1868 aastal.

Lisad rahvusvahelisele konventsioonile.

Tasu tabelid, millistest tuleb juhinduda rahvusvaheliste tariifide koostamisel, kooskõlas Konventsiooni Artikkel. 34. sätetega.

A. Lõpptasu.

(Lõpptasuks nimetatakse see, millist arvestatakse riigile sellest väljuvate ja sisenevate telegrammide eest.)

Riikide nimetused.	Korespondentsi liigid.	Tasu : F. c.	Märkused.
Põhja Saksamaa...	Telegrammide eest, millised tulevad läbi Saksa-Austria liidu.	3	Üldine tasu muude Saksa-Austria Liidu riikidega.
	Kõige muu eest...	2 50	
	Tasu millist arvestatakse kompaniile Reuter; Alates Põhja-Saksamaa kallastest kuni Londonini:		
	1) Liidu riikide telegrammide eest..	4 -	
	2) Kõige muu eest...	2 50	
	Alates Põhja Saksamaa kallastest kuni kõigi ülejäänud Suurbritannia ja Iirimaa		

	jaamadeni: 1) Liidu riikide telegrammide eest. 2) Kõige muu eest...	5 - 5 50	
Austria ja Ungari ...	Kõikide telegrammide eest...	3 -	Üldine tasu: 1) Liidu riikidega, kõigi neist riikidest läbisadetavate telegrammide eest. 2) Šveitsiga, kõikide sellest läbi saadetavate telegrammide eest. 3) Itaaliaga, kõigi sellest riigist läbi Prantsusmaa – Itaalia piirile saadetavate telegrammide eest.
Baaden...	Liidu riikidest läbi saadetavate telegrammide eest...	3 -	Kõigi teiste Liidu riikidega üldine tasu.
	Kõige muu eest...	1 -	Tasu frankides, Prantsusmaale, Itaaliasse ja Šveitsi aadresseeritud ja sealt saadud telegrammi eest on üldine teiste Liidu riikidega, kui telegrammid saadetakse mööda Bavaaria või Wurtembergi liine.
Bavaaria...	Liidu riike läbivate telegrammide eest...	3 -	Kõigi teiste Liidu riikidega üldine tasu.
	Kõige muu eest...	1 -	Tasu frankides, Prantsusmaale, Itaaliasse ja Šveitsi aadresseeritud ja sealt saadud telegrammi eest on üldine teiste Liidu riikidega, kui telegrammid saadetakse mööda Baadeni või Wurtembergi liine.
Belgia...	Kõikide telegrammide eest... Tasu, millist arvestatakse veealuse telegraafiini (Submarine Telegraph Company) kasutamise eest...	1 -	
	Alates Belgia kallastest kuni Londonini...	3 -	
	... muudelt Suurbritannia ja Iirimaa telegraafi-jaamadelt ...	4 -	
Taani...	Suurbritannia ja Iirimaa vahetatavatelt telegrammidelt...	1 50	
	Kõige muu eest...	1 -	
Hispaania...	Kõikide telegrammide eest...	2 50	
Kiriku Riik...	Kõikide telegrammide eest...	1 -	

Prantsusmaa.	Telegrammide eest, milliseid vahetatakse Paavsti valdustega, Portugaliga, Madalmaadega ja Wurtembergiga...	2	-
	Kõige muu eest...	3	-
	Telegrammide eest, milliseid vahetatakse Alziiri ja Tunisega (kaasaarvatud Prantsusmaa kaudu saatmise transiidimaks)...	5	-
	Tasu, millist arvestatakse telegraafi allvee-kaabli kompaniile („Submarine Telegraph Company) Alates Lamanchi väina kallastelt kuni Londonini...	3	-
	Alates Lamanche väina kallastelt kuni muude Suurbritannia ja Irimaa telegraafi-jaamadeni...	4	-
Suurbritannia (Briti India).	1)Alates Fao-st kuni allpool mainitud telegraafi-jaamadeni:		
	Bushire ...	10	-
	Kurrachee ...	35	-
	Indostanist Chittagongist Läänes..	44	-
	Tseiloni saarelt ja Chittagongist Itta jäävatest jaamadest...	49	-
	2)Alates Bushire kuni alljärgnevalt loetletud jaamadeni:		
	Kurrachee ...	25	-
	Indostanis, Chittagongist Läänes	34	50
	Teiloni saarelt ja Chittagongist Idas asuvatest jaamadest...	36	50
Kreeka...	Kõikide telegrammide eest.	1	-
Itaalia...	Telegrammide eest, milliseid vahetatakse Belgia ja Madalmadega ...	2	-
	Telegramide eest, milliseid vahetatakse Põhja-Saksamaaga (via France), Baadeni, Bavaaria, Hispaania, Kreeka, Ühendatud Vürstiriikidega, Serbiaga, Wurtembergi ja Hohenzollernidga.	2	-
	Kõige muu eest...	3	-
	Tasu kompaniile „Mediterranean Extension Telegraph Cy:“		
	Telegrammide eest, milliseid vahetatakse Malta ja Korfu vahel..	3	-
Luxembourg.	Kõikide telegrammide eest..	-	50

Norra...	Kõikide telegrammide eest..	1	50	
Madalmaad...	Telegrammide eest, millised läbivad Liidu riigid..	3	-	Üldine tasu muude Liidu riikidega.
	Telegrammide eest, milliseid vahetatakse Itaaliaga, Malta, Korfu ja Šveitsiga Belgia ning Prantsusma kaudu...	-	50	
	Kõige muu eest...	1	-	
	Tasu, millist arvestatakse „Rahvusvahelisele Elektri-Telegraafi Kompaniile“ (Elektric and International Telegraph Company):			
	Alates Madalmaade kallastest kuni Londonini ...	4	-	
	Alates Madalmaade kallastest, kuni muude Suurbritannia ja Iirimaa telegraafi-jaamadeni ...	5	-	
Pärsia...	Kõikide telegrammide eest..	7	50	
Portugal...	Kõikide telegrammide eest..	1	-	
Ühendatud Vürstiriigid...	Kõikide telegrammide eest..	1	-	
Venemaa...	1)Alates Euroopa piiridest: Venemaa Euroopa osa jaamadele, erandiks Kaukaasia...	5	-	
	Kaukaasia jamadele...	8	-	
	Venemaa Aasiale Tomski meridiaanist Lääne poole...	13	-	
	Venemaa Aasiale, Tomski ja Verhneudinski meridiaani vahel...	21	-	
	2)Pärsia piirist: Kaukaasia jaamadele...	4	-	
	Muudele Venemaa Euroopa jaamadele ...	12	-	
	Venemaa Aasiale Tomski meridiaanist Lääne poole...	13	-	
	Venemaa Aasiale, Tomski ja Verhneudinski meridiaani vahel...	21	-	
Serbia...	Kõikide telegrammide eest...	1	-	
Rootsi...	Telegrammide eest, milliseid vahetatakse Suurbritanniaga, Iirimaa ja Itaaliaga...	3	-	
Šveits...	Kõikide telegrammide eest...	1	-	

Türgi...	<p>1)Telegrammide eest, milliseid vahetatakse Euroopaga (Ühendatud Vürstiriikide ja Serbia kaudu) ja milliseid vahetatakse Kreeka, Ühendatud Vürstiriikide ja Serbia vahel:</p> <p>Türgi Euroopa jaamadele... 3 -</p> <p>Türgi Aasia jaamadele :</p> <p>a)Mereäärsetest... 7 -</p> <p>b)Sisemaistest... 11 -</p> <p>2)Telegrammide eest, millised on vahetatud Euroopaga teiste piiripunktide kaudu:</p> <p>Türgi Euroopa jaamadele ... 4 -</p> <p>Türgi Aasia jaamadele:</p> <p>a)Mereäärsetele... 8 -</p> <p>b)Sisemaistele... 12 -</p> <p>3)Telegrammide eest, milliseid vahetatakse India ja Pärsiaga:</p> <p>a)Türgi Aasia osa esimesele võõndile... 9 -</p> <p>b)Türgi Aasia osa teisele võõndile... 13 50</p> <p>c)Türgi Euroopa osale... 17 50</p>		
Wurtemberg ja Hohenzollern	<p>Telegrammide eest, millised saadetakse Liidu riikide kaudu...</p> <p>3 -</p> <p>Prantsusmaaga, Itaaliaga ja Šveitsiga vahetatavate telegrammide eest...</p> <p>1 -</p>		<p>Üldine tasu kõigi teiste Liidu riikidega.</p> <p>Tasu 1 frank, telegrammis eest, milline on adresseeritud Prantsusmaale ja on sealt saadud, on ühime teiste Liidu riikidega. Seesama puutub Itaaliasse ja Šveitsi adresseeritud telegramme, kui telegrammid saadetakse mööda Baadeni või Bavaaria liine.</p>

B. Transiittasu.

(Transiittasuks nimetatakse seda tasu, milline arvestatakse telegrammide eest, millised läbivad nende valdusi.)

Riikide nimetused.	Korespondentsi liigid.	Tasu : F. c.	Märkused.
Põhja Saksamaa...	Telegrammide eest, millised saadetakse Saksa-Austra Liidu riikide.. Kõigi teiste kõikides suundades saadetud	3 -	Üldine tasu teiste Saksa-Austria Liidu riikidega.

	telegrammide eest...	2 50	
Austria ja Ungari...	Telegrammide eest, milliseid vahetatakse Vene-Austria piiride vahel, ühest küljest ja Prantsusmaa-Itaalia või Prantsusmaa-Šveitsi vahel teisest küljest...	2 50	Ühine tasu Itaalia või Šveitsiga.
	Kõigi muud eest...	3 -	Üldine tasu: 1) Liidu riikidega, kõikide seda riiki läbivate telegrammide eest, 2) Itaaliaga või Šveitsiga, kõigi neist riikidest ja Prantsuse-Itaalia või Prantsuse-Šveitsi piiridest läbi saadetavatelt telegrammidelt.
Baaden...	Telegrammide eest, millised läbivad Liidu riigid...	3 -	Liidust läbi saadetavatelt telegrammidelt on see tasu nende riikidega ühesugune.
	Kõige muu eest...	1 -	
Bavaaria...	Telegrammide eest, millised läbivad Liidu riigid...	3 -	Seesama.
	Kõige muu eest...	1 -	
Belgia...	Telegrammide eest, milliseid vahetatakse Prantsusmaa kaudu Madalmaadega, ühest küljest, Itaalia, Malta, Korfu ja Šveitsi, teisest küljest...	- 50	
	Telegrammi eest, milline tuleb Idast Läände ja tagasi Põhja Saksamaa kaudu ja Belgia randade veealuste liinide kaudu...	1 50	
	Telegrammide eest, millised saadetakse läbi mitme Liidu riigi ja kõigi ülalpool mitte nimetatud telegrammide eest...	1 -	
Taani...	Telegrammide eest, milliseid vahetatakse Preisi-Taani ja Rootsi-Taani piiride vahel...	1 -	
	Telegrammide eest, milliseid vahetatakse Preisi-Taani ja Norra-Taani piiride vahel (kaasaarvatud veealuste kaablite kompanii) ...	1 50	
Hispaania...	Prantsusmaa ja Portugali vahel vahetatavate telegrammide eest...	2 -	
	Kõige muu eest...	2 50	
Kirikuriik...	Kõikide telegrammide eest...	1 -	

Prantsusmaa.	Belgia piiri ja veealuste La Manche liinide kaudu vahetatavate telegrammide eest... Telegrammide eest, milliseid vahetatakse: 1)Ühest küljest Itaalia ja teiset Hispaania ja Portugali vahel... 2)Belgia ja Madalmaade vahel ühest ja Saksamaa, Itaalia ja Šveits kaudu kõigi teiste riikidega, teisest küljest... Kõige muude telegrammide eest ...	1 - 2 - 2 - 3 -	Transiidi eest Korsika saare kaudu määratakse 1 frank.
Suurbritannia (Briti India)			Transiiti ei ole.
Kreeka...			Transiit puudub.
Itaalia...	Telegrammide eest, milliseid vahetatakse: 1)Austria, Prantsusmaa ja Šveitsi piiride vahel ... 2)Eelmainitud piiride ja Livourne vahel (Korsikale)... 3)Eelmainitud piiride ja Türgi (Vallona) vahel... 4)Kirikuriigi ja kõigi muude piiride vahel.... 5)Valloonia ja Korfule mineva merekaabli kaldapunkti vahel... 6)Kõigi muude piiride vahel...	1 - 1 - 3 - 2 - 1 - 3 -	
Luxembourg.	Kõikide telegrammide eest...	- 50	
Norra...	Rootsi ja Taani vaheliste telegrammide eest... Kõikide muude telegrammide eest...	1 - 1 50	
Madalmaad	Belgia ja Suurbritannia Iirimaa vaheliste telegrammide eest... Kõikide muude eest...	1 - 3 -	Ühesugune tasu kõigi muude Liidu riikidega.
Pärsia...	Kõikide telegrammide eest...	13 50	
Portugal..			Transiit puudub.
Ühinenud Vürstiriigid..	Kõikide telegrammide eest...	1 -	
Venemaa...	Euroopa telegrammide eest, ühelt ja		

	Pärsia ja India teisest küljest...	16 -	
	Muude Venemaa Euroopa osast läbisaadetud telegrammide eest...	5 -	
Rootsi ...	Telegrammide eest, milliseid vahetatakse: 1)Taani, ühest külest ja Norra ja Põhja Saksamaa vahel, teisest küljest...	1 -	
	2)Põhja Saksamaa ja Norra vahel...	1 50	
	3)Venema ja teiste piiride vahel...	2 -	
Šveits...	Kõikide telegrammide eest...	1 -	
Serbia...	Kõikide telegrammide eest...	1 -	
Türgi...	Telegrammide eest, millised väljuvad Kreekast, Ühendatud Vürstiriikidest ja Serbiast, või milised on neisse riikidesse adresseeritud...	3 -	
	Telegrammide eest, millised tulevad Indiast ja Pärsiast, või mis on sinna adresseeritud:		
	a)Ühendatud Vürstiriikide ja Serbia kaudu...	16 50	
	b)Muude piiride kaudu...	17 50	
Württemberg ja Hohebzillern.	Kõikides suundades saadetud telegrammide eest...	3 -	Üldine tasu koos muude Liidu riikidega.

Märkus. Tasu, millist arvestatakse telegrammide eest Londoni ja Kurrachee vahel, on määratletud 61 fr. ja 50 sant., ja see jaotub käesoleval ajal korrespondentsi saatmiseks ettenähtud punktide vahel järgmisel viisil:

1) Tee Põhja Saksamaa ja Venemaa kaudu:

Inglismaa ja Reuteri kaabel ...	4 fr. 50 c.
Põhja Saksamaa	2 50
Venemaa	16 50
Pärsia	13 50
Kaabel Pärsja lahes	25 50
Kokku:	61 fr. 50 c.

2) Tee Madalmaade ja Venemaa kaudu:

Inglismaa ja „Electric and International Company“ merekaabel...	4 00
Liit...	3 00
Venemaa	16 00
Pärsia	13 50
Kaabel Pärsia lahes....	25 00
Kokku:	61. 50

3) Tee Belgia, Põhja Saksamaa ja Venemaa kaudu:
Inglismaa ja

„Submarine Telegraph Company „ kaabel..	3 00
Belgia	1 50
Põhja Saksamaa	2 00
Venemaa	16 00
Pärsia	13 50
Kaabel Pärsia lahes	25 00
Kokku:	61 50

4) Tee Madalmaade ja Türgi kaudu:

Inglismaa ja kaabel	4 00
Liit	5 00
Türgi*	17 50
Pärsja lahe kaabel	35 00
Kokku:	61 50

*Arvestades juurde transiidi Ühendatud Vürstiriikide ja Serbia kaudu.

5) Tee Belgia ja Türgi kaudu: Inglismaa ja kaabel	3 00
Belgia	1 00
Liit	5 00
Türgi*	17 50
Kaabel	35 00
Kokku:	61 50

6) Tee Prantsusmaa, Liidu ja Türgi kaudu: Inglismaa ja kaabel	3 00
Prantsusmaa	3 00
Liit	3 00
Türgi*	17 50
Pärsja lahe kaabel	35 00
Kokku:	61 50

7) Tee Prantsusmaa ja Šveitsi kaudu:	
Inglismaa ja kaabel	3 00
Prantsusmaa	2 50
Šveits	0 50
Austria ja Ungari	3 00
Türgi *	17 50
Pärsia lahe kaabel	35 00
Kokku:	61 50

8) Tee Prantsusmaa ja Itaalia kaudu: Inglismaa ja kaabel	3 00
Prantsusmaa	3 00
Itaalia	3 00
Türgi *	17 50
Pärsja lahe kaabel	35 00
Kokku:	61 50

Järgneb allkiri.

Instruktsioon.

Rahvusvahelisele teenistusele.

Moodustab endast lisa Pariisis sõlmitud Telegraafikonventsioonile.

I.

Konventsiooni Artikkel 1. 1) Juhtmed, millised on seatud ainult rahvusvahelise korrespondentsi edastamiseks, peavad olema ametlikul kaardil, milline on koostatud kooskõlas Art. 63 sätetega, spetsiaalselt märgitud .

2) Neile juhtmetele antakse nimetus „Rahvusvaheline liin alates ... kuni....

3) Nad peavad olema, kui võrd see on võimalik, ainult rahvusvahelisteks suheteks linnade vahel, millised on määratud nende äärmisteks punktideks.

4) Selline mainitud juhtmete spetsiaalne tähendus võib olla ära muudetud liini purunemise juhtumil; kuid peale katkestuse likvideerimist võivad need saada tagasi oma endise tähenduse.

5) Nende juhtmete kaitsmine kuulub valitsuste, milliste valduste kaudu need lähevad, üldiste kohustuste hulka ja vastavad Telegraafivalitsused vtavad igauks nende juhtmete kaitseks igauks meetmeid, milliste kasutamisest nad näevad suurimat kasu.

6) Piirile lähimate jaoskondade ülemad astuvad nende meetmete võtmiseks ja elluviimiseks spetsiaalsetesse omavahelistesse kokkulepetesse.

Artikkel 2. Telegraafijaamade järgud märgitakse tariifidel järgmisel viisil:

N, Öö-päev töötav jaam (päeval ja öösel);

N/2, jaam, mis töötab päeval kuni keskööni;

C, ainult päeval täistööajaga töötav jaam;

L, piiratud tööajaga jaam (töötab vähem tunde kui täis-tööajal töötav jaam);

B, Vaid suvisel ajal avatud jaam;

H, ainult talvel avatud jaam; (kaks viimast märki võivad olla kasutatud koos eelnevate märkidega);

L/BC jaama töötab täisajaga suvisel ajal ja talvel osalise ajaga;

L/HC jaam töötab täisajaga talvel ja suvisel ajal osalise tööajaga;

E, jaam, miline on avatud ainult Kõigekõrgemate Isikute kohalviibimise ajal;

F, raudtee-telegraafijaam, avatud erakorrespondentsile;

P, jaam, milline kuulub erakompaniile;

*, veel avamata jaam;

S, semafor-telegraafi-jaam.

Artikkel 7. 1) Iga jaam, milline võtab rahvusvahelise kaabli kaudu vastu valitsuse järku või teenistusliku telegrammi, edastab selle samas järgus edasi.

2) Saatejaamal ei ole õigust keelduda Konventsiooni Artikkel 7 komandas punktis mainitud konsulaaragentide telegrammide vastuvõtmisest, kuid nad on kohustatud viivitamatult teatama sellistest telegrammidest Keskjuhatusle.

3) Erinevate jaamade telegrammid, millised puudutavad telegrammide ülekandmise erilisi juhtumeid, antakse edasi mööda rahvusvahelise võrgu kaudu, nagu teenistuslikud telegrammid.

IV.

Art. 8. 1) Iga riik määratleb, kui leiab selle olevat vajaliku, millised ametnikud ja millised riigiasutused igas linnas, peavad tunnistama telegrammide saatjate allkirju. Sellel juhtumil, selle riigi jamad, peale esitatud tunnistuse õigsuse kinnitamist, annavad selle telegraafi teel edasi , peale allkirja, järgmises vormis: „Allkiri tõendatud“ (ametniku metikoht või riigiasutuse nimetus).

2) See märkus läheb arvesse tasumisele kuuluvate sõnade lugemisel.

3)Kõigil teistel juhtudel tasu allkirja testamise eest loetakse tegelikult esitatud sõnade hulka ja tunnistamine ise edastatakse nii nagu see on kirjutatud.

V.

Art. 9. 1) Teenistuslikud telegrammid sõnastatakse peamiselt prantsuse keeles; teistes asjades võivad need olla, Telegraafivalitsuste vastastikusel kokkuleppel, sõnastatud muudes keeltes.

2)Valitsuste telegrammid võivad olla kirjutatud arvudega või salajaste märkidega ja seejuures algusest lõpuni või ka siis osalt.

3)Samasugune reegel puudutab teenistuslikke telegramme, millised on saadetud Telegraafivalitsuste ülemuste poolt.

4)Era-telegrammides, millised on kirjutatud salajaste tähtedega või arvudega, peavad aadress ja allkiri olema kirjutatud tavaliste tähtedega.

5)Nende telegrammide tekst võib olla kas kõik šifreeritud või siisi kirjutatud osalt numbritega, osalt tavaliste sõnadega; viimasel juhtumil peab šifreeritud teksti osa pandud ümar-sulgudesse, millised eraldavad selle eelnevast või järgnevatest tavalistest sõnadest.

6)Šifreeritud tekst peab olema kirjutatud eranditult kas tähtede või araabia numbritega.

7)Selle riigi Telegraafivalitsusele, kust telegramm saadetakse, antakse õigus rakendada Konventsiooni Artikkel 9. viimast lõiku, aga nimelt sellest, mis peamiselt lubatud ja puudutab börsi- või kommerts- asju käsitlevaid telegramme.

8)Need telegrammid, kui need on juba vastu võetud, ei saa olla peatatud, samuti nagu nende saatmise eest ei saa arvestada mingit lisatasu, kui need telegrammid tõstatavad mingeid vastavate Juhatuste märkusi, siis need märkused puutuvad ainult järgnevaid samasuguseid telegramme.

Art. 10. 1)Alljärgnevates tabelites on näidatud ära märgid, milliseid kasutatakse telerammide Morse ja Hughes aparaatidega edastamisel.

Morse aparaadi märgid.

Tähed.

Vahe märkide vahel ja nende pikkus.

1)Joon võrdub kolme punktiga.

2)Märkide vaheline kaugus võrdub ühe punktiga.

3)Kahe tähe vaheline vahe on võrdne kolme punktiga.

4)Vahemaa kahe sõna vahel on võrdne viie punktiga.

A .-

ä .-.-

à või å .-.-

b -...

c -.-.

ch ----

d -..

e .

é ..-..

f ..-.

g --.

h

i ..

j .---

k -.-
l .-.
m --
n -.
ñ --.--
o ---
ö ---.
p.-.
q --.-
r .-.
s ...
t -
u ..-
ü ..--
v ...-
w .--
x -.-
y -.--
z --..

Numbrid.

1 .----
2 ..---
3 ...--
4-
5
6 -....
7 --...
8 ---..
9 ----.
0 -----

Murrujoon -----

Numbreid võib edastada ka alljärgneval kujul, kuid seda vaid telegrammide kontrollimisel.

.- 1
.. - 2
...- 3
....-4
.....5
-.... 6
--...7
-..8
-. 9
- 0

Kirjavahemärgid.

(.) Punkt
(;) Semikoolon -.-.-.
(,) Koma .-.-.-

- (:) Koolon ---...
- (?) Küsimärk ..--- või ebaarusaadavalt esitatud sõna kordamise nõudmine.
- (!)Hüüumärk ---..
- (') Ülakoma (Apostroof) .----.
- (-)Sidekriips -....-
- () Sulgude märk edastatakse enne ja peale sulgu pandud sõnu -.-.-
- (,,“)Edasi kandmise märk .-.-.

Allatõmbamise, rõhutamise märk edastatakse enne ja peale rõhutatud sõna või allakriipsutatud teksti osa ..--.-

Allkirjamärk, milline eraldab teksti allkirjast enesest

Teenistuslikud märgid.

- Valitsuse telegramm ...
- Teenistuslik telegramm .-
- Eratelegramm .--.
- Kutse sidele-.-.-
- Sain aru...-
- Viga või ei saanud aru
- Saatmise lõpp .-.-.
- Kutse edastamisele -....-
- Oodata.-....
- Kviitung ((Sain sõnumi kätte)).-.-.-.

Hughesi aparadi märgid.

A, b, c, d, e, f, g, h, i, j, k, l, m, n, o, p, q, r, s, t, u, v, w, x, y, z.

Numbrid.

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0.

Kirjavahemärgid ja teised märgid.

Punkt, koma, punkt ja koma, kaks punkti, küsimärk, hüüumärk, jutumärgid, pluss +, kriips, e, murrumärk /, võrdsuse märk =, vasak sulg (, parem sulg), &, jutumärgid ,,.

Enne allajoonitud sõnu ja väljendeid, ning peale neid pannakse kaks kriipsu (Näide: -- telegramm--)-need sõnad ja väljendid rõhutatakse telegrammi vastu võtnud ametniku poolt käsitsi tõmmatud joonega.

Teenistuslikud märgid.

- Valitsuse telegramm S;
- Teenistuslik telegramm A;
- Eratelegramm P;

Selleks, et kutsuda välja jaama, millisega asutakse ühenduses, või et vastata temale, antakse: tühik ja N, milist korrutatakse mitu korda;

Selleks, et reguleerida pöörete üheaegsust ja milleks on tarvis nõuda kestavat ühe ja sama märgi kordamist, antakse tühiku ja I ja T, mida korratakse mitu korda, niipalju kui on tarvis;

Selleks et nõuda, või aidata kaasa elektrimagneti reguleerimisele: antakse järjeste märkide ühend: tühik, I, N, ja T, milliseid korratakse nii mitu korda, kui on tarvis.

Selleks, et anda märk oodata: ATT, millitele järgneb ligikaudse ootamise aja saatmine;

Selleks, et märkida viga: kaks või kolm N järjest teineteise järel ilma igasuguse kirjavahemärgita;

Selleks, et katkestada edastava jaama saatmist: kaks või kolm mingit tähte, nende vastava asendi järgi.

2) Teenistusliku telegrammi allkirja ei anta telegraafi teel edasi, aga nende aadress edastatakse järgmisel kujul:

„Paris de St. Petersburg. - Service“. „Directeur general a Directeur general“.

3) Vastastikustes suhetes jaamade vahel, asjades, millised puutuvad telegraafi-teenistust, antakse edasi vaid „Paris de St. Petersburg. - Service“, ilma mingite teiste teenistuslike märkidetta.

4) Eratelegrammide aadress peab olema selline, et telegramm võiks olla saadetud aadressaarile ilma tagaotsimiseta, või lisaandmeid nõudmata.

5) Telegrammide aadressis, milline on saadetud suurde linna, peab olema näidatud tänav ja maja Nr., aga kui seda ei teata, siis aadressaadi ametinimetuse jne.

6) Isegi kui telegramm on saadetud väikesesse linna, siis ka sel juhtumil, peale aadressaadi perekonnanime, peab aadress sisaldama veel mingi lisavihje, millise järgi aadress-jaam võiks moonutatud nime juhtumil aadressati otsida.

7) Riigi nimetuse, kus aadressaat elab, märkimine on kohustuslik, erandiks see juhtum, kui ta elab pealinnas või tähtsas linnas, see viide kuulub tariifi järgsete sõnade hulka.

8) Sellegi poolest peab telegrammid, millistes selliseid viiteid ei ole lisatud, peavad olema telegraafi teel ära saadetud.

9) Igal juhtumil langeb vastutus aadressi ebatäielikkuse või ebatäpsuse eest telegrammi saatjatele endile.

10) Telegrammide aadress, millised tuleb viia telegraafiliinidest eemal asuvasse kohta, kirjutatakse järgmisel kujul:

„M. Müller, Steglitz expres (ou poste) Berlin“.

11) Telegrammide aadressis, millised saadetakse laevale, milline asub merel, peale tavaliste vihjete, peab olema ka aadress-laeva nimi ja ametlik number ning ka selle riikkondlikkus.

VII.

Art. 11. 1) Valitsuse- ja teenistuslikud telegrammid järjekorras ei oota, millises era-telegramme edastatakse vaheldumisi Morse aparaatidel.

2) Hughesi aparaatidel teostatakse telegrammide saatmist vaheldumisi seeriaste kaupa. Seeria piirdub viie telegrammiga, millisest järgust nad ka ei olnud, valitsuse, teenistuslik või era. Need viis telegrammi moodustavad just-kui ühe jagamatu ülekande, millist ei tohi katkestada, kui, siis vaid äärmisel hädavajadusel. Telegrammis, millises on sada või enam sõna, loetakse eraldi seeriaks.

3) Kahe jaama vahel algab telegrammi saatmine sidosse kutse märgiga.

4) Kutse saanud jaam peab kohe vastama oma nime nimetamisega, kui aga ta ei saa telegrammi vastu võtta, siis ta annab ootamise märgi ja koos sellega ootamise aja umbkaudset pikkust näitava numbri, mille kestel ta ei saa telegrammi vastu võtta, kuid mille möödudes ta saab telegrammi vastu võtta. Kui see aeg ületab 10 minutit, siis kutsutud jaam peab selgitama, miks ta telegrammi vastu võtta ei saa.

5) Kui kutsutud jaam sai kutsuva jaama nime ilma spetsiaalse märgita, siis ta edastab

alljärgnevalt esitatud korras teenistuslikud märked, millised moodustavad telegrammi pealkirja:

- a) Telegrammi järk, ühe tähtedest S või A, vastavalt sellele, kas see on valitsuse või teenistuslik telegramm;
- b) Sihtjaama (aadressjaam*) nimi;

*) Kui telegramm on aadresseeritud kohta, kus ei ole telegraafijaama, siis edastatakse eelkõige mitte aadressaadi asukoht, vaid telegraafijaama nimi, millisest peab telegrammi saatma aadressaadile või siis saatma selle temale posti teel.

- c) Saatva jaama nimi ja enne seda sõna (von, de) „Paris de Bruxelles“;
- d) Telegrammi №;
- e) Sõnade arv. (Šifreeritud telegrammides tähistatakse: 1, tariifi järgsete sõnade arv (tasumisele kuuluvad) ja 2 sõnade arv, milline on kirjutatud tavalises keeles, kui sellised sõnad on telegrammis olemas;
- f) Saatmise aeg (edastatakse kolme arvuga, millised tähistavad kuupäeva, tundi ja minuteid; peale neid edastatakse täht m või s (matin ou soir) ((ennelõunat, pealelõunat));
- g) Telegrammi tee või suuna tähistus, sel juhtumil, kui see ei ole odavaim (lühim tee);
- h) Muud märkused, millised võivad osutada vajalikuks (tähitud telegramm, kättesaamise teatis, makstud vastus, semafori-telegramm, aadresside arv, saata järgi).

6) Kutsutud jaamal ei ole õigust temale teatatud telegrammide vastuvõtmisest keeldumiseks, kuhu need ka ei oleks määratud.

7) Samuti ei ole lubatud telegrammi vastuvõtmisel seda teenistuslike märgete ebaõiguse põhjendusel aeglustada. Telegramm peab olema vastu võetud ja seejärel juba, kui see osutub vajalikuks, tuleb teenistusliku telegrammiga nõuda jaamalt, kooskõlas alljärgneva punkti 9 sätetega, märgete parandamist.

8) Peale ülalnimetatud telegrammi pealkirja, edastatakse järjest selle aadress, tekst (sisu) ja allkiri. Morse aparaadil lõppeb edastamine märgiga: „saatmise lõpp“. Telegrammides, milliseid edastatakse Hughesi aparaadiga, kahekordne kriips = asetatakse telegrammi pealkirja ja aadressi vahele, aadressi ja teksti ja teksti ning allkirja vahele.

9) Kui telegrammi edastav ametnik märkab, et tegi vea, siis ta peab katkestama saatmise vea märgiga, seejärel korrates viimase õieti edastatud sõna, jätkab õieti edastamist.

10) Täpselt samuti, telegrammi vastuvõttev ametnik, kohates arusaamatut sõna, katkestab saatmise mainitud vea märgiga, või „ei saanud aru“ ja korrates viimast tema poolt arusaadud sõna, edastab küsimärgi. Telegrammi edastaja peab siis alustama saatmist alates viidatud sõnast ja edastama märgid võimalikult selgelt.

11) Välistades erandlikud juhtumid, millised on määratletud Telegraafivalitsuste vastastkusel kokkuleppel, on telegrammi teksti edastamisel keelatud kasutada mingeid lühendeid või muuta mingil viisil teksti; seevastu on kohustatud igasugust telegrammi saata täpselt nii, nagu see on saatja poolt kirja pandud ning vastavalt originaalile, välistades juhtum, milline on sätestatud Konventsiooni Artikkel 37 3. lõigus.

12) Kohe peale saatmise lõpetamist telegrammi vastuvõtnud ametnik loeb selles sisalduvad sõnad ja võrdleb saadud arvu varem deklareeritud arvuga s.t. (vastavalt telegrammi sisejuhatusele) ja kui ilmneb erinevus, teatab sellest telegrammi edastajale. Kui viimane eksis vaid sõnade arvu teatamisel, siis ta vastab „õige“ „admin“ „einverstanden“, vastasel juhul kordab iga sõna esimesed tähed kuni ebaõige kohani, milline siis ka parandatakse.

13) Igasugune telegramm peab olema tasuta osaliselt, erandiks tähitud telegrammid, milliseid tuleb täielikult kontrollida, tagasi saatmise teel kontrollitud.

14) Telegrammi kontrollitakse kohe peale selle vastuvõtmist.

15) Morse aparaadil edastatakse kontroll telegrammi vastu võtnud ametniku poolt, kohe peale sõnade arvu võrdlemist; mittetäieliku kontrolli alla kuuluvad: nimed, arvud (eraandiks aastaarvu tähistav arv) kahtlased või vähetuntud sõnad. Peale selle, võib vastuvõttev ametnik saata tagasi kogu telegrammi, kui ta peab seda hädavajalikuks, et võtta eneselt maha vastutus. Samuti võib telegrammi edastaja nõuda, samal eesmärgil, et kogu telegramm oleks tagasi saadetud.

16) Kui telegrammis leiduvad arvud, millistele järgnevad murdosad või murrud koosnevad kahest või enamast arvust, siis kontrollimisel, et vältida murdarvu segi ajamist täisarvuga, peab murru lugeja olema kirjutatud tähtedega. Näiteks. 1 1/16 väljendatakse 1 üks/16, et teha vahet 11/16 või 13/4 väljendatakse üksteist /4, et teha vahet 1 ¾ .

17) Kontrolli ei tohi mitte mingil põhjendusel ära jätta või katkestada. Kui telegramm, peale telegrammi kontrollimist, on tunnistatud täiesti õigeks, siis vastuvõttev jaam annab saatjale „vastuvõtu lõpetamise märgi“ või „kviitungi“, millist teine jaam kordab viivitamatult.

18) Hughesi aparaadil edastatakse kontrolliks saatva ametniku poolt tekst tagasi peale iga telegrammi saatmist. Mittetäielikul kontrollil edastatakse tagasi ainult arvud ja üksikud tähed.

19) Hughesi aparaadil, peale seeria edastamist, aadress-jaam teavitab tema poolt saadud telegrammide arvust, tähistades eriti valitsuse või teenistuslikud telegrammid ning era-telegrammid. See teavitamine edastatakse järgmises vormis: P (Pariisist, saatejaama nimetus) saadud viis, või B (Berliinist) saadud viis, millistest kaks S, või A.

20) Vigade parandus edastatakse peale iga seeria saatmist järgmisel kujul: Nr... tuleb lugeda , jne.

21) Parandused, millised puutuvad varem edastatud seeriaid, edastatakse teenistusliku teavitusega aadress-jaama nimel. Nendes teavitustes tähistatakse telegrammide saajate nimed ja aadressid.

22) Mingite andmete järelpärimised, milliseid nõutakse nendel samadel tingimustel, teostatakse samuti teenistusliku teatise vahendusel.

23) Mõlemate aparaatide süsteemi puhul, kohe peale telegrammi, või telegrammide seeria saatmise lõppu, jaam, milline võttis telegrammi vastu, edastab ühe telegrammi enda poolt, kui selline oli olemas, vastasel juhtumil teine jaam jätkab edastamist. Kui nii ühel kui teisel jaamal ei ole enam telegramme, siis nad edastavad teine-teisele märgi „null“.

24) Kui, rikke juhtumil või mingil teisel põhjusel ei saa nõutud kordamist kätte, siis see ei tohi olla telegrammi aadressaadile saatmise takistuseks.

25) Telegrammid, millised on saadud laevadelt, edastatakse sihtkohta kommerts-põhikirja signaalide vahendusel, kui seda nõudis see laev, milliselt telegramm saadeti.

26) Sel juhtumil, kui sellist nõudmist ei järgnenud, siis need telegrammid tõlgitakse tavalisse keelde semafori-jaama juhataja poolt ja edastatakse aadressaadile.

VIII.

Art. 12. 1) Tegutsemise lõpetamise aja, kahe erinevates riikides asuvate otseliiniga ühendatud jaamade puhul kuulutatakse selle riigi jaama poolt, millise pealinn asub kaugemal Läänes.

2) Sedasama eeskirja rakendatakse aja määratlemisel klade täitmisel ja valvesoleku jagamisel alaliselt töötavates jaamades.

IX.

ART. 13. 1) Telegrammi suuna tähistamine, kui see on võetud tariifi järgsete sõnade hulka, peab olema kirjutatud ja edastatud peale aadressi.

2) Teenistuslikud teated, milised puutuvad juba edastatud telegramme, peavad olema võimalusel edastatud neisse jaamadesse, milliste kaudu mainitud telegrammid läksid.

3) Kui neil jaamadel on võimalus teha täitmine, millist nõutakse teenistusliku telegrammiga, siis nad võtavad neist sõltuvad meetmed, et hoiduda selliste teavituste edasisest kasutust saatmisest.

X.

Art. 14. 1) Telegrammid, millised liini purunemise tõttu saadetakse ühest telegraafi-jaamast postiga teise, peavad olema saadetud saatelehega § 14 sätetes, saadetakse vahetult aadressaadile,

siis sellele peab olema lisatud teade liini rikkest.

2)Jaam, milline sai saatelehe, teatab selle kättesaamisest postiteel, aga side taastamisel ta kordab seda teadet telegraafi teel.

3)Kui telegramm, Konventsiooni § 14 sätestatud juhtudel, saadetakse vahetult aadressaadile, siis selle juurde peab olema lisatud teatis liini rikkest.

4)Jaam, milline edastab juba saadetud telegrammi telegraafi teel mööda teist suunda, peab edastama pealdises järgmise märkuse: „Dublikaat, saadetud edasi posti teel ...“ (jaama nimetus või aadressaadi nimi). See märkus tehakse ka plangile, milline on saadetud aadressaadile.

XI.

Art. 15. Kui semafor-telegraafide telegrammi esitaja tasub sellelt „Tähitud“ sõnumi tasu ja kui laeva ei olnud ette näha, siis semafor edastab selle kohta telegrammi saatjale 29 päeva hommikul teenistusliku sõnumi. Andjale antakse võimalus, kui ta tasub spetsiaalse telegrammi eest, milline edastatakse õhu-liinipidi, nõuda et semafor jätkaks oma telegrammi edastamist uue kolmekümne päevase perioodi kestel jne., kui sellist nõudmist ei järgne, siis 30. päeval pannakse telegramm kõrvale.

XII.

Art. 16. 1)Kui andja võtab tagasi või peatab oma telegrammi, sel ajal kui selle edastamist ei olnud alustatud, siis telegrammi eest sisse makstud tasu tagastatakse temale, arvestades maha poolfrangi selle Telegraafijuhatuses kasuks, kus telegramm esitati.

2)Kui edastamine oli juba alustatud, siis telegrammi eest tasuta jääb vastava Telegraafivalitsuse kasuks selles tasu osas, milline arvestatakse telegrammi luba läbitud tee kohta. Ülejääk tagastatakse esitajale.

3)Kui telegramm on juba edastatud, siis saatja võib nõuda selle peatamist, kuid mitte teisiti, kui uue telegrammiga aadress-jaama ülema nimele ja võttes selle telegrammi eest tariifi järgse tasu; samamoodi maksab esitaja makstud vastuse eest, kui soovib saada teate oma nõudmise tulemusest telegraafi teel.

4)Neil juhtudel saate-jaama saadetavate telegrammide vorm on näidatud allpool (§ XXIV).

XIII.

Art. 18. 1)Aadress-jaamal on õigus järgmistel juhtudel saata telegrammi posti-teel: a.Kui edasise edastamise viis ei ole andjal telegrammis märgitud. b.Kui saatmise viis, mis on telegrammis märgitud ei ole kooskõlas selle viisiga, milline Konventsiooni § 18 alusel, on sisse viidud selles riigis, kus aadress-jaam asub. c. Kui tasu telegrammi saatmise eest peab olema sisse nõutud aadressaadilt, kes juba varem keeldus sarnaste kulude tasumisest.

2)Kui telegramm, milline tuleb edastada kroonu ümbrikus, ei saa koheselt, täites seejuures hädavajalikud formaalsused, posti pandud, siis viivitamatu posti lahkumise juhtumil, see saadetakse kui tavaline kiri ja seejärel., esimesel võimalusel saadetakse dublikaat, kui ametlik paber.

3)Telegrammid, millised on aadresseeritud laevadel, millised sisenevad sadamasse, asuvatele reisijatele, saadetakse aadressaatide, võimalusel, kätte enne laevalt lahkumist.

XIV.

Art. 19. 1)Kui andja soovib, et telegramm oleks antud aadressaadile kätte isiklikult, siis ta peab selle märkima ära telegrammi aadressis.

2)Aadress-jaam kirjutab selle märkuse telegrammi ümbrikule ja annab kullerile käsu saatja soov täpselt täita.

3) Kui telegrammi aadressaati ei leitud, siis aadress-jaam saadab saatnud jaama järgmises vormis teenistusliku teate: № 00 ... de ... adresse a ... rue... (linna nimi). Destinataire inconnu“.

Selles teenistuslikus telegrammis peab saaja aadress olema kirjutatud sõna-sõnalt, ni nagu see saadi.

4) Saatev jaam võrdleb aadressi originaaltelegrammiga ja vastab aadress-jaama ainult siis, kui telegrammi edastamisel oli tõesti telegrammi aadressis viga.

5) Iga Telegraafivalitsus võib, oma äranägemise järgi, anda oma jaamadele õiguse saata mainitud teated andjatele. Sellisel juhtumil, võivad andjad parandada, täiendada või kinnitada aadressi mitte teisiti, kui uue telegrammi vahendusel ja makstes selle eest tariifi järgset tasu. Sellise telegrammi vorm on esitatud allpool (§ XXIV).

XV.

Art. 20. Valitsuse telegrammid peavad olema saadetud ära tingimusetult ega kuulu mitte mingile telegrafijaama poolsele kontrollile.

XVI.

Art. 23. Telegraafivalitsused on kohustatud, kooskõlas Konventsiooni Artikkle 23, andma teateid telegrammide kohta või väljastada nende koopiaid, ainult sellisel juhtumil, kui selle andjad või aadressaadid ütlevad täpselt telegrammi saatmise või kättesaamise kuupäeva.

XVII.

Art 24. 1) Kui telegrammi andja nõuab sellele vastust, siis ta on kohustatud, peale teksti ja enne aadressi, tegema oma telegrammis märkuse: „makstud vastus“ ((response payee)).

2) Sel juhtumil, võetakse vastuse eest tasu, nagu üksiku telegrammi eest, milline on edastatud mööda seda sama teed.

3) Telegrammi saatja võib oma märkust täiendada järgmsel kujul: „ makstud vastus (...fr....cant.) ja maksta vastava tasu, kooskõlas Konventsiooni Artikkel 23 sätetega.

4) Teenistuslik teade, millisest on mainitud selles artiklis, edastatakse järgmises vormis:

Paris de Berlin. - Nr.... Date. Reponse d'office a Nr. ... de Le destinataire a refuse ... (või) n'a pas été trouvé.

XVIII.

Art. 25 ja 26. Telegrammi saamise teade või teenistuslik teavitamine, milline järgneb tähtitud telegrammile, edastatakse järgmses vormis: Paris de Berne – Nr.... Date...

Depeche Nr..

Remise le-a-h-m-m. Ou s. (või mittesaatmise põhjus).

Teade telegrammi saamisest saavad Nr. Järjekorras sellelt jaamalt, millisest see saadeti ja saatmise suhtes, tuleb nendega käituda kui uute telegrammidega; neil on eelis saatmise järjekorras, milline on antud teenistuslikele teadetele eratelegrammide ees.

XIX.

Art. 28. 1) Telegrammi esialgne sisu, milline tuleb järgi saata, peab olema täielikult edastatud siht-jaamade poolt ja kirjutatud plankidele, millised saadetakse aadressaadile; kuid telegrammi päises (teenistuslikus märkes) iga jaam mahutab peale sõnade „saata järgi“ (faire suivre) ainult need aadressid, milliste järgi peavad telegrammid olema edasi saadetud.

2). Konventsiooni Artikkel 28 4 lõigus mainitud nõudmised telegrammis edasi saatmisest

võivad olla tehtud posti teel.

3) Igal telegraafivalitsusel on õigus anda korraldus, et võimalusel saadetaks telegrammid kohe aadressaatidele järgi, andmete põhjal, millised saadi nende elukohast, kuigi telegrammides ei olnud selle kohta mingit spetsiaalset juhust.

4) Rahvusvahelist tasu telegrammide eest, millised kuuluvad järgi saatmisele, moodustab see tasu, millist arvestatakse kuni esimese aadress-jaamani, kusjuures tariifsete sõnade hulka kuulub telegrammi täielik aadress.

XX.

Art. 29. 1) Telegrammide, millised on määratud kahele või mitmele aadressaadile, edastamisel tuleb pealdises märkda ära aadresside arv.

2) Juhis, millist on mainitud Konventsiooni Artikkel 29, 5 lõigus, peab kuuluma aadressi koosseisu, järelikult ka tariifjärgsete sõnade hulka.

3) See juhis peab olema märgitud juhuslike teenistuslike märkmete hulka.

XXI.

Art. 35. 1) Saatja peab tegema originaaltelegrammile, vahetult peale aadressi, hädavajalikud viited, telegrammi suuna suhtes, selle aadressaadile kättetoimetamise viisi ja aadressi, kättesaamisest teatamise, soovitusliku või saata aadressaadile järgi.

2) Sõnad, arvud ja märgid, millised lisatakse jaama poolt teenistuseeskirjade kohaselt, ei kuulu tariifjärgsete sõnade hulka.

XXII.

Art. 36. Allakriipsutamise märgid esitatakse enne ja peale rõhutatud sõna või fraasi; kuid igale rõhutatud fraasile lisatakse ainult üks lisa sõna; näiteks: „L'affaire est urgente, partez sans retard“ ; 9 tariifi järgset sõna s.t. 7 sõna ja 2 rõhutamise märki.

XXIII.

Art. 38. 1) Saatva jaama nimi ja telegrammi saatmise kuupäev, tund ja minutid, märgitakse teenistuskohuste tõttu ja märgitakse aadressaadile kättetoimetatavale plangile.

2) Telegrammi andja võib oma telegrammi teksti märkida kas kõik mainitud märged, või neist mõned, kuid siis need lähevad sõnade lugemisel arvesse.

XXIV.

Art. 39. 1) Telegrammidel, millised on märgitud Konventsiooni Artikkel 39., on järgmine vorm: Paris de Berlin. Service taxe. Nad kuuluvad teenistuslike telegrammide hulka, märgitakse tähega A ja nad saavad Nr. Järjekorras.

2) Igasuguse telegrammi aadressaat võib nõuda telegrammi teksti osi, millised näivad temale kahtlased ja siis ta maksab: 1. paranduse tegemise nõudmise eest tasu, milline arvestatakse juurde üksikule telegrammile ja 2. teise telegrammi eest, mis arvestatakse sõnade arvu pealt, millistes nõutakse kordamist.

3) Samasugune õigus antakse telegrammi andjale, kui tal on alust oletada, et tema telegramm oli moonutatud.

4) See tasu tagastatakse temale, kui kordusest selgub, et telegrammi mõte oli moonutatud telegraafi-jaama süül. Sellel juhtumil aadress-jaam on kohustatud viivitamatult tasu tagastama.

5) Tasu, milline saadi tariifsete teenistuslike telegrammide eest, jääb selle Telegraafivalitsuse

kasuks, milline selle sai ja seda ei võeta rahvusvahelises tasaarvestuses arvesse.

6) Jaam, milline sai telegrammi, millises on esitatud varem saadetud telegrammi peatamise nõue, teavitab saatmise jaama nõudmise tulemusest posti teel, kui ainult andja ei olnud maksnud telegraafi teel teavitamise eest.

XXV.

Art. 48. 1) Kui raha, millist nõuti sisse aadress-jaama poolt, ei tasuta, siis sellest tulenev kahju peab olema pandud tema arvele, kui vaid selle asja suhtes, Konventsiooni Artikkel 64 alusel ei ole sõlmitud spetsiaalseid lepinguid.

2) Telegraafi-Valitsused võtavad ainiti kõik neist sõltuvad meetmed, et aadress-jaama poolt saamata jäänud raha oleks telegrammi andjalt välja nõutud. Kui Telegraafivalitsus saab andjalt raha kätte, siis ta kannab selle vastavate Juhatuste arvele.

XXVI.

Art. 50. 1) Telegraafi-Valitsused ((Les Administrations)) ja jaamad võtavad kõik neist sõltuvad meetmed, et võimalusel vähendada teenistuslikke tasuta telegramme.

2) Andmeid, millistel ei ole erilist kiireloomulisust, nõutakse ja saadetakse posti teel.

XXVII.

Art. 51. 1) Kõik telegrammi eest raha tagasinõudmised peavad olema esitatud sellele Telegraafivalitsusele, millise ametkonnas asub saatev jaam ja selle juurde peavad olema lisatud tõestavad dokumendid, aga nimelt: kirjalik avalduse aadress- või aadressaadi -jaamale, sel juhtumil, kui telegrammi kohale ei toimetatud või siis aadressaadile toimetatud telegrammi planket, kui asi puudutab telegrammi moonutamist või aeglast kohaletoimetamist.

2) Andja, kelle elukoht ei asu selles riigis, kus telegramm oli antud, võib esitada oma palve vastavale Telegraafivalitsusele, seda siis teise Telegraafivalitsuse kaudu. Kui seejärel palve tunnistatakse põhjendatuks, siis Telegraafivalitsus, milline võtab palve vastu, on kohustatud avaldajale raha tagastama.

3) Tasu tagastamine, telegrammide eest, milliseid ei toimetatud sihtkohta või mis ei täitnud oma eesmärki, teostatakse selle Telegraafivalitsuse arvelt, kelle liinidel juhtusid rikked, millised olid avaldaja kaebuse põhjenduseks.

4) Telegrammi aeglase liikumise puhul on raha tagasi saamise õigus vaieldamatu, kui telegramm liikus sihtkohta mitte kiiremini, kui see võinuks olla saadetud tavalie postiga.

5) Telegrammi tasu täielik tagastamine teostatakse nende Telegrammivalitsuste arvel, kelle süül toimus venitamine.

6) Telegrammi edastamisel moonutamise juhtumil, Telegraafivalitsus, millisele on ametkondlikult alluv saate-jaam, saadab andja raha tagasi saamise nõudmise vastavale Telegraafivalitsusele, ainult sel juhtumil, kui osutub, et telegramm on moonutatud sellisel määral, et see ei suutnud täita oma eesmärki. Ta määratleb nii vead, millise tulemusel telegramm ei saavutanud oma eesmärki, aga ka tasu osa, millised lasuvad erinevate Telegraafivalitsuste arvele mainitud vigade arvu järgi.

7) Vigade eest, millised esinesid mitte -soovitatud telegrammides, mis võetud vastu neile lubatud käesoleva instruksiooni Artikkel V § 7 alusel soodustusega, tasu ei tagastata.

8) Tasu osad, milliseid arvestatakse tagastamiseks ühe ja sama sõna moonutamise eest, erinevate Telegraafivalitsuste liinidel, langeb neist esimese arvele.

9) Morse apparaadil edastamisel tekkinud vead, millised on tekkinud ebaõige tagasi saatmisest, langeb vastutus edastanud jaamale. Kui ettenähtud kontrolli ei tehtud, vaatamata edastava jaama nõudmisele, siis vastutus vigade eest langeb vastuvõtjale- jaamale. Mõlemad jaamad vastutavad sellel juhtumil, kui ettenähtud kontrolli ei olnud teinud vastu-võttev jaam, aga

edastav jaam ei nõudnud seda.

10) Hughes apparaadil edastades vastutab vastuvõttev jaam vigade eest, millised on parandatud kontrollil, kui see jaam ei pööranud nendele parandustele tähelepanu. Arvudes tehtud vead, milliste suhtes kohustuslikku kontrolli ei tehtud, langeb vastutus edastavale jamale. Mõlemad jaamad vastutavad, kui viga tekkis aparaatide mitte-sünkroonses pöörlemisest.

11) Kaebused, millised on edastatud ühe Telegraafivalitsuse poolt teisele, saadetakse koos kõigi sellesse puutuvate paberitega või kirjadega, originaalides või koopiatena.

12) Kui kaebus tunnistatakse põhjendatuks, siis Telegraafivalitsus, millise jaama telegrammi anti, tagastab viivitamatult raha, ootamata ära vastavate Telegraafivalitsuste vastuseid.

Artikkel XXVIII.

Art. 54. 1) Teiste riikidega tasaarvestuste tegemisel, nagu ka keskmise tasu määratlemisel, millisest on mainitud Konventsiooni Artikkel 54, võetakse aluseks tariifide järgi võetav tasu, võtmata arvesse vigu, millised tekkisid telegrammide tarifitseerimisel.

2) Igal juhul, sõnade arv, milline on deklareeritud saatja-jaama poolt, on aluseks telegrammi eest tasu arvestamisel, erandiks see jutum, kui see arv oli parandatud vastuvõtva jaama nõusolekul.

3) Selleks, et määratleda keskmine tasu, koostatakse täielik arvestus, millisesse võetakse kõik igalt üksikult telegrammilt võetavad lisa-tasud. Üldsumma, milline on esitatud iga riigi poolt täieliku kuu eest, jagatakse telegrammide arvuga; saadud täisarv näitab keskmist tasu, millist arvestatakse iga telegrammi eest järgnevat arvestustes, kuni selle uue ülevaatamiseni. Seda ümbervaatamist teostatakse igal aastal, või siis 3 kuu möödumisel, kui sellise nõudmise tegi üks lepingupoolsetest riikidest.

Artikkel XXIX.

Art. 57. 1) Igakuisete arvestuste vahetamist teostatakse veerandaasta möödudes, milline järgneb seda kuud, millise kohta on arvestused tehtud.

2) Nende arvestuste revideerimine peab olema teostatud mitte hiljem kui kuus kuud peale nende ärasaatmise päeva. Telegraafivalitsus, milline ei saanud selle ajavahemiku eest mitte mingit revisjoni märkust, loeb arvestuse täiesti õieti koostatuks.

3) Kuu-arvestused loetakse õigeteks ilma revideerimiseta, kui lõpptulemuste erinevus, milline on tehtud kahe osaleva Telegraafivalitsuse vahel ei ületa 1% arvestuse koostanud Telegraafivalitsuse võlga.

4) Lisanõuded telegrammide arvete suhtes, milliste andmisest on möödunud üle aasta, vastu ei võeta.

Artikkel XXX.

Art. 60. 1) Eriline komisjon kutsutakse kokku selle riigi Telegraafivalitsuse poolt, millise piirides toimus viimane konverents.

2) Juhtumil, mil mingi Telegraafivalitsus ((Administration)) ei leia võimalikuks nimetada oma volinikku, et osaleda sellel koosolekul, ta võib panna ühele komisjoni liikmele kohustuse kaitsta tema huve ja teavitada tema kavatsustest.

3) Küsimused lahendatakse häälteenamusega, kusjuures neist igäüks osalevatest liikmetest võib vallata vaid üht häält.

4) Komisjon valib esimehe, kes, häälte võrdselt jagunemisel annab ülekaalu sellele poolele, millisega ta ühines.

5) Selle riigi piires, millise Telegraafivalitsuse organiseerimisel, toimus viimane konverents, kuulutab vastuvõetud otsustest kõiki teisi Telegraafivalitsusi.

Artikkel XXXI.

Art. 61. Rahvusvahelise Sekretarjaadi ((Bureau international des Administrations telegraphiques)) asutamise üldised kulud ei tohi ületada esimesel aastal summat, milline moodustab 40.000 franki. See summa võib hiljem, osalevate poolte nõusolekul, olla suurendatud.

Telegraafivalitsus, milline on nimetatud Konventsiooni Artikkel 61 alusel, et juhtida Rahvusvahelist Sekretarjaati, hakkab jälgima kulude üle, väljastama vajalikke summasid ja koostab aastaaruande, milline saadetakse kõigile osalevatele Telegraafivalitsustele.

Kõik Lepingupooled või sellega liitunud riigid, neile langenud kulude osas jaotatakse 6 klassi ja neist igaüks osaleb üldistes kuludes vastava ühikute arvuga, aga nimelt:

I klass	- 25 ühikuga;
II ...	- 20 ...
III ...	- 15 ...
IV ...	- 10...
V ...	- 5 ...
VI ...	- 3 ...

Need kofitsiendid korrutatakse iga klassi riikide arvuga ja sellisel viisil saadud summa moodustab ühikute arvu, millisega peab olema jaotatud üldiste kulude summa. Jagatis näitab kulu ühiku suurust.

Artikkel XXXII.

Art. 61. Lepinguliste riikide Telegraafivalitsused saadavad teineteisele kõik andmed, millised puutuvad kõigisse oma sisejuhtimise asjadesse ja teavitavad kõigist selles teostatud uuendustest.

Selliseid andmeid saadetakse üldiselt Rahvusvahelise Sekretariaadi kaudu; seejuures erakorralised teated, eriti liinide rikestest teatamine, edastatakse sõnumid vastavatele juhatustele telegraafi teel.

Mainitud Telegraafivalitsused saadavad Rahvusvahelisele Telegraafivalitsusele posti teel, frankeeritud kirjadega, andmed kõigist korraldustest, millised puutuvad nii siseriiklike kui ka rahvusvaheliste tariifide koostamist ja muutmist, kuni kaotatakse eksisteerivad liinid, millistel on mõju rahvusvahelisele teenistusele, lõpuks ka andmed, millised puudutavad jaamade asutamist ja sulgemist ning nende töö-režiimi muutmist.

Nad saadavad temale iga aasta alguses, kuivõrd, see on võimalik, üksikasjalikud statistilised tabelid korrespondentsi liikumisest, liinide seisundist, jaamade ja aparaatide arvust jne. Need tabelid koostatakse Rahvusvahelise Sekretariaadi juhiste järgi, milline saadab sel eesmärgil ettevalmistatud formelid.

Nad saadavad samuti Sekretariaadile nende poolt väljaantavate erinevate ringkirjade kaks eksemplari.

Peale selle, Rahvusvahelisele Sekretariaadile saadetakse andmed, millised puudutavad meetmeid, milliseid võeti katse korras, erinevates teenistuse valdkondades.

XXXIII.

Art. 61. Sõltumatult spetsiaalsetest andmetest, milliseid Rahvusvaheline Sekretariaat peab saatma kõigile Telegraafivalitsustele, ta kasutab statistilisi ja teisi tema käsutusse antud andmeid ajakirja väljaandmiseks, millist mainitakse Artikkel 61.

Ta peab igal ajal olema valmis toimetama Lepinguliste riikide Telegraafivalitsustele kõik spetsiaalsed andmed küsimustes, millised puudutavad rahvusvahelist telegraafi asja.

Ta koostab oma asjaajamises igaastase aruande, milline saadetakse kõigile Lepinguliste riikide Telegraafivalitsustele.

Mainitud Sekretariaadi asjaajamine on allutatud samuti revideerimisele ja hinnangu andmisele konverentsi poolt, milline on ettenähtud Konventsiooni Artikkel 62 sätetes.

XXXIV.

Art. 61. Rahvusvahelise Sekretariaadi asutamine, kooskõlas tingimustega, millised on määratletud Konventsiooni Art. 61 lausetega, pannakse Šveitsi Liidu Telegraafivalitsusele.

Lepingulised riigid, osaluse järgi, millist nad kuludes võtavad, jaotatakse VI klassi, milistest mainitakse Art. XXXI, nii nagu alljärgnevalt tuleneb:

I klass: Põhja Saksamaa, Austria ja Ungari, Prantsusmaa, Suurbritannia, Itaalia, Venemaa, Türgi;

II klass: Hispaania;

III klass: Bavaaria, Belgia, Madalmaad, Ühendatud Vürstiriigid, Šveits;

IV klass: Norra, Pärsia, Rootsi, Wurtemberg;

V klass: Baaden, Taani, Kreeka, Portugal, Serbia;

VI klass: Kirikuriik ((Etats de l'Eglise)), Luxembourg.

Käesolev Instruksioon ((Reglement)), olles Pariisi Konventsiooni otsuste täienduseks, millised on ümbervaadatud Viinis, jõustub 1 jaanuarist 1869 aastast.

(Järgnevad allkirjad).

Nr. 165.

1868.a. 22 juuli Deklaratsioon, mis on allkirjastatud Viinis ja mis puudutab vastastikust depeššide saatmise eest postiteel tasumist.

Allakirjutanud Viini Rahvusvahelise Telegraafikonverentsi volitatud liikmed, pidades silmas seda, et Konventsiooni Artikkel 64 laused, millised on selle konverentsi poolt ümber vaadatud, on antud üksikute Lepinguliste riikide õiguste hulgas, omavahelistesse spetsiaalsetesse vastastikuse telegrammide posti teel saatmise lisa-tasu tühistamise suhtes lepingutesse astumise õigus, kuulutades, vastava Telegraafivalitsuse poolse käesoleva deklaratsiooni kinnitamisel, et selle tasu tühistamine Telegraafivalitsuste vahelistes suhetes, millised esindatud allakirjutanud isikutele poolt, järgneb selles ajast peale kui viiakse ellu ettenähtud konventsioon.

Lihtsad ja tähitud telegrammid, millised peavad kuuluma edastamisele mööda postiteid, hakkavad olema antud posti, kui tähitud kirjad, aadress-telegraafijaama, ilm et neilt võetaks tasu telegrammi saatjalt, ega ka aadressaadilt, erandiks korrespondents, milline peab olema saadatud, veealuste kaablite rikete puhul, mööda mereteed ja kui nad on määratud kohta, millised ei ole ühendatud Lepinguliste riikide telegraafivõrguga. Sellel juhtumil Telegraafivalitsused, võttes enesele Postiteel Telegrammide edasi saatmise, saadavad, kord ja alati, teistele Telegraafivalitsustele Artikkel 46 sätetes määratletud taksi ja see lisa-tasu peab olema võetud telegrammi saatmisel, peale telegraafi enese taksi.

See juhtus Viinis, 22 juulil 1868 aastal.

(L.S.) Allemagne du Nord: v. Chauvin. (M.П.)Северо-Германскаго Союза:Шовень

(L.S.)Autriche et Hongrie: Brunner. (M.П.)Австро-Венгрии: Бруннеръ.

(L.S.) Takacs. (M.П.)Такачъ.

(L.S.)Baaden: Zimmer. (M.П.)Бадена: Циммеръ.

(L.S.)Bavaaria: Gumbart.	(M.П.) Бавария: Гумбарть.
(L.S.)Belgia: Fassiaux.	(M.П.)Бельии: Фассйо.
(L.S.)Vincent.	(M.П.)Веншанъ.
(L.S.)Taani: Faber.	(M.П.) Дании: Фаберъ.
(L.S.)Hispania: Tornos.	(M.П.)Испании: Торнось.
(L.S.)Suurbritannia:G. Glover. Lieutenant-colonel R.E.	(M.П.)Великобритании: Подполковникъ Глоуэръ.
(L.S.)Itaalia: Amico.	(M.П.)Италии: Амико.
(L.S.)Luxembourg: Chev. Ferd. Schaefer.	(M.П.)Люксемдурга: Кавадеръ Ф. Шеферъ.
(L.S.)Norra: C. Nielsen.	(M.П.)Норвегии: К. Нильсенъ.
(L.S.)Madalmaad: Staring.	(M.П.)Нидерландовъ: Штарингъ.
(L.S.)Pärsia: Lüders.	(M.П.)Персии: Лидерсь.
(L.S.)Portugal: Valentin Evaristo do Rego.	(M.П.)Португалии: Валентинъ Эваристо де Рего.
(L.S.)Ühendatud Vürstiriigid: J. Falcoiano.	(M.П.)Соединенныхъ Княжествъ: Фалькоиано.
(L.S.)Venemaa: Lüders.	(M.П.)России:Лидерсь.
(L.S.)Rootsi: P. Brändström.	(M.П.)Швеции: Брандштрёмъ.
(L.S.)Šveits: L. Curchod.	(M.П.)Швейцарии: Кюршо.
(L.S.)Serbia:Mladen Z. Radoycovitz.	(M.П.)Сербии: Младенъ Радойковичъ.
(L.S.)Türgi:P. Serpos.	(M.П.)Турции: Серпосъ.
(L.S.)Wurtemberg:Klein.	(M.П.)Виртемберга: Клейнъ.

Nr. 166.

1868.a. 25 juuli.

Kokkulepe Venemaa Keiserliku telegraafivalitsuse ja T. M. K. Apostelliku Majesteedi telegraafivalitsuse vahel, telegraafi teel vastastikuste sõnumite saatmisest.

Tema Ülevenemaalise Keiserliku Majesteedi Telegraafi-Valitsus ja Tema Keiserliku ja Kuninglik-Appostelliku Majesteedi Telegraafi-Valitsus, olles ergutatud soovist kõikvõimalikul viisil kergendada telegraafi-suhteid nende Telegraafivalitsuste vaheliste jaamade vahel, millised on kehtestatud Pariisi Telegraafi-lepinguga ja ümber vaadatud Viinis 21 juulil 1868 aastal, otsustasid sel eesmärgil ja arvestades Rahvusvahelise lepingu Artikkel 64 mõttega, koostada järgmised spetsiaalsed eeskirjad:

Artikkel I.

Ühelt poolt Venemaa ja teiselt Austria ja Ungari vahelisteks piirisuheteks kehtestatakse vastastikune 3 frangine lõplik taks, millisest 1 fr. 50 c. läheb telegrammide saatmisele Vene ja 1 fr. 50 c. selliste edastamiseks mööda Austria ja Ungari liinidel.

Piirivööndis loetakse kõik jaamad, millised asuvad sellel või teisel poolel Vene-Austria piiri, lähemal kui 25 geograafilise miili.

Üldine piiri-taks Radziwilow ja Brody vahelise korrespondentsile vähendatakse 1 fr. 50 c. Sellest taksist arvestatakse pool Venemaa, teine selliste liinidele telegrammide Austria-Ungari ülekandmiseks.

Artikkel II.

Omavahelistel ülalmainitud riikide Telegraafivalitsuste vahetutel rahvusvahelistel telegraafiliinidel asutatakse ühised, s.t. mõlemate lepinguliste Telegraafivalitsuste ametnikest koosnevad piiri-kontrolli ja vastuvõtijaamad. Nende jaamade kohustuste hulak kuuluvad, *esiteks*, rahvusvahelise korrespondentsi kiire vahetamise eest hoolitsemine ja, *teiseks*, asjast huvitatud Telegraafivalitsuste vastastikuse kokkuleppe alusel koostatud instruksiooni põhjal kõigi piiripunktide kaudu saadetud telegrammide registri, nagu ka iga kuu lõpus vastavate rahvusvahelise korrespondentsi liikumise arve-teadete esitamine.

Artikkel III.

Kuu-arved, nagu ka kvartali-tasaarvestus, milline tehakse peale kuu-arvete võrdlemist, ühele või teisele Telegraafivalitsusle, teostatakse nende Telegraafivalitsuste vahel koostatud kontroll-jaamade aruannete järgi ja millised on kontrollitud nende mõlemate ülemuste poolt, vahetatud telegrammide üldarvu suhtes.

Artikkel IV.

Käesolev kokkulepe, vastavate Valitsuste poolse kinnitamise järel, jõustub 1 jaanuarist 1869. aastast, säilitades seda jõus kindlaksmääramatuks ajaks ja aasta jooksul, alates ajast, mil üks või teine pool teeb sellest loobumise avalduse.

See juhtus Viinis, 25. juulil 1868.a.

Lueders.
Brunner.
Takacs.

Лидерсъ.
Бруннеръ.
Такачъ.

Nr. 167.

1868.a. 29 november (11 detsember) S-Peterburi deklaratsioon lõhkekuulide kasutamise ärakeelamise kohta.

((F- Martensi kommentaar.))

1868 aasta lõpus kutsuti S-Peterburis kokku Rahvusvaheline konverents, milline võtab alatiseks silmapaistva koha sõjakannatuste piiramise katsete ajaloos. Algatus selles kõrgelt-humaanses asjas kuulub tervikuna Venemaa valitsusele, milline jäi ustavaks Venemaa rahvusliku poliitika pärandile. Kui Keisrinna Katariina II valitsemine modustab meresõja pidamisel omavoli ja kannatuste piiramise katsete ajaloojärgu, kui Keiser Aleksander I, kestvate sõdade kestel, praeguse sajandi alguses, püüdis pidevalt vähendada sõjaga tekitatavaid hädasid (Vt. Kd III, lk.89) , siis Keiser Aleksander II valitsemine oli kõigi eelnevate kavatsatud meetmete elluviimine.

Sõja-konverents, milline kutsuti kokku S-Peterburis, kujutab endast astet edasiseks progressiivseks Keisrinna Katariina II ja Keiser Aleksander I suurte ideede elluviimiseks. Kuid samal ajal ta oli eelkäiaks ja valmistas ette tee selle oma suure mõtte grandioossuses, milline kutsus ellu 1874.a. Brüsseli konverentsi. Mõlemad need rahvusvahelised koosolekud mitte ainult ei ole Venemaa poliitika püüdluste igavesteks mälestusmärkideks tsiviliseeritud rahvaste parimate ja üllamate soovide teostamisel, kuid seejuures, nende poolt välja kuulutatud printsiibid ei unune

kunagi ega kao jäljetult. Ainult Peterburi konverentsile langes õnnelik liisk: ta viis formaalse rahvusvahelise akti sõlmimisele. Brüsseli konverents ja selle poolt väljatöötatud printsiibid ei ole senini väärinud Euroopa riikide poolset formaalset sanktsiooni.

Sellegi poolest, side 1868 a. Peterburi ja 1874 aasta Brüsseli konverentsi vahel on üpris lähedane ja organiline. Algatuse tegemise au mõlematel juhtudel kuulub Venemaale ja mõte, milline pandi aluseks mõlematel rahvusvahelistel konverentsidel oli üks ja sama, aga nimelt, leevendada, niivõrd, kui võimaldavad sõja vääramatud vajadused, hädasid ja kannatusi, millised tulenevad sõdivatele rahvastele sõjalistest operatsioonidest. Kuid nii-võrd, kuivõrd, tegelikult, see kõrge inimlik eesmärk kutsus ellu Peterburi sõja-konverentsi, saab näha järgmisest selle tekkimise ning lõppliku tulemuse ajaloolisest kirjeldusest.

4. mail 1868 aastal pöördus Sõjainister kindral-adjutant D. A. Miljutin ((Д. А. Милютинъ)) Riigikantsleri poole järgmise sisuga ettekandega: „Kuni käesoleva ajani“ kirjutab sõjainister, - „nii nagu meil, nõnda ka välisriikides, relvadest, millistega on jalavägi varustatud, kasutatakse eranditult täiskuule, millised lõõgil tükkideks ei lähe. Ainult, selleks, et panna plahvatama mürskude sütikute kaste, on antud väikesel hulgal mõnedele jalaväe üksustele, n.n. lõhkekuule, milliste kasutamine võib avaldada mõningast mõju asja edule... Sellised kuulid on varustatud kapsliga ja need lõhkevad ainult kokkupõrkel kõva esemega“.

„See-juures“, jätkatakse ettekandes, - „välisriikides ja ka meil on viimasel ajal katsetatud, et neid anda sõjaväele, uusi kapslita lõhkekuule, milliste süttimine ja plahvatsu toimub peale lööki eseme vastu, millise tihedus ei ole eriti suur (nt. leib, looma keha jne).

„Sellise ehitusega lõhkekuulid, katsete tulemusel, purunevad plahvatades 10 või enamaks killuks: sellise kuuli plahvatamisel inimese kehas, on haavata saamine väga kannatusterohke ja surmav; peale selle, on plahvatava püssirohu koostisosad organismile väga kahjulikud, millised suurendavad veelgi kannatusi...“

„Kuid saanud sellised tulemused, peatus Sõjainisterium küsimuse arutamisel selle juures, kas lõhkekuulide üldine kasutusele võtmine võiks mingitel sõjalistel lahingulistel kaalutlustel õigustatud olla“.

Sõjainister vastas tõstatatud küsimusele eitavalt. Lõhkekuulid, millised tekitavad üksikutele inimestele ja hobustele täielikult liigseid kannatusi, kuulutas ta „puhtalt barbaarseks vahendiks, millised ei ole õigustatud mingite sõjaliste vajadustega“.

„Sõda on vältimatu kurjus“, järeldab kindral-adjutant Miljutin“, milline on soovitatavalt vaja muuta niivõrd, kui võimalik, inimkonnale vähem julmaks ja seepärast ei ole põhjust tuua sise selliseid surmatoovaid vahendeid, millised ainult suurendavad sõja otsese eesmärgi saavutamisele miskit kasu tegemata inimeste piinu ja kannatusi. Relvi tuleb kasutada vaid selleks, et nõrgendada vaenlase armeed; on täiesti piisav, kui suur hulk vaenlase inimesi langeb rivist välja; kuid oleks barbaarsus suurendada haavata-saanute, kes on juba rivist väljalangenud, kannatusi“.

„Sõdivad pooled ei tohi mingil juhul lubada kurjust enam, kui on tarvis eesmärgi saavutamiseks. Kõik kannatused ja tekitatud kahju, milline ei nõrgenda vaenlast, on kasutud ja seda ei tohi lubada“.

Pidades silmas neid kaalutlusi, tunnistas Sõjainister hädavajaliku rahvusvahelise kokkuleppe kaudu tõrjuda lõhkekuulid kasutusest välja kõigil juhtudel, peale juhtude, mil tulistatakse relvadest või kiirlaske kahuritest (mitrailleuse, kuulipildujatest) mürskude või padrunite kaste.

Need mõtted väarisid Kõigekõrgema heakskiidu ja 9 (21) mai 1868 aasta ringkirjaga tegi Riigikantsler kõigile Venemaa diplomatilistele agentidele välismaal teha valitsustele, milliste juurde nad on akrediteeritud, selles küsimuses kokkuleppe sõlmimise ettepanek. Seejuures, Venemaa valitsus teatas, oma täielikust valmidusest keelata ära lõhkekuulide kasutamine, kui ka teised nõustuvad seda sama tegema.

See ettepanek võeti kõigi Euroopa riikide poolt vastu täieliku kaastundega. Ainult Ameerika Ühendriigid viivitasid oma vastusega.

Siis, teise 17. (29.) juuni ringkirja puhul, saatis Riigikantsler kõigile Venemaa diplomaatilistele esindajatele välismaal protokolliga kava, tehes ülesandeks see edastada erinevatele

valitsustele ja kutsude nende volinikud S-Peterburi, et seda kava arutada ning allkirjastada.

Seejuures osutus üpris varsti, et Euroopa riigid ei mõistnud kaugeltki ühtmoodi tõstatatud küsimuse tähendust. Põhimõtteliselt nad olid omavahel täiesti nõus, kuid neist mõned kartsid selle praktilist rakendamist. Selles suhtes läksid vaated märkimisväärselt lahku. Ühed valitsused, olles imbunud läbi mõtte suuremeelsuse tunnistamisest, kes tõstatasid kogu küsimuse, soovisid anda sellele suurima arengu ja et kasutada seda juhtumit ära sõja praktikas igasuguste võitlusvahendite kaotamisest, milliseid ei saa barbaarseks tunnistamata jätta. Aga teised riigid, vastupidi, suhtusid enam skeptilisemalt mõttes sõjas kannatuste vähendamise võimalikkusse üldse ja kartsid ilmselt vähendada oma lahinguvahendeid. Esimese grupi riikide eesotsas seisis Preisimaa; teise grupi vaateid kaitses energiliselt Inglismaa.

Üpris märkimisväärses 29 juuni (10 juuli) noodis teatas Preisimaa valitsus, et tema arvates, on hädavajalik laiendada Venemaa poolt tõstatatud küsimuse aluseid: keelatud peaksid olema mitte ainult lõhkekuulid, vaid samuti kõik purustusvahendid, millised ei ole õigustatud tsiviliseeritud rahvaste südametunnistusega.

„Meile näib, eelkõige“, rääkis Berliini kabinett, „et valitsused hakkavad tegutsema suunas, milline on antud Pariisi kongressi 16 aprilli 1856 aasta deklaratsiooniga rahvusvaheliste suhete määratlemisel, kui nad oleksid kasutanud ära käesolevat juhtumit, et anda pidulikk ja üleüldine kinnitus mõningatele analoogilistele põhimõtetele, millised on juba ammu kuulutatud välja rahvusvahelise õigusega ja on vahest tunnustatud ka traktaatides, millised on sõlmitud ühe või teise riigi vahel ja millised on võetud rohkem või vähem kasutusele. Siia puutub, näiteks, mürskude, millised on immutatud või kaetud mürgise ainega, või täidetud seatina tükkidega, klaasikildudega, või ketiga ühendatud kuulidega või a bras, keelustamine“.

Sellest ei piisa. Tehnilised leiutised, pidades silmas sõja eesmärki, arenevad imekspandavalt kiiresti. Nii, muu-seas, krahv Bismarck meenutas lord Dundonaldi leiutist, milline seisnes terve linnatäie inimeste või vaenlase diviisi surmamises spetsiaalse surmatoova gaasiga. Sellisel viisil esitatud protokoll kava ei keela leiutamast selliseid hävitusvahendeid, millised on igasuguse inimarmastuse ja rahvusvahelise õiguse nõudmiste vastased.

Nende kaalutluste alusel, tegi Preisimaa valitsus ettepaneku, et S-Peterburi oleks saadetud spetsiaalsed komissarid, et arutada ülalpool mainitud asjaolusid vene 9. (21) mai ringkirjaga kooskõlas oleva vaimuga.

See Preisimaa ettepanek kohtas suurt kaastunnet mitte ainult Venemaa, vaid samuti ka enamuse Euroopa riikide poolt. Itaalia, Šveits, Holland, Belgia, Taani, Portugal, Bavaaria, Wurtemberg ja isegi Türgi nõustus tegelema Preisimaa ettepanekuga. Austria aga teatas, et ta on nõus Preisimaa ideedega ühinema, kui selle võtavad vastu kõik teised Euroopa sõjaliselt tugevad suurriigid.

Täiesti teisiti vaatas sellele asjale Inglismaa. Ta oli valmis arutama Venemaa esialgset ettepanekut, kuid keeldus seda laiendada Preisimaa mõttes. Inglismaa valitsuse arvates selline laiendamine „ei ole kuigivõrd kooskõlas Inglismaa huvidega“. Inglismaa sõja-jõud on arvult väiksemad kontinentaalsete riikide vägedest. Selle arvu puudujäägi täitmiseks peab Inglismaa valitsus lootma teaduslikele vahenditele ja mehaanilistele täiustustele, milliseid ta saab kasutada. Sellel alusel Inglismaa ei saa jätta end ilma, oma enda kahjuks, neist vahenditest, millised ta on saanud tänu oma rahva leiutaja vaimule.

Prantsusma valitsus avaldas samuti arvamust, et ta mõistis Venemaa ettepanekut sõjaga seoses tekkinud liigsete kannatuste piiramise mõttes, kuid ta ei soovi kuigivõrd hukka mõista „kõiki suurtükiväe täiustusi“.

Peale seda eelnevat arvamuste vahetust, võis rahvusvaheline konverents 28 oktoobril (9 novembril), kindral-leitnant Miljutini juhendamisel, alustada oma istungeid. Esimesel istungil jäeti Preisimaa ettepanek kõrvale ja arutelu piirdus vaid Venemaa kava käsitlemisega, vaatamata Preisimaa sõja-saadiku, colonel Schweinitzi uutele, Venemaa poolt esitatud peamise idee laiendamise kasuks, toodud veenvatele põhjendustele. Ta märkis õiglaselt, et kõrvuti püüdlustega, milliseid tehakse Euroopas ja Ameerikas, et kergendada haavatute saatust, püüavad kaasaegsed valitsused, kasutades kõikvõimalikke vahendeid, et suurendada haavatute arvu ja raskendada sõja

tagajärgi. See-juures ta lisas, et selle mõtte järgi valitsustel oles üpris soovitav kuulutada välja kindlaksmääratud üldised printsiibid, millised kooskõlastaksid inimarmastuse seadused ning sõja vajadused. Näidiseks ta esitas 1856 aasta Pariisi deklaratsiooni.

Kuid pidades silmas Inglismaa kategoorilist keeldumist arutada Preisima valitsuse ettepanekut ja mõnede teiste delegaatide avaldusi, et see on liiga ebamäärane, asus konverents arutama Vene protokolliga kava. Vene Välisministeeriumi esindaja, parun A. G. Jomini ((A.Г. ЖОМИНИ)) sõnul, koosneb Vene kava kolmest osast: esimeses kuulutatakse välja teatud üldised printsiibid, teises, saavad viimased vahetu rakenduse lõhkekuulide suhtes, ja kolmandas valitsused jätavad enesele õiguse rakendada neid põhimõtteid igasuguse uue sõjaväe relvastust puudutava leiutise suhtes.

Seejärel asus konverents selgitama küsimust selle üle, nimelt milliseid lõhkekuulid tuleb kasutusest kõrvaldada. Inglismaa komisar väljendas kartust, et see keeld võib samuti olla laiendatud kahuritele. Juhataja meenutas, et Venemaa Valitsuse mõtte järgi tuleb silmas pidada vaid püsside ja kuulipildujate (mitraille et mitrailleuse) kuule. Preisimaa komissar aga viitas sellele, et sõna „balle“ on äärmiselt ebamäärane ja võib olla laiendatud samuti suurtükkide mürskudele.

Pidades silmas seda asjaolu, tegi kolonel Schweinitz ettepaneku asendada sõna „balle“ sõnaga „projectile“ ((mürsk)) ja seejärel määrata mürskude miinimumkaal, millistest kergematel ei tohi olla lõhkelaengut. Selliseks vähimaks kaaluks oleks, tema arvates, kolm naela.

See ettepanek loeti konverentsi poolt üpris praktiliseks, kuid ainult Inglise komissar väitis vastu, et Inglismaal tehti katseid ühenaelaste suurtükkidega. Siis tehti ettepaneks võtta vähimaks kaaluks üks nael, kuid nagu inglise nael ei vasta vene naelale, ega ka prantsuse omale, siis tehti ettepanek lugeda mürskude minimaalkaaluks 400 grammi.

Teisel istungil 1. (13) novembril tõstasid Norra ja Rootsi esindaja pakutud kaalu 300 grammile vähendamise küsimuse. Kuid pidades silmas üldist nõusolekut võtta aluseks 400 grammi, ta võttis oma ettepaneku tagasi. Peale seda, Šveitsi pea-konsuli ettepanekul, lisati, et keelatakse samuti ära veel paukelevhõbeda või süütavate ainetega mürsud.

Lõpuks, Austria ja Inglismaa komissarid tõstasid küsimuse käsitletava protokolliga kohustuslikku iseloomu suhtes. Esimene soovis sada kinnitust, et allkirjastades protokolliga, ta ei kohusta oma valitsust tingimata minema hiljem uute sõjaväe relvade täiustuste vastastesse kokkulepetesse. Inglismaa komissar nõudis, et protokolli eneses oleks määrateldud, et ta on kohustuslik ainult selle allkirjastanud riikidele ja ta vabastatakse täitmise kohustusest samuti sel juhul, kui rahvusvahelises sõjas, koos teiste kahe kontra-agendiga osaleb sellega mitteliitunud riik.

Peale kõikide nende küsimuste selgitamist võeti protokolliga kava vastu 4 (16) novembri konverentsi kolmandal, viimasel istungil ja see allkirjastati lõplikult Välisministeeriumis 29 novembril (11 detsembril) 1868 aastal.

*

Deklaratsioon.

Venemaa Keiserliku Kabineti ettepanekul oli Rahvusvaheline sõjaline komissjon kutsutud kokku S-Peterburis, et arutada võimalust keelata tsiviliseeritud rahvaste vahelise sõja ajal teatud liigid mürsud ja selle komisjoni määratluse järgi, vastastikuse kokkuleppe alusel, tehnilised piirid, millistes sõja vajadused peavad peatuma inimarmastuse piiride nõuete ees, allkirjutanud volinikud nende valitsuste lubadega kuuluvad järgmist:

Pannes tähele, et tsivilisatsiooni arengu tulemuse tagajärjeks oleks sõja hädade võimalust mööda vähendamine.

Et ainus seaduslik eesmärk, millist riigid peavad omama sõja ajal, seisnevad vastase sõjalise jõu nõrgendamises.

Et selle eesmärgi saavutamiseks on piisav viia rivist välja võimalikult suur arv inimesi.

Et sellise relva kasutamine, milline, peale vaenlasele haava tekitamist suurendab kasutult

inimeste kannatusi, kes on viidud rivist välja või muudab nende surma vältimatuks, peab olema tunnistanud mainitud eesmärgile mittevastavaks.

Et sarnase relva kasutamine oleks siis inimarmastuse seaduste vastane.

Lepingulised pooled kohustuvad, omavahelise sõja puhul, loobuma vastastikuselt nii maa- kui merevägedes mürskudest, milliste kaal oleks alla 400 grammi, millised plahvataksid või oleks laetud lööva- ((põrutava, mis tekitab jääva ajukahjustuse)) või põletava languga.

Nad kohustuvad kutsuma kõiki riike, milliste volinikud ei osalenud S-Peterburis toimunud rahvusvahelise sõjalise komisjoni nõupidamistel, liituma käesoleva lepinguga.

See leping on kohustuslik ainult lepingulistele pooltele, või pooltele, millised liituvad sellega hiljem, neist kahe või mitme riigi vahelise sõja juhtumil; see ei ole kohustuslik pooltele, millised ei ole lepingut allkirjastanud või millised liitusid sellega hiljem.

Samamoodi lakkab leping olemast kohustuslik, kui kahe poole vahelise sõja ajal, millised allkirjastasid lepingu või liitusid sellega, ühineb ühe sõdiva poolega pool, milline ei ole lepingut allkirjastanud ega ka sellega liitunud.

Lepingulised pooled ja sellega liitunud jätavad enesele õiguse astuda hiljem omavahelisse uude lepingusse iga kord, kui selleks, et järgida vastuvõetud printsiipe ja et kooskõlastada omavahel sõjapidamise nõudeid ja inimarmastuse seadusi, - täiustamiste tulemusel, millised on teostatud teadussaavutuste abil sõjaväe relvastamisel, tehakse mingi kindlaksmääratud ettepanek.

See juhtus S-Peterburis 29 novembril (11 detsembril) 1868 aastal.

Vetsera.	Rilvas.	Ветсера.	Рильвасъ.
Comte Tauffkirchen.	H. VII de Reuss, pour	Гр. Тауфкирхень.	Генрихъ VII Рейсский, отъ
Comte Errembault	la Prusse et pour la	Гр. Эрембо де-Дуд-	имени Пруссии и С.-Гер-
de Dudzele.	Confederation de	зеле.	Манскаго Союза.
E. Vind.	l'Allemagne du Nord.	Э. Виндъ.	
Talleyrand.	Gortchakow.	Тальейранъ.	Горчаковъ.
Andrew Buchanan.	O.M. Björnstjerna.	Андрю Букананъ.	О.М. Бьернстьерна.
S.A. Metaxa.	Ad. Glinz.	С.А. Метакса.	Ад. Глинцъ.
Bella Caracciolo.	Caratheodory.	Белла Карачиоло.	Каратеодори.
Baron Gevers.	C. d'Abele.	Баронъ Жевръ.	Абель.
Mirza Assedullah Khan.		Мирза Асседулахъ-Ханъ.	

Nr. 168.

1869.a. 6. (18.)mai. Konventsioon Kiiev-Odessa raudteeliini ühendmisest Lvov-Viini raudteega, milline on sõlmitud Viinis.

Au nom de Dieu Tout Puissant!

Кõиквõimsа Jumala nimel!

T. M. Ülevenemaaline Keiser ja T. M. Austria Keiser, Bõõmima Kuningas ja Ungari Apostellik Kuningas, soovides laiendada oma vastastikuste riikide vahelisi kaubandussuhteid ja selleks ühendada Kiiev-Odessa raudtee Lvov-Viini raudteega, otsustasid sõlmida selles asjas konventsiooni ja nimetasid selleks oma volinikeks:

T. M. Ülevenemaaline Keiser:

Parun Charles d'Uxküll Gyllenband ((Карла фон-Иксуъ-Гилленбанда)), Oma Kammerhärра, Tegev-Riiginõuniku ja Keiserlik-Kuningliku Õukonna juures asjur;

aga T. M. Austria Keiser, Ungari Apostellik Kuningas:

krahv Frederic-Ferdinand von Beust ((Фридриха-Фердинанда фонъ-Бейста.)), Oma

Salanõuniku, Riigikantsleri, Õue- ja Välisministri,
kes, peale oma volikirjade vahetamist, millised leiti olevat heas ja ettenähtud vormis olevad,
sõlmisid alljärgnevad artiklid:

Artikkel I.

Venemaa Valitsus kohustub ehitama, alates Zmierynki ((Жмеринки)) külast kuni Woloczyska küalani Kiiev-Odessa raudteeharu kuni Austria piirini; aga Austria Valitsus omalt poolt kohustub ehitama omal territooriumil raudtee, milline jookseb alates Venemaa piirist Woloczyska lähedalt Tarnopoli kaudu Lvovi ((Tarnopoli kaudu Leopoli, Тарнополь до Львова)).

Artikkel II.

Vene ja austria raudteed, kooskõlas 8 (20) augustil 1867.a. Lvovis allkirjastatud ja lisatud protokollile ja milline moodustab selle konventsiooni lahutamatu osa, peavad olema ühendatud Woloczyska juures plaani järgi, milline on koostatud mõlemate Valitsuse komissaride vastastikusel kokkuleppel. Kõik muud tingimused liini suuna ning jaamade määramise suhtes iga riigi piires jäetakse selle riigi Valitsuse otsustada, millisele kuulub territoriaalne võim.

Artikkel III.

Raudtee ja vagunipark ehitatakse selle ja teise poole poolt sellisel viisil, et liiklus oleks tagatud auruvedurite abil.

Artikkel IV.

Rööbaste sisemiste äärte kaugus hakkab olema Venemaa teedel viis inglise jalga, aga Austria raudteel neli inglise jalga ja kaheksa pool tolli.

Artikkel V.

Raudtetamm ja kunstlikud rajatised ehitatakse tingimata alates Zmierynkist kuni Woloczyskani ühele raudteeharule. Teise rööpapaari panemine jäetakse neist iga Valitsuse otsustada.

Artikkel VI.

Raudtee rajamise tööd hakatakse teostama võimalikult sellisel viisil, et tööd oleksid mõlemate poolte poolt lõpetatud võimalikult üheaegselt, ja mitte hiljem, kui 1 (13) augustil 1870 aastal.

Artikkel VII.

Üleminek ühelt teelt teisele peab toimuma vastastikuste riikide piiril. Nõnda nagu Austria, nii ka Venemaa Raudteedevalitsus peab omal poolel ehitama välja jaama piiri lähedal selliselt, et Vene rongid, millised nõuavad laiemat rööpapaari, võiksid siseneda Austria jaama ja Austria rongid, millised nõuavad kitsamat raudteed, siseneda Vene jaama.

Artikkel VIII.

Venemaa territooriumile, vene jaama ja piiri vahelise kitsama raudtee rajamine ja ülalpidamine, hakkab lasuma Venemaa Valitsuse kohustuste hulgas; aga laiema raudtee rajamine Austria territooriumil asuva jaama ja piiri vahele, nagu ka selle hooldamine hakkab olema Austria

Valitsuse kohustus. Nendel teedel sõidu eest ei hakka Vene ja Austria Valitsused teine-teisele mingit hüvitust maksuma. Zbrutschi ((Збручь)) piirijõe kahe-teelise raudteesilla ehitamise ja hooldamise kulud langevad Venemaa ja Austria Raudteedevalitsusele, võrdses osas. Eelarve koostatakse ja tööd teostatakse mõlemate Raudteede-valitsuste kokkuleppel.

Artikkel IX.

Kõrged lepingupooled kohustuvad võtma piirijaamades võtma kõiki meetmeid selleks, et erinevate rööpavahede tõttu vajalik kaupade kaubavagunistest ümberlaadimine võtaks võimalikult vähe aega ning kulu.

Artikkel X.

Liikluse reguleerimiseks vajalike signaalide ja muu vajaliku paigaldamine Woloczyska jaama peab vastama ühesugustele eeskirjadele ja teostatakse mõlemate Raudteede-valitsuste vastastikusel kokkuleppel ning mõlema poole Valitsuste vastavate võimude kinnitusel.

Artikkel XI.

Mõlemad Raudteede juhatused seavad vastastikusel kokkuleppel, mõlemate poolte võimude kinnitusel, sisse mugava reisirongide liikluse graafiku, et võimaldada liiklemist alates Viinist Lvovi ja Woloczyska kaudu Odessasse ning Kiievisse ja tagasi.

Artikkel XII.

Reisijatelt ja kaupadelt võetav tasu määratletakse neist mõlemate Raudteede juhatuste poolt oma riigi piires ja sellest teatatakse teineteisele.

Artikkel XIII.

Mõlemate riikide elanike vahel ei hakata tegema mingit vahet sõidu ja veotasu määramisel ega ka väljumise aja suhtes.

Artikkel XIV.

Kui mõni neist kahest Valitsusest ei soovi enesele võtta raudtee ehitamise ja ülalpidamise ettevõtmist, andes selle üle era-ettevõttele, siis sellisel juhtumil ta võtab meetmeid, et täpselt täidetak käesoleva Konventsiooni tingimused ning et jäetakse enesele piisav võim raudteel liiklemise korra kontrolliks.

Artikkel XV.

Kõik politseilised-ja tollimeetmed, millised osutuvad vajalikuks võtta tee, milline on käesoleva Konventsiooni asjaks, avamisel, antakse Lepingupoolsete riikide Valitsustele ja need peavad olema, võimalusel, määratud kindlaks vastastikusel kokkuleppel. Passide tunnustamise ja välja- või sisse- veetavate kaupade ning reisijate pagazi tolliläbivaatuse teostamise suhtes kohustuvad mõlemad Valitsused igati selle tee kasutamist soodustama ja pidades silmas kaubanduse kasu, tehakse sellele soodustusi, milliseid võidakse selle või teise riigi seadustega lubada.

Artikkel XVI.

Enne mõlemate raudteede avamist astuvad mõlemad Valitsused kokkulepetesse nende

muudatuste suhtes, millised on tarvis võtta uue suhtlemistee avamisel eksisteerivate posti- ja telegraafi-korrespondentsi saatmise eeskirjade suhtes.

Artikkel XVII.

Kõikidel juhtudel, kui mõlemate riikide raudteede juhatused ei jõua üksmeelele käesoleva Konventsiooni erinevate punktide tõlgendamisel, aga eriti katkematu liikluse ja kauplemise tagamise suhtes, hakkavad mõlemad Valitsused enesele võtma vaidluste lahendamise ning võtavad vastastikusel kokkuleppel tarvitusele vajalikud meetmed.

Artikkel XVIII.

Käesolev Konventsioon ratifitseeritakse ja ratifitseerimiskirjad vahetatakse Viinis ühe aasta kestel, lugedes allkirjutamise päevast või ka varem, kui see osutub võimalikuks.

See juhtus Viinis ja on koostatud kahes eksemplaris, 8 mail 1869.a.

(L.S.) Uxküll. (L.S.) Beust. (M.П.) Икскуль. (M.П.) Бейсть.

Ratifitseeritud Tema Keiserliku Majesteedi poolt 31 mail 1869 aastal.

Kõikvõimsa Jumala nimel.

T. M. Ülevenemaaline Keiser ja T. M. Austria Keiser, Böömimaa Kuningas jne. jne. ja Ungari Appostellik Kuningas, soovides korraldada Venemaa raudteede ühendamise Austria omadega, nimetasid oma volinikeks, et määratleda Woloczyska lähedal ühendamise punkt, ja nimelt:

T. M. Ülevenemaaline Keiser:

Michael Fonton de Verrayoni ((Михаила Фонтон-де-Веррайона)), Oma Kindralstaabi Kindral-leitnandi; Serge Bobrischtchef-Pouschkin ((Сергея Бобрищева-Пушкина)), Oma Teedevalitsuse inseneride korpuse Kindral-majori; Bogdan Kreiteri ((Богдана Крейтера)), Oma Rahandusministeeriumi juures asuva Kindral-majori;

aga T.M. Austria Keiser ja Ungari Appostellik Kuningas:

Krahv Louis Cavriani, Oma Ōuenõuniku ja Kammerhärri; Hr Martin Rinneri, Oma Keiserliku nõuniku ja Raudteede Peainspektsiooni Peainspektori; Hr. Marc de Czerlieni, Oma Kindralstaabi kapteni; Hr. V. Wallneri, Charles-Louisi nim raudtee Peainspektori;

Millised volinikud peale Woloczyska paikkonna ümbruse uurimisel ja raudteede sobiva ühenduskoha otsimise järel, nõustusid, ratifitseerimise tingimusel, alljärgnevas:

1) et mõlemad raudteed peavad olema ühendatud Woloczyskast Lõunapool 3,678 inglise jala kaugusel joonest, milline oleks mõlemate riikide vaheliseks teeks ja 33,6 inglise jala kaugusel muutumatust punktist Zbrutschi jõe vasakul kaldal, milline on märgitud puutüvele;

2) et ühenduse teetammi täite kõrgus mainitud punktis peab olema 55,02 inglise jalga, muutumatust punktist, milline on märgitud puutüvele, kõrgemal. ((Tänapäeval, s.t. 2018.a. On selle koha nimi Volochysk ja asub Ukrainas, Kiievi ja Lvovi vahel, täpselt Ternopoli ja Hmelniitski oblasti piiril, ja millest voolab läbi ka Zbrutschi jõgi. KL.))

Selle kinnituseks jne.

See juhtus Lembergis ((Lvovis)), 8 (20) augustil 1867. aastal.

Lieutenant-General Fonton-de-Verrayon. Генераль-Лейтенантъ Фонтонъ- де Веррайонъ.

General-Major Bobrischtchef-Pouschkin. Генераль-Майоръ Бобрищевъ-Пушкинъ.

General-Major Kreiter. Генераль-Майоръ Крейтеръ.

Comte Cavriani, Conseiller aulique. Графъ Кавриани, Надворный Советникъ.

Mart. Rinner. Мартинъ Риннеръ.

Marc de Czerlien, Capitane de l'Etat Major. Маркъ фонъ. Черлинъ, Капитанъ Генеральнаго Штаба.

Wallner.

Вальнеръ.

Läbi vaadatud ja kinnitatud Austria Keiserliku-Kuningliku Valitsuse poolt.
See juhtus Viinis, 20 detsembril 1867.a.

Riigikantsler, Tema K. M. ja K. Apostelliku Õukona- ja Välisminister: (L.S.) Beust.

Läbi vaadatud ka kinitatud Venemaa Keiserliku Valitsuse poolt.

S-Peterburg, 31 detsember 1867, (12 jaanuar 1868.a.)

Riigikantsler (L.S.) Gortchacow. Государственный Канцлеръ.(М.П.) Горчаковъ.

Nr. 169.

1873.a. 9. (21) mai. S-Peterburis sõlmitud postikonventsioon.

T. M. Ülevenemaaline Keiser ja Tema Majesteet Austria Keiser, Böömimaa Kuningas jne. jne. ja Ungari Appostellik Kuningas, olles innustatud vastastikusest soovist parandada vastastikust riikide vahelist korrespondentsi vahetamise korda, otsustasid sõlmida Postikonventsiooni ja nimetasid sel eesmärgil oma volinikeks:

T. M. Ülevenemaaline Keiser – Kindral-Adjudandi, Ratsaväe-Kindrali, Siseministri, Riiginõukogu liikme, Alexandre Timachewi ((Александр Тимашева)),
ja Oma Salanõuniku, Postiametkonna Direktori, parun Jean Velho ((Ивана Вейо)),

ja T. M. Austria Keiser, Böömimaa Kuningas jne. jne. ja Ungari Appostellik Kuningas, Oma erakorralise saadiku ja täievolilise ministri Venemaa Keiserliku Õukonna juures, parun Ferdinand de Langenau ((Фердинанда Лангенау)),

Kes, vahetanud vastastikuselt oma volitused, millised leiti olevat heas ja ettenähtud vormis, leppisid kokku alljärgnevas:

Artikkel I.

Venema Postivalitsuse ja Austria-Ungari Postivalitste vahel seatakse sisse perioodiline ja otsene kirja- ja pakikorrespondentsi vahetus, milline pärineb nii neist riikidest, aga ka neist riikidest, millistega Lepinguliste poolte Postivalitsused võivad olla vahendajateks.

Artikkel II.

See vahetus võib olla teostatud mööda maad või merd. Seda hakatakse peamiselt teostama vahetult Lepinguliste riikide piiri-postijaamade kaudu ja olenevalt vajadusest, eraldi või pakkidesse seotud kirjade transiidi korras, teiste riikide kaudu või siis aurikutega. Igasugune korrespondents peab olema suunatud sihtkohta oletatavalt lühimat teed-pidi. Juhtumil, mil andja viitab suuna, millist pidi ta soovib, et oleks korrespondents saadetud, siis see tuleb saata mööda seda teed, niivõrd, kui see on võimalik.

Artikkel III.

Käesoleva Konventsiooni tingimusi hakatakse rakendada kõigis Venemaa Keisririigi osade üle (k.a. Soome Suurvürstiriik) ja Austria-Ungari Monarhia ja Liechensteini Vürstiriik.

Artikkel IV.

Kirjaliku korrespondentsi all mõistetakse: kirjad, igasugused trükised ja kaupade näidised. Neist igauhe kaal ei tohi ületada 250 grammi ja saatmisel ei tohi olla deklareeritud väärtust. Paki-korrespondentsi all mõistetakse: igasugust pakki, raha ja väärtusi.

Artikkel V.

Kirjaliku korrespondentsi saatmise tasu hakatakse arvestama kaaluühikute arvu järgi, kusjuures kaaluühikuks võetakse: kirjadele – 15 grammi või 15 grammi osad; trükistele ja kaubanäidistele – 50 grammi või 50 grammi osad.

Lepinguliste poolte Postivalitsustele antakse ainiti õigus rakendada selles artiklis mainitud korrespondentidele, vastastikusel kokkuleppel ka teisi kaaluühikuid.

Artikkel VI.

Tasu tavalise kirja eest, milline on saadetud Venemaalt Austria-Ungarisse ja Austria-Ungarist Venemaale, kehtestatakse: 10 kopikat või 15 kreuzerit, kaaluühiku kohta, kui see on frankeeritud; 16 kopikat või 25 kreuzerit kaaluühiku kohta, kui see on frankeerimata.

Mittetäielikult frankeeritud kirjadega tuleb toimida kui frankeerimata kirjadega või nad peavad olema makstud kui viimatimainitud, arvestades maha juba kasutatud postmarkide ja tempelümbrikute hinna.

Artikkel VII.

Tasu tavaliste kirjade eest, milliseid vahetatakse vastastikku asuvate piiri-postijaamade vahel, määratletakse: 3 kopikat või 5 kreuzerit kaaluühiku kohta, kui need on frankeeritud ja 7 kopikat või 10 kreuzerit, kaaluühikult, kui need ei ole frankeeritud.

Artikkel VIII.

Igasugused trükised ja kaubanäidised, millised on saadetud ühest riigist teise, kuuluvad tasustamisele 2 kop. või 3 kreuzerit kaaluühikult ja need peavad olema kohustuslikult frankeeritud.

Nimetuse „trükitud tooted“ all mõistetakse kõiki trükiseid, litograafiaid, metallgraveeringuid või teistel mehaanilisel teel taasesitatud esemeid, erandiks vaid need, millised on taasesitatud kopeermasinatega või pressimisega ((trükitud)). Trükised ja kaubanäidised peavad olema pakitud selliselt, et neid pakke oleks lihtne üle vaadata. Trükistele ei ole lubatud käsitsi midagi kirjutada, peale saaja aadressi, postitaja allkirja, postitamise koha ning aja ning korrektuuri-lehtedel korrektuurimärgid. Kaubanäidised ei tohi omada mingit müügi-väärtust ja neil ei tohi olla mingit muud käsitsi kirjutatud, kui saaja aadressi, vabriku- või kaubandus-firma märgi, numbrite ja hinna. Nende kaalu kõrgeim piir, aga ka maht peavad vastama tolli-eeskirjadele. Trükised ja kaubanäidised, millistel on keelatud käsitsi kirjutatud märkmed või nad on frankeerimata või ebatäielikult frankeeritud ning ei vasta üldse esitatud nõuetele, maksustatakse kui tavalised kirjad ja nendega toimitakse ühtmoodi kirjadega.

Artikkel IX.

Iga kiri, milline on saadetud Venemaalt Austria-Ungarisse või Austria-Ungarist Venemaale, võib olla tähtitud ja andja võib, peale selle nõuda, et temale oleks saadetud aadressaadi allkiri kättesaamise kohta. Kiri templiga „Tähtitud“ kohustab andjat maksma, peale samasuguse kaaluga kirja frankeerimise tasu veel kindlaksmääratud tasu 7 kopikat või 10 kreuzerit. Kui tähtitud kirjaga kaasneb saajalt kättesaamise allkirja saatmise nõue, siis sõltumatult ülalmainitud tasust ja kirjasaatmisetasust, peab andja maksma spetsiaalse tasu 7 kopikat või 10 kreuzerit. Kättesaamise allkiri tuleb saata kiireimal viisil tagasi tasuta. Tähtitud kirju lubatakse, võimalusel aadresseerida ka

neisse riikidesse, milliste puhul Lepinguliste riikide Postivalitsused on vahendajateks.

Artikkel X.

Kiri, mille ümbrisele on kirjutatud saatja poolt „a remettre par expres“ (toimetada kätte kiirkulleri poolt) ja see on adresseeritud sellisesse kohta, kus on olemas postiasutus, peab posti jägamise kohta saabumisel olema viivitamatu kiirkulleri poolt adressaadile kätte toimetatud. Kiirkulleriga kättetoimetamisel peab saatja maksma lisaks tasu nagu tavalise frankeeritud kirja eest või siis nagu tähitud kirja eest, olenevalt asjaoludest, ning veel spetsiaalse tasu 14 kopikat või 20 kreuzerit.

Artikkel XI.

Kirjalik korrespondents, milline ei ole õieti adresseeritud või saadetud, või on adresseeritud elukohta muutnud adressatidele, peavad olema igasuguse viivitusega saadetud sihtkohta kõige lühimat teed ja ei saa olla allutatud sellise kohalesaatmise eest mitte mingile selle või teise lepingulise riigi kasuks juurdemaksmisele. Mingil põhjusel väljaandmata kirjalik korrespondents tagastatakse vastastikuselt.

Artikkel XII.

Saada võib kasu kirjaliku korrespondentsi saatmise tasust jaotatakse Venemaa ja Austria-Ungari Postivalitsuste vahel pooleks. Tasu kiirkäskjalaga kättetoimetamise eest edastatakse täielikult selle Postivalitsuse kasuks, millise ametkonnaga kättetoimetav postiasutus asub. Ülejäänud tasud jäetakse selle Postivalitsuse kasuks, milline selle sisse kasseeris.

Artikkel XIII.

Paki-korrespondents kuulub tasumisele Lepinguliste riikide sise-taksi järgi, milline on arvestatud alates piiri-sissetuleku jaamast kuni riigist väljumise piiripunkti postijaamani ja on tasu on väljanõutatud vastavate riikide kasuks, erandiks taks korrespondentsi eest, millist vahetatakse vastastikku asuvate piiri-postijaamade vahel, milliste taksid arvestatakse neid võtvate postiasutuste poolt tema maa vähima taksi järgi ja jaotatakse Lepinguliste poolte vahel pooleks.

Paki-korrespondents võib olla saadetud: mittefrankeeritud või frankeeritud enne piiri, või niivõrd, kuivõrd see on võimalik, - frankeeritud enne sihtkohta. Saadetav või tagasi saadetav paki-korrespondents kuulub maksustamisele kindlaksmääratud taksi järgi uuesti läbitava teekonna eest.

Artikkel XIV.

Lepingupooled võimaldavad teine-teisele transiidi läbi oma territooriumi igasuguse päritoluga suletud posti-pakettides või lahtise korrespondentsina, et edasi saata, millise teel Venemaa ja Austria-Ungari võivad olla vastastikku vahendajateks. Üldine tasu lahtiselt edasisaatmisele lepinguliste riikide territooriumi kaudu ei tohi ületada tasu, millised on kehtestatud käesoleva Konventsiooni Artikklites VI, VIII ja XIII. Suletud postipakkides edasi-saatmise tasu määratletakse 10 kreuzerit 30 grammi kirjade eest ja 1½ kreuzerit 50 grammi trükiste või kaubanäidiste eest. Neid hindu hakatakse rakendada, Saksa Postiliidu nõusolekul, suletud postipakkide suhtes, milliseid vahetatakse Venemaa ja välisriikide vahel Austria-Ungari Monarhia ja Saksmaa kaudu transiidi korras.

Ülalmainitud hinda hakatakse arvestama kirjaliku korrespondentsi puhta kaalu järgi, erandiks teenistuslik korrespondents, arvestuse dokumendid, saadetud ja mittekätteantud

korrespondentsi kohta. Korrespondents, milline saadetakse transiidi korras läbi mõlema riigi, nii lahtiselt kui suletud postipakkides, peab rahuldama kõiki tingimusi, millised on kehtestatud Vene-Austria-Ungari korrespondentsile.

Artikkel XV.

Tolli-maksustamisele kuuluvad postipakid peavad vastama tollieeskirjadele. Kogu vastutus tolli-määrustikuformaalsustest mitte-kinnipidamise eest langeb eranditult saatjale.

Artikkel XVI.

Saate-kirjad, olles sõltumatult pakist, aadressiga, ei kuulu mitte mingile tasule, kui nad liiguvad lahtiselt ja kui nende kaal ei ületa 15 grammi.

Artikkel XVII.

Tähitud kirja või paki kaotamise eest vastutab Postivalitsus, milline korrespondentsi saatis, tasub saatjale hüvituse, kandes selle, vastaval juhtumil, sellisele Postivalitsusle, millise ametkonnale oli korrespondents üle antud selle kaotsimineku hetkel.

See hüvituse määratakse: 12 rubla ja 50 kop, või 20 floriini, - igasuguse tähitud kirja eest; postisaadetise täieliku deklareeritud hinna ulatuses.

Juhtumil, mil saadeti on ainult kahjustada saanud, siis tasutakse hüvitust saatjale, kooskõlas selle asja suhtes igas riigis eksisteerivate sise-saadetisi puudutavate eeskirjadega. Hüvituse peab olema tasutud andjale või tema äraolekul, saajale, nii kui kaotus või rikkumine saavad ettenähtud viisil tõestatud. Andja võib lihtsa kirjaliku volitusega anda saajale üle hüvituse kättesaamise õiguse.

Hüvituse maksmise õigus lakkab: kui kaotamise või rikkumise avaldust ei esitatud aasta jooksul, lugedes saadetise posti andmise kuupäevast.; kui kaotamine või rikkumine tekkisid edastava objekti enda olemusest või saatja hooletusest; kui kaotamine või kahjustamine toimusid väljaspool lepinguliste poolte ja vahepealsete riikide territooriumi. Sellel juhtumil lepinguliste poolte Postivalitsused kohustuvad, ainiti, tegema kaebaja huvides tasuta kõik võimaliku; kui aadressaat võttis sõnatult ja ingimusetult temale õieti väljaantud korrespondentsi vastu; kui postisaadeti oli antud ilma väärtust deklareerimata.

Artikkel XVIII.

Suletud postipakkides, Venemaa ja Austria-Ungariga teiste riikide kaudu transiidi korras saatmise kulud, tasutakse vastastikuselt poolte ulatuses.. Kulud merd mööda vedades tasutakse selle Postivalitsuse poolt, millise laevadel hakatakse neid vedama. Maismaal toimub posti vedu piiri-postiasutuste vahel vastastikku asutatud ja teostatud saatva Postivalitsuse poolt ja tema arvel.

Posti saatvad ametnikud, aga ka kirjakeerijad ja tühjal naasevad postivankrid ning hobused vabastatakse igasugustest maksudest. Posti edasisaatmine mööda raudteid kuni piirini korraldatakse vastastikku iga Postivalitsuse poolt, kooskõlas vastuvõetud korraga.

Artikkel XIX.

Lepinguliste riikide Postivalitsused hakkavad saatma teine-teisele, kõige lähemal ajal, vastastikuseks juhenduseks andmeid igas riigis eksisteerivatest postimäärustest, sellised nagu :määrused ja korraldused, millised puudutavad igasuguste trükiste riiki lubamist ja ringlust, kohtade nimekirju, millistesse on lubatud kirjade saatmine kiirkulleriga, taksid ja eeskirjad, millised puudutavad paki-korrespondentsi vastuvõtmist ja väljaandmist jne.

Artikkel XX.

Posti vahetuse kohad, korrespondentsi suunamine aga ka kõik asjaajamise, arvepidamise ja ametliku korrespondentsi üleandmise üksikasjad, väljaandmata jäänud korrespondentsi tagastamise tähtajad, transiidi erilised tingimused jne., määratletakse spetsiaalselt eeskirjas, milline koostatakse, Lepinguliste riikide vastastikusel kokkuleppel, milliste Postivalitsustele antakse õigus igal ajal, kui nad leiavad selle olevat vajaliku, suurendada vahetamise vahendite hulka ja muuta asjaajamise korda.

Artikkel XXI.

Lepinguliste riikide Postivalitsustele antakse õigus, kui vaid nad leiavad selle olevat vajaliku, kasutada estafeti korras edasisatmist, perioodika ettetelimumste tegemist, posti teel raha ülekandmist ja esitada tasumisele võlakohustusi, lahtiste kirjade ja muu kirjaliku korrespondentsi saatmist jne., ning määratleda nende operatsioonide tingimused (s.t. taksid jne.) spetsiaalsetes reglementides.

Artikkel XXII.

Venemaa ja Austria-Ungari Postivalitsused hakkavad iga kolme kuu möödumisel esitama, käesoleva Konventsiooni alusel, saadetud korrespondentsi arve. Need arved, mis on kehtestatud Austria floriinides ja kreuzerites, kinnitatakse nende vastastikusel kontrollil ja vahe tasutakse viivitamatult.

Artikkel XXIII.

Kõik Lepinguliste riikide Postivalitsuste vahelised suhted peavad olema teostatud prantsuse keeles.

Korrespondentsile kirjutatud aadressid ja pealdised, äärmisel juhul oma pealmistel osadel, aga samuti posti-pakkidel, -kottidel ja -kohvritel, peavad olema tehtud prantsuse keeles. Lepinguliste riikide keele erandlik kasutamine on lubatud ainult postmarkidel ja tempel-ümbrikutel, templitel ja pitsatitel, aga samuti korrespondentsi edastamisel kasutatavatel asjadel olevatel märkidel.

Artikkel XXIV.

Käesolev Konventsioon, milline tühistab ja asendab Konventsiooni, milline oli sõlmitud 28 jaanuaril (9 veebruaril) 1866. aastal Venemaa ja Austria vahel, jõustub sellest ajast peale, milline lepitakse kokku vastastikuste Postivalitsuste poolt ja see muutub kohustuslikuks selle ajani, kuni üks Lepingupooltest ei teata teisele, aasta varem, oma soovist selle kehtivus lõpetada.

Artikkel XXV.

Käesolev konventsioon ratifitseeritakse ja ratifitseerimiskirjad vahetatakse S-Peterburis võimalikult lähimal ajal.

Selle kinnituseks jne.

See juhtus S-Peterburis 9 (21) mail 1873 aastal.

(L.S.)Alexandre Timacheff.

(L.S.)Baron de Langenau.

(L.S.)Baron Velho.

(M.П.) Александръ Тимашевъ.

(M.П.)Баронъ Лангенау.

(M.П.)Баронъ Велйо.

Ratifitseeritud Tema Keiserliku Majesteedi poolt Ems'is 30 mail 1873 aastal.

Nr.170.

1874.a. 24 jaanuar (5 veebruar). Deklaratsioon, milline puudutab kauba- ja vabrikumärke.

T. M. Ülevenemaalise Keisri Valitsuse ja T. M. Austria Keisri ja Ungari Apostelliku Kuninga valitsuse soovil, selleks, et anda, ühelt poolt, Vene alamate ja teiselt Austria-Ungari alamatele, selleks et kaitsta täielikult manufaktuurset-tööstust, allakirjutanud, olles selleks vastavalt volitatud, leppisid kokku järgmistes artiklites:

Artikkel I.

Venemaa alamad Austria-Ungaris ja Austria-Ungari alamad Venemaal, hakkavad kaubamärkide või nende vabriku ja kaubamärkide kasutamisel kasutama kohalikega samasugust kaitset.

Artikkel II.

Venemaa alamad, soovides kaitsta Austria-Ungaris ja Austria või Ungari alamad, soovides kaitsta Venemaal oma vabrikumärkidele omandiõigust, on kohustatud esitama need märgid eranditult: Vene märgid Austrias Viini ja Ungaris Budapesti Kaubanduskotta; aga Austria või Ungari märgid S-Peterburis, Kaubanduse ja Manufaaktuuride Departemangu.

Artikkel III.

Käesolev tingimus hakkab omama traktaadi jõudu ja mõju seniks, kuni ühelt või teiselt poolelt tehakse selle kehtivuse lõpetamise soovi avaldus.

Selle kinnituseks jne.

See on koostatud kahes eksemplaris, S-Peterburis, 24 jaanuaril (5 veebruaril) 1874 aastal.

(L.S.)Gortchacow.

(M.П.)Горчаковъ.

(L.S.)Langenau.

(M.П.)Лангенау.

Nr. 171.

1874.a. 9.(21) juuni. Lõpp-protokoll endise Kraakovi eparhhia kinnisvarade ja kapitalide jaotamisest.

Varssavis, endise Kraakovi eparhia kinnisvarade ja kapitalide jaotamiseks kogunenud Rahvusvaheline Komisjon.

Lõpp-protokoll.

Kohalviibivad:

Venemaa Keiserliku Valitsuse poolelt:

Kindral-Leitnant Giecewicz, Maaomavalitsuste Krediidühingu esimees, volinik;
Salanõunik, Senator Markus, assistent;
Tegev Riiginõunik, T. M. Ōukonna Kammerhärta, krahv Osten-Sacken, assistent.
Keiserliku-Kuningliku Austria-Ungari Valitsuse poolelt:
Legatsiooni ((Diplomaatiline saatkond või esindus...)) Nõunik, T. M. K. Apostelliku
Majesteedi Ōukonna Kammerhärta, parun Brenner-felsach, Peakonsul, volinik.
Vanem rahandus-nõunik, hr. Szlachtowski, assistent.
T. M. Ülevenemaaline Keiser ja T. M. Austria Keiser, Bõõmimaa Kuningas jne. jne. ja
Ungari Appostellik Kuningas, olles ajendatud soovist teostada õiglase tehingu vahendusel endise
Kraakovi eparhhia kinnisvarade ja kapitalide jagamine ja teostada teised vastastikused
pretensioonid, millised on tekkinud 17 (29) aprilli 1828 aasta Konventsiooni alusel, asutasid selleks
Rahvusvahelise Komisjoni, mis koosneb volinikest ja assistentidest, kelle nimed on mainitud
käsoleva Lõpp-protokolli pealdises.
Mõlemate Kõrgete Valitsuste volinikud, koos oma assistentidega, kogunesid Varssavis ja
peale oma volikirjade vahetamist, millised leiti olevat ettenähtud heas vormis olevateks, sõlmisid ja
allkirjastasid alljärgnevad artiklid:

Artikkel I.

Käsolev Lõpp-protokoll hakkab üksi omama kohustuslikku jõudu mõlematele Kõrgetele
Lepingupooltele; aga eelnevatel protokollidel on vaid ettevalmistava töö roll.

Artikkel II.

Austria Keiserlik-Kuninglik Valitsus tunnistab Venemaa Keiserliku Valitsuse õigust:
1) Summale üheksasada kolmkümmend tuhat kaheksada üheksakümmend seitse rubla
(930.897) kapitalile ja tuludele alates 1 jaanuarist 1848 a. kuni 30 juunini 1874. aastani, kui osale
endise Kraakovi eparhia varadest, millised arvestatakse Kielce eparhiale.
2) Summale, kaksada kolmekümmend viis tuhat kaheksateist rubla (235.018) kapitalile ja
protsentidele alates 1 jaanuarist 1829 a. kuni 30 juuni 1874 aastani, millised tulenevad Lublini
Aadlikohtu kohtu deposiitidest; milliste tagastamine Venemaa Keiserlikule Valitsusele oli lepitud
kokku 17 (29) aprilli 1828 aasta Viini Konventsiooni Artikkel XIV sätete alusel.

Artikkel III.

K-K. Austria-Ungari Valitsus, tegutsedes Kraakovi vaimulikkonna nimel, loobub täielikku
Venemaa Keiserliku Valitsuse omandisse, vastava summa, miljon saja neljakümne üheksa tuhande
viiesaja kahekümne üheksa (1.149,529) rubla eest kõik mainitud vaimulikonnale kuuluva
kinnisvara eest, milline kuulub Poola Kuningriigis ja milline on näidatud ära sellele protokollile
lisatud nimekirjas (Lisa A).

Käsolev tingimus hakkab olema Ülevenemaalisele Keiserlikule Valitsusele, mainitud
kinnisvarade suhtes, tema omandiõiguse sissekande tegemiseks, maal kehtivate seaduste järgi,
hüpoteegi raamatutesse.

Artikkel IV.

Nii nagu eelnevas Artiklis mainitud kinnisvarad, Kõrgete Lepingupoolte vastastikusel
kokkuleppel, lähevad üle Keiserlikule Venemaa Valitsusele nende olemasolevas koosseisus ning
seiundis, siis tulevikus ei saa Keiserlikule Venemaa Valitsusele esitada nende kinnisvarade koosseisu
ja seisundi ega K-K. Austria-Ungari Valitsuse, ega ka Kraakovi vaimulikkonna suhtes mitte mingeid

pretensioone.

Teisest küljest, Austria-Ungari Keiserlik-Kuninglik valitsus kuulutab mainitud kinnisvarad vabaks igasugustest eelnevatest pantidest, võlgadest ja muudest isiklikest kohustustest, milliseid võis võtta Kraakovi vaimulikond kolmandate isikute suhtes ja milline sellisel juhul langeb ära mainitud vaimulikonna vastutuselt, erandiks, ainiti, õigused ja kohustused, millised on tekkinud rendilepingutest, millised puutuvad nendelt kinnisvaradelt ja seaduslikult sõlmitud Kraakovi vaimulikkonna, kui nende endise valdaja ja tema rentnike tulude immobiliseerimisele ((vallasvara kinnisvaraks muutmise)) eelnevasse aega. Kõik need lepingud, nagu ka kõik rentnike poolt antud pandid, millised on esitatud sellele lisatud nimekirjas (Lisa B), hakkavad Austria Keiserlik-Kuningliku Valitsuse poolt olema üle antud Venemaa Keiserlikule Valitsusele kuuenädalase tähtaja jooksul, peale käesoleva protokolliga atifitseerimist; Venemaa Keiserlik Valitsus kohustub omalt poolelt säilitada mainitud lepingud jõus kogu selle sisus.

Artikkel V.

Kõik aktid, plaanid ja dokumendid, millised need ka ei oleks, millised puutuvad Artikkel III mainitud kinnisvarasid ja millised võivad asuda Kaustria Keiserlik-Kuningliku Valitsuse või Kraakovi vaimulikkonna arhiivides, antakse üle Venemaa Keiserlikule Valitsusele.

Artikkel VI.

Nii, nagu Artikkel III mainitud kinnisvarade tulud olid alates 1 märtsist 1866 aastast immobiliseeritud ja mõisad ise läksid samast ajast ise Venemaa Keiserliku Valitsuse juhtimise alla, siis mitte-mingeid rendilepingutest tingitud pretensioone immobilisatsiooni aega puutuvalt ei saanud olla nende mõisate rentnike poolt esitatud nii Kraakovi vaimulikkonna ega ka Austria-Ungari Keiserlik-Kuningliku Valitsuse suhtes ja ka vastupidi.

Seepärast kohustub Venemaa Keiserlik Valitsus tegema vastavaid korraldusi, selleks, et Poola Kuningriigi kohtuasutustes ei antaks menetluse mitte mingeid selliseid hagisid.

Artikkel VII.

Venemaa Keiserlik Valitsus tunnistab Austria-Ungari Keiserlik-Kuninglikule Valitsusele arvestatavaks:

1) Summa, üks miljon sada nelikümmend üheksa tuhat viissada kakskümmend üheksa (1.149, 529) rubla, milline moodustab kõigi Venemaale loovutatud loovutatud kinnisvarade ühissumma millised on loetletud nimekirjas, milline on lisatud käesoleva Protokolliga Artikkel III juurde;

2) Summa, kolmsada kaheksakümmend kolm tuhat viiskümmend neli rubla (383,054) kapitalis protsentidega alates 1 jaanuarist 1829 kuni 30 juunini 1874 aastani, milline moodustab osa Lääne-Galiitsia vaimulikonna kapitalist (West-Galizischer Stiftungsfond), millist nõutakse Austria-Ungari Keiserlik-Kuningliku Valitsuse poolt 17 (29) aprilli 1828 a. Viini konventsiooni Artikkel VII alusel.

Artikkel VIII.

Otsustega, millised sisalduvad käesoleva Protokolliga Artiklites 2 ja 7, tunnistatakse, ühelt poolt, et Venemaale arvestatakse: a) tema osale endise Kraakovi eparhia varadest summa üheksasada kolmkümmend tuhat kaheksasada üheksamümmend seitse rubla (930,897) ja b) Lublini kohtu deposiitidest summa kakssada kolmkümmend viis tuhat kaheksateist rubla (235,018).

Teisest küljest, et Austria-Ungarile arvestatakse:

a) Venemaale Artikkel 3 järgi loovutatava kinnisvara hind, milline moodustab üks miljon sada nelikümmend üheksa tuhat viissada kakskümmend üheksa rubla (1.149,529); või

b) Krakovi vaimulikkonna kapitali (Stiftungsfond) osa summas kolmsada kaheksakümmend kolm tuhat viiskümmend neli rubla (383,054); seejärel moodustub vahe Austria-Ungari Valitsuse kasuks kolmsada kuuskümmend kuus tuhat kuussada kuuskümmend kaheksa rubla (366,668).

Venemaa Keiserlik Valitsus kohustub selle vahe välja maksma Austria-Ungari Keiserlik-Kuninglikule Valitsusele riigi-krediidipiletitega ((Suure väeringuga paberrahad)) kuue nädala kestel peale käesoleva Protokolliga ratifitseerimist.

Artikkel IX.

Venemaa Keiserlik Valitsus kohustub peale selle maksma Austria-Ungari Keiserlik-Kuninglikule Valitsusele eelnevas artiklis määratletud tähtaja jooksul:

1) Summa, milline moodustab nelisada kakskümmend seitse tuhat nelisada kuuskümmend neli rubla kaheksakümmend viis kopikat (427, 464 rbl. 85 kop.) riiklike krediidipiletitega, milline moodustab tulude summa alates immobiliseerimise ajast Venemaale käesolev Protokolliga Artikkel 3 alusel loovutatavate kinnisvaradelt, arvates juurde kapitali kahutasu protsendid, millist said nende mõisate omanikud 19 veebruaril (2 märtsi) 1864 aasta Keiserliku ukaasiga; ja

2) Summa, kolmsada kakskümmend neli tuhat üheksasada viiskümmend viis rubla ja 61 kop. (324,955 rbl 61 kop.) likviidseks muudetavate paberitega koos nende juurde kuuluvate kupongidega, alates tähtajalistest kupongidest 19 novembril (1 detsember) 1874 aastal ja riiklike krediidipaberitega, milline moodustab ülalpool hüvituse üldsumma. Nii, nagu see viimane kapital on kantud tervikuna, deposiidina, Poola Panka, siis ta peab olema antud välja Austria-Ungari Keiserlik-Kuninglikule Valitsusele sellises suuruses, millisena see hakkab olema Pangaraamatute järgi selle väljaandmise päeval.

Mis aga puudutab kinnisvarade tulusid, koos kapitali hüvitamise protsentidega, milliste summa, mõlemate lepinguliste valitsuste kokkuleppe järgi on määratletud ülalmainitud üldsummaga nelisada kakskümmend seitse tuhat nelisada kuuskümmend neli rubla 85 kopikat (427,464, rbl. 85 kop.), siis nende suhtes otsustatakse, et nad makstakse välja täielikult, sõltumata kogumata rendimaksude summadest, millised võivad osutada maksmise päeval. Pidades silmas seda tingimust, Austria-Ungari Keiserlik-Kuninglik Valitsus, tegutsedes Kraakovi vaimulikkonna nimel, loovutab Venemaa Keiserlikule Valitsusele kõik selle vaimulikkonna õigused mainitud võtmata rendimaksudele ja kohustuvad tulevikus mitte-algatama mitte mingeid hagisid ülalmainitud kinnisvarade juhtimise suhtes immobilisatsiooni perioodil.

Artikkel X.

Nii nagu käesoleva Lõpp-protokolliga Artiklite 2 ja 8 järgi on juba määratletud ja likvideeritud osa Venemaale arvestatud endise Kraakovi eparhia varadest, siis Venemaa Keiserlik Valitsus loobub oma igasugustest õigustest selle vara mingile osale, milline asub Austria-Ungari Keiserlik-Kuningliku Apostelliku Majesteedi territooriumil ja loobub oma osast mainitud eparhia kapitalides, millised on hüpoteegi all Poola Kuningriigis, hoitakse Poola Pangas ja Keiserliku Valitsuse kassades, nagu ka likvideerimise lehtedest, millised on omistatud kinnisvarale, milline on loovutatud Venemaale käesoleva Protokolliga Artikkel 3 alusel.

Sellest arvust, ainiti, jäetakse välja Kielce seminari kinnisvarad ja kapitalid, millised kuuluvad eparhia varade hulka, millised arvestati Venemaa Keiserlikule Valitsusele.

Artikkel XI.

Käesoleva Protokolliga ratifitseerimise järelendise Kraakovi vaimulikkonna kinnisvaralt ja kapitalidelt saadud tulude kinnisvaraks muutmine tühistatakse viivitamatult, ja seetõttu tühistatakse kõik administratiivsed ja kohtu korraldused, millised võisid olla tehtud mainitud meetme tulemusel.

Artikkel XII.

Kõik Krakovi vaimulikkonna kasutusel olnud varade kinnisvaraks muutmisel saadud kapitalid, nendele arvestatud protsentidega, nii epiarhaalsed, kui ka mitte epiharaalsed, millised on antud hüpoteegi alla, antud Poola Panka ja Venemaa Riikliku Riigikassa kassadesse ja milliseid ei ole eelnevates artiklites eraldi nimetatud, laekuvad Austria-Ungari Keiserliku Kuningliku Valitsuse täielikku omandisse. Venemaa Keiserlik Valitsus hakkab osutama abi hüpoteegi-kapitalidelt maksmata osa väljanõudmisel, millised võisid moodustuda tulude kapitalideks muutmise ajal.

Artikkel XIII.

Kapitalid, millised on näidatud käesolevale Protokollile lisatud nimekirjas (Lisa C), hakkavad olema, neile arvestatava kogu tulude kapitalideks muutmisel saadud protsentidele, on antud üle Austria-Ungari Keiserlik-Kuninglikule Valitsusele kuue nädala kestel, peale käesoleva Lõpp-protokolliga ratifitseerimist. Koos nendega lubatakse Poola Pangal kuuekuulise tähtaja jookul, peale käesoleva Protokolliga ratifitseerimist, anda Austria-Ungari Keiserlik-Kuninglikule Valitsusele välja kõik Pangas hoitavad kapitalid koos neile kogunenud protsentidega, millised on mainitud ülalpool Artikkel 12. Seejuures mõeldakse, et neist arvatakse maha võtmata maksud kuni 1867 aastani, milliseid võetakse vaimulikkonna kapitalidelt.

Artikkel XIV.

Nõnda nagu Poola Pangas tulude kinnisvaraks muutmise ajal kogunenud tulud kinnisvaralt ja kapitalidelt võeti protsente 3% aastas, siis neist protsentidest, Austria-Ungari Keiserlik-Kuninglikule Valitsusele üleandmisel erinevatelt mainitud Pangas hoitavatelt ja käesoleva Protokolliga Artiklites 10 ja 12 nimetatud summad, hakatakse eelkõige katma Pangale selle põhikirja järgi arvestatava hoidmise ning komisjoni tasu; aga ülejäänud, seejärel, mainitud summast jaotatakse mõlema osaleva Valitsuse poolt järgmisel viisil: $\frac{3}{4}$ jääb Austria-Ungari Keiserlik-Kuninglikule Valitsusele ja $\frac{1}{4}$ Venemaa Keiserlikule Valitsusele.

Artikkel XV.

Mis aga puudutab kompetentsi, millise enne tulude kapitalideks muutmist Venemaa Riigikassa andis Kraakovi vaimulikkonnale ja milline laienes kuni igaaastasele summale kolmtuhat kaheksasada nelikümmend rubla 9 kopikat (3,840 rbl. 9 kop.), siis Venemaa Keiserlik Valitsus maksab Austria-Ungari Keiserlik-Kuninglikule Valitsusele üheaegselt välja riiklike protsendipaberitega, millised kuuluvad kustutamisele tiraazi vahendusel, kapital, milline annab kaks tuhat seitsesada nelikümmend rubla (2,740 rbl) igaaastaseid protsente, s.t. kompetentsi kapitaliseeritud summa, milline antakse välja Kraakovi kapiitlile ja seminarile.

Mis aga puudutab tulevikus makstavat kompetentsi, millist antakse välja teistele Kraakovi vaimulikele asutustele ja millin eküünib igaaastaselt tuhande üheksakümmend kaheks rubla ja 51 kop (1098, 51 kop) summani, siis Venemaa Keiserlik Valitsus vabastatakse sellest kohustusest Austria-Ungari Keiserlik-Kuninglikule Valitsusele tema osaks arvestatavast Kraakovi vaimuliku kapitali (Stiftungsfond) osa tagastamise teel. Seejuures mõistetakse, ainiti, et kõigist kompetentsidest, erandita, võtmata jäävad summad alates 20 juunist (1 juulist) 1874 aastast makstakse täielikult välja Austria-Ungari Keiserlik-Kuninglikule Valitsusele.

Artikkel XVI.

Venemaa Keiserliku Valitsuse spetsaalse korralduse järgi millinejärgnes veel enne Kraakovi

vaimulikonna tulude kinnisvaraks muutmist, oli sellel vaimulikkonnal õigus saada iga-aastast renti kolmsada seitseteist rubla 48 kopikat (317 rbl .48 kop.) esitades Riigikassale likvideerimise komisjoni tunnistuse, milline kuulus samale vaimulikkonnale ja millised esindavad summat seitsetuhat üheksasada kolmkümmend neli rubla ja 10 kopikat (7934 rbl. 10 kop.). Nõnda nagu seda renti kogu tulude kinnisvaraks muutmise ajal vaimulikkonnale välja ei antud, siis Venemaa Keiserliku Valitsuse poolt tehakse vastavad korraldused, et selle renti väljamaksmata osa oleks mainitud vaimulikkonnalt täielikult välja makstud ja et tulevikus see rent neile õigeaegselt välja antaks.

Artikkel XVII.

Nii, nagu on otsustatud käesolevas Protokollis tehinguga lõplikult määratleda ja likvideeritakse arved, millised tulenesid mõlemate Kõrgete lepingupoolte vastastikustest nõudmistest kinnisvarade asjades ja endise Kraakovi eparhia kapitalidele, Lääne-Galiitsia vaimulikule kapitalile (Stiftungsfond) ja Lublini Aadli-Kohtu deposiitidele, siis tulevikus ei saa laiendada, kummagi Kõrgete lepinguliste poolte poolt, mitte mingeid pretensioone, millised puutuvad ülalmainitud nõudmistesse ja igasugune selline pretensioon, esitamise juhtumil, loetakse kehtetuteks.

Artikkel XVIII.

Käesoleva rahvusvahelise tehingu alusel üleantavate summade edastamine Austria-Ungari Keiserlikule-Kuninglikule Valitsusele tehakse ülesandeks Venema Keiserliku Valitsuse poolt mingile asutusele, pangale või mingile Venemaa Keiserliku Valitsuse ametnikule, kes varustatakse selleks Valitsuse volitustega.

Austria-Ungari Keiserlik-Kuninglik Valitsus, omalt poolt, et võtta vastu mainitud summad ja väärtused, nimetab kellegi oma ametnikest ja varustab ta piisavate volitustega.

Mainitud summade üleandmine Austria-Ungari Keiserlik Kuninglikule Valitsusele teostatakse Varssavis.

Artikkel XIX.

Mõlemad Kõrged lepingupooled tunnistavad karantiid, milline on lepitud kokku Austria Keisri ja Venemaa Keisri vahel 21 aprillil (3 mail) 1815 aasta traktaadi Artikkel 10 sätetes, milline ei laiene mitte mingitele kiriklikele kinnisvaradele; mistõttu mõlemad lepingupooled lepivad nüüdsest kokku, et tulevikus ei saaks lubada neile kuuluvates piirkondades ja maakondades, millised kuulusid varem endise Poola Kuningriigi koosseisu, mingi sellise kinnisvara eksisteerimist.

Artikkel XX.

Kui aga, peale käesoleva Protokollis ratifitseerimist, osutub ühe Kõrge lepingupoolle territooriumil olevat mingi kinnisvara, milline kuulub teise poole alamluses asuva vaimulikonna valdusesse ja milline ei kuulu tehingusse, milline on sõlmitud käesoleva Protokolliga, siis selline kinnisvara peab olema kolme aasta kestel, lugedes ratifitseerimise päevast, ära müüdüd. Sellisel viisil toimitakse nende kinnisvarade suhtes, millised võivad erinevatel põhjustel tekkida hiljem, välismaa vaimulikkonnale ja siis hakatakse kolme aastast tähtaega lugema selle vaimulikonna poolt soetamise päevast või siis päevast kui selline soetamine saab teatavaks.

Artikkel XXI.

Käesolev Lõpp-protokoll ratifitseeritakse ja ratifitseerimiskirjad vahetatakse kuue nädalase tähtaja pärast, või kui võimalik, siis ka varem.

Selle kinnituseks jne.

See juhtus Varssavis 9 (21) juunil 1874 aastal.

(L.S.)Giecewicz. (L.S.)Brenner. (М.П.)Гечевичъ. (М.П.)Бреннеръ.
(L.S.)Markus. (L.S.)Szlachtowski. (М.П.)Маркусь. (М.П.)Шляхтовский.
(L.S.)Osten-Sacken. (М.П.)Остенъ-Сакенъ.

Kinnitatud Venemaa Keiserliku Valitsuse poolt 3 juulil 1874 aastal.

*

Lisa A.

Kinnisvara nimekiri, mis on loovutatud K.K. Austria-Ungari Valitsuse poolt Venemaa Keiserlikule Valitsusle.

I.Kraakovi Eparhilise Kapiitli kinnisvarad.

a)Kinnisvara Kielce kubermangus.

Kielce maakonnas: Napenkow koos sellest sõltuvate: Sierakow, Belno, Lechow, Bieliny, Monchocice, Skorzeczyce ja Smykow.

Pinczowi maakonnas: Dzieraznia koos temale kuuluva Sypowa. Sieradzice koos temast sõltuva Gory ja Dubienciniga.

Stopnica maakonnas: Smykow või Babierda koos lisadega (mõisa ja veskiga). Piestrec ja Trezebica.

Miechowi maakonnas: Pojalowice, Bronczyce või Trombsko, Zdzienslawice, Smoniwice ja Zakielnik, Posondza, Goszcza koos temast sõltuvate :Zalesie ja Widoma. Zachariaszowka Wola ja Garlica.

b)Kinnisvara Radomi kubermangus.

Opatowi maakonnas: Janczyce.

Ilza maakonnas: Pawlowice, milline kuulub Piotrawini mõisa juurde, milline asub Lublini kubermangus Nowo-Alexandryiski maakonnas.

c)Lublini kubermangus asuvad kinnistud.

Nowo-Alexandryiski maakonnas: Piotrawin ja Nempa Piotrawinska.

Janowi maakonnas: Swieciechow.

II. Kielce kubermangus asuvad Vicaires Kapiitli ((Kirikunõukogu)) kinnisvarad.

Pinczowi maakonnas: Zamoscie koos selle juurde kuuluvate Kujawec, Kwaszyn ja maaga Skalbmierzis. Suur maatükk Pacanowis.

III.Kapiitli Psalteristide kinnisvara Kielce kubermangus. ((?Kiriku lauljate-muusikute vara)).

Pieczowi maakonnas:Myslawczyces.

IV. Kapiitli Mentionnaires ((noodikirjutajate?)) kinnisvara Kielce kubermangus.

Wloszczowa maakonnas: Stara Niva või Rajtary.

V.Kraakovi seminari kinnisvara Kielce kubermangus.

Miechowi maakonnas: Biskupice koos sellest sõltuvate Wymysliw ja Zagajega.

Pinczowi maakonnas: Konieczmosty koos sellest sõltuva Brodekiga.

VI.Emeriitide kinnisvara Kielce kubermangus.

Miechowi maakonnas: Wronin koos sellest sõltuva Wronieciga.

Olkusz maakonnas: Szyce Duchowne. ((ШИЦЫ духовные)).

VII. Dominiiklaste kinnisvara Kielce kubermangus.

Miechowi maakonnas: Gorka Stongniwska koos sellele kuuluva Sadowiega.

VIII.Paulinide kinnisvara Kielce kubermangus.

Stopnica maakonnas: Borzymow.

IX.Carmelitiide kinnistud Kielce kubermangus.

Miechowi maakonnas: Narama.

X. Tsistertslaste kinnisvara Kielce kubermangus.
 Andreewski maakonnas: Sendowice koos temast sõltuvate: Gawron, Opatkowice, Pojalowskie ja Bugaj.
 Pinczowi mkonnas: Glewiec.
 XI. Kinnisvara Kamedules, Kielce kubermangus.
 Olkuszi maakonnas: Ryczuwek koos selle juurde kuuluvate Chyciasko, Zelasko ja Swiniuszkaga.
 XII. Visitandine ((nunnade ordu, 1610. a.)) kinnisvarad: Kielce kubermangus:
 Andreewski maakonnas: Piotrkowice.
 Miechowi maakonnas: Lysckowice.
 XIII. Fransiskaanide kinnisvarad:
 a) Lublini kubermangus.
 Janowi maakonnas: Borow koos selle juurde kuuluvad :Mniszek, Kosin ja Lany. Juridika Nr. 315 nimeline mõis Krasnikis.
 b) Radomi kubermangus.
 Opatowi maakonnas: Piotrowice, koos temale kuuluvate Dziurow, Zabeleze ja kinnistud Zawichost, Czermin.
 Sandomiri maakonnas: Daromin, Sadlowice, Chodkow, Wengrzce, Panienskie koos sellele kuuluva Dembianyga.
 c) Kielce kubermangus.
 Stopnica maakonnas: Woloszczowice.
 Pinczowi maakonnas: Umianowice, Baranow.
 Olkuszi maakonnas: Skala, koos seda ümbritsevate Zagrody, Sobiesenki ja Grodzisko, Zadroze.
 Miechowi maakonnas: Sulkowice, Maszkow koos sellele kuuluva Zerkowicega.
 XIV. Norbertnikute kinnisvara, Kielce kubermangus.
 Miechowi maakonnas: Pobiednik Veliiki, Pobiednik Malyi ja Morgi. Szpitary, Kosciejow temale kuuluva Gorka Kosciejowska, Zakosciele ja Podmlynie. Slawice koos temale kuuluva Glinica. Wenzerow koos sellele kuuluva Gliny ja Szklannaga.
 Pinczowi maakonnas: Szarbia, Kamiencyce, Przeclawk koos selle juurde kuuluva Parszywkaga.
 Olkuszi maakonnas: Braciejowka koos temast sõltuva Troks, Kolbarej ja Chrzonstowicega.
 XIV. Kielce kubermangus asuv kinnisvara, milline kuulub Mogila kogudusele.
 Miechowi maakonnas: Wiktorowiec.
 (L.S.)Giecewicz. (L.S.)Brenner. (M.П.)Гечевичъ. (M.П.)Бреннеръ.
 (L.S.)Markus. (L.S.)Szlachtowski. (M.П.)Маркусь. (M.П.)Шляхтовский.
 (L.S.)Osten-Sacken. (M.П.)Остенъ-Сакенъ.

*

Lisa B.

Rendilepingute ja tagatiste nimekiri, millised peab Austria-Ungari Keiserlik-Kuninglik Valitsus andma üle Venemaa Keiserlikule Valitsusele.

Kinnistu, millisesse nad kuuluvad.	Rendilepingud, millised on kinnisvara omanike poolt rentnikega sõlmitud.	Rentnike poolt antud tagatised Poola Kuningriigi Maaomavalitsuste Krediidühingute lehtede
------------------------------------	--	---

		järgi.
Napenkow...	Trepka 'ga, kaks lepingut: 1)12 (24) mai 1862. 2)14 aprill 1866.	750 rbl.
Smykow...	Stojanowskiga, 6 (18) november 1857.	75 rbl.
Sieraadzice..	Szczepanowski 'ga, 22. november (1detsember) 1865.a.	1,200 rbl. Hüpoteegiga Strojnowi kinnisvarale.
Pojalowice..	Kozerowski 'ga, 1 (13) juuli 1864.	1,275 rbl. Poola Kuningriigi Krediidiühistu Pantkirjadega.
Bronczyce...	Lejter 1 (13) juuli 1864.	150 rbl.
Zdzienslawice...	Goluchowski 16 (28) detsember 1864.	375 rbl.
Posondza...	Hatszyl...27 juuli (8 august) 1864.	1,230 rbl.
Goszcza....	Szczepanowski, 30 juuni (12 juuli) 1864.	1,275 rbl.
Smoniowice...	Labencki, 12 aprill 1865.	600 rbl.
Ianczyce...	Moronski 12 (24)oktoober 1864.	375 rbl.
Piotrawin... ja	Kaks lepingut: 1)Szczepanowski 'ga, 30 juuni (12 juuli) 1864. 2)Grabowski 'ga, 2 (14) aprill 1866.	1,050 rbl.
Pawlowice...	Kaks lepingut: 1)Szczepanowski 'ga, 30 juuni (12 juuli) 1864. 2)Grabowski 'ga, 2 (14) aprill 1866.	1,950 rbl.
Swieciechow...	Rudzki 'ga kaks lepingut: 1)18 (30) mai 1864. 2)2 detsember 1865.	-
Zamoscie....	Zakrzynski 'ga, 10(22) jaanuar 1858.	-
Myslawczyce...	Sucheski 1 (13) aprill 1864.	-
Stara Niva vői	Zaremba 19 (31) oktoober 1864.	1,200 rbl.
Rajtary...		Likvideerimis-lehtedega.
Biskupice...		100 rbl.
Konieczmosty...	Luybowiedzki 20 veebruar 1866.	Poola Kuningriigi Krediidiühistu pantkirjadega.
Szyce		
Duchowne...	Grabowski 7 (19) aprill 1864.	690 rbl.
Wronin ...	Lenczewski 25 jaanuar 1866.	862 rbl 50 kop.
Gorka		
Stongniewka		
ja Sadowie...	Czerny 1 veebruar 1866.	-
Borzvomow...	Nowinski 16 (28) mai 1862.	450 rbl., mis antud Poola Panka.
Narama...	Chrzanowski 28 jaanuar 1866.	300 rbl.
Glewiec...	Penot, kaks lepingut... 1)18 (30) juuni 1857. 2)11 (23) oktoober 1857.	450 rbl.
Sendowice...	Swoboda, 3 detsember 1862.	- Hüpoteegiga Hwalowice

Piotrkowice...	Swoboda ja Skwarz 1 märts 1866.	nimel. 1,650 rbl. Poola Kuningriigi Maaomavalitsuste Krediidiühingu Pantkirjad.
Lyszkowice...	Iezierski, kaks lepingut: 1)20 jaanuar 1866. 2)12 aprill 1866.	1,050 rbl.
Borow...	Solmann, 18 september 1858.	- Galiitsia kahjutasu- lehtedega.
Krasnik... Dromin...	Pstruzynski ja Kaczkowski 12 jaanuar 1860. Frenzewicz 28 aprill 1862.	100 Austria floriini. Poola Kuningriigi Maaomavalitsuste Krediidiühistu pantkirjadega.
Sadlowice... Chodkow... Wengrzce- Panienskie... Umianowice...	Iasinski 10 august 1867. Mrozowski 29 aprill 1862. Bauman 25 veebruar 1864. Nalepinski 6 juuni 1865.	1,200 rbl. 1,080 rbl. 900 rbl. 1,071 rbl, millest 321 rbl Poola Panga deposiidiga.
Baranow... Sulkowice... Maszkow...	Cywinski 19 aprill 1864 ... Ciszek 23 märts 1864... Grek 15 aprill 1865...	750 rbl. 300 rbl. 150 rbl., ja 300 rbl. Vene õnneloosi riigilaenupiletitega. Poola Kuningriigi Maaomavalitsuste Krediidiühistuste pantkirjadega .
Szpitary...	Grabowski 2 jaanuar 1866...	1,200 rbl. Hüpoteegiga Podgaje nimel.
Szarbia... Kamenczyce... Przeclawka... Kosciejow...	Kleszcynski 10 aprill 1866... Kuszewski 10 jaanuar 1866... Mazaraki 6 detsember 1865... Skrzynski 18 (30) august 1866., tõestatud koopiaga,	1,500 rbl. - - Likvideerimis-lehtedega. 1,650 rbl.
Slawice... Wiktorowice...	Kuczewski, 1 jaanuar 1866... Fuks, 29 november 1865...	- Poola Kuningriigi Maaomavalitsuste Krediidiühistu pantkirjadega 225 rbl.

(L.S.)Giecewicz.
(L.S.)Markus.
(L.S.)Osten-Sacken.

(L.S.)Brenner.
(L.S.)Szlachtowski.

(М.П.)Гечевичъ. (М.П.)Бреннеръ.
(М.П.)Маркусъ. (М.П.)Шляхтовский.
(М.П.)Остенъ-Сакенъ.

*

Kapitalide, millised kuulusid Kraakovi vaimulikkonnale ja vaimulikele asutustele ja milliseid hoiti 'Poola Pangas ja olid võetud Pangast 1831 aastal ja milliste pealt Keiserlik Valitsus maksis protsente, nimekiri.

a)Kraakovi Eparhiaalse Kapiitli kapitalid, millised olid varem registreeritud hüpoteegi alla kinnisvaradele: Wengrzinow 1,190 rbl 47½ kop., Opatkowice 1,500 rbl, Piotrkowice Wielkie 1,350 rbl, Mianocice 1,500 rbl., Zlota 10,800 rbl, Wielka Wola 3,018 rbl., Chlewiska 5,700 rbl., Beganow ja Brzescie 2, 775 rbl, Kortynica 5,400 rbl., Kazimicrza Wielka 3,027 rbl. 37½ kop., Stogniewice 6,600 rbl., Zawada 720 rbl., Ianowice 450 rbl., Bentkowice 3,187 rbl 50 kop., Srzeniawa 1,500 rbl., Beganow 6,300 rbl., Cuszew 450 rbl, Podgaie 1200 rbl., Witowice 300 rbl., Dalewice 240 rbl, Kamien 3,000 rbl.

b)Kafedraalse kiriku kapital, milline on varem märgitud hüpoteegi alla Piotrkowice Wielkie kinnisvarale 1,650 rbl.

c)Rosalia kapelli kapital (milline kuulub kafedriaalsele kirikule), milline on varem märgitud hüpoteegi alla Kotlice nime all 300 rbl.

d)Püha Marc kanoonikute kapital, milline on märgitud hüpoteegi alla nimede all: Mianocice 675 rbl, Pawlowice 300 rbl, Mstyczew 300 rbl, Wysocice 450 rbl, Studzianna 983 rbl 25 kop.

e)Kraakovi eparhilise kapiitli Mentionnaires kapital, millised on võetud varem hüpoteegi alla nimede all:Swojczany 510 rbl 30 kop., Wenclawice 300 rbl.

f)Kraakovi seminari kapitalid, millised on märgitud hüpoteegi alla nimede all: Ozarow 3000 rbl., Pelczyska 1650 rbl.

g)Kraakovi Kafedriaalse kiriku vikaaride kapitalid, millised on varem kirjutatud hüpoteegi alla, nimede all: Niegowonice 75 rbl., Raszkow 45 rbl., Przybienice 165 rbl, Szreniawa 300 rbl., Lazy 75 rbl.

Kokku: 84,696 rbl. 90 kop.

Kokku kaheksakümmend neli tuhat kuussada üheksakümmend kuus rubla ja üheksakümmend kopikat.

L.S.)Giecewicz.	(L.S.)Brenner.	(M.П.)Гечевичъ.	(M.П.)Бреннеръ.
(L.S.)Markus.	(L.S.)Szlachtowski.	(M.П.)Маркусь.	(M.П.)Шляхтовский.
(L.S.)Osten-Sacken.		(M.П.)Остенъ-Сакенъ.	

Nr. 172.

1874.a. 3.(15) oktoober. S-Peterburis sõlmitud kurjategijate väljaandmise konventsioon.

T. M. Ülevenemaaline Keiser ja T. M. Austria Keiser, Böömimaa Kuningas jne ja Appostellik Ungari Kuningas, tunnistades kasulikuks konventsiooni vahendusel seada sisse nende vastastikuste riikide vaheliste kurjategijate väljaandmise ja nimetasid sel eesmärgil oma volinikeks, ja nimelt:

T. M. Ülevenemaaline Keiser – oma Tegev-salanõuniku Wladimid Westmanni ((Владимира Вестмана)) Välisministri asetäitja, Püha Aleksander Nevski, Valga Kotka jne teiste ordenite kavaleri;

aga T. M. Austria Keiser - Oma Ratsaväekindrali, Tegev-salanõuniku ja Kammerherra Ferdinand de Langenau, T. M. Ülevenemaalise Keisri juures asuv erakorraline Saadik jne. jne.

Kes, peale oma volikirjade vahetamist, millised leiti olevat heas ja ettenähtud vormis olevad, otsutasid aja allkirjastasid alljärgnevad artiklid:

Artikkel I.

Kõrged lepingulised pooled kohustuvad vastastikku välja andma, erandiks enda alamaid, kõiki, kes varjuvad ühe lepingupooltest riikide territooriumil varjunud isikuid, kelle suhtes on alustatud juurdlust või on mõistetud teise riigi kohtuasutuste poolt süüdi ühe alljärgnevas artiklis nimetatud kuritegudest eest.

Artikkel II.

Väljaandmine peab leidma aset vaid sellise kohtuliku juurdluse või kohtuotsuse juhtumil kui sooritati tahtlik kuritegu, milline on sooritatud väljaspool riigi piire, milliselt nõutakse väljaandmist ja milline mõlemate riikide seaduste järgi võib tuua kaasa aastast pikema vanglakaristuse.

Kooskõlas ülalöelduga, teostatakse väljaandmist järgmiste kuritegude või üleasutmiste puhul, aga samuti kauriteo katse või selles osalemise eest:

- 1)igasugune tahtlik tappmine, haavamine või kehalise vigastuse tekitamine;
- 2)uude abiellu astumine või endisesse jäämine (mitme-naisepidamine), naiste vägivaldne röövimine, vägistamine, abordi tegemine, neitsilikkuse võtmine, millineon seotud vägivald või ilma selleta, kuid alaealise suhtes või mõlemast soost alaealiste vahendusel, kes on alla 14 aasta vanad, alaealiste prostitutsioonile või kõlvatustele kallutamisele nende vanemate või isikute poolt, kellele on usaldatud nende üle järelvalve teostamine;
- 3)lapse varastamine, tema peitmine ja varjamine selleks et varjata ta päritolu, ühe lapse teisega vahetamine, lapse omistamine teda mitteünnitanud naisele, lapse hülgamine või abita jätmine;
- 4)tulekahju tekitamine;
- 5)raudteede, telegraafiliinide, kaevanduste, tammide, laevade või muude hüdrotehniliste rajatiste tahtlik rikkumine, või muu tahtlik tegevus, millise tõttu muutus ohtlikuks selle kasutamine või ekspluateeimine,
- 6)väljapressimine, kuritegelike salkade loomine, röövimine või riisumine ja vargus;
- 7)valeraha tegemine, võltsitud või muudetud müntide või paberraha sissevedu; riigi protsendi-paberite või obligatsioonide, panga piletite või muude krediidiasutuste üldises käibes olevate rahalise väärtusega paberite järgitegemine, nende paberite sissevedu ning müük;
- Kõrgema võimu poolt väljastatud aktide, riigipitsati, võltsimine, erinevate riiklike ja ühiskondlike asutuste, templite, märgiste ja markide järeletegemine ja nende kasutamine;
- Pettus ametlikes dokumentides või aktides, millised lähtuvad eraisikutelt, kommerts- või pangansuslikelt asutustelt ja nende võltsitud aktide ja dokumentide kasutamine;
- 8)valetunnistuse andmine, ekspertide võltstunnistused, tunnistajate ja ekspertide valeütluste andmisele õhutamine, korruptsioon, laimamine;
- 9)ametnike poolne, neile usaldatud (riikliku või ühiskondliku) vara teenistuses omistamine või raiskamine, liigkasuvõtmine või heldelt tasumine;
- 10)kuritahtlik pankroti tegemine;
- 11)usalduse kuritarvitamine;
- 12)pettused ja kelmused;
- 13)kipperite ja laevnike pettusekatsed laevaperemeeste või kaubaomanike vastu;
- 14)meeskonna või selle osa üles ässitamine, mis on sooritatud laeva oma kätte võtmiseks vägivald või pettuse teel, või siis selle mereröövlite saagiks andmine;
- 15)käesolevas konventsioonis eelmainitud kuritegude või üleastumiste teel omistatud asjade varjamine.

Artikkel III.

Kõrged Lepingupooled ei tohi mitte mingil juhtumil olla kohustatud välja andma oma alamaid. Nad kohustuvad vaid oma seaduste alusel menetlema kõiki kuritegusid ja üleastumisi,

millised on sooritatud nende alamate poolt teise lepingupoolse riigi seaduste vastu, kui selleks on esitatud selle viimati mainitud riigi Valitsuse poolne nõudmine ja kui ülalmainitud kuriteod võivad olla võetud ühe käesoleva Konventsiooni eelpool Artikkel II sätestatud liikide hulka.

Juhtumil, kui keegi allutatakse kohtuliku uurimise alla mingi õigusrikkumise eest teise lepingulise riigi territooriumil, tema isamaal kehtiva määruse alusel, siis selle viimati mainitud riigi Valitsus on kohustatud saatma kahtlusosaluse koduriiki nii kohtumenetluse materjalid koos asitõenditega, kui ka kõik andmed ja selgitused, millised võivad olla osutuda hädavajalikeks asja edasiseks menetlemiseks.

Artikkel IV.

Käesoleva Konventsiooni mõju ei laiene riiklikele- ega ka nendest tingitud kuritegudele. Mingi (üld) kuriteo eest väljaantut ei saa mitte mingil juhul kohtu alla antud ega süüdi mõistetud enne, kui seda on tehtud tema poolt riikliku kuriteo või sellega seotud kuriteo eest. Samamoodi ei tohi väljaantu suhtes algatada kohtumenetlust sellise tema poolt sooritatud teo eest, millist ei olnud mainitud tema väljaandmise nõudes; see reegel kaotab oma mõju vaid sellisel juhtumil, kui väljaantu ei sõida välisriigist välja kolme kuise tähtaja jooksul, peale tema väljasaatmist või tema poolset kuriteo eest mõistetud karistuse ärakandmist, milline oli tema väljaandmise põhjuseks, või kui ta naaseb sinna uuesti.

Välisriigi Valitseja isiku või tema perekonnaliikmete vastast kallaletungi ei pea tunnistama riiklikuks kuriteoks või õigusrikkumiseks, milline on sellega seoses, kui see oli varem ettevalmistatud tahtliku tappmise või mürgitamise katse.

Artikkel V.

Väljaandmist ei lubata:

1) kui kuritegelik tegu, milline oli väljaandmise nõudmise aluseks, oli süüditav juba allutatud kohtulikule uurimisele ja selle eest kohtu alla antud ning õigeaks mõistetud ning vabaks lastud või siis kannab temale määratud karistust riigis, millise poolt väljaandmist nõutakse.

2) kui väljaandmist nõudva riigi seaduste järgi lõppes aegumise tähtaeg, milline kustutab algatatud kohtumenetluse või kohtualuse üle kohtuotsuse täitmise.

Artikkel VI.

Kui ühe lepingulise poole alam sooritab kolmandas riigis ühe kuritegudest, milline on mainitud Artikkel II, hakkab end varjama teise lepingulise riigi territooriumil, siis ta võib olla välja antud vaid sel juhtumil, kui selle viimase riigi seaduste järgi, ta ei ole kohtualluv pärismaistele kohtuasutustele ja tema väljaandmist ei nõuta riigi poolt, kus kuritegu sooritati, millise eest süüdistatava üle seal kohut ei mõistetud ning talle mõistetud karistust ei kandnud. Seda reeglit rakendatakse samuti isikute suhtes, kes ei asu lepinguliste riikide alamluses, millised ülalmainitud tingimustes sooritavad kuritegusid ühe lepinguliste riikide alamate vastu.

Artikkel VII.

Kui süüdistatav või süüdimõistetud ei asu lepinguliste riikide alamluses, siis väljaandvale Valitsusele jäetakse õigus teavitada riiki, millise alamluses ta asub, laekunud nõudmisest ja juhtumil, kui see viimane omakorda nõuab süüdistatava väljaandmist, et menetleda tema asja oma seaduste järgi, siis riik, millisele see väljaandmise nõudmine pöörati, võib, oma äranägemise järgi anda nõutud isik välja kas sellele riigile, millise alamluses ta asub, või sellele riigile, millises ta kuriteo sooritas. Kui süüdistatav või süüdimõistetud, kelle väljaandmist üks lepinguline pool algatab

käesoleva Konventsiooni lausete alusel, on veel samaaegselt taga nõutav veel mingi riigi või mitmete riikide poolt teiste kuritegude pärast, milliseid on seesama isik sooritanud, siis viimane antakse välja selle riigi Valitsusele, millise territooriumil sooritati enam raske kuritegudest, aga nende ühesuguse raskusastme puhul sellele riigile, millisest laekus väljanõue varem ja lõpuks, süüdistatav või süüdimõistetud võib olla välja antud Valitsusele, millise alamluses ta asub vaid eelmises artiklis sätestatud tingimuste olemasolul.

Artikkel VIII.

Kui aga väljaandmisele kuluv isik on allutatud kohtumenetlusele või isiklikule kinnipidamisele mingi kuriteo eest, milline on tema poolt sooritatud riigi seaduste vastu, millise poolt väljaandmist nõutakse, siis see väljaandmine peatatakse, kuni süüdistatava kohtu alt vabastamiseni või süüdistatavale selle eest mõistetud karistuse ärakandmiseni; seda reeglit rakendatakse ka isiklike võlgade eest kinnipidamise või muude kohtu otsuse alusel kodaniku kohuste täitmise juhtude puhul, millised on pööratud vastava võimu poolt täitmisele enne väljaandmise nõude esitamist.

Sõltumatult ülalmainitud juhtudest, teostatakse väljaandmist samuti siis kui süüdistatav või süüdimõistetud jäetakse selle tõttu ilma võimalusest täita tema poolt eraisikute suhtes sõlmitud kohustusi, kellele jääb õigus kaitsta oma õigusi vastavates kohtuasutustes.

Artikkel IX.

Väljaandmist teostatakse ühe lepingulise poole nõudmisel diplomaatilisel teel teisele poolele, lisades sellele kohtu süüdimõistva otsuse või süüdistusakti või vahi alla võtmise otsuse või sarnase otsusega, milline viitab temale süüks pandava teo liiki, iseloomu ja raskusastet ja selle eest ettenähtavat karistust, viidates väljaandmist nõudva riigis kehtivale Kriminaalkoodeksi vastavale paragraafile. Need dokumendid peavad olema esitatud koos väljaandmist nõudva riigi originaal või vastavate kohtuasutuste või muu riigi vastava võimu poolt tõestatud koopiatega. See-juures peavad olema saadetud, kui see osutub võimalikuks, väljanõutava isiku välimuse või millegi muu kirjeldus., milline võiks olla abiks tema isiku tuvastamisel. Selleks, et vältida põgenemise võimalus, peab Valitsus, millisele esitati väljaandmise nõue, andma kohe peale dokumentide saamist viivitamatult süüdistatava kinnipidamise korralduse, aga seejärel asuma suhetesse esitatud nõudmise olemuse üle.

Artikkel X.

Süüdistatava või süüdimõistetud eel-kinnipidamise nõudmine eelmainitud Artikkel II sätestatud kuritegelike tegude eest, tuleb rahuldada mitte ainult eelnevas Artiklis nimetatud dokumentide laekumise järel, vaid juba posti või telegraafi teel saadetud avalduse saamisel, vastava võimu poolse süüdistatava või süüdimõistetud vahistamise otsuse tegemise kohta, sellisel tingimusel, et see avaldus oleks ka kohe ettenähtud korras saadetud diplomaatilisel teel selle riigi Välisministeeriumisse, millise territooriumil väljanõutav isik varjub. Kui eelneva vahistamise nõue esitatakse vahetult ühe lepingulise riigi kohtuasutuse poolt, teise riigi kohtu- või administratiivvõimude poole, siis nende tõestamine sõltub nende viimaste võimude äranägemisest, kes on ainiti kohustatud viivitamatult asuma järelepärimisi ja menetlusi tegema, et määratleda kindlaks süüdistatava isik ning kontrollida tema vastu esitatud olemaosolevad süüdistused, teavitades Välisministeeriumit põhjustest, mil kinnipidamise nõudmist ei saa rahuldada.

Isik, kes on võetud eelnevalt vahi-alla käesoleva Artikli lausete alusel, peab olema vabastatud, kui ühe kuu möödudes, peale vahi-alla võtmise päeva, diplomaatilisel teel, ega ka käesoleva Konventsiooniga kehtestatud eeskirjade järgi ei esitata tema väljaandmise nõuet.

Artikkel XI.

Asjad, millised on süüdistatavalt või süüdimõistetult varastatud või ära võetud, kuriteo sooritamisel kasutatud instrumendid või tööriistad ja kõik asitõendid peavad samaaegselt isiku väljaandmisega olema üleantud; nende esemete üleandmine on kohustuslik ka sel juhtumil, kui järgneval süüdistatu või süüdimõistetud üleandmine jäi teostamata tema surma või põgenemise tõttu. Ülalmainitud esemed kuuluvad üleandmisele veel sel juhtumil, kui nad olid süüdistatava poolt varjatud või antud tema poolt hoiule riigis, millises ta end varjas ja millisest need hiljem leitakse.

Siisiki, säilitatakse kolmandatele isikutele õigus mainitud esemetele, millised peavad asja lõpetamisel olema neile tasuta tagastatud. Välja-andvale riigile antakse õigus nende esemete ajutisele kinnipidamisele, sel juhtumil, kui neid läks vaja väljanõudmise põhjuse andnud kriminaalasja või sellega seotud õigusrikkumise menetlemisel.

Artikkel XII.

Kulutused, millised tekkisid isiku, kelle väljaandmisele järgnes nõusolek, kinnipidamisel ja edasi saatmisel aga samuti eelnevas artiklis mainitud asjade saatmisel, tehakse nende territooriumi piires, lepinguliste riikide arvel. Kui aga loetakse mööda merd transportimist mugavamaks, siis väljaandmisele kuuluvad isikud peavad olema toimetatud ühte väljaandmist nõudnud riigi poolt määratud sadamasse. On ise-enesest mõistetav, et see sadam peab asuma väljaandva riigi territooriumi piires.

Artikkel XIII.

Kui menetletavas kriminaal (mitte poliitilises) asjas, milline seoses väljaandmise asjaga, üks lepingulistest riikidest peab hädavajalikuks küsitleda tunnistajaid, kes elavad teise riigi territooriumil või kui seal tekib vajadus mingite uurimistoimingute teostamise järele, siis selles asjas tuleb diplomaatilisel teel saadetud nõue, milline on koostatud nõudva riigi seadustega kehtestatud korra järgi, milline nõue rahuldatakse seaduste alusel, millised kehtivad tunnistajate küsitlemise kohas või mainitud toimingute teostamise kohas.

Artikkel XIV.

Kui menetletavas kriminaal (mitte poliitilises) asjas, on hädavajalik teises riigis elavate tunnistajate isiklik kohaleilmumine, siis Valitsus, millise alamluses need tunnistajad asuvad, peavad neile esitama küsimuse sellest, kas nad soovivad ilmuda tunnistuste andmiseks välisriigi kohtusse. Kui väljakutsustavad tunnistajad väljendavad nõusolekut väljasõiduks, siis tuleb neile viivitamatult väljastada hädavajalikud passid ning reisi- ja elamisrahad, vastavalt kaugusele ning sõiduks kuluvale ajale, eeskirjade ning tariifide järgi, millised on kehtestatud selles riigis, kus neil tuleb tunnistusi anda.

Neid tunnistajaid ei tohi mitte mingil juhtumil, nii nende kohustuslikul viibimisel küsitluskohas ega samuti sinna ja sealt tagasisõidul, pidada isiklikult kinni või mingil viisil ahistada seaduserikkumiste alusel, milliseid nad olid sooritanud enne tunnistajatena väljakutsumist.

Artikkel XV.

Kui ühes lepingulises riigis menetletava kriminaalasja (mittepoliitilise) uurimisel tekib süüdistatava teises riigis vahi all olevate isikutega või asitõenditega või dokumentidega, millised asuvad selles viimases riigis, vastandamise hädavajadus, siis nimetatud arestantide või asjade kohale toimetamise nõudmine peab olema saadetud diplomaatilisel teel, milline peab olema viivitamatult rahuldatud, kui vaid seda ei hakka takistama mingid erandlikud kaalutlused, kusjuures asjad ja dokumendid peavad olema tagasi saadetud aga arestandid võimalikult lühima tähtaja jooksul.

Nende arestantide ja asjade ühest riigist teise saatmise, aga samuti eelmainitud artiklites nimetatud toimingute ja formaalsuste teostamise kulud, erandiks Artiklites XII ja XIV sätestatud juhtumid, tasutakse selle riigi arvelt, millise poolt väljanõudmine lähtub. Kui mööda merd saatmine loetakse kõige mugavamaks, siis arestandid tuleb saata ühte nõudva riigi, kes tasub meretranspordi kulud, diplomaatilise- või konsulaar -agendi poolt nimetatud rannikusadamasse.

Artikkel XVI.

Kõrged lepingupooled kohustuvad vastastikku saatma teine-teisele kohtuasutustes olevaid ühe lepingupoolse riigi kohtuotsuseid, milliste alusel on teise poole alamad süüdi mõistetud mingite kuritegude või üleastumiste eest. Need toimunud ja seaduslikku jõuse jõustunud kohtuotsused saadetakse diplomaatilisel teel selle riigi Valitsusele, millise alamluses süüdimõistetud asuvad. Iga lepinguline riik peab andma vastavatele võimudele selles asjas hädavajalikud ettekirjutused.

Artikkel XVII.

Kõigi paberite ja dokumentide juurde, millised käesoleva Konventsiooni alusel peavad olema saadetud ühe lepingulise riigi poolt teisele, peab olema lisatud nende prantsus- või saksa-keelne tõlge. Lepingulised pooled loobuvad vastastikku võimalikest kulude, millised tehti Artiklite XIII ja XVI sätestatud formaalsuste täitmisel, hüvitamise nõuetest.

Artikkel XVIII.

Käesoleva Konventsiooniga lepingulised riigid kohustuvad vastastikku, selles sisalduvate määruste, mõlemate riikide seaduste piires, millised võivad hiljem olla välja antud kurjategijate väljaandmise korra suhtes.

Artikkel XIX.

Käesolev Konventsioon ratifitseeritakse ja selle ratifitseerimiskirjad vahetatakse S-Peterburis, võimalikult lühikese aja jooksul. See jõustub vaid kahekümne päeva möödumisel selle mõlemate riikide poolt kehtestatud korras avalikustamisest. See jääb jõusse kuni kuue kuu möödumiseni päevast, milline võib selle ühe lepingupoolse tühistamise deklaratsioonile järgneda. Selle kinnituseks jne.

See juhtus S-Peterburis 3 (15) oktoobril 1874 .a.

(L.S.)Westmann. (L.S.)Langenau. (M.П.)Вестманъ. (M.П.)Лангенау.

See on ratifitseeritud Tema Keiserliku Majesteedi poolt Peterhofis 16 juulil 1875 aastal.

Nr. 173.

1875 a. 29 mai (10 juuni). Komisjoni protokoll, mis oli asutatud Venemaa ja Austria-Ungari vaheliste kaubandussuhete parandamise vahendite tundmaõppimiseks.

((F. Martensi kommentaar.))

Olles jaanuaris 1874. aastal, S-Peterburis Tema Keiserliku ja Kuningliku Majesteeti Austria

Keisrit saates, krahv Andrassy ((Андрaши)) andis Rahandusministrile üle memo Austria soovitatavatest Venemaaga tolliformaalsuste muutmistest, aga samuti meie Austria piiridel asuvate tolliasutuste õigustest ja arvukusest. See-juures krahv Andrassy väljendas soovi saada Venemaa valitsuselt avaldust neist leevendustest, milliseid peetakse meie ja Austria vaheliseks kaubanduseks valikuks teha.

Rahandusministeeriumi kokkuleppel Välisministeeriumiga, aga samuti ka Siseministeeriumiga, oli moodustatud Rahandusministeeriumi juures spetsiaalne Komisjon, et käsitleda üksikasjalikult memos esitatud Austria valitsuse soove.

See komisjon alustas istungeid mais 1874 aastal, millel osalesid sel eesmärgil S-Peterburgi saabunud Austria-Ungari delegaadid. Asjade käik näitas hädavajadust komandeerida Vene-Austria piirile kaks eraldi sega-komisjoni, et õppida kohtadel tundma läbirääkimistel üleskerkinud küsimusi. Lõpuks, aprillis 1875 aastal, Kõigekõrgema heaksarvamisel, komandeeriti Viini meie valitsuse delegaadid, et teha lõplik kokkulepe.

Nende punktide kokkuvõte, milliseid arutati nii S- Peterburis, kui ka Viinis, on võetud lõpp-protokoll, milline allkirjastati Viinis 29. mil (10) juunil 1875 aastal, mõlemate riikide delegaatide poolt.

Sellel protokolli ratifitseerimisele järgnes Kõigekõrgema Valitseja Keisri 11 juuli 1875 aasta , sel ajal Rahandusministeeriumi Juhataja kõigearmulikuma ettekande põhjal, luba ja selle alusel 11 (23) detsembril samal aastal, teostati Välisministeeriumi Juhataja salanõunik Diersi ja Austria-Ungari saadiku Langenau vahel ministeeriumite nootide vahetus.

Toimunud mõtetevahetus oli sõnastatud protokolli vormis, s.t. peeti komisjoni istungite kaustikuid, millistes tähendati üles konverentsidel sisuliselt arutatu karantii ja tolliküsimuste suhtes, millised puudutasid iga puhtalt üksiku riigi, valitsuse erahuve, soovimata kitsendada end mingite täpselt määrateldud rahvusvaheliste kohustustega, aga säilitades enesele erandliku õiguse arutada neis küsimustes hädavajalikke meetmete võtmist. See printsiip oli väljendatud selle komisjoni esimese istungi esildises 10 aprillil 1874 aastal S-Peterburis ja käsitletud Lõppprotokolli §§42 ja 43 lauses. Selle dokumendi sellise iseloomu juures, milline ei kujutanud endast traktaati või konventsiooni vaid kui kokkulepete kogu, millised võeti vastu rahvusvahelise komisjoni poolt, osutus võimalikuks, kooskõlas Austria-Ungari delegaatide sooviga, võtta alljärgnevasse protokolli ka sellised küsimused, millised kutsusid komisjonis esile vaid selgitavaid arutelusid, ning ei nõudnud mingeid positiivseid korraldusi kauplemise-tolli osas.

*

Protokoll.

Keiserliku ja Kuningliku Valitsuse poolt väljendatud soovist jõuda mõtete vahetamise teel kokkuleppele Venemaa Keiserliku Valitsusega enam vastavate meetmete võtmise küsimuses, et arendada kahe riigi vahelisi kaubandussuhteid, mõlemate Valitsuste poolt nimetati sel eesmärgil sega-komisjon. Peale läbirääkimiste teostamist, milliseid aluutati S-Peterburis ja millised jätkusid Viinis, selgituste vahetamisel, allakirjutanud, kes olid nimetatud sellesse komisjoni, igaüks oma Valitsuse poolt, otsustasid võtta käesolevasse protokolli küsimused, millistes tehti kokkulepe, jättes õrvale need, millised ei arutatud, pidades silmas nende suhtes antud selgitusi.

A. Tolliasutuste suhtes.

Austria-Ungari soovid.

§1. Keiserlik ja Kuninglik Valitsus väljendas soovi, et Wolocyski toll oleks nimetatud ümber I- klassi tollipunktiks.

Venemaa delegaadid kuulutavad, et Woloczyskil on juba esmaklassilise tollipunkti õigused.

§2. Keiserlik ja Kuninglik Valitsus väljendas soovi, et Issakovwetzzi tollipunkt oleks nimetatud ümber I- klassi tolliks.

Venemaa delegaadid väidavad, et see ümberkujundamine seatakse sõltuvusse Brody linna vaba kaublemise õigusega, kusjuures lisatakse, et Venemaa Valitsus sellegi poolest kohustub asuma Issakovetzi tolli ümberkujundamisele I klassi tollipunktiks, kui Austria on andnud välja vastava seaduse, ootamata ära viieaastast ülemineku-perioodi.

§3. Keiserlik ja Kuninglik Valitsus väljendas soovi, et Sieroslavitzzi ülemineku-punkt oleks nimetatud ümber tolli-kordoniks.

Venemaa delegaadid teatavad, et Sieroslavitzzi tolliasutusel on juba tolli-kordoni õigused.

§4. Keiserlik ja Kuninglik Valitsus väljendas soovi, et Lonjek-Zaklikovski ülemineku-punkt oleks nimetatud ümber tolli-kordoniks.

Venemaa saadikud teatavad, et Keiserlik Valitsus võtab enesele kohustuse kujundada Lonjek-Zaklikovski ülemineku-punkt ümber tolli-kordoniks.

§5. Austria-Ungari Valitsus väljendas soovi, et Tomaszevi tollipunkt oleks nimetatud ümber I klassi tolliks.

Venemaa delegaadid teatavad, et Tomaszevi tollil on juba I klassi tollipunkti õigused.

§6. Austria-Ungari Valitsus väljendas soovi, et Skala asumi vastu oleks asutatud tolliasutus.

Venemaa delegaadid teatavad, et nende Valitsus võtab enesele Skala vastas Hukovo (Wolochy) lähedal tolli-kordoni asutamise kohustuse ja annab sellele õiguse lubada õli, põllumajanduslike tööriistade ja jahutoodete läbiveo õiguse. Mis aga puudutab veine, siis nende vedu selle tollipunkti kaudu võib hakata toimuma hiljem, kui selleks osutub tegelik nõudlus.

§7. Keiserlik ja Kuninglik Valitsus väljendas Drujkopolie ja Radzivillowi vahel uue tollipunkti asutamise soovi.

Pidades silmas seda, et selle meetme võtmise hädavajalikkus oli S-Peterburi konverentsi poolt tunnustatud ja seejärel kinnitatud kohaliku komisjoni poolt, milline viitas ka sellele vastavale kohale, teatavad Vene volinikud, et Venemaa Keiserlik Valitsus kohustub asutama Mervas, Styr jõe äärde, tolli-kordoni, andes sellele õiguse võtta tolli põllutööriistadelt ja jahutoodetelt.

§8. Keiserlik ja Kuninglik Valitsus väljendas soovi, et Podmaidan tolli-kordonile antakse suuremaid õigusi.

Venemaa delegaadid teatavad, et Podmaidani tolli-kordonile on juba antud III klassi tolli õigused.

§9. Keiserlik ja Kuninglik Valitsus väljendas soovi, et Radzivillowi ja Woloczyski vahel oleks avatud uus tolliasutus..

Venemaa delegaadid väidavad, et juba pidades silmas selle meetme võtmise hädavajadust ja palutud asutusele koha viitamist, Venemaa Keiserlik Valitsus kohustub asutama tolli-kordoni Zbarache lähedale, kus praegu eksisteerib piirivalve post ja annab uuele asutusele õiguse võtta tolli õlilt, põllutööriistadelt, veinilt ja jahutoodetelt.

§10. Keiserlik ja Kuninglik Valitsus väljendas soovi, et Woliczyski ja Hussiatyni vahel oleks asutatud uus tolli-asutus.

Venemaa saadikud teatavad, et nende Valitsus kohustub asutama Satanovis ükekäigupunkti.

§11. Keiserlik ja Kuninglik Valitsus väljendas soovi, et Issakovtzi ja Novossielitzi vahel oleks avatud uus tolliasutus.

Venemaa delegaadid teatavad, et nende Valitsus kohustub asutama Usccie Biscopie lähedal Perebejkovetzi, ülekäigu punkti.

§12. Keiserlik ja Kuninglik Valitsus väljendas soovi, et Rataj, Sandomiri, Drujkopolie ja Barawi tolliasutustele oleks antud õigus võtta tolli veinilt.

Venemaa delegaadid teatavad, et Rataj ja Sandomiri tollidel on juba veinilt tolli võtmise õigus, kusjuures lisavad, et Venemaa Keiserlik Valitsus kavatseb Korczynis III klassi tolli, milline eksisteerib senini Ratajes, jättes, ainiti, Rataje tolli-kordonile veini läbilaskmise õiguse; Drujkopolie ja Barawi tolli-kordonite suhtes teatavad Venemaa delegaadid, et nende Valitsus kohustub andma neile tolliasutustele veinilt tolli-maksu võtmise õiguse.

Samal ajal Venemaa delegaadid teatavad, et kõigis tolliasutustes, millistes on lubatud või

millistes hakatakse lubama veini sissevedu (erandiks I klassi tollipunktid), võib seda toodet sisse vedada vaid vaatides.

§13. Austria-Ungari Valitsus väljendas soovi, et Igolomia tolli-kordon oleks nimetatud ümber III klassi tollipunktiks.

Venemaa delegaadid teatavad, et pidades silmas juba Igolomia tolli-kordonile veinide ja kivisöe läbi lskmise õiguse andmist aga samuti Nepolmitzest Venemaale veetava soola kontrolli, peab Venemaa Keiserlik Valitsus sellistes tingimustes, asuda kordoni ümberkujundamist III klassi tolli-kordoniks. Võttes arvesse, ainiti, Keiserli-Kuningliku Valitsuse poolt väljendatud tungivat soovi, et lihtsustada Venemaale Austria soola vedamist, lubati kasutada kuuekuist tähtaega soola poole tolli maksmiseks millist veetakse Venemaale Igolomia tolli kontrolli all, Vene delegaadid lisavad, et nende valitsus lubab rahuldada ülalmainitud soovi nendel samadel tingimustel, millised on kehtestatud teistel Keisririigi tollidele, millistel on sarnane õigus.

§14. Keiserlik ja Kuninglik Valitsus väljendas tolli-kordonite õiguste üldist laiendamise soovi.

Venemaa delegaadid teatavad, et nende Valitsus lubab põhimõtteliselt mõnede tolli-kordonite kompetentsi laiendamist, kuid mitte kui üldist meedet, aga üksikute korralduste kujul, jättes enesele õiguse iga kord viidata tolli-kordonit, millisele sellised õigused ei saanud laiendatud olla, aga samuti määratleda asjad, millised on lubatud sarnastel juhtudel sisse vedada. Sellel alusel Zbarache tolli-kordonile antakse õigus lasta läbi mõned lisa-asjad, nii nagu see oli viidatud kõrgemal (vt. § 9); Dolgobitchefi tolli-kordonil on lubatud läbi lasta järgmisi asju: tangu ja manna kruupe, Kartulijahu ja tärklis, riisi või sarrazini nisu, kuiva ja pressitud õllepärimi, puuvilju ja marju ja kuivatatud puuvilju ja marju, pähkleid, kuivatatud, soolatud, suitsetatud ja vinnutatud liha aga samuti vorste, juustu, lehma või lamba piimast tehtud võid, värsket mett või meesiirupit, zigurit ja tammetõrusid, loorberilehte, kohviube, kakaoube ja selle kesti, pipraid, mineralvett, rauda, plekki, terast ja tsinki, toornaftat ja fosgeeni (kerge lenduv lambiõli), klaasitooted, pottseppatooted, fajanstooted, vasest, pronksist ja malmist asjad, igasuguseid sepa tooteid, luksepa raud ja teras tooted, plekist tooted, raud-, teras, vask, pronks -traat, jne. teras- ja raud-nõelad, lõikeriistad, igasugused vikatid ja sirbid, põhu- ja heina hakkijad, kunsti- ja käsitöö, tehaste, vabrikute ja põllumajanduses, puidutööstuses tisleri ja treialite töös vajalikud asjad, kirjutus-paberi kaup, muusikainstrumendid, vankrid, küünlad, keemilised tikud. Opatovetzi tolli-kordon omab samuti veinidelt tollimaksu võtmise õigust.

Austria-Ungari delegaatide algatusel lubada Opatovetzi ja Sieroslavitzzi tolli-kordonitel maksutada tollimaksuga võid, värsked ja töödeldud juurviljad, heeringas, vili, jahutooted, veised, küttepuud ja ehituspuit, puidust ja rauast tooted, eriti igaugused käsitööriistad, nõörid, paelad ja võöd, igasugused klaasitooted, sool ja õlid (rasvad) – Venemaa delegaadid vastasid, et tolli-kordonite õiguste jõul on värsked ja töödeldud juurviljad, kariloomad, tavaline vili, puud ja ehituspalk juba lubatud vedada kordonite kaudu. Aga kui tulevikus tekib vajadus tuua loetellu sisse mõningaid teisi nimetatud asjadest (erandiks heeringas ja klaasitooted), siis sellisel juhtumil võib selliste asjade sissevedu olla lubatud Tollimaksude Ametkonna poolt administratiivkorras, ringkonna ülema esildise alusel.

Venemaa soovid.

§15. Venemaa Valitsus väljendas soovi, et Keiserlik-Kuninglik Valitsus, tunnistaks kaubandusele ebakasulikuks praegu Novossielitzes eksisteeriva korra, millisel Venemaa vedajad, millised veavad vilja Austriasse, on sunnitud saatma piiril tagasi oma härjad ja tirima ise vankreid tollipunkti ja ladudeni – võtaks meetmed, milliseid peaks kasulikuks sellise asjade korra muutmiseks; peale selle on soovitatav, et Novossielitze tolli igapäevaste toimingute aega oleks pikendatud.

Austria-Ungari delegaadid teatavad, et Rahandusministri korraldusel on see ebamugavus juba kõrvaldatud.

Aga nii nagu kohapealse uurimisega selgus, on ülejäänud kaebused olla täiesti kõrvaldatud

tolli ümberpaigutamise, siis nad lisavad, et Keiserlik-Kuninglik Valitsus ostaks maa, millisele viidati kohaliku Segakomisjoni poolt, et ehitada uus toll ja et juba esitatud selle ehitamise projekti järgi tuleks viivitamatult ehitama hakata. See ehitamine viiakse kahtlematult lõpule ja uus tollipunkt hakkab tööle tuleva aasta jooksul. Seejärel on käesoleva kaebuse põhjus kõrvaldatud.

Pidades silmas kogu ülalesitatut, tunnistab Segakomisjon üksmeelselt, et oleks ebasobiv võtta ajutisi meetmeid enne selle uue tollipunkti ehituse lõpetamist, nii nagu need meetmed on ühenduses suurte raskuste ja märkimisväärsete kuludega.

Selleks, et lõplikult kõrvaldada käesolevad probleemid, ehitatakse Austria-Vene komisjoni poolt viidatud kohta piiril uus sild, milline jaotatakse aiaga kahte ossa, millistest üks osa on määratud üldiseks liikluseks ja teine eranditult vene vedajatele härgadega kaupade veoks.

Peale selle on praegune piirijõel asuv sild korras ja see säilitakse kariloomade ajamiseks Austria karantiinitsooni.

Uue piirisilla ehitamise ja kasutamise, aga ka karantiini-silla kulud jaotatakse Austria-Ungari ja Venemaa vahel pooleks.

§16. Venemaa Keiserlik Valitsus väljendas soovi, et Brody linnale antud õigus välismaa kaupade tollivabaks sisseveoks oleks tühistatud.

Austria-Ungari delegaadid teatavad, et nende Valitsus kohustub tuleva aasta kestel esitama mõlematele Keisririigi osade seadusandlikule kogule mainitud õiguse Brody linnalt äravõtmise eelnõu, sellise arvestusega, et sellise meetme võtmise täitmiseks oleks määratud mingi tähtaeg, milline ei ületaks, ainiti, viite aastat.

B. Karantiinidesse puutuvalt.

Venemaa soovid.

§17. Venemaa Keiserlik Valitsus väljendas soovi, et Keiserlik-Kuninglik Valitsus, tunnistanud kariloomade otsese raudteel karantiini saatmise kasu, võtaks meetmed, millised on hädavajalikud vastava kohale toimetamise meetme võtmiseks neis kohtades, kus raudteed ületavad piiri, nagu näiteks Woloczyskis ja Radzivillowis.

Kohapealne uuring tõestas, et parim vahend vältida mainitud ebamugavusi, võis seisneda Podwoloczyski karantiini ümberpaigutamises ja selle raudteeplatvormiga ühendamises, millise ehitamine oli pakutud välja Segakomisjoni poolt – seepärast Austria-Ungari delegaadid teatavad, et Keiserlik ja Kuninglik Valitsus kohustub viima ellu esimese projekti, milline on esitatud kohaliku Komisjoni poolt. Mis aga puudutab platvormi ja haruteid, siis mõlemad Valitsused peavad võtma enesele vastastikuse kohutuse, juhtumil kui era-raudteed seda ise teha ei soovi, jaotada omavahel ehituskulud nõnda, et Austria-Ungari tasuks sellest kaks-kolmandikku ja Venemaa ühe kolmandiku. Seejuures Austria-Ungari delegaadid teatavad, et on hädavajalik, et Odessa raudtee kohustus võtma Charles-Louisi raudtee aktsiaseltsi arvelt ja tasuma sellele maksu, milline on kehtestatud kariloomi vedavate vagunite desifitseerimise eest tasumiseks.

Aga Brody (Radzivillow) uuring juba kinnitas platvormi ja haruteede ehitamise vajadust, milline peab olema ühendatud karantiiniga, aga seepärast Austria-Ungari delegaadid oma Valitsuse nimel lubavad põhimõtteliselt seda ehitust, seades selle plaani täitmise sõltuvusse Venemaa seaduse eelnõu avaldamisega, milline lubaks kariloomi välja vedada eranditult raudtee kaudu. Juhtumil, kui raudteed sellest keelduvad, siis platvormi ja haruteede ehitamise kulude hulk, milline peab langema kummagile Valitsusele, hakkab olema omal ajal vastastikuste Valitsuste spetsiaalse kokkuleppe asjaks.

§18. Venemaa Keiserlik Valitsus väljendas soovi, et kohtades, millistes peetakse vajalikuks ja sobivaks, Vene veterinaarid võiksid Austriaga piirnevates karantiini punktides osaleda karantiini protseduurides neil juhtudel, kui toimingud hakkavad puudutama Austriasse veetava vene kariloomade ülevaatamist. Omalt poolt Vene Valitsus ei keela Austria veterinaaride pääsu nendesse kohtadesse, milliste kaudu aetakse välismaale vene karja, seal kus see meede osutuks soovitatavaks.

Austria-Ungari delegaadid teatavad, et Keiserlik ja Kuninglik Valitsus nõustub vastastikuse

veterinaaride lubamisega katse korras, kuid jättes erandi korras õiguse naaseda endise korra juurde, kui seejuures tekivad tagajärjeks tõsised ebamugavused.

Veterinaaride lubamine võib toimuda järgmistes tingimustes:

a) et selline õigus oleks antud vaid kroonu veterinaaridele (Staatsveterinäre);

b) et karantiini sisenemisel oleks täidetud kõik desifitseerimiseks ettekirjutatud protseduurid;

c) et karantiini sisenemine oleks lubatud eelneva teavitamise järel, karantiini direktori loal ja juuresolekul;

d) et karantiini lubatud veterinaarid ei sekkuks karantiini ametnike ametlikesse korraldustesse;

e) et mõlemad Valitsused saadaksid teine-teisele veterinaaride nimed, kes nimetatakse ametisse piirialadele, ja

f) et Austria veterinaarid oleksid lubatud Venemaale spetsiaalsete tunnistuste esitamise alusel, millised väljastatakse neile sel eesmärgil.

Austria-Ungari delegaadid lisavad, et selleks, et teostada võimalust mööda, soove, millised on väljendatud Vene delegaatide poolt läbirääkimiste ajal, Keiserlik-Kuninglik Valitsus, omalt poolt, ei keeldu karantiinide direktoritele selle ettekirjutamisest, et antakse Vene veterinaaride nõudmisel andmeid ja täidetakse nende poolt väljendatud soove, vastavalt Vene suhtlemisviisile, andma karantiinide üldiste korralduste ja karantiini juhtumite kohta vastuseid suuliselt või kirjalikult. Direktoritele aga antakse õigus nõuda, et asjaajamine ja soovide edastamine oleks teostatud kirjalikult. See kirjavahetus peab olema kantud karantiini protokollis koos selle sisu lühikese esitusega.

§19. Venemaa Keiserlik Valitsus väljendas soovi mõningate ebamugavuste kõrvaldamise suhtes, millised esinevad mõnedes Venemaa piiri lähedastes karantiini-asutustes.

Austria-Ungari delegaadid lubavad, et need asutuste töö korraldatakse nõnda, et sinna saabuvate kariloomade partiid oleksid teineteisest täiesti eraldi ja et nad asuksid sellistes tingimustes, millistes loomad ei saaks neis nakatuda ega kaotada oma väärtuses.

§20. Venemaa Keiserlik Valitsus väljendas soovi, et karantiinide läheduses ei lubataks loomi tappa..

Austria-Ungari delegaadid lubavad, et Keiserlik Kuninglik Valitsus hakkab jälgima selle üle, et tapamajad oleksid rajatud karantiinidest sellisele kaugusele, mille puhul on täiesti välistatud igasugune oht karantiinis asuvate kariloomade tervisele.

§21. Venemaa Keiserlik Valitsus väljendas soovi, et vabastada kariloomade omanikud kitsikusest, millist tekitavad neile loomasööda müüjad, oleks esimestele antud nende söötade ostmisel suur vabadus.

Austria-Ungari delegaadid teatavad, et kariloomade peremehed, kes asuvad karantiinis, omavad õigust varuda kariloomade söötmiseks vajalikku loomasööta ja õlgi, kõigis neis Austria-Ungari paikdes, kus ei ole epizootiat ((loomataudi)) ja et Keiserlik-Kuninglik Valitsus hakkab jälgima, et nad saaksid seda õigust kasutada. Peale selle väidavad delegaadid, et seaduseelnõu katkust, millist praegu välja töötatakse ja milline peab olema esitatud Reichrathi, võetaks korraldus, milline lubaks loomasööda ja õlgede sisseveo Venemaa kubermangudest Austria karantiinidesse neil juhtudel, kui neis kubermanguses loomataudi ei esine.

§22. Venemaa Keiserlik Valitsus väljendas soovi, et jälgimise aeg karantiinis ei ületaks 10 päeva.

Austria-Ungari delegaadid lubavad ülalmainitud eelnõuse võtta lause, millise järgi suurte kariloomade karantiinis jälgimise all oleku aeg ei ületaks 10 päeva.

§23. Venemaa Keiserlik Valitsus väljendas soovi, et lammaste karantiinis jälgimise aeg ei ületaks 12 tundi.

Austria-Ungari delegaadid teatavad, et see soov juba rahuldatakse praegu kehtiva ministri korraldusega, milline läheb üle kariloomade katku seaduse eelnõusse. Lambaid lubatakse edasi viia peale 12 tunni möödumist vaid sel juhtumil, kui nende sanitaarne seisund loetakse rahuldavaks.

§24. Venemaa Keiserlik Valitsus väljendas soovi, et hobused ja sead, nende Austriasse veol, oleksid vabastatud karantiinis jälgimisest.

Austria-Ungari delegaadid teatavad:

1) et sead on juba vabastatud igasugusest karantiinis jälgimisest ja nad on allutatud vaid ülevaatusele; 2) et hobused, veiste taudi sissetoomise tõkestamise põhjendusel, ei saa olla allutatud mingitele karantiini meetmetele.

§25. Venemaa Keiserlik Valitsus väljendas soovi, et kuivad nahad, lakad-sabad ((jõhvid, harjased, karvad)), vill, kabjad, sarved, luud, soolatud siseelundid, tünnidesse ja kottidesse soolatud nahad ja sulatatud rasv oleks vabastatud igasugusest desinfitseerimisest.

Austria-Ungari delegaadid teatavad, et see soov on juba rahuldatakse kehtiva korraldusega, erandiks tünnides ja kottides kabjad, sarved ja sulatatud rasv. Nende 3 toote suhtes lubatakse, et Keiserlik ja Kuninglik Valitsus võtab kavandatava seaduse eelnõusse lause, millisega nende sissevedu vabastatakse igasugusest desinfitseerimisest.

§26. Venemaa Keiserlik Valitsus väljendas soovi, et Austria piiri lähedastest Vene tapamajadest pärit, vastavalt pakitud liha oleks lubatud vabalt välja vedada.

Austria-Ungari delegaadid lubavad, et mainitud veiste taudi seaduse eelnõusse võetakse lause, millisega lubatakse Venemaa tapamajadest liha vedu Austriasse, kuid sellisel tingimusel, et see oleks hermeetilises pakendis või soolatud ja et need tapamajad asuksid Vene ja Austria veterinaaride järelevalve all.

§27. Venemaa Keiserlik Valitsus väljendas soovi, et Venemaa piiriäärsete kubermangude võimud oleksid iga kord viivitamatult teavitatud, kui mingi karantiin suletakse ajutiselt või avatakse ja et sulgemine oleks piiratud kõige lühima tähtajaga.

Austria-Ungari delegaadid vastavad, et selline korraldus juba eksisteerib, kuid sellegi poolest Keiserlikul ja Kuninglikul Valitsusel ei ole vastuväiteid selle suhtes, et edaspidi saadetakse sellised sõnumid telegraafi teel, seal kus selleks on võimalus. Peale selle, nad lubavad, et karantiinide sulgemine piiratakse desinfitseerimiseks hädavajaliku tähtajaga.

C. Tolli-sealustest.

Austria-Ungari soovid.

§28. Keiserlik-Kuninglik Valitsus väljendas soovi, et temale oleks edaspidi saadetud kõik tolli-ametkonda puudutavad määrused ja käsud, aga samuti kõrgemate võimude otsused, millised võiksid olla juhendiks vaidluste lahendamisel.

Venemaa delegaadid teatavad, et Keiserlik Valitsus kohustub perioodiliselt saatma Austria-Ungari Saatkonnale S-Peterburis iganädalase ametliku kogumiku (Indicateur du Ministere des finances, Указатель Министерства Финансов.), milline sisaldab eneses seaduste, määruste ja käskude ning teised Rahandusministeeriumi korralduste tekstid.

§29. Austria-Ungari Valitsus väljendas soovi, et peamiste tollipunktide juures oleks sisse seatud näidiste kogud, et vältida vaidlusi kaupade klassifitseerimisel.

Venemaa delegaadid teatavad, et Keiserlik-Kuningliku Valitsuse soov on osalt juba rahuldatud selliste kollektsioonide loomisega paljudes esimese klassi tolliladudes. See meede võetakse järkjärgult kasutusele ka kõigis ülejäänud tollipunktides; käesoleval ajal viiakse lõpule S-Peterburi tolli juures asuva suure kodumaiste ja välismaiste näidiste muuseumi rajamine.

Peale selle, Keiserlik Valitsus teatab valmisolekust allutada tarifitseerimisele kõik kaubanäidised, millised esitatakse Austria-Ungari Kaubanduskoja poolt S-Peterburis asuva Keiserlik-Kuningliku Saatkonna kaudu.

§30. Keiserlik ja Kuninglik Valitsus väljendas soovi, et juhtumil, mil sisseveetavad kaubad on näidatud tollile esitatud deklaratsioonides ja nende kaupade tõeliste nimede all, siis deklareerijat ei allutata mitte mingitele trahvidele või suvalisele tolli ((juhtumi maksu)) maksmisele.

Venemaa delegaadid teatavad, et Keiserlik Valitsus on nõus tulevikus vabastama igasugusest trahvist kaubad, millised on deklareeritud sisseveol tõelise või kaubanime all, näitamata täpselt ära vastava tariifi artiklit kõigil neil juhtudel, kui tõestatakse, et sellised kaubad ei saa olla allutatud

mitte ühegi eksisteeriva tariifi artikli alla.

§31.Austria-Ungari Valitsus väljendas soovi, et , et deklaratsioonid, millised, maismatolli saabudes, peavad vedajate poolt olema esitatud kahes eksemplaris, peale saatelehtede, oleksid samamoodi ära muudetud, nagu see on tehtud juba raudtee-tollipunktides.

Venemaa delegaadid teatavad, et Keiserlik Valitsus on nõus seda palvet täitma, säilitades ainiti vedajate õiguse esitada endiselt neid deklaratsioone neil juhtudel, kui kaup on toodud ilma saatelehtedeta, et vältida maksimumtrahvi maksmist.

Märkus. See maksimum kujutab endast kahekordset tollimaksu koos 10 % juhtumi maksu lisamisega; kui aga esitatakse deklaratsioon, siis saatelehe mitteesitamise eest piirdub trahv vaid 10% juhtumi maksuga ((d' accidente, акциденцией)).

§32.Keiserlik-Kuninglik Valitsus väljendas soovi, et tähtaeg, milline on antud Vene tollile väärtuslike kaupade kinnipidamiseks, oleks vähendatud 3 päevalt 24 tunnile – maksimaalselt.

Venemaa delegaadid teatavad, et Keiserlik Valitsus, omamata alust muuta praegu kehtiv seadus, millise järgi on antud tollile õigus pidada kinni kaubad, määratletud kaks korda 24 tundi peale tolliülevaatust (kolmandaks päevaks), kohustub ette kirjutama, administratiivses korras, et vastavad tollid asuksid kauba ülevaatamisele kohe peale kauba deklaratsiooni esitamist ja alles siis teataksid kauba enesele võtmisest, kui vaid kaupade liiga suur kogunemine ei sunni tolli hädavajadusest kasutama maksimaalset tähtaega, milline olles kohustuslik vedajale, ei piira nimetatud tähtaja piires tolli enese tegevusvabadust.

§33.Keiserlik-Kuninglik Valitsus väljendas soovi: a)et, tolli poolse väärtuslike kaupade enesele jätmise juhtumil, kauba hind koos seadusega lubatud lisaga, oleks makstud kauba peremehele välja 8 päevase tähtaja jooksul, ja b)et praegu eksisteeriv lisa 5% oleks suurendatud kuni 10% le. ((See meede ei lase kalleid kaupu odava hinnaga deklareerides väiksemat tollimaksu makstes kasulikult sisse vedada, kuna toll müüb kinnipeetud kaubad juba tegeliku turuhinnaga ise maha.KL.)).

Venemaa delegaadid teatavad, et Keiserlik Valitsus kohustub võtma hädavajalikke meetmeid, et tolliasutused järgiksid rangelt seadust, makstes viivitamatult kauba maksumuse välja kohe kui on kuulutanud selle endale jätmisest, erandiks need juhtumid, kui tolli vastav fond on ammendunud. Viimasel juhtumil peab toll väljastama kellele vaja koopia kauba enesele jätmisest, näidates ära selle eest tasutava rahasumma suuruse; peale selle ta peab, koheselt peale fondide saamist, teavitama seda, kellele vaja (see isik peab jätma tollile oma aadressi), et temale maksmiseks ettenähtud raha on laekunud. Kui, vaatamata neile lisakorraldustele, esitatakse veel kaebusi, siis Keiserlik Valitsus asub selle asja suhtes töötama välja uut seadust.

Aga praegu kehtiva 5 % lisatasu 10 % tõstmise suhtes teatavad Vene delegaadid, et pidades silmas hiljuti väljaantud seadust selle 10% lisatasu alandamisest 5% -le, siis käesolev algatus võib olla võetud tähelepanu alla vaid mõne aasta möödudes, kui kogemus tõestab endise korra juurde naasmise võimalikkust.

§34.Keiserlik-Kuninglik Valitsus väljendas soovi plommide ja panderollide süsteemi muutmiseks, et võimalusel vältida kulusid, millised tekivad välismaalt saabuvate kastide kahekordsel pakkimisel.

Venemaa delegaadid teatavad, et kahekordne pakkimine on nõutav Vene seadustega, et hoida ära plommide rikkumist ja kaotamist, mis toob enesega kaasa kauba igalt naelalt 5 rublase tasu maksmise kohustuse. Sellegi poolest, kui asjast huvitatud isikud pidasid paremaks saata oma kastid vaid ühekordses pakendis, sattudes kalli pakendi rikkumise juhtudel ülalmainitud trahvi maksmise ohtu, siis soodustus, milline on lubatud Novossielitzes, võib olla lubatud ka teistes tollides, kui Austria-Ungari Valitsus väljendab selleks soovi.

Mis aga puudutab kaubapakendeid, milliseid veetakse plombeeritud vagunites, siis neid pakendeid ei plombeerita ja need ei tule kuidagi spetsiaalselt pakkida.

Venemaa delegaadid lisavad, et Keiserlik Valitsus kohustub samaaegselt laiendama kõigile raudteedel asuvatele tollidele õiguse aadresseerida kaupu kõigisse Keisririigi tolliladudesse.

§Austria-Ungari Valitsus väljendas soovi, et artellide õigused oleksid ümbervaadatud ja kohandatud kaubanduse nõudmistega.

Venemaa delegaadid teatavad, et kaebuste esitamise õigus tollivalitsustele artelli taksi ebaõige rakendamise suhtes (milline avaldatakse ka prantsuse keeles) oleks võimaldatud eranditult kõigile; seejuures selgitatakse, et Keiserliku-Kuningliku Valitsuse kaebused, millised on ettenähtud viisil kinnitatud, mõningate artellide taksi suuruse suhtes, võetakse arvesse, taksi vähendamise eesmärgil, kuivõrd see osutub võimalikuks.

§36. Keiserlik-Kuninglik valitsus väljendas soovi võtta tulevikus vastu Austria-Vene ühendatud tollide süsteem.

Venemaa delegaadid teatavad, et Keiserlik Valitsus tunnistas põhimõtteliselt sellise meetme kasu ja et ta on valmis seda rakendada nende tollipunktide suhtes, millised avatakse tulevikus seoses uute raudteeliinide avamisega, nagu näiteks Tomaczovis ja Novossielitzes, kui kohalikud tingimused seda ei takista.

§37. Austria-Ungari Valitsus väljendas soovi, et S-Peterburi ja Moskva börsidel oleks sisse toodud vekslite kursi ümberarvestus Viini kursile ja et Austria-Ungari fondid oleks lubatud Venemaale sisse tuua.

Venemaa delegaadid teatavad, et Keiserlik Valitsus teatab täielikult valmisolekust Keiserlik-Kuningliku Valitsuse poolt selle asja suhtes väljendatud soovi täitmiseks.

S-Peterburi ja Moskva börsil vekslite kursi Viini kursile ümber arvutamist puudutavalt nad teatavad, et Venemaa Rahandusministeerium juba pöördus selles asjas börsi komiteede poole.

Aga Venemaale Austria-Ungari riigi-väärtpaberite ja obligatsioonide sissevedu võib lubatud olla – kooskõlas Venemaal selle suhtes eksisteeriva eeskirjaga, vaid sel tingimusel, et need paberid oleksid täielikult makstud, et nende nominaalväärtus ei oleks alla 100 rubla ja et need ei oleks loteriilised või preemia eest kustutatavad, seepärast, et kui erinevate Austria riigivõla kategooriate hulgas asusid väärtused, millised rahuldavad neid ülalnimetatud tingimusi, siis Keiserlik Valitsus on alati valmis võtma hädavajalikke meetmeid selleks, et nende suhtes rakendada koteerimise õigust mõlemate pealinnade börsidel, nende väärtuste piisava käibe tingimusel. Selleks piisab Keiserlik-Kuninglikul Valitsusel vaid saata fondide nimekiri, milliste Venemaale vedu on soovitatav.

§38. Keiserlik-Kuninglik Valitsus väljendas soovi, et saatmise tasude tagamine, ettemakstud summade tagastamine (rembours) jne., milline õigus on antud Vene raudteede tollidele oleks laiendatud ka Austria-Ungari raudteedele ja et kaubade, milliste vastuvõtmisest saajad keeldusid, käitlemise õigus oleks antud saatjatele (Waarenversender).

Venemaa delegaadid teatavad, et Venemaa Keiserlik Valitsus kohustub andma Austria-Ungari raudtee-piiritollidele selle sama edasi saatmise kulude tagamise, kulude ettemaksu tagastamise jne., millist õigus praegu Venemaa raudteed kasutavad tolli vahendusel, Austria-Ungari tollide samasuguste maksete vastastikuse sarnase tagatise andmise tingimusel, milliseid võidakse arvestada Venemaa raudteedele Venemaalt välja-veetavatelt kaupadelt.

Venemaa delegaadid teatavad seejärel, et Keiserlik Valitsus kohustub andma Austria saatjatele, alljärgnevalt esitatud tingimuste täitmise puhul, õiguse käsutada Venemaale saadetud kaupu, kõigil neil juhtudel, kui saajad keelduvad nende kaupade vastuvõtmisest ja järgides alljärgnevaid tingimusi: a) et kaubale nõudmise esitanud isiku omandiõigus oleks ettenähtud viisil tõestatud; b) et tagasi-saatmine oleks teostatud enne avalduse tegemist ja enne kaubapaki avamist ja c) et neil juhtudel, kui saaja mingitel põhjustel keeldub kauba vastuvõtmisest peale avalduse esitamist, siis see kaup saaks antud äljka saatjale – kauba-peremehele vaid siis, kui sellelt ei tule mitte mingit riigikassale tasutatavat trahvi maksta ja kui kaupa nõudev isik nõustub sellise trahvi maksmisega.

D. Piirisildade rajamisest ja korrashoiust.

Venemaa soovid.

§39. Venemaa Keiserlik Valitsus väljendas soovi, et Keiserlik-Kuninglik Valitsus, tunnistades erandliku Hussiatynis eksisteeriva määruse muutmise vajadust, kus, valitsuse piirisilla puudumisel, sarnaselt nendele, millised eksisteerivad peaaegu kõigil piirijõgedel, toimub üleminek mööda

erasilda, astus kokkuleppele Keiserliku Valitsusega, et võtta hädavajalikud meetmed, et rajada Hussiatynis kahe riigi Valitsuse arvelt, ühine piirisild, millisest üleminekul ei võetaks mingit tasu.

Austria-Ungari delegaadid teatavad, et Keiserlik-Kuninglik Valitsus on täielikult nõus Venemaa soovi täitmiseks; sel eesmärgil nad teevad ettepaneku osta ära praegu eksisteeriv eraomanduses olev sild, millise hinnaks oleks oletatava ümberehitusega 12 000 floriini. Nad lisavad veel, et Keiserlik-Kuninglik Valitsus, lootuses, et Venemaa Keiserlik Valitsus ei keeldu sellise meetme võtmisel oma nõusolekust ja et vältida liikluse katkemist selles piiripunktis on antud käsk selle silla ümberehitamiseks.

Venemaa delegaadid võtavad selle ettepaneku vastu oma Valitsuse nimel.

§40.Eeskirjad, millised on kehtestatud üheskoos Austria-Ungari ja Venemaa delegaatide poolt, Hussiatyni piiri-silla ülalpidamise suhtes.

I. Hussiatyni piirisilla hoidmise õigus ja kohustus asub mõlemate riikide piirivõimudel.

II.Uued juurdeehitused, aga ka märkimisväärsed parandused võivad olla teostatud mitte teisiti, kui mõlemate Valitsuste eelneval kokkuleppel. Sel eesmärgil ühe või teise Valitsuse algatusel peab kogunema kohalik mõlema riigi delegaatidest koosnev Komisjon, millisele on antud hädavajalikud instruksioonid; sellel Komisjonile peab olema pandud kohapeal ettevõetavate ehituste ja nende rajamise viisi, jooniste tegemise, eelarve koostamise vajaduses veendumise kohustus ja kokkuleppe tegemine selles, millisele Valitsusele mainitud tööde teostamine ülesandeks antakse.

III.Lõplikult kinnitatud tööd peavad olema antud teha avalikul oksionil kas Vene kohakeses nimega Hussiatyn või siis sama nimega kohakeses Austria-Ungaris. Mõlema riigi alamad peavad olema, vahet tegemata, lubatud oksionil osalema.

IV.Teostatud tööde tunnistamine (reconnaissance contradictoire) ja vastuvõtmine peab olema tehtud Segakomisjoni poolt.

V.Väikesed parandused, milliste maksumus ei ületa sadat floriini, peab olema tehtud selle või teise Valitsuse poolt enda arvel, olenevalt sellest, millise riigi poolel remonti vajav osa asub.

VI.Mõlemad Valitsused kohustuvad vastastikuselt kinitada kõik kulud, st. maksma oma osa kahest Valitsustest, kellele tehakse ülesandeks tööde teostamine ja lahendama viivitamatult kõik asjad, millised puudutavad Hussiatyni silda.

VII.Austria-Ungari ja Venemaa korraldusel seatakse silla mõlematel otstel üles tollitõkked ja mõlemad Valitsused jätavad enesele õiguse ehitada silla keskosast 1 kuni 2 sülla (6 jala) kaugusele võretatud väravad.

VIII.Nii kui ümberehitustööd lõpetatakse, millise see kord võttis enda peale Austria-Ungari Valitsus, siis Segakomisjoni kaudu peab järgnema silla vastuvõtmine mõlemate riikide omandisse. Venemaa Keiserlik Valitsus kohustub selleks ajaks kandma Austria Valitsusele üle summa 6000 floriini, milline vastab poolele ostuhinnale.

Austria-Ungari soovid.

§41.Austria-Ungari delegaadid väljendavad oma Valitsuse soovi, et Hussiatyni silla suhtes kehtestatud tingmused oleksid ühtmoodi rakendatud ka käesoleval ajal ehitatava Novossielitze silla suhtes.

Venemaa delegaadid võtavad selle ettepaneku vastu. Selle kokkuleppe alusel võetakse vastu järgmine artikkel.

I.Käesoleval ajal Novossielitzes ehitatava uue silla ülalpidamine allutatakse samadele tingimustele, millised kehtestati Hussiatyni sillale.

Üldised otsused.

§42.Nii, nagu tolli- ja karantiini-eeskirjad oma olemuselt nõuavad, et iga riigi Valitsus jääks igal ajal uuenduste sisseviimise vajaduse ja kasu suhtes ainsaks kohtunikuks, mis võiks hiljem igal ajal olla võetud nimetatud põhikirjadesse, siis käesoleva protokolliga allkirjastamine ei riku mitte

milleski nimetatud põhimõtte rikkumist.

§43. Juhtumil, kui üks või teine Valitsus tunnistab tuleviks vajalikuks teha tolli- ja karantiinasutuste, millised on mainitud selles aktis, õigustes muudatusi või siis viia need asutused teise kohta, siis mõlemad Valitsused kohustuvad sellest teineteist õige-aegselt teavitama, et anda sellisel juhtumil teisele riigile võimalus esitada oma märkusi ja võtta omalt-poolt hädavajalikke meetmeid, et hoida ära sellistest muutmisest tekkida võivad ebamugavused.

§44. Käesolev protokoll esitatakse mõlemale Valitsusele ratifitseerimiseks, milline teostatakse ministrite deklaratsioonide vahetamisega.

Austria- Ungari Keiserlikud-Kuninglikud ja Venemaa Keiserlik Valitsus kohustub viivitamatult, peale ratifitseerimist viia täide käesoleva protokoll otsused, millised võivad olla teostatud administratiivses korras ja esitama mõlematele Austria-Ungari Keiserriigi seadsandlikele kogudele aga samuti Venemaa Keiserriigi Riiginõukogusse seadusandliku initsiatiivi korras neid korraldusi puudutavate seaduse eelnõude kavad, neid otsuseid puudutavalt, millised võivad olla ellu viidud vaid seadusandlikul teel.

See juhtus Viinis 29 mail (10 juunil) 1875 aastal.

(L.S.)Conseiller d'Etat Actuel Th. De Thoerner, Membre du Conseil du Ministere des finances de Russie.	(M.П.) Действительный Статский Советник Ф. Тернеръ, Членъ Совета Российскаго Министерства Финансовъ.
(L.S.)Conseiller d'Etat actuel Professeur Ravitch.	(M.П.) Действительный Статский Советникъ Профессоръ Й. Равичъ.
(L.S.)Conseiller d'Etat actuel C. Bauer.	(M.П.) Действительный Статский Советникъ К. Бауеръ.
(L.S.)Conseiller d'Etat prince Wadbolsky, Chef d'arrondissement douanier de Radziwilow.	(M.П.) Статский Советникъ Князь Вадбольский, начальникъ Радзивиловскаго таможеннаго округа.
(L.S.)Francois B. Charvadt, Chef de section au Ministere I. et R. de commerce d'Autriche-Hongrie.	(M.П.) Францъ Б. Харватъ, начальникъ отдела в Императорско-Королевскомъ Австрийскомъ Министерстве Торговли.
(L.S.)Chevalier de Mayr, Conseiller a l'Ambassade I. et R. A St. Petersburg.	(M.П.) Кавалеръ фонъ-Майръ, советникъ Императорскаго и Королевскаго Посольства в С-Петербурге.
(L.S.)Ignace Wagner, Conseiller de section au Ministere I. et R. des finances d'Autriche.	(M.П.) Игнацъ Вагнеръ, советникъ отдела в Императорско-Королевскомъ Австрийскомъ Министерстве Финансовъ.
(L.S.)Jules de Schnierer, Conseiller de section au Ministere Royal du commerce de l'Hongrie.	(M.П.) Юлий фонъ-Шниреръ, советникъ отдела в Королевско-Венгерскомъ Министерстве Торговли.

*

(L.S.) Tegev-riiginõunik, Venemaa Rahandusministeeriumi Nõukogu liige Th. Thoerner

(L.S.) Tegev-riiginõunik professor I. Ravitch.

(L.S.) Tegev-riiginõunik Popoff.

(L.S.) Tegev-riiginõunik C. Bauer.

(L.S.) Riiginõunik, Radziwilowi tolliringkonna ülem prints Wadbolsky.

(L.S.) Francois B. Charwadt, Austria Keiserlik-Kuningliku Kaubandusministeeriumi osakonna ülem.

(L.S.) Chevalier de Mayr, Keiserlik-Kuningliku Saatkonna nõunik S-Peterburis

(L.S.) Ignace Wagner, Austria Keiserliku-Kuningliku Rahandusministeeriumi osakonna nõunik.

(L.S.) Jules de Schnierer, Ungari Kuningliku Kaubandusministeeriumi osakonna nõunik.

T. K parun Langenau 11 (23) detsembri 1875 aasta noot Tema Hiilguse prints
Gortchacowi nimele.

Vahetuseks deklaratsioonile, milline on tehtud Teie Hiilguse poolt 11(23) detsembril, on minul au Teid teavitada, et Tema Keiserlikul ja Kuninglikul Majesteedil, minu augustlikul Valitsejal oli meeldiv kiita heaks protokoll, milline oli allkirjastatud Viinis 29 mail (10 juunil) 1875 aastal Austria-Ungari ja Venemaa delegaatide poolt, kes olid nimetatud üksikasjalikult tundma õppima vahendeid, millised oleksid sihipärased mõlemate Keisririigi vaheliste kaubandussuhete arendamiseks.

Samal ajal ma olen volitatud sellega teatama, et Tema Keiserliku ja Kuningliku Majesteedi Valitsus ruttab viima mõlemate riikide piiridele sisse viia tolli- ja sanitaarteenistuses kõik need ümberkorraldused, millised on võetud vastu delegaatide poolt ja milliste teostamine võib leida aset administratiivsel teel. Mis aga puudutab neid, milliseid ei saa ellu viia teisiti kui seadusandliku võimu kinnitusel, T. K. ja K. Majesteedi Valitsus ei viivita meetmete võtmisega, et saavutada see kinnitus.

Täites sellisel viisil minu Valitsuse käsud, ma kasutan juhust jne jne.

Baron Langenau.

T. K. Austria-Ungari S-Peterburi Saadiku 11 (23) detsembri 1875 aasta noot T. K.
Riigikantsleri nimele.

Tema Keiserliku Majesteedi, minu augustliku Valitseja Rahandusminister, teavitas mind, et Segakomisjon, milline oli asutatud paranduste üksikasjalikuks tundmaõppimiseks, millised võivad olla sisse viidud tolli- ja sanitaarteenistusse Venemaa-Austria-Ungari piiridel, et kergendada nende riikide vahelist kaubandussuhteid, lõpetas oma koosolekud ja sõnastas need arvamused protokollis, milline on allkirjastatud Viinis 29 mail (10 juunil) Venema ja Austria-Ungari delegaatide poolt.

Tegev-salanõunik Reutern teatab minule samal ajal, et Tema Keiserlikule Majesteedile oli meeldiv kiita heaks otsused, millised on sõnastatud ülalmainitud protokollis ja et Keiserlik Rahandusministeerium ei viivitanud võtmast hädavajalikke meetmeid nende täitmiseks, nii kui ta saab teada, et 29 mai (10 juuni) protokoll on ühtmoodi heaks kiidetud ja viiakse ellu T. M. Austria Keisri, Böömimaa Kuninga jne. jne Apostelliku Ungari Kuninga Valitsuse poolt.

Baron Langenau.

Nr. 174.

1875.a. 10 (22) juuli. Telegrafi konventsioon, milline on sõlmitud S-Peterburis.

((F. Martensi kommentaar.))

Rahvusvahelise kokkuleppe hädavajadust telegraafi suhetes hakati teadvustama Euroopa riikide poolt juba sellest ajast peale, kui selline uus rahvusvahelise suhtluse vahend tekkis. Esmalt hakati sõlmima lepinguid üksikute riikide vahel, et ühendada telegraafi liine-võrke, et korraldada telegrammide saatmist ja tasu määramist. Seejärel, riigid, et korraldada telegrammide saatmise reeglite suhtes ühesarnased eeskirjad, hakkasid ühinema gruppidesse, et sõlmida vastastikuseid lepinguid. Sellisel viisil tekkis Saksa-Austria Telegraafiliit 1850 aastal, millisega liitus Venemaa

1855.a. (Vt. Nr. 152).

Kuid majanduslike- ja rahvusvaliste suhete areng nõudis hädavajalikult suuremat ühtsust rahvusvahelises telegraafiteenistuses, et sõlmida üldine konventsioon. Prantsusmaa valitsuse initsiatiivil kogunes 1865. aastal Pariisis rahvusvaheline konventsioon, millisest võtsid osa 20 riigi esindajad. Selle konverentsi ülesanne seisnes selles, et koostada telegrammide saatmist puudutavad reeglid, milliseid pidid täitma kõik telegraafivalitsused.

Pariisis koostatud konventsioon vaadati üle 1868.a. Viinis ja 1872.a. Roomas. Kuid Pariisi konventsioonis, vaatamata selle suurtele väärtustele, oli omane üks suur puue, milline seisnes selles, et sellesse oli võetud suur hulk selliseid lauseid, millised oma olemuselt oleksid pidanud olema telegraafi-teenistuse instruksioonides või reglementides. Pidades silmas seda asjaolu, otsustati Rooma konverentsil, et sõlmitaks järgmine uus konventsioon, milline peab leidma aset S-Peterburis ja millisesse võetaks vaid peamised rahvusvahelise telegraafi-õiguse alused. Konventsiooni täitmise üksikasjad tuli aga võtta spetsiaalsesse reglementi või instruksiooni.

Peale selle tõstatati Roomas hääletamise süsteemi küsimus: kas igal riigil peab olema vaid üks hääl või siis, iga iseseisev telegraafivalitsus peab omama ka hääle, kuigi ühes ja samas riigis oli mitu telegraafivalitsust?

Venemaa valitsus, nõustudes 1875 aastale määratud rahvusvahelisele konverentsile külalislahkust osutama, koondas oma kätte eel-läbirääkimised ja andis töödele suuna 1875 a juulis alanud konverentsil. 1874 aastal ta saatis kõigile riikidele tutvumiseks konventsiooni kava, milline oli koostatud „rahvusvahelise telegraafibüroo“ poolt Bernis. Seejuures Venemaa valitsus väljendas arvamust kahe ülalmainitud vaidlusaluse küsimuse suhtes selles mõttes, et „diplomaatilisel konverentsil“ peab olema sõlmitud uus rahvusvaheline leping, milline asendaks 1865 a. Pariisi akti. Konverentsil, milline on moodutatud erinevate telegraafijuhataste volinikest võib olla koostatud üksikasjalik telegraafiteenistuse reglement. Selle reglemendi arutamisel juhatuste volinikud võivad omada igaüks üht häält, kui enne konverentsi avamist, riigi valitsusele, millises peavad nõupdamised toimuma, antakse teada igast telegraafijuhataste esindajast.

Neil kaalutlustel moodustati alljärgnev konventsioon, milline sisaldab vaid peamisi otsuseid. See konventsioon oli allkirjastatud 15 riigi volinike poolt. Artikkel XVI lahendati erinevate telegraafijuhataste esindajate hääletamise õiguse küsimus.

Selle konventsiooni juurde lisatud „Telegraafiteenistuse instruksioon“ määratleb eriti telegrammide saatmise tehnilised üksikasjad. See on siin esitatud praktilise kasu eesmärgil. Valitsev Senat kiitis heaks vaid telegraafi konventsiooni.

T. M. Ülevenemaaline Keiser, T. M. Saksamaa Keiser, T. M. Austria Keiser, Böömimaa Kuningas jne. jne., Ungari Apostellik Kuningas, T. M. Belgia Kuningas, T. M. Taani Kuningas, T. M. Hispaania Kuningas, Tema Kõrgus Prantsusmaa Vabariigi President, T. M. Kreeklaste ((Hellenite)) Kuningas, T. M. Itaalia Kuningas, T. M. Madalmaade Kuningas, T. M. Pärsia Šahh, T. M. Portugali ja Algarves Kuningas, T. M. Rootsi ja Norra Kuningas, T. M. Šveitsi Liidu President ja T. M. Ottomanide Imperaator, olles aiendatud soovist tagada ja kergendada rahvusvahelist telegraafiteenistust, otsustasid tuua sisse, kooskõlas konventsiooni, mis on allkirjastatud 5 (17) mai 1865 Pariisi telegraafikonventsiooni Artikkel 56 otsustega, selles konventsioonis kogemusest tingitud muudatused ja parandused.

Sel eesmärgil nad nimetasid oma volinikesks, aga nimelt:

T. M. Ülevenemaaline Keiser – parun Alexandre Jomini ((Александра Жомини)), Oma Tegev-salanõuniku, Välisministereeriumi juhataja ((Dirigeant le Ministere des Affaires Etrangeres.)),

T. M. Saksamaa Keiser, prints Henri VII Reuss, Oma Kindral-leitnandi ja Kindral-adjudandi, Oma Erakorralise ja Täievolilise Saadiku T. M. Ülevenemaalise Keisri juures;

T. M. Austria Keiser, Böömimaa Kuningas jne. jne, Ungari Apostellik Kuningas, parun Ferdinand de Langenau, Oma Salanõuniku T. M. Ülevenemaalise Keisri juures;

T. M. Belgia Kuningas, krahv Errebault de Dudzeele, Oma Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri T. M. Ülevenemaalise Keisri juures;

T. M. Taani Kuningas, hr. Emil de Vind, Oma Kammerhärria ja Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri T. M. Ülevenemaalise Keisri juures;

T. M. Hispaania Kuningas, hr. Manuel de Acunna ja de Witte, Marquis de Bedmar, Hispaania Grand, Oma Erakorralise ja Täievolilise Saadiku T. M. Ülevenemaalise Keisri juures;

T. Kõrgus, Prantsuse Vabariigi President, kindral Le Flo, Prantsusmaa Saadiku T. M. Ülevenemaalise Keisri juures;

T. K. Hellenite Kuningas, hr. Marcoran, Oma Asjuri S-Peterburis;

T. M. Itaalia Kuningas, krahv Raphael Barbolani, Oma Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri T. M. Ülevenemaalise Keisri juures;

T. M. Madalmaade Kuningas, hr. Frederic van der Hoeven, Oma Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri T. M. Ülevenemaalise Keisri juures;

T. M. Pärsia Šahh, Mirsa Abdulrahim Khan Saedul Mulk, Oma Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri T. M. Ülevenemaalise Keisri juures;

T. M. Portugali ja Algarves Kuningas, Vicomte Frederic Stuart de Figaniere ja Morao, Oma õukonna Kammerjunker ja Oma Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri T. M. Ülevenemaalise Keisri juures;

T. M. Rootsi ja Norra Kuningas, Hr. Georges Due, Oma Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri T. M. Ülevenemaalise Keisri juures;

T. K. Šveitsi Liidu President, Liidu Coloneli Bernard Hammeri, Šveitsi Liidu Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri T. M. Ülevenemaalise Keisri juures;

T. M. Ottomani Imperaator, Kiamil Pacha, Oma Erakorralise ja Täievolilise Ministri T. M. Ülevenemaalise Keisri juures;

Kes volinikena, esitanud vastastikuselt oma volikirjad, millised leiti olevat heas ja ettenähtud vormis olevad, koostasid alljärgnevad artiklid:

Artikkel I.

Kõrged lepingupooled annavad kõigile isikutele õiguse kasutada korrespondentsi saatmiseks rahvusvahelist telegraafi.

Artikkel II.

Nad kohustuvad võtma kõiki hädavajalikke meetmeid, et hoida telegraafi korrespondentsi saladuses ja et saata telegramme edasi veatult.

Artikkel III.

Nad kuulutavad ainiti, et ei võta enesele rahvusvahelise telegraafiteenistuse suhtes mitte mingit vastutust.

Artikkel IV.

Iga Valitsus kohustub määrama rahvusvahelisele telegraafiteenistusele piisaval hulgal spetsiaalsed juhtmed, et tagada telegrammide kiire üleandmine.

Need juhtmed peavad olema seatud ja hoitud selliste viisidega, millised on kogemus tõestanud parimaks.

Artikkel V.

Telegrammid jaotatakse kolme järku:

1) Valitsuse telegrammid, millised on saadetud lepinguliste Valitsuste, Riigipea, Ministrite, Maa- ja mere-vägede Ülemjuhataja ja ka diplomaatiliste- ning konsulaar-agentide poolt, aga samuti

neile vastuseks saadetud telegrammid.

2) Teenistuslikud telegrammid, millised on saadetud lepinguliste riikide telegraafivalitsuste poolt ja millised puutuvad rahvusvahelise telegraafiteenistuse asjadesse või siis asjadesse, millised puudutavad ühiskondlikku kasu ja mis on määratletud mainitud telegraafivalitsuste vastastikuse kokkuleppega.

3) Era-telegrammid.

Saatmisel on valitsuse telegrammidel muude telegrammide ees eesõigus.

Artikkel VI.

Valitsuse ja teenistuslikud telegrammid võivad olla antud, igasugustes suhetes, saatmiseks salajases keeles.

Eratelegrammid võivad olla üle antud salajases keeles kahe riigi vahel, millistes selline korrespondentsi vahetus on lubatud.

Riigid, millistes ei ole saate- ja vastuvõtijaamades lubatud salajaste eratelegrammide vastuvõtmine, on kohustatud need telegrammid transiidi korras läbi laskma, erandiks korrespondentsi saatmise katkestamine, milline on määratletud Artikkel 8 lausetega.

Artikkel VII.

Kõrged lepingupooled jätavad enesele õiguse peatada igasuguse era-telegrammi saatmise, millist peetakse ühiskondlikule rahule ohtlikuks või siis on see riigi seaduste, ühiskondliku korra või moraali vastane.

Artikkel VIII.

Iga Valitsus jätab enesele samuti õiguse katkestada, kui seda peab vajalikuks, määramatuks ajaks, mõnel või kõikidel liinidel rahvusvahelise korrespondentsi üldse või siis ainult nende mõnede liikide saatmise. Sellistest korraldustest on ta kohustatud viivitamatult teatama kõigile teistele lepingulistele Valitsustele.

Artikkel IX.

Kõrged lepingupooled kohustuvad andma igale telegrammi saatjale erinevate edastamise viisid, millised on üldisel nõusolkul võetud kasutusele lepinguliste poolte telegraafivalitsuste poolt, valimisõiguse, et enam lihtsustada korrespondentsi saatmist ja kättetoimetamist.

Samuti nad kohustuvad andma saatjale võimaluse kasutada korrespondentsi erilisi edastamise ja kättetoimetamise viise, millised on asutatud või välja kuulutatud mingis teises riigis.

Artikkel X.

Kõrged lepingulised pooled, et koostada rahvusvahelisi tariife, võtavad aluseks järgmised põhimõtted:

Kõikidele telegrammidele, millised edastatakse mööda üht ja sama mingi lepingulise riigi jamade vahelist liini, kehtestatakse ühesugune taks. Euroopas võib üks riik, pidades silmas ühesuguse tasu võtmist, olla jaotatud mitte enamaks kui kaheks tsooniks.

Tasu telegrammi eest määratletakse iga kahe riigi vahel, äärmiste ja vahepealsete Valitsuste kokkuleppel.

Tariifi tasu, milline on kehtestatud telegrammide edastamiseks lepinguliste riikide vahel, võivad üldisel kokkuleppel olla igal ajal muudetud.

Rahvusvaheliste tariifide koostamisel võetakse rahaühikuks frank.

Artikkel XI.

Telegrammid, millised puudutavad lepinguliste riikide rahvusvahelist teenistust, edastatakse nende riikide kõikidel liinidel tasuta.

Artikkel XII.

Kõrged lepingupooled kohustvad iga riigi poolt saadud vastastikuseid arveid tasuma.

Artikkel XIII.

Käesoleva konventsiooni laused täiendatakse instruksiooniga, milliseid võib, lepinguliste riikide telegraafivalitsuste üldisel nõusolekul, igal ajal muuta.

Artikkel XIV.

Keskasutus, milline on allutatud ühe lepingulise riigi Valitsusele, milline on määratud sel eesmärgil instruksiooniga, peab korjama, süstematiseerima ja avalikustama igasuguseid andmeid, millised puudutavad rahvusvahelist telegrafiteenistust, selgitama järelepärimisi tariifide ja teenistusinstruksioonide muutmise kohta ja teavitama tehtud muudatustest ning peab üldse õppima tundma kõiki küsimusi ja täitma kõik tööd, millistel on tähendus rahvusvahelise telegraafi asjas.

Seda asutust peetakse ülal kõikide lepinguliste riikide telegraafivalitsuste ühisel kulul.

Artikkel XV.

Artiklites X ja XIII mainitud tariif ja instruksioon moodustavad käesoleva Konventsiooni lisa. Neil on samasugune jõud Konventsiooniga ja see jõustub sellega üheaegselt.

Nad kuuluvad ümbervaatomisele, millise teostamisel iga osalev riik võib omada oma esindajaid.

Sel eesmärgil hakkavad perioodiliselt kogunema administratiivsed konverentsid ja iga konverents hakkab ise määrama järgmise kokkutuleku kohta ja aega.

Artikkel XVI.

Need konverentsid moodustatakse lepinguliste riikide telegraafivalitsuste volitatud esindajatest.

Aruteludel on igal telegraafivalitsusel õigus ühele häälele, sellise arvestusega, et ühe ja sama Valitsuse erinevatest telegraafivalitsustest oleks teavitatud diplomaatilise teel selle riigi Valitsust, kus peab kogunema konverents, enne tähtaega, milline on määratud selle töö alustamiseks ja et neist telegraafivalitsustest oleks igal oma eraldi esindus.

Otsused, millised töötatakse konverentsidel välja üle-vaatamistega, jõusuvad mitte enne, kui selle on kinnitanud kõigi lepinguliste riikide valitsused.

Artikkel XVII.

Kõrged lepingupooled jätavad vastastikuselt enesele õiguse astuda omavahel, telegraafiteenistuse asjades, millised ei puuduta teiste riikide ühiseid huve, igasugustesse spetsiaalsetesse kokkulepetesse.

Artikkel XVIII.

Riikidele, millised ei osale käesoleva Konventsiooni sõlmimisel, antakse, nende poolse

soovi väljendamisel, õigus sellega liituda.

Sellisest Konventsiooniga liitumisest tuleb teatada diplomaatilisel tel seda lepingulist riiki, millise piirides toimus viimane konverents; mainitud riik on kohustatud sellest teavitama kõiki teisi riike.

Konventsiooniga liituv riik peab vastu võtma kõik selle tingimused ja ta hakkab osalema kõigis sellega pakutavates kasudes.

Artikkel XIX.

Telegraafi suhted riikidega, millised ei ole liitunud Konventsiooniga või eraasutustega, teostatakse silmas pidades nende suhete käesoleva Konventsiooni Artikkel XIII mainitud instruksiooni alusel, järkjärgulise arengu üleüldist kasu.

Artikkel XX.

Käesolev Konventsioon jõustub alates 1 jaanuarist 1876 aastast, uue kalendri järgi ja see jääb kehtima kindlaksmääramatuks ajaks ja kaotab oma jõu mitte enne, kui selle kehtivuse lõpetamisest teatamisest on möödunud üks aasta.

Konventsioon lakkab olema kohustuslik vaid sellest tagasi astunud riigi suhtes. Teistele lepingulistele riikidele jääb käesolev Konventsioon kehtima.

Artikkel XXI.

Käesolev konventsioon ratifitseeritakse ja selle ratifitseerimiskirjad vahetatakse S-Peterburis, võimalikult kiiresti.

Selle kinnistuseks jne., jne.

See juhtus S-Peterburis, 10 (22) juulil 1875 aastal.

(L.S.)Baron Jomini.	(M.П.)Баронъ Жомини.
(L.S.)H. VII Pr. Reuss.	(M.П.)Кн. Генр. Рейссий.
(L.S.)Langenau.	(M.П.)Лангенау.
(L.S.)Errembault de Dudzeele.	(M.П.)Эррембо де Дудзееле.
(L.S.)E. De Vind.	(M.П.)Э. Де Виндъ.
(L.S.)Le Marquis de Bedmar.	(M.П.) Маркизь де Бедмаръ.
(L.S.)General Le Flo.	(M.П.)Генераль Лефло.
(L.S.)Spyridon Marcoran.	(M.П.)Спиридонъ Маркоранъ.
(L.S.)Barbolani.	(M.П.)Борболани.
(L.S.)F-P. Van der Hoeven.	(M.П.)Ф.П. Фан-деръ Гёвенъ.
(L.S.)Abdulrahim.	(M.П.)Абдулрахимъ.
(L.S.)Figaniere.	(M.П.)Фиганиеръ.
(L.S.)Due.	(M.П.) Дуэ.
(L.S.)Hammer Col. Fed.	(M.П.)Гаммер, союзн. Полковникъ.
(L.S.)Kiamil.	(M.П.)Кйамиль.

Ratifitseeritud Tema Keiserliku Majesteedi poolt 26 augustil 1875 aastal.

Märkus. Telegraafi-konventsiooniga liitusid deklaratsiooni kaudu:

- 1)Suurbritannia 23 detsembril (7 jaanuaril) 1875/6 aastal.
- 2)Rumeenia 10 (22) detsembril 1875 aastal.
- 3)Luxembourg 12 jaanuaril 1876 aastal.
- 4)Egiptus 21 detsembril 1876 aastal.

5)Brasiilia 4 (16) juunil 1877 aastal.

Peale selle, Suurbritania saadiku teatel S-Peterburis 26 juunil (5 juulil) ja 4 (16) augustil 1876 aastal liitus selle konventsiooniga: „Easter Telegraph Company“.

Rahvusvahelise teenistuse reglement.

Telegraafikonventsiooni lisa.

Konventsiooni Artikkel 13.

Käesoleva Konventsiooni laused täiendatakse reglemendiga, millise reegleid võib igal ajal, lepinguliste riikide üldisel nõusolekul, muuta.

1. Rahvusvaheline telegraafi-võrk.

Konventsiooni Artikkel 4.

Iga Valitsus kohustub määrama rahvusvahelisele telegraafiteenistusele piisava koguse spetsiaalsed juhtmeid ((liine)), et kindlustada telegrammide kiire edastamise.

Need liinid rajatakse ja peetakse ülal neil viisidel, milliseid kasutamise kogemus peab parimaks.

I.

1.Linnad, milliste vaheline korrespondentsi vahetus on vahetpidamatu ja üpris elav, ühendatakse võimalustmööda, otse-liinidega, milliste juhtmete diameeter on vähemalt viis millimeetrit ja need juhtmed, olemata ühendatud vahejaamadega, peavad olema vaid kahe linna vaheliseks sidepidamiseks, millised on määratud nende äärmisteks punktideks.

2.Selline liinide spetsiaalne sihtotstarve võib olla tühistatud liinide rikete puhul, kuid peale rikkete parandamist, peavad nad töötama edasi endisel režiimil.

3.Telegraafivalitsused määravad igale liinile ühe või mitu vahejaama, millised on kohustatud võtma vastu mööduvaid telegramme juhtumil, mil lõppjaamade vaheline otse-side on katkenud.

II.

1.Vastav telegraafivalitsus, võtab oma piirkonnas meetmeid, et kaitsta rahvusvaheliste liinide juhtmeid ja allveekaableid; nad otsivad sellek selliseid meetmeid, millised võivad olla kasutatud suurima kasuga.

2.Piiridele lähimate ringkondade ülemad astuvad omavahelistesse kokkulepetesse, et viia need meetmed ettenähtud viisil täide.

III.

Morse ja Hughesi aparaadid jäävad rahvusvahelistel liinidel samaaegselt kasutusse kuni teiste aparaatide kasutusele võtmise kokkuleppeni.

IV.

1. Lepinguliste riikide tähtsamate linnade vahel seatakse võimalusel sisse alaliselt päeval ja öösel töötav, ilma vaheaegadeta, telegraaf.

2. Tavalised päeval töötavad telegraafijaamad, millised on avatud telegrammide vastuvõtmiseks alates kella 8 hommikul kuni, äärmisel juhul, kella 9 õhtul.

3. Piiratud tööajaga telegraafijamade teenistuse aeg määratletakse lepinguliste riikide telegraafivalitsuste äranägemise järgi. Iga riik võib pidevalt töötavates jaamades viia pühapäevadel sisse piiratud tööaja; sellisest korraldusest ta teatab Rahvusvahelist Sekretariaati, milline teavitab sellest teisi riike.

4. Jaam, milline ei tööta pidevalt, ei saa olla enam välja lülitatud, kui ta on edastanud kõik nende kätte edastamiseks antud rahvusvahelise korrespondentsi telegrammid pidevalt töötavatele jaamadele.

5. Kahe erinevates riikides asuvate ja otseliiniga ühendatud jaamade vahelise töö lõpetamise ajast teatatakse selle riigi jaama poolt, milline asub kaugemal Läänes.

6. Seda sama eeskirja kasutatakse alaliselt töötavates jaamades teenistuslike kladede ((журналовъ)) ja korrapidamise üleandmise kladeses sissekande tegemise aja määratlemisel.

7. Ühe ja sama riigi kõikides jaamades kasutatakse ühesugust aega. See määratletakse tavaliselt selle riigi pealinna keskmise ajaga.

V.

Telegraafijaamade järgud tähistatakse tarifides järgmsel kujul:

N pidevalt töötav jaam (päeval ja öösel);

N₌

2 Päeval, kuni keskööni töötav jaam;

C ainult päeval töötav jaam;

L piiratud tööajaga, avatud vähem tunde kui päeval töötav jaam;

B jaam, milline on avatud vaid suvel;

H vaid talvel töötav jaam; (viimased kaks märki võivad olla ühendatud eelpool esitatud märkidega);

L₌

CB jaam töötab pidevalt suvel ja on lühendatud tööajaga muudel aastaaegadel;

L₌

HC jaam töötab pidevalt talvel ja on lühendatud tööajaga muudel aastaaegadel;

E jaam, milline on avatud vaid Kõigekõrgema Isiku kohalviibimise ajal;

F raudtee-jaam, milline võtab vastu ka eratelegramme;

P erakompaniile kuuluv jaam;

S semafori-jaam;

* jaam, milline ei ole veel avatud.

2. Korrespondentsi puudutavad üldised määrused.

Konventsiooni Artikkel 1.

Kõrged lepingupooled anavad kõigile isikutele õiguse kasutada korrespondentsi saatmiseks rahvusvahelisi telegraafe.

Konventsiooni Artikkel 2.

Nad kohustuvad võtma kõiki hädavajalikke meetmeid selleks, et hoida saladuses telegraafi korrespondentsi ja et telegrammid edastataks veatult.

Konventsiooni Artikkel 3.

Nad kuulutavad, ainiti, et nad ei võta enesele rahvusvahelise telegraafiteenistuse suhtes mingit vastutust.

Konventsiooni Artikkel 5.

Telegrammid jaotatakse kolme järku:

1) Valitsuse telegrammid, millised on saadetud lepinguliste Valitsuste, Riigipea, Ministrite, Maa- ja mere-vägede Ülemjuhataja ja ka diplomaatiliste- ning konsulaar-agentide poolt, aga samuti neile vastuseks saadetud telegrammid.

2) Teenistuslikud telegrammid, millised on saadetud lepinguliste riikide telegraafivalitsuste poolt ja millised puutuvad rahvusvahelise telegraafiteenistuse asjadesse või siis asjadesse, millised puudutavad ühiskondlikku kasu ja mis on määratletud mainitud telegraafivalitsuste vastastikuse kokkuleppega.

3) Era-telegrammid.

Saatmisel on valitsuse telegrammidel muude telegrammide ees eesõigus.

Konventsiooni Artikkel 7.

Kõrged lepingupooled jätavad enesele õiguse peatada igasuguse era-telegrammi saatmise, millist peetakse ühiskondlikule rahule ohtlikuks või siis on see riigi seaduste, ühiskondliku korra või moraali vastane.

Konventsiooni Artikkel 8.

Iga Valitsus jätab enesele samuti õiguse katkestada, kui seda peab vajalikuks, määramatuks ajaks, mõnel või kõikidel liinidel rahvusvahelise korrespondentsi üldse või siis ainult nende mõnede liikide saatmise. Sellistest korraldustest on ta kohustatud viivitamatult teatama kõigile teistele lepingulistele Valitsustele.

3. Telegrammide koostamine ja andmine.

Konventsiooni Artikkel 6.

Valitsuse ja teenistuslikud telegrammid võivad olla antud, igasugustes suhetes, saatmiseks salajases keeles.

Eratelegrammid võivad olla üle antud salajases keeles kahe riigi vahel, millistes selline korrespondentsi vahetus on lubatud.

Riigid, millistes ei ole saate- ja vastuvõtijaamades lubatud salajaste eratelegrammide vastuvõtmine, on kohustatud need telegrammid transiidi korras läbi laskma, erandiks korrespondentsi saatmise katkestamine, milline on määratletud Artikkel 8 lausetega.

VI.

1. Telegrammid, millised on kirjutatud tavalises keeles, peavad kujutama endas arusaadavat mõtet ühes lepinguliste riikide piires kasutatavas keeles, samuti ka ladina keeles.

2. Iga telegraafivalitsus valib riigi, millesse see kuulub, piires kasutatavatest keeltest need,

milliseid ta peab rahvusvahelisele korrespondentsile sobivateks.

3. Teenistuslikud telegrammid koostatakse prantsuse keeles, kui telegraafivalitsuste suheteks ei ole lepitud kokku mõne teise keele kasutamine.

4. See reegel puudutab ka teenistuslikke märkusi telegrammi päises ja teenistuslike teavitusi, millised järgnevad peale korrespondentsi edastamist.

VII.

1. Salajasteks telegrammideks loetakse:

a) telegramme, millised sisaldavad šifreeritud teksti või see on kirjutatud salajaste tähtedega.

b) Telegrammid, millised sisaldavad endas numbrite või tähtede gruppe, millise tähendus ei ole saatejaamale teada.

c) Telegrammid, millised sisaldavad endas tinglikus keeles koostatud fraase, millised ei ole omavahel suhtlevatele jaamadele arusaadavad, või sõnad, millised ei kuulu mitte ühtegi keelde, milliseid mainitakse Artikkel VI esimeses lauses.

2. Salajaste eratelegrammide tekst võib olla kirjutatud kas tervikuna salajases keeles, või osalt salajases keeles, osalt aga tavaliste sõnadega. Viimasel juhtumil peab teksti salajane osa võetud kahekordsete sulgude vahele, milline eristab seda eelnevatest ja järgnevatest tavalistest sõnadest. Šifreeritud tekst peab olema kirjutatud kas eranditult tähtedega või eranditult araabia numbritega.

3. Väljaspool Euroopat asuvatel telegraafivalitsustel lubatakse nende liinidel eratelegrammide vastuvõtul salajasti tähti sisaldavaid telegramme mitte vastu võtta.

VIII.

1. Telegrammi original peab olema kirjutatud selgelt, selliste kirjatähtedega, millistele on olemas tabelis, milline on lisatud reglemendile (Art. IX) vastavad telegraafimärgid ja milliseid on kasutusel selles riigis kuhu telegramm saadetakse.

2. Tekstile peab eelnema aadress, milline võib olla kirjutatud tinglikus või lühendatud vormis. Ainiti, aadressaadi õigus temale elukohta saadatud telegrammidele, milliste aadress on sellisel viisil koostatud, sõltub aadressaadi ja telegraafijaama vahelisest kokkuleppes.

3. Allkiri võib olla koostatud samas vormis või võib olla ära jäetud. Kui allkiri sisaldub saadetavates sõnades, ta peab olema paigutatud peale teksti. Kui aga seda ei edastata, siis telegrammide tähistamiseks, millised puudutavad neid teenistuslikes suhetes, ta asendatakse teksti viimase sõnaga.

4. Saatja peab telegrammi originaalile ((planketile)) kirjutama, vahetult enne aadressi, hädavajalikud korraldused telegrammi aadressaadile kättetoimetamise kohta, tasutud vastuse kohta, kättesaamisest teavitamise kohta, sellest, kas telegramm on kiire, tasuta kontrolli kohta, isiklikult kätteandmisest, aadressaadile uude elukohta järgisaatmise kohta jne., jne. Need juhised võivad olla kirjutatud lühendatud kujul, milline on kombeks jamade vaheliste teenistuslike sõnumite puhul. Sel juhtumil, iga juhend loetakse üheks sõnaks.

5. Kui juhendid vormistatakse tavalises keeles, siis nad peavad olema kirjutatud prantsuse- või siis riigi keeles, millisesse telegramm on aadresseeritud. Kui see keel ei ole saatvale jaamale arusaadav, siis andja peab selle jaama juhendamiseks lisama selle tõlke.

6. Iga ridadevahe, iga väljavõte, märged või pealkiri, peavad olema telegrammi saatjaga või selle usaldusisikuga läbi räägitud.

IX.

Märgid, millised võivad olla telegrammide kirjutamisel on järgmised:

Tähed:

A, B, C, D, E, É, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z.

Numbrid:

1,2,3,4,5,6,7,8,9,0.

Kirjavahemärgid ja teised märgid:

Punkt (.), koma (,), semikoolon (;), koolon (:), küsimärk (?), hüüumärk (!), ülakoma (´), sidekriips (-), sulud (), jutumärgid(,), murru märk (/), allakriipsutamise märk.

Tingmärgid:

Era-kiirtelegrammile D, makstud vastusele RP, telegrammi tasutud kontrollimisele TC, telegrammi kätteandmisest teavitamine CR, tähitud telegramm TR, järgi saadetav FS, tasutud posti teel edasisamine PP, tasutud estafeti korras edastamine XP.

Kasutatavad ainult Morse aparaatidel:

Tähed: Ä, Å või Á, Ñ, Ö, Ü.

Kasutatavad ainult Huges aparaadil:

Märgid: pluss (+), võrdsuse märk (=).

X.

1. Aadress peab sisaldama kõiki juhiseid, millised on hädavajalikud telegrammi õigeks aadressaadile kättetoimetamiseks.

Need juhised, erandiks isikute nimed, peavad olema kirjutatud prantsuse keeles või siis selle riigi keeles, kuhu telegramm on aadresseeritud.

2. Eratelegrammi aadress peab olema selline, et telegrammi saaks kätte toimetada mingite tagaotsimisteta või lisaandmete nõudmiseta.

3. Suurtesse linnadesse saadetavate telegrammide aadressis peavad olema näidatud tänavad ja maja numbrid, aga kui neid ei teata, aadressaadi amet või muud vastavad juhised.

4. Isegi siis, kui telegramm on saadetud väiksesse linna, siis ka sel juhul tuleb, peab peale aadressaadi nime olema aadressis veel mingi teine lisa-juhise, millise järgi aadress-jaam võiks aadressaadi leida, juhtumil, mil nimi võib olla moonutatud.

5. Riigi, millises aadressaadi elab, nimetamine on hädavajalik, erandiks need juhtumid, kui ta elab pealinnas või suures linnas, millise nime mujal ei ole; see juhise kuulub tarifitseeritud sõnade hulka.

6. Telegrammid, milliste aadressis ei ole täidetud eelmistes punktides ettenähtud tingimused, peavad sellegi-poolt olema üleantud.

7. Igal juhul langeb aadressi ebatäielikkusest tingitud vastutus saatjatele endile.

XI.

1.Valitsuse telegrammidele peab olema pandud selle isiku või asutuse pitsat või tempel, milline neid saadab. See formaalsus ei ole kohustuslik sel juhtumil, kui telegrammi ehtsus ei tekita mingit kahtlust.

2.Vastuse, kui valitsuse telegrammi, saatmise õigus tõestatakse esmase valitsuse telegrammi esitamisega.

3.Konsulaar-agentide, kes tegelevad kaubaandusega, telegrammid loetakse valitsuse telegrammideks ainult siis, kui need on aadresseeritud valitsuse isikule või puudutavad teenistusasju. Ainuti saatejaamas ei keelduta telegrammide vastuvõtmisest, millised ei mahu nende tingimuste sisse; kuid teavitavad neist viivitamatult peavalitsust.

XII.

1.Teenistuslike telegrammide allkirja telegraafi teel ei edastata, aga nende aadress esitatakse järgmisel kujul:

„Paris de St- Petersburg“.

2. Jaamade vastastikustes suhetes, telegraafiteenistust puudutavates asjades, edastatakse ainult telegrammi number ja tekst, ilma aadressita ja allkirjata.

XIII.

1.Eratelegrammi saatja peab tõestama oma isiku, kui seda nõuab saatejaam.

2.Temale endale antakse õigus lisada oma telegrammi tema allkirja seadusliku tunnistuse.

3.Iga riik määratleb, kui ta leiab selle vajaliku olevat, millised ametnikud või millised riigiasutused igas linnas peavad tõestama telegrammidel saatjate allkirju. Sellisel juhtumil, selle riigi jaamad, peale edastatud õigsuse tõestamist, edastavad selle telegraafi teel: „Allkiri tõestatud“ (ametniku ametikoht või riigiasutuse nimi).

4.See märkus läheb tasumisele kuuluvate sõnade lugemisel arvesse.

5.Kõigil muudel juhtudel edastatakse allkirja tõestus nii, nagu see on kirjutatud.

4.Tasu määratlemine.

Konventsiooni Artikkel 10.

Kõrged lepingulised pooled, et koostada rahvusvahelisi tariife, võtavad aluseks järgmised põhimõtted:

Kõikidele telegrammidele, millised edastatakse mööda üht ja sama mingi lepingulise riigi jamade vahelist liini, kehtestatakse ühesugune taks. Euroopas võib üks riik, pidades silmas ühesuguse tasu võtmist, olla jaotatud mitte enamaks kui kaheks tsooniks.

Tasu telegrammi eest määratletakse iga kahe riigi vahel, äärmiste ja vahepealsete Valitsuste kokkuleppel.

Tariifi tasu, milline on kehtestatud telegrammide edastamiseks lepinguliste riikide vahel, võivad üldisel kokkuleppel olla igal ajal muudetud.

Rahvusvaheliste tariifide koostamisel võetakse rahaühikuks frank.

Konventsiooni Artikkel 11..

Telegrammid, millised puudutavad lepinguliste riikide rahvusvahelist teenistust, edastatakse nende riikide kõikidel liinidel tasuta.

XIV.

1. Rahvusvaheliste telegrammide saatmise eest võetakse tasu, milline on lisatud käesolevale reglemendile. Ainiti, riikidele kuuluvad telegraafivalitsused, millised on piirnevad või ühendatud kaablitega, ei pea oma vastastikustes suhetes juhinduma sellistest eeskirjadest ja otsustest.

2. Muudatused, millised on ette nähtud Konventsiooni Artikkel 10 lausetes, peavad järgima mitte konkureerimise eesmärki selliste eksisterivate teede vahel, vaid et anda publikule võimalikult palju ühesuguste taksidega liine ja selle hädavajalik väljaarvutamine peab olema koostatud sellisel viisil, et saatmise ja sihtkohtade lõpp-taksid, millist teed ka ei valitud, jääksid ühesugusteks.

3. Igasugune taks või uus korraldus, igasugune muudatud tervikuna või osaliselt ei viida enne täide, kui kahe kuu pärast, päevast, mil sellest teatati Rahvusvahelisele Sekretariaadile.

XV.

1. Telegrammi ühikuks, millise eest tasu võetakse, võetakse mitte üle 20 sõnaline tekst. Iga järgneva 10 sõna eest lisatakse veel pool mainitud tasust.

2. Euroopat välja saadetava korrespondentsi eest määratletakse tasu sõna eest kogu telegrammi teekonna kohta, seadmata piiri sõnade arvule või piiratses selle kümne sõnaga. Tasu arvutamise viis, millise võtab Euroopa väline telegraafivalitsus, on määratletud kogu korrespondentsi suhtes ühtmoodi Euroopa telegraafivalitsuste vahel kasutatavaga.

XVI.

1. Telegraafivalitsused ja jaamad võtavad kõik neist sõltuvad meetmed, et vähendada, võimalusel, teenistuslike telegrammide arvu ja pikkust, milliseid saadetakse tasuta Konventsiooni Artikkel XI alusel.

2. Andmed, millistel ei ole erilist kiireloomulisust, nõutakse ja saadetakse posti teel.

XVII.

Igasuguse telegrammi eest, millise asjaks on teise telegrammi parandamine või täiendamine ja üldse kõik, milline saadetakse mingisse telegraafijaama saadetud telegrammi suhtes või teel asuvate telegrammide võetakse käesoleva Reglemendi eeskirjade järgi tasu, erandiks teenistuslikud teated, millise põhjuseks oli jaama poolne viga.

XVIII.

1. Tasu arvestatakse saate- ja vastuvõtujaamade vahelise odavaima tee järgi, kui saatja ei andnud oma telegrammile, kooskõlas Artikkel XXXVI, teist suunda.

2. Telegrammi suuna viitamine, milline on kirjutatud saatja poolt, edastatakse selle pealkirjas ja see ei lähe tariifi järgsete sõnade lugemisel arvesse.

3. Lepinguliste riikide telegraafivalitsused kohustuvad võimalusel vältima muudatusi tasus, millised võivad tekkida allveekaablite rikete korral.

XIX.

1. Mingi kahe lepingulise riigi kohtade vahelise telegrammi hind peab olema määratletud

sellisel viisil, et tasu 20 sõnalise telegrammi eest moodustaks pool-frangi korrutise.

2. Frangi suurim maksumus moodustab:

Saksamaal 0,85 marka.

Austrias ja Ungaris 40 kreuzerit (Austria arvestuse järgio).

Taanis 0,75 krooni.

Egiptuses 3 piastrit 34 paras, raha kursi järgi.

Hispaanias 1 peseeta.

Suurbritannias 10 pence.

Kreekas 1,16 drahmi.

Indias 0,44 ruupiat.

Itaalias 1 liir.

Norra 22 skillingit või 0,75 krooni.

Madalmaades ja nende India valdustes 0,50 floriini.

Pärsias 1 sahibkran.

Portugalis 200 reisi.

Rumeenias 1 uus piaster.

Venemaal 0,25 rubla.

Serbias 5 piastrit.

Rootsis 0,75 krooni.

Türgis 4 piastrit 13 paras 1 aspre mdjidies.

3. Tasumist võib nõuda metallrahas.

4. Telegrafivalitsused, millised arvestavad oma tariifi frankides, võivad ümardada taksi osa kuni $\frac{1}{4}$ frangini.

5. Muud telegraafivalitsused koostavad taksid sellistes frangile vastavates arvudes, nagu kooskõlas nende avaldustega, on määratud § 2 äärmise piirina. Sellisel viisil koostatud taksid võivad igasuguse telegrammi liikumise teele olla ümmardatud kohalikku rahasse, sellise arvestusega, et tasu kõrgendamise ei ületaks $\frac{1}{4}$ frangi maksumusest.

5. Sõnade lugemine.

XX.

1. Kõik, mis on kirjutatud originaaltelegrammile ja mis peab olema telegrafi teel edasi antud, läheb tasutavate sõnade lugemisel arvesse, erandiks järgmise Artikli 9 paragrahvis ja Artikkel XVIII 2 paragrahvis otsustatu.

2. Tõlge, millist nõutakse Artikkel VII 5 paragrahviga, ei lähe tariifsete sõnade lugemisel arvesse.

3. Sõnad, arvud ja märgid, millised lisatakse jaama poolt teenistuslike eeskirjadega, ei lähe sõnade lugemisel arvesse.

4. Telegrammi saatva jaama nimi, kuupäev ja kellaeg märgitakse, telegraafiteenistuse ametiülesannete tõttu plangetile, milline saadetakse aadressaadile.

5. Saatja võib lisada oma tekstile kas kõik need märged või neist ka osa ja siis need lähevad sõnade lugemisel arvesse.

XXI.

1. Sõna pikkus võib maksimaalselt olla Morse tähetiku järgi kuni 15 märki: iga liig kuni 15 märki loetakse üheks sõnaks.

2. Euroopast väljaminev korrespondentsi puhul on sõna maksimaalseks pikkuseks võetud 10 märki.

3. Sõna osad, milised on ühendatud sidekriipsuga, loetakse igauht eraldi sõnaks.

4.Sõnad, millised on lahutatud ülakomaga, loetakse igäüht eraldi.

5.Linnade, isikute, kohtade, väljakute, puistete jne., nimed, tiitlid, pereninime osad, aunimetused loetakse niimitmeks sõnaks, kuipalju niest on saatja poolt kasutatud nende väljendamiseks.

6.Sõnade ühendid, millised ei vasta keele reeglitele, ei ole lubatud. Kahtluse tekkimisel, tasu telegrammi eest määratletakse saatja poolt kasutatud sõnade lugemise viisi järgi.

7.Arvides, millised on kirjutatud numbritena, loetakse iga viit numbrit üheks sõnaks, liig loetakse samuti sõnaks. Sama reeglit kasutatakse tähtede grupide lugemisel.

8.Iga märk, täht või number, milline asub eraldi ja joon, millisega on sõna allakirjutatud, loetakse eraldi sõnadeks.

9.Jutumärgid, mõttekriips, ülakomad, sulud, uue rea märgid ei kuulu sõnade lugemisel arvestamisele. Mõõda mitte-euroopa liine ei ole nende märkide saatmine kohustuslik.

10.Punktid ja komad millised asuvad arvude vahel, aga ka murrumärke loetakse igäüht ühe arvuna.

11.Tähed, millised on arvudele lisatud, et märkida järgarve, loetakse igäüht eraldi arvuna.

XXII.

Järgnevad näited viitavad sõnade lugemise reeglite rakendamisele tavalises keeles kirjutatud telegrammide puhul:

Sõna näide.	Euroopas suhtlemisel.	Väljaspool Euroopat suhtlemisel.
Responsabilite (14 märki)	1 sõna	2 sõna
Kriegsgeschichten (15 märki)	1 sõna	2 -.-
Inconstitutionalite (20 märki)	2 sõna	2 -.-
A-t-il	3 -.-	3 -.-
Aujiourd'hui (kirjutatuna ilma ülakomata)	1 -.-	1 sõna
C'est-a-dire	4 sõna	4 sõna
J'ai	2 -.-	2 -.-
Aix-la-Chapelle	3	3
Aixlachapelle (12 märki)	1 -.-	2 -.-
Aachen	1 -.-	1 -.-
Newyork	1 -.-	1 -.-
New-York	2 -.-	2 -.-
New South Wales	3 -.-	3 -.-
Newsouthwales (13 märki)	1 sõna	2 sõna
Van de Brande	3 sõna	3 sõna
Vandebrande (11 märki)	1 sõna	2 sõna
Du Bois	2 -.-	2 -.-
Dubois	1 sõna	2 sõna
De Lygne	2 -.-	2 -.-
Delygne	1 -.-	1 -.-
44½ (5 arvu ja märki)	1 -.-	1 -.-
444,5 (6 -.-)	2 -.-	2 -.-
10 franc 50 centimes (või)		
10 fr. 50.	4 -.-	4 -.-
10 fr. 50	3 -.-	3 -.-
fr. 10,50	2 -.-	2 -.-
11 h. 30	3 -.-	3 -.-
11,30.	1 sõna	1 sõna

Le 17-me	2 sõna	2 sõna
Le 1529-me	3 -.-	3 -.-
44/2	1 sõna	1 sõna
44/	1 -.-	1 -.-
2%	1 -.-	1 -.-
2 p. %	3 sõna	3 sõna
huit/10	2 sõna	2 sõna
5/duziemes	2 sõna	2 sõna
5 bis	2 -.-	2 -.-
5 ter	2 -.-	2 -.-
Deux cent trente quatre	4 -.-	4 -.-
Vierunddreissig (15 märki)	1 sõna	2 sõna
Hundertvierunddreissig (22 märki)	2 -.-	2 -.-
Trentaquattro (13 märki)	1 -.-	2 -.-
Centotrentaquattro (18 märki)	2 sõna	2 sõna
Two hundred and thirty four	5 -.-	5 -.-
Tweehondertvier (15 märki)	1 sõna	2 sõna
Tweehondertvierendertig (23 märki)	2 -.-	3 -.-
E.	1 sõna	1 sõna
E.M.	2 sõna	2 sõna
Emvtch (6 tähte)	2 -.-	2 -.-
tmlz (5 tähte)	1 -.-	1 -.-
L'affaire est <u>urgentæ</u> ; partir <u>sans retard</u> (7 sõna ja kaks rõhutamise märki*)	9 sõna	9 sõna
* Rõhutamise ((alla kriipsutamise)) märk edastatakse enne ja peale iga allakriipsutatud sõna või rõhutatud fraasi.		

XXIII.

Kui aga telegrammides sisaldub salajane tekst (Art. VII), siis tavalisi sõnu loetakse eelneva art. Alusel, numbrite või tähtede grupe loetakse loetakse arvude hulga järgi, millised on kirjutatud numbritega (Art. XXI § 7), aga sõnad keeles, millist ei lubata Art. VI lausetega, loetakse kui tähtede grupe.

6. Tasu võtmine.

XXIV.

1. Telegrammi eest tasutakse nende jaamadesse saatmisele andmisel, erandiks telegrammid, millised saadetakse aadressaadile ((uude elu- asukohta)) järgi (käesoleva Reglemendi Art LII § 6), tasu estafeti korras ((“teatepulgana“)) saatmise eest (Art. LVI § 1) ja semafori teel edastatud telegrammid (LVIII § 8), millistel juhtudel võetakse tasu aadressjaama poolt.

2. Rahvusvahelise telegrammi saatjal on õigus nõuda kviitungit, kuhu on makstud tasu ära märgitud.

3. Saatejaamal on õigus sellise väljaandmisel võtta oma kasuks hüvitust mitte üle ¼ frangi.

4. Kõigil neil juhtudel, kui mingi tasu peab olema välja nõutud aadressjaamade poolt, ei anta telegrammi aadressaadile enne, kui ta on tasunud temalt selle eest nõutava raha.

5. Kui rahasid, milliseid nõutakse aadressjaama poolt ei tasuta, siis sellest tekkinud kahju

peab jääma tema arvele, kui vaid sellisteks puhkudeks ei sõlmita lepinguid, kooskõlas Konventsiooni Art. 17 alusel, erandiks juhud, millised on seõlgitatud järgnevates Art. LII ja LIII telegrammide edasi saatmist puudutavalt, milline on määratdu aadressaadile järgi saata või siis saadetakse semafori vahendusel.

6. Telegraafijaamad võtavad, ainiti, kõik neist sõltuvad meetmed, et aadressjaama poolt kätte saamata rahad oleksid siis telegrammi saatjalt välja nõutud. Kui saatjalt on tasu kätte saadud, siis tasu saanud telegraafiasutus kannab selle vastava telegraafivalitsuse arvele.

XXV.

1. Eksituse tõttu vähem makstud tasu, aga samuti tasu kulude eest, milline jäi telegrammi saajalt kätte saamata, kuna ta keelduse selle eest maksmisest või siis jäi ta leidmata, peab olema juurde makstud telegrammi saatja poolt.

2. Eksikombel, liigselt sisse kasseeritud raha tagastatakse samuti vastavatele isikutele. Ainiti, tasu markide eest, milliseid on kleebitud saatja poolt eksikombel liigselt, tagastatakse vaid tema pooltel nõude esitamisel.

7. Telegrammide edastamine.

a) Edastamise märgid.

XXVI.

Alljärgnevates tabelites on näidatud ära märgid, milliseid kasutatakse telegrammide edastamisel Morse ja Hughesi aparaatidel.

A. Morse aparaadi märgid.

Tähed:

Vahe märkide vahel ja nende pikkus.

- 1) Joon võrdub kolme punktiga.
- 2) Märkide vaheline kaugus võrdub ühe punktiga.
- 3) Kahe tähe vaheline vahe on võrdne kolme punktiga.
- 4) Vahemaa kahe sõna vahel on võrdne viie punktiga.

A .-

ä .-.-

à või å .-.-

b -..

c -.-

ch ----

d -..

e .

é ..-..

f ..-.

g --.

h

i ..

j .---

k -.-
l .-.
m --
n -.
ñ --.---
o ---
ö ---.
p.-.
q --.-
r .-.
s ...
t -
u ..-
ü ..--
v ...-
w .--
x -.-
y -.-
z --..

Numbrid.

1 .---- ((märgi moodustavad 5 elementi)
2 ..---
3 ...--
4-
5
6 -....
7 --...
8 ---..
9 ----.
0 -----
Murrujoon -----

Numbreid võib edastada ka alljärgneval kujul, kuid seda vaid telegrammide kontrollimisel.

.- 1 ((märgi moodustavad numbrite märgid vastandina kirjutades,
.. - 2 st. kriipsude hulk on vähendatud))
...- 3
....-4
.....5
-.... 6
--...7
-..8
-. 9
- 0
-- Murru märk.

Kirjavahemärgid.

(.) Punkt ((6 punkti, st. märgi moodustavad kuus elementi))

- (;) Semikoolon -.-.-.
- (,) Koma .-.-.-
- (:) Koolon ---...
- (?) Küsimärk ..-.-. või ebaarusaadavalt esitatud sõna kordamise nõudmine.
- (!)Hüüumärk ---..-
- (') Ülakoma (Apostroof) .----.
- Uue rea märk .-.-..

- (-)Mõttekriips -....-
- () Sulgude märk edastatakse enne ja peale sulgu pandud sõnu -.-.-.
- (,)Edasi kandmise märk .-.-.-

Allatõmbamise, rõhutamise märk edastatakse enne ja peale rõhutatud sõna või allakriipsutatud teksti osa ..-.-.

Märk, milline eraldab pealkirja aadressist, aadressi tekstist ja teksti allkirjast -...-

Teenistuslikud märgid.

- Valitsuse telegramm ...
- Teenistuslik telegramm .-
- Eratelegramm -..
- .- tavaline .--.
- Telegraafi märkus .-...-
- Tasutud vastus .-...-
- Tasutud kontroll --.-.
- Kättetoimetamise teade -.-...-
- Tähitud telegramm -.-.
- Aadressaadile järgi saatmise telegramm ...-....
- Tasutud postiteel edasisaatmine .-...-.
- Tasutud kiirkulleri eest -.-...-
- Kutse sidele-.-.-
- Sain aru...-.
- Viga või ei saanud aru
- Saatmise lõpp .-.-.
- Kutse edastamisele -....-.
- Oodata .-....
- Kviitung ((Sain sõnumi kätte)).-.-...-

B. Hughesi aparaadi märgid.

A, b, c, d, e, f, g, h, i, j, k, l, m, n, o, p, q, r, s, t, u, v, w, x, y, z.

Numbrid.

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0.

Kirjavahemärgid ja teised märgid.

Punkt, koma, punkt ja koma, kaks punkti, küsimärk, hüüumärk, ülakoma, pluss +, kriips, e, murrumärk /, võrdsuse märk =, vasak sulg (, parem sulg), &, jutumärgid ,,

Kahe arvu vaheline kaugus märgitakse kahe tühikuga. Kui edastatakse ja kontrollitakse

murdarvu või kümnendikku arvust, peab olema kogu arv eraldatud tühikuga alates tavaalise murru korrutisest, milline järgneb täisarvule, näiteks: $1\frac{3}{4}$, kuid mitte $13/4$.

Enne allajoonitud sõnu ja väljendeid, ning peale neid pannakse kaks kriipsu (Näide: --viivitamatult--) need sõnad ja väljendid rõhutatakse telegrammi vastu võtnud ametniku poolt käsitsi tõmmatud joonega.

Teenistuslikud- ja tingmärgid.

Valitsuse telegramm	S;
Teenistuslik telegramm	A;
Era kiirtelegramm	D;
Era tavaline telegramm	P;
Telegraafi sõnum	AV;
Makstud vastus	RP;
Makstud kontroll	TC;
Kätteandmisest teavitus	CR;
Tähitud telegramm	TR;
Järgisaadetav telegramm	FS;
Makstud posti teel saatmine	PP;
Kiirkulleriga saatmise eest on makstud	XP.

Selleks, et kutsuda välja jaama, millisega asutakse ühenduses, või et vastata temale, antakse: tühik ja N, milist korrutatakse järjekorras mitu korda;

Selleks, et reguleerida pöörete üheaegsust ja milleks on tarvis nõuda kestavat ühe ja sama märgi kordamist, antakse tühiku ja I ja T ühend, mida korratakse mitu korda, niipalju kui on tarvis;

Selleks et nõuda, või aidata kaasa elektrimagneti reguleerimisele: antakse järmiste märkide ühend: tühik, I, N, ja T, milliseid korratakse nii mitu korda, kui on tarvis.

Selleks, et anda märk oodata: ATT, millitele järgneb ligikaudse ootamise aja saatmine;

Selleks, et märkida viga: kaks või kolm N järjest teineteise järel ilma igasuguse kirjavahemärgita;

Selleks, et katkestada edastava jaama saatmist: kaks või kolm mingit tähte, nende vastava asendi järgi.

Rõhu märk E tähel märgitakse sulega või pliiatsiga sõnade lõpus (s-iga või s-ita) ja kui see on mõtte suhtes hädavajalik (näit. Achète, acheté). Viimasel juhtumil kordab edastaja need sõnad peale allkirja, edastades é tühikute vahel, et pöörata sellele vastuvõtva jaama tähelepanu. Selleks, et tähistada ä, ö ja ü, edastatakse ae, oe ja ue.

b)Üleandmise kord.

XXVII.

1. Telegrammide edastamisel järgitakse järgmist järjekorda:

- a) Valitsuse telegrammid,
- b) Teenistuslikud -.-,
- c) Kiir-telegramid (urgeuts),
- d) Tavalised telegrammid ja telegraafi märgused.

2. Iga jaam, milline võtab rahvusvahelise telegraafiliini kaudu valitsuse või teenistusliku järku kuuluvaid telegramme, edastab neid sama järgu järgi.

3) Teenistuslikud sõnumid, millised saadetakse erinevate jaamade poolt ja millised puudutavad telegraafi ülekande erakordseis juhtumeid, edastatakse mööda rahvusvahelist võrku, kui teenistuslikud telegrammid.

XXVIII.

1. Alustatud alama järgu telegrammide saatmist ei tohi katkestada selleks, et edastada kõrgema järgu telegramme, peale äärmiselt hädavajalike juhtude.

Ühe ja sama järgu telegrammide edastatakse jaamas sellesse esitatud telegrammide andmise järjekorras aga vahejaamades nende saabumise järjekorras.

3. Vahejaamades lahkuvad ja saabuvad telegrammid, milliseid edastatakse ühe ja sama liini kaudu, pakitakse ühte virna ja edastatakse nende saabumise-saatmise järjekorras.

4. Kahe jaama vahel, millised töötavad otseliinil, edastatakse ühe ja sama järgu telegrammid vaheldumisi.

5. Sellest reeglist ja reeglist, milline on sõnastatud Art. XXVII § 1, on lubatud taganeda vaid neil liinidel, millistel telegramme saadetakse pidevalt või millised on varustatud spetsiaalsete aparaatidega.

XXIX.

1. Valitsuse- ja teenistuslikud telegrammid järjekorras ei oota, millises era-telegramme edastatakse vaheldumisi Morse aparaatidel.

2. Hughesi aparaatidel teostatakse telegrammide saatmist vaheldumisi seeriade kaupa. Kahe vastastikku tegutsevate jaamade juhatajad, arvestades telegrammide pikkust ja teenistuse nõudmisi, määravad sellise telegrammide hulga, millised nad ka ei oleks, mis tulevad järjekorras edastada. Ainiti, üks seeria ei saa sisaldada eneses üle 10 telegrammi. Ühe ja sama seeria telegrammid moodustavad ühe lahutamatu ülekande, millise võib katkestada vaid erandlikul vajadusel. Üldse loetakse igasugune 200 või enama sõnaga telegramm üheks seeriaks. Seda edastamise viisi võib rakendada Morse aparaatide suhtes suurtel pidevalt töötavatel liinidel, kuid sel juhtumil ei saa iga seeria ületada viit telegrammi.

3. Seeriat edastaval jaamal on õigus jätkata, kui saabub valitsuse, teenistuslik või kiir-eratelegramm, millisele on antud saatmisel-vastuvõtmisel eelis, erandiks juhtum, mil vastuvõttev jaam juba alustas omakorda edastama telegramme.

4. Mõlemate aparaatide süsteemide puhul, kohe peale telegrammide või nende seeriade saatmist, jaam, milline võttis telegrammi vastu, edastab ühe telegrammi enda poolt, kui selline on olemas, aga vastasel juhtumil jätkab teine jaam saatmist. Kui aga ühes kui teises jaamas enam telegramme ei ole, siis nad annavad teine-teisele märgi „null“ („zero“).

c) Telegrammide saatmise viis.

XXX.

1. Kahe jaama vahel algab telegrammi saatmine sidosse kutse märgiga.

2. Kutse saanud jaam peab kohe vastama oma nime nimetamisega, kui aga ta ei saa telegrammi vastu võtta, siis ta annab ootamise märgi ja koos sellega ootamise aja umbkaudset pikkust näitava numbri, mille kestel ta ei saa telegrammi vastu võtta, kuid mille möödudes ta saab telegrammi vastu võtta. Kui see aeg ületab 10 minutit, siis kutsutud jaam peab selgitama, miks ta telegrammi vastu võtta ei saa.

3. Välja kutsutud jaamal ei ole õigust temale edastatava telegrammi, kuhu see ka ei oleks suunatud, vastuvõtmisest keeldumiseks. Igal ilmselge eksituse juhtumil, peab edastav jaama selle

vea parandama, kohe kui ta saab vastuvõtvalt jaamalt vastava teenistusliku teate.

4. Samuti ei lubata telegrammi vastuvõtmisest keelduda või viivitada selle vastuvõtmisega, teenistuslike märkmete ebaõigsuse ettekäändel. Telegramm peab olema vastu võetud ja juba seejärel, kui osutub vajalikuks, tuleb, teenistusliku sõnumiga, nõuda saate-jaamalt, kooskõlas alljärgneva Artikkel LXIII lausetega, märgete parandamist.

XXXI.

1. Kui kutsutud jaam sai kutsuva jaama nime ilma spetsiaalse märgita, siis ta edastab alljärgnevalt esitatud korras teenistuslikud märked, millised moodustavad telegrammi pealkirja:

a) Telegrammi järk, ühe tähtedest S, A, D, vastavalt sellele, kas see on valitsuse, teenistuslik või era-kiirtelegramm;

b) Sihtjaama (aadressjaam*) nimi;

*) Kui telegramm on aadresseeritud kohta, kus ei ole telegraafijaama, siis edastatakse eelkõige mitte aadressaadi asukoht, vaid telegraafijaama nimi, millisest peab telegrammi saatma aadressaadile või siis saatma selle temale posti teel.

c) Saatva jaama nimi ja enne seda sõna (von, de) Paris de Bruxelles **);

d) Telegrammi №;

e) Sõnade arv. (Šifreeritud telegrammides tähistatakse: 1) tariifi järgsete sõnade arv (tasumisele kuuluvad) ja 2) sõnade arv, milline on kirjutatud tavalises keeles, 3) kui tarvis, arvude või tähtede gruppide arv).

f) Saatmise aeg (edastatakse kolme arvuga, millised tähistavad kuupäeva, tundi ja minuteid; peale neid edastatakse täht m või s (matin ou soir) (ennelõunat, pealelõunat).

Morse aparaadil edastades tähis m või s, aga samuti kuupäev võivad olla ära jäetud, kui nad ei tekita mingit kahtlust.

Hughesi aparaatidel telegramme edastades antakse kuupäev murruna, millise lugeja tähistab kuupäeva ja nimetaja kuud.

***) Tuleb tähistada riigi nimi või saatejaama geograafiline asend, kui eksisteerib ka teine samanimeline saatejaam.

g) Telegrammi tee või suuna tähistus (sel juhtumil, kui saatja ei ole seda oma telegrammis kirjalikult tähistanud (Art. XVIII § 2 ja XXXVI § 4).

h) Muud märkused, millised võivad osutada vajalikuks (aadresside arv, semafori-telegramm, jne.).

Eeskirjad, millised on esitatud tähtede b, d ja f all, ei ole Euroopast välja jäävatele telegraafivalitsustele kohustuslik.

2. Peale ülalnimetatud telegrammi pealkirja, edastatakse järjest selle aadress, tekst (sisu) ja allkiri.

3. Morse aparaadil edastamisel eraldamise märk (-...-) edastatakse pealdise ja aadressi vahel, aadressi ja teksti vahel ja teksti ning allkirja vahel. Saatmine lõpetatakse märgiga „saatmise lõpp“.

4. Telegrammides, milliseid edastatakse Hughesi aparaadiga, kahekordne kriips = asetatakse telegrammi pealkirja ja aadressi vahele, aadressi ja teksti ja teksti ning allkirja vahele. Igasugune telegramm lõpeb märgiga (+).

5.

2) Teenistusliku telegrammi allkirja ei anta telegraafi teel edasi, aga nende aadress edastatakse järgmisel kujul:

„Paris de St. Petersbourg. - Service“. „Directeur general a Directeur general“.

3) Vastastikustes suhetes jaamade vahel, asjades, millised puutuvad telegraafi-teenistust, antakse edasi vaid „Paris de St. Petersbourg. - Service“, ilma mingite teiste teenistuslike märkidetta.

4) Eratelegrammide aadress peab olema selline, et telegramm võiks olla saadetud aadressaarile ilma tagaotsimiseta, või lisaandmeid nõudmata.

5) Telegrammide aadressis, milline on saadetud suurde linna, peab olema näidatud tänav ja maja Nr., aga kui seda ei teata, siis aadressaadi ametinimetus jne.

6) Isegi kui telegramm on saadetud väikesesse linna, siis ka sel juhtumil, peale aadressaadi perekonnanime, peab aadress sisaldama veel mingi lisavihje, millise järgi aadress-jaam võiks moonutatud nime juhtumil aadressati otsida.

7) Riigi nimetuse, kus aadressaat elab, märkimine on kohustuslik, erandiks see juhtum, kui ta elab pealinnas või tähtsas linnas, see viide kuulub tariifi järgsete sõnade hulka.

8) Sellegi poolest peab telegrammid, millistes selliseid viiteid ei ole lisatud, peavad olema telegraafi teel ära saadetud.

9) Igal juhtumil langeb vastutus aadressi ebatäielikkuse või ebatäpsuse eest telegrammi saatjatele endile.

10) Telegrammide aadress, millised tuleb viia telegraafiliinidest eemal asuvasse kohta, kirjutatakse järgmisel kujul:

„M. Müller, Steglitz expres (ou poste) Berlin“ .

11) Telegrammide aadressis, millised saadetakse laevale, milline asub merel, peale tavaliste vihjete, peab olema ka aadress-laeva nimi ja ametlik number ning ka selle riikondlikkus.

VII.

Art. 11. 1) Valitsuse- ja teenistuslikud telegrammid järjekorras ei oota, millises era-telegramme edastatakse vaheldumisi Morse aparaatidel.

2) Hughesi aparaatidel teostatakse telegrammide saatmist vaheldumisi seeriaste kaupa. Seeria piirneb viie telegrammiga, millisest järgust nad ka ei olnud, valitsuse, teenistuslik või era. Need viis telegrammi moodustavad just-kui ühe jagamatu ülekande, millist ei tohi katkestada, kui, siis vaid äärmisel hädavajadusel. Telegrammis, millises on sada või enam sõna, loetakse eraldi seeriaks.

3) Kahe jaama vahel algab telegrammi saatmine sidosse kutse märgiga.

4) Kutse saanud jaam peab kohe vastama oma nime nimetamisega, kui aga ta ei saa telegrammi vastu võtta, siis ta annab ootamise märgi ja koos sellega ootamise aja umbkaudset pikkust näitava numbri, mille kestel ta ei saa telegrammi vastu võtta, kuid mille möödudes ta saab telegrammi vastu võtta. Kui see aeg ületab 10 minutit, siis kutsutud jaam peab selgitama, miks ta telegrammi vastu võtta ei saa.

5) Kui telegrammi edastav ametnik märkab, et ta eksis, siis ta peab katkestama saatmise vea märgiga, seejärel, korrates viimase õieti edastatud sõna, jätkab õieti edastamise.

6) Täpselt samuti, telegrammi vastu võttev ametnik, kohates arusaamatut sõna, katkestab saatmise samasuguse „vea“ või „ei saanud aru“ märgiga ja korrates viimase tema poolt mõistetud sõna, edastab küsimärgi. Telegrammi edastaja peab siis alustama saatmist alates viidatud sõnast ja edastama märgid võimalikult selgelt.

7) Välistades erandlikud juhtumid, millised on määratletud Telegraafivalitsuste vastastkusel kokkuleppel, on telegrammi teksti edastamisel keelatud kasutada mingeid lühendeid või muuta mingil viisil teksti; seevastu on kohustatud igasugust telegrammi saata täpselt nii, nagu see on saatja poolt kirja pandud ning vastavalt originaalile.

d) Telegrammide vastuvõtmine ja teenistuslik kontroll.

Kohe peale saatmise lõpetamist telegrammi vastuvõtnud ametnik loeb selles sisalduvad sõnad ja võrdleb saadud arvu varem deklareeritud arvuga s.t. (vastavalt telegrammi sisejuhatusele) ja teatab selle telegrammi või nende seeria saamisest edastajale.

XXXIII.

1. Juhtumil, kui on tekkinud erinevus sõnade arvus, siis ta teatab sellest telegrammi edastajale. Kui viimane eksis ainult sõnade arvu teatamisel, siis ta vastab sõnaga: „õige“, „admis“, „einverstanden“; vastasel juhtumil kordab iga sõna esimesed tähed kuni vale kohani, milline siis parandatakse.

2. Kui see erinevus ei tekkinud veast edastamisel, siis edastatud sõnade arvu ei saa parandada teisiti, kui edastanud ja vastu võtnud jaama vastastikusel kokkuleppel. Teistel jaamadel ei ole parandamise õigust ja piirduvad avaldatud sõnade arvule tegeliku sõnade arvu lisamisega, eraldades neid murrumärgiga.

XXXIV.

1. Ametnikud võivad, et hoiduda vastutusest, teostada või nõuda täielikku või osaliselt nende poolt edastatud või vastuvõetud telegrammi kontrolli. Sellist kontrolli teostatakse Morse apparaadil vastuvõtva ametniku poolt, aga Hughesi apparaadil edastanud ametniku poolt, peale seda, kui on lõpetatud telegrammi või nende seeria edastamine.

2. Telegrammis leiduvate arvude kordamisel, millistele järgnevad murdosad või murrud lugejaga, milline koosneb kahest või enamast arvust, et vältida murdarvu segiajamisest täisarvuga, peab murru lugeja olema edastatud tähtedega. Näit. $1 \frac{1}{16}$ väljendatakse prantsuskeeles $1 \frac{un}{16}$ ((eesti keeles $1 \frac{üks}{16}$)), et teha vahet $11/16$ või $13/4$ edastatakse pr. k. treize/4, et teha vahet $1 \frac{3}{4}$.

3. Seda kontrolli ei tohi mitte mingil põhjendusel ära jätta või katkestada. Kontrolli lõpetamisel annab vastuvõttev jaam edastanud jaamale vastuvõtu lõpetamise märgi, milline on saadetud telegrammide arvu tähistava numbriga, kui neid on edastatud järjest mitu.

XXXV.

1. Parandused, millised puutuvad varem edastatud seeriaid, edastatakse teenistusliku teavitusega aadress-jaama nimel. Nendes teavitustes tähistatakse telegrammide saajate nimed ja aadressid.

2. Mingite andmete järelpärimised, milliseid nõutakse nendel samadel tingimustel, teostatakse samuti teenistusliku teatise vahendusel.

3. Kui, rikke juhtumil või mingil teisel põhjusel ei saa nõutud kordamist kätte, siis see ei tohi olla telegrammi aadressaadile saatmise takistuseks, tingimusel, kui talle saadetakse teksti lisaparandus, kui see osutub vajalikuks.

e) Telegrammide suunamine.

XXXVI.

1. Kui saatja ei määranud telegrammi teekonda, siis iga telegraafivalitsus, millise piirides telegrammide edastamise teed hargnevad, võib määrata selle suuna, millist pidi see peab liikuma.

2. Kui aga, vastupidiselt, andja märatles selle suuna, siis vastavad telegraafivalitsused peavad

järgima neid tema juhiseid, erandiks juhtum, mil sellel teel esineb liinide rikke, millisel juhul ei ole andjal õigust selle muudatuse suhtes kaebust esitada.

3. Erinevad suunad, millist mööda võib telegramm olla edastatud, tähistatakse lühimärkustega, millised on kehtestatud vastavate telegraafivalitsuste vastastikusel kokkuleppel.

4. Andja, soovides määrata telegrammi teekonda, peab ise originaaltelegrammi väljadel kirjutama selleks ettenähtud märke. See märkus edastatakse pealdises (Art. XVIII §2 või XXXI § 1, g.) kuid vaid seni, kuni see saab olla kasulik.

f) Telegraafiliini purunemine. Dublikaatide edastamine.

XXXVII.

1. Kui telegrammi edastamisel ilmnes telegraafiliini otseliini katkestus, siis jaam, millisest edasi on katkestus tekkinud, saadab telegrammi viivitamatult edasi posti teel (tähitud kirjaga kroonu ümbrikus või siis määrates selle kiirkulleriga saatmiseks) või siis teisel kiirel teel, kui selline on olemas, näiteks, paraleelselt mööduva telegraafiliini kaudu (Art. LXXII §4). Postikulud puutuvad jaama arvesse, milline saatmist ümber korraldas. Sellisele kirjale, milline saadetakse posti teel, märgitakse „telegramm“.

2. Jaam, milline pöördus telegrammi saatmisele telegraafiliini kõrval, saadab selle, olenevalt asjaoludest, kas lähimase telegraafijaama, millisest on võimalik etelegrammi edasi saatmine või aadressijaama või otse aadressaadile enesele, kui riigis, millises telegramm peab olema kätte toimetatud, sellist kättetoimetamist teostatakse. Peale liini töö taastamist, edastatakse telegramm uuesti telegraafi teel, kui vaid selleks ajaks ei ole saanud teadet selle kättesaamisest või kui see uus saatmine ei ole otseselt teenistuse tööle kahjulik suure hulga kogunenud telegrammide tõttu.

3. Telegrammid, millised on aadresseeritud Euroopast väljaspool asuvasse riiki, ei saa saata telegrammi ringi mööda kallimat teed pidi, kui siis sel juhtumil, mil saatja teeb selle eest juurdemakse.

XXXVIII.

1. Telegrammid, millised mingil põhjusel saadetakse ühest jaamast teise edasi posti teel, peavad olema koos saatekirjaga. Seejuures, jaam, milline neid telegramme ära saadab, peab sellest teavitama teenistusliku telegrammiga, kui vaid seda lubab telegraafiliinide koormatus, sihtjaama, teatades sellele saadetud telegrammide arvu ning ärasaatmise aja.

2. Saanud posti teel telegrammid, kontrollib sihtjaam, kas saadi kätte tegelik deklareeritud telegrammide hulk. Arvu vastavuse juhtumil sihtjaam teeb saatelehele märke telegramide kättesaadise kohta ja saadab selle saatnud jaama, aga peale telegraafi töö taastumist kordab selle järgmises vormis teenistusliku telegrammiga: „Recu 63 telegrammes conformant au bordeau du 30 mars“.

3. Teise punkti lauseid rakendatakse ka juhtude puhul, kui telegraafijaam saab posti teel telegrammide paki, millistest teda ei olnud hoiatatud.

4. Kui deklareeritud telegrammide pakki kätte ei saadud, siis sellest teavitatakse viivitamatult neid saatnud jaama. Viimane jaam, olenevalt asjaoludest, võib korrata posti teel saatmist või edastada telegrammid edasi telegraafi teel, kui seetõttu ei kannata korrespondentsi üldine saatmine.

5. Jaam, milline edastab telegraafiteel juba posti teel saadetud telegramme, teavitab sellest seda jaama, millisesse telegrammid suunati, järgmises vormis teenistusliku sõnumiga: „Berlin de Goerlitz, Telegrammes №№ ... du bordeau № ... rexpédiees par ampliation“.

6. Kui telegramm, juhtudel, millised on sätestatud Art. XXXVII, saadetakse vahetult aadressaadile, siis tuleb neile lisada teade liinide purunemisest.

7. Kui, mingil juhtumil, telegramm, milline on juba saadetud teist teed või siis posti teel või mööda teist telegraafiliini, edastatakse uuesti telegrammiliinil, siis selline, teistkordne edastamine peab olema selgitatud pealdises teenistusliku märkusega, näiteks: „Ampliation, deja expédie a ...“

(jaama nimi) le... (kuupäev) par le fil № ... (või) par la voie de ... (või) par la poste“.

g)Telegrammide üleandmise peatamine. Kontroll.

XXXIX.

1.Iga andja võib, peale oma isiku tõestamist, peatada tema poolt antud telegrammi edastamise, kui see on veel võimalik.

2.Kui saatja võtab oma telegrammi tagasi või peatab selle saatmise sel ajal, kui edastamist veel ei teostatud, siis sissemakstud raha tagastatakse, kuid sellest arvestatakse maha pool-franki selle telegraafivalitsuse kasuks, kuhu telegramm esitati.

3.Kui telegrammi edastamist oli juba alustatud, siis telegrammi eest makstud summast jääb telegraafivalitsusele see osa tasust, millist arvestatakse edastatud osa läbitud vahemaa pealt. Ülejääk tagastatakse andjale.

4.Kui telegramm on juba edasi antud, siis saatja võib nõuda selle peatamist mitte teisiti, kui uue telegrammi saatmisega aadress-jaama nimel, makstes selle telegrammi eest tariifi järgset tasu, sama-moodi peab andja tasuma oodatava vastuse eest, kui ta soovib saada telegraafilt selle nõudmise täitmise suhtes vastust; vastasel juhtumil saadab aadressjaam teatise saatnud jaama posti teel.

5.Need telegrammid edastatakse eratelegrammidena.

XL.

1.Igasugune Konventsiooni Art. 7 alusel antud õigusega kinnipeetud eratelegramm, millist peetakse ühiskondlikku rahu silmas pidades ohtlikuks või siis see on riigi seaduste, ühiskondliku korra või moraali vastane, millisest tuleb viivitamatult teavitada seda telegraafivalitsust, millisele saatejaam on allutatud.

2.Seda kontrolli teostatakse saatva ja vastuvõtva jaama poolt, aga samuti vahejaamades; selle suhtes võivad kaebused olla esitatud vastavale telegraafivalitsusele, kuid nende otsused edasi kaebamisele ei kuulu.

3.Valitsuse telegrammid peavad olema sadetud tingimusetult ja need ei kuulu mitte mingile telegraafijaama poolsele kontrollile.

8.Telegrammide sihhtkohta toimetamine.

XLI.

1.Telegramid võivad olla aadresseeritud : kas saaja korterisse või postkontorisse, või telegraafijaama, et seda hoitaks kuni väljanõudmiseni (poste restante, bureau telegraphique restant).

2. Telegramid toimetatakse või saadetakse telegraafijamast sihhtkohta nende saamise järjekorras.

3.Telegrammid, millised on aadresseeritud saajate korterisse jaama piirkonnas, toimetatakse nende poolt aadressaadile viivitamatult.

4.Telegrammid, millised on määratud posti teel nõudmiseni kätte toimetada, edastatakse aadressjaama poolt postiasutusse, kui tähitud kirjad, võtmata sellelt saatjalt kui vastuvõtjalt tasu.

5.Telegrammid, millised on aadresseeritud sadamasse sisenevatel laevadel asuvatele reisijatele, toimetatakse kohale, võimalusel, enne aadressaatide maabumist.

XLII.

1.Telegramm, milline on toimetatud saaja korterisse, võib olla antud kas aadressaadile

enesele või teme perekonna täiskasvanud liikmetele, nende juures teenijatele, üürnikele või majaperemehele või ka hotelli sveitserile või ka maja kojamehele, kui saatja ei nõudnud, et telegramm oleks kätte toimetatud ainult aadressaadile isiklikult.

2. See viimane nõudmine peab olema mainitud telegrammi aadressis ja märgitud aadressjaama poolt, milline annab käskjalale selle juhtumi puhuks hädavajalikud korraldused, millistest ta peab juhinduma, ümbrikule.

3. Kui telegrammi aadressaadile kätte toimetada ei õnnestu, siisi aadressjaam, kui tal on alust oletada, et aadress ei olnud täpne või et see oli ebaõieti edastatud, saadab saatnud jaama järgmises vormis teate: № ..., de (kuupäev) adresse a (aadress sõna sõnalt, nii nagu see oli saadud) destinataire inconnu.

4. Saatejaam võrdleb aadressi originaaltelegrammil antuga ja kui see oli ebaõieti edastatud, parandab selle viivitamatult.

5. Igal juhul edastatakse telegrammi mittekättetoimetamise teade vaid siis, kui telegrammi aadress ei olnud kirjutatud lühendatud vormis.

6. Kui ebatäpsuse või aadressi ebatäiuslikkuse tõttu, või siis aadressaasi äraolekul või tema poolse vastuvõtmisest keeldumise tõttu, kiirkäskjale kättetoimetamise puhul ei tasutud, siis selle tasu suurus märgitakse ära teenistuslikus teatises, et see nõutaks sisse telegrammi andjat.

7. Kui korteris, milline oli märgitud telegrammile, uksi ei avata või kui käskjalal ei leia kedagi, kes nõustuks aadressaadi asemel telegrammi vastuvõtmisega, siis jäetakse mainitud korterile kutse, telegramm ise viiakse jaama tagasi ja antakse aadressaadile kätte tema nõudmisel.

8. Kui telegramm on aadresseeritud jaama nõudmiseni, siis see antakse välja vaid aadressaadile enesele või siis tema poolt volitatule.

9. Juhtudel, millistest on mainitud käesoleva Artikli punktides 7 ja 8, igasugused telegrammid, milliseid kuue nädala kestel välja ei nõutud, hävitatakse.

9. Spetsiaalsed telegrammid.

Konventsiooni Artikkel IX.

Kõrged lepingupooled kohustuvad andma igale telegrammi saatjale erinevate edastamise viisid, millised on üldisel nõusolkul võetud kasutusele lepinguliste poolte telegraafivalitsuste poolt, valimisõiguse, et enam lihtsustada korrespondentsi saatmist ja kättetoimetamist.

Samuti nad kohustuvad andma saatjale võimaluse kasutada korrespondentsi erilisi edastamise ja kättetoimetamise viise, millised on asutatud või välja kuulutatud mingis teises riigis.

a) Telegraafilised teated..

XLIII.

1. Saatjal antakse õigus saata telegraafi teel lihtne teade, millise suhtes ei rakendata reegleid, milliseid rakendatakse tavaliste telegrammide suhtes.

2. Telegraafi teateid lubatakse kasutada vaid Euroopa piires teostatavates suhetes. Teate suurimaks pikkuseks võib olla 10 sõna, nende kosotamine arvudega või tinglikus keeles ei ole lubatud; arvud tuleb kirjutada ainult sõnadega.

3. Telegraafilise teate edastamiseks ei nõuta mitte mingeid jaama poolseid lisatoiminguid, milliseid teostatakse tavaliste telegrammide puhul, samuti ei nõua need mitte mingeid teenistuslike juhiseid. Teade tähistatakse Art. XXVI sätestatud teenistusliku märgiga ja edastatakse seejärel, ilma pealdiseta ja teenistuslikku kontrolli. Teade võib olla aadressaadile edastatud lahtiselt. Eeskirjad,

millised on kehtestatud Art. XLII telegrammide aadressile kättetoimetamiseks, ei laiene telegraafi teel edastatud teadetele ja telegraafivalitsus, milline juhatab sihtjaama, võib oma äranägemise järgi kehtestada nende kättetoimetamise tingimused.

4. Telegraafilise teate eest võetakse tasu taksist, milline on määratletud tavalise 20 sõnalise telegrammi eest, kolm viiendilikulises ulatuses.

5. Telegraafiliste teadete andmise puhul telegraafivalitsused ei pea välja andma kviitungeid, ega säilitama arhiivis neid puudutavaid dokumente ja nad ei anna käiku nende suhtes antud kaebustele ning raha tagasi nõudmistele.

6. Käesoleva artikli laused ei ole kohustuslikud nende telegraafivalitsustele, millised teatavad nende rakendamise mittevõimalikkusest.

b) Era-kiirtelegrammid.

XLIV.

1. Eratelegrammi saatjale antakse saatmisel eelisõigus, kui ta kirjutab enne aadressi sõna „kiire“ ja maksab sellel juhtumil kolmekordset tavalise telegrammi saatmise tasu, milline on ette nähtud sama sõnade hulga ja teepikkuse suhtes.

2. Era-kiir-telegrammidel on eelis kõigi teiste eratelegrammide ees ja need edastatakse nende andmise järjekorras, kooskõlas eeskirjadega, millised on sätestatud Art. XXVIII teises lauses.

3. Eelmiste lõikude laused on mittekohustuslikud neile telegraafivalitsustele, millised teatavad nende mingit liiki telegrammide või siis üldse kõikide telegrammide suhtes, milliseid edastatakse nende liinide kaudu, rakendamise mittevõimalikkuse kohta.

4. Telegraafivalitsused, millised lubavad enda juures vaid transiit-kiir-telegramme, peavad osutama neile, samasse kohta saadetud ja ühesuguste telegrammide suhtes, eelistatult ülekandmisel otseliine pidi ja nende vahejaamades vastuvõtmisel. Transiidi korras edastatavate kiir-telegrammide eest võetakse kolmekordset tasu, nagu ka ülejäänud läbitava tee eest.

c) Makstud vastusega telegrammid.

XLV.

1. Andjal on lubatud tasuda ka vastuse eest, millist ta nõuab oma korrespondendilt; kuid tasu makstud vastuse eest ei saa ületada esmase telegrammi kolmekordset maksumust.

2. Kui andja nõuab oma telegarammile vastust, siis ta on kohustatud enne aadressi tegema oma telegrammi teate: „makstud vastus“ (või RP).

3. Sellisel juhtumil, võetakse vastuse eest tasu nagu üksiku telegrammi eest, milline on edastatud seda-sama teed pidi.

4. Andja võib täiendada teadet järgmisel viisil: „makstud vastus (või RP) (... fr. ...c.)“ ja maksta ära vastava tasu, kooskõlas käesoleva artikli esimese lõigu määrustega.

XLVI.

1. Telegrammi saamise kohas, maksab aadressjam telegrammi saatmisel vastuse eest makstud tasu kas rahs või telegrafi markidega või siis väljastab temale spetsiaalse telegrami tasuta saatmise booni ((pileti)), milliseiga antakse temala võimalus saata vastus sobival ajal, aadressil ja suunal.

2. See vastus-telegramm loetakse uueks telegrammiks.

3. Kui esmast telegrammi ei saa kätte toimetada kuue nädala kestel või kui aadressaat keedub vastuse eest ettenähtud summa vastuvõtmisest, siis aadressjaam saadab selle kohta vastust asendava teenistusliku teate. Sellesse teatesse võetakse asjaolud, millised takistasid telegrammi

kättetoimetamist.

4. Kui telegrammi ei saadud kätte toimetada, juhtudel, milliseid mainiti Art. XLII kolmandas lõigus, edastatakse teenistuslik teatis mainitud lõigus kehtestatud vormis.

5. Aadressaadi poolisel vastuvõtmisest keeldumisel saadetakse järgmises vormis teenistuslik vastus tagasi viivitamatult: „Response a N^o ... de ...“

„Le destinataire a refuse“.

6. Kui aga makstud vastusega telegrammi ei saadud kuue nädala jooksul kätte toimetada, siis saadetakse samasuguses vormis teenistuslik vastus, lisades sõnad:

„Le destinataire n'a pas retire le telegramme“.

XLVII.

1. Kahe eelneva lõigu laused ei ole kohustuslikud väljaspoole Euroopat asuvatele telegraafivalitsustele, millised deklareerisid nende rakendamise võimatusest.

2. Suhtes nende telegraafivalitsustega, tasu, milline on makstud vastuse eest, arvestatakse aadress telegraafivalitsuse asuks, milline valib omal äranägemisel sobivaima viisi, et aadressaadi võimaldada selle tasu ärakasutamine.

3. Välis-euroopalistes suhtes peab saatja telegrammi tekstis tingimata märkima ära sõnade arvu, milliste eest on vastus tasutud.

d) Kohustuslikult kontrollitavad telegrammid.

XLVIII.

1. Igasuguse telegrammi andja võib nõuda selle täielikku kontrollimist. Sellisel juhtumil jaamad, millised osalevad saatmisel, edastavad selle täieliku kontrolli.

2. Sellist kontrolli teostavad kõik jaamad viivitamatult peale telegrammi saamist kontrollimisega.

3. Kontrolli eest ettenähtud tasu võrdsustatakse poole telegrammi eest makstud tasuga, kusjuures murdosa alla ¼ franki loetakse võrdseks ¼ frangiga.

4. Makstud kontroll on kohustuslik era-telegrammidele, millistes sisaldub numbritest või tähtedest koosnev salajane tekst. Seda otsust ei rakendata valitsuse telegrammide suhtes ja ka telegrammide suhtes, millised on koostatud tavalistest sõnadest koosnevas tinglikus keeles.

e) Telegrammide kättetoimetamisest teatamine.

XLIX.

1. Igasuguse telegrammi andja võib nõuda, et andmed telegrammi korrespondendile kättetoimetamise aja kohta oleksid temale teatatud telegraafi teel, kohe kui see kätte toimetatakse.

2. Telegrammide kättetoimetamise teate saatmise tasu on võrdne tasuga, milline on kehtestatud lihttelegrammile. Euroopa välise korrespondentsi puhul võrdub selle tasu kümnesõnalise telegrammi eest makstava summaga.

L.

1. Telegrammi kättesamise teade edastatakse, nagu eratelegramm, järgmises vormis:

„Paris de Berne. - N^o ... (kuupäev) ... Telegramme n^o adresse a ... rue ... Remis le ... a... h... m... ou s. (või mittekättetoimetamise põhjus)“.

2. Telegrammide kättetoimetamise teated saavad selle jaama telegrammide järjekorra N^o ,

milline selle saadab. Neil on järjekorras teenistuslikele telegrammidele antud eelisõigus eratelegrammide ees.

3. Juhtumil, milline on selgitatud Art, XLII, 3. punktis, eelneb kättesaamise teatele teenistuslik teavitus, milline on kehtestatud mainitud punktiga. Seejärel, edastatakse teade kättetoimetamise kohta või smäl ajal telegrammi kättetoimetamisest, kui see osutus võimalikuks või siis 24 tunni pärast, kui telegrammi ei õnnestunud kätte toimetada.

f) Tähitud telegrammid.

LL.

1. Saatjale antakse õigus oma telegrammi tähistada, kui see edastatakse mööda nende telegraafivalitsuste liine, kes tunnistavad tähitud telegramme.

2. Igal juhtumil, mil lubatakse tagastada tasuta kontrolliga telegrammi eest makstud tasu, on telegraafivalitsus, milline võttis vastu tähitud telegrammi, kohustatud maksma saatjale, peale tema poolt makstud tariifi järgse tasu, alati ühesuguse 50 frangise summa. Muideks, kui ebatäpsus edastamisel tekkis erakorralisel põhjusel, siis saatjale tagastatakse vaid tariifi järgi makstud tasu.

Tähitud telegramm peab olema täielikult kontrollitud ja kättesaamisest peab olema teavitatud, kooskõlas Art. XLVIII – L sätetega.

4. Tähitud telegramm võib olla koostatud selle riigi keeles, millises telegramm on saadetud või kuhu see saadetakse, või siis ka prantsuse keeles. Telegrammid, millised on salajases keeles või millised on adresseeritud mitmele aadressaadile, ei saa tähitud olla.

5. Tähitud kirja ees võetakse tavalise telegrammiga võrreldes kolmekordset tasu. See tasu jaotatakse telegraafivalitsuste vahel vastuvõetud alustel.

6. Kaebuste juhtumil, telegraafivalitsus millisesse on telegramm antud, otsustab, kas tuleb makstud raha tagastada, aga samuti tasuda viiskümmend franki ja määratleb need ebatäpsused, millistega õigustatakse tasu tagastamist. Andja poolt makstud raha tagastamine ja tema kasuks määratud hüvitus, kui selline järgneb, puutub selle telegraafivalitsuse arvesse, kellele langeb vastutus selle ebatäpsuse eest, kooskõlas eeskirjadega, millised on täheldatud Art. LXVII – LXX. Euroopa välis korrespondentsi puhul toimub hüvituse maksmine selle telegraafivalitsuse arvelt, milline on ebatäpsuses süüdi; makstud raha tagastamine teostatakse kooskõlas Art. LXIX 11 punktis sätestatud eeskirjade alusel.

g) Telegrammid, millised saadetakse aadressaadile järele.

LII.

1. Saatja võib deklareerida, mahutades aadressi vajalikud juhised, et aadressjama edastaks tema telegrammi Euroopa piires aadressaadile järele.

2. Kui telegrammil on märged „saata järgi“, ilma mingite teiste juhisteta, siis aadress-jaam toimetab telegrammi selles sõnatatud aadressile ja vajadusel, edastab selle viivitamatult uuel aadressil, milline on antud jaamale aadressaadi korterist.

3. Kui jaam ei saanud aadressaadi korterist mitte mingeid teateid, siis ta jätab telegrammi enda juurde, järgides Art. XLII punktide 3 ja 7 määrusi. Kui telegramm on järgi saadetud, kuid teine jaam ei leia uuel aadressilt aadressaati, siis telegramm jääb viimase juurde hoiule.

4. Kui peale märget „järgi saata“ on kirjutatud mitu aadressi, siis telegramm saadetakse edasi järjekorras igasse neis viidatud kohtadesse, kui on tarvis ja viimane aadress-jaam käitub telegrammiga nii nagu on selgitatud eelnevas punktis.

5. Järgi saadetava telegrammi esmane sisu peab olema täiesti edastatud järgmisse sihtjaama ja kirjutatud plangile, milline toimetatakse aadressaadile; kuid telegrammi pealdises (teenistuslikus märkes), iga jaam paigutab peale sõnu „järgi saata“ (faire suivre) ainult need aadressid, milliste järgi telegramm peab olema edasi saadetud.

6. Rahvusvahelise tasu, millist võetakse edasi saatmisele kuuluva telegrammi saatmisel, moodustab sellist tasu, millised arvestatakse kuni esimese aadressjaamani kus-juures tariifsete sõnade lugemisel läheb arvesse telegrammi täielik aadress. Lisa-tasu kasseeritakse sisse aadressadilt.

7. Tasu, milline võetakse aadressaadilt edastamise eest esimeses aadressis määratud jaamas ja edasi saatmise puhul teistesse jaamadesse, peab olema igal uuel telegrammi pealdises täheldatud teenistuslikes märgetes.

8. Need märked koostatakse järgmises vormis: „Taxes a percevoir francs ... centimes“. Kui uus edastamine toimub riigi piires, millisesse kuulub sihtjaam, arvestatakse aadressaadilt kasseeritav lisatasu igasuguse edasise edastamise eest selle riigisisetariifi järgi. Kui aga uus edastamine peab järgnema riigi piires, siis lisatasu arvestatakse iga rahvusvahelise edastamise puhul kui uue lihttelegrammi eest. Tasu iga uue edastamise eest võetakse tariifi järgi, milline on kehtetatud riikide vahelisele korrespondentsile, riigis, millisest telegramm on edastatud.

9. Kui tasu lisa-edastamise eest ei võeta sihtjaamas, siis telegraafivalitsus, millisele see jaam on allutatud, saab temale ettenähtud tasu arvepidamise ringkirja alusel (tagasimaske vormis) üldisest tasust, millist arvestatakse teistele telegraafivalitsustele.

LIII.

1. Igasugune isik võib, esitades vastavad tunnistused, nõuda, et telegrammid milliseid saadakse jaama piirkonnas temale kättetoimetamiseks, oleksid edastatud temale järgi sellises korras, milline on sätestatud eelmises artiklis uuel aadressil, milline temale antakse.

2. Telegrammide edasi saatmise nõudmine peab olema esitatud kirjalikult.

3. Iga telegraafivalitsus omab korralduse andmise õigust, selleks, et võimalusel edastataks telegrammid aadressaatidele järele, andmete põhjal, millised saadi tema elukohast, kuigi telegramides ei olnud selle kohta mingeid vihjeid.

h) Mitme aadressiga telegrammid.

LIV.

1. Telegrammid võivad olla aadresseeritud:

Mitmele isikule, kes asuvad erinevates kohtades;

Mitmetele isikutele, kes asuvad ühes ja samas kohas,

Ühele isikule, kuid erinevatesse kohtadesse või siis ühe ja sama paikkonna erinevatesse korteritesse.

2. Telegrammid, millised on aadresseeritud ühele või mitmele isikule erinevate jaamade piirkonnas, loetakse selliseks erinevate telegrammide arvuks, kuipalju on nimetatud aadressjaamu. Muideks, kui need jaamad kuuluvad ühele ja samale väljaspool Euroopat asuvale telegraafivalitsusele, milline sõltub sellise edastamise viisist, siis võetakse ainult edastamise tasu vaid kaugeima jaamani ja lisatakse pool franki sõna eest iga uue edastamise puhul.

3. Telegrammid, millised on aadresseeritud ühte kohta, kuid erinevatele isikutele või ühele isikule, kuid mitmetesse korteritesse, koos posti teel saatmisega või ilma selleta, loetakse üheks telegrammiks, kuid peale teelegrammi eest tasumise võetakse veel koopia eest, milline peab olema toimetatud aadressil, nii-palju pool-franki lihtsa telegrammi eest, kuipalju on aadresse, välistades esimese aadressi.

4. Telegrammi edastamisel, ühesse ja samasse kohta aadresseeritud või siis erinevatesse kohtadesse, millised asuvad ühe ja sama telegraafijaama piirkonnas, mitmele aadressaadile või ühele aadressaadile mitmel aadressil, koos posti teel saatmisega või siis kiirkulleriga, või ilma

sellise saatmiseta, tuleb telegrammi pealdises märkida ära aadresside arv.

5. Käesoleva Art. esimeses punkti kahel esimesel minutil igal telegrammi eksemplaril, milline on valmistatud ette kättetoimetamiseks, peab olema kirjutatud ainult selle isiku aadress, kellele see on määratud, kui vaid saatja ise ei vastupidist ei nõua.

6. See juhis peab kuuluma aadressi koosseisu, järelikult ka tariifsete sõnade hulka. Ta peab olme mahutatud ära juhuslikesse teenistuslikesse märgetesse (Art. XXXI, § 1, h).

i) Telegrammid, millised on määratud väljaspool rahvusvahelist telegraafivõrku asuvasse kohtadesse.

LV.

1. Telegrammid, millised on aadresseeritud kohtadesse, millised asuvad äljaspool rahvusvahelist telegraafivõrku, võivad olla toimetatud sihtkohta, kooskõlas saatja avaldusega, või siis kiirkulleriga, või siis posti teel. Muideks, kiirkulleriga kohale toimetamine võib olla määratud ainult sellistesse riikidesse, millised, kooskõlas Konventsiooni Art. IX, asutasid enda juures kiirema, võrreldes telegrammide posti teel saatmise viisi ja selle suhtes tehtud korraldustest, teatasid teistele riikidele.

2. Telegrammide aadress, millised tulevad toimetada telegraafiliinidest kõrvale, kirjutatakse järgmisel kujul: „Expres (on poste) M. Müller Steglitz Berlin“; kusjuures jaama nimi peab olema viimaseks sõnaks.

LVI.

1. Tasu telegrammide toimetamise eest telegraafijaamadest eemale posti saatmisest kiiremal viisil, neis riikides, millistes selline telegrammide edastamise meetod eksisteerib, võetakse aadressaadilt.

2. Muideks, makstud kätteandmise teatega telegrammi andjale antakse õigus tasuda juba ette ta telegrammi kättetoimetamise eest mainitud viisil, makstes selle eest ligikaudse summa, milline on nimetatud saatva jaama poolt enne lõpparve tegemist. Andmed tegelike saatmiskulude kohta võetakse telegrammi kättetoimetamiseteates arvesse.

3. Sellest eeskirjast lubatakse teha erandi teha vaid euroopa välistes suhetes, kohaletoimetamise viiside suhtes, milliste maksumus on telegraafivalitsusele, milline juhatab sihtjaama teada ja ta on sellest teatanud. Neil juhtudel sihtjaam võtab raha edasise kohaletoimetamise eest, nõudmata kättesaamise teadet ja ei teosta edasisi arvestusi.

4. Kõikidel juhtudel, millised on nähtud ette eelnevates 2 ja 3 punktis, sõna „express paye (või XP)“ paigutatakse enne aadressi ja need kuuluvad tariifsete sõnade hulka.

LVII.

1. Aadressjaamal on õigus saata telegramm posti teel edasi järgmistel juhtudel:

a) Kui edasi saatmise viis ei ole andja poolt telegrammis näidatud;

b) Kui saatmise viis, milline on märgitud telegrammis, ei ole kooskõlas selle viisiga, milline, konventsiooni Artikkel IX alusel, on sisse viidud selles riigis, kuis asub aadressjaamas;

c) Kui tasu telegrammi kättetoimetamise eest peab olema nõutud aadressaadilt, kes juba varem keeldus sarnaste kulude maksmisest. Sellel viimasel juhtumil võib telegramm olla lastud postkasti, kui maksmata kiri.

2. Kõigil juhtudel on postiteel saatmine aadressjaamale kohustuslik, kui tal ei ole enam kiiremat kohaletoimetamise võimalust.

3. Igasugused telegrammid, millised on ettenähtud posti teel kohale toimetada, antakse aadressjaama poolt postiasutusse, kui tähitud kirjad, võtmata saatjatelt ja saajatelt tasu, erandiks kaks järgnevat juhtumit.

4. Telegrammide eest, milliseid saadetakse mööda merd kas allveekaablite purunemise tõttu või siis riiki, milline ei ole telegraafiliiniga ühendatud lepinguliste riikidega, võetakse andmise jaamas erinevat tasu. Selle tasu täpne suurus määratakse telegraafivalitsuse poolt, milline võtab endapeale telegrammide edastamise ja ka tema suhtleb teiste telegraafivalitsustega.

5. Telegrammid, millised on määratud piiri-jaamadesse et need sealt saadetakse edasi postiteel naaberriiki, lastakse postkasti kui mittefrankeeritud kirjad; saatmistasu kasseeritakse sisse selle kättesaajalt.

6. Kui, siiski, telegraafiside üle piiri on katkenud, siis tuleb käituda kooskõlas Art. XXXVII lausetega.

7. Kui telegramm, milline tuleb saata edasi kroonu ümbrikus, ei saa olla koheselt posti antud, täites seejuures hädavajalikke formaalsusi, siis posti viivitamatul lahkumisel, see saadetakse kui tavaline kiri ja seejärel, esimesel võimalusel saadetakse dublikaat, kui ametlik paber.

k) Semaforiga edastatud telegrammid.

LVIII.

1. Semafori telegrammideks nimetatakse telegramme, milliseid vahetatakse semaforide, millised võivad olla rajatud mingi lepingulise riigi kaldale, abil merel asuva laevaga.

2. Semafori telegrammid peavad olema kirjutatud kas selle riigi keeles kus edasi andma pidav semafor asub või siis üleilmse Kaubandusliku meresõidu koodeksi signaalides.

3. Kui need on määratud merel asuvatele laevadele, siis peale nende tavalise aadressi peab olema lisatud: aadresslaeva nimi või ametlik number ja selle rahvuse ((riikkondlikkuse)) äramärkimine.

4. Valitsuse semafori telegrammide puhul milliseid saadetakse merel viibivalt laevalt, asendatakse pitsat komandöri eraldusmärgiga; seejuures märgitakse ära laeva nimetus.

5. Tasu telegrammi eest, milline vahetatakse semaforide kaudu merel asuvate laevadega, on kaks franki tavalise lihttelegrammi eest. See tasu lisatakse taksile, milline on arvestatud üldistel alustel telegrammi telegraafiliinil läbitud maa pikkuse järgi. Telegrammi eest, milline on aadresseritud merel olevale laeva, võetakse kogu raha saatjalt, aga laevalt tuleva telegrammi eest võetakse tasu aadressaadilt. (Art. XXIV. § 1). Viimasel juhtumil, kui telegrammi ei saa kätte toimetada, telegraafivalitsus, millisele kuulub aadressjaam, saab temele arvestatud tasu tasaarvelduse ringkirja (moyennant, лауфцеттель) vahendusel.

LIX.

1. Laevadelt saadud telegrammid edastatakse sihtkohta Kaubandusliku meresõidu koodeksi signaalide vahendusel, kui seda nõudis see laev, milliselt telegramm saadeti.

2. Sel juhtumil, kui sellist nõudmist ei järgnenud, siis need telegrammid tõlgitakse semafori jaama juhataja poolt tavalisse keelde ning saadetakse sihtkohta.

3. Telegrammid, milliseid peale andmist kolmekümne päeva jooksul ei saadud semafori jaamade poolt aadressjaamadele üle anda, asetatakse kõrvale.

4. Kui laev, millisele on semafoori telegramm aadresseeritud, ei saanud 28 päevase perioodi kestel, siis semaforijaam annab andjale teenistusliku teate 29 päeva hommikul. Andjale antakse võimalus, kui ta tasub sptsiaalse telegrammi eest, milliseid edastatakse mööda õhuliine, nõuda, et semafor jätkaks ta telegrammi esitamist uue kolmekümne päevase perioodi kestel jne., kui aga sellist nõudmist ei järgne, siis 30 päeval asetatakse telegramm kõrvale.

l)Üldised määrused, milliseid rakendatakse spetsiaalsete telegrammide suhtes.

LX.

Ülalpool esitatud artiklite rakendamisel peavad olema arvestatud üheskoos kõik eeskirjad, millised on kehtestatud rahvale mugavaks kiir-, makstud vastusega-, makstud kontrolliga-, kättesaamise teatega-, tähitud-, järgi saadetavate-, mitmete aadressidega-, telegraafivõrgust kõrvale saadetavate – telegrammide kasutamiseks; misjuures tuleb juhinduda otsuseid, millised sisalduvad Art. VIII 4 ja 5 punktis ja Art. XX 2 punktis ((§)).

10 Teenistuslikud telegrammid.

Konventsiooni Artikkel V.

Telegrammid jaotatakse kolme järku:

- 1) Valitsuse telegrammid, millised on saadetud jne...
- 2) Teenistuslikud telegrammid, millised on saadetud lepinguliste riikide telegraafivalitsuste poolt ja millised puutuvad rahvusvahelise telegraafiteenistuse asjadesse või siis asjadesse, millised puudutavad ühiskondlikku kasu ja mis on määratletud mainitud telegraafivalitsuste vastastikuse kokkuleppega.

Konventsiooni Artikkel XI.

Telegrammid, millised puudutavad lepinguliste riikide rahvusvahelist teenistust, edastatakse nende riikide kõikidel liinidel tasuta.

LXI.

1. Teenistuslikud telegrammid jaotatakse tasuta- ja tasulisteks teenistuslikeks telegrammideks.

2. Igasugused teenistuslikud telegrammid omavad edastamisel eelisõigust eratelegrammide ees (Art. XXVII). Samasugust eelist kasutavad ka telegrammide kättetoimetamise teatised (Art. L, § 2).

LXII.

1. Tasuta teenistuslikud telegrammid jaotuvad, iseenesest olemuselt teenistuslikeks, milliste vorm on kehtestatud Art. XII 1 punktis ja teenistuslikeks teadeteks, millistest räägitakse eelmaintud artikli 2 punktis.

2. Tasuta teenistuslikud telegrammid tuleb piirata juhtudega, millised on tingitud erilisest vajadusest. (Art. XVI §§ 1 ja 2).

3. Nad võivad olla antud igasugustes suhetes salajases keeles kirjutatuna (Konventsiooni Art. 6) ja nad peavad olema esitatud peamiselt prantsuse keeles (Art. VI 3. punkt).

LXIII.

1. Teenistuslike teateid vahetatakse jaamade vahel iga kord, kui saatmise juhtumid seda vajavad ja nimelt: kui juba edastatud telegrammi teenistuslikud juhised ei olnud täpsed (Art. XXX 4. punkt), juba edastatud telegrammide seeria paranduste ja täpsustuste suhtes (Art. XXXV 1. ja 2.

punktid.), kui , liinide rikke puhul telegrammid saadetakse telegraafijaama posti teel (Art. XXXVIII), kui telegrami ei saadud aadressaadile üle anda (Art. XLI), kui laev, millisele soovitakse saata semafori telegrammi, ei saabunud 28 päeva jooksul (Art. LIX 4. punkt).

2. Teenistused teated, millised puutuvad juba edastatud telegramme, peavad olema võimalusel neisse jaamadesse, millite kaudu mainitud telegrammid liikusid. Need teated peavad eneses sisaldama kõiki andmeid, millised on hädavajalikud originaaltelegrammide väljaotsimiseks, nagu näiteks, andmise kuupev, aadress ja telegrammi allkiri.

3. Kui vahejaamal on võimalik täita teenistusliku teatega nõutut, siis nad võtavad neist sõltuvad meetmed, et hoiduda selliste teadete kasutust edasi saatmisest.

LXIV.

1. Telegrammid, millised on mainitud käesoleva Reglemendi Artikkel XVII lausetes, edastatakse kahe telegraafijaama vahel, ilma aadressita ja ilma allkirjata, järgmises vormis: „Paris de Berlin № ... mots ... date ... service taxe“. Nad arvestatakse sellesse telegrammide järku, millisesse kuuluvad originaaltelegrammid.

2. Aadressaat, 24 tunni jooksul peale telegrammi kättesaamist, omab õigust nõuda telegrammi osa teksti parandamist, millised näivad temale kahtlased. See-sama õigus on antud saatjale kahe ööpeva jooksul peale telegrammi saatmist. Sellisel juhtumil nad esitavad:

a) aadressaat: 1) tasuvad telegrammi parandamise nõudega; 2) tasu telegrammi eest, milline on arvestatud sõnade hulga, milliste kordamist nõutakse.

b) saatja: tasu telegrammi eest ja samasuguse vastuse eest, kui sellist nõuti.

3. Need tasud tagastatakse avalduse põhjal, milline on koostatud tavalises vormis, kui osutub, et telegrammi mõte koos makstud kontrolliga oli moonutatud telegraafijaama süül. Vigadeta telegrammi puhul tasu ei tagastata.

4. Telegraafijaam, milline sai telegrammi, millises korratakse mingi teksti osa või täiendatakse aadressi või nõutakse peatamist või varema edastatud telegrammi kättetoimetamise ajast teatamist või muid sarnaseid andmeid, piirdatakse nõudmise rahuldamisega, nõnda, et nõutavad teated olid toimetatud saatjale, kui ta tasus telegraafi teel vastuse saamise eest. Kahtlastel juhtudel, saatja peab tingimata selgitama, milliseid andmeid ta nimelt soovib telegraafi teel saada.

5. Tasu, milline saadakse tariifsete teenustuslike telegrammide eest ja millised puutuvad nende vastustesse, võetakse rahvusvahelisse arvestusse, kooskõlas alljärgneva Artikkel LXXXI lausetega.

11. Arhiivid.

LXV.

1. Originaalplanketid, aga ka planketid, millistele on lintidelt telegrammid kirjutatud, kasutatud lindid ise ja muud sarnased dokumendid säilitatakse jaama arhiivis äärmisel juhul kuus kuud, lugedes telegrammi andmise päevast, koos kõigi ettevaatusabinõududega, et neid saladuses hoida.

2. See tähtaeg kestab Euroopa välistele telegrammidele kaheksateistkümmne kuuni.

LXVI.

1. Saabuvad- ja saadetavad -originaaltelegrammid, samuti nende koopiad, võivad olla esitatud ainult saatjale või kättesaajale, peale oma isiku tuvastamist või nende volitatud isikule.

2. Telegrammi andjal või saajal või siis nende volinikul on õigus nõuda selle telegrammi tõestatud koopiat või siis sihtjaamast saadud telegrammi koopiat, kui vaid lähte telegramm säilib telegrafivalitsuses, milline juhtis seda telegraafijaama. Selline õigus lõppeb peale tähtaega, milline

on määratletud telegraafi aruandluses säilitada.

3. Igasuguse koopia eest, milline on antud välja käesoleva artikli alusel, võetakse kindlaksmääratud tasu pool-franki telegrammilt, milles ei ole üle saja sõna. Kui aga telegrammis on üle saja sõna, siis võetakse pool-franki iga 100 sõnalise seeria või selle osa eest.

4. Telegraafivalitsused peavad andma ülalmainitud andmeid telegrammidest või neist tehtud koopiatest vaid sel juhtumil, kui andjad, aadressaadid või nende usaldusisikud viitavad täpselt nende telegrammide, millist nende nõudmised puudutavad saatmise või kättesamise kuupäeva.

12. Tasu tagastamine.

LXVII.

1. Andjale tagastatakse selle telegraafivalitsuse poolt, millise poolt on välja nõutud, temale antud nõudeõigusega, kui tuleb, tagastamine teiste postivalitsuste poolt:

a) täistasu igasuguse telegrammi eest, milline anti märkimisväärselt aeglaselt sihtkohta edasi, telegraafijaama süül.

b) täielik tasu igasuguse tasutud kontrolliga telegrammi eest, milline edastamisel tehtud vigade tõttu ei saanud ilmselgelt oma eesmärki täita.

2. Allveekaabli purunemise juhtumil on igasuguse telegrammi andjal õigus selle osa raha tagasi-saamiseks, millist arvestatakse telegrammi poolt veel läbimata teekonna eest, arvestades maha vastavatel juhtudel kulud, milliseid tarvitati telegrammi saatmiseks mingil teisel viisil.

3. Neid määrusi ei rakendata telegrammide suhtes, milliseid edestatakse konventsioniga liitumata telegraafivalitsuste liine pidi ja millised ei võtnud enda peale raha tagastamise kohustust.

4. Juhtudel, millised on nähtud ette eelnevates punktides, võib raha tagastamine järgneda vaid nende telegrammide edastamise eest, millised olid kaotatud, või liikusid liiga aeglaselt või olid moonutatud, ega mitte telegrammide edastamise eest, millised olid tingitud esmaste telegrammide kaotamisest, moonutamisest või liiga aeglasest kohaletoimetamisest.

LXVIII.

1. Igasugune raha tagasinõue peab olema antud kahe kuu kestel, lugedes telegrammi saatmise päevast, kartuses kaotada selline tagasisaamise õigus. Seda tähtaega pikendatakse Euroopa väliste telegrammide suhtes kuni kuue kuuni.

2. Igasugune nõudmine peab olema esitatud sellele telegraafivalitsusele, millise ametkondlikkus alluvuses asub saatev jaam ja sellesse tuleb esitada tõestavad dokumendid, aga nimelt: aadressijaama või aadressaadi kirjalik avaldus, sel juhtumil, kui telegrammi kohale ei toimetatud või telegrammi plank, milline toimetati aadressaadile, kui asi puudutab moonutatud või liiga aeglaselt liikunud telegrammi. Muideks, kaebus võib olla antud aadressaadi poolt jaamale, milline siis arutab, kas ta peab andma kaebusele edasise käigu või anda võimalus kaevata telegraafivalitsusele, milline juhatab originaal-telegrammi vastuvõtnud jaama.

3. Kui kaebus on tunnistatud põhjendatuks vastava telegraafivalitsuse poolt, sise tasu tagastatakse selle telegraafivalitsuse poolt, millise jaama originaal-telegrammi anti.

4. Andja, milline elab mitte selles riigis, kus telegramm oli antud, võib esitada oma palve vastavale telegraafivalitsusele, teise telegraafivalitsuse vahendusel. Sellisel juhtumil telegraafivalitsus, milline võttis palve vastu, on kohustatud vastaval juhtumil tagastama andjale raha.

5. Kaebused, millised on edastatud ühe telegraafivalitsuse poolt teisele, saadetakse koos kõigi sellesse puutuvate paberitega või originaal-kirjadena, väljakirjutustena või koopiatena. Nende dokumentide käsitlemine peab olema teostatud prantsuse keeles, kui aga need ei ole selles keeles koostatud või siis kõigi asjast huvitatud telegraafivalitsuste poolt arusaadavas keeles.

6. Kaebusi ei edastata ühe telegraafivalitsuse poolt teisele:

- a) kui selle alusel ei tule raha tagastada;
- b) kui kaebus puudutab telegramme, millised ei vasta avalikkusele kehtestatud nende koostamise, keele, originali selguse, aadressi, telegraafiliinidest eemale kätteandmise juhiste jne. eeskirjadele ja telegrammist huvitatud isikute poolse eeskirjade rikkumisel, omal vastutusel.

LXIX.

1. Tasu tagastamine igasuguse telegrammi eest, milline ei ole sihtkohta toimetatud või milline ei saavutanud oma eesmärki, teostatakse selle telegraafivalitsuse arvelt, milliste liinidel häired, millised takistasid saajale telegrammi kättetoimetamist, esinesid.

2. Juhtumil, kui telegramm oli kaua teel, on raha tagasi maksmine vastuvaidlematu, kui telegramm liikus sihtkohta mitte kiiremini, kui ta oleks võinud seal olla lihtkirjaga saates kätte saadud või kui venimine ületab kahte ööpäeva Euroopa piires ja kuut ööpäeva, kui telegramm oli saadetud Euroopast väljaspoole.

3. Telegrammide eest makstakse tagasi kogu tasutud summa nende telegraafivalitsuste arvelt, milliste süül venitamine aset leidis ja seda proportsionaalselt viivitusega, millisest langeb igale telegraafivalitsusele vastutus. ((NB! Tavaline telegramm-ühik on 20 sõna, tegelikult olid telegrammid sadu sõnu pikad. Versailles rahuleping saadeti 1919 a. telegraafi teel Pariisist Berliini ja see on inglise keelses variandis u 43262 sõna pikk e. u 110 lk A4. Saksamaal tõlgiti see ((vist see oli prantsusmkeelne tekst, hetkel ei mäleta.) siis ka kohe saksa keelde. Selliste pikkade telegrammide puhul läksid rahasummad (vigade hulk ja kontrollimiste aeg) suureks. Palun vabandust liiga hilise aja näite pärast, kuid hetkel ei tea, kas 1871a. rahuleping saadeti näit. Ameerikasse jne., telegrammi teel. KL)).

4. Moonutuste juhtumil, makstud kontrolliga, telegraafivalitsus millisele on alluv telegrammi saatnud jaam, määratleb vead, milliste tõttu telegramm oma eesmärki ei täitnud ja tasu osad, millised lasuvad erinevate telegraafivalitsuste arvelt võtmisele, määratletakse vigade arvu järgi, kusjuures vahele jäänud või lisatud sõna loetakse veaks,

5. Tasu osad, millised tulevad tagastada, ühe ja sama sõna vastava moonutamise eest erinevate riikide liinidel, langeb neist esimesele riigile.

6. Vead ja vahele jätmised langevad edastavatele jaamadele, välistades järgmised juhtumid:

a) kui sõnad, arvud ja tähed olid vahele jäetud või lisatud ülekandmisel ja vastuvõttev jaam ei kontrollinud sõnade arvu;

b) kui vastuvõttev jaam ei pööranud tähelepanu parandustele, millised olid tehtud kontrollimisel temaga ühenduses olnud jaama poolt;

c) kui vastuvõttev jaam, saades telegrammi teenistusliku korduse, ei parandanud esmalt edastatud teksti kooskõlas selle kordusega;

d) kui Hughesi aparaadil tekkis pöörete ebasünkroonsus, millist ei parandatud;

e) kui tasutud kontrolli ei olnud üldse tehtud või oli tehtud osaliselt.

7. Juhtudel kui tehti vead alapunktides b ja c langevad vead vastuvõtva jaama vastutusele. Aga juhtudel a, d ja e vastutavad mõlemad jaamad.

8. Telegrammi ühe või mitme koopia eest tasu osade tagastamise juhtumil, murdarv, milline saadi kogu makstud summa jaotamisel koopiade arvuga, tähistab summat, milline tuleb tagastada iga koopia eest, kusjuures telegramm ise loetakse samuti koopiaks.

9. Kui dokumente ei ole või need puuduvad, siis vea või vahelejätmises süüdi olevat jaama ei saa kindlaks määrata, siis raha peab tagastama see telegraafivalitsus, millises tõendeid ei ole.

10. Kui kaebus antakse ja sellele anti kõik ettenähtud tähtaja jookul, milline on sätestatud Art. LXVIII, § 1 alusel, kuid otsust ei olnud välja kuulutatud enne Art. LXV sätestatud telegraafi aruannete säilitamise tähtaja lõppu, siis telegraafivalitsus, milline võttis kaebuse vastu, tagastab nõutava tasu ja tagastatud summa puudutab seda telegraafivalitsust, milline venitas teate edastamisega.

11. Euroopa välise korrespondentsi puhul puutub raha tagastamine erinevaid Valitsusi ja erakompaniisid, milliste liinidel telegramme edastati; seejuures jäetakse iga telegraafivalitsus siisi

ilma oma tasu osast.

LXX.

1. Tasu peatatud telegrammi eest, kooskõlas Konventsiooni Art. 7 ja 8, tagastatakse saatjale ja see tagastatakse selle telegraafivalitsuse poolt, milline telegrammi peatas.

2. Kui aga see telegraafivalitsus teatas, kooskõlas Art. 8, kindlaksmääratud korrespondentsi peatamisest, siis selle kategooria telegrammi eest tagastamine, millist hakatakse peatama peale sellisest teost teatamist, teostatakse selle telegraafivalitsuse poolt, millise ametkondlikus alluvuses on saatev jaam, lugedes sellest kuupäevast, kui nad said kätte teavituse peatamise otsusest.

13. Tasumise arvestused.

Konventsiooni 12 Artikkel.

Kõrged lepingupooled kohustvad iga riigi poolt saadud vastastikuseid arveid tasuma.

LXXI.

1. Rahvusvaheliste arvete koostamisel võetakse rahaühikuks frank.

2. Iga riik krediteerib temaga külgnevat riiki kõigi tema poolt talle edastatud telegrammide eest, kuivõrd selliseid arvestatakse nende kahe riigi piirist kuni telegrammi sihtkohtadeni.

3. Erandiks eelneva otsuse suhtes, riik, milline edastab semafoorilise telegrammi, milline saadi merelt või milline edastab telegrammi edasi, milline on määratud aadressaadile järgi saatmiseks, debeteerib naaberriiki osa tasust, milliseid arvestatakse semafoorilise telegrammi saatmise kauguse järgi kuni mõlemate riikide ühise piirini või alates kohast, millisest algas telegrammide edastamine, milline oli määratud järgi saata ja kuni selle sama piirini (Art. LII punkt 9 ja LXVIII, punkt 5).

4. Lõpetatud takside likvideerimine võib olla teostatud vahetult naaberriikide vahel, nendevahelise kokkuleppe alusel ja ka vahepealsete riikidega.

5. Telegrammide edastamise eest määratletakse tasu, vastastikusel kokkuleppel, piiri ületanud telegrammide arvu järgi, arvestamata telegrammides olevate sõnade arvu ja erinevaid lisatasusid. Sellel juhtumil, osad, millised arvestatakse naaberriigile, aga vastavatel juhtudel, neist järgnevatest riikidest igähele, määratletakse keskmiste proportsioonidega, millised on kehtestatud kokkuleppega (Art. LXXIII, punkt 3).

6. Lepinguline telegraafivalitsus, rakendades Art. LXXXIV, omades vahetuid suhteid mitteühinenud telegraafivalitsusega, on kohustatud teostama arveldusi selle viimasega ja teiste lepinguliste telegrafivalitsustega, millistele ta oli vahendajaks telegrammide ülekandmisel.

LXXII.

1. Tasu telegrammide koopiate ja telegrammide saatmise eest telegraafiliinidest kõrvale, pööratakse selle riigi kasuks, millises need koopiad tehti või teostati edasisaatmine.

2. Makstud vastuste ja telegrammide kättetoimtamise teadete eest saadud tasu, arvestatakse aadress-telegraafivalitsuse kasuks või arvestuste järgi, või siis keskmiste proportsioonide järgi, millised on mainitud eelmise artikli 5 punktis.

3. Vastus-telegrammid kja kättesaamise teated loetakse üleandmisel ja arvestusel tavalisteks telegrammideks.

4. Kui mingi telegramm on edastatud mitte seda teed, millise järgi oli see tasu arvestatud, siis lisatasu peab olema arvestatud selle telegraafivalitsuse ametkonna arvel, milline muutis telegrammi

suunda, sellise arvestusega, et tal on õigus nõuda kulusid välja sellelt telegraafivalitsuselt, milline saatis telegrammi edasi ringiga.

LXXIII.

1. Arvelduste tegemisel teiste riikidega ja vastavatel juhtudel keskmise tasu määramisel, millist on mainitud Art. LXXI, 5. punktis, võetakse aluseks tasu, millist tuleb võtta tariifi järgi, arvestamata vigu, millised võivad tekkida telegrammide tarifitseerimisel.

2. Igal juhul, sõnade arv, milline on deklareeritud andnud jaama poolt, hakkab olema aluseks telegrammide eest võetava tasu arvestamisel, erandiks selline juhtum, mil see arv oli parandatud kokkuleppel vastuvõttva jaamaga.

3. Keskmise tasu määratlemiseks koostatakse koondarve, millisesse võetakse lisatasud kõikide telegrammide eest eraldi, millised need ka ei olnud (Art. LXXII). Üldine kokkuvõte, milline on tehtud igale riigile terve kuu eest, jaotatakse telegrammide arvuga; saadud murdarv näitab keskmist tasu, millist arvestatakse iga telegrammi eest järgnevatel maksetel kuni uue ümbervaatomiseni. See ümbervaotamine, peale erandlike asjaolusid, tehakse mitte enne, kui aasta pärast.

LXXIV.

1. Vastastikused arved peavad olema koostatud iga kuu möödudes.

2. Võrdlev tasaarvestus ja selle järgi tasumine toimub iga kolme kuu möödudes.

3. Tasumine, milline järgneb võrdlevale arvestamisele, toimub krediteerivale riigile frankides sularahas, erandiks see, kui kaks telegraafivalitsust, tehes omavahel arvestusi, leppisid omavahel kokku mingis teises valuutas maksmise.

LXXV.

1. Igakuiste arvete vahetus toimub enne kvartali lõppu, milline järgneb sellele kuule, millise kohta arvestused on koostatud.

2. Nende arvete revideerimist peab teostama mitte hiljem kui kuus kuud, lugedes nende ärasaatmise kuupäevast. Telegraafivalitsus, milline ei saanud selle aja jooksul mitte mingit revisjoni märkust, loeb arvestust täiesti õieti koostatuks. Seda reeglit rakendatakse ka märkuste suhtes, milline on tehtud ühe telegraafivalitsuse poolt teise telegraafivalitsuse poolt koostatud arvete suhtes.

3. Kuu-arved loetakse õigeteks ilma revideerimiseta, kui lõpptulemuste vahe, millised on kahe osaleva telegraafivalitsuse poolt deklareeritud, ei ületa 1% arve koostanud telegraafivalitsuse võlga. Kui aga revideerimist on juba alustatud, siis see peab olema peatatud, kui revideerimise märkuste vahetamisel vastavate telegraafivalitsuste vahel, selgub, et erinevus, milline andis põhjuse revisjoniks, ei ületa 1% limiiti.

4. Lisanõuded tavaliste telegrammide arvete suhtes, milliste esitamisest möödus juba üle 6 kuu ja Euroopa väliste telegrammide puhul, kui andmise päevast möödus enam kui kaheksateist kuud, vastu ei võeta.

14. Lepinguliste riikide eraldi õigused.

Konventsiooni Artikkel 17.

Kõrged lepingupooled jätavad vastastikuselt enesele õiguse astuda omavahel, telegraafiteenistuse asjades, millised ei puuduta teiste riikide ühiseid huve, igasugustesse spetsiaalsetesse kokkulepetesse.

LXXVI.

Telegraafiteenistuse asjad, milliste suhtes Valitsused võivad Konventsiooni Artikkel 17 alusel astuda omavahelistesse üksikutesse kokkulepetesse, on olemuselt järgmised:

Arvete tegemine;

Spetsiaalsete aparaatide või spetsiaalsete sõnaraamatute kasutusele võtmine kindlaksmääratud punktide vahel ja ka teatud juhtudel;

Telegraafi-markide süsteemi rakendamine;

Telegraafi teel rahasummade ülekandmine;

Aadressjaamade poolse tasu võtmise kord;

Telegrammide sihtkohta toimetamise kord;

Ajakirjandusele, nende vajaduste rahuldamiseks, öisel ajal vabade liinide võimaldamine teatud tundideks ja alandatud tasu eest, ilma et sellest kannataks üldise korrespondentsi liikumine;

Tasuta teenistustlike telegrammide hulka ka meteoroloogiliste telegrammide arvamine või muude, millised puudutavad üldist kasu.

15.Rahvusvaheline sekretariaat. Vastastikused suhted.

Konventsiooni Artikkel 14.

Keskasutus, milline on allutatud ühe lepingulise riigi Valitsusele, milline on määratud sel eesmärgil instruktsiooniga, peab korjama, süstematiseerima ja avalikustama igasuguseid andmeid, millised puudutavad rahvusvahelist telegrafiteenistust, selgitama järelepärimisi tariifide ja teenistus-instruktsioonide muutmise kohta ja teavitama tehtud muudatustest ning peab üldse õppima tundma kõiki küsimusi ja täitma kõik tööd, millistel on tähendus rahvusvahelise telegraafi asjas.

Seda asutust peetakse ülal kõikide lepinguliste riikide telegraafivalitsuste ühisel kulul.

LXXVII.

1.Keskasutus, milline on mainitud Konventsiooni Artikkel XIV, saab nimetuseks Rahvusvaheline Telegraafivalitsuste Sekretariaat.

2.Rahvusvahelise Sekretariaadi asutamine, kooskõlas tingimustega, milised on sätestatud alljärgnevate artiklitega LXXVIII-LXXX, pannakse Šveitsi Liidu Kõrgemale juhtimisele.

LXXVIII.

1.Rahvusvahelise Sekretariaadi asutamise üldised kulud ei tohi ületada summat 60.000 franki aastas, arvestamata spetsiaalseid väljaminekuid, millised on tingitud rahvusvahelise konverentsi kokkukutsumisest. See summa võib hiljem osalevate poolt üldisel kokkuleppel, olla suurendatud.

2.Kooskõlas Artikkel XIV määratud juhatus, millisele allub Rahvusvaheline Sekretariaat, jälgib kulude üle, annab välja vajalikke avantssilisi summasid ja koostab aasta-aruande, milline saadetakse kõigile osalevatele telegraafivalitsustele.

3.Kõik lepingupooled või liituvad riigid, nendele osaks langevate kulude osa jaotamise suhtes, jaotatakse 6 klassi ja igaüks osaleb vastavalt ühikute arvule maksega, aga nimelt:

1. klass 25 ühikut.

2. -.- 20 -.-

3 -.-	15 -.-
4.-.	10 -.-
5. -.-	5 -.-
6.-.	3 -.-

4. Need koefitsendid korrutatakse iga klassi riikide arvuga ja sellisel viisil saadud summa moodustab ühikute arvu, millsega peab olema jaotatud üldiste kulude summa. Murdarv näitab kulu ühiku suurust.

5. Lepinguliste riikide telegraafivalitsused, osaluse järgi, millist nad omavad kuludes, jaotatakse kuude klassi, milline on mainitud eelnevas punktis, nii nagu nähakse ette alljärgnevalt:

- 1.klass: Saksamaa, Austria-Ungari, Prantsusmaa, Suurbritannia, Briti India, Itaalia, Venemaa, Türgi;
- 2.klass: Hispaania;
- 3.klass: Belgia, Madalmaad, Madalmaade India, Rumeenia, Rootsi;
- 4.klass: Taani, Egiptus, Norra, Šveits;
- 5.klass: Kreeka, Portugal, Serbia;
- 6.klass: Luxembourg, Pärsia.

LXXIX.

1. Lepinguliste riikide telegraafivalitsused saadavad teine-teisele kõik andmed, millised puutuvad oma sisejuhtimist ja teavitavad kõigist sellest teostatud täiustustest.

2. Sellised andmed saadetakse üldiselt Rahvusvahelise Sekretariaadi vahendusel.

3. Mainitud telegraafivalitsused saadavad Rahvusvahelisele Sekretariaadile posti teel frankeeritud kirjadega, andmed kõigist korraldustest, millised puutuvad nii sise- kui rahvusvahelisele, enne eksisteerivate liinide kaotamist, millistel on mõju rahvusvahelise teenistuse korrale, lõpuks veel andmed, millised puudutavad jaamade avamist ja sulgemist ning nende töökorra muutust. Seda asja puudutavad trükitud või originaalmaterjalid andmetega saadetakse telegraafivalitsuste poolt Rahvusvahelisele Sekretariaadile või siis nende väljaandmise päeval või hiljem, kuue esimesel kuupäeval, milline järgneb mainitud päevale.

4. Peale selle, mainitud telegraafivalitsused saadavad Sekretariaadile telegraafi teel andmeid kõigist telegraafilinide, milliseid kasutatakse rahvusvahelise korrespondentsi edastamisel, riketest ja nende parandamistest.

5. Nad saadavad temale, iga aasta alguses, võimalikult üksikasjalikud korrespondentsi liikumist, liinide seisundit, jaamade ja aparaatide arvust jne., puudutavad statistilised tabelid. Need tabelid koostatakse Rahvusvahelise sekretariaadi juhiste järgi, milline saadab sel eesmärgil juba varem ettevalmistatud küsitluse vormid.

6. Nad saadavad Sekretariaadile kahe eksemplari kaupa nende poolt ettevalmistatud erinevaid ringkirju.

7. Rahvusvahelisele Sekretariaadile saadetakse peale selle, andmed meetmete kohta, millised rakendatakse katse korras, teenistuse erinevates valdkondades.

LXXX.

1. Rahvusvaheline Sekretariaat koostab tariifid ja teavitab neist õigeaegselt telegraafivalitsustele kõik tariifi puutuvad andmed, eriti need, millised on mainitud eelmise artikli 3 punktis. Kui tekib vajadus, aga nimelt juhtudel millised on mainitud sama artikli 4 punktis, need andmed edastatakse telegraafi teel. Sekretariaat saadab andmed tariifi muutmistest sellises vormis, et need muudatused oleksid võetud viivitamatult tariifide tabelitesse, milline on lisatud ülalesitatud konventsioonile.

2.Rahvusvaheline Sekretariaat koostab üldise statistika.

3.Ta annab välja, temale saadetud andmete põhjal, prantsuskeelse telegraafi ajakirja.

4.Ta koostab, annab välja perioodiliselt ümbervadatavat telegrafisuhete ametlikku kaarti.

5.Ta peab olema, muidks, igal ajal valmis satma lepinguliste riikide telegraafivalitsustele kõik hädavajalikud spetsiaalsed andmed küsimustes, miilised puudutavad rahvusvahelist telegraafi asja.

6.Dokumendid, milliseid trükitakse Rahvusvahelise Telegraafiliidu poolt, saadetakse lepinguliste riikide telegraafivalitsustele proportsionalselt kulude ühikute jaotamisele, milline on määratletud Artikkel LXXVII. Lisadokumentide eest, milliseid hakatakse nudma nende telegraafivalitsuste poolt, tasutakse eraldi nende omahinna järgi. Seda sama järgitakse dokumentide suhtes, milliseid nõuavad era-asutused.

7.Sellised nõudmised peavad olema esitatud ühe korra eest ja sellisel viisil, et anda Rahvusvahelisele Sekretariaadile aeg, milline on hädavajalik dokumentide väljaandmiseks.

8.Rahvusvaheline sekretariaat käsitleb tariifi ja regeleemdi muutmise küsimusi, millised on ette nähtud Konventsiooni Artiklites 10 ja 13. Tariifides tehtud muudatustest – kokkuleppel asjast huvitatud telegraafivalitsustega (Konventsiooni Art. 10) aga reglemendi muutmisel – lepingulistel telegrafivalitsuste üksmeelsel heakskiidul, kuulutab sekretariaat õigeaegselt vastu võetud muudatustest. Igasugune muudatus viiakse täide aja möödudes, äärmisel juhul, peale sellest teatamist, kahe kuu pärast.

9.Küsimustes, millised lahendatakse lepinguliste telegraafivalitsuste kokkuleppel, neist need, millised ei saanud omale vastust 4 kuu kestel, loetakse oma nõusoleku andnuteks.

10.Rahvusvaheline Sekretariaat valmistab ette telegraafi konverentside töö. Ta valmistab koopiad ja äratrükid, milliseid on tarvis esitatavate paranduste, istungite protokollide ja teiste andmete toimetamiseks ja laiiali-jagamiseks.

11.Rahvusvahelise Sekretariaadi Direktor viibib konverentsi istungitel ja osaleb selle aruteludes, kuid ilma nõuandva hääleta.

12.Rahvusvaheline Sekretariaat koostab oma asjaajamistest iga-aastase aruande, milline saadetakse lepinguliste riikide kõikidele telegraafivalitsustele.

13.Sekretariaadi asjaajamine allutatakse samuti reviderimisele ja konverentsi poolsele hinnangu andmisele, milline on nähtud ette konventsiooni Artikkel 15 sätetega.

16. Konverents.

Konventsiooni Artikkel 15.

Artiklites X ja XIII mainitud tariif ja instruksioon moodustavad käesoleva Konventsiooni lisa. Neil on samasugune jõud Konventsiooniga ja see jõustub sellega üheaegselt.

Nad kuuluvad ümbervaatamisele, millise teostamisel iga osalev riik võib omada oma esindajaid.

Sel eesmärgil hakkavad perioodiliselt kogunema administratiivsed konverentsid ja iga konverents hakkab ise määrama järgmise kokkutuleku kohta ja aega.

Konventsiooni Artikkel 16.

Need konverentsid moodustatakse lepinguliste riikide telegraafivalitsuste volitatud esindajatest.

Aruteludel on igal telegraafivalitsusel õigus ühele häälele, sellise arvestusega, et ühe ja sama Valitsuse erinevatest telegraafivalitsustest oleks teavitatud diplomaatilise teel selle riigi Valitsust,

kus peab kogunema konverents, enne tähtaega, milline on määratud selle töö alustamiseks ja et neist telegraafivalitsustest oleks igaühel oma eraldi esindus.

Otsused, millised töötatakse konverentsidel välja üle-vaatamistega, jõusuvad mitte enne, kui selle on kinnitanud kõigi lepinguliste riikide valitsused.

LXXXI.

Konverentsi avamise tähtaeg, millist mainitakse konventsiooni Artikkel 15. 3. punktis, võib olla määratud varem, kui selleks laekub vähemalt 10 lepingulise riigi poolt esitatud avaldus.

17. Konverentsiga liitumine. Suhted telegraafivalitsustega, millised ei ole liitunud konventsiooniga.

Konventsiooni Artikkel 18.

Riikidele, millised ei osale käesoleva Konventsiooni sõlmimisel, antakse, nende poolse soovi väljendamisel, õigus sellega liituda.

Sellisest Konventsiooniga liitumisest tuleb teavitada diplomaatilisel teel seda lepingulist riiki, millise piirides toimus viimane konverents; mainitud riik on kohustatud sellest teavitama kõiki teisi riike.

Konventsiooniga liituv riik peab vastu võtma kõik selle tingimused ja ta hakkab osalema kõigis sellega pakutavates kasudes.

Konventsiooni Artikkel 19.

Telegraafi suhted riikidega, millised ei ole liitunud Konventsiooniga või eraasutustega, teostatakse silmas pidades nende suhete käesoleva Konventsiooni Artikkel XIII mainitud instruksiooni alusel, järkjärgulise arengu üleüldist kasu.

LXXXII.

1. Liitumise juhtumil, millest on mainitud konventsiooni Artikkel 18 lausetes, lepinguliste riikide telegraafivalitsused võivad öelda ära konventsiooniliste tariifide kasude andmisest telegraafivalitsustele, milline soovib liituda, sobitamata oma takse asjast huvitatud riikide taksidega.

2. Telegraafivalitsused, millistel on väljaspool Euroopad liinid, milleks nad ühinesid konventsiooniga, peavad deklareerima, millise tariifi süsteemi, Euroopa või Euroopa välist ta kavatseb nende suhtes rakendada. See avaldus peab väljenduma sissekandes tariifide tabelis või peab olema kuulutatud välja Rahvusvahelise Sekretariaadi kaudu.

LXXXIII.

1. Era-telegraafiasutused, millised tegutsevad ühe või mitme lepingulise riigi piires, osaledes rahvusvahelises telegraafiteenistuses, loetakse, selle teenistuse suhtes, nende riikide telegraafivõrgu lahutamatuks osadeks.

2. Muud era-telegraafiasutused lubatakse osalema kasudes, millised anti käesoleva

konventsiooniga, kuid kui nad võtavad enesele kohustuseks määrused ja teatades sellest riigile, milline andis välja kontsessiooni või kinnitas selle asutuse. See avaldus tehakse korras, milline on sätestatud konventsiooni Artikkel 18 esimeses punktis.

3. Konventsiooniga liitumine pannakse era-telegraafiasutuste kohustuseks sel määral, mil nad peavad, kooskõlas kontsessiooni tingimustega, alluda selles suhtes kohustustele, millised pannakse neile kontsessiooni annetanud riigipoolt.

4. Eelmise artikli esimeses punktis sõnastatud piirangut rakendatakse samamoodi mainitud asutuste suhtes.

LXXXIV.

1. Suhete avamisel riikidega, millised ei ole konventsiooniga liitunud või siis era-asutustega, millised ei võtnud vastu käesolev reglemendi kohustuslikke lauseid, need laused võetakse tarvitusele ilma mingite muudatusteta korrespondentsi suhtes selle liikumise teel lepinguliste või konventsiooniga liitunud riikide liinidel.

2. Tasu nendel liinidel edastamise eest kehtestatakse vastavate telegraafivalitsuste poolt. Se tasu, milline on määratletud kooskõlas Artikkel XIV, lisatakse tasule, millised arvestatakse telegraafivalitsustele, millised konventsioonis ei osale.

See juhtus S-Peterburis, 7 (19) juuklikl 1875 aastal.

(L.S.) C. de Lüders, Conseiller prive,
Directeur general des telegraphes
Russes.

(L.S.) R. Scheffler, Conseiller a la
Direction generale des telegraphes
de l'Empire d'Allemagne.

(L.S.) Brunner de Wattenwyl, Conseiller
aulique a Vienne.

(L.S.) L. Koller de Granzow,
Conseiller au Ministere du Commerce
de Hongrie.

(L.S.) Vinchent, Inspecteur general
au Departement des travaux
publics de Belgique.

(L.S.) Faber, Conseiller d'Etat,
Direkteur des telegraphes du
Danemark.

(L.S.) Betts-Bey, Inspecteur general
des chemins de fer Egyptiens.

(L.S.) Suleiman-Effendi, Ingenieur
du telegraphe.

(L.S.) L.M. De Tornos, Directeur
de section du corps des
telegraphes d'Espagne.

(L.S.) Ailhaud, Inspecteur general
des lignes telegraphiques de
France.

(L.S.) H.C. Fischer, Alan, E. Chambre,
Delegates de la Grande Bretagne.

(L.S.) Robinson, Conolel R. Eng.,
Director general Indian
Telegraphs.

(M.П.) К.Лидерсъ, Тайный Советникъ,
Директоръ телеграфовъ Российской
Империи.

(M.П.) Р. Шеффлеръ, Совеникъ Главнаго
телеграфнаго управления Германской
Империи.

(M.П.) Бруннеръ де Ваттенвиль, Австрийский
Надворный Советникъ.

(M.П.) Л. Коллеръ де Гранцовъ, Советникъ
Венгерскаго Министерства торговли.

(M.П.) Веншанъ, Главный инспекторъ в
Бельгийскомъ Департаменте
Публичныхъ работъ.

(M.П.) Фаберъ, Статский Советникъ,
директоръ телеграфовъ Дании.

(M.П.) Детсъ-Бей, Главный инспекторъ
Египетскихъ железныхъ дарогъ.

(M.П.) Сулейманъ-Эффенди, инженеръ
Телеграфной службы.

(M.П.) Л.М. Де Торнось, директоръ
отделения Испанскаго телеграф-
наго ведомства.

(M.П.) Альо, Главный инспекторъ
телеграфовъ Франции.

(M.П.) Г.К. Фишеръ, Аланъ, Е. Чембръ,
Делегаты Великобритани.

(M.П.) Д. Робинзонъ, полковникъ инже-
неровъ, главный директоръ Индийскихъ
Телеграфовъ.

(L.S.)J.U. Batemann-Champain,
Major R. E. Director in chief
Gov. Indo-Europ. Telegraphs.
(L.S.)S. Marcoran, charge
d'affaires de Grece.
(L.S.)L. Amico, Directeur general
des telegraphes Italiens.
(L.S.)Nielsen, Directeur en chef des
telegraphes Norvegiens.
(L.S.)Staring, Chef de la Division
des telegraphes au Ministere
des Finances des Pays-Bas.
(L.S.)C. De Lüders, Deleque de la Perse.
(L.S.)Valentini de Rego, Directeur
des telegraphes et des phares du
Portugal.
(L.S.)D. Nordlander, Directeur general
des telegraphes de Suede.
(L.S.)Le Colonel federal Hammer,
Ministre de la Confederation Suisse.
(L.S.)A. Frey, Directeur des telegraphes
Suissees.
(L.S.)Dimitraky-Effendi, Fonctionnaire
superieur de l'Administration ge-
nerale des telegraphes et postes
de l'Empire Ottoman.

(М.П.)Бэтманъ Чемпень, майоръ
инженеровъ, главный директоръ прав.
Индо-Европ. Телеграфовъ.
(М.П.)С.Маркоранъ, поверенный в
Делахъ Греции.
(М.П.)Л. Амико, главный директоръ
Телеграфовъ Италии.
(М.П.)Нильсенъ, главный директоръ
Телеграфовъ Норвегии.
(М.П.)Старинг, начальникъ отдела
телеграфовъ в Нидерландскомъ
Министерстве Финансовъ.
(М.П.)К. Лидерсъ, делегатъ Персии.
(М.П.)Валентини до Рего, директоръ
телеграфовъ и маяковъ Португалии.
(М.П.)Д. Нордландеръ, главный директоръ
Телеграфовъ Швеции.
(М.П.)Федеральный полковникъ Гаммеръ,
Посланникъ Швейцарскаго Союза.
(М.П.)А. Фрей, директоръ телеграфовъ
Швейцарии.
(М.П.)Димитраки-Эффенди, высший
чиновникъ Главнаго управления
телеграфовъ и почтъ Оттоман-
ской Империи.

((Kuna Prantsusmaa ja Saksamaa vahel oli toimunud viimase võiduga sõda ja et enne oli Saksamaal toimunud riiklikud ümberkorraldused, siis tuli telegraafi taksid tabel täiesti ümber korraldada, kus kõige vähem muutusid aga taksid ise. KL.))

*

Telegrammide eest tasu määramise tabelid,

millistest tuleb juhinduda rahvusvaheliste tariifide koostamisel, kooskõlas Konventsiooni Artikkel XV ja Reglemendi Artikkel XIV lausetega.

I.Euroopa süsteem.

A. Lõpplik tasu.

(Lõpplikuks tasuks nimetatakse seda, millist arvestatakse riigile sellest lähtuvate ja saabuvate telegrammide eest.

Riikide nimetused.	Korrespondentsi liigid.	Tasu : F. c.	Märkused.
--------------------	-------------------------	-----------------	-----------

Saksamaa...	Telegrammide eest, millised vahetatakse Itaaliaga ja mis tulevad läbi Austria-Ungari ja millised on vahetatavad Euroopa riikidega ja Alzeeria ning Tunisega, Aasia Venemaaga ja Aasia Türgiga... Kõige muu eest... Tasu millist arvestatakse Compagnie Heligoland... kõikide telegrammide eest...	2 3 2 50	Üldine tasu Madalmaadega telegrammide eest, millised läbivad seda riiki.
Austria ja Ungari ...	1. Telegrammide eest, milliseid vahetatakse Belgia ja Madalmaadega 2. Telegrammide eest, milliseid vahetatakse Rootsi, Norraga, Taaniga, Saksamaaga, Luxembourgiga, Suurbritanniaga ja Iirimaaga, Portugali, Hispaania, Šveitsiga, Itaaliaga, Prantsusmaaga, Alziiri ja Tunisega... Kõigi muude telegrammide eest... Lisatasu Montenegro kasuks... Kõikide telegrammide eest...	2 - 2 50 3 - - 50 1 -	
Belgia...			} Lisatakse Austria-Ungari lõpptasule.
Taani...	1. Alates Saksamaa piirist, Rootsi rannast või kaldapunktist Taani mööda anglo-taani kaablit... 2. Prantsusmaa kallastelt... 3 Norra -.- 4 Venemaa -.- Kõikide telegrammide eest...	1 - 3 50 2 - 3 - 2 50	Üldine tasu Suurtele Põhja Telegraafiseltsidele.
Hispaania...			
Prantsusmaa..	1. Telegrammide eest, milliseid vahetatakse Portugali ja Madalmaadega... Kõigi telegrammide eest...	50 2 - 3 -	
Bavaaria...			
	Tasu, millist arvestatakse Compagnie du cable de Coutances a Jersey: Kõikide telegrammide eest ...	3 -	
Prantsusmaa (Alzeeria ja tunis).	Kõikide telegrammide eest...	2 -	

--	--	--	--

((Sama tabel jätkub originaalist muudetud kujul, mida ei osanud uue programmi puhul, samamoodi kujundada. Seepärast tegin eraldi tabeli, kus üks rubriik-veerg oli lahutatud kaheks veeruks, millise pealkirjad on tabeli kohal esitatud pealkirjas.KL.))

* Veerud: 1* - Euroopa mandri kallaste ja Londoni vahel:
2* - teiste Suurbritannia ja Iirimaa vaheliste jaamade vahel koos la Manche saarte kaudu Suurbritannia kaudu.

Riikide nimetused.	Korrespondentsi liigid.	Tasu : F. c.				Märkused.
		1* F.		2* F.		
			c.		c.	
Suurbritannia ja Iirimaa...	Kõikide telegrammide eest, milliseid vahetatakse järgmisel liinidel:					
	1.Saksamaa kaudu...	4	-	5	-	}Need kaks tasu alandatakse, ainiti, kuni 2 fr. 50 c. Tanist lähtuvatele ja kuni 3 f.-50 c.Rootsist tulevatele telegrammidele.
	2- Belgia kaudu...	3	-	4	-	
	3.Taani kaudu...	5.	-	5	-	}Tasu Londonini alandatakse Venemaalt lähtunud telegrammidele 1 fr.-le.
	4.Hispaania kaudu...	7	50	7	50	Mööda kompanii Direct Spanish kaablit.
	5.Prantsusmaa kaudu..	3	-	4	-	
	6.Norra kaudu...	4	50	4	50	}Tasu Londonini alandatakse 1 fr. Venemaal tlähtunud telegrammidele
	7, Madalmaade kaudu	4	-	5	-	Need kaks tasu alandatakse kuni 3 fr 50 c. ja 4 fr. 50 s. Venemaalt lähtuvatele telegrammidele ja samas ka kuni 3 fr. Rootsist tulevatele telegrammidele.
	Gibraltarile:					
	Kõikide Gibraltariga Hispaania kaudu vahetatavatele telegrammidele...			1	-	

((Sama tabel jätkub esialgsel kujul. KL.))

Riikide nimetused.	Korrespondentsi liigid.	Tasu : F. c.	Märkused.
Kreeka...	<p>1 Alates Volo:</p> <p>a)Kreeka mandrile...</p> <p>b)St. Maure, Itaque, Cephalonie, Zante, Hydra ja Spezzia saartele ...</p> <p>c)d' Andros, Tynos ja Kythnose saartele...</p> <p>d)Corfu ja Syra saartele...</p> <p>2.Alates Corfoust:</p> <p>a)Kreeka mandriosale ja saartele: St. Maure, Ithaque, Cephalonie, Zante, Hydra ja Spezzia...</p> <p>b)d' Andros, Tynoset ja Kythmos</p> <p>c)Syra saarele...</p> <p>3.d'Otrante saare (Zante kaudu)...</p> <p>a)kõikide telegrammidele eest, milliseid vahetatakse Corfou saarega...</p> <p>b)telegrammide eest, milliseid vahetatakse Itaalia, Prantsusmaa, Šveitsi, Hispaania, Portugali, Alziiri, Gibraltari ja</p> <p>1.Kreeka mandriosaga...</p> <p>2.St. Maure, Ithaque, Cephalonie, Zante, Hydra ja Spezzia saartega:</p> <p>3.Andros, Tynos ja Kythnos saartega:...</p> <p>4.Syra saarega ...</p> <p>mmide eest...</p> <p>c)Telegrammide eest, milliseid vahetatakse Suurbritannia, Belgia, Madalmaade ja</p> <p>1.Kreeka mandriosaga...</p> <p>2.St. Maure, Ithaque, Cephalonie, Zante, Hydra ja Spezzia saartega...</p> <p>3.Andros, Tynos ja Kythnose saartega...</p> <p>4.Syra saarega...</p> <p>d)kõigi teiste riikide telegrammide eest, peale nende, millised on märgitud rubriigis b ja c, milliseid vahetatakse:</p> <p>1. Kreeka mandriosa, Maure, Ithaque, Cephalonie, Zante, Hydra ja Spezza saarte vahel...</p>	<p>1 -</p> <p>2 50</p> <p>3 -</p> <p>4 -</p> <p>4 -</p> <p>6 -</p> <p>7 -</p> <p>3 -</p> <p>4 -</p> <p>5 50</p> <p>6 -</p> <p>7 -</p> <p>4 50</p> <p>6 -</p> <p>6 50</p> <p>7 50</p> <p>6 -</p>	

	2. Andros, Tynos, Kythnos ja Syra saartega...	8	-	
	4.Chio või Tschesme saartelt: a)Syra saarele...	4	-	
	b)Kreeka mandriosale ja saartele: Andros, Tynos ja Kythnos...	4	-	
	c)Corfou, St. Maure, Ithaque, Cephalonie, Zante, Hydra ja Spezzia saartele...	7	-	
Itaalia....	1.Telegrammide eest, milliseid vahetatakse Saksamaaga, Belgiaga, Norraga, Madalmaadega ja Rootsiga...	2	-	
	2.Telegrammide eest, milliseid vahetatakse Taaniga, Hispaaniaga, Kreekaga (ja Kreeka saartega, erandiks Corfou), Luxembourgiga, Portugaliga, Rumeeniaga ja Serbiaga. ...	2	50	
	3.Kõikide teistega...	3	-	
	Tasu millist arvestatakse Compagnie dite Mediterranean extension telegraph: Telegrammide eest, milliseid vahetatakse Malta ja Corfou vahel...	3	-	
Luxembourg.	Kõikide telegrammide eest	-	50	
Norra....	1. Telegrammide eest, milliseid vahetatakse Itaaliaga....	1	-	
	2.Kõikide teistega ...	1	50	
Madalmaad..	1. Telegrammide eest, milliseid vahetatakse Taaniga, Prantsusmaaga, Norraga, Rootsiga ja Šveitsiga, Saksamaa Kaudu; Corfou, Kreeka, Türgi ja Maltaga, Belgia kaudu Prantsusmaa ja Itaaliaga ja Šveitsi ja Itaaliaga Belgia ja Prantsusmaa kaudu....	-	50	
	2.Kõikide muude telegrammide eest...	1	-	
Pärsia...	Kõikide telegrammide eest...	8	-	((Praegune Iraan. 2018.a.))
Portugal...	Kõikide telegrammide eest...	1	-	
Rumeenia...	Kõikide telegrammide eest...	1	-	
Venemaa...	1.Alates Euroopa piiridest: a)Venemaa Euroopa osale...	5	-	

	b)Kaukaasiale...	9	-
	c)Venemaa Aasia osale ja Werkne-Oudinski meridiaanist Läände...	20	-
	c)Venemaa Aasia osale, Werkne-Oudinski meridiaanist Ida poole... 2.Alates Potist:	35	-
	a)Kaukaasiale...	4	-
	b)Venemaa Euroopa osale...	9	-
	c)Venemaa Aasia osale, Werkne-Oudinski meridiaanist Läände...	24	-
	d)Venemaa Aasia osale, Werkne-Oudinski meridiaanist Ida poole...	39	-
Serbia. ...	Kõikide telegrammide eest...	1	-
Rootsi. ...	1.Telegrammide eest, milliseid vahetatakse Itaaliaga....	2	-
	2.Kõikide teistega. ...	2	50
Šveits. ...	Kõikide telegrammide eest....	1	-
Türgi. ...	1.Alates Kreeka, Rumeenia ja Serbia piiridest ja Konstantinoopolist (mööda Odessa kaablit):		
	a)Türgi Euroopa osale....	3	-
	b)Türgi Aasia osale (mereäärsetest jaamadest)....	7	-
	c)Türgi Aasia osale (siseriiklikest jaamadest). ...	11	-
	d)saartele: Metelin, Chio, Samos ja Rhodes. ...	9	-
	e)Küprose saarele. ...	10	-
	f)Chandie saarele...	11	-
	2.Alates Austria-Ungari piirist või Itaaliast (Vallona):		
	a)Türgi Euroopa osale. ...	4	-
	b)Türgi Aasia osale (mereäärsetest jaamadest)....	8	-
	c)Türgi Aasia osale (siseriiklikest jaamadest). ...	12	-
	d)saartele: Metelin, Chio, Samos ja Rhodes. ...	10	-
	e)Küprose saarele. ...	11	-
	f)Chandie saarele...	12	-
	3.Alates Chio või Tschesme saarest:		
	a)Türgi Euroopa ja Aasia osale (mereäärsetest jaamadest)....	3	-
	b)Türgi Euroopa ja Aasia osale (siseriiklikest jaamadest). ...	7	-
	c)saartele: Metelin, Samos ja Rhodes. ...	5	-
	d)Küprose saarele. ...	6	-

e)Chandie saarele...	9	-	
4.Alates Rhodes piirist:			
a)Rhodese saarele....	1	-	
b)Türgi Euroopa ja Aasia osale (mereäärsetest jaamadest)....	4	-	
c)Türgi Euroopa ja Aasia osale (siseriiklikest jaamadest). ...	8	-	
d)saartele: Metelin, Samos ja Chio. ...	6	-	
e)Küprose saarele. ...	7	-	
f)Chandie saarele...	5	-	
5.Pärsiaga vahetatavad telegrammid:			
a)Türgi Aasia osale (1 vöönd)..	9	-	
b)Türgi Aasia osale (2 vöönd). ...	13	50	
c)Türgi Euroopa osale. ...	17	50	
d)saartele: Metelin, Chio, Samos ja Rhodes. ...	15	50	
e)Küprose saarele. ...	16	50	
f)Chandie saarele...	18	50	
6.Poti piirist alates, kõikide telegrammide eest, erandiks ülalmainitud:			
a)Türgi Aasia osale, milline asub piirist 375 km eemal....	3	-	
b)Türgi Euroopa osa jaamadele, millised asuvad 375 km kaugusel Türki mereäärsetest jaamadest....	5	-	
c)Türgi Euroopa osa siseriiklikele jaamadele ...	8	-	
d)saartele: Chio, Metelin, Samos ja Rhodes. ...	7	-	
e)Küprose saarele. ...	8	-	
f)Chandie saarele...	9	-	
7.Lõpplik tasu Chandie saarele telegrammide eest, milliseid edastatakse Zante-chandie kaabli kaudu. ...	2	-	

B. Transiittasu.

(Transiittasuks nimetatakse seda, millist arvestatakse riikidele tema valdusi läbivate telegrammide pealt).

Riikide nimetused.	Korrespondentsi liigid.	Tasu : F. c.	Märkused.
Saksamaa. ...	1.Telegrammide eest, milliseid vahetatakse Austria-Ungari,Rumeenia, Serbia, Türki ja Kreeka vahel ühelt poolt ja Prantsusmaa, Hispaania (Prantsusmaa kaudu), Portugaliga (Hispaania ja		

	Prantsusmaa kaudu) teisest küljest, aga samuti Šveitsi ja Luksembourgi vahel....	1	-	
	2. Telegrammide eest, milliseid vahetatakse, Euroopa riikide vahel, Austria-Saksa piiri kaudu, nagu Alziir, Tunis, Venemaa- ja Türgi Aasia osa ühest küljest ja Hollandi, Prantsusmaa ja Suurbritanna, teisest küljest....	1	50	
	3. Teiste Euroopa riikide, Alziiri, Tunise, Venemaa ja Türgi Aasia osa telegrammide eest, millised ületavad Austria-Saksa piiri ja telegrammide eest, milliseid vahetatakse Belgia ja Šveitsi vahel....	2	-	
	4. Telegrammide eest, milliseid vahetatakse Madalmaade, Belgia, Prantsusmaa, Hispaania ja Portugaliga ühest küljest ja Taani, Norra ja Rootsi vahel, teisest küljest, aga samuti Madalmaade ja Šveitsi vahel....	2	50	
	5. Teiste telegrammide pealt....	3	-	
Austria-Ungari....	1. Telegrammide eest, milliseid vahetatakse Saksamaa ja Itaalia vahel. ...	1	-	
	2. Teiste Euroopa riikide eest, Alziiri, Tunise, Aasia Venemaa ja Türgil, millised lähevad Austria-Saksa piiri kaudu, aga samuti telegrammide eest, milliseid vahetatakse Prantsusmaa, Šveitsi ja Itaalia kaudu, Belgia ja Suurbritannia vahel, ühest küljest ja Rumenia, Serbia, Tunise ja Kreekaga teisest küljest....	2	-	
	3. Telegrammide eest, milliseid vahetatakse Prantsusmaa, Hispaania poolt (Prantsusmaa kaudu) ja Portugaliga (Hispaania ja Prantsusmaa kaudu) ühest küljest ja Rumeeniaga, Serbiaga, Türgiga, Kreekaga ja Venemaaga teisest küljest.	2	50	
	4. Kõikide muude telegrammide eest....	3	-	
Belgia....	1. Telegrammide eest, milliseid vahetatakse, Prantsusmaa ja Itaalia kaudu, Madalmaade vahel ühelt poolt ja Corfou, Kreeka, Türgi ja Malta vahel teisest küljest ja telegrammide eest, milliseid vahetatakse Prantsusmaa kaudu Madalmaade ja Šveitsi või Itaalia vahel. ...		50	
	2. Kõigi teiste telegrammide eest...	1	-	
Taani	Telegrammide eest, milliseid vahetatakse: 1. Taani-Saksa piiri vahel ja: a) Rootsi või Inglise-Taani - kaabli kaldapunkti vahel....	1	-	
	b) Norra kalda ...	1	50	} Üldine tasu millist arvestatakse Taani valitsusele ja Suurele Põhja-telegraafikompaniile ((grande Compagnie des
	c) Venemaa kalda....	3	-	
	d) Prantsusmaa kalda....	3	50	
	2. Prantsusmaa kalda vahel			
	a) Rootsi kalda...	2	50	
	b) Venemaa kalda....	3	-	
	c) Norra kalda...	4	-	
	3. Norra ja Venemaa kalalste vahel....	3	50	
Hispaania....	1. Telegrammide eest, milliseid vahetatakse			

	Prantsusmaa ja Portugali vahel.....	2	-	telegraphes du Nord)).
	2.Kõigi muude telegrammide eest...	2	50	
Prantsusmaa....	Tasu, millist arvestatakse Compagnie Direct Spanish'ile kaabli kaudu Barcelonast Marscillesse ülekandmise eest:			
	Kõikide telegrammide eest	4	-	
	1. Kõikide telegrammide eest:			
	a)Telegrammide eest, milliseid vahetatakse üle Belgia piiri ja mööda la Manche allveekaableid....	1	-	
	b)telegrammide eest, milliseid vahetatakse Livourne ja Bonifacio allveekaabli kaldapunktide vahel, milline ei jookse mööda Prantsusmaa mandrit....	1	-	
	2.Telegrammidelt, milliseid vahetatakse Šveitsi või Itaalia vahel ja Austria-Ungari, Belgia ja Suurbritannia vahel ühest küljest ja Austria-Ungari teisest küljest; telegrammide pealt, milliseid vahetatakse mööda Otrante-Zante kaablit , Suurbritannia, Belgia ja Madalmaade vahel ühest küljest ja Kreekaga teisest ja telegrammide eest, milliseid vahetatakse Belgia ja Itaalia (Vallona) Suurbritannia vahel ühest ja Türgi ja Kreeka vahel teisest küljest...	1	50	
	3.Telegrammide eest, milliseid vahetatakse:			
	a)ühelt poolt Itaalia ja teiselt Hispaania ja Portugali vahel....	2	-	
	b)Šveitsi või Itaalia ja Austria kaudu, Suurbritannia vahel ühest küljest ja Ruumeenia,Serbia, Türgi ja Kreeka, teisest küljest...	2	-	
	c)Belgia ja Madalmaade vahel ühest küljest ja Saksamaa, Itaalia ja Šveitsi vahel teisest küljest...	2	-	
d)Suurbritannia vahel (otseteed Prantsusmaa kaudu) Belgia ja Madalmaade vahel ühest küljest (Vallona ja Türgi kaudu) ja Kreeka vahel teisest küljest....	2	-		
4.Telegrammide eest, mis saadetud Saksamaalt, erandiks need, millised lähevad Hispaania piiri kaudu....	2	50	}Kaasaarvatud transiit Korsika ((Corse)) kaudu.	
5.Kõikide teiste telegrammide pealt...	3	-		
Suurbritannia ja Iirimaa...	Transiiditasu määratletakse sellisel viisil, et liites tariifitabeli järgi lõptasu kuni Londonini, võttes sellest maha Londonist saates määratletud tasu. Transiiditasu Gibraltari kaudu: Telegrammide eest, milliseid edastatakse ühe Gibraltari kaabli kaudu edasi mööda Hispaania õhuliine ja vastupidi...	1	-	
Kreeka....	1.Volo piiride ja ...			
	a)Corfou	4	-	}Üldine tasu, millist arvestatakse
	b)Otrante (Zante kaabel) Chio või Tschesme vahel...	7	-	

	c)Candie	11	-	Kreeka valitsusele ja allveekaablite kompaniile.
	2.Corfou või Otrante (Zante kaabli) kaudu ja:			
	a)Chio või Tschesme....	7	-	
	b)Candie....	11	-	
	c)Rhodes ...	16	-	
	3.Chio või Tschesme ja Candie kaudu....	12	-	
Itaalia.	1.Telegrammide eest, milliseid vahetatakse üle Prantsusmaa ja Austria-Ungari piiride, Belgia, Suurbritannia, Prantsusmaa, Hispaania (Prantsusmaa kaudu) ja Portugali (Hispaania ja Prantsusmaa kaudu) vahel ühest küljest ja Rumeenia, Serbia,Türgi, Kreeka ja Venemaaga teisest küljest.	-	50	
	2.Telegrammide eest, milliseid vahetatakse:			
	a)Austria, Prantsusmaa ja Šveitsi piiride kaudu...	1	-	
	b)eelmainitud piiride üle ja Livourne´ga (Korsika)..	1	-	
	c)Vallona vahel ühest küljest ja Otrante-Corfou ja Otrante-Zante merekaablite kaudu ühendatud kaldapunktidega teisest küljest ja ka mööda mõlemate kaablitega ühendatud kaldapunkte...	1	-	
	3.Telegrammide pealt, milliseid vahetatakse Prantsusmaa vahel ühest ja Alziiriga ja Tunisega (Malta kaudu) teisest küljest, aga samuti telegrammide eest, milliseid vahetatakse Belgia, Prantsusmaa ja Vallona ja Suurbritannia vahel ühest ja Türgi ning Kreeka vahel teisest küljest...	2	-	
	4.Prantsusmaa ja Türgi (Vallona) piiride vahel telegrammide eest, milliseid vahetati Suurbritannia ja Kreeka vahel...	2	50	
	5.Kõikide muude telegrammide eest...	3	-	
	Tasu, millist arvestatakse korrespondentsi edastamise eest kompaniile „Mediterranean extension telegraph´ile“.			
	1.Corfou ja Otrante merekaabli kaldapunkti vahel...	3	-	
	2.Malta ja Sicile vahelise merakaabli kaldapunktide vahel:			
	a)telegrammide pealt, milliseid vahetatakse Itaalia poolt Alziiri ja Tunisega...	2	-	
	b)kõikide teiste telegrammide pealt...	3	-	
Luxembourg....	Kõikide telegrammide eest...	-	50	
Norra....	1.Taani ja Rootsi vaheliste telegrammide eest....	1	-	
	2.Kõikide teiste telegrammide eest...	1	50	
Madalmaad...	1.Telegrammide eest, milliseid vahetatakse Suurbritannia ja Venemaa vahel....	-	50	
	2.Kõikide muude telegrammide eest...	1	-	
Pärsia.....	Kõigi telegrammide eest, milliseid vahetatakse üle Türgi ja Venemaa piiri...	14	-	

Portugal....	1. Telegrammide pealt, milliseid vahetatakse Itaalia ja Suurbritannia saarte vahel ja telegrammide eest, milliseid edastatakse ühe „Eastern“ kompanii kaablitest kaudu Brasiilia kaablisse...	1	-
	2. Kõikide muude telegrammide pealt...	1	50
Rumeenia....	Kõikide telegrammide pealt...	1	-
Venemaa....	1. Kõikide telegrammide pealt, milliseid vahendatakse Venemaa Euroopa osa kaudu...	5	-
	2. Telegrammide pealt, milliseid vahetatakse Euroopa ja Pärsia või Türgi Aasia osa vahel....	9	-
	3. Telegrammide pealt, milliseid vahetatakse Türgi Aasia osa ja Pärsia vahel....	4	-
	Tasu, millist arvestatakse kompaniile „Black Sea Telegraph“:		
	Kõikide telegrammide pealt	6	-
Serbia....	Kõikide telegrammide pealt....	1	-
Rootsi....	Telegrammide pealt, milliseid vahetatakse:		
	1. Taani kaldapunktide vahel ühelt poolt ja üle Norra piiri teisest küljest, aga samuti Saksamaa ja Taani vahelistelt telegrammidelt....	1	-
	2. Saksamaa ja Norra piiride üle saadetud telegr...	1	50
	3. Venemaa ja muude riikide piiridest üle saadetud telegrammidelt...	2	-
Šveits.	1. Telegrammidelt, milliseid vahetatakse Prantsusmaa kaudu Belgia ja Austria-Ungari vahel, aga samuti Belgia, Suurbritannia, Prantsusmaa, Hispaania (Prantsusmaa kaudu) ja Portugaliga (Hispaania ja Prantsusmaa kaudu) ühest küljest ja Rumeenia, Serbia, Türgi, Kreeka ja Venemaaga teiselt poolelt...	-	50
	2. Kõikide muude telegrammide pealt...	1	-
Türgi....	Telegrammidelt, millised läbivad:		
	1. Türgi Euroopa osa....	3	-
	2. Telegrammidelt, milliseid vahetatakse Tschesme või Chio vahel ja Chio ja Rhodesi vahel ühest ja kõigi Euroopa piiride üle, erandiks Konstantinoopoli kaabel (Odessat ühendav), teisest küljest....	8	-
	3. Tschesme või Chio piiride üle ja Konstantinoopoli piiri üle ja Tschesme või Chio piiride ning Rhodesi vahel....	4	-
	4. Üle Konstantinoopoli ja Rhodese vahelise piiri. ...	6	-
	5. Üle Poti piiri:		
	a) Rumeenia, Serbia ja Konstantinoopoli piiride vahel....	11	-
	b) üle muude Euroopa piiride....	12	-
	6. Üle Türgi Aasia osa....	13	50

II. Euroopaväline süsteem.

Lõplik- ja transiittasu ühe sõna eest.

Märkus. Kui saadetakse 10 sõnast koosnev tavaline telegramm, siis sellise 10 või väiksema sõnade arvuga telegrammi eest makstav tasu võrdsustatakse selles tabelis näidatud ühe sõna eest määratud tasuga, millist korrutatakse kümnega.

Riikide nimetused.	Korrespondentsi liigid.	Lõplik tasu.		Transiidi tasu.		Märkused.
		F	c	F	c	
Saksamaa.....	Kõikide telegrammide eest....	-	22½	-	22½	
	Tasu, millist arvestatakse Heligolandi kompaniile:					
Austria- Ungari ...	Kõikide telegrammide eest....	-	20	-	20	
	Kõikide telegrammide eest.....	-	22½	-	22½	
	Lisatasu Montenegrosse (Черногорью).					
Belgia.....	Kõikide telegrammide eest...	-	05	-	-	
Taani.	Kõikide telegrammide eest...	-	07½	-	07 ½	
	1.Telegrammide eest, milliseid edastatakse eranditult riikliku telegraafi kaudu...	-	07 ½	-	07 ½	
	2.Telegrammide eest, milliseid edastatakse mööda Suure Põhja Telegraafikompanii kablit, erandiks kaabel Inglismaale (mille kohta vaata allpool Suurbritannia alt), kuid kaasates valitsuse liinid...	-	22½	-	22½	
Egiptus....	Kõikide telegrammide eest....	-	25	-	25	
Hispaania.....	Kõikide telegrammide eest...	-	18¾	-	18¾	
	Tasu, milline arvestatakse kompaniile „Direct Spanish Telegraph“.					
	Telegrammide saatmise eest Bartcelona-Marseille kaabli kaudu....	-	-	-	30	
Prantsusmaa....	Kõikide telegrammide eest...	-	22 ½	-	22 ½	
	Tasu, millist arvestatakse kompaniile „Compagnie du cable de Coutances a Jersey“:					
	Kõikide telegrammide eest...	-	22 ½	-	22 ½	
Prantsusmaa (Alziir, Tunis ja Cochinchine) ...	Kõikide telegrammide eest....	-	15	-	15	

Lõpplik tasu.

Riikide nimetused.	Korrespondentsi liigid.	Londoniga		Teiste jaamadega		Märkused
		F	c	F	c	
Suurbritannia ja Iirimaa...	Kõikide telegrammide eest, milliseid vahetatakse mööda järgmisi marsruute:					<p>Transiidi tasu määratletakse lõpptaksile lisa maksmisega viisil, milline on määratletud Euroopa telegraafi süsteemile.</p> <p>Need taksid suurendatakse 5 santimeetri võrra Indiast pärit korrespondentsile milline saadetakse Emdeni kaudu.</p>
	1.Saksamaa kaudu....	-	30	-	37½	
	2.Belgia kaudu....	-	22½	-	30	
	3.Taani -.-	-	30	-	37½	
	4.Hispaania -.- mööda (K° Direct Spanish) kaablit	-	56¼	-	56¼	
	5.Prantsusmaa kaudu....	-	22 ½	-	30	
	6.Norra kaudu	-	26 ¼	-	33¾	
	7.Madalmaade	-	30	-	37 ½	
		Lõpptasu		Transiidi tasu.		
	Tasu saatmisel Gibraltari kaudu: Telegrammide eest, millised saadetakse Hispaania liinide kaudu...	-	07 ½	-	07 ½	

Transiittasu.

Riikide nimetus.	Korrespondentsi liik.	Lõpptasu.		India telegrammide eest.		Indiast kaugemal asuvatesse maadesse telegrammide saatmise eest.	Märkused.	
		F	c	F	c			F.
Suurbritannia (India valdused)	A. Pärsia lahe kaabli eest tasumine. 1.Alates Fao kuni Bushire.... 2.Alates Fao kuni teiste Pärsia	-	50	-	45	-	30	

	lahe jaamadeni... 3. Alates Bushirest kuni teiste Pärsia lahe jaamadeni...	2 10	2 10	1 39	
	B. Tasu ainult India korrespondentsi eest. 1. Telegrammide eest, milliseid vahetatakse Euroopa ja India vahel: a) jaamadele millised asuvad Chittagongist Läänes... b) Chittagongist Itta jäävatele jaamadele... 2. Telegrammide eest, milliseid vahetatakse Euroopa väliste riikide ning India vahel: a) Chittagongist Läänes asuvatele telegrammidele.... b) Chittagongist Itta jäävatele jaamadele...	1 60	1 65	1 09	India enda lõpptasu on 0 f. 65 c. ja 0 F. 90 c., kuid nii, nagu need arvud moodustasid üldkokkuvõttes summa 5 F 10 c. ja 5 F 60 c., millistena on need arvud frangi kasutusele võtnud maades kasutamiseks ebamugavad, siis India delegaadid tegid selle tasu Euroopa korrespondentsile alandamise ettepaneku kuni 0 F 80 c, selliselt, et võtta 2 ruupiat ja 8 annast 5 F 50 c eest ja 2 ruupiat 4 annast 5 fr.
		- 55	- 50	- 50	
		- 80	- -	- -	
		- 65	- 50	- 50	
		- 90	- -	- -	
			Lõpplik tasu.	Transiit-tasu.	
			F. c.	F. c.	
Kreeka...	1. Telegrammide eest, milliseid edastatakse eranditult mööda maismaaliine. 2. Telegrammide eest, millised on edastatud mööda Kreeka kaablit ja kõikidele arhibellaagi saartele, kaasaarvatud Kreeka tasu....		- 07½	- 07½	
Itaalia....	Kõikide telegrammide eest.... Tasu milline arvestatakse K° „Mediterranean extension“: Corfou ja Otrante vahel Modica ja Malta vahel....		- 27½	- 27½	
Luxembourg..	Kõikide telegrammide eest....		- 22½	- 22½	
Norra....	Kõikide telegrammide eest....		- 22 ½-	- 22½	
Madalmaad..	Kõikide telegrammide eest....		- 22 ½	- 22 ½	
Madalmaade (India valdused)...	Kõikide telegrammide eest....		- 05	- 05	
Pärsia....	Lõpptasu: 1. Telegrammide eest, milliseid vahetatakse Indiaga ja Indja taha jäävate maadega.... 2. Kõikide teiste telegrammide eest...		- 11 ¼	- 11 ¼	
			- 07 ½	- 07 ½	
			- 15	- 25	
			1 55	- -	
			- 60	- -	

	Transiit-tasu:				
	1.Venemaa ja Türgi piiride vahel...	-	-	1	-
	2.Teiste piiride vahel:				
	a)Indjasse minevate telegrammide eest.. ..	-	-	-	07
	b)Indja taha jäävattesse maadesse saadetavate telegrammide eest....	-	-	-	70½

((Eelneva tabeli sisuline järg.))

Riikide nimetused.	Korrespondentsi liik.	Lõpp-tasu.		Transiit-tasu.		Märkused.
		F.	c.	F.	c.	
Portugal...	Kõikide telegrammide eest....	-	07½	-	11¼	
Rumeenia....	Kõikide telegrammide eest...	-	07½	-	07½	
Venemaa....	Lõpp-tasu:					
	1.Alates Euroopa piiridest:					
	a)Venemaa Euroopa osale...	-	37½	-	-	
	b)Kaukasiale...	-	67½	-	-	
	c)Venemaa Aasia osale, Werkne-Oudinski meridiaanist Läänes...	1	50	-	-	
	d)Venemaa Aasia osale, Werkne-Oudinski meridiaanist Idas.....	2	62 ½	-	-	
	2.Alates Pärsia piirist või alates Türgi Aasia osast, kõigi telegrammide eest, millseid vahetatakse India või selle taga asuvate riikide vahel ja :					
	a)Venemaa Euroopa osa (Kaasaarvatud Kaukaasia).....	1	73	-	-	
	b)Venemaa Aasia osa (I ja II vöönd)...	2	73	-	-	
	3.Alates neist piiridest, kõikide teiste telegrammide eest, milliseid vahetatakse:					
	a)Kaukaasiaga...	-	30	-	-	
	b)Venemaa Euroopa osaga...	-	67 ½	-	-	
	c)Venemaa Aasia osa I vööndiga...	1	80	-	-	
	d)Venemaa Aasia osa II vööndiga...	3	-	-	-	
	Transiit-tasu:					
	1.Kõikide telegrammide ees, millised läbivad Venemaa Euroopa osa....	-	-	-	37 ½	
	2.Euroopa piiride vahel ühest ja Türgi Aasia osa ja Pärsia piiride vahel teisest küljest, telegrammidele:					
	a)Indiasse.....	-	-	1	70 ½	

	b)India taga asuvatesse riikidesse...	-	-	1	18	
	3.Kõikide teiste nende piiride vahele saadetavate telegrammide eest...	-	-	-	70	
	4.Türgi aasia osa ja Pärsia piiride vahel, telegrammide eest, milliseid vahetatakse Indja ja selle taha jäävate riikide poolt...	-	-	1	-	
	Tasu, millist arvestatakse kompaniile „Clack Sea Telegraph’ile“:					
	Kõikide telegrammide eest.....	-	-	-	45	
Serbia....	Kõikide telegrammide eest...	-	07 ½	-	07 ½	
Rootsi....	Kõikide telegrammide eest...	-	18 ¾	-	15	
Šveits.....	Kõikide telegrammide eest...	-	07½	-	07½	
Türgi...	Lõpplik tasu:					
	1.Euroopa piiridest:					
	a)Türgi Euroopa osale ...	-	25	-	-	
	b)Türgi Aasia osale (ranna-linnad) ...	-	50	-	-	
	c)Türgi Aasia osa (sise-linnad ja arhipellaag)...	-	75	-	-	
	2.Türgi Aasia osa piiridest:					
	a)Türgi Aasia osa I vööndile...	-	50	-	-	
	b)Türgi Aasia osa II vööndile...	-	75	-	-	
	c)Türgi Euroopa osale ja Türgi Aasia osa arhipellaagile...	1	-	-	-	
	Transiit- tasu:					
	1.Türgi Euroopa osa kaudu...	-	-	-	25	
	2.Türgi Aasia osa kaudu...	-	-	-	75	
	3.Türgi Euroopa ja Aasia osa piiride vahel:					
	a)telegrammide eest, milliseid vahetatakse Indiaga...	-	-	1	52½	
	b)telegrammide eest, milliseid saadetakse India taga asuvatesse maadesse...	-	-	1	03½	
	c)kõikide teiste telegrammide eest....	-	15	-	07½	
	Tasu Candie saartele...	-	15	-	07½	

Ühtlustatud tasu Euroopa ja India vahel vahetatavatele telegrammidele.

Telegrammide taksidele, milliseid vahetatakse Euroopa (erandiks Türgi ja Venemaa) ja India vahel on määratud ühesugustes arvudes:

Marsuut.	Cittagongist Läände.		Chittagongist Itta.	
	F.	c.	F.	c.
a)Türgi kaudu	5	-	5	25
b)Venemaa kaudu...	5	50	5	75

Ülalmainitud tasu jaotatakse järgmisel viisil:

Türgi kaudu:

Venemaa kaudu:

Indiaga vahetatavate telegrammide
eest:

Indiaga vahetatavate telegrammide eest:

	Indiaga	India taga asuvate riikidega		Indiaga	India taga asuvate riikidega
Euroopale	0.82 ½	0.82 ½	Euroopale	0.52 ½	0.52 ½
Türgile	1.52 ½	1.03 ½	Venemaale	1.70 ½	1.18
Pärsia lahe jaamadele.	2.10	1.39	Pärsiale	1.07	0.70 ½
Indiale...	0.55	0.50	Pärsia lahe jaamadele.	1.65	1.09
			Indiale...	0.55	0.50
	1.5.00	1.3.75		1.5.50	1.4.00

Piiri-telegraafivalitsuste vaheliste arvestuste tegemisel, Euroopa riigid võtavad ja saavad täpselt sellise tasu, milline on määratud neist igähele Tabel Nr. 2 (Euroopa väline süsteem). Erinevus, milline tekib makstavate summade vahel, kooskõlas sellise jaotamisega, suuremal või vähemal määral ja ülalesitatud arvuga, milline on Euroopale üldise taksi kujundamiseks, puutub Euroopa väliste Telegraafivalitsuste arvesse.

Nr. 175.

1877.a. 9. (21) november. Deklaratsioon, mis puudutab igaaastase rendi väljaostmist, millist tuleb maksta Austria-Ungari Valitsusele endise Kraakovi eparhia varade jaotamise 9. (21) juuni 1874.a. (Nr. 171) protokollis Artikkel 16 järgi.

Venemaa-Keiserliku Valitsuse ja Austria-Ungari Keiserlik-Kuningliku Valitsuse volinikud allkirjastasid Varssavis 9 (21) juunil 1874 aastal endise Kraakovi Eparhia kinnisvarade ja kapitalide jaotamise protokollis, milline ratifitseeriti Kõige kõrgema Venemaa Keiserliku Välisministeeriumi volitusel 3 (15) juulil, samal aastal.

Selle lõpp-protokollis Artikkel 16, milline puudutab igaaastast renti 317 rbl.48 kop., millise Venemaa-Keiserlik Valitsus kohustus tasuma Kraakovi vaimulikkonnale, kõlab nõnda:

„Kooskõlas Venemaa Keiserliku Valitsuse spetsiaalse korraldusega, milline järgnes juba enne Kraakovi vaimulikkonna tulude immobiliseerimist, oli sellel vaimulikkonnal õigus saada igaaastast renti kolmsada seitseteist rubla 48 kop. (317 rbl. 48 kop.), olles esitanud Riigikassasse sellele vaimulikkonnale kuuluva ja milline kujutab endast kapitali summas seitse tuhat üheksasada kolmkümmend neli rubla ja 10 kop. (7,934 rbl. 10 kop.) Likvideerimise komisjoni tunnistuse“.

„Nõnda nagu seda renti ei makstud kogu immobiliseerimise aja kestel vaimulikkonnale välja, siis Venemaa-Keiserlik Valitsus teeb vastavad korraldused, et selle rendi andmata jäänud osa oleks mainitud vaimulikkonnal eära tasutud ja et tulevikus oleks see rent õigeaegselt välja makstud“.

Praegu otsustas Venemaa Keiserlik ja Austria Ungari Keiserlik-Kuninglik Valitsus., vastastikusel kokkuleppel, kord ja alatiseks lõpetada kohustused, millised tekkisid Venemaa

Keiserlikule Valitsusele ülalmainitud Artiklist ja otsustasid alljärgneva:

§ 1.

Igaaastane rent 317 rbl 48 kop. milline tuleb maksta Kraakovi vaimulikkonnale, kapitaliseeritakse 4% ja 4 protsendiliste likvideerimise lehtedega kapitali nominaalväärtuse järgi.

§ 2.

Nii, nagu ülalmainitud rent 317 rbl 48 kop. moodustab arvestuse järgi 4% kapitali 7,937 rbl., või ümmardatult 8000 rbl., siis Venemaa Keiserlik Valitsus kohustub maksma Austria-Ungari Keiserlik-Kuninglikule valitsusele need 8,000 rbl (4% intressiga) likvideerimise lehtedega, nende nominaalhinna järgi.

§ 3.

Austria-Ungari Keiserlik-Kuninglikule Valitsusele väärtuste, millised tulevad temale käesoleva tingimuse (§ 2.) jõul, üleandmine teostatakse kooskõlas 9 (21) juuni 1874 aasta endise Kraakovi Eparhia kinnisvarade ja kapitalide jaotamise Lõppakti Artikkel 18 määrustega.

§ 4.

Nende Likvideerimis-lehtede ((kirjade)) üleandmise päevast Venemaa Keiserliku Valitsuse poolt Austria-Ungari Keiserlik-Kuninglikule Valitsusele, loetakse 1874 aasta Lõpp-protokollis Artikkel 16 otsuste täitmine lõplikult täidetuks.

Kõigekõrgema volituse jõul, milline antud T. M. Ülevenemaalise Keisri poolt 11 veebruaril 1877. aastal, allkirjutanud, Venemaa Keiserliku Välisministeeriumi Juhataja, kinnitab ja ratifitseerib ülalmainitud tingimuse, lubades see Venemaa Keiserliku Valitsuse poolt täpselt ning kõrvalekaldumatult täita.

Selle kinnituseks allkirjutanu allkirjastas selle käesoleva deklaratsiooni koos oma vapipitseri lisamisega, milline peab olema vahetatud T. K-K kja Appostelliku Majesteedi Keiserliku Koja Välisministeeriumi Ministri poolse samasuguse deklaratsiooniga.

See juhtus S-Peterburis, 9 (21) novembril 1877. aastal.

(L.S.) Giers.

(М.П.) Гирсъ.

See deklaratsioon oli vahetatud samasuguse Austria-Ungari Valitsuse deklaratsiooniga, milline oli allkirjastatud Budapestis 29 oktoobril 1877. aastal T. M. K. Majesteedi Keiserliku Õukonna Välisministeeriumi Ministri, krahv Andrassy poolt.

((Kõite lõpust jätsin ära viierease vigade paranduse, mille asemele tuleb teha minu vigade parandus. KL.))

04.02.2018.V.K.L.

